

Ertuğrul Temizyürek

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.3.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ertuğrul Temizyürek (1974)

yaşayan bir ölü.....ölüler dünyasında yaşayan bir diri

'Artık' sevmiyorum

Sevmekten bıktım artık
Yoruldum

Oysa hep severim
Kalbim durana dek
Seveceğim diyordum
Yanılmışım
Kalbim durmadı
Ama ben "artık" sevmiyorum

Kime seni seviyorum dediysem
Ya bana güldü
Ya duygularımı sömürdü
Ya da öldü
Bu dünyada
Yapa yalnız bıraktılar beni

Kime seni seviyorum dediysem
Gülmelerinden çok
Ölmelerinden korktum
O yüzden sevmediklerime
Söyledim
Hep seni seviyorum diye

İntikam aldım saydım
Onlara böyle dedikçe, kendimce
Sevdiklerime de
Hep yalan söyledim
Onlara bir türlü
Sevdiğimi söyleyemedim
İçimde sakladım sır gibi
Oysa öyle çok isterdim ki
Bağırarak, çağırarak
Haykırarak
Ortalık yerde
Söylemeyi
Seni seviyorum diye

Ama diyemedim
Ve istediğimce
Sevemedim
Sevmekten bıktım artık
Sevmiyorum
Sevmekte istemiyorum

Düş kırıklıklarım
Çocukken başladı
En çok sevdiğim
Oynamaya kıyamadığım
Oyuncağım kırıldı önce
Sonra başka şeyleri sevdim
Balıklarım vardı

Onlarda öldü
Kuşum vardı cennete uçtu
Sonra dedem
Ardından çiçeğim öldü
Sınıftan bir kızı sevmiştim
Daha beşinci sınıfta
Babası beni dövdü
Ve kızını başka bir şehre götürdü
Ama yılmadım
Yılmayacağım diyordum
Sevmekle kazanamadım asla
Hep doğrularıyla kaybettim
Kime seni seviyorum diye
Gerçeği söylediysem
Kaybettim
Nefret ettiklerimi
Hiç sevmediklerimi
Kaybetmek için
Söylediğim yalanlar ise
Hep kazancım oldu

Sevmediklerim beni sevdi
Benim sevdiklerim
Bir şekilde
Benden uzaklaşıp gitti
Ve insan sevmeyince
Ve sevmediklerini
Her daim yanında görüp
Sevdiklerini yanında göremeyince
Kopartıyor hayatın ipini
Ve çekiyor kendi fişini

Ne doğan güneşi
Ne yıldızları
Ne sahili
Ne kadınları
Ne güzel kızları
Hiçbir şeyi ama hiçbir şeyi
Artık sevmiyorum

Ve ben sadece kendimi seviyorum
Ve bunu defalarca her gün tekrarlıyorum kendime
Kendi kendime seni seviyorum diyorum
Kurtulmak için her şeyden
Ama anlıyor sonunda, yalanlarımı
Üstteki kişi

Ve ben kendimi sevdikçe uzuyor hayatım
Daha çok nefret kazanmak için

Sonra kendime söyledim
Belki tutar diye

Seni sevmiyorum dedim
Yine olmadı
Kendi kendime aşık olasım geldi
Kendim inandım kendi yalanlarıma
Ve hayat hiç acımadı bana
Sevmediğim, sevdiğim
Ve sevdiğim, sevmediklerimi
Bir yalan sözle kaybettim hepsini
Ve kazandım çoğu kez
Sevmediğim ve sevmek istemediklerimi

Hayat hep bir oyun geldi bana
Ve ben hep kaybeden oldum
Her anında
Oysaki ben ne kazanmayı istemiştim
Nede kaybetmeyi
Sadece sevmeyi istemiştim
Gönlümün alabildiğince
Ve hiç kaybetmezcesine

Ben hayatı sevmedim
Hayatta beni
Ve bir birimize baktık hep
Küfredersine
O beni görmezden geldi
Bende hayatı
O beni paket yaptı
Bende ona yardım ettim
O paketi çöpe attım sadece

Sevmiyorum
Sevilmekte istemiyorum
Ben artık kazandıklarımı
Kaybetmek
Kaybettiklerimi de
Kazanmak istiyorum
Ama olmuyor işte
Ve ben kendimde
Kaybolup gideceğim bu gidişle
Ama ne olursa olsun
Artık sevmiyorum sevmeyeceğim işte

Ertuğrul Temizyürek

Aç artık gönlünü

Gel güzelim seni aşkın bahçesine atayım
İste seni gül yapraklarına sarayım
İstersen sen su ol çölde ben de seni arayayım

Söyle ne edeyim ne yapayım
Söyle gönlünün kapılarını nasıl açayım

Kilit üstüne kilit kapı üstüne kapı
Nerde bunun kulpu nerde bunun sapı
Sen hasta oldun sanki bende yuttum hapı
Kurumuş çeşme neylesin taşı
Gel sen kanayan yara ol gönlümde
Ben merhem arayayım gittiğim her yerde
Gel şirpençe ol ciğerimde
Acılar hep depreşsin bedenimde

Gözlerim ağlasın gönlüm inlesin
Sevgilim uzaktaysa duysun yakındaysa dinlesin
Kâh üzölsün halime kâh sevinsin
Belki vicdana gelird e gözyaşım silinir

Gel sen rüzgâr ol da savur beni istediğ in yere
Gel kızgın bir güneş ol da kavur tenimi

Perişan halimi görüp de üzölme sonradan
Halimi söyledim sen kimselere sormadan
Ben kendi kendimi vurdum yüreğ imden
Şana zahmet olmadan
Öldüm seninle vaktim dolmadan

Gel güzelim sar beni aşkın kefenine
At sonra beni cehennem in en dibine
Yanan bedenim olsa kurtuluş bu
Ruhum ölümsüz bitmeyecek bu çile
Bırak sevgin okşasın da ruhumu
Yanmasın zavallı cehennem in ateşinde

Gel güzel barışalım
Gecelerde buluşalım
Tatlı tatlı konuşalım
Gül yapraklarını boş ver güzelim
Ben seni kollarıma sarayım
Aşkın bahçesini bırak
Ben seni kollarıma alayım

O kadar söz gitmesin boşa
Ne yapsam da gitmez hoş a
Bırak artık gönüller coş a
Sürdün beni yine aşkın yoluna

Bin gönlün yok bir gönlün var
Ne kapısı ne kilidi var

Sen ierdesin bense dışarıda
Uşudum sensizlikten
Bunaldım sevgin olmadan
Al beni gönlüne artık
Al hadi bekletme sevgili

Sen hele beni al ki içeriye
Gr nasıl alıyorum gönlünü
Ben tutarımda sözümü
Sen ah kapatmasan gönlünü

Senin aacağın yok kapıları
Amazsan açma bende yoklarım bacaları
Ya da demirsiz pencereleri
Buldum artık yolu gelirim artık geceleri
Benden günah gitti bunu sen istedin sevgili

Ertuğrul Temizyürek

Adalet Neremizde?

Evet dostum
Çok şeyler değişti
Dünden bu güne
Eğer ki sen göremediysen
Bana ne
Gören gözlükler takmanı
Tavsiye edebilirim
Benim dostluğum bu kadardır sadece

Eskidende öyle değil miydi sanki?
Sözlük önümüzde
Gözlük gözümüzde
Öğretmenlerin sesleri kulaklarımızda
Kopyalar cebimizde
Silgiler çan gibi boynumuzda

Öğretmenden izin almalar
İstekle parmak kaldırmalar
Ayşe tuvalete gidemezdi Fatmasız
Yerli malı günleri olmazdı pastasız
Öğretmenler yapamazdı dayaksız

Dün bizler ağlıyorduk
Bu gün çocuklarımız
Yarında onların çocukları
Biz giyeceğiz
Onlar çıkaracak çocukları
Biz bitirdik
Onlar sayacak boncukları
Sayacaklar onların çocukları

Bu günde aynıyız
Pantolonlar kığımızda
Kemerler belimizde
Paralar cebimizde
Arabalar altımızda
Sopalar sırtımızda
Sıpalar başımızda

Dün ağlayanlar şimdi gülüyorlar
Ezildik büzüldük diyenler
Şimdi ezip büzüyorlar
Hatta büzükleri tekrar düzüyorlar
Sonra ağlayanların haliyle alay edip
Bak nasılda ağlıyorlar
Oysa dün gülüyorlardı, diyorlar
Tabi haklılar
Çünkü adalet sadece dilimizde
Ve ellerimiz tikimizde
Dün feryat figan edenler
Bizi hiç dinlemiyorlar diyenler
Şimdi kızıyorlar

Kendilerine feryat figan edenlere
Sizde böyle yaptınız diyerek
Ve ananızı der gibi
Ananızı da alın gidin lafını söyleyerek
Bizim anamızla eğleniyorlar
O zaman adalet neremizde
Neremizde olacak
Tabi ki tikimizde

Aşağıda olanlar ağlayınca
Yukarıdakilere kızınca
Yukarıdakiler nasıl sallamıyorsa
Aşağıda olup bir gün yukarı çıkanlarda
Yukarıdan aşağı düşenleri
Ya da hep aşağıda aşağılık olanları
Sallamayacaklarsa
Aşağı inenlerle yukarı çıkanlar
O zaman neyin kavgasında
Kimin derdi kimi germiş
Kim ilaçmış kim merhemmiş
Ben hep hasta olduktan sonra
Neyime?

O zaman adalet denen şey hep dilimizdeyse
Ve elimizde hep tikimizdeyse
Biz neyin peşinde neyin beklentisi içindeyiz
Bilemiyorum

Diyorsanız ki, bu işler sırayla
Bakmayın bizim nazlarımıza
Bizim adımız düzen
Ve hep siz olacaksınız düzülen
O zaman ne diye bu kandırmaca dasınız
Düzenler kendi aralarında anlaşsınlar
Düzülenleri bir güzel paylaşsınlar
En azından yalanları aradan çıkarmış oluruz
Böylelikle en azından
Kandırılmadan düzülmüş oluruz
Buda zorumuza gitmez belki

Yok diyorsanız adalet bir tik gibi
Kim adaleti kaldırırrsa öper diğerlerini
Peki, adalet geri inince eskisi gibi
Hanginizden başlar öpmeye
Bilemiyorum

Belki öper belki düzer
Belki de üzer
Ne yapsa da yeridir
Adalet bu olsa gerektir diyorum

Adaletle kalkındırma mı?

Adaletle kaldırma mı?
Yoksa adaleti kaldırma mı?
Bana ne diyorum
Çünkü hepsi aynı anlama geliyor
Biliyorum

Sana adalet olan bana haksızlık oluyorsa
Ve hep bundan şikâyet edilip duruluyorsa
Adalet nerde demiyorum, diyemiyorum
Çünkü adalet hep yerinde
Yeri neresi ulan diye sormayın
Vallahi utancımdan diyemiyorum
Adalet; tutanların elinde
Parası olanların cebinde
Haksızlığa uğrayanların
Bir uhdé gibi içinde diyorum
Başkada bir şey demiyorum

Ertuğrul Temizyürek

ADAM OL canımı ye

Gözün sadece kendi üzerinde olsun
Kulakların sadece kendi sözlerini duysun
Sen dilini tut yeter ki
Kim ne işle meşgul olursa olsun

İmanın varsa bana ne
O senin kazancın
İmanı ölçebiliyor isen eğer
O zaman ilk önce kendinden başlarsın
İnanıyorsan eğer dilini tutup susmalısın
Ve herkese saygı duymalısın

Eğer ki uyaracaksan sevdiklerini ve seveceklerini
O zaman ortalık yerlerde öküzler gibi bağırma
Eşekler gibi anırma
Sana insanlığı öğretiyim
Ey insan kılığındaki hayvan bu vakitten sonra
Madem amacın iyiye güzele hizmet etmek için uyarmak
O zaman bir bahane ile çek bir kenara
Söze orada baş başayken başla

İbadetler senin için mi?
Herkes sizle mi biliyor Allah'ını Kitabını
Yapmıyorsa bir sebebi vardır belki
O sebebini ona bırakmalı

Çıkıp herkese sebepler açıklamak mı iman
Şenin varsa imanın
İşine bak ve hoş görülü ol o zaman

Hor görme kimseyi
Yanıltıcıdır şeytan
Ve her zaman yanılabilir her insan

Kimin ne olacağını kimse bilemez
Gayrisini bir Allah bilir orası ayrı
Sen ki ne bir uyarıcısın nede bir peygamber
Peygamberler bile tebliğden başkasına karışmadı
Kimsenin imanını ölçmeye kalkmadı
Kimseyi hor görerek
Alay ederek camiye sokmaya çalışmadı
Canımın ve her şeyin sahibidir
Bir ve tek olan Allah
Kaderimi yazan ve bilinmeyenleri bilen
Sadece O'dur
Gerisi boş ve anlamsız bir dedikodudur

Cennet sevgisiyle işimiz olmaz
Cehennemse bir köpektir
Sahibi varken köpeğinden korkulmaz
Her şeyin sahibi ve bilinmeyenlerin bileni var
O zaman iyi bir köpek bile sahibi varken havlamaz

Eğriysem eğriyim sana ne yoksa sana bir zararım
Düzeltiler beni vakti gelince bende buna razıyım
Ben razıyken halime sen niye olmazsın
Oysaki senin bir zararın yok
Belki de kârdasın

Şahibinin işine karışmazsan
İnan ki daha da iyisin ve rahattasın
Bırakalım kâr senin olsun zararlarda benim
Varalım görelim halimiz nice olur
Kesin hüküm verilince görürüz
Ağlar mıyız yoksa güler miyiz?
Hayırlısı Allah'tan diyelim

Ertuğrul Temizyürek

Adımı aceleci koymuşsun

Hayatı seyrine bırak diyorsun da bana
Nasıl bırakayım hayat bırakıyor mu ki beni bana
Kor alevden sarmışlar zamanın ipini
Kim tutup çekebilir ki hep ileri gitmekte
Ve bize düşen ardından bakmak sadece
Bekle diyorsun, zamanında zamanı var sana göre
Haklısında zaman ne zaman bekleyecek
Nerden bilebilir ki nerde duracağım yeri
Benim adımı koymuşsun
Adım aceleci
İyi hoş diyorsunda
Bu gün varsam yarın yokum belki
Senden falcı değilsin ki
Ben söylemezsem eğer
Nerden bileceksin aklımdan, ruhumdan
Yüreğimden geçenleri
Sana söyleyemezsem eğer
Bu gün sevdiğimi
Yarına çıkamazsam nerden bileceksin ki?
Öldüğüme yanmamda içimde kalanlara yanarım
Keşke deseysen diye ben
Cehennemden de beter yanarım
O zaman bana yazık değil mi?
Neden başta diyeceğimi
Sonunda diyeyim ki
Herşeyi zamana bırak diyorsan
Sen kendi düşüncelerini zamana bırak
Ben rahatlıkla diyeyim hissettiklerimi
Benim fazla vaktim yok olanıda kıymeti
Sana zamanımı ayırdıysam
Bu seninde kıymetli olduğun anlamına gelmeli
Ben öyle eller gibi olamam ki
Kendimi şirin gösteremem ki
Kendi kendimi övüp reklam yapamam ki
Ben böyleyim işine gelirse
Açık ve netim seni iki arada bırakmam
Bu adam beni seviyormu
Sevmiyor mu diye kendi kendine sordurmam
Ne geçerse aklımdan ve yüreğimden söylerim
Kartlarımı açık oynarım
Eğer sen yinede ısrar ediyorsan
Herşeyi zamana bırak
Acele etme diyorsan
Kendini şirin göster
Bana öyle yalanlarınla sevdin diyorsan
Kusura bakma ben yalan falan söyleyemem
Bir gün dikilip te karşıma
Neden yalan söyledin diyeceğine
Gel de ki neden hep doğruları dedin
Doğrucu mahmut sen misin diye
Hislerimle yaşayan birisiyim ben
Hissetmediklerimi

İnanmadıklarımı ne derim nede yaparım
Belki beğenmezsin ama
İşte ben böyle garip bir adamım

Ertuğrul Temizyürek

ADİ bir varlık

Ulan sen ne biçim bir varlıksın
Ne önün var nede ardın
Sus biraz sus, hay senin amk...yım
Başladın yalanla devam etmekte sin hala
Cımbızla mikroskop yok ki yanımda
Doğruları arayayım
Serpıştirmişsin birkaç tane yalanlarının arasına
İndirilen dört kitap senin inandığın ise Tevrat
Ağzında Allah arkanda Mossad
Kimin kulusun belli
Devletini kâfir sayan bir illet
Ve bu illeti benimseyen bir millet
Ve her şeyi mubah sayan bir zillet
Yuh ulan, yazıklar olsun sana
Yazdığın bir kitap bu kadar şalakça olurdu ancak
Okut bunu milletin en ahmağına
Der ki sana sadece alçak
Gücü sevenlerle gücün sahipleri
Toplanmışlar geceleri
Ellerine almışlar cetvelle metreyi
Vatanı milim milim santim santim ayırmakta
Ve senin o koca kafan halen çalışmamakta
Ve sen çığır açtın alçaklıkta
Sevr'i tarihe gömen bu millet
Yine suskundu böyle yine sessizdi
Anlayıver gerisini bir zahmet
Şimdi, bana masal okumaktasın
Lan dümbük
Sen daha sümüklü amcanla tanışmazdan evvel
Kısa donla dolaşırken
Kan alıyorduk şerefsizlerin götünden
Ve sen halen utanmıyorsun da pisliğinden
Sana söyleyeceğim tek şey var yavşak oğlan
Artık devir kötü ve iyi kolla o kara kuru götünü
Ya seni öpecekler ıssızda
Ya da yollayacaklar uzaya
Demedi deme

Ertuğrul Temizyürek

Ağaç

Gece gündüz
Gündüz de gece
Beklettin beni
Saatlerce
Ve zaman geçtikçe
Gelecek mi?
Gelmeyecek mi dedikçe
İçim içimi yedikçe
Olumlu ya da
Olumsuz bir mesajda gelmeyince
Telefonun sesi açık
Yüreğim titreşimde
Aramaktan
Telefonun şarjı bitince
Gözlerimde mesajlar
İçimde mailler biriktikçe
Ve sinirden deliye döndükçe
Gezdim dolaştım
Havamı iyice aldım
Havalandıkça havalandım
Gökte uçurtma oldum sen gibi
Benim ipim sende
Sen ki ipsiz sevgili
İpini koparmışsın
Dolaşmaktasın
Dikkat et ağaca dolanmaktasın
Ağaç nerde mi?
Aa görmedin mi?
Nasıl görmezsin be güzelim
İşte beni diktiğin yerdeyim
Ve bıraktığın yerde
Bıraktığın gibi
Beklemekteyim
Arada bir yapraklarımı döktüm

Şimdi niye geldin ki
Bak kızıyorlar sana
Sana diyorlar duymadın mı?
Niye güzelim ağacı söktün

Belki ağaç memnundu yerinden
Belki hoşnuttu park yerinden
Yazık oldu be
Kopardın sen onu köklerinden

Ertuğrul Temizyürek

AKIL'sız

Rüzgâra tapan, güneşe tapan
Yok mu? Sen de hiç din iman
Benimkide salakça bir soru
Olsaydı bunda iman
Hiç güneşe, aya, rüzgâra
Tapar mıydı bu adam
Gelene ağam der
Gidene de pašam
Bildikleri tek bir şey vardır
Yalan hile dolan
Ne beklenir ki zaten
Karısını şeyhe sunandan
Sanma ki imanın şartı altı
Bilemedin canım, yedi
Kim yedi neyi yedi
Yiyen yedi aslanım
Karıyı kızı belki de seni
Paran gitti pulun gitti
Karın gitti kızın gitti
Sanma ki imanında gitti
Korkma ona bir şey olmadı
Olmayan bir şeye
Hiç zarar gelir mi?
İmanın yedincisi şeyhine inanmak
Atla dese uçurumdan atlamak
Sen Allah'ı ne tanırsın deyyus

Şeyhin olmadan
Allah seni dinler mi sandın
Ey deyyus oğlu deyyus
Önce Şeyhine anlatmalısın derdini
Şeyhin bir çare bulur inan ki
Arada bir görürsen karını
Şeyhin yatağında
Sakın ha gözlerine inanma
Bu şeytanın bir oyunu
Şeyhinle bozmak ister aranı
Sen kapat gözlerini bakma
Bakma ki tazele imanını
Şeyhine inan sen
Gerisi yalan
Düşersen bu dünyada dara
Kurtarır seni bir anda
Ahrette de seni unuttur sanma
Orda da şefaah eder sen meraklanma
Yapış eteğine sakın başkasına kaptırma
O etek ki âlemleri gezdirir
Kimini gökyüzüne çıkarır
Kimini yerin dibine geçirir
Himmatinden düşme sakın kuşkuya
Uzatırsa muzunu
Çekinme utanma

Arada bir p okŒa yala
Ben zındığım anlamam bu iŒlerden
Kâfirlik alnımda yazılı günahlar hep benden
Ne yaparsan yap ben bu iŒlerden vaaz geçmem
Cennet senin olsun sen kavuŒ huzura
Trbeni elimle yaptıracağım
Geyiklerin otağına

Ertuğrul Temizyürek

Akıl veren

Ey bana akıl veren gel yanıma
Yanıma gel ki bakayım aklına
Çok uzakta gördüm seni
Uzaktayım diye kendini Ulu sanma
Ululuk bilmektir bilinmektir
Gel ki bilelim neyin nesisin
Belki çok büyüksün belki de koca bir hiçsin
Bir adım ben atayım bin adımda sen
Kapatalım mesafeleri kalmasın bir dirhem
Öyle bir yakınlaştırdım ki seni kendime
Seni benden beni senden saydım
Kalmadı artık ben'den hiçbir şey geriye
Kurmuşsun bir düzen her şey dönmekte
Dünya dönmekte, ay dönmekte
Gezegenler dönmekte
Mevsimler ardı ardına gelmekte
Geceyi gündüz gündüzü gece takip etmekte
Gölgem bile adımlayarak peşimde
Akıl veren akıl alansın
Akıl verdiklerini yanıma sal
Aldıklarını benim yanımdan da al
Sen ki ilimlerin sahibisin
Kervancı başların nerde hani bana yolla
Yoksa amacım ticaret midir?
Yoksa sende ki gizi bilmek midir?
Her şeyi evirip çevirip dön deriyorsun
Beğendiklerini yanına alıp
Beğenmediklerini cehenneme yolluyorsun
Her şeyi dönderirken bize bir mesaj mı verdin
Yoksa gelene gidene dönün puştun birimi olun dedin
Ben mesaj saydım kabul ettim dönüşümüz sana
Ama dönükleri ne yapacaksın merakımı bağışla
Sen ki Uluyum dedin taptırdın kendine
Kıldan ince köprü kuracağım dedin
Elbet bir gün dizileceğiz önünde
Herkes bir biri ardınca köprüyü geçmek isteyince
Ne yapacaksın bakalım
Seninkiler götüne bakarak gerisin geriye dönünce
Niye döndünüz diye soracak mısınız?
Yoksa sen dön dedin bizde döndük diyenlere kızacak mısınız?
Eline tefi alıp oynayıp gülenler girdi de günaha
Anlamadım, dönenler neden kavuştu sevaplara
Seni bir ben anladım yoksa bende yanlış mı anladım bilemedim
Bu işin aslını bir türlü çözemedim
Seni kendimden saydığım için diyorum yoksa bana ne
Benim hoşuma gitmedi bu işler
Senin hoşuna gitti mi ey Şahane
Yoksa senin huzurun hesap verme yerimi
Yoksa sarıklı sakallı dürzülerin
Eğlenceli toplantı yerimi
Ey akıl veren Ulu Rabbim
Bana akıl verdinse eğer ben seni bildim

Yok, sen uyma diyorsan bu drzlere
Ben zaten onlara uymuyorum
Yok, ille de sende dn diyorsan bana
Kusura bakma vallahi dnemiyorum
Dönünce aklıma kçekler geliyor
Adam alıp adam satanlar geliyor
Onu da geçtim İlahi
Dönmeye bırak
Ardıma bakınca başım dönüyor
Benim tanıdığım
Taptığım bir tek İlah sensen eğer
Bunları kazığa geçirmene de değer
Benim dönüşüm bir tek sanadır
Sebebi aslım olmandır
Dünya bana gurbet
Ahretse vatanımdır
Beni şana bağlayan sadece imanımdır
Beni İmanımdan geri koyma Yarab
Ben ki aslımdan utanmam
Aslım bir sensin bir de Turab

Ertuğrul Temizyürek

Al....

İnanma sen güneşin doğacağına
Ve o bayrağın yeniden dalgalanacağına
Devam et alçaklarla birlikte alçakça oyunlarına
Ve göz kulak ol koyunlarına

Biz de adettir bilmezsin sen
Ölmeden son nefer
Bitmez asla o sefer
Kim ki bir adım atıp da
Dönerse geriye eğer
Alnının ortasına o anda kurşunu yer

Bizle olanlar bilir ki biz hakkın eriyiz
Ve peygamberin bir ümmeti
Uhut'un şehitleriyiz
O yüzden hep hürmet görmekteyiz
Bizde adettir can vermeden can almak
Ve ölümden korkup geri durmamak

Biz düşmanla yan yana olmayız
Ya karşısında olur savaşıyoruz
Ya da karşısına oturur tartışıyoruz
Yan yana durmak şöyle dursun
Asla yan yana bile oturmayız

Bu gün senin ayaklarının altına aldığıın
Bir devirdir salaklığınla batırdığın
Ki, batmasın diye o erler
İsteyerek ve bilerek
Yürüyerek de değil hem de koşarak
Ölüme gittiler
Ve hepsinin ülküsü
Hatta türküsü
İsteği arzusu aynıydı
İnmesin o bayrak susmasın ki ezan
Yaşasın ki bu millet zalimin karşısında olsun her an

O millet ki senin adını anmadığın
Ve dediğindir ayaklarımın altına aldığıım
İşte senin inandım deyip de inanmadığını
Toplayıp eliyle karıştırarak cevherinde
Adını vererek bir millet yaptı
O yüce dini bu isimle yaşattı

Sen ki ey uğursuz alçak
Haddine mi kaldı onu ayaklar altına alacak
Senin gibi düşünen senden bir önceki alçak
Alçaldıkça alçalmıştı milletin gözünde
Sonra binip de gitmişti düşmanın gemisiyle
Bu milletin haininden çok kahramanı
Ve o hainleri yok edecek kadar imanı
Ve cezalandıracak kadar da darağacı vardır, bilesin

Ertuğrul Temizyürek

Aldırma Diyorlar

Aldırma diyorsun da, gel de aldırma
Kurduğun sofrayı gel de kaldırma
Sen ki emek veriyorsun, yoruluyorsun
Köşene çekil de uyu diyorlar, sana
Sende buna seviniyor musun?
Yaptıklarını hiç beğenen yok
Ne ona yarıyorsun ne buna
Üstüne bolca günah kazanıyorsun
Düşünme diyorlar birde sana
Güya bir düşünen varmış
Aslında O düşüneni bir tenhada kıstırmak lazım
O lazım bu lazım herkese her şey lazım
Ya akıl? Ha o mu?
Boş ver canım diyorlar, akıl sana ne lazım
Keşke, bilenler susmasa
Bilmeyenlerde konuşmasa
Görenler gördüklerini anlatsa
Duyanlar duyduklarını
Keşke kötü işlerde konuşan diller
Hayırlı işlerde yorulup susmasa
Herkes bir yola girmiş gidiyor
Herkesin ağzında bir türkü
Buda gelir buda geçer
Bu düzen değişecek
Hayırda hayır vardır
Bilmem ne bilmem ne
Her şeyin gelip geçtiği bir gerçek
Ama inandığım bir gerçek daha var ki
Düzen değişir belki de
Düzülenler asla değişmeyecek
Evet dediğim her şey de
Her evet dediğim olayda
Başıma gelmeyen kalmadı
Ne zaman hayır desem
Hep kurtuldum şerlerden
Kefil olur musun dediler oldum
Belamı da buldum
Şahit olur musun dediler oldum
Bize katılır mısın dediklerinde
Evet deyip katıldım
Her evet deyişimde kazıklar yaslandım
Gerçektende hayırda hayır var
Hayırda hayır vardır diyenlere ben katılmıyorum
Ben hayırda hayır sözünün gerçekliğine katılıyorum
Yoksa it de dese köpek de dese
Dostta dese düşmanda dese
Dürzude dese deyyus da dese
İnanan inanmayan her kim hangi pezevenk derse desin
Hayırda hayır vardır sözü asla değişmiyor

Bin doğrunun içine bir yalan katmak
Bir doğrunun içine de bin yalan katmak

Sonra buna herkese inandırmak
Bana pek güzel gelmiyor
Yalanın pembesi beyazı olmaz
Yalan yalandır
Amaç kandırmaksa insanı
Bunun izahı olamaz
Bekle diyenlerden birisiyim
Bekliyorum
Zaman bana sanki ceza geçmek bilmiyor
Ama zorda kalınca ve elden gelen bir şey olmayınca
Olayları kabullenmek sabır değildir
Sabır elinden gelen varsa
Ona rağmen bekleyip inandığına inanmaktır
Sabır benim işim değil diyordum
Ama diyene değil sabrettirene bakıyorum
Onun bana sabrettiği kadar olmasa da
Az biraz sabredeyim diyorum
Ama üstüme çok geliyorlar diyorum
Tamam, görüyorum diyor
Artık dayanamıyorum diyorum
Kaldıramayacağın yükü sana vermem diyor
Ben o diyene inanıyorum
Ya yükümü benle birlikte kaldırır
Ya benimle birlikte sabreder diyorum
Yolum belli hep ona gider tüm yollarım
Arada bir sapsa da
Kestirmeden gitsem de, ondan uzaklaşsam da
Yolum hep ona
Bildiklerimi anlatayım mı diyorum
Dur fitne çıkarma diyor
Susan dil şeytan mıdır diyorum
Halin belli niyetine bakıyorum diyor
O ne diyorsa ben ona uyuyorum
Ama beni uyuyor sanıyorlar
Oysa ben sadece ona uyuyorum
Onlar kendilerine uyduğumu sanıyorlar
Benim emir aldığım yer belli
Ama onlar emirleri kendilerinin verdiğini sanıyorlar
Benim sadakatimde belli
Ama onlar benim onlara sadık kaldığıma inanıyorlar
Benim safım belli
Ama safımı bozmaya çalışıyorlar
Sabret diyor da başka bir şey demiyor
Elimi kolumu kırk bin yerden bağlıyor
Yoksa bak bakalım
Kimin anası ağlıyor
Biliyorum ki gücüm kıla
İnancım ona bağlı
O isterse kılı da kulu da güçlü kılar
O halde yine ben susayım
Onlar da beni onlardan sansınlar
Sonra bir ara bakarım

Kim kimdenmiş diye

Eğer ki; sen olmasaydın arada
Kimler yanacaktı burada
Cehennemi dñnyaya getiremem haklısın
Ama yanabildiği kadar yanardı hain
Ben sadece ateşi yakar
Seyrine dalardım
Gerisi sana kalmış
Bana ne kim yanmış kim yanmamış
şimdi sus diyorsun susuyorum
Ama bilesin ki
Beni çok ağır bir yũkũn altında bırakıyorsun

Ertuğrul Temizyũrek

alışmışım Sana

Birazda sus be güzelim
Zaten gözlerin çok şeyler anlatmakta
Dur dinlen biraz çatlayacaksın
Zaman çok vakit var daha

Sen konuşurken ben yoruluyorum
Sınırlarımı neden zorluyorsun
Sus biraz sus birazda bakışalım
Bırak da bakışarak takışalım

Hıçkırıklarla yatışalım
Kavgalarla barışalım
Duralım dinlenelim
Sonra yeniden başlayalım
Takışmak kadar
Barışmakta güzel seninle

Belki çılgınca geliyor bana
Belki de aptalca
İnsan sevdiğini kalbine koyunca
İkişinden birden oluyor
Diğeri kalmıyor
Birisi kırılınca
Ve elde avuçta bir şey kalmayınca
Kırıkları toplamak da zorlaşınca
Gözleri de görmez oluyor
İşin içine hıçkırıklar karışınca
Ben seninle geçen zamandan yanayım
Her halinle seni sevmeye çalışmaktayım
Kavgaların olmasaydı eğer böyle güzel
Senide böyle yapmazdı belki özel
Susma artık dök içindikileri
Sen dök ben toparım canım
Her ne kadar kırsan da üzsen de beni
Alışkanlık oldun hayatımın her anında
Kırılan kalbim değil kafam olsa da
Vazgeçemem artık senden
Başıma püsküllü bela olsan da
Gel başımın belası gel
Gir kalbime ve sadece beni sev
Ben razıyım senle böyle bir hayata
Yeter ki benimle ol beni yalnız bırakma

Ertuğrul Temizyürek

Andım olsun

andım olsun gülüm seni yalanlarla kandırırsam
andım olsun bir tanem seni boş hayallerle boyarsam
yeminim olsun canım mutlu olman için ölüme gülererek gitmezsem
göğü ellerine vermezsem

eğer bir gün; seni üzersem
gelirde senden özür dilersem
affına sığınıp ağlar dizlerine kapanırsam
sen affetsende allah affetmesin
sen hakkından vaz geçsende allah geçmesin
cehennemin orta yerinde yanayım
andım olsun seni sevdamızda yalnız bırakırsam
andım olsun seni bir gün ağlatırsam
allah bana kulum demesin
tüm melekler bana lanet etsin

SEN ALLAHIN BİR EMANETİSİN ARTIK BANA
SENİ SEVİYORUM NE ŞEKİLDE OLURSA OLSUN

Ertuğrul Temizyürek

ANLADIN sen

Küsme bana dost, dostlar ayrılrsa da küsmez
Bir gün yolları kesişse de sırtını dönüp gitmez
Darılma bana dost, ben seni çok uyardım
Gel yolumdan git dedim ama sen aldırmadın
Dinlemedin beni hiç, hep dinlenmek istedin
Şimdi hem dinleniyorsun, hem demleniyor sun
Tek bir üzüntün varmış, dediklerine göre
Başına gelenleri hak etmiyor muşsun
Sence öyle, bence hak ettin başına gelenleri
Yoldan çıkarmak şeytanın
Yola getirmekse Allah'ın işi
Ben sadece onun zayıf bir kulu ve sıradan bir elçisi
Gelmedin sen yola, iman etmedin
Her mucizede tövbe ettin, iman ettim dedin
Ama her sırtımı dönüşümde tekrar eski yolundan gittin
Kırılma bana dost, gelmem
Gelip de seni dinleyemem, seni çekemem
Senin sitemlerinden bana ne
Yaptıklarını danıştın mı ki, bana ne
Sen seni dinleyenlere küs,
Kendini zorla dinlettirdikleri ne darıl

"Ey kızıl deniz hadi yarılacaksan artık yarıl
Tüm firavun dostlarım düşsün içine"

Dem vurma bana geçmişlerden
Bahsetme bana geleceklerden
Sikmişim oğlum ben geçmişi
Ne geleceğim var benim nede ötesi
Ben küsmedim de kırılmadım da sana
Sen ne diye hatır koyarsın ki bana
Küsmek, darılmak senin değil
Oysaki benim hakkım
"Hak" da senin değil "O" hep benim "Hakk'ım

Haber göndermişsin, hatırlı kişilerle
Onların hatırına değil bu sözlerim
Atıldığımız ateşlerin,
İçine düştüğümüz cehennemlerin hatırına
Bu sözlerim
Seni kurtardığım mermilerin hatırına
Çıktığımız yolların
Sırtımdan vurulmaların hatırına bu sözlerim
Her ne kadar hislensem de
Dolsa da gözlerim
Senin gerçeklerin kadar
Benimde var gerçeklerim
Ve unutmadığım yeminlerim
Ve ülkülerim, ideallerim
Ve özdeşleştiğim, devletim ve milletim
Ben senin gibi olamam
Sende benim gibi asla olamazsın

Sen bırak kelimeyi
Bir harfi bile hak etmiyorsun

“Sen doğru yolda yürüdüğüm
Eğri bir eski dostsun”

Senle düşman değilim
Ama artık sen de dostum değilsin
Düşenin dostu olmaz diyeceksin şimdi sen
Ama dost değildin sen gerçekten
Sana kırılmıyorum, darılmıyorum
Küsmüyorum, küsmelerine de aldırılmıyorum
Haber yolladın haber yolladım
Umarım beni anladın
Anlasan da artık ne fayda
Anlamasan da boş ver ben artık elimdekini salladım
Ne, neyi deme sen onu çok iyi anladın

Ertuğrul Temizyürek

Anlamazsın sen Ne desemde

Bazen insanın tahtıdır bahtı
Bazen de bahtıdır tahtı
O zaman;
Ha bu gün ha yarın derken aktı akacak kan
Seni bu gün bilip tanıyan soracak bir gün bu da kim
Kurtaracak belki yüreğinin temizliği diline diyecek söyle
Belki kurtuluşun senin son nefesinde
Şimdi;
Bahtını yapanlar sana verecekler tahtını
Sonra bir güzel oyalacaklar altını
Bu gün tahta geçmeni sağlayanlar
Yarın musalla taşının önünde duracaklar
Ve altını oyanlar
Mezarını dahi kazmayacaklar
Bizden bu kadar deyip
Kazacak birilerini bulacaklar
Hayat;
Senin elinde tutmaya çalıştığın bir buz parçası gibi
Elinde tutarken soğuktan titretirken içini
Bir yandan da Yusuflaştırılmaktadır dibini
Ve sıkıştıkça nefesini daraltan kalbin gibi
Sanki elinde ki
Buz parçası değil
Belki de yüreğinin ta kendisi
Elindeki buz parçası kadar ömrün
Ve son damlası da düşünce yere
Anla ki yaşadığın son günmüş bu gün
Önünde bir hayat yok
Seninki ölümün ta kendisi
Esendeki benim değil ecelin nefesi
Ve kursağında ki kalan son hevesi
Seninle birlikte gömecekler işte bu gerçeğin kendisi
Ey Hakanım işte böyledir dünyanın efendisi
Bir bakmışsın elinden tutar seni çıkarır göğe
Birde bakmışsın kazık gitmiş dötüne
İnan ki sana atacakları kazık
Sanma ki başkalarına atılacak son kazık
Başkalarını bilmem ama
Sana vallahi demem ki yazık
Sen bilerekten girdin bu işe
Kurtulamazsın kazık girse de dötüne
Seni vatansız ve milletsiz sayıyorum
Vaktin azaldı göreceklerini gör artık
Hayatının son durağına gelmeden
İndirecekler seni bir köşede
Gazetelerde küçük bir manşet
Birkaç günlük haber
Ve unutulup gideceksin belki amma
Yavaşlıkların ve ihanetlerin
Ve dahi dalkavuklukların yalakalıkların
Senden ve benden daha çok yaşayacak
Bunu unutma sakın

Ertuğrul Temizyürek

Anlayana her zaman

Yusuf zindana
Zindandakilerde Yusuf'a alışmışlar
Artık birbirleriyle barışmışlar
Düşman iken dost olup
Bir güzel kaynaşmışlar
Yusuf bir kandil yakmış Zindanda
Zindan aydınlanmış bir anda
Herkes ayrı ayrıken
Toplanmışlar bir araya
"Ey Yusuf sabret "diye
Haber salmış Yaratan
Yusuf ise "ne gelirse Allah'tan"
Demiş hiç gocunmadan
Ve Kral bir rüya görmüş
Yedi besili öküz
Ekinleri yemiş
Ortada ekin kalmayınca
Cılızlaşmışlar
Sonra bir birlerine dalaşmışlar
Tapınağın imamı
Bu rüyaya bir anlam verememişler
Kıçınız açıkta kalmış Kral'ım diyememişler açıkça
Evelemişler gevelemişler ağızlarındakileri
Tamı tamına bir hafta
Ve haber ulaşmış sonunda zindana
Yusuf gülmüş demiş
"Ne var ki bunda"
Ve haber salmış Kral'a
Demiş ki
"Bu rüya değil, gerçek aslında
Ve kıçınız da gerçekten kalmış açıkta
Yedi besili öküz eski ezeli düşmanlarınız
Cılız öküzler ise içinizdeki hainler
Ekinlerse yaşadığınız
Ve içine ettiğiniz ülkenizdir"
Kral hiç sallamamış Yusuf'u
Demiş ben öküzlerden yanayım açıkça
Yesinler a. q.yum nasılsa ekin kalmayınca
Çekip giderler buradan
Hep burada kalacak değiller ya
Yusuf demiş ki bence hava hoş
Bana hava ha kararmış ha olmuş loş
Benim için her şey güzel her şey hoş
O anda haber gelmiş Yaratan'dan
Yusuf seni çıkaracaktım o zindandan
Ama sen akıllanmamışsın
Faydalanmamışsın oradan
Zindan sana bir sınavdı
Ve sen sınavı geçeceğini sanmıştın
Zindanda kal ki biraz daha
Aklın gelir belki başına
Sen şimdi yapacaklarını planla

Sonsuza dek kalmayacaksın zindanda
Bir gün çıkacaksın Kral'ın karşısına
Ve alacaksın taptıklarını ayaklar altına
Onlar ki taştan topraktan ve tahtadan
Yapılmış Tanrılara
Ve onların getirdiği makamlara taptılar
Ve koca bir milleti yalanlarla avuttular
Sen koca bir milleti tekrar toparlayacaksın
Ve kurtuluş için herkesle savaşacaksın
Yeni bir dünya kuracaksın böylece

Yusuf günlerin sayılıdır zindanda
Az kaldı kıtlığın çıkmasına
Karanlık çökmeden aydınlığın
Sur' a üflenmeden Kıyametin
Kötüyü görmeden iyilerin
Kıymeti anlaşılmaz
Ve Yusuf'lar hiçbir zaman anlaşılmaz
Sabret Yusuf sabret
Zaman lehine dönecektir elbet

Ertuğrul Temizyürek

aşk bana bazen uzaktır Bazende tuzak

O kadar yakındık ki uzaklara
Bir uzaklaşıp bir yakınlaşıyorduk
O kadar korkuyorduk ki
Sadece meraktan bakıyorduk
Tuzaklara

Güneşin doğduğu ufuklara
Hayranlıkla bakıyorduk
Her gün hiç bıkmadan
Usanmadan
Bir birimizi keşfediyorduk
Aslında
Biz dokunmadan da
Sevişebiliyorduk

Hep aynı heyecan aynı tufan
Sevgimiz bir gemiydi
Aşkımız ise liman
Hep yol almak istiyorduk
Bıkmadan usanmadan

Her gece yıldızları sayıyorduk
O yorulunca ben
Ben yorulunca o
Bazen kaldığımız yerden başlardık
Bazen de unuttuğumuz yerden

Kim şaşırırsa sayıları
O kadar öpücükle borçlanırdı
Öyle çok şaşırılmış gibi yapardım ki
Onu öpmekle geçerdi zamanım

Sevgimiz büyük bir okyanustu
Ama o aşk adasında
Hapis olmayı tercih etti
Sevgi sınırsızlıktı
Özgürlüktü bana
Bende özgürlüğüme düşkündüm oysa
Birimiz sınırlar çizmeyi istedi
Birimiz sınırları yıkmayı
Birimiz ufacık bir ada istedi
Ben ise sonsuz deryayı

Kapattık gözlerimizi
Tekrar saymaya başladık yıldızları
Onun yıldızları hep aynı yerdeydi
Benim yıldızlarım kaymaya başlamıştı
O heyecanla sayarken
Benim yıldızlarım düşüyordu yanarak
Ve gözlerimin içine bakarak
Seni seviyorum demesi bitirdi beni
Kafam allak bullak

Sevmeyi bu kadar çabuk öğrenmek
Bu kadar çabuk alışmak
Oysa sevgiyi yeni keşfetmiştik
Bilmediklerimiz bildiklerimizden fazlaydı
Ve ben bilmediklerimizin
Keşfedemediklerimizin peşindeydim
O kadar sevgi bana yetmezdi
Yetemezdi
Sevmek bana sonsuz bir zevkti
Ve ben bunu yarıda kesemezdim
Sevgi gemisini
Her hangi bir limanda çürütemezdim
Elbette bir gün gelecekti
Gemileri yakmanın zamanı
Ama o zaman şimdi değildi
Of ki of ben sevginin peşindeyim
Ve bilinmeyen sevgilerin
Ne yapabilirdim ki
Sevginin ortasında sevgisizlik bana göre değil
Suyun başında susuzluk çekmek bana göre değil
Gerekirse beklenir beklenileceği kadar
Ama bulmuşken tatmamak bana göre değil
Daha güzel suları aramak aptallık değil
Yeni adalar keşfetmek çılgınlık değil
Belki durmanın zamanı gelecektir bir gün
Ama şimdi o zaman değil
Ben yeni ufuklara gitmek istiyorum
Seninle sonsuzluğa yürümek istiyorum
Durmak bana göre değil
Her göz aynıdır bana
Her söz aynıdır bana
Ama senin gözlerin
Senin sözlerin değil
Her el aynıdır
Her ten aynıdır bana
Ama senin elin senin tenin değil
Her bakış aynıdır bana
Ama senin bakışın değil
Kendini seninle bir olmayanlarla bir tutma
Ve seninle sonsuzluğa yürümek istediğimi unutma
Unutma unutmak kadar unutulmakta
İhanettir aşka
Tut ellerimi haydi
Yürüyelim aşkın ufuklarına
Yavaş ama emin adımlarla

Ertuğrul Temizyürek

AŞK bazen Budur1

AŞk bazen onur
Bazen de gururdur
Nerde onurlu
Nerde gururlu
Olacağını bilmek gerek
Onur bazen dimdik ayakta durmaktır
Bazen gitme dur diye haykırmaktır
Gurur bazen aptalca da olsa yolunda
Ölünmesi gereken bir olgudur
Bazen de sevgili için yere serilerek
Sevgiliye
Ne kadar sevildiğini göstermenin en güzel yoludur

Ertuğrul Temizyürek

Aşk Ne kadar güçlüsün

Ey aşk
Ne kadarda güçlüsün
Öyle güçlüsün ki
İnsanı hayvan
Hayvanı insan
Yapabiliyorsun

Öyle güçlüsün ki
Akıllıları salak
Salakları akıllı yapabiliyorsun
Görenleri kör ederken
Körleri gördürebiliyorsun
Deveyi pire
Pireyi deve
Dünyayı ceviz kabuğu içine
Şıkıştırabiliyorsun
Öyle güçlüsün ki
Seninle yalanlar gerçek
Gerçekler yalan oluyor
Demir dağlar eriyor seninle
Gülenler ağlıyor
Ağlayanlar gülüyor
Zayıflar güçlü
Güçlüler zayıf oluyor sayende
Duymayanları duyuruyor
Doymayanları doyuruyorsun
Ateş değilsin ama
Ateşten beter yakıyorsun
Su değilsin ama
Su gibi akıyorsun
Bazen insanı boğuyorsun
Hava değilsin ama
Lazım oluyorsun
Ölüm hayat
Hayat ölüm oluyor seninle
Hayaller gerçeğe
Gerçekler hayale dönüşüyor sayende
Öyle güçlüsün ki
Yön veriyorsun dünyaya
Bir gülüşünle
Ölüm dudaklarından çıkan
İki kelime
Hayat ellerinde tuttuğun
En güzel hediye
Seninle zaman duruyor
Ya da geçiyor seninle
Seni tadanlar yaşıyor
Tadamayanlar tatmak istiyor
Seni bulanlar mutlu
Bulamayanlar umutlu
Kaybedenler ise hüsrana uğruyor
Öyle güçlüsün ki

Zalimleri mazlum
Mazlumlar zalim yapıyorsun
Diz çökmeyenler
Diz çöküyorlar sayende
Hendekten atlıyorlar
Develer bile
İstedğini düşürüyorsun çöllere
Denizleri aşırıyorsun istediklerine
Küsleri barıştırıp
Barıştırdıklarını küstürebiliyorsun
Ey aşk söyle
Bu gücü sen nerden alıyorsun
Bilemiyorum
Keşke bilebilseydim, diyorum

Ertuğrul Temizyürek

Aşk ve aşk

Aşk baharı sevmez
Bir gün olsa bile beklemez
Çekip gider
Hükmeder kara kışlara
Aldırmaz hiç yalvarışlarına
Kanmaz masum bakışlarına
Sen ağladıkça
Daha da çok yalvardıkça
Uzaklaşır gider
Bakmaz ardına
Aşk baharda yaşamaz
Seni yüreğinde taşımaz
İçin yansa da acımaz
Sirtın kaşınsa kaşımaz
Sen inatlaştıkça
O da inatlaşır
Sen sevdikçe
Aşk senden uzaklaşır
Aşk sevgiden anlamaz
Aşk sevgiyle nefretti kardeş yapar
Sana sevgiyi nefret diye
Nefreti de kardeş diye satar
Gözyaşları aşkın geleceğidir
Ne kadar çok ağlarsan
Aşkın o derecede, büyür
Serpilir, gürleşir
Kısacası
Aşkın gübresi baktır
Ve hiçbir zaman sonu yoktur

Ertuğrul Temizyürek

aşkı Sen Yarattın

Aşkı sen yarattın
Oysa ben ona şekil verdim
Onu dizginledim
Ehlileştirdim, evcilleştirdim
Sen onu dünyaya gönderdin
Oysa ben onun üstüne bindim
Ve âlemlerde sevdanın yollarında gezindim
Senin aşkın tertemiz bir suydü
Ben içine girdim
Yıkandım, temizlendim
Ben temizlendim ama aşkı kirlettim
Hatta içine işedim
Benim kirlettiğim suya
Balıklamasına atlayanlarda vardı
Ve abı hayat sanıp içenlerde

Aşkı sen yarattın
Oysa ben aşkın aklını
Yüreğini, sevgisini elinden aldım
Sen ona güzel bir ahlak verdin
Ben ahlakını bozdum
Gözünü kör kulağını sağır ettim
Ben ona kin ve nefreti öğrettim
Sevgiyle ikisini bir arada
Yaşatmayı öğrettim
Kıskançlığı yüreğine ektim

Aşkı sen yarattın
Oysa ben onu şeytanla
Arkadaş yaptım
Şeytan bile korktu
Benim aşkımdan
Ve dedi ki
Bu aşk değil
Sen ne yarattın böyle ondan
Kısaca anladığın ve anlayacağın gibi
Yüce Yaratan
Aşkı ben kaldırdım ortadan
Senin aşkımdan eser kalmadı
Hatta bir nefes bile alamadan
Benim esirim olmuştu çoktan

Ertuğrul Temizyürek

Aşkın düştü gönlüme

Aşkın düşmüş bir kere gönlümde
Artık gözümde gönlümde senle
Yüreğim dururda bedenimde
Ama gerçekte benzer senin evine
Çarpar durur ismin ile
Hadi gecikme
Gel artık evine
Yaktığın ocakta
Aşkım pişmekte
Nereye baksam görürüm seni
İzlerini sürmeye gerek yok
Adını yazmışsın her yere
Seni aramama gerek yok
Sen her yerde her bir köşedesin
Gördüm seni görmekle aşık olmadım
Ben senin mizacına kurban olayım
Merhametine şefkatine
Tatlılığına vurulmuşum
Gel hadi gecikme evine
Sensiz evim ıssız viran bir köşe
Gel artık beni bekletme
Aşkın düşmüş bir kere zerrelerime
Adını anarak geçer kendinden
Seni görmeyenler beni görenler
Beni benden alan kimdir bilemezler
Meczip derler bana aldır mıyorum
Ben tüm aşkların tadına varmışım senle
Hele sen gel de bir evine
Aşkların en güzelin yaşayalım
Ölümsüzlüğün tadına
Gel de senle varayım
Ölüme ben inanmıyorum
Şen zaten beni her gün öldürüyorsun
Öldürüp öldürüp diriltiyorsun
Ölüm dediğin nedir ki sevgili
Ben zaten sensizlikten her an ölüyorum
Ölümüm seninle dirilişim seninle
Bırakma beni kendimle
Ben ne zaman kalsam kendimle
Sensizlikten bunalıyorum
Ne yapsam da ne etsem de sevgili
Ben sensiz olamıyorum
Seninle cehennem cennettir
Sensiz cennet aşka ihanettir
Adını bilmemek köpekliktir
Sonsuz isimlerine kurban olayım
Bırak da beni sevgili
Peşinden koşturup durayım
Gelsen yatsan dizlerime
Bende baksam gözlerine
Tutsam ellerini öpsem
Sürsem gözlerime yüzüme

Sen anlatsan merak ettiklerimi
Ben dinlesem güzel sesini
Zaman senin elinde durdur gitsin
Arada sıra başa sar yeniden işlesin
Bıraksan beni saçlarını tarasam
İhtiyacın olsa da
Ben yardımına koşsam
Oyununu kırsam suyunu getirsem
Seversen güzel bir çay demlesem
Senle karşılıklı içerek seni dinlesem
Ne diyorum bende bilmiyorum
Aşkından çıldırmışım işte
Saçmalıyorum
Beni aşkınla yaktın ya işte
Ben bu yüzden sana kulum
Senden korkum yok
Yanında mutluyum
Oysa ben sensizken korkuyorum
Sevgili ben seni her daim seviyorum
Sensizlik beni bezdiriyor
Ölüm bile beni bu kadar incitmiyor
Seninleyken ben her an mutluyum
Sensizken her yer bana sürgün
Ve sensiz her yerde mutsuzum
Cennetin güzelse güzel bana ne
Ben seni istiyorum
Cehennemden ateşliyse bana ne
Aşkın yakmazsa beni yeterince
Beni işte o zaman oraya gönder
Ben senin ateşine kurban olayım
Sen iste ben oraya direk olayım
Benim için sen önemlisin
Senin bana verebileceğin tek ödül
Aşkındır
Gerisi bana yalandır
Ben aşkını istiyorum
Her anımın seninle geçmesini istiyorum
İste ki kölen olayım peşinden koşturayım
İste ki palyaçon olup seni güldüreyim
İhtiyacın olsa da keşke ben gidereyim
Senin benim sevindirdiğin gibi
Bende seni sevindireyim
Aşkın düştü işte gönlüme
Beni konuşturan aşkındır işte
Ben aşkınla ne yaptığımı bilmiyorum
Her şeyi unuttum hiçbir şey bilmiyorum
Tek bildiğim şey
Sen eşsizsin ve teksin
Ve ben seni çok seviyorum
Sen beni sevme boş ver
Ben seni seveyim oda bana yeter
Sen evime gel sessizce

Ben kapıları kitleyim üzerinden
Kimseyi almayayım içeri
Bir sen kal
Ben kimseyi almam
Ama ben dayanamaz alırsam da
Sen kimseyi koyma içeriye
Sana verebileceğim tek şey
Aşkım ve gönlüm
Zaten her şey senin
O zaman beni de al sevgili
Kalmasın sensiz bu bedende hiçbir şey
Sensiz bir şey varsa zerrelerimde
Yak gitsin o zaman beni
Çünkü ben sadece seninim
Ve senin olmayan hiçbir şey benim de değildir
Hadi al beni bak kapattım gözlerimi
Merhametinle şefkatinle
Sarıp sarmala beni sevginle
Al götür beni istediğin
Dilediğin yere
Ben seninim sadece

Ertuğrul Temizyürek

AŞKIN neyler

Aşkının alevi hiç söner mi?
Hayalin gözüm önünden gider mi?
Deli gönül senden hiç geçer mi?
Geçmez sevgili geçmez demeni
Ve beni böylece sevmeni
Bekliyorum

Varlıklara gözüm
Darlıklara yüreğim kapalı
Sabrın küpüne sığılı
Ne zaman oldu
Bilmezsün demeni
Bekliyorum

Bıaktım İsa ile Musa'yı
Eyüp'ün hizmetinde duruyorum
Nasıl küpün içine girmiş
Merak edip soruyorum
Sorularının cevabı
Bende demeni
Bekliyorum

Bekliyorum
Beni bıraktığın yerde
Diz üstü çökmüşüm
Bir gözüm yerde
Bir gözüm gökte
Her an her yerden
Gelir şimdi diye
Dualarla
Gelmeni bekliyorum

Ben gelmem sen gel diyorsan
Bana gönül koyuyorsan
Arada kızıp küsüyorsan
Gel barışalım demeni
Bekliyorum

Âşıkların dili de
Dinide birdir
Seven çoktur
Sevilen yine birdir
Gönül çoktur
Yöneldiğimiz tektir
Sesime gel sesime
Demeni bekliyorum

Çağırсан beni hiç duymaz mıyım?
Duysam koşarak gelmez miyim?
Gelmezsem yanına
Hiç utanmaz mıyım?
Utanma gel artık

Demeni bekliyorum

Aşkı ezelidir sürsün ebedi
Geldim gördüm mabedi
Utancımdayan girmedim içeri
İçeri gel içeri demeni bekliyorum

Anladım ki ben halen hamım
Isınmamış kazanım
Pişmemiş aşım
Sen ne biçim âşıkısın ulan
Demeni bekliyorum

Aşkı koydum yüreğime
Toprağımı koydum küreğime
Bir dilim çöreğime
Çörek otun ile
Tat vermeni bekliyorum

Sen bekliyorsun
Ben bekliyorum
Sen gelmiyorsun
Ben gelmiyorum
Sen ne biçim seviyorsun
Defol git demeni
Bekliyorum

Biliyorum aşkı kıyamazsın sen
Deli olmuşum saçmalıyorum ben
Arlının arsızın hakkında bir ben
Gelirim demeni bekliyorum

Eninde sonunda bir zaman
Geleceğiz yanına
Saflar kurup divanında
Aşımızı aşkıyı
Sunacağız sana
Aşı tatlı aşkı temiz olanlardan
Kanatlanıp sana uçanlardan
Mekânı cennet olanlardansın
Demeni bekliyorum
Aşı da kendide pişmemiş
Huzuruna hiç gelmemiş
Bir gün olsun seni övmemiş
Cehennem mekânına gönderilenlerden
Değilsin demeni bekliyorum

İstemek benim işim
Vermek senin şanın
Yolunda aksın tüm kanım
Tamam yeter artık
Duaların kabul oldu

Demeni bekliyorum
Ertuğrul Temizyürek

Aşkının Ateşi

Aşkının ateşi düşünce gönüllerin birine
O kişi önce aptallaşır sersem olur
Döner dolaşır olduğu yerde
Yüreğinde ki ateş diline vurur
Ne söylediğini bilmez
Akla hayale gelmedik sözler çıkar
Günyüzü görmemiş laflar dökülür dilinden
Ağlar sızlar feryat figan eder
Kâh söver millete kâh kendini döver
Arada sırada sana çatar bazen de seni över
Güneş görmüş kar gibi titrer
Diz üstü çöker
Düşünü bağırını açar
Kâh koşar kâh yüzüstü yere yatar
Millet aha da bu delirdi diyerek
Seyrine dalar
Gülerler haline zavallının
O zavallı ise düşer peşine kavalın
Yalın ayak yarı çıplak düşer peşine hayalin
Ve kimseye aldırmaksızın
Gider nereye gittiğini bilmeksizin
Sonra son baharda dökülen yapraklar gibi
Dönerek düşer yere
Yüreğindeki ateş artık işlemiştir her zerresine
Ve bir çingisi düşer ahaliden bazılarına
O zaman bazılarının düşer akıllarına
Yapana değil yaptırana bak der
Ahaliden bazıları
Ağlayanın ağlaması kesilir
Hazinesini kaybetmiş gibi
Sevgilisini kaybetmiş gibi inler derinden
Öyle bir ah çeker ki dağlar sallanır yapraklar gibi yerinden
Oysa zahiride gerçekler başkadır
Aptallaşıp olduğu yerde dönüp dolaşması
Cennetin güzelliklerini görmesindedir
Kendini yerden yere atması ise
Nur deryasında dalmak içindir
Ağzından çıkan anlamsız sözler
Tarifi mümkün olmayan güzellikleri
Anlatacak kelimelerin icat olmamasındandır
Ağlayıp sızlaması bu güzellikleri
Ve onun sahibine çok geç ulaşmasıdır
İnlemesi ise iki âlem arasında
Sıkışıp kalması sevgiliden ayrı kalması ve
Vuslatın son bulma isteğidir
Arada bir sana çatması cilvedir, nazdır
Sövüp sayması kadrini kıymetini bilmeyen
Kendi ahmaklığıdır
Üstünü başını yırtması
Soyunması ise hurilerin onu çağırmasıdır
Dönerek yere düşmesi ise
Aşkının ateşinden bedeninin

Bir rüzgâr gibi savrulmasıdır

Âlemde ise âşık artık suskundur
Gördükleri düş müdür
Yoksa gerçek midir?
Anlamaya çalışmaktadır

Sonra kendine gelir
Akli aşkının yanındadır
Yüreği ateşte kaynamaktadır
Dili artık sevgilininindir
Ruhu gökte bir uçurtmadır

Her gördüğü artık melektir
Bir sevgilidir onun için
Onun gördüklerin görmeyen
Duyduklarını duymayan
Bildiklerini bilmeyenler
Onu deli sanırlar
Kendilerini akıllı
Oysaki ne o delidir
Nede bizler akıllı
Onun bedeni aramızdadır
Ruhu ise aşkının yanında
Oysaki aşk bir bedende
Son bulmaktır
Aşığın vuslatı budur
Ayrılık korkusu yener ölüm korkusunu
Ve kaybetmiştir o benlik duygusunu
Renkler son bulmuştur
Cisimler son bulmuştur
Her şey tek bir vücut ve tek bir renk olmuştur
Onun gözlerinde
Yalan olmaz artık sözlerinde
Hakkı anar hakkı yaşar son demlerinde
Aramızda bir yabancı
Garip bir yolcudur o artık
Ekmek aş istemez gönlü
Çünkü doymuştur onun gözü
Âşkından başka kimseyi görmez
Ondan başkasına söylemez sözünü
Esirgemez ondan özünü
Sadece sevgiye açmıştır gönlünü
O bir garip âşıktır yanar aşkın ateşinde
Öyle bir ateştir ki o
Cehennem söner onun alevinde
Aşkınla yanmak cehennemde yanmaktan evladır
Sana karşı gönlüm her zaman sevdadır
Atlayıp dalmak istediğim nuru deryadır
Aşkınla yak ki bizi eyleme cehenneme muhtaç
Gönlümüz sana ve aşkına muhtaç
Verdiğin her şey emanettir

Alacaksın zamanı gelince
Bari aşkını alma bizden ki
Senden bir hatıra kalsın geriye
Yansak da kalsak da aşkınla yanalım senle kalalım
Gel sevgili senle tek bir vücut olalım
Bilirim ki sen ateş değilsin
Aşkın değil beni yakan sensin
Yanarım yanmaktan zevk alarak
Tadına vararak senle bir olarak
O sebeple derim ki ben Allah'ım
Nur senden ise ben dalarım
Ateş senden ise ben yanarım
Aşkın abı hayat ise içer içer kanarım
Aşkından ayrı koyma bizi Yarab

Ertuğrul Temizyürek

ATAM seni anıyorum ve anıyorum

Ne uyuyorsun orada
Kalksana ATAM
Senin yoktan var ettiğin vatan
Şimdi haraç mezat
Satılıyor şu an
Dün ihanet eden hainler
Bu gün yine aynı yoldalar
Bunlar ne sağdalar
Nede soldalar
Bildiğim tek şey
Şimdi yolun ortasındalar
Gaflet ve delalet almış dört bir yanı
İşte bunlar var ya işte bunlar
Vahdettin alçağının
Kaybolmuş çocukları
O hain haber salmıştı hani
Anadolu'ya
Gelen Yunanlılara ateş açmayın
Aksine onlar birer kurtarıcıdırlar
Onları kucaklayın
Dün alçaklıkta çığır açanlar
Bu gün aynı yoldan koşmaktalar
Yalanlarla avutuyorlar
Senin uyandırmaya çalıştığın milleti
Aman acele edin diyorlar
Uyandırmayalım kerizleri
Türk milleti bu işte
Haini de çok gafili de
Kahramanı da çok
Boku bokuna öleni de
Ne varlıkta yaşar bu millet
Nede darlıkta
Kaderi bu sanki
Hep hainlerle
İhanetlerle iç içe yaşamakta
İlk yurdumuzda da öyleydi
Şimdi Anadolu'da da
Yalanları seven bir milletiz
Kanımızda boğulsak da
Sen uyudun millet de uyudu
Düşmanlarımız yeniden türedi
Bu gün dünden de kötü
Ama bu milletin aktıkça kanı
Durduracaktır ebediyen düşmanı
Ve çok oldu kanlar akmaya başlayalı
Düşman çok olsa da
İçimizde olsa da
Boğacaktır bu kan onları
Kurtaracaktır da vatani

Ertuğrul Temizyürek

Ateşi tuttum avuçlarımda

Dün, ateşi koydular avuçlarıma
Yanışımı izlemek istediler, merakla
Korkmadım tuttum ateşi
Yanmadım, korudu beni
İbrahimi koruyan
Sakladı beni ateşin harından
Belki güller açmadı avuçlarımda
Ama yanmadım
Bilmiyorum, keşke yansaydım
Daha büyük bir yangına atıldı yüreğim
Korkmadım,
Ardıma bile bakmadım
Omuzlarıma bastılar
Yıldızlara erişmek için
Onlar dokunamadılar bile
Ama yıldızlar ateş oldu
Kendileri düştüler önüme
Tükür dediler tükürdüm
Ben tükürdüm onlar yaladı
Söyletmeye çalıştılar bana yalanları
Ben söyledim bildiğim doğruları
Dediler" nasıl yaptın bunları hiç korkmadın mı"
Ne korkacağım dedim, oda benim gibi insandı
"amma da karaymış gözlerin
mangal gibiymiş yüreğin" dediler
oysa benim gözlerim kahveydi
ve küçücüktü yüreğim
ben sadece içimdekileri
hissettiklerimi dedim
"yaktığın gemiye ne oldu" dediler
dedim, ben geminin peşinde değilim
yandığını biliyorsunuzda neden soruyorsunuz
birde biz insanız diyorsunuz
insan olan hiç korkar mı insandan
ben sadece bir allahtan korkarım birde yalandan
yine düş önümüze gidelim dediler
ben karga değilim
Dedim, ama sizin burnunuz çıkmaz asla boktan...
siz ateşten korkarsınız ama ateşe koşarsınız
varın gidin yanın vicdanınızda
dedim, size filin erkeği lazım
ben alacağımı aldım
vicdanen rahatım
dedim, vicdanı rahat olmayanlar utansın...

Ertuğrul Temizyürek

av ile Avcı

Var olmama sebep olan iraden
Beni bana bıraktı peki neden?
Biliyorum ki vardır
Beni benden daha çok düşünüp
Daha çok seven
Peki, yaptıklarım neden?
Bu merhamet bu şefkat neden?
Yol vardır üstünden gidilen
Bazen altından geçilen
Seçilen tercih edilen
Güzergâhı değişen
Kapatılıp yenisi açılan
Benim yolum bir sen misin?
Değilsen peki neden benimlesin?
Emrini yenen iradene
Kurban olmuşum ben
Emirlere takılıp kalan beyinlere
Karşıyım ben
Ben beni var edene taptım
Yaptığım yanlışlarım
Ve yalvarışlarımın sebebi
Sensiz olmamdır belki
Hasretin dağları bile titretirken
Benim yüreğimdeki bu depremler
Peki neden?
Belki ben senden uzağım
Gerçekte sensin benim tuzağım
Yakalayınca tekrar bırakırsın
Peki neden?
Oysa sen bana benden yakınsın
O zaman bu can
Neden kendini sakınsın
Avcı belli av belli
Senin beni yakalaman
Hoşuna gidiyor belli ki
Peki ya ben?
Beni hiç düşündün mü sevgili?
Bende yakalanmaktan
Hoşlanıyorum belki
Avuçlarında olmaktan
Ama sen her yakalayışında beni
Okşayıp merhametinle
Saliyorsun gökyüzüne geri
Ben yakalanmaktan
Sen bırakmaktan hoşlanıyorsun belli
Peki, ne zaman bitecek bunlar sevgili?
Ben bitsin isterim
Sen başa sararsın geri
Ben sana koşarım
Sen bana koşarsın
Tam bitti hasret derken
Sen beni merhametinle

Tekrar yollarsın
Sen ki iyi bir avcısın
Ava ihtiyacın yok belli
Peki, senin kazancın nerde
Kazandığın nerden belli
Anlaşılan o ki
Merhametini şefkatini göstermek seninki
Avcı ben sana kurban olayım
Bırakma beni burada seninle kalayım
Dursun bedenimde tuzağın
Ben tuzağında durayım
Senden ayrılınca ben
Başka tuzaklardayım
Senin gibi merhametli avcıyı
Nerden bulayım
Bırakma beni ey avcı
Ben kendi tuzağımı kendim kurayım
Ey güzel Yaratıcı
Ne geçti ki aradan
Beni yine kurtardın tuzaktan
Boşa kurtarırsın beni
Sende bu merhamet varken
Benim gelişim yine yakın
Zaten ben yakalanmaya
Sende bırakmaya alışkınsın
O zaman bıraktım kendimi
Bu oyun böyle sürsün
Sen tamam artık bitti diyene dek

Ertuğrul Temizyürek

Aynım değişmedim Sadece öpölmek istemiyorum

Bana "değiştin" diyorlar
Aynaya bakıyorum
"ben" yine aynı "ben"im
Tartıya çıkıyorum
Üç beş kilo almışım
Hepsi o kadar
Aramızda üçün beşin lafımı var?
"Arayıp sormuyorsun" diyorlar
Sanki onlar beni çok arayıp soruyorlar
Benim acelem yok
Lafları ağızlara tıkmaya
Ama kendilerini uyanık sanıyorlar
Sevmiyorum arkadaş
Nöbetçi eczane olmayı
Sevmiyorum arkadaş
Bıktım artık ağrı kesici
İlaç olmaktan
Herkes kendi derdini söylüyor
Benim dertleri soran yok
Herkes kendi dötünü düşünüyor
Herkes beni ayakta götürmek istiyor
Anladım ki herkes öpmeyi seviyor
Öpüldükçe istiyorlar
Öptükçe seviyorlar
Eğer öptürmüyorsan
Hemen aynı etiket
Yapışıyor üzerine
"sen çok değişmişsin"
Maymun gözünü açtı demiyorlar da
Evet, ben bir maymunum
Yiyebileceğim kazıklara meylediyorum artık
Maymun beyni seven yavşaklar gibi
Beynimi yemek istiyorlar
Para pul kalmayınca
Sıra ona geldi diyorlar
Ve bunun adına dostluk diyorlar
Beni canı sıkılınca arayan
Paraya pula ihtiyacı olunca hatırlayan
Dostların a...yum
Öyle dostların silsilesini çıkarayım
Hepsinin gelmiş geçmiş hatırlarını s...sorayım
Ben düşmanlarıma kurban olayım
Onların ayaklarının altından öpeyim
Dostlarım kadar zarar vermemişlerdir bana
Hatta bazıları öyle dikkat eder ki bana
Bir hal gelirse bu adamın başına diye
Ayaklarıma değecek taşları bile topluyorlar
Beni benden çok koruyorlar
Dostlarım dediklerimde
Arkamda kol gezip
Bir an eğilmemi bekliyorlar
Anladım ki insana hep

Dostundan zarar geliyor
Düşmanından değil
O yüzden
Gelmemek için tuzaklara
Uzak kalıyorum dostlara
Kendimle bile dost değilim
Bana benden zarar gelmesin diye

Ertuğrul Temizyürek

Ayrılık Yakışmıyor BİZLERE

Gidiyorsun, ama nereye
Geldiğin yer belli
Ama gittiğin yer belli değil
Geçmişsin kendinden
Kafan dağılmış
Aklın başında mı?
Belli değil
Dostu düşmanı karıştırmışsın
Düşmanın kucağında işin ne?
Dostu ağlatıp üzmüşsün
Kardeşine darılıp küsmüşsün
Kardeşini öldüren Kabil'e dönmüşsün
Yaptığını beğeniyor musun?
Belli değil
Çıkmışsın bir yola
Arada bir dön bak ardına
Bırakıp gittiklerin
Terk edip üzdüklerin
Hiç gelmiyor mu aklına?
Belli değil
Bakıp ta seviniyorsun
Döktüğün kardeşinin kanına
Özgürlük koymuşsun ihanetin adını
Çoktan unutmuşsun vatanını
Kemikleri sızladı yine, atanın
Vurulup da koyun koyuna yattığı yer
Burası değil mi?
Belli değil
Kürt'sen bana ne Türk'sem sana ne?
Sen bakmıyorsun ki işine
Koşarak gidiyorsun
Düşmanın peşine
Koş git bakalım
Sonun belli mi?
Belli değil

Kürt olalım Türk olalım
Laz olalım Çerkez olalım
Ne olursak olalım önce insan
Sonra birlik olalım
Çünkü ayrılık yakışmıyor bizlere
Bu vatan bizim sahip çikalım
Ayırmak isteyene
Ayrılığı savunana karşı duralım
Gerekirse bu uğurda ölelim
Çünkü ayrılık yakışmıyor bizlere
Şorun varsa bizimdir çözelim
İlim irfan ışığında birleşelim
Bağnazlığı yobazlığı bırakalım
Çünkü ayrılık yakışmıyor bizlere
Anlamak için dinlemek
Dinlemek için dil bilmek gerek

Vatan bir bayrak bir
Gelin başka diller çıkarmayalım
Bir dilde anlaşamıyorken
Başka dillerde kapışmayalım
Herkesi bırakalım işine baksın
Ekmeğimizden aşımızdan
Anamızdan bacımızdan
Karımızdan kızımızdan
Tatlı uykumuzdan olmayalım
Tadımıza tat huzurumuza huzur katalım
Düşmanın ekmeğinde yağ olmayalım
Çünkü ayrılık yakışmıyor bizlere
Ortak bir din ortak bir vatan
Ortaktır düşmanımıza kurşun sıkan
Bizden değildir canı sıkılıp dağa çıkan
Anamız bir babamız bir
Dinimiz bir kitabımız bir
Ortak tarihimiz bir
Yerimizden yurdumuzdan olmayalım
Kendi kanımızda boğulmayalım
Düşmanın kucağında oynamayalım
Çünkü ayrılık yakışmıyor bizlere
Bizi bir yapan imanımızdır
Bizi bir yapan ortak emelimizdir
Düşman yine aynı düşmandır
Bilmemizin gereğidir ki
Gelin aynı safta bir olalım,
Çünkü ayrılık yakışmıyor bizlere

Ertuğrul Temizyürek

Az kaldı AZ

Göndereceğin haber
Habercinden önce geldi, ne haber
Sitemlerinmiş yüzümüze
Tokat gibi degen, meğer

Çan evimizden vuracaktıydın bizi
Öylemi
Hiç ummadığımız bir anda
Alıp götürcektiydin bizi
Ne yapayım korkayım mı?
Şimdi

Ah ki ah
Korkuyu da senden öğrenmek varmış
Kaderde,
Ne şanssız ne bahtsız adammışım
Demek ki Tanrı beni böyle yaratmış
Ne iyi gelir ki bu derde

Haber göndermene gerek yoktu
Ben zaten hep senden korkmuşumdur
Hatta üç buçuktan dört atıp
Senden tırsmış
Karanlık köşelerde saklanmışımdır
Korkun öyle içime işlemiştiki
Gölgemden bile korkmuşumdur hep
Ondan kendi gölgeme bile
Kurşun sıkılmış
Yıllarca uyuyamamışımdır, ben

Ne yapsam ki bilemedim şimdi
Madem kafayı bana taktın
Madem bir benimleymiş hesabın
Söyle ne yedin içtiysen artık
Ödeyelim de kurtulalım bu hesabı
Ya da bir kasap gönder de
Bayramdan önce keselim kurbanımızı
Ne zaman geleceksen gel
Kapımız her daim sana açık
Bilirsin ki bizde az deli vardır
Çok ta kaçık
Geleceksen yalnız gelme
Yalnızlık zor bu devirde
Sen yinede herkese güvenme
Sağlam gel sen sağlam lazımsın bize
Eğer ki bir zarar gelirse derine
Ne deriz biz büyüklerimize
Biz kurbanı keseriz hak dinimiz için
Deriyi de veririz bir fakire
Sevabımız için
Senin derin yırtıksız ve çiziksiz lazım bize
Yoksa veremiyiz bir fakire

Neyse Şimdi sen bunları boş ver
Ne zaman geleceksen bize bir haber ver
Ona göre sana hazırlayalım güzel bir yer
Eğer ben bygm Őizden
Ayağınıza mı geleceğime ulan dersin
Biz de gelebiliriz
Sen nereye ne zaman istersen
Haberin ola molla
Şen o güzel yuvarlak kıcını
İyi kolla
Ne demişler
Devir gt
Kollamak gerekiyor gt
Bizde gt de yok d'de yok
O yüzden de korkumuzda yok
Aman ha sen iyi yapış duvara
Gtn bir santim bile duvardan ayırma
İstersen o orospu çocuğunu da
Daha fazla kayırma
İkiniz bir anağın amına Őıđarsınızda
Bir mezara Őıđmazsınız
O yüzden bize ikinci bir mezarı kazdırma
Yoksa ikinci ihtimal gelmiyor da değil aklımıza
Sabrımızı fazla zorlama
Yoksa
O piğe birlikte sizi
Őıđdırmak zorunda kalırız anana
Hadi Şimdi var git yoluna
Selam söyle amcanla dayının oğluna
Bir daha da haberci gndermesin
ıkmasında yolumuza
Őilsin ki tüm haberciler bizim
Tüm yolsuzlar sizin
Az kaldı gtnz keseceğim sizin
Bilesin

Ertuğrul Temizyürek

azılı bir düşmanla Sohbet 1

"Müsait misin, geleyim mi dertleşmeye "
Gel bakalım bende bahane arıyordum zaten içmeye
"Derdim içmek değil, sohbet etmek
Can sıkıntımı biraz olsun gidermek"
Gel üstadım gel, ne demek
Seninle yenilir seninle içilir de
Candanda geçilir
Gel de aşkı tazeleyelim
Gel ki aşkı biraz güzelleyelim
"Seninkisi aşk mı benim aşkımın yanında
Ben neleri göze almışım
Bir sözümle haddi aşmışım
Sonra kendi halime kendimde şaşmışım
Geri dönüş olmaz artık bende
Aşkı aşksız yaşamaya alışmışım
Varsın beni isyankâr saysın
Varsın beni sevmesin, bana aldırmasın
Ben "O"nu öyle sevmişim ki
"O"na ondan boyun eğmemişim
"O"na ondan isyan etmişim
Benim aşkıma kimse erişemez
Benim mertebeme kimse yükselemez, bilesin"
Seninki si ne aşktır nede isyan
Seninki si büyük bir kıskançlıktır
Arkadaş, sen aşkı kıskançlığa tercih etmişsin
Kendini kendi duygularında yenmişsin
Kendini kendi duygularına hapsedmişsin
Seninkisi aşk değil, hele isyan hiç değil
Bilmez misin ki "O"na kimse isyan edemez
Kimse "O"nun emrine hayır diyemez
Sana gizli bir görev vermiş
Bunu senden bile gizlemiş
Habersizsin, bilesin
"Benimki büyük bir aşk büyük bir isyandır
Kavgam onunla değil aramızda olanlardır
Ben değil asıl "O" benimle ipleri koparmıştır
Zaten bir bahane aramaktaydı aşka son vermek için
Bende kısıdan gittim acılarıma bir son verip
Kendimi ateşe bilerek atmak için
Benimkisi ona karşı büyük bir sevdadır
Ve büyük bir davadır
Emir "O"ndan gelse de, Dostum
"O"ndan başkasına asla boyun eğmezdim
"O"ndan başkasına asla secde edemezdim
Bilir ki benim davam Hak'tır
Ama Hak benden yana değildir, bilesin"
Yine diyorum seninkisi isyan değildir
Ama inanıyorum ki seninkisi büyük bir aşktır
Buda zannımca seni eninde sonunda kurtaracak olandır
"O" seninle ipleri hiç koparmadı hiç de koparmayacaktır
Her ne kadar seni huzurundan kovsa da hizmetlerinden
Haberdardır

Bilmez misin ki "O"nun iradesi emrini yenmiştir
Seni ona göre yaratıp ona göre dizayn etmiştir
Bilmez misin herkes onun emrindedir
Kimse emrine asla karşı gelmemiş
Emri dışına çıkamamıştır
Seninkisi gizli ve büyük bir görevdir, bilesin
"Benim davam aslında Âdem'ledir
Sende Âdem neslindensin ama benim dostumsun
Arada bir seninle karşı karşıya gelsek de
Beni anlayan seçkin kişilerdensin, bilesin"
Atam bu konuda suçsuzdur
Ve aranızdakiler imtihan konusudur
Haddi aşman ise senin suçundur
Seninde dediğin gibi uysaydın emrine Hak'kın
Yine de asla bitmezdi senin imtihanın
Seni boşuna yaratmadı seni ezelden bu görev için yarattı
Seni ona göre dizayn edip ona göre donattı
Ben seni haklı bulurumda, ey dost
Bazen yaptıklarınla sen kendi kuyunu kendin kazmaktasın, bilesin
"Benim yerim ateştir kurtulmam imkânsız
Umudumu yitirmedim belki diyorum hep
Çünkü umut kesen olur İmansız
Ben sözümü "O"na demişim
Âdem nesline dünyayı da ahreti de dar edeceğim
Ve sözümünden asla dönmedim dönmeyeceğimde
Buna sende dâhilsin Dostum, bilesin"
Benim var olma sebebim zaten bu sınavdır
Sen olmasaydın sınav olmazdı, bilirim
Sen bana dostsun, ama düşmanım değilsin
Benim sorularım ve sorunlarım bir sen değilsin
Bana sen dost olsan ne yazar
Nefesim ve nefsim ne işe yarar
Bana en büyük dost Allah'tır
Gerisi imtihan araçlarıdır, bilesin
"Bu sohbet böyle bitmez uzundur ömürden
Ateş dediğin cehennemdir sönmez ezelden
Sen ateşini kendin götürsen de
Ateşi gönlüne koymuştur zaten evvelden, bilesin"
Sana hep dedim yine diyorum
Yaptıklarınla büyük işler yapıyorsun kutluyorum
Ama benim gözümde hep yanıltasın
Böyle yaptığın için cehennemden kurtulamayacaksın
Seninkisi büyük bir ödev büyük bir görevdi
Sen, yoldan çıkar hırsız et Adem'i
Kanına gir öldürsünler birbirlerini
Bırak en büyük günahları işlesin
Acıma hepsi cehenneme girsin
Ama kapat ağızlarını, tut dillerini de
Sakin ha sakın Yaratıcıya sövmesin
Ha sen sövmüşsün ha sövdürmüşsün
Anladın mı beni hain, alçak
Görevini kusursuz ifa ettin diye

Kurtulacaktın cehennemden belki
Ama kalırsan orada ebedi
İşte budur asıl sebebi, bilesin
"Ey dost, belki haklısın belki de değilsin
Ama aşk benim gözümü kör etmiş
Âdem'e nefretim hiç dinmemiş
Ben ki aşktan uzaklaşmışım uzun zamandır
İntikam almamda bu sebeple evladır
Sonu neye varırsa varsın bu bana sevaptır
Ateş dediğin bana dosttur Âdem ve nesli ise
Bana sonsuz bir düşmandır
Başıma gelenlerin hepsinde azda olsa Âdem'in parmağı vardır, bilesin"
Anlama özür lüsun ben sana ne diyeyim
Seninkisi kutsal bir görev kutsal bir amaçtır
Seni bu göreve getiren Bizzat Allah'tır
Emrine uymadın ama İradesine uydun
Ve onun emrinde bir memur oldun
Seni kurtaracakken bu görev
Sen salaklığınla yine olacaksın heder
Sen adam gibi yap da görevini
Kurtar cehennem ateşinden sonunda kendini
Ben sana dostum, sen ise bana azılı bir düşman
Ama seni sevme nedenim bana Hakkı tanıttım
Aşkı bilmek için aşk ateşinde yanan birisi lazımdı
Sen pek aşık olmasan da aşkı anlattın ya bana
İşte beni bu aşk sana yakınlaştırdı
İstemesen de beni Hakka aşık ettin
Kıskandığın Âdem neslinden birisine
İstemesen de doğru yolu gösterdin, bilesin

05.02.2014

Saat 22:06

Ertuğrul Temizyürek

Bağışlama beni Sevdiğim

Bağışlama beni sevdiğim
At beni ateşlere
Ateşlerinde öleyim
Ve ateşlerinde yeniden dirileyim
Bağışlama beni sevdiğim
Öldür beni öldürebildiğince
Ve tekrar, tekrar dirilt beni
Ateşinde yak ve azabınla döv beni
Tava gelene kadar erit bedenimi
Ve kaynaştır bedenimde sevgini
Bağışlama beni sevdiğim
Bağışlanmak için değil yalvarışlarım
Bağışlanmak için değil bu gözyaşlarım
Sen sevdiğimsin ve ateşin cevherim
Ben yanmalıyım ki iyice
Ancak yanarak seninle bütünleşebilir
Ancak yanarak seninle birleşebilirim
Ateş aşkımın pişmesini sağlamaktadır
Ateşten korkmak senden uzaklaşmaktır
Günahların hepsi benim
Günahlarım benim varlığım
Ben günahsız ne yaparım
Günah olmadan ben yapamam
Ve ateşlerde yanamam
Ben ateşlerde yanmaz isem sevgili
Sana asla kavuşamam
Bağışlama beni sevdiğim
Bağışlanmak bana zulümdür
Ateşe attığın gün bana bayram
Bana düğündür
Ateşte yandığım gün bana şükürdür
Kaldığım her gün bana ödüldür
Her zerrem ateşi tatmalı
Ve her yanışımda adını anmalı
Gözlerim çıkmalı, kollarım bacaklarım kopmalı
Karnım yarılmalı bağırsaklarım dışarı çıkmalı
Tüm organlarım koparılmalı
Her bir damla kanım senin adını yazmalı
Bağışlama beni sevdiğim
Sakin ola ki bana acıma
Eğer sen acırsan bana
Aşkım kalır ortada
Ve asla ulaşamam sana
Sana ulaşmak için sonsuz sayıda yollar var
Ama ben en kolayını seçtim
Yanmalıyım ateş benim cevherim
Ve sensin benim tek sevdiğim
Ateşinin tadını almalıyım
Her zerremle yanmalıyım
Eğer ateş unutturursa seni bana
O zaman beni yakma
Seni unutturacak ateş

Düşmandır bana
Seni unutturacak her şeye
Düşman olmuşum ben her bir cihanda
Bağışlama beni sevdiğim
Senin sevgin bana düşmandır
Azabın ise bana dost
Sen beni sevdiğin zaman uzaklaşırsın
Ama bana kızdığın zaman yakınlaşırsın
Benim ateşimi gül bahçesine çevirme
Ateştir beni sana yakınlaştıran
O ateştir beni seninle kaynaştıran
Bağışlama beni sevdiğim
Senin güzelliğın değil beni sana alıştırın
Ve beni sana âşık edip yakınlaştıran
Ben seni sen olduğun için sevmişim
Ve gerisini boş vermişim
Bilirim ki senin aşkın ateşin
Kim çok yanarsa onu seversin
Benim her zerrem her an ateşte
Ve sen ki sevgili yaktığın zaman beni
Anlıyorum ki sevgili beni sevmekte
Karışmam işine ben seninim
Ne yaparsan yap bana sevgili
Sen merhametlisin
Sen ne dersen o olur
Bıraktım kendimi sana
Ne yapacaksan yap artık
Yokluğın bana en büyük azap
Ve en büyük cefa olur

Ertuğrul Temizyürek

Bağlanacakmısın bağlanmayacakmısın?

Bağlanırsan kör düğüm olacaksın
Bağlanacaksın eğer birine
Kör düğümleri çözebilecek birine âşık olup ona bağlanacaksın
Yoksa bağlı kalırsın ona bir ömür boyu
"Bağlandığın" arada bir seni çözmeli
Gezip dolaşmana izin vermeli
Yoksa sıkılırsın bağından
Bıkarsın hayatından
Gözün dışarıda olur
Her çağırana koşarak gidesin gelir
Ama gidemezsin ipin kısa gelir
Ne yapacağını şaşırırsın
O zaman her laf batar sana
Kendini kafeste ki bir maymuna benzetirsin
Her şey dolaşır eline ayağına
Tat alamazsın hayattan
Gözün dalar gider ufuklara
Düşersin hayallerin kucağına
Kurtulmak istersin bağından
Düşman olursun "bağlandığına"
Koparmaya çalışırsın bağına
Koparsa
Yolunu kaybedersin her köşeyi takip etmekten
Başın döner sana her kuyruksallayanın peşinden gitmekten
Kaybedersin yolunu
Bilemezsin asla sonunu
O zaman tekrar bağlanmak istersin
Bağlanamazsın
Kimle olursan ol asla yapamazsın
Korkutur seni bağlanmak
İlk "bağlandığın" aklına gelince
Tutulursun sara'lara
Bazen bağlanmak korkutur insanı
Bazen bağlanamamak
İnsan ne bağlı yaşayabilir
Nede birine "bağlanmadan" rahat edebilir
Bağlıyken, kendini esir sanır
Bağlanmadığı zamanda sahipsiz
Bazen sahibinin olması iyidir
Bazen de özgürlük
Bağlanacaksın eğer
Kör düğümleri çözebilecek birine bağlanacaksın
Arada bir sana özgürlüğünü vermeli
Çok özgür bırakmak istemiyorsa
Arada bir bağına gevşetmeli
Ancak o zaman bağlı kalabilirsin bir ömür boyu
Bağlanacaksın bağlan
İstersen kızgın ateşle damgalan
Naşılsa sahipli ya da sahipsiz
Bağlı ya da bağısız
Geçiyor hayat
Ey dostum sen tadını almaya bak

Hayat senin dostum sen keyfine bak
Ertuğrul Temizyürek

Balkonda

Çıkmış balkona salınıyor
Bırakmış saçlarını rüzgara dalgalandırıyor
Alemi deniz, milleti keriz, kerizleri balık sanıyor
Atmış oltasını denize, çektikçe çekiyor
Balıklarda az değil
Oltaya gelmek için bir birleriyle yarışıyor
Ah balık ne kadarda yazık!
"yazık mı"
"ne yazığı be
az bile ona o kazık"

ne kadarda balık hastası sen ya
keşke marketlerde de satılsa da bu balık
alır alır sana yollardık
"vah yazık"
her zamanda çıkmaz ki balık
bence sen her balığı yeme
sonra sanada olur yazık

valla bu kız ya beni öldürür
yada abisine dövdürür
"sen benim abimi tanıyormusun?
benim abim kareteci
senin ağzını burnunu kırar"

çok korktum
abin kareteci olsa ne yazar
ateş olsa kendini yakar
ecel olsa kendi mezarını kazar
sen dediğimi unutma
her balığı yeme sonra canın yanar

Ertuğrul Temizyürek

BANA GÖRE BÖYLE SENİ bilemiyorum kardeşim

Kapılar kitli pencereler demirli
Altın bir kafes içindeymişiz misali
Özgürlükler tutmuş nefesimizi
Özgürlükler içinde
Koşarak ölüme gidiyoruz

Korkma sen düşmanından
Dostum diyenden sakın ardını
Ben vermesem de adını
Şiz hatırlarsınız artık
İçimizdeki düşmanları

Saklanırdı eskiden düşman
Truva atının içine
Şimdi öyle cüretkârlar ki
Saklanmadan geziyorlar içimizde

Biri geliyor biri gidiyor
Biri iniyor biri çıkıyor
Ortalıkta bir birlerine sövüp
Kimse yokken sarılıyorlar
Gizli ortaklıklarını kurmuşlar
Dostlarına toz kondurmuyorlar

Sana özgürlük bana özgürlük
Her şeye herkese özgürlük
Sınırlı sınırsız şartlı şartsız
Paralı parasız
Özgürlüğün tadını çıkarın diyorlar

Ha kömür lük ha özgür'lük
Kömürlükte odun kömür
Ivır zıvır saklanır
Kapı üstüne kapanır
Bir şeyler alındıkça
Bir şeyler lazım oldukça
O kapı açılıp kapanır

Özgür'lük de özgür'lerin
Saklandığı konulduğu yerdir
Arada bir özgür olanlar
İçeri konur
Bazen de özgür olmayanlar
Oradan alınır ortaya konur
Aslında bu bir oyundur
Adına ne dersek diyelim
Barış diyelim Ahmet diyelim
Özgür diyelim
Hepimiz aslında
Özgür'lüğümüz kadar mahkûmuz

Toz kondurmuyorlar birbirlerine

Sırtlarını sıvazlıyorlar
Bir suç olsa
Birbirlerini koruyorlar
O yapmamıştır
O yapmaz diyerek
Milleti avutuyorlar
İşin özü kısa ve basit
Birilerine özgürlük verirlerken
Birilerini mahkûm ediyorlar
Ama hiç de öyle demiyorlar
Birilerini toprağa
Birilerini de özgür'e veriyorlar
Kuşları bırakalım uçsunlar özgür olsun
İnsanlar ölsün toprağa konsun
Hadi bakalım hayırlı olsun

Ertuğrul Temizyürek

Başımız sağ olacak, inşallah

Yüküm ağır benim dostlarım ise hep sağır
Duymazlar beni hiç istediğin kadar bağır
Beni hiç duymazlar yaptıklarına uymazlar
Ne yükümü taşımama ortak olurlar
Nede yükü sırtıma kaldırırlar
Bir başıma bırakıp beni giderler
Halime gülüp alay ederler
Ve ardımdan dedikodumu yaparlar
Onlar benim dostum ya kendilerin uyanık sanırlar
Ben yinede onlara dostum diyorum
Çünkü ben düşman edinmiyorum
Benim hiç düşmanım yok inan
Zaten bana açık, açık düşman olanlarda
Nedense fazla yaşamıyorlar
Ya kahırlarından çatlayıp ölüyorlar
Yâda iyiliksever bir dostum tarafından
Canlı, canlı toprağa gömülüyorlar
Yâda bazılarını öyle ürkütüyorlar ki
Zavallılar azıcık olan akıllarından da oluyorlar
Ve psikologlardan çıkamıyorlar
O yüzden ben kimseye düşman gözüyle bakmıyorum
Daha doğrusu bakamıyorum
Kime düşman gözüyle baksam
Ya nazarım değişiyor başına taş düşüyor
Ya da yolda yürürken hayırsever bir şoförün
Aniden freni patlıyor ve uzaya uçuyor
Ya toprağa giriyor adam ya da artık mamayla besleniyor
Benim bakışlarımda bir sorun var kesin
Kime bu da kim diye baksam sinirle
O kişi duman oluyor haliyle
Bilmiyorum bende mi bir şey var
Düşman edinmiyorum bir ağız tadıyla
Bana düşman olan bir sümüklü amcayla
Birde salak yeğeni var
Birisi uzaktayım diye kendini güvende sanıyor
Birisi de ben yükseklerdeyim bana ulaşamaz diye
Beni hafife alıyor
Ama valla canım onlarla uğraşmak istemiyor
Ama kendileri durduk yerde kaşınıyorlar
Bende madem öyle dedim baktım bir nazarla
Bak neler olacak göreceğiz yakında
Mesela
Sümüklü amcanın astımı tutar mı?
Tutabilir
Bilmeden kaşık yutabilir mi?
Yutabilir
Çok terleyip felç geçirebilir mi?
Eh işte belki
Genç bir kızla sevişirken
Kalpten gidebilir mi?
Ya da kaldırıcı mavi haplardan yutabilir mi?
Caiz mi?

Ne bakıyorsun lan mal, mal
Adam gidici gitmesine de
Demezler mi bu adam niye öldü
Durduk yerde durmadık yerde diye
Öyle ya da bir kılıf bulacağız
Neyse
Sümüklünün yeğeni peki?
Uçakla uçarken o da uçmak ister mi?
Atlayabilir mi pencereden
Ya da koruması cinnet geçirip
Bir el ateş edip vurabilir mi kalbinden?
Ya da aldığı beddualar yüzünden
Cinler çarpabilir mi?
Krizde girip kendini asabilir mi
Vaz geçebilir mi canından
Ya da ani bir şeker düşmesiyle
Komaya girip ölemez mi?
Vatansever arkadaşlarımızdan birisi
Onu da vatan topraklarına katabilir mi?
Benim aklıma gelen bunlar işte
Her şey ihtimal dâhilin de değil mi?
Neyse ki Azrail bizden yana
Ne demişler ölüm çıktı meydana
Baş ağrısı bahane
Başı ağrısa da ağrımasa da
Şekeri düşse de çıksa da
Cinler çarpsa da onu çarpmasa da
Bir bahane bulun bana
Ve onu gönderin toprağa
Emrimi ilet Azrail'e
Elini çabuk tutsun
Güzel bir ölümü olsun
Hatta ölümüyle ilgili
Çok güzel hikâyeler uydurulsun
Öyle ki hikâyeleri anlatılsın ki
Ölümünün önüne geçsin
Kim öldü sorusunun cevabı
Gizli bir özne olsun
anlaşılmayan bir şey var mı
yok
o zaman

(zaman başladı)

Ertuğrul Temizyürek

Bekle Diyorum..

Ey başımda bekleyip duran
Çile
Sen derman olamazsın
Yüreğimde ki derde
Haydi var git evine
Ben bekleyeceğim yine
Gelen düşmanım olsa bile
Gitmeyeceğim bekleyeceğim bu yerde
Rahatlık benim neyime
Uykusuzluk sadece gözlerimde
Ben hep yalnızdım
Soğuk kuytu köşelerde
Ve çok yattım karlar üstünde
Üşümedim bazen terledim bile
Çünkü sensizlik hep bedenimde
Beni bilmez ki o nereden bilsin
Adımı duymuştur belki
Biz şan içinde koşmadık ki
Durur halen sıkığımız kurşunların izi
Halen kulaklarını çınlatır sesi
Bizden öyle korkmuştur ki kendisi
Adımız anılınca duracak gibi olurdu nefesi
Biz yine aynıyız değişmedik
Ve soğuk köşelerde işimizdeydik
Yalnızdık kalabalıkların arasında
Suskunduk konuşanlar içinde
Ve bizi yıldırmadı çileler
Dertler, üzüntüler
Kucağımızda ölen nökerler
Ölümün her sesine kulak verdik
Ve her çağırdığı yere koşarak gittik
Ölüm bile bizden ölümlüydü
Ve korkarak yanımıza gelirdi
Şimdi ölüm ve hayat bizim emrimizde
Ve ikiside bizim nefesimizde
Biz nefesimizi tutarsak sen boğulursun
Parmağımızı oynatırsak vurulursun
Bir sözümüz ile kahrolursun
Alçaklığın alçaklıklar arasındaki yerini aldı
Ve Vahdettin şerefsizin ki gibi
Bedenin ortada kaldı
Sanma ki seni toprak kabul edip bağrına bastı
Senden cehennem bile tiksindi
Seni yakmaktan utandı
Sana ceza olarak çaresizlik
Ve ümitsizliği veriyorum
Ve hiç gitmeyecek korkuları
Sana yoldaş ediyorum
Gör bak daha sana neler ediyorum
Artık korkuylamı yoksa meraklamı beklersin
Bilmiyorum

13.02.2014
saat 14.10

Ertuğrul Temizyürek

Bekleyelim bakalım

Mevsimlerden bahar
Aylardan geçen ay
Günleri sayarak bitirdim
Say babam say
Dışarısı sıcak diyorlar
Oysa içeride de üşüyenlerde var
Unutan unutmuş bizleri
Dışarıda azda olsa
Bizleri düşünenlerde var
İçeride ya da dışarıda
Rahat olamadık
Üzülme babacığım
Yalnız değilim
İçerisi dışarıdan da kalabalık
Hastalıklarımı saymışlar birileri
Gülmüşler eğlenmişler kendilerince
Göreyim onları da
Hele düşünler bir içeriye
Görülmemiştir böyle çile
Dört günde dört saat uyku
Yediğin zılgıtlar bini geçerse
Erirsin günden güne
Verirsin tonlarca kiloyu
Çok görmüyorum
Onlar kilo alıyorlar dışarıda
Bizde veriyoruz
Bir gün gelir yer değişiriz
Besiyeye çekilmelerini bekliyoruz
Mevsimlerden bahar
Aylardan geçen ay
Günleri tükettim ben
Saliseleri sayıyorum
Say babam say
Dışarıda ne işim var
Burasına alıştım artık
Duvarlarında çentiklerim bile var
Sen beni düşünme babam
Dışarıdakilerden daha fazlayız
Ve buraya şimdi rahattayız
Sen sağlıcakla kal

Ertuğrul Temizyürek

Bela

Gel dersen gelmez
Köşe başında beklesen
Pusu atsan düşmez
Korkmasan, karşılaşayım desen
Çıkmaz karşına
Arasan bulunmaz
Bulunsa saklanmaz
Elde avuçta tutulmaz
Düştüğü yeri yakar
Yıkar geçer
Gücün yetmez sanırsın
Ama bakmışsın yeter
Yeter sanırsın
Bakarsın ki seni ezer
Geldikçe gelesi gelir
Korktukça tepene biner
İşte böyle bir şeydir bela
Belanın karası beyazı olur mu?
İyisi kötüsü bulunur mu?
Almak istesen alamazsın parayla
Satmak istesen satamazsın
Gitmezde bedavaya
Arkadaşlığı dostluğu olmaz
Kol kola girip gezer olsan da
Bir gün senide alır çeker
Bataklığına
Bela bu rengi olmaz belanın
Yeri yurdu olmaz belanın
Versen almaz selamın
Para etmez kelamın
Ardı arkası kesilmese
Dualarının
Bırakıp da gitmez yakarı
Sikerim lan der şakanı
Yüzü yoktur utanmaz
Çamaşır makinesinde yıkanmaz
Kırk yıl bir köşe de durmaz
Hadi dursa da tozlanmaz
Paslanmaz
İlk günkü gibi
Işıl ışıldar bu bela
Canını sıkar, gitmez durur karşında
Söversin güler geçer aldırılmaz buna
Ne yaparsan yap kurtulamazsın
Adı üstünde BELA
Her an her yerden
Çıkabilir karşına

Ertuğrul Temizyürek

Ben Ateşten mi yaratıldım? 1

Gel bakalım dedi, bana gülümseyerek
Demek yeni eleman sensin dedi
Beni inceden süzerek

Susma, burası susma yeri değildir
Dedi, susacağın vakitte olacak elbet

Dalıp gitti sonra bakışları
Nerden bilecektim ki
Yüreğime işleyecekti nakışlarını

Konuşkan değilsin bakıyorum da
Dedi, konuşmayacaksın tabii ki
Konuşmak yürek ister
Bilgi ister, beceri ister
Kendini kanıtlamak ister
Sen şimdi yontulmamış bir odunsun
Seni istediğim gibi yontacağım dedi

Aslında zoruma gitmişti odun yerine konmak
Oysa benim orda olma sebebimdi zaten
Adam yerine konulmamak

Odun vardır ateşe atılıp yakılır
Odun vardır onunla ateş karıştırılır
Odun vardır emek verilir
Güç verilir, işlenir
Sonra fırınlanıp şekil verilir
Ondan oyuncak da yapılır
Sen artık benim oyuncağımsın dedi

Seninle oynayacağım hem de istediğim kadar
Yorulup, bıkip usanıp sıkılana kadar
Dedi, kırılıp bozuluncaya kadar

Ne zaman kırıldın, ne zaman ki bozuldun
O zaman bil ki ateşe atılacak, yakılacak bir odunsun
Her kırılışında, her bozuluşunda
Ateşe doğru yaklaşıyorsun, dedi sakın unutma!

Söyle bakalım dedi
Oyuncaklıktan memnun musun?
Suskunluğuma bakıp güldü
Senden haklısın, dedi
Bir an oyuncaklar da konuşabilir sandım

Seni inceden inceye işleyeceğim dedi
Sonra güzelce bir boya birde cila
Çok güzel bir oyuncak olacaksın
Herkes seninle oynamak isteyecek
Sen de mecburen onlarla oynayacaksın, dedi

Uzat elini dedi, bende uzattım elimi
Çakmakla bileğimden yakmak istedi
Ben korkup çektim elimi
Ateşten asla korkmayacaksın
Dedi, artık ateşle haşır neşir olacaksın
Gözlerimden yaşlar geldi acıdan
Dedi, artık ağlamayacaksın
Belki de sen başkalarının canını yakıp
Kim bilir kimleri ağlatacaksın

Sonra belinden çıkardı silahını
Kor alevlerin içine attı
Elini sok al onu, dedi
Öyle mal gibi bakmayacaksın
Hiç bir şeyi sorgulamayacaksın
Attım elimi ateşe silahı aldım
Atma sakın yere, dedi
Artık sen onunla yaşayacaksın

Kapat gözlerini dedi bende kapattım
İlk dersini aldın aferin sana, dedi
İnsanlıktan sınıfta kaldın

Ben ki insan olmaya gelmişim oraya
Dedim, ya sabır bekleyelim görelim
Kim bilir kimlere ne ola

Zaman geçti derslerim bitti
Allah şahit ki ustamın bana çok emeği geçti
Onun deyimiyle iyice yontuldum
Ama yontulsam da ben onun gözlerinde hep
İşe yarar bir odundum

Bir gün bana dedi ki, artık senden usandım
Canım istemiyor senle oynamaktan sıkıldım
Kolumu kırdı, beni kırdı, attı beni ateşe
Bende madem öyle dedim
Bende yaktım onu ateşte

Emir aldım, demiri kesmeye
O gün bu gün uğraşıyorum
Emir ile demirleri kesmeye
Ustamın emeği gibi kendide gelip geçti
Ama hayaleti bir gün olsun gözümde gitmedi
Bu gidişle hiçbir zaman gitmeyecekte
Bu gün tam on bir sene oldu usta
Lanet olsun beni yonttuğun güne

Ertuğrul Temizyürek

Ben Böyle istiyorum..seni bilmem

Gelmeni bekliyorum, ama gelmiyorsun
Madem sen gelmiyorsun
Bırak ta ben geleyim
Çok uzak bir yoldayım diyorsun
İzin ver ki yollara düşeyim
Geleyim sana
Kâh koşarak kâh yürüyerek
Bazen ağlayarak bazen gülererek
Bazen diz üstü bazen sürünerek
İzin ver ki geleyim sana
Düşman dost gibi gözüксе
Pusu kurup yolumu gözlese
Gözyaşımı akıtsa kanımı dökse
İzin ver ki geleyim sana
Haydi, çağır beni bir kere seslen
Evine değil ben sana gelmek istiyorum
Ben bir adım atsam sen bin adım gelsen
Yolum uzadıkça uzasın istiyorum
Yorulsam hiç durmadan yürüsem
Desen ki azıcık nefeslensen
Bir nefes dahi almadan
Sana gelmek istiyorum
Bilsen de bilmezlikten gel halimi
En azılı düşman eyle bana
En kötü zalimi
Dostum yılan olsa kargalar yese de ciğerimi
İzin ver ki geleyim sana
Uyuyup uyanayım yola düşeyim
Düşlerimde hep seni göreyim
Susuz kalsam serap batıda olsa
Sen doğuda
Yolumu sapıtıp yine sana geleyim
Dikenler batsın ayağıma
Akreplerin zehri işlesin yüreğime
Seni bir salise görmek hevesiyle
İzin ver ki yollara düşeyim
O yol ki benim arzumdur
O yol ki varlığımın sebebidir
Azıklı azıksız sulu susuz
Bırak beni de çöllere düşeyim
O çöl ki bana cennet gelir
Aşkın beni günahkâr etmiştir
Tövbeli tövbesiz günahlı günahsız
Bırak beni yollara düşeyim
Gelince karşına istersen bakma yüzüme
İstersen bir söz dahi ettirme konuşma benimle
Konuşsan bile en ağır sözlerini söyle
Bırak beni yollara düşeyim
İster affet ister affetme
Ne söylersen söyle gitmez gücüme
Senin ateşinle ben yanmak istiyorum
O ateş ki nedir aşkının yanında

Sensiz aşk ateşten beterdir yanmam cehennemde
Aşkını tatmayan her zerrem
Yansın alevlerde
Ben Cehenneminin narında yanmak istiyorum
Sanma ki korkum ölümdür
Böyle düşünüyorsan eğer
Bu bana en büyük zulümdür
Gönlün benleyse eğer
Cehennem bana en büyük ödüdür
Gönülsüz isen cenneti bile istemiyorum
Soracaksan sor yaptıklarımın hesabını
Affetmeyeceksen affetme günahlarımı
At beni cehenneme kilitle üstümden kapılarını
Yinede adını anmak
Adını anarak yanmak istiyorum
Belki ben ateştenim
Belki ateş benden
Aşkınla geçmişim kendimden
Dönerekten sönerekten
Kararıp küle dönerekten
Zakkumlardan içerekten
Kendimi affettirmek istiyorum
Geçtim dünyadan dünyanın karından
Çektim çilesini doymadım
Vaz geçtim sefasından
Kim deli demiş kim akıllı demiş aldırmadan
Cehennem kapısından girmek istiyorum
Gireyim ki bakayım ateşin tadına
Gelebilmemiş mi aşkının kıvamına
Eğer tatlı gelirse aşkımdan
Unutura biliyorsa seni bana
Orada kalıp yanmak istiyorum
Aşkın her şeyin üstünde
Bir aşığın ben değilim biline
Her köşe bucak iline
Uğrayıp seni bulmak istiyorum
Aşıkların çoktur bilirim
Kıskanmam aksine sevinirim
Yüz çevirme benden üzülrüm
Seni üzmem demeni bekliyorum
Aşk mıdır beni söyleten yoksa dert midir?
Aşkın gelip geçici bir heves midir?
Seni ne kadar istesem karşılığı cennet midir?
Cennetini değil seni istiyorum
Hurilerini ver gitsin kim istiyorsa
Tahtları köşkleri ver gitsin yalvaranlara
Tüm haramlara göz yumanlara
Şu cennetin kapısında duranlara
Beri gelin aşk burada demek istiyorum
Cennetin aşkı çekiyorsa beni
Hurilerin güzelliği etmişse beni deli
Elimi açıp senden istemişsem cenneti

Söyle almasınlar beni içeri
Aşkın beni deli etti
Aşkın beni isyankar etti
Aşkın beni günahkar etti
Suç senin değil benim demeni
Beni affedip aşkıma karşılık vermeni bekliyorum
Ve bunu senden istiyorum sevgili

Ertuğrul Temizyürek

Ben böyleyim... sende böyle sev beni

Ben anlamsızlıkların anlamlılaştığı
Karmaşıklıkların sonlandığı
Renklerin kendini anlattığı yerdeyim
Ve sonsuz bir sevgi denizinde
Sırt üstü yüzmekteyim
Bilinmezliklerin en bilinmeyeni
Gizemlilerin en gizemlisiyim
Seçilmeyi değil seçmeyi
Ve her şeyden herkesten çok
Sevilmeyi isterim
Ben ruhunu özgür bırakmış
İçindeki çocuğu hiç ağlatmamış
Hayatı kendince yaşamış birisiyim
Beni anlayamazsın
Beni tanıyamazsın
Ben her zerreme duygularımı katmışım
Ve onları sonsuz bir güvenle
Serbest bırakmışım
Ne bir bakışa esir düşerim
Ne de tatlı bir sözün kölesi olurum
Beni delice karşılıksız sevene
Beni anlayıp beni engellemeyene
Bir ömür kelepçe vururum
Ben sınırların içinde sınırsız olmayı
Hayallerin içinde kaybolmayı
Her saniyenin her salisesinde
Ayrı bir düşünmeyi
Ve o düşler yumağında
Kaybolmayı sevmişim
Beni anlamadın, anlayamazsın sen
Ben kırmızının her tonunda
Gecenin koyu karanlığında
Ve her daim bal kıvamındayım
Yüreğim cam kırıklarıyla dolu
Ellerine almaya kalkarsan yüreğimi
Ellerini keser
Yüreğimi yüreğine koymaya çalışırsan
Bir yandan çizer bir yandan siler
Benimle baş edemezsin sen
Ben bazen ılık baharım
Bazen de kara kış
Bazen çok uysalımdır
Bazen de çok hırçın
Sen isteyince değil
Ben isteyince bahar olurum
Ve güneş gibi ısıtırım içini
Ama istemeliyim
Sevildiğimin çeyreği kadar sevmeliyim seni
İşte o zaman gör beni
O zaman anlarsın bendeki maviyi
Yeşili kırmızıyı
O zaman anlarsın renklerin dilini

Ve ben anlaşıldığım vakit
Seninle ölüme koşarak gideceğimi
Ve sonsuza dek seveceğimi
Anlarsın
İşte ben böyleyim zor biriyim
Zorluklardan daha zor
Ateşlerden daha korum
Ben özelim
Her şeyden herkesten güzelim
Kendimle barışığım kendimi severim
Seveceksen böyle bil böyle sev beni

Ertuğrul Temizyürek

Ben buyum

Yenik düştüm bir anda kabaran duygularıma
Ondandır çetrefilli olduğum
Bir oyundur, şakadır diye düşünmüştüm
Sıkılınca mızırım, kaçırım sanmıştım
Daldıkça derinlerin derinine
Kaybettikçe, anam yolumu
İnan bende bilemez oldum sonumu
Her insan gibi bende korkardım ya, önceleri
Şimdi Allahtan bile korkmaz oldum, annem
Hep benimle gurur duymanız istemiştim
Ondan balıklamasına atladım, her şeye
Herkesi severdim, herkesi düşünürdüm ya önceleri
Korkardım ya ölümden herkesler gibi
Şimdi bir kendimi düşünüyorum,
Ölmek istiyorum, ölemiyorum da
Yaşamak ne zor şeymiş, annem...
Sen şimdi beni rahat mı sanıyorsun, yolda yürürken
Yatağın altında, üstünde,
Kabuslarım hep peşimde
Savaşmaktan, yoruldum be annem
Sakarya'dan daha da ötelere
Ruhumdan daha da derinlere çekilmekten
Yeni siperler kazmaktan, usandım be annem
Şimdi aldanma, bakıp da yüzüme
Ö karıncayı incitmeyen, duygusal bebeğin
Uğruna can koyduğu vatani için
Sevdiklerinin yarınları için
Canını emanet aldığı, canını emanet ettiği, nöker'ini
Bir emirle vurdu be annem
Şimdi rahat mı sanıyorsun beni,
Uyuyup ta kabuslarla savaşmaktan
Gözlerimi bile kırpmaktan korkuyorum, be annem
Ah annem ah, bilemezsin, nereden bileceksin ki
Gençliğimin nasılda eridiğini
İdeallerimin, yarınlarımın nasılda tükendiğini
Her şey devletin ve milletin bekası için değil mi
Göze aldıklarımız, alamadıklarımızdan daha fazla
Çok şeylerden ödün vermedik mi sanıyorsun bu uğurda
Değerlerimizi korumak için, değerlerimi kaybetmeyi
Sevdiklerini hiçe saymayı, yarınları unutmayı
Her salisede binlerce defa ölmeyi
Kolay mı sanıyorsun be annem
Ah be güzel kadın, eti tırnaktan ayırdın yine
Olsun biz hayallerle yaşamayı da öğrendik
Ama bil ki, bazen
Bilmemek bilmekten
Görmemek görmekten
Duymamak duymaktan
Ölmek de ölememekten iyidir
İşte bu çetrefilli yollarda yürümemin sebebi
Sevdiklerim ve seveceklerimin, geleceği
Kendimden verdiklerimden başka bir şey değildir

Vermek almaktan her zaman iyidir be annem....

Ertuğrul Temizyürek

Ben BÜYÜK BİR DEVLET ve BÜYÜK BİR MİLLETİMİ

Seni dinlerim ama karşı gelmene göz yummam
İsteklerini yerine getirmek için
Gecemi gündüzüme katarım ama
Seni mutlu etmeye çalışmam
Benim gönlümde bir sen yoksun
Gönlümde bir sen yurt tutamazsın
Fikirlerini söyleyebilirsin ama
Bana karşı koyamazsın
Ben gülmem ama senin gülmen için
Yok, olmayı göze alırım
Sana karşı gücümü göstermem
Sana gücümü kullanmaktan ar ederim
Ama sana güç göstermeye çalışanlara
Bu dünyayı dar ederim
Kimseyi ayırt etmem
Biriniz bana ihanet edene kadar
İhanet edeni affetmem asla
Ta ki canını alana kadar
Benim adaletim kılıçtan keskindir
Herkesi mutlu edemem
Birinizi diğerine değişmem
Bana hizmette olanları bazen göremem
Ama ihanet edenleri görmezden asla gelemem
Benim vermediğimi kimse veremez
Benim almadığımı kimse alamaz
Benim olduğum yerde
Kimse adaleti sağlamaya
Vermediğimi vermeye kalkamaz
Benim olduğum yerde
Her kafadan ses çıkabilir
Benim izin verdiklerimi kimse susturamaz
Benim istemediklerimi de kimse konuşturamaz
Ben DEVLETİM
Ben MİLLETİM
Çakıl taşına, kumuna bakmadan
Kanına, gözyaşına bakmadan
Birini itip diğerini kakmadan
Harcımın içine katarım ben
O harç ile yükselir benim emelim
Benim tek derdim sen değilsin
Benim tek derdim MİLLETİM
Gecem yoktur gündüzleri aramam
Bilmediğim yoktur kimseye bir şey sormam
Terazim yoktur kimseyi tartmam
Korkum yoktur kimseyi düşman saymam
Köpeğim yoktur kimsenin üstüne salmam
Ben DEVLETİM
Benim varlığım senin varlığındır
Yokluğum yokluğundur
Gücüm gücündür
Kusurum kusurundur
Gayretin beni gayretlendirir

Çalışkanlığın beni şevklendirir
İhanetin beni sinirlendirir
Çünkü ben DEVLETİM
Ayırım yapmam yaptırım
Yapmaya çalışanın gözyaşına bakmam
Tehditlere asla pabuç bırakmam
Canımı sıkanların canını sıkırım
Kafamın tasını attıranın kafasına sıkırım
Bana karşı dağa çıkanın değil
Çıkmayanınkoyarım
Çünkü ben DEVLETİM
Benim korumadığımı
Koruyamadığımı kimse koruyamaz
Benden başka kimse adaleti sağlayamaz
Benden başka kimse güç sahibi olamaz
Çünkü ben DEVLETİM
Zaafların benim zaafımdır
Korkuların benim korkumdur
"Birlikte olun mutlu olun" bu
Benim en keskin buyruğumdur
Uymayanı oyarım
Çünkü ben DEVLETİM
Benden ödül bekleme
Bana kızıp sakın gücenme
Hiç bir şeyi unutmam
Ama bazen unutmuş gibi yaparım
Senin hizmet etmek bana görevin
Benden daha ne beklersin
Seni alkışlayamam
Alıp kucığıma sevemem
Benden emirden başka bir şey bekleme
Çünkü ben DEVLETİM
Benden takdir bekleyerek iş yaparsan
Eğer ki kızıp küser
Bir gün olurda karşıma çıkarsan
İşte o zaman geçmişini siterim
Çünkü ben DEVLETİM
Bu böyle biline
Ona göre davranıla
Evlat evlatlığını
Kul kulluğunu bilmeli
Herkes ona göre hareket etmeli
Ben seni korumakla
Karnını doyurmakla
Geleceğin olmakla
Geleceğini güven altına almaktan sorumluyum
Benden başkasına koşarsan
Bir başkasının korumasına
Onun adaletine güvenirsen
Benim veremeyeceğimi sandıklarını
Başkalarından istersen
Defterini alır dürerim

Seni bir güzel si lerim
Çünkü ben DEVLETİM
Varlığımı varlığı saymayan
Gücümden korkup çekinmeyen
Beni yüceltmeye çalışmayan
Üstüne üstlük ihanete kalkan
Benden af beklemesin
Benden medet ummasın
Onları sabaha bırakmam
Sakin ha sakın unutmasın
ÇÜNKÜ BEN DEVLETİM
ASLA UNUTMAM

Ertuğrul Temizyürek

ben ÇAĞIRSAM gelir mi?

Haber salmışsın, Han'a
Gelmemiş öylemi?
Peki, ben çağırsam
Gelir mi?
Belki kara kışta
Yolunu kaybetmiştir
Belki karda kışta
Yola çıkmak istememiştir
Oysaki
Bahar kapıda
Ağaç bayramı da yakında
Bir fidanda biz
Diksek mi ki kara toprağa
Bir dikili ağacımız yok
Demeyelim ilerde
Ne dersin Ağa?
Çağrılmak nasip olmaz her kula
Çağrılınca gideceksin
Şonunda ölüm bile olsa
Ölüm mü?
O hep aklımızda
Yaratıcı mı?
O her daim hatırımızda
Onlar, bunlar ve şunlar gibi
İşimize geldikçe
İşimiz düştükçe
Gelmez aklımıza ve dahi hatırımıza
Ve her daim aklımızda
Birliktedir imanımızla
Sen niye çağırdın ki
Arkası kara bulut
Görmek için
Güneşin çıkması lazım
Niye acele ettin ki
Kara bulut yağmur getirir
Yağmurda berekettir
O şimdi yükseklerde
Elbet bir gün yere düşecektir
Senin benim gibi
Toprağa
Oda bir gün
Er ya da geç gelecektir
Bu acele niyedir Ağa?
Hey benim kara yağız yığdım
Ben seni sen beni böyle bilmezdin
Ben seni tanırım da yığdım
Sen beni hiç görmedin
Belki de hiç göremeyeceksin
Ben belki masa
Belki sandalye
Belki de maşayım
Belki ateşim

Belki ateşte yanan odun
Belki harladığın öfkenim
Belki elin ayağın
Belki gören gözün
Belki duyan kulağınım
Sen beni bilmezsin Ağa
Sen bir daha çağır
İstersen bağır
İstersen et kahr
Bahar yakın
Sen çağırınca gelmez
Ama ben çağırınca gelir
Sen kimsin lan deme
Ben belki toprağım
Belki topraktan bir can
Belki ecelim
Belki canları bağışlayan
Ben Tanrının bir eli
Yeryüzündeki gölgesi
Daim devletin
Kapısında sadık bir köpeğim
Beni merak etme
Tanıdığın bin çeşit insan var
Ama ben bin iki olmam
Ardındayım ama
Asla önünde olmam
Sen işini yap Ağa
Gerisine karışma

Ertuğrul Temizyürek

Ben demem

Çık git artık rüyalarım
Çık aklımdan, ruhumdan
Neyin varsa al götür benden
Yeter ki git buralardan
Diyemem, diyemem sana

Bir şarkıyı sever gibi
Bir türküyü dinler gibi
Gelip geçici bir heves mi bende ki
Ben böyle görmedim,
Böyle sevmedim seni
Çık artık yüreğimden, rahat bırak beni
Zaten hiç sevmemiştin seni
Al bende ki beni, yeter ki git
Diyemem, diyemem sana

Bekleme benden aldanırsın
Ben anlamam sevdadan
Ne karasından ne beyazından
Ben bir bebeği sever gibi sevdim
Dokunmaya, okşamaya kıyamadım seni
Nerede saklayacağımı, bilemedim
En temiz duygularıyla bezedim seni

Kapamam kapıları
Tutmam yolları
Ne gelene karışırım nede gidene
Yalvaracaksam yalvarırım
Çoktan atmışım gururumu
Eğer gideceksen sen, git
Ama, ben den git dememi bekleme

Ne kadar sevsem de seni
Önünde engel olmam
Bir kaplumbağa gibi çekilirim kabuğuma
Ve devam ederim acılarımla yaşamaya...
Ama sana da git demem asla.....

Ertuğrul Temizyürek

ben deyim de Sen istersen eğri anla

Güneş daha doğudan doğmaya devam ederken
Keyfini sür sen bulutların üstüneyken
Bizler alışkınız yalnızlıklara
Ve sırtından vurulmalara
Yaşadıklarımız çok koymaz bana
Sen küçük bir Fidan'ken daha
Bizler ölümlerden ölümleri beğenip
Kendimize en uygun olanlarını alıp
Koynumuzda gezdiriyorduk
Sen rüzgârın daha haşin yüzünü görmediğin anlarda
Korkup yalvarırken yardım arayıp bakınırken oraya buraya
Bizler kendimizden bile korkmuyorduk
En ıssız en kuytularda tek başımıza kaldığımızda
Sen küçük bir Fidan'ken daha
Bizim sırtımızı sıvazlayıp
Çakallar avlattıklarında
Daha yazı icat edilmemişti o zamanlarda
Hiçbir kalem yoktur ki kılıçtan daha keskin olmasın
Hiçbir kılıç yoktur ki kalem karşısında etkisiz kalmasın
Ve hiçbir kesin ve etkili emir yoktur ki kan ile yazılmasın
Bizim emirlerimiz hep kanla yazıldı
Ve bize düşen sadece emirleri alıp
Onu kanla uygulamaktı
Bu işler böyledir Fidan
Devletin yüzü yoktur
Olmamıştır da hiçbir zaman
Devlet ayrı bir olaydır
Sende bende hiç kimse de
Anlamamıştır anlayamayacaktır da hiçbir zaman
Bazen elinde elek olur eler
Bazen elindekiyle seni deler
Seni başa getirirken
Bakmışsın beni baş aşağı eder
Ne yaptığını kendi bile bilmez
Devlet işleri böyle ortalarda görülmez
Şeffaflıksa maksadın
Git ihaleleri, başka işleri şeffaflaştır
Ama bu işleri ortalarda konuşmak
Devleti ancak yavaşlatır
Böyle salakça işler yaparsanız
Devlete hizmet edecek adamları
Nah bulursunuz
Beni çağırır "vur der" devlet
Sana gelir "bunu al içeri at der"
Yeri gelir beni vurduğum için
Senide beni içeri aldığı için
Kahraman zanneder millet
Oysa ne sen kahramansın
Nede ben suçluyumdur
Her şey devlet ve millet içindir elbet
Ve bu böyle gelmiştir
Böylede sürecektir sonsuza dek

Büyümen lazım Fidan
Ve bunları bir an önce anlaman
Yok diyorsan ki ben onu bunu anlamam
Sana da anlatırlar bir gün gelince o zaman
Hiçbir yetki yetkisiz ce kullanılamaz
Kullananda hiçbir zaman yaşatılmaz
Sorun harcanıp harcanmaksu bu âlemde
Biz her şeyi göze alarak kabul etmişiz bu görevlerde
Bizim derdimiz ne şöhret nede şan
Olmamıştır böyle bir dert olmayacaktır da hiçbir zaman
Anlatabildim mi söyle anladın mı küçük Fidan
Anlamadıysan sana da anlatacaklardır
Belki kara toprağa girdiğin zaman
Belki girmeden önceki küçük bir an
Mesele sadece senin anlaman ve zaman

Ertuğrul Temizyürek

Ben garip bi adamım

Ben garip bir adamım, belki farkettil
Ne özüm benzer, ne sözüm benzer başkasına
Belkide sen yanlışlıkla yüreğime park ettin
Ama kör kuyulara benzer yüreğim
İstesende çıkamazsın
Çıkmaya çalıştıkça dahada batarsın
Derinlere dalarsın
Belki ağlar, belkide sızlanırsın
Kimse duymaz duyamaz sesini
Bende olan bende kalır
Yankılanır her ses
Ses verir bu yürek ama asla sır vermez
Dedim ya ben garip bir adamım
Farkettil mi bilmem
Ne sevgim benzer başkasına nede sevdam
Hep kendimle olmuştur kavgam
Ateş olsam bir kendimi yakarım
Kuru bir dal verseler bana
Sevgimle onu yeşillere boyarım
Çamurla uğraşan ustalar gibi
Onlar çanak, çömlek yaparlar bazende testi
Ben sevgiden sevgi yapan ustayım
Az sevgi ver, kurtulamazsın
Ondan, ben sana ne sevgiler yaparım
Sevgi manyağım ben
Bir kötü huyum var
Sevmem asla yamalı sevdaları
Sevmem asla zorla olan aşkları
Kendimce severim hissetmezsin belki
Sevgimde farklıdır zaten anlamazlar beni
Elle tutmak dokunmak isteyenler vardır
Her an yanında olup, kollarında olmak isteyenler
Sevdim deyip acılarıyla yüzleşince kaçıp gidenler vardır
Ben görmediğim ve hiç göremeyeceğim bir yüzü sevebilirim
Duymadığım bir sesin peşinden gidebilirim
Dedim ya ben tuhaf bir adamım
Neden ben diye sorarsan bana
Derim sorunun cevabını kendinde ara
Sevdim seni nedensiz ve niçinsizce
Belki arkadaş belkide kardeşçe
Ama ben sınırsız bir insanım
Sevmem yamalı sevdaları
Yüreğim koca bir kale
Yalan sevgiler ise düşmanım
Kuşatmışlar dörtbiryandan yüreğimi
Sevgim ise tek kalkanım
Nereye çeksem seni diğer yanlarım hep açık
Hiç olurmu her bir açık için birisini sevsem
Sen benim hem ablamsın hem kardeşim
Hem annemsin hemde babam
Belki sevmek isteyipde sevemediğim kadınsın
Belki olmayan ağzımın tadısın

Belki arayıpta bulamadığım kadınsın
Nereye koysam seni açıktayım
Nereye çekersem seni hem karda hem zarardayım
Gel sen dediğim gibi ol
Gel sen benim herşeyim ol
Böyle kendimce seveyim seni

Ertuğrul Temizyürek

Ben onlardan değilim....olamam da

Bana diyorlar ki isyankâr
Bazıları ileri giderek der ki günahkâr
Ben sussam
İftiralarını kabul ettim sanırlar
Cevaplasam arsızlığıma
Yüzsüzlüğüme
Yine isyankârlığıma, günahkârlığıma
Sayarlar
Saysınlar, neye sayarlarsa
Kendilerini çoban sanırlar
Kimileride koyun
Beni de sürüye katmaya çalışırlar
Oysaki ben ne çobanım
Nede onlar gibi bir koyun
Olsa olsam insanım
Ama insanlığımı da
Cehaletten sayarlar
Katılmam onların katıldıklarına
Gitmem onların gittiklerine
Hiç sevgim olmaz onların
İlle de sev say dediklerine
Aklıma ters düşer
Onların ille de inan dediği kişilere
Benim yolum ayrı onlardan
Ama onlar ille de birleşsin derler
Bu dünyada yolum asla birleşmez
Ahrette kesişir ancak
Oda benden kaynaklanmaz
Mecburdur oraya giden herkes
İlle Yaratıcının huzurunda toplanacak
Elimden gelse ruhum yine
Onlardan ayrı duracak
Ama sanırım buna da Yaratıcım izin vermeyecek
Cennet ya da cehennem bilemem sonumu
Ama eğer ki yanılırsam
Ve onlarla cennette birleşirse yolum
O zaman işte bu bana en büyük zulüm
Cennet dedikleri yer cehennem olur bana
Bıraksınlar onlar cennete gitsin
Ben de gideyim cehenneme
Yeter ki gözüme gözükmesinler
Buradaki gibi yürüyorsa eğer ki
Orada da işler
Bunların düzeni yine orda da işler
Ve işleri tıklarında gider
Ama ya öyle değilse
O zaman karışır işler
Ne olursa olsun bana ne
Yeter ki bana gözükmesinler
Nefretim kendimle bağıntılı değil
Bilesin
Beni bin kere kandırırsınlar

Zoruma gitmez
Hakkım helaldir bilsin
Ama beni senin adınla kandırırsa İlahi
O zaman beni boş ver
Bu dava senin olsun gitsin
Ben çekilirim aradan o zaman
Ama dünyada yüz vermem bunlara bilesin
İmanım var ya da yok
O senin için
O zaman bu şerefsizler niye ilgilensin
Ya karıştırma işlerine
Ya da yüz verme böyle şerefsizlere
Kitabında dediğini yine onlara söyle
Benim dinim bana
Sizin dininiz size
Ben buna inandım böyle yaşarım
Gerisi senin için ulu Yaratıcım
Beni bir daha bu itlerle muhatap etme

AMİNNN

Ertuğrul Temizyürek

ben sadece SENİ sevdim

Seni sevmem için bir bahanem olmadı hiç
Seni düşlemek benim işim oldu hep
Ben seni severken senden de bir şeyler beklemedim hiç
Seninle var olduğumu bilmişimdir hep
Seni sevdiğim düşmanlarım çoğaldı
Aldırmadım, korkmadım, yılmadım
Oysaki beni var eden sadece sendin
Bana seymeyi öğreten sendin
Senin öğrettiklerinin arasında
Kin ve nefret yoktu elbet
Bana düşman olanları sevmesem de
Olabilirliğini kabullendim hep
Ama bana düşman olanlar
Sırf seni sevdiğim için düşman olunca
Sevgim
Toprağına düşen bir tohum gibi
Elimde olmaksızın
Nefret çınarlarına dönüştü
Ben seni sevdim sadece
Senin için kendi özümden vaz geçtim
Başka özler karıştı özüme
Ben senin için gözümden vaz geçtim
En yakınımdaykileri bile görünmez oldu gözüme
Ben senin için sözümden vaz geçtim
Yalan sözler karıştı sözüme
Silah nedir bilmezken
Hiç değmemişken elime
Çifter takılır oldu kemer oldu sanki belime
Ben senin için kendimden geçtim
Başka "ben"ler oldum gerçekte
Hiç siper görmemişken
Nice siperler kazdım yüreğimde
Senin için kanımdan
Canımdan vaz geçtim
Başka kanlara bulaştı elime
Karıncayı bile incitmezken
Sana göz koyanların gözünü oymuşum ben
Sana kendimi ya da sevdami övmüyorum
Sen daha benim neleri göze alabileceğimi
Halen göremiyorsun
Benim aslım sensin varlığım sensin
Ve ben sensiz olmayı asla düşünemiyorum
Sensizliği aklıma bile getiremiyorum
Belki gözlerime konacak
Belki üzerime atılacak bir avuç toprağın için
Ben kimlere meydan okuyor kimleri karşıma alıyorum
Bilmiyorsun
Bilseydin nasıl sevildiğini, anlardın
Senin bir tek çakıl taşını
Toprağının bir zerresini veremeyeceğimi
Bunun için dünyayı yerinden oynatacağımı
Hatta yörüngesini kaydıracağımı, anlardın

Ben senin için canlardan vaz geçmişim
Nice kanların akmasını göze almışım
Suçlu suçsuz demem eğer ki
Dişime kan değerse bir kere
Ve kan bürürse gözlerimi
Sen ne kadar sevildiğini bilmiyorsun
Senin her halini sevmişim ben
En yakınlarımı bırak
Nelerden vaz geçtiğimi bilememişsin sen
Sana kendimi övmüyorum
Düşmanıma korkuda vermiyorum
Ben sadece ama sadece gerçekleri diyorum
Yerin altında üstünde
Kör kuyuların dibinde
Zaman mekân fark etmez bize
Her zaman her yerde
Seni delice sevmişim ben
Seni sevmek zor değil
Hatta seni sevmek kolay
Ama vaz geçmek!
Her şeyden vaz geçilirde güzelim
Senden asla vaz geçilmez
Seni sevmek kara bir sevda değil
Bir heves değil
Parayla satın alınabilecek
Karşılığı bulunulabilecek
Her hangi bir değer konulabilecek
Bir sevda değil
Seni sevmek belki can borcu
Belki gönül borcu
Belki bir vazife ya da görevde değil
Sen istersen sevme bizi
Ama bilesin ki
Seni sevmek
Hele karşılıksız sevmek
Bize büyük bir zevk
Ve seni sevmek demek
Tüm sevgilerin
Tüm güzelliklerin
Tüm hazların toplamından bir fazla demek
Bu sebeple seni seviyorum
Ve o yüzden ben ölüme
Bilerek
İsteyerek
Ve koşarak gidiyorum
Çünkü sen seilmeyi
Bense sevmeyi hak ediyorum
Bu sevda yeni değil
Bilesin sonda olmayacak
Belki isimleri değişecek âşıklarınının
Ama gidilen yol
Yapılanlar

Göze alınanlar
Hep aynı olacak
Ve seninle başlayan bu sevda
Bir gün seninle son bulacak
Bilesin kara sevdam
Kanatsız meleklerin
En güzeli Kara toprağım.....

Ertuğrul Temizyürek

Ben seninim Sadece

Al götür beni
Bildiğin bilmediğin yerlere
Bırak sürüklesin önüne katsın
Teslim et beni
Engin esen yellere
Alıp götürsün bırak
At gitsin beni
Coşkun akan sellere
Ama sakın ha sakın
Verme beni ellere
Ben seninim sadece
Kırsan da üzsen de
Sevsen de sevmesen de
Ben sadece ama sadece
Seninim böylece

Ruhumla bedenimle kaderimle
Tüm varlığım her şeyimle
Seninim sevgili
Kat beni nefretine
Kat beni sevgine
Sarıp sarmala koy çeyizine
Ben sadece ama sadece
Seninim böylece

Ertuğrul Temizyürek

Ben yazmadım seni alnıma

Ben yazmadım, yazamadım seni alnıma
Kalem tutmaz ellerim, artık tutsada ne fayda
Eğer bilseydim, olsaydın başıma bela
Yine de vaz geçmez severdim,
Yarın hakkın divanına varınca
Bu gün burada yarım kalan kavgam, oradada devam eder davam
Bırak beni böyle kalayım
Değıştirmeye kalkma
Yaralı bir kuşa benzerim, sen olmayınca
Dallarımda yaprak kalmaz dökülür
Ömrüm inceden inceye sökülür
Savrulur gider topraklarım
Kurur gider dallarım, sen olmayınca
Bu yürek avuçlarında oldukça
Kıyılara dalgalar vurdukça
Martılar çığlık çığığa uçtukça
Bakan gözlerim görmez olur, sen olmayınca
Bırak beni böyle kalayım, değıştirmeye kalkma
Sürsün gitsin baharların ardından sevdam
Zehir olur yalan olur bu dünya, sen olmayınca
Ve sonsuza dek durur zaman
Burada devam eden kavgam
Ahirette de sürer inan ki sevdam
Burada kaybetsemde orada kazanırım inan....

Ertuğrul Temizyürek

BENCE mi Sence mi

Heyecanla bekledim
Gelişini
Kalbimi teselli ediyordum
"Az kaldı şimdi gelir" diyerek
Artarak devam ediyordu merakım
Git gide güçlenerek
Rüya olmasına sevindim
Ama o rüya birazdan gerçekleşecek
Rüyadan uyanmak ne kadar acıysa
Bir o kadarda tatlı gerçeklerle yüzleşmek
Nefesim kesildi ha kesilecek
Kalbim durdu ha duracak
Acaba nereden gelecek
Nerden karşıma çıkacak
Gözlerimde ki hayal
Canlandı ha canlanacak
Ve kalbimi titreten o ses
"merhaba"
İşte beklediğim an
Şimdi dilimin tutulmasının zamanı mı?
Hadi sende de
Hadi söyle artık be adam
Sende söyle "merhaba" de
Allah'ım bu ne bir tatlı şey
Rüya olması bir dert
Olmaması ayrı bir dert
Ne kadar utangaç olsam da
Gözlerimi alamadım gözlerinden
Ayrılamadım tatlı sözlerinden
Bazen ulaşmak güzel
Bazen de ulaşamamak
Anladım, önemli olan anlaşmak
Duyguları yaşatmak
Vakitler nede vakitsiz
Zaman ne kadarda hadsiz
Söz dinlemeyen
Yaramaz çocuklar gibi
Oradan oraya koşturmakta
Hayat bu işte
Ne erken gelen kazanıyor
Nede geç kalan
Kazanmak mı önemli olan?
Yoksa elindekilerin kıymetini bilmek mi?
Bırak ulan bırak bunları
Yaşa şimdi şu güzel anı
Çıkar tadını
Ne ölüde ağladın nede bayramlarda güldün
Hep alçaklarla alçaktan süründün
Hep başkalarını düşündün
Bir kerede kendini düşün
Bu senin hayatın
Bu senin rüyan

Bu senin düşün
Bırak kendini
Zamanın kollarına
Alsın seni
Nereye götürürse götürsün
Karşıdaki düşse rahat ol
Gerçekse eğer
Sende gerçekçi ol
Haydi söyle
İçinden gelenleri
Kendin ol
Deli derse sana rüya biter
Severse seni
Yeniden başlar her şey
Bırak kendini
Zaman seni alsın götürsün
Yoksa bir ömür boyu sürünürsün
Ve zaman beni aldı kollarına
Birde uyandım ki bu bir rüya
İyi ki de rüya
Çünkü gerçekler her daim
Her zaman karşımda

Ertuğrul Temizyürek

Bence mi Sence mi?

Sağcısı solcusu
Namuslusu orospusu
Dinlisi dinsizi
Şereflişi şerefsizi
Terzisi dürzüsü
Hepsi bir torbaya girer
Ve o torbada harmanlanır
Harmanlandıkça
Bütünleşir birleşir
Kavramlar, karakterler
Kendini bitirir
Ve yeni bir kavram çıkar ortaya
Siyaset

Herkes kendine yakışanı seçer o torbadan
Namuslusu namussuz olur
Dürüştü yalancı olur
Şerefli insan şerefsiz olur
Tek ayağının üstünde
Kırk milyar yalan söyler
Hem de gözlerinin içine bakarak
Ve kendi söylediklerine kendisi de inanarak

Dün bir der bu gün iki
Sonra size sorar
Hadi bakalım bilin der
Arkanızdaki kimin siti

Sonra dediklerini yalanlar,
İnkârına in kârlıklar ekler
Yeminler üstüne yeminler eder
Kendisinden başka kimseyi
Şahit gösteremediğinden
Yüce Allah'a yalancı şahitlik teklif eder
Oraya buraya kaçır
Kaçmaya çalışır
İftiralar atıp kurtulmaya uğraşır
En sonunda bir köşede sıkışınca
Sırıtarak der ki evet demiş olabilirim
Yapmış olabilirim
Ama dün dündür bu günde bu gün
Siyaset bu mazur görün hoş görün

Şimdi;
Siz kendi çıkarlarınız için milleti böleceksiniz
Araya kin nefret ve ayrılık tohumları ekeceksiniz
Ağıza alınmayacak sözlerle bir birinizi hedef göstereceksiniz
Saflar ortaya çıkacak uyanıklar yurt dışına kaçacak
Ve milletin saf ve salak çocukları bir birini tanımadan
Anlamadan bilmeden dövecek yol ortasında vuracak
Olmadı bombayla havaya uçuracak
Sizler orta yolu bulmak yerine

Söylediklerinizle ortalığı iyice karıştırarak
Her yeri kan gölüne çevireceksiniz
Mahalleler, köyler şehirler bölünerek
Kurtarılmış bölgeler ilan edilecek
Kimse sokakta gezemeyip
Geceleri uyuyamayacak
Her gördüğü insandan korkacak
Ve bunları yapanlar, buna sebep olanlar
Bu siyasettir diyeceksiniz
Buna karşı olup milletin insanların ölmesini durduranları
Düşman göstereceksiniz
Ve ellerini ayaklarını öpüp
Teşekkürler edeceğinize
Bir de onları mahkûm edeceksiniz
Çok güzel! !
Ders alındımı?
Yok
İnanan inanmayan
Bizden olan olmayan
Örtünen örtünmeyen
Sürünen sürünmeyen diye
Yine kamplara böleceksiniz
Sonra buna siyaset diyeceksiniz
Siterim sizin siyasetinizi
Bırakın lan kavatlar milleti kamplara bölmeyi
Kayıkçı kavgası gibi ortalarda kavgalardasınız
Sonra ıssızlarda kol kola gezip bir birinizi yağlamaktasınız
Biliyoruz ki hepinizin derdi aynı
Milleti söğüşlemek
Ve kendi sefanızı sürmek
Hangi vatansevermiş ki
Hizmet etmek için cebinden
En az yüz bin Türk Lirası ödeyecek

Milletini düşünüyor! ! !
Vah vah
Milletine hizmet etmek için
Bak adam nelerinden vaz geçiyor
Sie..ağ bebeleri
Tabi tabi milletin derdi
Sizi öyle gerdi ki
Uykularınızdan oldunuz
Milleti düşünmekten harap bitap oldunuz
Yemezler lan yemezler
Bir gün bu sit size geçmez demezler
Sabah akşam siterler
Sonra yaprak diye sizi ağaçlara dizerler
Ne demişler?
Keser döner sap döner
İşi bitince sırtını dönen şerefsizi
Dötünden ederler
Demedi demeyin

Acı soğan yiyin ama
Milletin parasını yiyip
Milletle dalga geçmeyin
Sonra hesabını
Sülalenizle ödeyemezsiniz
Bilesiniz..

Ertuğrul Temizyürek

bence Öl.....

Ben hiç bırakmadım ki seni
Kal dediğin yerlerde kaldım hep
Bekle dediğin zamanlarda bekledim
Ne sabrımı kestim bir gün olsun
Nede ümidimi, senden
Ben her an senden gelebilecek
Haberleri ve emirlerini bekledim hep
Ben seni hiç bırakmadım
Oysa hep sen beni bıraktın
Derinlerde sakladın
Çoğu zaman bataklıklara sapladın
Hep kendini aklamaya çalıştın
Beni karalamaya çalışarak
Oysa ben seni
Omuzlar üzerinde taşıdım
Ben görevimi yaptım
Ve her ne kadar
Seninle birlikte çalışsam da
Hiç birini senin güzel hatırın için yapmadım
Ben senin yanlışlarını düzeltmeye
Doğruların içinde ölmeye uğraştım
Ben hiç uğraşmadım ki seninle
Hep sen uğraştın aslında benimle
Sen omuzlar üzerine basarak yükseldin göğe
Bense çamurların içinden çıkarak geldim bu günlere
Senin verdiği her imkânsızlıklar ve olumsuzluklar
Ve yapamamış başarısız olsun diye verdiği görevler
Vardı ya hani,
Ben de ölüme koşarak ve gülerek gidiyordum ya
İşte bunlardı yücelten beni
Ben imkânsızlıkları imkânlaştırırken
En zorlu görevleri kolaylaştırırken
Ve bunları hiçbir taltif beklemeksizin
Bir ülkü bir ideal ve milletim için yaparken
En büyük hatalarınızı ufaltıp size söylediklerinde
Hemen kadınlar gibi kırılıp küsüyordunuz
Ve bir köşeye çekilip
Ne haliniz varsa görün diyordunuz
Biz her emri sorgulamadan yaptık
Sorgulasak da emirleri hep işimize baktık
Ne siktığımız kurşunlara baktık
Nede bize sıkılanlardan kaçtık
Her kötü duruma düşüşümüzde
Ya sabır deyip sabır kuyusunda yattık
Oysa siz ellerinizde belgelerle
Orada burada dolaşıp
Kendinizi kurtarmaya baktınız
Biz hiçbir zaman bunları yapmadık
Yapanları da adamdan, insandan saymadık
Biz bize öğretilenlere sadık kalıp
Ettiğimiz yeminleri her zaman hatırladık
Bizim ne başımızdan korkumuz vardı

Nede kıçımızdan
Biz hiçbir zaman gocunmadık
Yaptıklarımızdan
Yaşarken ödül
Ölünce dua beklemedik
Biz hep vatan ve millet dedik
Gerisini boş verdik
Ve sizin her bizi bırakışlarınızda
Sırtımızdan bıçaklayışlarınızda
Ve yüksek yerlerde ki alçak adamların
Alçaklıklarıyla
Başımıza tekrar tekrar gelmelerinizde
Size hiç bir sorun çıkarmadık
Köşemize çekilelim demedik
Siz bizi atsanız da başınızdan
Biz sizden hep haber bekledik
Bizim işimiz kişilerle değil
Devlet ve milletleydi
Sizin gibi adamlar
Bir devletin ve milletin kaderiyle oynayıp
Her şeyin içine sığıp batırsalar da
Biz gocunmadan ya temizledik
Ya da temizlemeye uğraştık
Biz çok kaldık derinlerde
Hatta nefes bile alamadık
Hiç küsmedik darılmadık
Hiç aldırmadık gocunmadık
Ve kimseyi yarı yolda bırakıp
Kendimizi kurtarmaya çalışmadık
Biz bize neyi emrediyorlarsa yaptık
Bildiklerimizi ruhumuzun en derinlerinde sakladık
Hiç ortaya çıkmadık
Madalya beklemedik ve madalya takmadık
Biz vatan ve millet için yaşadık
Vatan ve millet için harcandık
Yaşarken hayatımızla
Ruhumuzla, bedenimizle, kanımızla
Ölürken de bedenimizle
Devletimize hizmet ettik
Ve gerisini boş verdik gittik
Şen yaşarken pek hizmet edemedin amma
Ölümünle belki hizmet edebilirsin
İyi düşün, yine de sen bilirsin

Ertuğrul Temizyürek

benden bu kadar SEVGİLİ

Sen beni biliyorsun bende seni
Ben seni seviyorum
Ya sen de seviyor musun beni?
Ben seni hiç unutmadım
Ama unuttum diye sayıyorsan seni
O zaman sen hiç unutma beni
Seni ben dâhil tüm zerrem sevdi
Seni sevmemek elde mi ki?
Seni ben kendim buldum
Ve kendimce sevecek bir yol buldum
Başkalarının övmeşinden bana ne
Ben seni sen olduğun için sevdim
Aklımın yettiğinde
Yüreğimin erişebildiğinde
Sevdim seni sevebildiğimce
Seni bir ben değil
Cümle âlem seviyor
Bir ben değil herkes seni istiyor
Canlı cansız kanlı kansız
Bedenli bedensiz
Bedelli bedelsiz
Herkes seni istiyor
Seni seviyor
Ve seni sonsuz isimlerinle zikrediyor
Beni de çağırıyorlar
Sanki ben senden habersizmişim gibi
Gel, gel diyorlar
Ahenkle, sevinçle
Her birisi kendinden geçiyor
İsmi zikrettikçe
Ben seni bildim
Seni sevdim
İnan dediklerine inandım
Hiç şüphe etmedim
Oysaki ben
Ne gönderdiğin peygamberleri gördüm
Nede indirdiğin kitapları
Sen ben gönderdim dedin
Bende inanandım
Hem de inan dediğin her şeye
Seni kimse bana zorla sevdirmede
Sevdiremezdi de zaten
Seni öyle sevdim ki
Bir sen bildin bu da aramızda ki gizdi
Seni hiç unutmadım,
Unutamazdım da
Benim işim hep senleydi
Seni herkes aradı
Kimi yerde kimi gökte
Oysaki senin yerin
Benim kalbimde
Ben her an görüşürdüm de seninle

Kimseler bilmezdi halimi
Bilmelerini de istemedim zaten
Sana giden yol bin taneydi
Şadece bir tanesi tuzaklarla döşeliydi
Öyle güzeldi ki o yol
Kimse oradan geçmezlik edemezdi
Ben senden gizli hiçbir şey yapmadım
Zaten yapamazdım da
Sen vardın benim her anımda
Günahları işlerken ve varırken tadına
Hep sen aklımdaydın o an bambaşka
Ben zor olan bir yolu seçtim
Kolaya kaçmadım
Her günahımı seninle yaşadım
Bazen pişmanlıktı benimkisi
Bazen aldığım hazların ta kendisi
Ama hepsinde de sen vardın
Ben seni severken
Herkes sana kıymetli bir şeyler getirirken
Ben kendimi ve günahlarımı getirdim
Belki beni affedeceksin
Belki de etmeyeceksin
Desen ki bana asla güvenmeyeceksin
Ben yine sana güvенеceğim
Desen ki kalbini mühürledim
Seni cehenneme sonsuza dek gönderdim
Ben yinede umudumu senden kesmeyeceğim
Ben her anımda senleydim yine senle olacağım
Sen görmezlikten duymazlıktan gelsen de
Ben yine sana yalvarıp yakaracağım
Çünkü ben her zaman her yerde
Şana muhtacım
Seninle zaman mekan dinlemem ben
Senin olmayan ateşte bile yanmam ben
Her şey senin tüm güç senin
O halde isyan mı sayılır yaptığım benim
İsyan etmek için güç lazım kuvvet lazım
Yürek lazım
Oysa gücün ve kuvvetin gerçek sahibi sensin
Ve bende olan olmayan
Her şeyin sahibi sensin
Sen benim sahibimsin
Ve sahiplikten öte
Sende sahiplenilmektesin
Ben senden geldim benim cevherim sensin
Bazı cevherler ateşte kıvama gelir
Yandıkça şekillenir kendine gelir
O zaman ya aşkınla yak beni
Ya ateşinle ki kendime aslıma döneyim
Ey İlahi benim aslım sensin
Bırak da beni aslıma döneyim
Ben diyeceğimi dedim

Gerisini artık sen bilirsin
Ertuğrul Temizyürek

Benden demesi

Ne sen bir çiçeksin, dalında
Öpüp, koklanacak, koparılacak
Solunca atılacak
Nede ben yerde ki bir karıncayım
Üzerine basılınca ezilecek
Ne sen gökteki bir yıldızsın, ulaşamayacak
Nede ben çirkinim, yüzüne bakılamayacak
Ne sen rüyadasın, uyandırılacak
Nede ben hayallerdeyim, boğulacak
O sebeple hırlama,
Kimseyi sakın horlama
Sabrımı da fazla zorlama
Sevdiğinle kal
Sevdiğimle kalayım
Bırak beni, böyle mutlu olayım....

Ertuğrul Temizyürek

Benden demesi ama senin anlaman zor

Yüz yıl önce bizim insanımız dediğin
Değer verip ilgilenip sevdiğin
Haberin var mı bilmem
Bakalım seviyor mu seni, senin sevdiğin

Hani birileri birilerini yukarılara taşımışlardı
Sonra kendileri değil onu başkaları asmıştı
Birisinin de hani yüzünü parçalatmışlardı
Bilmem anlatabildim mi sana neler yapacaklarını

Ya sen derin bir uykudasın
Kıçın açıkta hayaller kurmaktasın
Ya da düşmanını dost sanacak kadar
Aptal ve avanaksın

Daha dün sakın oraya girme diyenler
Niye şimdi sana gaz verip gir derler
Daha dün sana güvenmeyen düzüler
Neden şimdi senin peşinden gitmekteler

Kolla kendini ardından işler dönmekte
Her an birileri senin eğilmeni beklemekte
Haa, sen hazırsan öpülmeye
Bırak seni öpsünler ama yazıktır bu millete

Ne din, ne iman, ne toprak, ne vatan
Ne bayrak, ne dil, ne lisandır
İnsanları bir birine bağlayan ve bir arada tutan
Amaçlar birse
Çıkarlar birse
Yan yana gelir vallahi
Dost ve bilumum düşman
Tarih çok yazmıştır
Kardeş kardeşi vurmuştur
Olmuştur kardeş kardeşe düşman

O zaman eskilere bakıp aldanma
Onlardı işte düşmanla birlik olan
Bu gün sana kucak açanlar, yalvarırlar gel diye
Sanma ki sevilmektesin
Ufacık çıkar için arkana geçerler hemen
Sen bunu bilmezsin

Onların kalpleri kara, dinleri para
Gerçi seninde onlardan farkın yok
Seninde derdin para dinin para
O sebeple kucak açarsın da onlara
Yazıktır milletin evlatlarına

Hani, senden öncede kucak açmıştı birileri
Saddam'ın artıklarına
Besleyip büyütmüşler, kol kanat germişlerdi

Sonra anladılar ki iyilik yaramıyor onlara
Bayrağını yakan, sana lanetler yağdıran
Ve yüce milletimize küfürler savuran
Dün senin besleyip büyüttüklerin değil miydi?
O zaman aldanma onların o masum yüzüne
Vallahi hiç acımaz eğilirsen koyarlar götüne
Ey uyanık geçinen keriz efendi
Ya uykundan uyan ya da dön gittiğin yoldan
Yoksa felaketslere sebep olacaksın
Öldüğün, gittiğin dert değil
Bir milletin kaderiyle oynayacaksın
Sorarım sana kırkınıcı haramiyi hep
Nereden bulacaksın

...

Ertuğrul Temizyürek

Benden sana

Sen keyfine bak, yerin sıcacık
İstedğin zaman gel ve git
Kapım her zaman açık
Biraz uçuksun, birazda kaçık
Ama her halinle sevimlisin
Bil ki; çıkıp gitsen de
Hep yüreğimdesin ve
Sonsuza dek sevineceksin

Sen keyfine bak, işlerin gıcır
İnsan birazda sevdiğine acır
Kum taneleri gibi
Yüreğimi dağıtmaktasın
O kumda evler yapıp oynamaktasın
Hep benden almaktasın
Ben hırsız mıyım diyorsun
Haberin yok mu?
Beni benden çalmaktasın

Gözlerimde, sen hala çocuksun
Nazar değmesin diye üstümde taşıdığım
Mavi boncuksun
Uçuksun, birazda kaçıksın
Ne kadar inkâr edersen et canım
Biliyorum ki sen bana âşıksın

Ertuğrul Temizyürek

BENDEN yine Sana

Evet, işte senin dediğin yerde
Dediğin vakittiyim
Sen hep benimleydin
Peki, ya ben seninle değil miydim?

Neyse artık gelmişiz geleceğimiz yere
Hep sen haklısın ben ne desem de
Uğraş bakalım benimle
Uğraştığın sanki kimse
Eğlen bakalım
Eğlenebildiğince
Demek ki sana da lazımmış
Uğraşacak bir meşgale
Evet devam et uğraş bakalım benimle
Uğraş gelir miyim hiç evine
Evini bırak uğramam bile semtine

Beni çağırıp durma ite köpeğe
Gelmeyeceğimi biliyorsun
Daha ne çağırıyorsun işte
Ben düzü deyyus ile
Olamam birlikte
Hele deyyusun büyüğü
En önde ise
Hiç uyamam ona
Sakın darılıp gücenme

Bana imam değil
İman lazım
Oda şükür var sayende
Fazla mı az mı bilmem ama
Bana göre yeterlice
Eğer gelirim senin düzülerin yanına
Elimdekinden de olurum gör bak yakında
Ben onlara suç bulmuyorum
Tüm suç senin
Unutma ben
Suç benim diyen atam Âdem değilim
Ben ne çalışıyorum
Nede izindeyim
Kendimce orta bir yol bulmuşum
Adam akıllı gitmekteyim
Senin yolunda gidenleri de görmekteyim
Onların imanları ağır gelmiş
Onlar geride ben önlerdeyim

Dinleyen kim ki beni
Kendi kendime söylenmekteyim
Hep öyle yapıyorsun işte
Çağırıyorsun beni ama
Dinlemiyorsun bile
Ama kendine gelince

Babam gibi
Dinletiyorsun kendini
...seve..seve

Ne olmuş her şeyin sahibiysen
Bundan bana ne
Şana değilsin diyen oldu mu?
İnkâr eden oldu mu?
Sen hele bir adaletli davran önce
Verdiğine veriyorsun
Dürzü deyyus demiyorsun
Başa getiriyorsun
Zenginler zengin
Fakirler hep fakir
Ölenler benim olsun
Bu düzen hep böyle
Şürsün gitsin istiyorsun
İyi ki bir Yusuf göndermişsin
Her günümüzde bize
Yusuf çektiriyorsun
Bak yine kızdın
Sen de adamların gibi
Gerçekleri sevmiyorsun
Hep pohpohlanmak
Övülmek istiyorsun
Madem öyle ne dememi bekliyorsun
Çok şükür bile diyemiyorum
Desem de sana yaranamıyorum
Ertesi gün bir dert daha veriyorsun
Valla bıktım aynı teranelerden
İnan ki kötü senaristlere benziyorsun
İnsan bir rol değiştirir
Bir şeyler yapar
Ne bileyim
En azından Yusuf çekmek istemiyorum
Sonra diyorsun ki gel, gel
He geleyim de bir daha öpüver
Sanki öptüğün öptürdüğün yetmiyor
Yeter artık İlahi
Armut başlıda olsa
Artık canım istemiyor
Ben gidiyorum kusura bakma
Küs değilim sana ama
Canım seninle konuşmak istemiyor
Ama senin ne istediğin belli
O zaman gönlün olsun
Çok şükür İlahi
Beni öpüp, öpüp
Başkalarına da öptürdüğün için
Bunu neden yaptığını cümle âlem biliyor
Çünkü Rabbim beni seviyor
Ama benim buna inanansım hiç gelmiyor

Neyse her şeyin sahibi
Zaman hızla geçiyor
Ve benimde uykum geliyor
Söyledim söyledikçe
Dertlerim çektiklerim
Tekrardan aklıma geliyor
Giderayak dövüşmeyelim
Biliyorsun ki benim gücüm
Bir tek sana yetiyor
Ne derse de dilim
Yüreğim dilime katılmıyor
Dilim çileden
Yüreğim sevgiden konuşuyor
Bilesin ki İlahi
Seni bu kulun gerçekten
Tüm benliğiyle seviyor
Ne ben kendimi senin yerine koyabilirim
Ne de sen benim yerime kendini koyabilirsin
Senin bir derdinde ben değilim
Benimle ilgilenmen bile
Uğraşman bile hoşuma gidiyor
Sen ki her şeyin sahibisin
Ama seni tek sahiplenen bir benim
Ve seni sahiplenmek hoşuma gidiyor
Gerisi bana boş geliyor
Senden bir şey istemek için gelmedim
Biliyorsun
Dertlendim sana
Bilirsin ki
Seninle hiç kimseyi sokmam arama
Derdimin ve dermanımın tek sahibi sendin
Sana diyeceğimi dedim
Dünyalıkla ne işim var benim
Benim işim sensin
Senin işinde galiba benim
Seni seviyorum İlahi
Takdir artık senin
Umarım beni affettin
Ve dileklerimi kabul ettin
Bence kabul etmekle de iyi ettin
Beni yine sevindirdin
Tamam söz
Beni kimseye çağırma
Ben yerini biliyorum

Ertuğrul Temizyürek

Beni bana bıraktılar

Bu gün beni bana bıraktılar
Kendi sesimle kendimi dinledim
Aynada gördüğüm yüze baktım
Sanki yeni tanıştıyormuşuz gibi
Selamlaştık
Merhabalaştık
İlk defa kendimle kaldım
Sevdiğim bir filmi izler gibi
Tekrar kasetleri geriye sardım
Tekrardan izledim hayatımı
Ve birçok yerde geriye aldım
Birazda ise hızlandırarak ileri sardım
Kendimi kendimle barıştırmaya uğraşır gibi
Kendime kendimi övdüm
Ne günlerdi bre deyip
Kendi kendime içki sundum
Bir ara baktım sarhoşum
Sen ne anlarsın içmekten diye
Kendime bir küfür savurdum
Sonra sazımı elime aldım
Tellerine kıyamadan dokundum
Kendi kendime
En sevdiğim türkülerini okudum
Sesinde basura iyi geliyor diyerek
Neşelendim eğlendim
Alay ettim kendimle
Pencereyi açtım
Ciğerlerimi soğuk havayla doldurdum
Kendi kendime satranç oynadım
Ayıp olmasın diye
Kendi kendime yenildim
Senden bilmiyormuşsun satrancı deyince
Kendimi dışarı attım
Sonra bekledim gelir diye
Ama gelmedi
Kendime gelemedim
Nedense kendimi sevemedim
Belki oda beni sevmedi
Belki yine bir gün uğrar
Halimi hatırımlı sorar
Ama bilmiyorum
O gün ben evde miyim?

Ertuğrul Temizyürek

Beni beğenme sen

Ben böyle değildim
Yirmi yaşında girdim bu dünyaya
O zamana kadar dünya benim için bir oyuncaktı
Tam oynayacaktım ki yeter artık büyüdün dediler

Bir iğne ile öldürdüler bir de baktım ki mezara gömdüler
Nice sene sonra diriltiler
Ama takdir etmek lazım ki beni iyi eğittiler

Benim ihtisasım vurmak
Çok iyi vururum
Duran olsun durmayan olsun
Karı olsun kız olsun
Hatta erkek olsun fark etmez
Vururum
Ne yapayım beni böyle eğittiler

Gözüm kapalıyken açıkken
Uyurken uyanıkken
Kafam bulanıkken bazen sarhoşken
Ayıkken, yayıkken, kayıkken
Tekneyken
Yolda yürürken
Havada, karada, çölde, gölde
Hatta denizde
Hiç affetmem vururum
Ne yapayım bana vur dediler

Vurmamak gibi bir lüksüm yok
Canlı olsun yeter
Nefes alsın yeter
Tek dişi kalsın yeter
Çaresi yok vururum

Benim silahım dilim
Çoğunluklada sitim
Sit deyip geçme
Allah yokluğunu aratmasın
Hiç tutukluk yapmadı şimdiye kadar
Avcı değilim o yüzden atamam
Üçten öteye gitmedim şimdiye kadar
Erkek adamız sonuçta
İyi kötü günler için
Bir kurşunu hep saklarım
İnsanın neyle karşılaşacağı hiç belli olmaz
Hayat bu bakarsın ki
Hiç olmadık yerde
Kendini savunmaya zorlanırsın
Bir mermi öldürmese de
Belki canını yakar
Belki sana kaçman için
Bir fırsat yaratır

Belki biraz zaman ayarlar

İhtiyat iyidir hiç zararını görmedim
Bu yüzden son mermiyi hep saklarım
Gerçi fazla saklayınca da kendiliğinden patlar
Oda kader ne yapalım

Bazıları bana sivri dilli diyorlar
Bu yüzden beni pek beğenmiyorlar
Çokta sitimde yani
Beğenmeyenlerden daha çok
Beğenenlerim var
Ne tatlı dillisin diyorlar
Diline kurban olurum diyorlar
Tipine hastayım
Sitin yokken yastayım
Diyorlar, ne yapayım
Daha fazla söylemeyeyim
Reklama giriyor diyorlar

Sen beğenmezsen beğenme
Gerçi bir deneseydin sende
Müptelası olurdun isterdin her gece
Aman be ne işim olur seninle
Sen yinede beni beğenme
Boş ver beğenenlerim yeter
Ha sana bir şey batıyorsa
Bir giren çıkan denk geliyorsa
O kesinlikle dilim değildir
Emin ol öyle değildir
Her şeyi de dilimden bilme
Bunun parmağı var
Odunu var
Demir çubuğu var jopu var
Kol gibi olanı falan da var diyorlar
Yani, diyorlar
O yüzden her şeyi dilimden bilme
Daha doğrusu benden bilme
Var git beni beğenme
Benim dilim sivri sitim tehlikeli
Vurucu timim oğlu işte
Besbelli

Hadi ikile patlatmayım topunu
Sonra istersin hep jopumu
İnsan ince düşünmeli
Suyla mı çalışıyor lan bu
Nerden geliyor bu değirmenin suyu diye
Bir düşünüp karşındakine de hak vermeli
Şimdi sittir git bir neyine yetmiyor
İhtiyarladım oğlum artık gücüm yetmiyor
Aldın işte alacağını daha ne istiyorsun

İçini kıpırdatmışım
Yalan yok öyle bir şey
İçinde kıpırdattım sadece hepsi o
Fazla büyütme zaten büyümez işte
Olanı o
Ne oldu, dilim beğenmiyordun
Demek ki sen dil sevmiyormuşsun
Ulan seni gidi liboşum
Ananda öyle diyordu
Sonra kollarımda geberiyordu

Vurucu tim olmak da zormuş be
Yok ya beni iyi eğitememişler
Her dürzüyü orospuyu vurursak
Kim kalacak geriye
Neyse ben fazla düşünmeyim yinede
Nede olsa bana vur dediler
İşimi yapayım ben
Durmak yok vurmaya devam
İyide vur vur nereye kadar diyede
insan arada bir şüpheyeye düşüyor
Bilmiyorum her halde emir gelip
Dur asker yeter diyene kadar
Vurmaya devam edeceğiz
Yada büyük bir ihtimal ki
Sanırsam bu yolda öleceğiz

Ertuğrul Temizyürek

Beni ben gibi severmisin

Bu gün alsam seni kollarıma
Bebek okşar gibi okşasam saçlarını
Koklasam cennetten gelen o misk kokunu
Hissetsem tenini, her dokunu
Hasreti biçsem, hasat vakti gelse artık özlemin
Kendi ellerimle diksem umut ağacını
Beklesem dört gözle, yemek için meyvesini
Bitirsem hengâmeleri, kollarındayken
Salıversem duygularımı
Ateşine ateş eklesem yüreğimin
Şevda mevsimi karşılasam kapıda
Ötse kuşlar bağımda
Güller dökeceğim desem, yollarına
Söyle gelirmisin?
Bu gün senin için çalsam sazımı
Sadece benim için yapsan nazını
Severek çeksem o çekilmez kahrını
Bir sana söylesem türkümü
Yaslasan başını omuzlarıma
Alsam avuçlarını avuçlarıma
Öpsem teker teker parmaklarını
Ben ojeleşem tırnaklarını
Operek koklayarak tarasam saçlarını
Elimde olsa da durdursam zamanı
Yaksam sarı sarı samanı
Seyrine dalarak izlesem dumanlarını
Gözlerinde tüketsem efkârımı
Hiç çatmayacağım desem kaşlarını
Söyle gelirmisin?
Hiç kimsenin sevmediği kadar seveceğim desem
Yere sersem gururumu sabah akşam çiğnesen
Kör olsa gözlerim senden başkasına
Kilitler vursam yüreğime, bir sana açılma
Dört hak kitaba el bassam
Yaratana şahit etsem kendime
Söyle gelirmisin?
Söyle sende beni, benim gibi severmisin?
Ben sevgi canavarıyım bilmez misin?
Ne kadar seversen sev beni, doymam ki
Yüreğime başkasını koymam ki
Sevdiğini biliyorum ama yinede soracağım
Sevildiğimi bilmek, senin ağzından duymak
Sinirden kararmış gözlerini görmek
Hoşuma gidiyor desem
Yinede gelirmisin?
Sarılır mısın boynuma?
Girer misin hiç korkmadan koynuma?
Güvenir misin Allah'a güvenir gibi desem
Kapayıp da gözlerini gelirmisin, benimle ölüme?
Biliyorum ama yinede soruyorum
Seni yüreğimde eşsiz bir yere koyuyorum
Biliyorsun bir seni sevdim böyle

Sevgi değil bu bilesin, sevgiden de öte,desem
İnanıp da gelirmisin?
Sende benim gibi, beni severmisin?

Ertuğrul Temizyürek

Beni bulamayacaksın 1

Senin aradığın benim
Bunu sende biliyorsun
Ne kadar arasan da
Beni bulamıyorsun
İşte buna bozuluyorsun
Arama beni bulamazsın
Valla bende kendimi arıyorum
Ben bile kendimi bulamamışken
Sen beni nasıl bulacaksın
İşte buna şaşıyorum
Her adımında daha da yaklaşıyorsun
Ama bana yaklaştıkça bilesin ki
Bir o kadarda uzaklaşıyorsun
Beni bulman imkânsız
Hatta imkânsızdan da öte
Ey seni gidi imansız
Beni mantığına sığdıramıyorsun
Beni bırak
Gölgemi de bulamazsın
Oysa benim elim her yerde
Ama beni göremiyorsun
Oysaki ben sana dürbün gibiyim
Sen bir ucundan bana bakarken
Yakın görüyorsun
Bende sana oradan bakınca
Bana da bir o kadar uzak gözüküyorsun
Belki de sen beni yanlış yerde arıyorsun
Mikroskobun ucundan bakarak
Beni bulacağını sanıyorsun
Hamleni yaptın sen itin soyu
Oysaki her sabahın sonu
Gecedir
Ve ben gecelerin sahibiyim
Karanlıklar ülkesinin
Bilinmezliklerinin ötesindeyim
Işıkların sönünce
Kâbuslarının bittiği anda geleceğim
Korkmana gerek yok
Ben Azrail'den bir adım önde
Ondan çok az zaman önce sana geleceğim
Benim senle işim bitince
Kim ne yaparsa yapsın seninle
Asla ilgilenmeyeceğim
Bilesin, ona göre yaşayıp
Ona göre öleceksin
Sen bir köpeksin
Ve bir köpek gibi öleceksin
Demedi deme

Ertuğrul Temizyürek

Beni seven varmı ki?

Bazı günler var ki
Korkarım aydınlıktan
Korkarım aynalardan
Yalnızlık teselli verir bana

Yalnız olduğum zamanlar
Hep hayaller kurarım
Uyuduğum zamanlar
Gerçeklerden rüyalarımda kaçarım

Daha yüzünü görmediğim
O meçhul sevgilinin
Hayallerimde resmini çizer
Çizer çizer geri silerim
En son kararı onun vermesini isterim

Bazen de kalbimle dertleşirim
Benden şikayetçimsin derim
Cevap vermez bana ama
Ben anlarım yinede

Gözlerim beni görmekten korkar
Düşmandır aynalara
Hep aynı soruyu sorarım ona da
Cevap vermez bana, ama
Ben anlarım yinede

Ve sorarım kendime
Benden memnun musun diye
Cevap verir;
Bende memnun değilim ama
Ne yapalım mecburuz burada kalmaya

Ertuğrul Temizyürek

Beni seviyormusun

Beni seviyormusun?

"Hayır! "

Neden?

"Bilmem! "

Sebep?

"İçim ısınmıyor

Ne bileyim

Elektrik alamadım senden"

Elektirik mi?

Allah Allah?

Peki, ben elektirik santraline benziyormuyum?

"Hayır! "

Elektrik jeneratörüne benziyormuyum?

"Hayır! Ne demek istiyorsun sen? "

Ben elektrik santrali değilim ama

Sen tam bir buzdolabısın!

"sen aptalsın"

evet ben bir aptalım bunu yeni anladım

"ne yani seni ille de sevmek zorundamıyım"

hayır!

"Zorlamı sevdireceksin kendini"

Hayır!

"Eeee! "

yürekli ol biraz

"nee yüreklimi"

evet! Beğenmedim de, tipim değilsin de

"seni kırmak istemedim sadece"

kırmadın canım sadece çaptın!

"Üzgünüm böyle olmasını istemezdim"

böyle olması daha iyi

"neden? "

gözleriyle sevenleri ben asla sevmem

"ben gözlerimle sevmem"

inkar etme öylesin

dinle buzdolabı

ben gözlerimle sevmem, gün gelir başkasını güzel görür

kulaklarımla sevmem, bir yalan söze satar beni

duygularımla sevmem, bir gün başkasına akar gider

yüreğimle sevmem, bir gün başkası girer

"Nerenle seversin sen? "

benim sevgim ne dilimde ne belimde

ruhumla severim ben,

göz gün gelir görmez olur

kulak duymaz olur

yürek atmaz olur

dil konuşmaz olur

ve hepsinin sonu topraktır

ben ölümsüz ruhumla severim

o erişilmezdir, ulaşılmazdır, kutsaldır

ve sevgim ticaret de değildir

sev beni seveyim seni değildir

ben seni karşılıksız sevdim

"ooo bakıyorumda felsefiksin"
hayır
"öylesin"
sadece gerçekçiyim
beni seni sensizde severim
hayallerimle düşlerimle severim
unutma; mutluluk senin hakkın
kimde, nerede bulursan al
mutlu olda kiminle olursan ol
seven sevdiğinin mutluluğu için uğraşır
ya benim ol ya toprağın demez
"kıskanmazmısın"
kıskanmak olgudur
gözümden, sözümden yüreğimden kıskansamda seni
o güzel gözlerinin gülmesi için
ben ölüme gülerek giderim...

Ertuğrul Temizyürek

Beni tanıyormusun

Beni tanıyor musun? Hayır
Tanıdığını sanıyorsun
Ben, sokakta gördüğün
Yolda yürüdüğün
Eğlenip güldüğün
Uzaktan süzdüğün, insanlardan değilim
Benzese de kaşım, gözüm
Uysa da ona buna sözüm
Ben, gördüğün, göreceğin
Bildiğin ve bileceğin
Tanıdığın ve tanıyacağın insanlardan değilim
Ben bile bana benzemem
Elden ayırırım, farklıyım
Her zerrem ayrıdır benden
Ben bile ne düşündüğümü
Ne yaptığımı bilemezken
Kendimi tanıyamazken
Sen nasıl tanıyabilirsin ki beni?

Beni anlıyor musun? Hayır
Anladığını sanıyorsun
Kâğıt kalem alsan eline
Resmedebilirsin şeklimi
Kayıt altına alabilirsin söylediklerimi
Az çok bilebilirsin huyumu
Tahmin edebilirsin davranışlarımı
Ya aklımdan geçenleri
Yüreğimdekileri
Ben bile kendimi anlamazken
Ne yaptığımı, yapacağımı bilemezken
Sen nasıl anlayabilirsin ki beni?

Beni eğip, bükemezsin
Şekilden şekle sokamazsın
Çam gibi kıramazsın
Üzersin ama yıkamazsın
Koyamazsın adımı
Hüsrana uğrarsın
Ben sıradan birisi değilim
Her zerrem duygu yüklüdür
Ağlarım, bağırırım, çağırırım
İçimden o an ne geliyorsa yaparım
Düşemem kelimelerin peşine
Lastik gibi çekemem lafları
Eğer inandıysam özüne
Hiç önem vermem sözüne

Ben sevdiğin ve seveceğin
Hayal ettiğin ve edeceğin
İnsanlara benzemem
Aklına aldırılmazsın
Yüreğine sığdıramazsın

Avuçlarında tutamazsın beni
Gezip dolaşabilirsin yüreğimde
Aklımda, hayallerimde
Erebilsen geçmişime
Uzanabilsen hayallerime
Tanışsan her zerremle
Yinede beni tanıyamazsın
Yinede beni anlayamazsın
Tanıdığını, anladığını sanırsın
Yanılırsın,
Ben, gelmiş, geçmiş ve gelecek insanlara benzemem
Elden ayıyım, yaratanın bir parçasıyım
Ben bile kendimi tanıyamaz, anlayamazken
Sen nasıl tanıyabilir, anlayabilirsin ki beni

Ertuğrul Temizyürek

Beni Tanrı böyle yarattı

Ne yapayım
Beni böyle yaratmış Tanrı
Bende olanlar bana yetecek kadar
Herkese o kadarını verdim dedi
Bende inandım
Ne yapaydım?
İnanmayıp inançsız mı olaydım?
Ben bendekileri
Kullanabildiğim kadar kullandım
Her şey bende var
Gereğe gerek yok
Gereklilerin hepsi
Benim cevherimde
Hepsi iyisiyle kötüsüyle
Benimle birlikte

Ben dünyayım ben âlemim
Ben evrenim ben doğuyum
Batıyım kuzeyim güneyim
Ben yaşam ve ölümüm
Hayat benimle başlar
Benimle biter
Zaman benim elimde
Ve kuvvetim yerinde
Ben yoksam dünya da yoktur
Ben yoksam hayatta yoktur
İstedğim kadar özgür
İstedğim kadar hürüm
Ben Tanrıyım diyebilecek kadar
Tanrının özündenim
Ve onun gücündenim
Benim aslım
Benim madenim
Tanrının varlığıdır
Ben Tanrıyım dersem
Dinden çıkmam
Ama sen ben Tanrı'yım dersen
O ayrı seni bende kurtaramam
Varlıklar darlıklar yokluklar
Her şey benim içimdedir
İstersem uzağı görürüm
Uzakları yakın yakınları
Uzak ederim kendime
İşte yeminle bunlar benim elimde
Elimi kullanamazsam
Ayaklarımı kullanırım
Gözümü kullanamazsam
Kulaklarımdan faydalanırım
Eksiklik ve noksanlık
Benim içimdedir
Ben bir tek Tanrı'ya muhtacım
Gerisi önce Tanrı'ya sonra bana muhtaçtır

Bende olan bana yetecek olandır
Kullanırsam bende olanı
Âlemler bana mekân
Zamanlar bana muhtaçtır
Beni Tanrı'dan ayıramazsın
Arama asla giremezsin
Önümden geçsen
Onunlayken aramıza dursan
Ben onun ışığından yine faydalanırım
Nerde olursam olayım hep onunlayım
Nerde olursam olayım Tanrı hep benimle
Ben kaçarsam ondan o benim peşimden koşar
Tam tersi olması gerekirken
Onun benimle ilgilenmesi görevdir
Beni unutmaması imkânsızdır
Ben görmediğim
Bilmediğim bir Tanrıya tapmıyorum
Bilmediğim bir Rabbin peşinden koşmuyorum
Kimse onu bana zorla sevdiremezdi
Kimse beni ona karşı zorla boyun eğdiremezdi
Bunu Tanrının kendisi bile istemez
Zorla seven kulu o ne yapsın
Tanrıdan ne bir korkum
Ne bir ufacık utancım var
Ben onun önünde sevgiyle
Saygıyla eğiliyorum

O benim var olma sebebim
Ondan korkmamı
Ondan utanmamı gerektirecek ne var?
Herkesin dilinde aynı dua
"aman Ya Rabbi bizi huzuruna çağırma"
"aman İlahi bizi hesaba çektiklerinden eyleme"
Bu ne korkaklık bu ne utangaçlık
Hani hepimiz onu arıyorduk
Bizimle konuşsa diyorduk
Hani cemalini görmeyi istiyorduk
Onun huzurundan başka
Güvenli bir yer var mı?
Orada insana hiç iftira atılır mı?
Yapmadıklarıyla suçlanır mı?
Orası en güvenilir yerdir
Orda kimse sana haksızlık yapamaz
Bir fiske bile vuramaz
Orda kraldan çok kralcılarda bulunmaz
Ve Seni çağırıyorsa huzuruna Tanrı
Sana zulmetmek için değil
Aşağılayıp horlamak için değil
Yaptıklarını yüzüne vurmak için değil
Hâşâ o senin gibi bir mahalle karısı mı?
Yahut mahallenin soytarısı mı?
Ona ne derecede itaat ettiysen

Oda o derece senden hoşnuttur
İbadetlerini beğenmese bile
Asla yüzüne vurmaz
İster gösteriş için yap
İster korktuğundan yap
Ne için yaparsan yap
Seni bu görevleri
Yerine getirmiş sayar
Ekstradan vereceklerini vermez
Seninle çekişmez
Ve bilesin ki
Seni çağırmissa huzuruna
Seni affedip bağışlayıp
Rahmetini tamamlamak içindir
Uğraşsın senle aldırma
Kızarı gibi gözüксе de
Onun merhameti her zaman
Gazabından fazla
Sana düşen kirletip pisletmek
Ona düşense affedip bağışlayıp
Temizlemek
Yeter ki sen edebinle dur arada
Sen cehennemden korkma
Sahibinden korkmadığın gibi
Cenneti isteme
Sahibinin lütfünü iste
Rahmetini iste
Gerisi onun elinde
Unutma seni senden çok seven
Seni senden çok düşünen vardır
Sen sendekileri kullan
Zavallı olma
Olduğun gibi
Yaratıldığın gibi ol yeter

Ertuğrul Temizyürek

Benim gibi sev

Bir kerede bölmeden, parçalamadan sev beni
Bir kerede küçümseyen gözlerle bakma sevgime
Elimde olsa gezdirirdim seni ruhumun derinliklerinde
Girsen çıkmazdın dolaşırdın yüreğimin güzelliklerinde...

Seveceksen böyle sev beni
Çocukluklarıma katlanacaksın
İçtenliğime inanacaksın
Gözlerini ayırtmayacaksın benden
Hep peşimden koşturacaksın....

Kızmayacaksın hayallerime
Vurmayacaksın teninde dolaşan ellerime
Hep bakacaksın kenetlenmiş gözlerime
Hep inanacaksın sözlerime....

Bir kerede ben çağırmadan geleceksin yanıma
Dolamalısın kollarını boynuma..
Hoyratça dolaşmalı ellerin saçlarımda
Hayalim gelmeli karşına, gözlerini her kırpışında...
Seveceksen böyle sev beni

Bir öfkeyle yakmamalısın resimleri
Belki cam değilim hemen kırılacak
Belki çocuk değilim hemen küsecek darılacak
Yinede sen üstüme fazla gelme
Belki benim belkide senin canın yanacak.....

Silmemelisin gönül defterinden ismimi hemen
Bir köşede ağlamamalısın gizli gizli
Yakmayacaksın öyle nefret ateşini
Hatalarımla sevmeyi öğreneceksin, benim gibi

Yakmalı dudakların dudaklarımı
Tüm dertlerimi unutmalıyım yatınca yanına
Alemleri görmeliyim gözlerine bakınca
Semaya çıkmalıyım sana sarılınca
Seveceksen böyle sev beni...
Tıpkı benim seni sevdiğim gibi....

Ertuğrul Temizyürek

Benim gözümle

Gel gözlerimi bağla
Ellerinle dağla yüreğimi
Kapat kapılarını
Çek perdelerini gönlümün
Bam teline basıp akort et ruhumu
Görsün herkes zalimin zulmünü

Benim gözlerimle gör dünyayı
Benim kulaklarımla duy yalanları
Gir yüreğimin derinliklerine
Gezin ruhumun harman yerinde
O zaman anlarsın benim çağımı
O zaman dökersin göz yaşlarını..

Bayram yeridir her zaman ruhum
Nevruz ateşidir yüreğimdeki
Atlayanlar, hoplayanlar kim, yabancımı
Sevmişim hepsini ayrı ayrı
Yoktur birbirimizden gizlimiz ve de saklı

O zaman anlarsın neden daldan dala atladığımı
O zaman anlarsın bu bal neden tatlı
Her insan ayrı bir alemdir bana
Bunlar yalan gelir sana...
Nefsimi körletmek için sanırsan aldanırsın
Ben insanı yaratana tapmışım
Yarattıklarına hayran kalmışım....

Gör gözlerimle dünyayı
Çirkin bulursan şaşarım doğayı
İncitmezken yerde ki karıncayı
Gelirsen üstüme üstüme
İnanmaman zorun değil
Beklersen benden yalanları..
Kırılırsın sonra üzülürüm

Sen son baharım ilk kışım
Ruhumda sakladığımsın....
Gizli yanlarım
Adını koyamadığım duygularımsın
İlkim değilsin ama sonumsun
Daha oynamadığım kozumsun....

Ertuğrul Temizyürek

Benimkisi bir aşk Ya senikisi 1

Ah çekerek inler gönlüm
Senden uzaklarda
Yardım et Yarabbi
Nefsim yakalanmış bir kez tuzaklara
Ben senden ayrıyken bir hiçim
Oysaki seninleyken her yer benim cennetim

Sensizken;
Çırpınır durur can kuşum kafesinde
Binlerce ismini anarak atar
İsmine kendine göre ayarlamış
Çarpar durur kendini bilerek bir yerlere

Kafesinden çıkarak sana gelmek ister
Belki bu bir ölümdür bilmeyene
Ölüm bir düğündür, kutlamadır aslında bilene
Kavuştuğu için sevgilisine

Nereye baksam seni görüyorum
Seni görmedim diyenlere ben şaşıyorum
Ben sendenim diyorum da bana kızıyorlar
Ben sendenim ama sen benden değilsin
İşte bunu bilmiyorlar

Çoğu zaman dilimle kalbim barışmaz
Birinin dediğine diğeri karışmaz
Kalbim kim ne derse dedin aldırılmaz
Sana kendini veren tek yer orası
Sensin bil ki kalbimin Sultanı

Senin yerin belli gidemezsin
Ben seni belki delice
Belki çılgınca sevebilirim de
Sen bir tek beni sevemezsin
Ben bir tek senin olabilirim de
Sen bir tek benim olamazsın

Seni görüyorum her yerde
Uyanıkken de uyurken de
Bazen düşlerimdesin
Bazen gülüşlerimde
Arada bir kavga etsek de
Aslında iyi anlaşıyoruz seninle

Sen bana benden yakınsın
Bana göre ise benden çok uzaklarda
Sana ulaşmak istiyorum
Ama sana gelen yollar hep dolu tuzaklarla
Ben belki bilmeden
Belki bilerek yakalanıyorum tuzaklara
Kıyamaz kurtarırısın diye
Ağlıyorum bazen sessizce

Bazen de hıçkırırcasına
Derdimi sana diyorum
Belki incitircesine
Belki kırarcasına
Belki de dikkatini
Üstüme çekmek istermişçesine
Bazen kızıyorum aldırmayışlarına
Bazen de bilerek bağıyorum
Sesimi sana ulaştırmaya çalışırcasına
Biliyorum
Her halimden haberdar olduğundan
Bilmediğimden değil
Ben benle çok ilgilenmeni
Anlamayanlar anlasın diye
Böyle yapıyorum
Belki beni sevdiğinden
Belki ağlamamın
Şikâyetlerimin kesilmesini istediğinden
Belki de benimle ilgilenmeyi sevdiğinden
Yanıma geliyorsun
Sebebi her ne olursa olsun sevgili
Benimle ilgilen hep
Çekme üzerimden elini ve
O bana bakan güzel gözlerini
Seninleyim hep
İsyanlarımla
Günahlarımla
Ağlamalarımla
Sızlamalarımla
Ben bilmem
Bilen sensin
Bildiğim tek şey var
Sen benim sevgilimsin
Seninleyken mutluyum
Seninleyken
Zindanlar saray
Cehennem cennet olur bana
Sensiz isem eğer ki
Nerede olursam olayım
Mutlu olamam
Saraylar zindan
Cennet bana cehennem olur
Ben sizinleyim her anımda
Tıpkı sizin benim yanımda olduğun gibi
Ruhum uçarak
Kalbim kafesinden çıkarak
Her zerrem sana koşarak
Gelmek ister
Benim varlığım sensin
O zaman varlığına kat beni
Seninle olmak
İsmi anarak

Seninle sonsuz olmak istiyorum
Bunu bana çok görme Yarabbi

Ertuğrul Temizyürek

Benimle Kal

Gizlendiğin yerde kal
Yaralarına sevdanı sar
Mahkûm et beni sözlerinle
Hücreye koy beni gözlerinde
Kırılıp gücenmem sana yar
Çıkıp gideceksen
Sevmiyorum diyeceksen
Bıktım usandım senden diye
Sitem edeceksen
Bekle beni yar
Gitme öyle ansızın eller gibi
Hoyrat esme yeller gibi
Vurma beni
Kahpe bir düşman gibi
Sabırla bekle beni yar
Sen sevmeyeceksen
Ben severim
Çıkıp gideceksen
Yüreğimden
Ben kapısını ardından kilitlerim
Sen sövüp say
Ben yerine tövbe ederim
Kapatırım gözlerimi
Kendimi ellerine veririm
Kendi elimle kırarım yüreğimi
Avuçlarına bırakırım
Merhametin yoksa
Varsın olmasın
Ben merhametsiz
Bir aşkın peşinden de koşarım
Sen yeter ki gitme
Benimle kal

Ertuğrul Temizyürek

Beri gel ey üfürükçü

Beri gel ey üfürükçü
Birçok ahmak bakamaz yüzüne
Saygıdan
Ben tükürüyorum yüzüne
Sebebi, yalanlarından
Sen ki okuyup anlıyorsun Kitabı Kuran'dan
Biz ise okusak da anlamıyoruz
Sebebimiz ya beyinsizlikten
Ya da imansızlıktan
Sen okursun hükümler çıkarırsın oradan
Ya tutarsa! Sevap kazanırmışsın ondan
Tutmazsa da üzülme bir cezası yok korkma
Sen fetvalarını ver bizi oyala
Doğru ya Kitabı Kuran bir sizlere indi
Allah bir sizleri sizlerde bir Allah'ı sevdi
Eğer bir tek size verdiyse akıl ve zeka
O zaman ne gerek var
Kitabı Kurani okuyup Peygamberi tanımaya
Siz yeterince okudunuz anladınız, tanıdınız
İnandınız
Lütfen bize de anlatır mısınız?
Sorun yok biz de size inanırız
Mademki size uyarsak yoktur bizlere bir zararı
O zaman bizim yerimize de kılın bir zahmet Namazı
Vebal sizlerin üzerineyse dediğiniz gibi
Varın gidin Cennete
Bizim yerimize öpüp okşayın Huri ve Gilmanlarınızı
Eğer işler öyle değilse ki imanımca öyle değil
Yanın o zaman cehennemde kor alevler gibi
Sizin hesabınıza göre biz kuru bir kalabalığız
Ha koyunuz ha sığır, sanıyorsunuz ki sizlerde bizim çobanlarımız
Vallahî ben ne koyunum nede bir çoban
Benim günahım bana yeter
Kimsenin günahını alamam
Eğer akıl verdiyse Yaratıcı bana
Kusura bakmayın inanmam ben yalanlarınıza
Kim ne derse desin aklıma bir sorarım
Yanılırsam o benim günahım
Yanılmazsam oda benim karım
Eğer bir sizlerin aklına uyacak saydık
Neden bizlerde akıllı olarak yaratıldık
Sen üfür, üfür
Bilesin ki senin ki büyük bir küfür
Namazı ister evde kılarım ister camide
Camide kılar isem keramet imamda değil bende
Gelirsem camiye görgüm artar tanırım dindaşlarımı
İyiliklerden faydalanırım atarım hatalarımı
Bilgim artar kuvvet alırım imanım artar
Ne yaparsam yapayım yarın Kılı kırk yaran terazi tartar
Elimde metre yok ölçemem kimsenin imanını
İnanmayana zındık diyemem vardır bir bildiği vardır bir inandığı
Bilemem,

İnanana Müslüman diyemem vardır bir hainliği vardır bir yanlışlığı
İnanırsa da inanmazsa da bana ne o Allah ile onun sorunu
Beni ilgilendiren kısmı var mı onların benim gibi insanlarla sorunu
Kendi halinde dürüst güvenilir birisiyse
Huzura ve namusa önem verip bilgiliyse
Kimseyi rahatsız etmemişse ama içkiliyse
Bin defa yeğdir bana
Namaz kılıp sonra beni diliyle incitenden
İnsanlık ise benimle onun arasında
İman ise kişiyle Allahın arasında sen sakın karışma
Bakıp da hallerimize
Yerleştirme bizi cennete ya da cehenneme
Her şeyin sahibi bir ve tek olan Hazreti Allah'dır
Sen sahibi olmadığın şeylere sahip çıkma
Defol git canım sana güle
Memnun olmazsan hurilerden bir haber yolla
Sana da yaparız bir hülle

Ertuğrul Temizyürek

bırak bu Ç...İşleri

Sen bir Fidansın
Seni eğiyorlar
Dikkat et aslanım
Arkana geçiyorlar
Uyutmuşlar seni
Rüyalarına giriyorlar
Kulağına eğilmişler
Sana ninni söylüyorlar

O ne derin bir uyku ki
Dürtsele de uyanmıyorsun
Hakanım diyorlar sana
Kendini padişah sanıyorsun
Eskiden vezirdin
Şimdi rezil olmak üzeresin
Bırak bu işleri aslanım
Bokun içine düşeceksin

Sen ki yapraklarınla güzeldin
Dallarını kesiyorlar seni överek
Senden önce kaç adam geldi gitti
Bazıları ikiledi bazıları tekledi
Var git sende üçle
En güzel rüyaları düşle
Bir gün bir otelin içinde
Sonsuza dek uyuyacaksın

Senin gençliğın ecelin olacak
Bu gidişle vaktin çabucak dolacak
Akarsuyun başındasın
Testini koymuşsun altına
İçtiğınle kalacaksın
Artarıyla yıkanacaksın

Hey sincap beyinli sana diyorum
Yol yakınken köşede in diyorum
Köşeyi dönünce seni indirmezler
Orda inmek binmek yasak
Cezası neyse öderiz diyorsun
O zaman biraz daha ilerle
Bir durak sonra nasılsa ineceksin
Omuzlar üstünde ilerleyeceksin
Şakşaklar süslü laflar
Belki ardında olanlar ağlar
Seni nasıl bildiğimizi sorarlarsa ki
Sorarlar
Yavşağın birisiydi deriz
İşte o kadar

Ertuğrul Temizyürek

Bırakmak kolay derlerdi de bırakamazdım

Bırakmak kolay derlerdi de bırakamazdım
Kurtulmak kolay derlerdi hep
Ama hiç kurtulamazdım
Ne kadar kolay ne kadar zor bilmezdim
Diyenlere pek de inanmazdım
Başıma gelinceye kadar

Şimdi bırakmakla bırakmamak arasında
Sevmekle sevmemek arasındayım
Bir kırgınlık var yüreğimde,
Adını koyamadığım
Eskiden aklımdan hiç çıkmazdın
Bir an olsa bile unutmazdım
Sen olmayınca çenem düşerdi, hiç susmazdım
Vaktin zamanın belliydi çoğunlukla
Arada bir olurdu zamansız gelişlerin
Bazen heyecanlanırdım bazen de isterik krizlerim tutardı
Sensizlik zamanlarımı alıp, yutardı
O zamanlar anlardım sensizliğin zorluklarını
Önceden alırdım, saklardım koynuma seni
Soğuk kış günlerinde en kötü düşlerimdeydin
Kimsesiz zamanlarımda yanımdaydın
Bir nefes kadar yakın
Damarlarımdaki kanda bir parçaydın
Seni hep içime hapsetmek isterdim
Ama sen bir yolunu bulup kaçırdın
Şimdi bir küskünlük var sana karşı içimde
Nefret ediyorum seni içime her çekişimde
Eskiden dostum sevgilim sanırdım seni
Düşman olacağız artık bu gidişle
şimdi, seni yakmakla yakmamak arasındayım
içmekle içmemek arasındayım
beni benden alan bir düşmansın
kararımı verdim artık
seni bırakacağım
ne yaparsan artık seni almayacağım
ne ararım artık seni nede bir kimseye sorarım
kararımı verdim hain sigara
seni kül tablasına koyarım

Ertuğrul Temizyürek

Bildim geç Olsada

Açtım sonuna denk gönlümün penceresini
Artık görmek istediklerimi değil
Görmek istemediklerimide görüyorum
Artık duymak istediklerimi değil
Duymak istemediklerimide duyuyorum
Çıkardım artık gözlüklerimi
Meğer ben gözlüksüzde görebiliyormuşum
Attım yüregimi bilinmedik yerlere
Meğer ki yüreksizde yaşayıp
Yüreksizde sevebiliyormuşum
Yaratan öyle dizayn etmiş beni
Her zerrem aynı özellikte
Kendince farklı benliklerde
Ama istediği zaman yardım edebiliyor
İstediği yerde istediği görevleri
Kabul edip onun yerini alabiliyor
Yeni anladım, kendimi yeni tanıdım
Kendimi yeni bildim
Bilinmedik onca zerrem varmış ki
Her birisiyle tanışmak bir ömre ancak sığıyormuş
Hiç kullanmadıklarımı bir köşeye attıklarımı
İşe yaramadıklarını düşündüklerimi
Korkularımı, hayallerimi, egolarımı
Sayamadığım bir çok unsurlarımı tanıdım
Ben onlarsızda yapabilirmişim meğer
Ama onlar bensiz bir işe yaramıyorlarmış
Onları ben bir araya getiriyormuşum
Yeni öğrendim
Bıraktım öncelik verdiklerimi
Bıraktım kendimde olanları görmezlikten gelmeyi
Bıraktım kendimde olanlara torpil geçmeyi
Her yerim aynı değerdeymiş meğer
Öğrendim kendimde ki vaz geçemeyeceklerimi
Bildim, daha doğrusu öğrenmeye çalıştım
Bende olan ve olmayan özellikleri
Bıraktım,
Bende olduğu için sevindiklerimi
Bende olmadığı için üzüldüklerimi
Bıraktım bende olmayıp başkalarında var diye
Onlara haset edip kin ve nefret beslemeyi
Öyle olmalıymış meğer
Her bir varlık ayrı bir alemmiş
Saygı görmeliymiş, bilemedim
Sıyrıldım herşeyimden bıraktım
Düşünmek bir amaç içinmiş
Korkularımı, egolarımı attım
Kimse bulamasın diye en gizemli yerlere sakladım
Bana anlamsız gelenler meğer başkalarına anlamlıymış
Lüzümsüz olanlar meğer lüzumluymuş
Ben öyle istedim dedi Tanrı
Ve ben ona karşı geldim
Sırf senin istemenle olmaz

Bende istemeliyim dedim
Bir birinize zarar vermedikçe
Herşey kabulümdür dedi
Hoşuma gitti
En anlamsız gözüken fikirlere bile
Kulak kabartmayı öğrendim
İkna ederek sevdirmeyi
Herşeye herkese saygı göstermeyi
İnsanca birlikte yaşamayı öğrenmek istedim
Herkes kendinden vaz geçerse
O zaman bir arada yaşanabilir dedi Tanrı
Kendimden isteklerimden arzularımdan
Vaz geçebilmeyi öğrendim
Meğer ki gören gözlerimiz değilmiş
Duyanda kulaklarımız
Yürüyen ayaklarımız değilmiş meğer
Tutan ellerimiz değil asıl parmaklarımızmış
Öğrendim
Sen olmadan ben, ben olmadan siz, siz olmadan biz
Şizler olmadan bizler, bizler olmadan sizler olamazmış
Öğrendim
Herşeye Tanrının gözüyle bakmayı
Onun gibi duymayı
Onun gibi davranmayı öğrendim
Hiçbir şey yokmuş, ama herşey varmış
Bir hayalle gerçek arasında
Zamanla mekan arasına sıkıştırılmış
Hayat denilen ama hayatın hiç olmadığı yerler varmış
Bilebildim
Ayrışmadan ayrıştırılmadan
Kaynaşmadan kaynaştırılmadan
Birini itip diğerini kakmadan
Birine bakıp diğerine hiç bakmadan
Bizler sizler için sizler bizler için
Bir yürek bir nefes olmadan
Olmuyormuş meğer öğrendim
Açtım artık gönül penceremi
Herkes benimle bir ben herkesle birim
Evren bir mekan bir alemler bir
Ama herkes ayrı bir evren
Herkes ayrı bir alemmiş, öğrendim
Ve insanları sevdiğim kadar hayvanları
Oduunları sevdiğim kadar ormanları
Sevebildiğimce özgür olabildiğimi
Bir nefes eksildiğinde gücümün azaldığını
Bir yürek durduğunda benimde zamanımın kalmadığını
Öğrendim
O kadar çok şey öğrendim ki
Öğrendiklerimin arasında kayboldum
Ve herşeyi herkesi dinlemek
Ve karşılıksız bir sevgiyle sevmek
Onlarla bir bütünlükte hareket ederek

Onların varlığını kendi varlığında
Kendi varlığımı onların varlığında
Olduğunu kabullenmek
Meğer ki ayrı bir güzellikmiş
Öğrendim
Sen varsan ben varım ben varsam sende varsın
Bizler varsak sizler varsınız sizler varsanız bizler de varız
Bizler ve sizler varsak alemler evrenler
Ve özgürce yaşanacak yerler varmış
Öğrendim
Ayrışmadan, kaynaşmadan, farklılaşmadan
Uzaklaşıp yakınlaşmadan
Hiçbir şeyin tadı yokmuş anladım
Bu yüzden önce kendimden vaz geçtim
Özgürce bir dünya ve özgürce yaşam
Sonsuz bir gelecek ve güzel günler için
Tüm ümitlerim güzel duygularımı sizlere verdim

30.01.2014
17.15

Ertuğrul Temizyürek

Bilesin İstedim

Korkularımı korkularıma kattım
Herkesin korktuğu karanlıklarda saklandım
Kendimce saklambaç oynadım beni bulasın diye
Oysa senin oyundan haberin yoktu
Adı konulmamış bir aşktı bizimkisi
Telefonda benimle konuşman
Bana gizli yanlarını açman
Yüreğimde ki yaralarımı açtı
Kolay mı sanıyorsun seni sensiz yaşamayı
Elimde telefon arasam mı aramasam mı demek
Seni ararsın diye umutla beklemek
Yolda giderken seni düşünmek
Çamurların içinden geçmek
Senin her halini düşlemek
O düşü sevmek, varlığına, mutluluğuna sevinmek
Seni mutlu etti diye kıskandığı adama dualar etmek
Kolay mı sanıyorsun gülüm, kolay mı
Kendim için bir dua ettim sadece
Oda sevdiğimi bilesin diye
Gerisi hep senin mutluluğun içindi
Sen mutlu oda gülüm
Kimle nerde olursan ol
Mutluluk hep peşinden koşsun
Her durduğunda seni yakalasin
Sen mutluysan ben de mutluyum
Ben senin mutluluğunla mutluyum
Adı konulmasada aşkımın
Varlığıyla ben rahat ve huzurluyum

Ertuğrul Temizyürek

Bilesin ve bil

Bu benim sana son fermanımdır
Bilmelisin ki bu senin son dermanındır

Eğil ve itaat et milletinin efendisine
Yürekten ve samimiyetle bağlan kendisine
O el öptürmez el öpenleri sevmez
Birde ihanet edenlerden haz etmez
Seni kandırılmışlardan saymaktayız
Bu yüzden sana son bir şans tanımaktayız
Listeler gelecek önüne
Ve sen bir saniye olsun hiç düşünme
Ve çiz hepsinin üstünü bir kalemde

Çökerse çöksün gök kubbe
Bırak yer yarılsın düşsün herkes içine
Devlet büyük milletin ondanda büyük
Ne arz dinler nede göçük
Yeni bir devlet kurar yeni bir nesil yaratır
Ve nerde kaldıysa orada yeniden başlanır

Sen itaatkâr ol ve başlat savaşı
Kan gölüne dönsün aksın gözyaşı
İnsan bazen ağlayınca açılır
Ne kadar kandan korkarsan kork
Elbet bir gün eline yüzüne bulaşır

Kötü kanı akıtacağız biz sülüklere gerek yok
İlete karşı illetten medet umma
Zillete karşı zilletle uğraşma
Madem bu bir savaş sana düşen savaşmak
Tek bir tutunacağın dal var senin oda biziz
Ve sana düşen ona tutunmak
Ve eski günahların için tövbede bulunmak
Gerisi bizim işimiz
Ve biz işimizim biliriz
Bilesin
Ve sana kolay gelsin

Ertuğrul Temizyürek

Biliyormusun canım

Biliyormusun?
Sen hayallerimde ötesindesin
Ama nerden bileceksin ki
Senin ruhun bile bedeninden ayrı
Taş tutmuş kalbinden kolye yaptım
O şimdi bende saklı
Sana göre sen haklısın
Bana görede ben
Bilmiyorum kim haklı
Bildiğim bir gerçek var ki canım
Aşkın yüreğimde saklı
Biliyormusun?
Gerçi nerden bileceksin ki
Sana söylesemde bilemezsin
Söylesemde
Sen aşkların en güzelisin
Hep yaşanması istenilen
Ama bir türlü elde edilemeyen
Korkularla heyecanları
Birbirine güttüren
Bilinenleri unutturan
Kendinden geçiren
Zamanında ötesindesin
Ama, sen yer ararsın kendine
Sanki yerin yokmuş gibi
Sevgili seçersin kendine
Şanki sevenin çokmuş gibi
Ölüp gideceğim dersin
Sanki peşinden gelecek yokmuş gibi
Oysa ki sen, tadılmayanların tadısın
Ve bilki canım
Sen hiç yaşamadığım
Hayallerimin de ötesinde ki
Biricik aşkımsın

Ertuğrul Temizyürek

Bilki bilinmezlere düşmeyessin

Onları ne büyük bir sınav nede büyük bir imtihanı
Sadece ölçülemez derecede büyük bir imandı

Onlarında anaları babaları çocukları
Eşleri ve sevdikleri vardı
Ama onlar asla kimseden korkmadı
Kimseye aldırmadı
Ve hiç durmazcasına yılmazcasına savaştı

Onlar hiç demediler ki
Bizim anamız ağlamasın
Onlar hep dua ettiler ve savaştılar ki
Vatanımıza düşman ayak basmasın
Kimsenin burnu kanamasın canı yanmasın
Ve onların anaları babaları da hiç ağlamadılar
Yas tutmadılar
Aksine çocuklarıyla iftihar edip gururlandılar

Onları de kan onları de candı
Ama onlar hiç aldırmadı
Niye biz diye ağlayıp sızlanmadı
Ölüme gülerek ve koşarak gittiler
Ve ölümlü ölümden daha çok sevdiler

Onlar, neden ve ne için öleceklerini
Ne için öldüklerini iyi bildiler
Ve kanlarını bunun için döktüler
Ve bunun için o tatlı canlarını verdiler

Canlarını verenler kadar can vermek isteyenlerde vardı
Ve halen onlar görevlerinin başındalar
Büyük bir iman ve inançla
Ve yılmaz bir kararlılıkla çalışmaktalar

Bazıları onları örgüt olarak bilse de zindana koysa da
Onlar aslında yaşayan kahramanlar
Ne yazık ki kahramanları kadar
Gafilleri de çokça olan bir milletiz
Ve bu halimizle tüm milletlere büyük bir ibretiz
Ve o yüce şehitlerimizi üzecek kadar reziliz

Ama bunlar karşılık beklenmeyen asil hizmetler
Kıymetleri bilinmese de
Bilinen bir gerçek var ki
Şehitler asla ölmez ve vatansız gömülmez

Ertuğrul Temizyürek

Bilmediler

Gökten bir yıldız daha kaydı yanarak
İçeri kaçtım ben ağlayarak
Hep ben yandım, neden yandım
Yalnızdım hep bu yangınlarda
Kimse bilmediği yandığımı
Anlamadılar cehennemden kaçtığımı

Oysa sarı başakların altında,
El değmemiş teninde
Nefesinde, göz bebeklerindeydin
Hiç bu kadar yakın olmamıştım göğe
Hiç değmemişti tenin tenime
Arzularımın her kabarışında
Şehvetimin sert dalgalarında
Senden çok kendimi savundum
Dost eyledim ateşle barutu
Koyun koyuna yatırdım kurt ile kuzuyu

Sarı başakların altında
Dizlerine yattığımda,
Gözlerimi kapatıp hayallere daldığımda
Ruhumu önce Allah'a sonra sana bıraktığımda
Denizlerin dibine battığımda
Gözlerine bakınca göğe çıktığımda
Neler geçer di aklımdan bilemezsin

Saçlarını okşayarak uyuttuğumda
Cinlere bakar gibi baktığımda
Her zerreni tattığımda
Neler geçerdi aklımdan bilemezsin

Bir damla daha düştü bulutlardan
Bin damla oldu gözlerime düştüğü yerde
İz bıraktı önce gözlerimde sonra yüzümde
Derin yarıklar açtı yüreğimde
Hep ben yandım, hep yalnızdım bu yangınlarda
Kimse anlamadı neden yandığımı
Bilmediler canım cehennemden kaçtığımı.....

Ertuğrul Temizyürek

bilmemek de Bilmekte Zıyan

Yaratan yaz dedi bende yazdım
Bilerek ibreti âleme çattım
O anda tüm acıları bedenime kattım
İbreti âlemi bilmek de bilmemek de zıyan

Çekil dediler çekilmedim bilerek
Onlar geldi üstüme isteyerek
Ben elime küreği aldım
Sonumu görerek
Yaratan kaz dedi bende kazdım
Mezar taşına kendi adımlı kendim yazdım

Benimkisi ne darlıktı nede varlık
Ne imparatorluk kaldı nede çarlık
Devam etse de birkaç yerde krallık
Tekrar gelir mi bilmem padişahlık

Sen ne başsın nede ayak
Sana söyledim kaç kere anlamadın
Senin canın istiyor güzelce bir dayak
Hatta bana göre senin canının istediği
Kalın dişli koca bir tarak
Hele görelim, bekleyelim
Vakti biraz daha gözleyelim
Yolun sonu bana göre yakın sana göre uzak
Yolun ortasındasın ömrünün sonunda
Belki de benden önce gireceksin mezara
Yaratan vur dedi bende vurmuşum
Bilerek, isteyerek kaderime kurban olmuşum

Ölümdür benimde zaten istediğim
Her gece, gündüz her an her yerde beklediğim
Belki bu gündür diyerek sevindiğim
Yaratan öl dedi bende ölmüşüm
Her ölümümde ben gülmüşüm
Diriltirilip tekrar dünyaya dönmüşüm
Ölümü bilmek de bilmemek de zıyan

Beni sen değil yaratan dinlesin
Ruhum sadece onun adıyla inlesin
Benim daha vaktim gelmedi bilesin
Beni tanımak da tanımamak da senin için zıyan

Ertuğrul Temizyürek

Bilmeni istemedim

Seni sevdiğimi
Bilmeni istemedim hiçbir zaman
Ne sana bakan gözlerimi görmeni istedim
Nede beni sevmeni,
Ben sadece seni delice sevmeyi istedim
Oysa bende aynı toprağın çamuruydum,
Bende aynı ağacın meyvesiydim
Ve daha olgundum
Ve de sana daha yakındım onlardan
Ama sen beni hiç görmedin
Hep sana uzak olanları sevdin
Hep onları istedin
Ama, ne zaman düşsen dara
Ben koşardım yardımına
Ne zaman ağlasan
Ben silerdim göz yaşlarını
Oysa, beni sevmeni istemedim hiçbir zaman
Ben de aynı ağacın dalıydım
Ama sen beni ayrı tuttun
İçime kurtların düştüğünü bildiğin halde
Seslenmedin
Göz yumdun kurumama
Genliğimin en güzel çağında.....
Ben günden güne kuruyup
Küserken hayata
Sen gününü gün ediyordun
Çok sevdiğin
Canınla eş tuttuklarınla
Oysa ben;
Beni sevmeni istemedim hiçbir zaman
Saçlarımı okşamayı
Bağrına basmanı
Bir defa olsun candan öpmeni de istemedim
Sadece seni sevmeyi düşledim
Sadece seni senden gizli sevmeyi istedim
Oysa ne zaman düşsen dara
Ben koşardım yardımına
Ben silerdim göz yaşlarını
Ve seni her bağrıma basışımda
İsyanlarımı
İçime akıttığım göz yaşlarımla bastırmaya çalıştım
Ama, yapamadım
Beni sevmeni istemedim hiçbir zaman
Seni sevdiğimi de bilmeni istemedim
Zaten bilseydin de değişen bir şey olmazdı
Ben sadece sevmeyi istedim
Düşlerimdeki, hayalimdeki sevgiyi
Tatmayı istedim
Sizleri bir köşede izlerken
Ama olmadı,
Oysa bende aynı etin tırnağıydım
Ve sen kestikçe yine uzar gelir sandın

Etin acıdığını bilirdin kıyamazdın
Nede olsa ben tırnaktım, acınmazdım
Bende senin kanından kan canından candım
Yüreklerimiz ayrı olsa da
Belki seni senden çok sevmişimdir
İhanetlerin olsa da
Oysa ben;
Beni sevmeni istemedim
Seni gördüğümde kalbimdeki
Sevinç çırpınışlarını da duymanı istemedim
Seni sevdiğimi anlamanı da istemedim
Beni sadece bilmeni
Bir kez olsun
Oğlum demeni bekledim yıllarca
Ama demedin.....
Ben değil sen kaybettin baba.....

Ertuğrul Temizyürek

Bilmiyorsun..

Seninle biz aynı dünyaların
Çok ayrı insanlarıyız
Sen güçlüden haksızdan yanasın
Bense mazlumdan haklıdan yana
Sen gücün peşindesin
Bense hep gücün karşısında
Seninle biz hiç anlaşamadık
Anlaşamayacağız da
Sen yerini belirledin
Benimde yerim belli
Sana göre sen akıllısın
Bende delilerin önde gideni
Bana göre de bunun tam tersi
Hatta sen deli de değilsin
Deliler bile benim yanımda senden değerli
Ben köpeğe bile değer veririm
Eğer ki yanında seni getirmişse
Benim işim itle değil
Onun sahibiyle
Sahibi değerliyse eğer
Köpekte benim gözümde değerli
Köpeğin de sahibi bir köpek ise eğer
O zaman ona göre değer görmeli
Ben sana karşı değilim
Çünkü karşımda kimse yok benim
"O zaman niye ben güçlüyüm" diyorsun
Evet, doğru söylüyorsun
Ama güç senin de değil bunu da biliyorsun
Ben senin arkanda kileri biliyorum
Kimlerin seni sevdiğini okşadığını
Şımarttığını
Neden böyle yaptıklarını da biliyorum
Ben her şeyi anlıyorum, anlamayan sensin
Kendini beyin sanıyorsun ama
Oysaki beyinsizin birisin
Ben seninle niye uğraşayım
Sen, seninle uğraştığımı sanıyorsun
Ben senin iplerini kimin tuttuğunu belirliyorum
Keşke sahibin bir, iki hatta üç olsaydı
Şen sahiplerini de tanımiyorsun
Önüne gelene havlıyorsun
Ve iyi havladığın için o kapıdasın
Ben seninle uğraşmıyorum
Seni köpeklikten kurtarmaya çalışıyorum
Ama sen öyle alışmışsın ki
Bir türlü kurtulamıyorsun
Hatta kurtulmak istemiyorsun
Ben güce tapmam, güce inanmam
Haklıysan, masumsundur, mazlumsundur
Ve ne kadar haklıysan bir o kadar çoktur düşman
Ne kadar düşmansan o kadarda zalim
Ben senin taptığına da tapmıyorum

Senin efendilerin bir tapınakta
Kimileri izliyor töreni locada
Kimileri,
Kurban edip kurbanlar sunmakta
Ve sende onlara kurban olmaktadır
Kendini feda etsen sorun yokta
Bir milleti de kurbanlık yerine koymaktasın
Ama bilmiyorsun ki kıyametin vakti geldi
Koptu ha kopacak
Emir geldi haberin yok
Gömülenler çıktı ha çıkacak
Yer kana hasret ve güneş kızıllaşmakta
Bulutlar kanı semaya çıkarmakta
Kazanlar konmuş ocağa kaynamakta
Söyle bakalım çanlar kimin için çalmakta
Bilmiyorsun,

Ertuğrul Temizyürek

Bilmiyorum, bilemeyeceğim de

Hayat mı seninkisi söylesene
İki arada bir derede kalmışsın
Yalanları gerçeğe
Gerçekleri yalanlara
Kardeş yaparak yaşamışsın
Çekilir dert mi seninkisi?
Başka hayatlarla oynamışsın
Kendi hayatınla oynatmışsın
Bir oyuncakmışsın gibi
Oynanmış bir köşeye atılmışsın
Seni anlamak mı?
Seni sen bile anlayamamışsın
Kimin hayatını yaşamışsın
Kimin hayatında kalmışsın
Kimin hayatından çıkmışsın
Hangi zamanda hangi mekânda
Takılıp kalmışsın bilemedim ki
Hem nerden bileyim
Sen kimsin
Kim değilsin
Nerden bileyim senin adını
Seni senin anlattığın kadarıyla biliyorum
Anlattıklarına pek de inanmıyorum, doğrusu
Ama yalanda olsa hayatın
Pek kolay değil yaşadıklarını var saydıkların
Seni tanıdığım kadarıyla biliyorum
Tanıdığım kadarıyla seviyorum
Belki anlattıkların yalan
Belki gerçek
Ama sana pek yakıştıramıyorum
Bana göre çok iyisin
Hatta iyinin de ötesindesin
Yaptıklarını ya da yaptığını söylediklerini
Pek tasvip etmiyorum
Bunları senin yaptığına
Yapacağına da inanmıyorum
Ama ya yaptıysa diyorum
O zaman derin bir iç geçiriyorum
Bilemiyorum
Hiçbir zamanda bilemeyeceğim
Sen belki gerçeksin
Belki de değilsin
Belki anlattıklarının hepsi yalan
Ama bildiğim
İnandığım tek bir şey var ki
Sevdiğim, tanıdığım insan
Gerçek bir kahraman
Bu insan ki
Kendi hayatını hiç yaşamadan
Bırakmış gitmiş hayatı
Herkes hayatın peşinden gider
Hayat ise bu insanın peşinde

Bir ecel gibi hem de
Bu insanın sevdim
Adını bilmedim hiçbir zaman
Ona ben ERAY dedim
Bana söylediği tek gerçek belki bu isimdi
Belki de tek söylediği yalan
Bilmiyorum ama seviyorum
Anlattıkları yalanda olsa
Kolay değil aslında
Yaşadıkları
Masalda olsa zor bu kahramanın
Yüreğinde taşıdıkları
Ben nerden bileyim
Senin yaşadıklarını
Eğer bu hayat seninse
Senin hayatın kimin?
Bilemiyorum Eray
Ama bil ki
Sen sevilmehtesin
Birçokları der ki
Ben seçmedim bu hayatı
Oysa sen diyorsun ki
Ben bilerek seçtim
Severek yaşadım bunları
Arada bir pişman oldum diyorsun
İnanmıyorum sana
Sen gerçekten yaşıyor musun?
Of ki of
İçimi kanatıyorsun
Canımı yakıyorsun
Seni hem tanımak istiyorum
Hem de tanımaktan korkuyorum
Aslında senin dediklerin çok doğru
Sen hayatları bir nefes gibi içine çekiyorsun
Ve tekrar geri vermiyorsun
Ve her aldığın nefeste bir hayat eksiliyor
Ve yeniden bir hayat başlıyor bedeninde
Belki seni görünmez yapan budur işte
Her hayat senin ve sen hayatın kendisisin
Belki de ölüm ile hayat
Gerçek ile yalan arasında bir yerdesin
Ama bil ki Eray
Sen gerçekten sevilmehtesin
Ve hep sevileceksin
Ben buna inanıyorum, arkadaşım

Ertuğrul Temizyürek

Bir buna yeter gücüm

Dün, bu gün ve yarın
Varmı net ve kesin bir kararın
Bilemiyorum hiç ölçmedim ama
Sanırım yeterince vardır sabrım
Şimdilik susmak istiyorum
Yapabileceklerimi düşünmeliyim
Bu gün benim yanında senin
Dönebilecek gücün varsa
Olsun dün de senin

Beklemediğimden hızlı geçti ömrüm
Durdurabilmek ne mümkün
Almayı unutmuşsun bak burda kalmış kürkün
Biz kürksüzde sevdik seni olabildiğince
Çıplak halinide gördük dün
Biz herşeyi sineye çektik be gülüm
Sen boşa kürek çektiğimi san öyle düşün
Keşke kürek çekmekle geçseydi ömrüm
Ben dünyanın yükünü koymadım ki senin omuzlarına
Hiç bakmadım ki canım kantarın topuzuna
Ne gelirse gelsin dedim yeterki senden gelsin
Kaldırırken dünyanın ağır yükünü
Sadece kapattım gözlerimi hayalini seyrettim
Hep seni düşündüm
Bu hayat benimse dedim
Kararlarıda ben vereyim istedim
Yanlış yada doğruydu belki tercihlerim
Ama ben bilerek ve isteyerek seçtim seçeceklerimi
Kendim tayin ettim yolumu biliyordumda sonumu
Bilerek ladeşlendim sana çünkü sen mutlu olmuşsun
Ondandır sana hep teslim oluşum
Kırsaydım seni hiç düşünmeden
O zaman binlerce parçalar kopacaktı yüreğimden
Ben seni hiç kendimden ayrı düşünmedim ki
Hep seni kendi yerime koydum
Senin gözlerinle görmek istedim dünyayı
Sevdiklerini kayıtsızca sevdim
Kabullendiklerini kabul ettim hiç düşünmeden
Sem mutluysan bende mutluydum dedim özümden
Hatalarını kabul ettim, günahlarınla sevdim seni
Sen istemeden yüklendim hepsini
Ben düşünmedim hiç ateşi, koru
Hiç sevmedim kolayı hep bilerek seçtim zoru
Kolay kazanılanlar kolay kaybedilirdi çünkü
Ben kaybetmek için sevmedim ki seni
Sen sırtını dönüp giderken,,
Ben baka kaldım ardından çaresizce
Sen hiç düşünmezken beni,
Ben sana verdim göz kulak olsun diye yüreğimi
Arada bir saldım sevgimi, baksın ne haldesin diye
Ben hiç kendimi düşünmedim ki
Eğer, olsaydım senin dediğin gibi

Hiç koşarmıydım peşinden
Hiç savaşırmıydım savaşabilirmiydim
Senin gibi birisiyle
Eğer bugün halen senin peşindeysem
Bir kelime edip bir harf yazabiliyorsam
Tüm sevdiklerimi karşıma alabiliyorsam
Vaz geçemediklerimden vaz geçip
Onca hatalarına ve haksızlıklarına karşı
Yinede seni seviyorum diyebiliyorsam
Sadece birazcık düşün
Beni bırakıp gitsende umrumda değil
Hep kulaklarımda olacak
Hep hayalimi süsleyecek gülüşün
Sanma ki hemen başkasına koşarım
Onunla eğlenir çoşarım
Teselliyi başka gözlerde arayıp
Başımı başka omuzlara koyarım
Ben sensizken canım
Kendimi çırılçıplak soyup
Gündüz gözüne sokağa koyarım
Suç senin olsada her zaman
Hesabı sadece kendime sorarım
Çırılçıplak gecenin ortasında
Soğuktan donarım
Belki sana lazım olur diyede gülüm
Yüreğimi buzdan bir tabuta koyarım
Yapabileceklerim ancak bu kadar
İşte bir buna yeter artık gücüm

Ertuğrul Temizyürek

Bir gece geleceğim

Bir gece ansızın çalacağım kapını
Usulca süzüleceğim içeri
Dolayacağım boynuna kollarımı
Sarıp sarmalayacağım titreyen bedenini

Sen kapat gözlerini
Bırak kollarıma bedenini
Ben sürdüreyim öpüşlerimi
Sen sürdür gülüşlerini

Bir sana okuyayım şiirlerimi
Sen okşa beni kedini okşar gibi
İz bırakmadan bedenine
Parangalar vurarak yüreğine
Seveyim sabahlara kadar seni

Dolayacağım boynuna kollarımı
Sarıp sarmalayacağım titreyen bedenini

Sen kapat gözlerini
Bırak kollarıma bedenini
Ben sürdüreyim öpüşlerimi
Sen sürdür gülüşlerini

Bir sana okuyayım şiirlerimi
Sen okşa beni kedini okşar gibi
İz bırakmadan bedenine
Parangalar vurarak yüreğine
Seveyim sabahlara kadar seni

Ertuğrul Temizyürek

Bir gün senin Őhrinde

Bir gün senin Őhrinde
Senin gözlerinde
Senin bedeninde
Güneşle beraber doğarsam zerine
Sakin ŐaŐırma
Bir gün senin yanında
Senin kollarında
Dizlerinde uyursam
Sakin ŐaŐırma
Bir gün senin gözlerinde
Senin yüreğinde
Senin ruhunda olursam
Sakin ŐaŐırma
Bir gün, senin Őhrinde
Senin gözlerinde
Senin yüreğinde lrsem
Sevdiğim, sakın ŐaŐırma
Çünkü, bu Ertuğrul TEMİZYÜREK'ten başkası değildir

Ertuğrul Temizyürek

Bir kuşun Kanat çırpışı

“Biraz beni azat et be
İnsafsız
Bırak ruhum şenlensin
Kendine gelsin biraz bedenim be
Vcdansız
Senden başka kimi görmüşüm
Senden başka kimi tanımışım be
Allahsız”

Seninkisi aşk değil aksine mahkumiyet
Ve elindeki esire sonsuz bir eziyet
Oysaki kuş kafeste mutsuz
Ve bu yüzden son derece huysuz
Kıymetini bil elindekinin
O öyle birisi ki
Hem özeldir hemde kusursuz
Sen sal gitsin onu boş ver
Gitsin uçsuz bucaksız sandığı yerlere
Boş ver gözü açılsın gönlü doysun
Sonra bir bakmışsın ki
Onu bıraktığın yerde
Bıraktığın gibi bulmuşsun
Güven ona azıcık sal biraz ipini
Gevşesin
Ona güvendiğini
Hep güveneceğini hissetsin
Nerden biliyorsun ki
Belki sende onun için
Özel ve güzelsin
Belki baksada gözü dışarıdaki uzaklara
Nerden biliyorsun ki
Belki de yakalanmayacak tuzaklara
Kafesteyken sana mahkum sanıyorsa
Kendisini
Bırak azat et ki özgür sansın kendini
Onun yeri kafes nasılsa
Ha sende durmuş ha başkasında
O’da anlayacak bir gün
Kafeslerde fark olmadığını nasılsa
Ona güvenmiyorsan bırak kendine güven
De saldım gitti seni birazcık eğlen
Nasılsa yerin benim yanımda
Ve ben senin hem canınım hemde kanın
De ki ona bıraksam seni gitsen uzaklara
Nasıl yapacaksın bensiz oralarda
Ben senin hem ruhunum hemde bedenim
Hem yüreğimin hemde aldığın nefesin
Ben olmazsam sen perişansın sefilsin
Asıl ben senin hem esirinim hemde efendin
Belki oda gitmek istemiyordur uzaklara
Belki oda yakalanmaktan korkuyordur tuzaklara
Ama korkuyla onu yaşatma

Bırak korkularıyla yüzleşsin
Ve aradığı neymiş ne değilmiş öğrensin
Sen korkma, o nasılsa alışmış sana
Ve kanadı kırık yüreği yaralı bir şekilde
Gelecektir yuvasına
Çünkü o alışmış sahibesine onsuz yapamaz
Ve birazcık kafesin dışarısında uçsada sensiz olamaz
Sende vurma ki acı gerçekleri yüzüne
Anlasın senin özelliğini ve kutsallığını
Ve yüreğini çevirsin mabede
Desin ki ben meğer kafeste değil
Çennetteymişim
Ölmeden hurimi bulmuşum
Benim hayatım onsuz boş
Ben onsuz hem körmüşüm hemde sarhoş
Ve kendiliğinden teslim olsun sana
Ölüme yollasanda niye diye sormasın bir daha

Deki ona ellerin elimde olsun
Yüreğin bende saklı dursun
Sevgilin değil eşin olsamda
Olsun boş ver canım yinede
Sevgililer günün kutlu olsun

14.02.2014
saat 09.16

Ertuğrul Temizyürek

Bir Melek Dua ediyor 1

Bir melek dua ediyor
Hem de hiç durmazcasına
Günahların boynuma
Diyor, gel artık kollarıma
Bekleme, bekleme zamanı değil
Beklemek boşuna
Diyor ki, senin her yaptığın
Gidiyor hoşuma

Ben bir meleğim
Ama senin kadar hiç sevmedim
Ben seni görebiliyorum ama
Sen beni hiç görmedin
Peki, görmediğin halde, diyor
Beni nasıl böyle sevebildin

Her sözün dikkatimi çekiyor
Etkiliyor beni derinden
Bir Yaratanın sözünü dinlerken
Zevk alıyorum, diyor
Birde seni izleyip,
Sen gülücükler saçarken

Ben ki bir meleğim
Ama senin kadar hiç sevmedim
Daha doğrusu, diyor
Ben sevmeyi hiç beceremedim
Sevmek nasıl bir şeymiş öğrenemedim
Diyor,
Anlaşılan sende Tanrı'nın gözdesisin

Bu nasıl bir ruh bu nasıl bir ten
Diyor,
Nasıl birleştirmiş sizi birleştiren
Neymiş anlayamadım
Sizi bir araya getiren
Zıtların uyumu mu desem
Yoksa karşıtlıkların karmaşıklığı
Sizinki imkânsızlıklarında ötesinde
Diyor, akla hayale sığmayacak cinsten

Ruhun derin diyor bedenince dar
Yüreğinde ne bir buz parçası var
Diyor ne de bir zerre kar
Her bir zerrende ayrı bir güzellik
Ayrı bir özellik var

Sen cennete girsen yanarsın
Cehennemde ise donarsın
Nereye gidersen git
Diyor, sen sevgilisiz olamazsın

Seni Yaratan narin yaratmış
Seni kendisinden ayıramamış
Tüm güzelliklerinden sana vermiş
Sen Tanrı değilsin ama
Onun gibi güzelsin
Tanrı'nın ruhu yok ama diyor
Sen onun Ruh ikizi gibisin

Bir melek ağlıyor
Ağlarken de dua ediyor
Hiç durmazçasına
Ben bir meleğim diyor
Ama hiç böyle sevmedim
Günahsız ve tertemizim ama
Senin gibisini görmedim
Diyor, sen özelsin

Günahların benim günahların olsun isterdim
Diyor, senin günahların benim boynuma
Ne yaparsan yap diyor
Gidiyor benim hoşuma
Eğer ki azat olabilseydim meleklikten
İnan hiç ayrılamazdım senden
Ben ki bir meleğim yerim cennetim
Sen diyorsun ya hep
Seninle her yer cennet bana
Sensizlik ise cehennemim
Aynen diyorum ki dualarımda
Gözlerin gözlerim sözlerin sözlerim
Ellerin ellerim yüreğin yüreğim
Sen cehennemde yanarsan
Bende cennette yanarım, sevgilim

Dualarım kendim için değil inan
Hepsi senin için,
Belki bir umut, diyor
Seninle olabilmek için
Ye yere kapanıp diyor ki
Amin

Ertuğrul Temizyürek

Bir sana sevdam 1

Bırakmışım yüreğimi Maraş`ın bir köşesinde
atar benden uzaklarda benden gizlice
ruhum ve duygularım dargın bana
tuz basar sevdam yarama
gelişlerin olmasaydı eğer,
gidişlerinde bu kadar olmazdı güzel
yaşadıklarım bir bana ve Allah`a özel
benle beraber mezara gider....
gelinlik bir sana yakıştırdı bu kadar güzel
her salisemde cennetteydim senle
her şeyimi aldın ve her şeyini verdin
belki beni benden çok sevdiğin
ama bil ki sevgilim...
ben bir tek seni sevdim
bil ki;
Allah`ın katında kadınımsın
eğer ki yaşıyorsam sensiz,
ölümü göze alamadığımdan
ölümden korktuğumdan değil
sensiz olmaktan
ve seni bensiz bırakmaktan korktuğumdandır
bırak ben yüreksiz olayım
ruhsuz kalayım
duygularım hain olsun
ama sevdiğim isterim ki
zamanım senle başladı
senle dolsun.....

Ertuğrul Temizyürek

bir sevda Bizimkisi

Ömrüm benden şikâyetçi
Haklıdır kendince belki
Bende şikâyetçiyim kendimden
Benim tutar yanımda yok belki
Hep büyük bir amaç
Büyük bir ülküydü benimkisi
Ve devletin bekası birde
Çok sevdiğimin milletimin kaderi
Ömrüm benden şikâyetçi
Varsın olsun dostum
Ben de bir gün yüzü görmedim
Bir tatlı günüm geçmedi
Bir tatlı uykum gelmedi
Geldiği gibi gitti bana gelince
Sanki şeytanını görmüş gibi
İssızların, kuytuların ve soğukların
Varlıkların ve darlıkların yanıydı yerim
Onlara hiç aldırış etmedim
Vallahi bir kez olsun gücenmedim
Helal olsun eğer ki hakkım geçtiyse
Halende pişman değilim
Geçirdiğim günlerimden
Yenip tükenen ömrümden
Sitemkâr değilim olmadım da
Korkma olmam da halimden
Yeniden gelsem dünyaya
Yine koşardım bu ülkü peşinden
Bedenim toprak olabilir bir gün
Ama ruhum asla
Bizler ölümlü bedenlere
Ama ölümsüz ruhlara sahibiz
Her gün yeni doğan güneş gibi
Yeniden doğar bizim ruhumuz
Bu devlettir bu büyük millettir
İşte bizim gururumuz
Ve onu koruyan ölümsüz ruhumuz
Kanımız dökülür
Ölürüz, öldürülürüz
Belki bilinen bilinmeyen yerlere
Gömülürüz de
Asla unutulmayız
İsimlerimiz belki hatırlanır
Belki hatırlanmaz
Önemli olan bu değil
Sevgimiz saygımız
Ve sadakatimiz
Birde hizmetlerimiz
Bu devlet ve millet için yaptıklarımız
İşte onlardır bizim unutulmazlarımız
Biz unutmayanlarla
Unutulmayanlarda yaşarız
İsimler önemli değildir bizde

Yaptıklarımız ve yapacaklarımız
Önemlidir her daimce
Karanlık geceler çökünce
Issızlar korkudan titreyince
Zalim dişlerini kan ile bile leyince
Mazlumun canı yanıp
Kanı yeterince dökülünce
Biz çıkarız ortaya
Bu gün bizi suçlayanlar
Dün de sırtımızı sıvazlayanlardı
Yine bizlere dağlarda muhtaç olanlardı
Keşke bize muhtaç olunmasaydı
Ama zalimler var oldukça
Milletimin üstüne gelenler oldukça
Ve hain köpekler türedikçe
Bizler yine var olmak zorundayız
Bizim yokluğumuz hainlerin
Zalimlerin ve düşmanların çokluğu
Ve onların yarattığı korkudur
Ve milletimin felaketi
Belki de yokluğudur
Bu sebeple ben tüketmişim ömrümü
Bu sebeple geçmişim her şeyimden
Desen ki pişman mısınız?
Derim ki hadi başlayalım yeninden
Ve her daim başlarız kaldığımız yerden
İsteyerek bilerek ve severek
Ölüme koşarak gülerek gitmek
İşte bizim bu büyük sevdamızdandır
Biz milletimiz ve devletimiz için
Varız
Varlığımızı sağlayanları korumak için
Hiç düşünmeden yok oluruz
Bir büyük sevdadır bizimkisi
Teselli istemeyen
Bir ödül beklemeyen
Milletinin ve devletinin kuvvetli olmasından başka
Hiçbir beklentisi olmayanlardan oluşan
Ufacık bir yürek bizimkisi

Ertuğrul Temizyürek

Bittimi Herşey? 1

Artık her şey bittimi, bitti
Kalanlar kaldı gidenler gitti mi, gitti
Söylesene tüm defterler kapandı mı?
Her şey unutulacak mı şimdi
Evet, geride kaldı hepsi
Bilmiyorsun, ya da biliyorsun
Çözemedim susmandaki gizemi
Sen bitti desende
Ben inanmam gerçi
Yaksan önümde
Kırmızı kitabı
Kara kaplı defteri
Bilirim ki
Bitmedi
Anlarım ki
Her şeye yeniden başlanıyor şimdi
Biz bitenlerin, tükenenlerin
Yerini alanlarız
Ne nerede bittiyse
Biz yeniden başlarız
Bitmek, tükenmek
Bizim doğuşumuzdur
Anladın mı şimdi
O zaman yeniden başlıyoruz
Kalanların kaldığı
Bitenleri bittiği yerden
Düşenlerin kalktığı
Kalkanların düştüğü yerden
Sana göre bitti
Bize göre başladı yeniden
Bu bir savaş ise eğer
Barış bitti
Savaşa daha yeni başladı
Bir günde toparlanırsın
Sayılar bizim işimiz
Bir günde yola çıkarız
Yolculuk bizim işimiz
Gidenleri geri getirmek mümkün
Ölüm olmadığı müddetçe
Her şey bize kolay
Her şey bize mümkün
Hak için içinde var eğer
O zaman her şey
Her şeye, değer
Anla şimdi, bitmemiş de
Yeniden başlıyormuş meğer

Ertuğrul Temizyürek

Biz Biliriz geldiğimiz yeri

Bıraktığım yerleri bana mı soruyorsun?
Söylesene sen kimden korkuyor
Kimleri koruyorsun?
Bizim nereden geldiğimiz belli
Senin gibi damdan düşmedik
Göğe yükselmek için de kış öpmedik
Tırnaklarımızda halen toprak var
Yattığımız yerler soğuktu ve vardı kar
Ama senin yerin dar
Aklından çıkmasın gideceğin yerde dar
Bizler alışkınız dağın havasına
Çok yatmışız ayazında soğuşunda
Sen ki çikolata çocuğu
Çıkarmadan üşüyorsun gocuğu
Bırakıp kaçarsın ardına bakmadan
Görünce ayazı soğuşu
Havan batmasın emi
Gülüyorum lan haline
Elinde dosyalarla
Dolaşmaktasın
Ne kapçık ne yalakasın
Bizim yerimiz belli
Aslımız asaletimiz belli
Dinimiz belli imanımız belli
Getirip koysan karşımıza yedi düveli
Karşı gelmez boyun eğdi

Bak dikkat et seni yontarım
Kabak gibi oyarım
İçine kim bilir neler koyarım
Akıllı ol öpmeyim seni
Ağa babalarında gelse alamaz elimden
Sen daha çok çekersin dilinden
Sen daha çıkarmadan belinden
Ben senin içine koyarım
Demedi deme

Ertuğrul Temizyürek

Bizim sevdamyz

Nasylda ba?lamy?ty sevdamyz
Daha ilk gündendi kavgamyz
Kysa sürmü?tü baky?malarymyz
Çatlakty bizim gibi deliydi
Vurgun yemi?ti sevdamyz
Ba?lamadan bitmi?ti heyecanymyz
Bir rüyaydy bir gün bitecek
Ben uyanmadym uyandyryldym
Ystemeyerek
Kavgalarymyz varyd
Sanyrdym hiç bitmeyecek
Kyrmy?tyk her ?eyi,yakmy?tyk
Yykmy?tyk hayalleri
Öfkemizin ate?inde,Isynmy?tyk
Arsyzsyn benim gibi yüzsüzsün
Suçlusun benim gibi güçlüsün
Huysuzsun benim gibi delisin
Gözü karasyn benim gibi çylgynsyn
Vurmu?tuk bir birimize durmu?tuk
Hakaretlerimiz varyd atardyk bir birimize yastyklary
Damlara fyrlatmy?tyk bir birimizin pabuçlaryny
Ba?yrmalarymyz varyd, bir birimize ça?yrmalarymyz
Ne güzeldi kavgalarymyz
Kysa sürerdi bary?malarymyz
Didi?melerimiz ne ho?tu
Hele bir birimizi yeyi?lerimiz
Kaç gün sürerdi bilmem sevi?melerimiz
Bir kyvylycymdan,alevlenirdik
Küfürler ederdik,
Bir birimizin, can evlerini bilirdik,
Hep oradan, hep oradan vururduk
Kanatyrdyk yüreklerimizi
A?latyrdyk gözlerimizi
Asykty suratlarymyz hep
Gülmeyi unutmu?tuk
Bir birimizi görmek için
Bahaneler uydurmu?tuk
Arsyzsyn benim gibi yüzsüzsün
Suçlusun benim gibi güçlüsün
Huysuzsun benim gibi delisin
Gözü karasyn benim gibi çylgynsyn
Hadi bileleyipte gel sözlerini
Karartyp ta gel gözlerini
Unutma mangalda ki yüre?ini
Al da gel neyin varsa güvendi?in
Gel cesaretin varsa,sava? benimle hadi saldyr bana
Tüm gücünle saldyr
Ben tek ba?yma kaldyramam bu yükü
Gel omzuma sen kaldyr
Vur hançerini en derine,Hep derinlere daldyr
Aldyrma sözlerime istersen de aldyr
Bir masal de?il ki sevdamyz mutlu sonla bitsin

Yık de?il ki kavgamyz bu g?n burada bitsin
Biz t?kensek de yenilsek de
S?rs?n sonsuza dek sevdamyz.....

Ertu?rul Temizy?rek

Böyle bilesin beni

Bir dağ gibi görerek yaslandığın
Söğüt gölgesi diye yanında yattığın
Arada bir alıcı gözle baktığın
Erimekte artık, şubatın güneşinde
Tükenmekte günden güne
Her gün ölüme bir adım daha ilerlemekte
O güçlü, yıkılmaz sandığın
Eski bir volkandı, tanıdığın
Şimdi takatsiz artık
Yaprak gibi sallanmakta dalında
Gözükür oldu artık yazılan alnına
Zamanı geriye almış birisi iplik gibi sarmakta
Kumsaati canım artık dolmakta
Kapandıkça gözlerim sürekli aynı film oynamakta
Sen güçlü gördüğün, ağlamaz sandığın
Aslında hep güçsüzdü
Sadece sevdiklerini üzmemek için
Eğilmedi hep dimdik durdu
Ağlamadı, göz yaşları sadece içine aktı
Sevdiklerinin mutluluğu için
Kendini kibritin alevinde yaktı
Her olur olmazı kafasına taktı
Bakılmayacak yüzlere baktı,
Kırmamak için kırıldı
Kum tanesine döndü yüreği
Kendini asla savunamadı, sevdiklerini savundu
Yaslanılan dağ artık yıkıldı, içtiğin pınar kurudu
Savruldu yaprakları, gazele dönüştü
Sen yine yaslan, yaslanabildiğin kadar
Vakti son anına gelip dolana kadar
Belki ağlarsın ardımdan
İnsan olarak doğdu, melek olarak öldü
Sevgisi dipsiz bir göldü, diye

Ertuğrul Temizyürek

Bu adam

Bu adam senin baban dedikleri zaman
Yandı yüreğim yine, yine yıkıldım canan
Ben babamı bildim ama bilinmedim
Sevdim ama sevilmedim
Yandı yüreğim yine, yine yıkıldım canan
Oysa boşuna akıp geçmiş bunca zaman....

Gözlerine bakardım hep, gözlerimi kırpmadan
Sevgisini yüreğime sığdırmaya çalışmakla geçti zaman
Her kızışında suçu kendimde bulurdum, kahrolurdum
Nerde hata yaptığımı aramakla geçti ömrüm
Çocuk aklımla neden sevilmediğimi anlamaya çalışırdım
Gizlice yorganın altında ağlardım,
Göz yaşlarımdan utanırdım nedense
Ama sevmekten hiç usanmadım
Bir şey istese de yapsam diye beklerdim tetikte
Ama her yaklaşıma çalıştığımda
Uzaklaşıyordu benden her defasında
Mesafeleri kapatmaya çalışmakla geçti ömrüm
Köhne bir gemi gibi duygularımda battım
Göz yaşlarımda çürüdüm
Bu adam senin baban dediklerinde
Yandı yüreğim yine, yine yıkıldım canan
Ha sokakta ki tanımadığım adam
Ha zavallı babam
Ne farkı vardı ki başkalarından....

Ben babamı taştan, topraktan bilirdim
Çamurdan yapardım bazen
Bir kalp takardım ki görsen, kocaman
Beni sevsin benle mutlu olsun diye, babam

Olmadı be canan olmadı
Yine sonum hüsrana
Hep benden alıp götürdü zaman
Benimkisi boşa kürek çekmek....
Boşuna üzölmekmiş inan
Şimdi;
Viran olan duygularım
Yıkık dökük bir beden
Kum tanelerine dönüşmüş
Bir yürekten oluşmaktayım
Ben buyum işte canan
Hiç sevilmeyen ve sevimemeyeceğini anlayan
Bir garip adamım ben.....

Ertuğrul Temizyürek

Bu ateş Yakmaz beni

Bu ateş beni yakmaz
Sen ateşime ateş ekle
Bu dert beni öldürmez
Sen derdime dertler ekle
Çağırdılar beni yine
Kutlu bir göreve
Dedim geliyorum bekle
Ey şerefsiz hain
Az kaldı geleceğim yanına
Sen her an korkuyla beni bekle
Yerin altı da üstü de bir bizlere
Ve alışmışız ölümsüz görevlere
Kalbimizde iman var
Dışımız arasında ölüm
Yakalanmak bize büyük bir ar
Büyük bir zulüm
O sebeptedir dışlarımızın arasında ölüm
Ben yine gidiyorum
Belki bu sefer olmaz dönüşüm
Sen yine de bekleyeceğim dersen gülüm
Ben haberleşirim ölümle her gün
Sen diyorsun ki
"Sonu gelmez bu gidişlerinin
Bitmez bu gidip gelmeyişlerinin
Ve benim çaresizce bekleyişlerimin"
Bir kendini düşünme gülüm
Her an beni çağırıyor ölüm
Ölüm beni bekliyor ben ölümü
Bu yüzden hiç göremiyorum önümü
Beni bir alın yazısı bir kader bekliyor
Ve her gün beni bekleyenlere milyonlar ekleniyor
Artık söz ağızdan çıktı geri dönüşü yok
Emirler verildi emirler alındı
Uyuyanlar uyandırıldı tüm izinler kaldırıldı
Toprak altındakilerin hepsi canlandı
Saklananlar, aklananlar, zindanda sanılanlar
Hepsi birer birer toplandı
Yeminler tazelendi
Gömüler çıkarıldı
Ve abdestler alındı gözler kapandı
İman kalplerimize imamlar camiye saklandı
Kan denizinde yüzmek için birlik olundu
Herkes yerini belirledi sınırlar çizildi
Artık geriye dönüş kalmadı tüm ömürler bitirildi
Ölümle sözleşildi hatta gün bile verildi
Biz ölse de görev bitmez yaşasak da
Ölüm bizimle biz ölümle kan kayız
Ve hiç ayrılmadan yaşamaktayız
ölüm bize aşık olmuş bizde ölüme
bu yüzden gülerek gidiyoruz ölüme

Ertuğrul Temizyürek

Bu gece

Bu gece sendeyim
Aman kimseler duymasın
Dua etki sevdiğim
Sabahlar olmasın
Bu gece
Kadehi kadehe sessizce vuralım
Sabaha kadar
Kırılmadık ceviz koymayalım
Aman eller boş durmasın
Dokunsun tenine okşasın
Dudaklarını getir biraz
Dilin fazla konuşmasın
Bu gece kollarımdayım
Kaçmak yok
Gecedен sabaha
Şabahtan akşama
Öpeceğim seni doyasıya
Bu gece sendeyim
Aman baban duymasın
Dua etki sevdiğim
Bir gören olmasın
Dua et ki sevdiğim
Yakalarsa baban bizi
Sakın bizi vurmasın
Bırak ateşini
Ateşime karışsın
Kapat gözlerini sevdiğim
Duygularımız birbiriyle yarışsın
Bu gece sendeyim
Söyle canım
Ben senleyken kendimdemiyim
Rahat durmaz elim bağlasan nafile
Yaramazlık yok deme
Akıllı durmak neyime
Sen kendini bırak bana
Bak keyfine
Bu gecenin sonu yok
Sabah olmasını bekleme

Ertuğrul Temizyürek

Bu gün ölmek için iyi bir gün

Bu gün hava ne sıcak nede soğuk
Ne bir kuş sesi var dışarıda
Nede bir çocuk
Korkma üşümezsin
Üzerinde olmasa da gocuk
Bu gün ölmek için iyi bir gün....
Ölüm değil bana eğlence,
Sanki çalgılı bir düğün

Aç kollarını ben geliyorum demem sana
Yaşarken değer vermedin ki
Ölünce veresin, sarılasın bana

Öğün anam öğün
Bir deli oğlun vardı
O da öldü kurtuldun bu gün

Biliyorum yüreğinde var hüzün
Görüyorum ağlıyorsun ela gözlüm
Ağlayıp neden beni üzüyorsun
Biliyorsun ben zaten yaşarken ölmüştüm

Ne için mücadele ettim ne için savaştım
Neden hep yalnızdım neden hep sevilmedim
Bir sendin yüreğimdekileri bilen
Ne yaptımsa bir kendim için
Birde seni ağlatmamak için
Ağlarsın ve yüreğimi dağlarsın
Bil ki beni cehennemden beter yakarsın,

Yalanları nasıl sevmezdim bilirsin
Sevirmeye çalıştılar ben kaçtıkça
Doğruları söyledim diye nasılda silindim
Hep korktuklarım geldi başıma
Zamanla bende alıştım çok savaştım
Ben korkularımdan korktum..
Korkularım benden korkup kaçtı..
Yine yalnız kaldım, yine gönlüm yaralı..

Öğün babam öğün
Bir deli oğlun vardı
O da öldü kurtuldun bu gün

Ne diye ağlarsın ki hem
Ölsün diye beddualar eden sen,
Delin vardı her gün ağlıyordun
Ölün var bu gün işte bir günle kurtuluyorsun

Görüyorum; dostlarımda bir sevinç
Düşmanlarımda endişe
Koşmuş gelmişler öldüğümü duyunca
Kimisi sessizce ağlar bir köşede

Kimisi inanamaz bakar öylece

Hani hiç sevilmezdim yaşarken
Her gün ölüşüme sessizce bakarlarken
Bazıları beni laf olsun diye kınarken
Şimdi anlasalar gerçeği ne fayda
Beni tutabilirler mi ki avuçlarında
Sadece taşıyabilirler omuzlarında...

Bu gün çocuklar gibi şenim
Ne çikolata nede elma şekeri isterim
Kuşlar gibi özgür ve hürüm
Ben zaten bir ruhtum
Çoktan ölmüştü bedenim...

Ağlama ela gözlüm üzme beni
İyi bak sana bıraktım emanetleri
Yanarımda bir sana yanarım
Kalbimde bir sen varsın
Birde ardımda bıraktığım çocuklarım

Bu gün hava ne sıcak nede soğuk
Ne bir kuş sesi var dışarıda
Nede bir çocuk
Artık korkmuyorum, üşümüyorum da
Gelin olmuşum sanki
Beyazlar içinde gidiyorum...
Ne dertlerim var nede üzüntüler beni üzecek
Ne dostum var sevinecek nede düşmanım bana küsecek
Sırlarım benle sevgim senle ebediyete gidecek...
Birazdan toprağa girecek bedenim
Ve bu matem bu tören birazdan bitecek...
Ama bil ki sevdiğim gözlerim açık gidecek....

Ertuğrul Temizyürek

Bu gün rengim mavi

Bu gün rengim mavi,
Gökyüzünde boyanan bulutlar gibi
Umutlarımı da boyadım maviye
Bilirim ki umut fakirin ekmeği
Bende isterdim pembelere bürünmeyi
Herşeyi güzel ve renkli görmeyi
Ama ne yapabilirim ki
Elimde bir mavi kalmış
Bende maviye boyadım
Kendimi ve herşeyi
Elimde seninkiler gibi boyalar yok
Senin kadar oyuncaklarımda yok
Bir mavim var birde hayallerim
Oysa senin herşeyin var tüm renkler senin
Peki ya benim?
Üzülsemde bürünemem karalara
Utansam boyanamam al lara
Bir mavi var elimde
Bir mavilere boyanabilirim
Üzülsemde sevinsemde
Mavi benim herşeyim
Mavidir elimde kalan tek rengim
Alışmışım ya mavilere
Herşeyi mavi görmeye
Başka renkten anlamam ben
Başka renk varmı da bilmem
Unutmuşum renkleri saymayı
Almış mavi elimden aklımı
Yer mavi, gök mavi, sen mavi
Aynada baktığım adam mavi
Su katmışım açılmış
Süt katmışım beyazlamış
Olmadı koyulaşmış
Birazda fırçama yapışmış
Hayallerim bile mavi
Gözlerim mavi sözlerim mavi,
Sorsalar "adın nedir" diye
Haykırarak derim" adım mavi"
Delirsemde ben maviyim mavi
Dokunma bana
Sende olursun mavi

Ertuğrul Temizyürek

Bu günde burdan yakalım

Bu günde burdan yakalım,
Nasıl görünüyormuş gerçekler
Birde senin ordan bakalım
Gizlim yok, belki vardır sakladığım
Getir kağıtlarıda birde fal bakalım
Ne getirecek ne götürecektir hayat bizden
Belkide sıraya koymuştur, bir bizden bir sizden
Aklıma bazen geliyor,
Anlayabiliyorum bazı şeyleri, bıraktığı izlerden
Kaçamazsın gülüm hiçbir zaman gerçeklerden
Seçimleri yapacak olan sensin
Katlanacak olanda ben
Dünya iki kişi üzerine kurulsa da
Bunlar ne benim nede sen
Bilmiyorum, hayat ne götürecektir
Götürdükleri hep benden
Gerçek şu ki; bir beklentimde yok senden
Bu günde benim burdan yakalım
Gerçeklere birde senin ordan bakalım
Oda olmazsa bir falcı çağırıp
Bir tek beşlik atalım
Nede olsa işimiz Allah'a kalmış
Hayatımız pamuk ipliğine bağlanmış
Gülümün dikenleri elime, yüreğime batmış
Umurumda değil acı, gülüm beni yanlış tanımış
Bir sen tanımadın beni gülüm, tanıyanlar tanıdı
Aşkın kitabına adım altın harflerle kazındı
Bakma, bu gün yüreğimin Pazarlara düşmesine
İnsan sevdiği zaman yüreğini sarrafa değil
Sevdiğine veriyor
Sevdiği kıymet bilmeyip pazarlara düşürüyorsa
Suç ne yüreğimindir nede benim
Sen sevgilim oldun sevgimi anlamalıydın
Yüreğimi pazarlarda haraç mezaç satmamalıydın
Benim burdan bakılınca böyle gözüküyor
Senin ordanda baktım, ne yazık ki değişmiyor gerçekler..

Ertuğrul Temizyürek

Buna inanıyorum

Belki bir gün ileride
Dersin
Oynayan bir çocuk vardı
Arka bahçede
Çocuk ama inatçı
Çamur içine yatmış
Oynamakta
Daha doğrusu
Oynadığını sanmakta
Annesi de balkondan
Kızgın bir şekilde bağırmakta
Annesi bağırırken
Çocuk çamur içine daha da batmakta
Annesi ise sinir krizlerine girmiş
Bunalmakta
Yıllar sonra
O çocuk yine karşımda
Büyümüş
Ama hiç değişmemiş huyu
Yine seviyor toprağı ve suyu
Çamur demeye utanıyorum
Ama içi gidiyor baktıkça
Demek ki hala çocuk
Ya da öldürmemiş
İçindeki çocuğı
Ama bu sefer giymiş
Annesinin giydiremediğı
Gocuğı
Evet, tanıyorum ben
O yaramaz çocuğı
Yıllar bedenini büyötmüş
Ama ufaltmış içindeki
Çocuğı
Keşke hep çocuk kalabilsek
Ama olmuyor işte
Çocukken büyümeyi
Sonrada yeniden
Çocuk olmayı istiyor
Çocukluğunu özlüyor insan
Her aynaya bakışımnda
Görüyorum onu
Ve kıyamıyorum
Onu incitip üzmeye
O yüzden onu içimde
Hep serbest bırakıyorum
Yaramazlıklarına katlanıyorum
Kim ne derse desin
Aldırmıyorum
Onu hep içimde
Yaşatıyorum
Belki de kendimi
Öyle avutuyorum

Tek bildiğim
Çocuk kalamadım ama
Çocuksu bir ruhla
Öleceğim
İşte ben hep
Buna inanıyorum

Ertuğrul Temizyürek

Bundandır Seni böyle içten sevişim

Ben, benden beni var eden sebeplerin aşkına yandım
Bu sebeplerdir işte beni benden alan
Bu sebepledir bu yürünmez yollarda beni yürüten
Ve her gün ömrümü çürüten
Bu sebeplerdir kulağıma seslenip
Haydi, gel, gel artık seni özledim diyen
Bazen bir çocuktur ruhumdaki hıçkırın
Bazen kızgın bir adamdır her gece beni çağırın
Bazen yalnız bir adamdır ağlayan
Bazen susan, bazen susmak zorunda kalan
Bazen görmeyen bazen görmemek zorunda olan
Hep senin sebeplerindir beni bu ateşe atan
Bilmezdim ben bu ateşin harını içine düşmeden
Bilmezdim ben derinliğini içine girmeden
Ben beni var edenlerin narına yandım
Ben beni var edenlerin aşkına kandım
O aşktır ki beni sevdiklerimden ayıran
O aşktır ki beni benliğimden alıp
Vaktimi çalan ömrümü alan
Her saniye aklımda olup ta
En ufak bir anda bile hiç çıkmayan
Aşkı bilmezdim ben âşıklar kervanına katılmadan
Aşkın ateşini bilmezdim ben o ateşte yanmadan
Ben ateşte yanmaya mı geldim diye kendime sormadan
Yandım da yandım hiç ama hiç pişman olmadan
Ben beni var eden sebeplerin aşkı için geçtim kendimden
Ruhumu içime üfleyenin aşkı kadar olmasa da
Benim özümdü beni aşka döndüren
Ben, ben olmadan önce safi bir topraktım
Bu sebeptir beni toprağıma âşık eden
Annem, babam ve tüm sevdiklerim
Bu aşkın önüne geçmek isteyen en büyük engellerim
Ama ben beni var edeni sevdim sevmeye de devam ederim
Ben kendimden vaz geçerimde aşkımdan yinede vaz geçmem
Tüm sevdiklerimi bir anda silerimde
Beni ben yapanların aşkımdan asla vaz geçmem
O aşktır ki beni yaratana yaklaştıran
O aşktır ki başka varlıkları sevmeme sebep olan
Dinim imanım, kitabım olmazdı
O aşkımdan
O sebepledir ki demişimdir hep önce vatan
Kanım aksa, nazlanmam
Çanım yansa sızlanmam
Öleceksin deseler uğruna
Hiç gözümü kırpmam
Sevdiklerimi ve her daim seveceklerimi
Veririm de hiç acımadan
Veremem bir çakıl tanesini
Onu incitmeye kıyamam
O aşktır ki beni ben yapan
O aşktır ki beni benden alıp
Beni bana yakınlaştıran

Öldüğümde yatacak yerim olan
O sevdiğim kara topraktır beni hayata bağlayan
Daha benim hamurum yoğrulmadan
Atalarım kanıyla beslemiş bu toprakları
Hiç çekinip korkmadan
Şimdi itleri dolaştırıyorlar üstünde
Hiç utanmadan
Ben daha var olmadan
Dünya kurulmadan
Bir avuç vatan toprağıyla yaratmış beni
Yüce Yaradan
Ondandır buralardan kopamam
Ondandır vatansız yapamam
Ondandır gözümün kararması
Ondandır canımın hemen yanması
İçimin sızlaması
Bir zerresini rüzgar uçursa
İçim kan ağlar hasretine dayanamam
Ben beni var edenlere aşık olmuşum
Kara toprağım benim
Ben senden var olmuşum
Hayatım sensin varlığım sensin
Senden geldim yine sana döneceğim
Ben bir beni Yaratana
Birde yaratıldığım toprağa aşık olmuşum
Ondandır hep derim
Vatan sana sevdiklerim ve canım her daim feda olsun

Ertuğrul Temizyürek

Bunu sen bilemezsin

Haktandır özüm
Üzerindedir gözüm
Uyarıcıdır sözüm
Dinle derim, dinlemezsin

Derindedir köküm
Ancak dalımı kesersin
Budadıkça filizlenirim
Sen bunu bilemezsin

Erdiklerime sen eremezsin
Bildiklerimi sen bilemezsin
Sen sana denileni yaparsın ancak
Bense bir milletin kaderini çizerim

Mete Han'ın torunuyum
Atilla'nın soyuyum
Osmanlının kurucusuyum
Sen bunları bilemezsin

Acılar bizim öz kardeşimiz
Dökülen kanlardır emeğimiz
Düşmandır bizim çiğnediğimiz
İnanđımızda sen inanamazsın

İman dediğın söz müdür
Ateş dediğın köz müdür
Ağlayanın sade göz müdür
Yürekleri dağlarız biz
Sen bunu bilemezsin

Eğilip bükülen yalnız sensin
Geleceği de göremeyeceksin
Düşmanına güven sen
Çocuğunu bile sevmeyeceksin

Biz ki yeryüzündeyiz
Bazen altında bazen üstündeyiz
Her zaman Hakkın emrindeyiz
Sen bunu bilemezsin

Öl derlerse ölürüz
Kefensiz de gömülürüz
Adımız bilinmese de övülürüz
Sen bunları bilemezsin

Gel dediler bak yine geldik
Sana yeniden geleceğiz demiştik
Dostu düşmanı deşifre ettik
Haklarını vereceğiz
Bunu göremezsin

Hakkın emrine uyacağız
Adaleti kuracağız
Yeninden bir olacağız
Sen bunları göremeyeceksin

Zamanı elinde tutanadır sözüm
Ona açılmıştır benim özüm
Ateş değilim ona karşı sadece közüm
Yak dediğini yakarım ben
Benim sultanım odur
Çıkmam onun sözünden

Ertuğrul Temizyürek

Büyüt beni sevginle

Büyüt beni sevginle,
Uğraş benimle
Sende herkesler gibi
Kaçıp gitme öyle
Yüreğime hasret ekenleri
Hasat ettim, gelmişken vakti
Hadi ne duruyorsun
Karış her işime
Uğraş benimle
Büyüt beni sevginle
Bir kerede emek ver
Yürek ver
Hep sen aldın götürdün emekleri
Hep sen aldın gittin yürekleri
Bir kerede değiş, sabret
Kırılсан da incinsen de
Sabret, umut ek yüreğime
Gir işime, at işine yaramayanları
Ayır sap ile samanları
Harmanla beni sevginle
Gölge ol peşimde
Gözümle gör her şeyi
Karış her işime, gocunmam
Sevinirim, kıskan beni gözünden
Hesap sor, bıkmam, usanmam
Yeter ki bırakıp ta gitme öyle

Ertuğrul Temizyürek

Canan

Kar yağacaksa
Yağsın dağlarırma
Umutlarım kalacaksa
Kalsın yarına
Sevdiğim güzel
Bela olsa da başırma
Kabulümdür, yeter ki
Uysun huyu huyuma
Saçları sarı olsa
Gözleri de ela
Gül değse yanaklarına
Bal sürse de dudaklarına
Bir kere geri çevirdiyse beni
Altında dökse yoluma
Döneremem canan,
Sevemem artık seni
Sevgim bağırmda
Hançer olsa da

Ertuğrul Temizyürek

Cinlerimle Sohbeteyim

Herşeyi hayallerde yaşamak,
Ağır bir yükü tek başına kaldırmak
Karmaşıklığın içine düşüp
Kendinle hesaplaşmak
Zormuş be gülüm, yapamadım
Oysa,güçlü sanırdım kendimi
Meğer bir kelimenin altında eziliyormuş insan
Bir taşla kırılan cisimler gibi
Bir harfle de kırılabiliyormuş insan
Yapamadım be gülüm,
Keşke kötü niyetli olabilseydim
İnsanları kandırabilseydim
İçten pazarlıklı şerefsizlerin
Şirret, yapışkan itlerin neferi olabilseydim
Keşke mutluluğu düdükleleyen
Balon gibi üfürenler ordusunda asker olsaydım
O zaman mutluluklar peşimde koşardı
Kapımı her gün gelip yoklardı
Ben yüz vermesemde
Çoban köpekleri gibi ayağıma dolanıp sırnaşırdı
Yapamadım ben, öğrendim ki
İyiler her zaman kazanamıyormuş
Ben temiz duygularımın
İçten davranışlarımın kurbanı oldum
Hiçbir zaman kendimi ağırdan satamadım
İçimden geldiği gibi yaşamamın esiri oldum
Yalana saydılar doğru sözlerimi
İnsanlar öyle aşık olmuş ki yalanlara
Doğrular batır olmuş bir çoğuna
Yalandan gülmelere öyle özlem duymuşlar ki
İçten olanlara inanamaz olmuşlar
Bile bile yalanlara koşmuşlar
Bile bile yalan konuşur olmuşlar
Anladım ki benim köy değiştirme vaktim gelmiş
Kendimi değiştirmektense
Mekan değiştiririm, bütün dünya böyleyse eğer
Yalanlarla kendimi besleyip
Kan emici şerefsizlerden olamam
Ben böyle gelmişim böyle giderim
Senin yaralarına merhem olamam
Senin merhem sandıklarında beni yaralar
Alnımı karalar
Sözlerim sadece sana değil birazda kadere
Ah kader sen dua et seni alnıma yazana
Eğer,o dost olmasaydı arada
Vallahi seni kıstırırdım ıssızda
O zaman ben sana öyle bir yazı yazardım ki
Taşlara sürtünsende kurtulamazdın
Uğraşma benimle, uğraşan dostumsa
Ben görüşürüm kendisiyle
Sen çekil aradan, kader falan dinlemem
Mutlulukla birlikte seni güzelce öperim

Ŗimdi cinlerimle sohbet halindeyim
Ne yapacağımı bilemem
Arada kaynatırım senide
Ufaktan kaybul Ŗimdi
Bir dahada gözüme gözükme
Affetmem inan, demedi deme
kertmeler türküsünü çok yanık söylersin

Ertuğrul Temizyürek

Çağırdılar beni

çağırdılar yine beni kutlu bir göreve
bekleyin dedim geliyorum
kaderim boynuma asılan yaftadır
kefenim koynumda sarılı durmaktadır
selam söyle benden sevdiklerime
de ki; o şimdi dönüşü olmayan bir yoldadır
belki gelirim haftaya belki kavuşuruz mahşerde
ben hakkımı helal ettim sevdiğim
sen neden gittin diye etmezsen eğer
cevabını benden deği yaratandan bekle
ancak o bilir bu sırrı ancak o çözer düğümü
eğer görürsen öldüğümü
sarılıpta ağlama cesedime lütfen
her göz yaşın bana saplanan oktur
bilki sevdiğim yüreğimde sevgiden başka bir şey yoktur
gidiyorum geldiğim yerlere yattığım yerlere
korkma vermem kendimi şerefsiz ellere
göz yaşlarımı kurttum pınarlarımda
kanım fedadır gocunmam dökülürsa toprağa
nefesimi saymadım bıraktım sahibim olan ALLAHA
gözlerimi ne sen kapatabilirsin nede sevdiklerim
sadece bir avuç vatan toprağına bakar
bırak avuçlarından toprağı sevdiğim
yoksa gözlerim açık gider

Ertuğrul Temizyürek

Çağırın, bende Geldim

Çağırın, bende geldim
Ve tüm ölümsüzleri emrime verdin
Gündüzleri, haram
Geceleri helal
Ve yıldızları bana yoldaş ettin
Çağırın, bende geldim
Ve yeminimi tekrar ettim
Ve sen bana sonsuzlukları vaat ettin
Benimse istediğim sadece huzur bulmak
Ve sonsuzlukta kaybolmak
Tüm ölümsüzler artık benimle
Uyuyanlar uyandırıldı
Gömülenler çıkarıldı
Unutulanlar hatırlandı
Ne bir eksik ne bir fazla
Herkes eskisi gibi yerini aldı
Korkularımızı gömdük toprağa
Nefislerimiz atıldı ırmağa
Ve çıkıldı eskisi gibi yola
Yolcular belli, hancılar belli
Her şey aklımızda her şey yanımızda
Ve saklıdır imanımızla
Bölenler varsa bir yerde
Bütünleyicilerde vardır
Kan dökenler varsa eğer
Kanı durduranlarda vardır
Ölenler varsa ki muhakkak olacaktı
Onları bir çukura olsa da koyacaklar vardır
Korkumuz yok, korkaklarla da işimiz yok
Planları olanların planlarını
İmanımız var diyenlerin imanlarını da biliyoruz
Bir yurdu yurt yapan ne bayraktır
Ne dindir ne imandır
Nede kan bağıdır
Bir yurdu yurt yapan
O yurttaki birlikte yaşama ve
Yaşatma uğraşısıdır
Ülküdür idealdir ve
Asırlardır süren
Ortak menfaat ve çıkarlardır
Eğer ki ölmüşse onların gözünde öküz
O zaman ortaklıkta bozulmuştur şüphesiz
Öküzü öldüreni bulmak değildir uğraşımız
Birlikte yaşamak ve yaşatmak içindir bizim savaşımız
Yurt sabittir bir yere gitmez gidemez
Üstünde yaşayanlar ölür
Ya da bir yerlere sürülür
Ölürse de bir yerlere gömülür
Yaşamak herkesin hakkıdır
Yaşamak istemiyor ise artık
O zaman katli de hem sünnet hem de farzdır
Kapılar açık gitmek isteyen herkes gidebilir

Kalmak isteyende bizim kardeşimizdir
Gerisi boş hayal ve düşmanlara hizmettir
Korkumuz yok, korkaklarla da işimiz yok
Bölenler varsa bütünleyenler de var
Bir yerden yıkılır bir yerden bozulursa
Yıkılanları, bozulanları eskisi gibi
Hatta eskisinden de güzel
İmar edecek olanlar da var
Çoktan çok gider azdan az
Ne devletler kurmuşuz
Ne devletlerimiz yıkılmış
Ne kanlarımız dökülmüş
Kanın akması iyidir
İlletli hastalıkların tedavisidir
Akacak ki eski kan
Sihhat bulacaksın sonra hemen
Bir devir batmışsa boş ver batsın
Akacak kan var ise boş ver aksın
Yaşamayı değil ölmeyi isteyenler varsa
Boş ver ölen ölsün kalan kalsın
Yeni devirler açılır yıkılanlar yapılır
Eski eskidir yenisi sevilir her zaman
Eskilerde kalma yeniliklerden korkma
Eğer ki isteniyorsa bizden vatan
Bizde başkalarından alırız
Almışızdır da her zaman
Doğu batı kuzey güney
Yerin altı yerin üstü
Denizin altı ve gökyüzü
Bize vatandır bize mekândır her zaman
Korkumuz yok, Allah'tan gayrı
İşimiz hep onun istediği onun hayrı
Ölümsüzlük bize özel bize ayrı
Var git ölüm sen senden korkanlara
Bize ölüm vatansızlıktır
Bize ölüm imansızlıktır
Bu ikisi varsa bizde
Ölüm bize sonsuzluktur
Her zerremiz ayrılrsa
Her biri ayrı ayrı yerlere konulsa
Hatta ateşlerde yakılrsa denizlere atılrsa da
Yeniden toplanır yine bir oluruz
Zamanı gelince
Şimdi, çıkıyoruz
Oyunları bozmaya
Dünyayı kan denizinde yüzdürmeye
Ölmek isteyenler ölecek
Gitmek isteyenler gidecek
Herkes hak ettiğini alacak
"gelin gidelim artık ölümsüzler
Yaşamak istemiyormuş bizimle bu dürzüler
Kim kalacak kim gidecekmiş artık görsünler

Bizi bekliyor sonsuzluklar ve huriler
Elimize silah almadan
Dişimize kan değmeden
Fitnenin tohumu kurutulmadan
Bize durmak yok artık”

Ertuğrul Temizyürek

ayımın Kp Şekeri

Bir misafir edasıyla gelip durma aklıma
İki defa alıp gitme kalbimin kapısını
Biraz bekle
Dinle heyecanlı atıŐlarını
Ev sahibi beklemez her zaman
Bazen misafir yakalamalı ev sahibini
Sendeki bekle beni azıcık
Benim seni beklediğim gibi
Kahvenin hatırına bırakma sevgimizi
Bir bardak ayda bile bulurum seni
Sen ki ayımın kp Őekerisin
Ruhumun her zaman ki vazgeçilmez neşesisin
Gelişlerin her zaman özel ve güzel
Çünkü sen kendin özelsin
Şeni sevmek ne kadarda güzel
ayıma tat veren kp Şekeri gibi
Tadını sevdikçe vermektesin
Kp Şekerim hiç eksik olma ayımdan
Ne olursun bir tanem hiç çıkma aklımdan

Ertuğrul Temizyürek

Çeker giderim Sırf senin için

Yüzüne bakıp;
Neden, niçin diye sormadan
Ardıma bir kez olsun dönüp bakmadan
Sessizce çeker giderim
Sırf senin için

Diz çöküp yalvarmadan
Kırıcı sözlerine aldırmadan
Sana bir sitemde bulunup
Kalbini kırıp kapıları vurmadan
Sessizce çeker giderim
Sırf senin için

Biz severken;
Sevdiğimizde ne bulduk
Ne bulmadık diye
Kendimize sormadık
Severken de sevince de
Kimseden çekinmedik
Kimseden de korkmadık
Kimselere hesapta vermedik
Hesapta sormadık
Biz sadece sevdik
Beklentimiz;
Sade ve temiz bir sevgiyle sevmek
Ve öyle bir sevgiyle sevmekten
Öteye geçmedi, geçemezdi de
Bizim için aşk;
Bir dilim kuru ekmeği
Görünce sevinen ağların
Ve çölde susuzluktan ölmek üzereyken
Bir yudum su için yalvarıp
Alçalan alçakların ki gibi değildi
Biz sevgiler içinden en güzelini
Sevilenler içinden de en özelini
Seçerek gönlümüze koymanın
Ve sevgiye doyup doyurmanın
Adını aşk olarak bilmıştık
Bizim yüreğimize aşk
Ömürde bir kere gelir
Bir kere de geçer
Ve sonrada yüreğimiz
İssız bir mezarlığa döner

Sevdiğini sanmak mı?
Bizde böyle bir söz hiç olmadı
Olamazda
Dilimizde durmadı, duramazda
Böyle bir söz hiçbir zaman
Bahanemiz olmadı, olamazda
Biz ya sevmişizdir
Ya da sevmemişizdir

Cevabımız kesin ve nettir
Herkese mavi boncuk veren
Dallamalara
Ve her gördüğüne âşık olan
Sallamalara benzemeyiz
Biz ne bir kelebeğiz ne de bir arıyız
Maymunda değiliz
Daldan dala atlamayız
Ne de aşkı kayıkçı küreği sanan
Anası babası belli olmayanlardanız
Bizim özümüz sevda ruhumuz aşktır
Ne gönlümüz nede gözümüz açtır
Bilmem ki seninki bu kaçınıcı aşktır
Sorsam şimdi sana aşk nedir diye
Sen dersin ki belki bir bakıştır
Belki de bir yalvarıştır
Belki de bir hastalıktır
Vallahi kuzum
Bizde aşk başkadır
Biz sevgiliden başkasına ne bakarız
Ne yalvarırız nede yalvartırız
Biz aşkın ne doktoruyuz
Nede hastasıyız
Biz aşkın kitabını yazamasak ta
Aşkın kendisine saygı duyanlardanız
Bu yüzden
Aşka gönül koymadan
Sevgiliye kırılıp gocunmadan
Sessizce çeker giderim
Sırf senin için

Ertuğrul Temizyürek

Çekip gittin

Çekip gittin
Gitmekle de kalmadın
Azıcık aklım vardı
Onuda elimden aldın
Beni bana bırak demiştim
Onu da yapmadın
Beni de benden aldın
Ne yapacaksan yap
Ben sana kaldım
Gündüzlerim gecem oldu
Sensizken zaman bile dondu
Bilseydin ki bu sondu
Sonumu bile benden aldın
Çekip gittin
Gitmekle de kalmadın
Hayallerim vardı
Onuda benden aldın
Resimleri yaktın
Bir yalan söze beni
Bilmem kaç sattın
Çıkıp gittin hayatımdan
Ne girerken sordun
Nede çıkıp giderken
Sen zaten alevden bir kordun
Beni yaktın sadece
Ben hiç yaşamadım baharı
Ya soğuk kış gecesiydin
Yada cehenem sıcakları
Ben hiç yaşamadım
Uçuk kaçık aşkları
Gözlerimi almıştın gözlerinle
Sözlerimi almıştın sözlerinle
Bedenim zaten bedeninde
Ruhumdan ne kaldı geriye
Darmadağın oldum
Viran oldum
Yıkık halimi bile
Benden aldın
Açtığı yaraları
Kendim sardım
Hep yalnızdım
Yalnız kaldım
Yalnızlığımı bile
Benden aldın
Bir sevda yanarken
Sen seyrine daldın
Ben yanarken ellerinde
Sen sıcaklığımda yattın
Bir canım kalmıştı bende
Peki neden onu da almadın
Canımı bana bıraktın ne oldu
Bak onuda ben kendim aldım

Ertuğrul Temizyürek

Çingen kızı

Seni yemesinler
Yanında da yatmasınlar
Uzaktan da bakmasınlar
Seni çingenin kızı
Nazına hep katlansınlar
Ne yaparsan yap sussunlar
Her dediğini yapsınlar
Seni çingenin kızı
Seninle gülsünler
Seninle ağlasınlar
Dur dediğin yerde dursunlar
Seni çingenin kızı
Seni melek mi sanırlar
Tatlı sözüne mi kanarlar
Bir gülüşünle mi yanarlar
Seni çingenin kızı
Anlamam aşk işlerinden
Geçmem ben dışlerinden
Kopsun be inceldiği yerden
Seni çingenin kızı
Sus desen susar mıyım?
Tuzağına düşer miyim?
Ardın sıra gelir miyim
Seni çingenin kızı
Ayır beni yollarınla
Aman sıkma beni kollarınla
Şaşırsam da düz yollarda
Acep sana gelir miyim

Gel desende vallahi gelmem
Yalvarsan da yine gelmem
Çok nazı sevmem ama
Naz yapmasan da yine gelmem
Eğer gelir sanırsan beni bekle
Günlerine günlerini ekle
Eğer yolda takılmazsam birine
O zaman gelirim merak etme
Sen çingenin kızı
Ben komşunun fakiri
İkimizde dış kapının mandalı
Sıskanda su çıkmaz portakalı
Eğlen benimle sen çingenin kızı

Ertuğrul Temizyürek

Çocuk

Yüzümdeki bensin
Dudağımda ki uçuk
Halen gözlerimde
Çocuksun sen çocuk
Saçların belik belik
Gözlerin boncuk
Halen küçüksün
Hala çocuk
Tutsam elinden götürsem parka
Dayanamaz oynarsın orada
Hele binince salıncağa
Bırakmaz kalırsın akşama
Çok seversin bilirim çikolatayı
Hasta olursun fazla yeme dondurmayı
Terlersin bırak artık koşturmayı
Yaramazlık yok tamam mı
Yoksa bir daha göremezsin
Ne dondurmayı nede çikolatayı
Anladın mı, bakma bana öyle bocuk boncuk
Ne yaparsan yap kal öyle çocuk
Nasıl içim kaynıyor biliyormusun sana
Sıkıca sarılasım geliyor boynuna
Duygularım habersiz akıp gidiyor
Kalbim ellerinde bilmiyorsun
Çok güzelsin nazar değmesin, korkuyorum
Yüzün gözlerin hele burnun
O dudaklarından öpmeyi çok istiyorum
Rabbim korkumu anlamış nazar değmesin istemiş
Gözlerine takmış boncuğu
Çok isterdim keşke bana verseydi o tatlı çocuğu
Ben benim olmayanı sevdim hakkım olmadan
Bırakmam da asla zamanım dolmadan
Hey tatlı çocuk bakarmısın bana boncuk boncuk
Çok seviyorum seni hiç büyüme
Hep öyle kal tamam mı tatlı çocuk

Ertuğrul Temizyürek

Çocuk he

Boyu yetmez pencereden bakmaya
Sandalye koyup çıkar
Kafasını çıkarır camdan
Düşmeyim diye de tutunur pervazdan
Bir gözü oyun oynayan çocuklarda
Bir gözü elmalı şeker satan adamda
Kulağı ise kapıda
Her an annesi gelir diye tetikte
Annesi ise komşuyla "çene"de
Sonra sıkılır iner sandalyeden
Hayalet gibi süzülerek geçer mutfağa
Annesine gözükmeden
Dolabı açar sessizce
Alacaklarını alır ve hızla döner geriye
Bu sefer de çıkar sandalyenin tepesine
Aceleyle unutmuştur kaşığı
Parmagını daldırıp yalar çikolatayı
Annesi halen komşuyla lâklakta
Oysaki çocuk pencereden sarkmakta
Ağı gözü çikolata olmuş veledin
Yemekle de kalmamış
Anasını bile sikmiş nanenin
Saatler geçer
Değişen bir şey yok
Çocuk pencereden bakar
Arada bir perdeye tutunup
Tarzancılık oynar
Maymun gibi oradan oraya zıplar
Sonunda dang diye yere düşer
Ve ağlar
Annesi istemeden de olsa
Lafı kesip içeri dalar
Meraklı komşuda peşinden koşar
Çocuk annesini görünce
Hayalet görmüş gibi korkudan susar
Annesi bir perdelere
Bir lekelere bakar
Ah komşu
Bu çocuklar ne de yaramaz
Görüyorsun ya
İki dakika boş bırakılmaz
Komşuda tasdiklercesine
Sallar kafasını ve derki
Bir kocasını öven yalan çıkar
Birde çocuklarını
Ah komşum ah
Görüyorsun ya yaptıklarını
Annesi çocuğu çimdikler komşuya göstermeden
Çocuk ağlamaya başlayınca
Şuğunu ört bas etmeye çalışıyor der
Yalancılıktan gülerekten
Komşusunun içi daralır aniden

Çünkü kendisi de çocukları bırakmıştır
Kim bilir kendisinininkiler ne yapmıştır
Koşarak gider evine
Anne tam başlamışken temizliğe
Zavallı baba gelir işten
Kadın asık bir suratla açar kapıyı
Bak der nelerle uğraşıyorum ben
Adam birkaç kere içinden
La havle çeker
Sonra bebesine söver
Yemekte ne var diye seslenir
Kadın bağırır sinirle
Ne yemeği yemek yapmaya vakit mi buldum
Akşama kadar bu sıpanın peşinden koştum
Ben ne zaman mutfağa gitsem beş dakika
Evi karıştırmış bu velet kaşla göz arasında
Bıktım yoruldum diye sızlanır
Yalandan orospu ağıtı yakmaya başlanır ki
Adam ortadan kaybolur sessizce
Bir de bakmışsın ki düşmüş kendi derdine
Elinde bir tava
Der ki, hadi bakalım
Bu günde yiyelim yumurta

Ertuğrul Temizyürek

Çok sev beni

kör kapıları açma yüzüme
vicdanından ileri koyma beni
körü körüne bağlanma
allahını sever gibi sevme beni
ben yerimi bileyim sen de sevgini
bile bile gel üzerime
can evimi bil
vuracaksan oradan vur
kuru bir yaprak gibi savrulma rüzgarımla
güne bakanlar gibi bakma yüzüme
bırak duyguların neyse gelsin üstüme
yalanı öğretme gözlerine
alıştırma dilini döne kelimelere
kendin ol kendince sev beni
ve hep bil ne kadar sevildiğini
duymazlıktan gelme, kendince anlama beni
benim gibi ol, dengim ol
sen yaralı bir ceylan gibi olunca
güzelim rengin solunca
gözlerine yaşlar dolunca
mutlu olurum mu sanıyorsun
diyemesemde sana kanıyor yüreğim
yetmiş yerinden kırılıyor belim
bükülüyor kimsenin bükemediği bileğim
kıyamıyorum sana, ama diyemiyorum
ikilemler içinde yaşayıp gidiyorum
bazen haykırmak istiyorum gururla
işte sevdiğim kadın bu diye
elimden alırlar diye korkuyorum
bazen kimseler görmesin bilmesin diye
seni yüreğime hapsediyorum
o zamanda kıyamıyorum sana
sen alışmışsın özgürce uçmaya
sen kendini bir oraya bir buraya çarpınca
kolun kanadın inciyip kırılınca
gözün dönüp allah kitap tanımayınca
korkuyorum benide tanımazsın diye
kıyamıyorum seni, hapsetmeye
esirim olsan bile bu kadar çile niye
seni nasıl seveceğimi bilemiyorum
hem annemsin hemde babam
tüm sevgileri sende tattım
senle kendimi tanıdım
senden önce kendimi güçlü sanırdım
zayıf yanlarımı sende gördüm
tutkularımı nefretlerimi ölçtüm
yok sandığım duygularımı buldum odamda
saklanıp kalan yanımı buldum
meğer ne çok şeymişsin bana
bil ki çok şeyimsin kıyamıyorum sana
cehennemde olsamda senle razıyım buna..

Ertuğrul Temizyürek

Çok şükür izlemiyorum

Başa geçeceksin ben Müslüman'ım diyerek
Sonra öpmeye başlayacaksın herkesi
Hem de besmele çekerek
Ve bununla utanmadan övünerek
Benden öncekilerde öpüyordu diyerek
Öptükçe öpesin gelecek
Hem isteyerek hem bilerek
Ve kendinin öptüğü yetmediği gibi
Birde yanındaki dalkavuklara öptürecek
Şimdi bana diyor
Milletin derdi seni mi geriyor
Geriyor mu bilmiyorum ama
Doğal olarak beni de etkiliyor
Bende bu milletin bir ferdi olmakla
Övünüyorum
Bazılarını gördükçe dövünüyorum
Çok şükür ki Allah'ıma
Öküzler grubuna girmiyorum
Biliyorum ki bu ahali öpülmeyi seviyor
Ondandır ki öpüldükçe öpülesi geliyor
Ama bilesiniz ki beyler
Benim durduk yere öpülmek
Hiç ama hiç işime gelmiyor
Öpülmenin
Sevilmenin
Okşanıp ellenmenin
Durduk yerde durmadık yerde
Olanı olur mu demeyin
Bazıları öpülmeyi gerçekten de hak ediyor
Benim üzüldüğüm
Bazıları da hak etmedikleri halde
Arada kaynatılıp öpülüyor
Hadi, bazıları öpülmek için sıraya giriyor
Hatta öpülmek için dört dönüyor
Abone oluyor
Para veriyor bilmem ne veriyor
El ayak öpüp utanmadan kendisi de eğiliyor, da
Ya buna susanlara ne demeli
Vallahi susmayın
Sustukça öpülme sırası size de geliyor
Oynanan oyunun perdedeki halı aslında komedi
Ama gerçekte büyük bir trajedi
Mesele şu
Oyunu izlerken ne yapmalı
Ağlamalı mı gülmeli mi?
Yoksa seyircilerden birini gözüne kestirip
Issızda bir güzel öpmeli mi?
Aslında hem bu oyunu oynayanları
Hem de bunları destekleyici olanları
Birde perde arkasında olanlarla
Öküzlerin trene baktıkları gibi
Bakanları

Ortalık yerde soymalı
Sonra kral çıplak diyerek bağırtmalı
Bağırmayanların münasip yerlerine
Uygun şeyler sokmalı
Yoksa iş işten geçecek
Vatan elden gidecek
Millet mi?
Belki kendini kurtaracak
Belki ölecek
Belki sürünecek
Belki de Allah göstermesin
Boyunduruğa girecek
Ne diyorsun sen deme
Bu filmin sonu
Hiç de güzel bitmeyecek
O halde

Hadi size hayırlı seyirler

.....
.....
.....

Ertuğrul Temizyürek

Dallama ve Sallama

Haberci yollamışsın
Gelsin konuşalım demişsin
Utanmadan
Bende haberini aldım
Önce dörde katladım
Sonra güzelce yuvarladım
Ve habercinin cebine koyup
Geri sana yolladım
Ulan dallama
Çaydaki sallama
Ve penisimde ki son damla
Sakın çıkma karşıma
Eskiye bakmam
Senide yalvartmam
Mezar yeri bile hazırlamam
Cımbızla toplatırım seni inan
Şimdi söyle yanındaki yavşaklara
Ve bilumum kavatlara
Hadlerini bilsinler
Ve kime hizmet ettiklerini öğrensinler
Bizim töremizi hiç mi bilmezler
Hiç mi bizden bir şey öğrenmemişler
Söyle dürzülerine
Bizde pişmanlık olmaz
Pişman olanlarda aramızda yer bulamaz
Eğer ki, çok pişmanlarsa
O değersiz bedenlerinden bir bomba yapsınlar
Ve gidip düşmanlarıyla kucaklaşsınlar
İşte o zaman bizler yine affetmesek de
Yaptıklarını
Yüce Yaratan affeder belki günahlarını
Toparlayayım derken bölüyorsunuz
Düşmanlarınız ile anlaşarak
Geri dönülmez bir yolda ilerliyorsunuz
Biz hiç zaman haksız yere vurmadık
Ve vurmaktan korkmadık
Asla susmadık
Şuskun da kalmadık
Öyle an olur ki vurmak zorunda kalırsın
Öyle bir zaman olur ki alacağını
Vurmadan da alırsın
Ne kandan korktuk nede kangrenden
İllet, vücut bulmaz bizde ebediyen
Keser atarız bilerekten
Bunun için ne yürek gerek
Nede dalak
Korkmana gerek yok be salak
İstemek yeter
İstemekle olur her şey ancak
Biz istersek olur
Ve olacakta
Sen merakta kalma

Bulunacak birisi varsa
İğne deliğinde de olsa buluruz
Vurulacak birisi varsa da vururuz
Öleceksek de ölürüz
Ve öldüğümüz yerde gömülürüz

Ertuğrul Temizyürek

Dayan yiğidim

Dayan yiğidim, dayanabildiğin kadar
Sen kuru bir yaprak değilsin, savrulacak
Bozuk para değilsin, harcanacak
Tutunabildiğin kadar tutun
Tırnaklarını geçirerek toprağa
Durabildiğin yerde dur
Savunabildiğin kadar savun,sevdiklerini
Korkma, ardına bile bakma
Atın yok ki ölsün adın yok ki kalsın
Niceleri adsız kahraman olmadı mı zamana?
Sen kanına, sütüne yüreğine güven
Bu gün senin dinine söven bari müslüman olsa
Dayan yiğidim, dayan
Yiğitlerin davası bitmez hiçbir zaman
Sana düşen yürümek, onlara düşense ürümek
Sana düşen milleti peşinden sürümek
Onlara düşense hakir ce sürünmek
Dayan yiğidim, dayan
Herşey ortada ayan ve beyan
Bilesin yardımcındır Hazreti Yezdan
Her daim ve her zaman
Bu bir sınav değildir, sabrını zorlama
Yaptıkların belki günahdır,
Günahsa bir sana, kafanı yorma
Sen emir kulusun, emir demiri keser
Rüzgar bile ferahlatır bazende yıkar geçer
Etten kemikten olduğunu unut bazen
Düşünme geçmişini ve geleceğini
Kimi iyi bilsin kimide kötü
Sen hiç düşünme yaşamı ve ölümü
Sana düşen zamanı ölçmek değil
Sana düşen zamanın hesabını sormak
Kimler kalırsa kalsın bakma ardına
Senin korkun olmamalı
Ancak korkaklar bakar ardına
Dayan yiğidim dayan,
Siperlerini yüreğinde kaz
Korkuların senden önce ölsün, göm ki toprağa
Duygularını sevdiklerine, yüreğini sevgiline ver
Ruhunsa zaten yüce Mevlada
Düşünme adımlarını
Bakma sıktığın kurşunlara
Vuran vurur ölen ölür
Sen emir kulusun yiğidim aldırma
Bu gün anlayamazlarsa da yarın anlarlar seni
Kefenin olmayacak, belkide mezar taşın
Belki adın hiç bilinmeyecek
Dayan yiğidim dayan,
Boş ver kim ağlarsa ağlasın
Kim tutarsa tutsun yasını
Şen ardına bile bakma, olmamalı zaafların
Ölüme giderken kara olmalı gözlerin

Şeytana uysada her zaman nefsin
Öldür göm ki nefsin, senden sonra toğrağa girmesin
Nasılsa yerimiz belli, soru şu "ne zaman"
Nefesimizi sayanda belli, ne bir fazla ne de bir eksik
Sana düşen saymak değil, saydırmak
Sana düşen sevdiklerimizi, kutsalımızı korumak
Dayan yığidim dayan,
Haydi yardımcın olsun Hazreti Yezdan

Ertuğrul Temizyürek

Dedik sözümüzü

Millet içinde millet olurda
Devlet içinde devlet olmaz
Zillet içinde bulunan zilletten medet umarda
Zillet içinde yaşayan zilletten utanmaz

Sana dedim ki, uzak dur onlardan
Dinlemedin
Kan kardeşi olmak istedin
Onlarla göbekten beslendin
Yapma dedim, yaptın
Onlarla düşüp onlarla kalktın
Sen iyi misin?
Hayır değilsin
Benim için sadece
Kötünün iyisisin
Niye senleyiz diye sorarsan
Sorma,
Sen dediklerimizi yap
Gerisine karışma

Bak barışmaya çalışma,
Aracılar koyup araçılar yollama
Ne yaparsan yap oğlum
Ben göbeğinizi kestim
Bedenlerinizi ayırdım
Ruhunuzu üfledim
Şimdi seçim senin
Eğer ki, yine ben dinlemezsən
Emrimdekiler harekete geçecekler
Ve ikinizi bir mezara gömecekler
Ve üstünüze çim dikecekler

Bilesin ki biz kuş değiliz kanadımız olmaz
Puşt değiliz ipimiz olmaz
Bizim iki elimiz bir de sitimiz var
Biz elimizle tutmadan da siteriz

Ben derindekilerle yüzeydekileri toplamışım
Öyle ya da böyle bir karara varmışım
Kararımı beğenenlerde oldu beğenmeyenlerde
Ama hepsini itaat altına almışım

Bu yüzden şansını fazla zorlama
Seninleyken korkma
Yap yapacaklarını
Ve tut ayır bacaklarını
Öyle ya da böyle bir şekilde ine gireceksin
Ya girip temizleyeceksin
Ya da o inde gebereceksin
Bilesin, ya seninle
Ya sensiz
Kararımız belli ve kesin

Devlet içinde devlet olmaz
Bilesin
Ona göre yaşayıp ona göre ölesin
Ertuğrul Temizyürek

Değermi bence değer

Seviyorsa seni sonuna kadar
Karartmışsa gözlerini,
Uğruna ölecek kadar çılgınsa
Atmışsa yüreğini
Bir senin yüreğinle yaşıyorsa
Damarlarında kanın gibi dolaşıyor
Düşüncelerini okuyabiliyorsa
Seni senden daha iyi tanıyor
Her şeyini affedebilecek kadar
Seni senden daha çok seviyorsa
O zaman dostum
Elbette her şeye değer

Kıyamıyorsa sana bakmaya
Korkuyorsa incitirim diye sana dokunmaya
Ayuçlarına, insafına bırakmışsa yüreğini
Kapatıp da gözlerini teslim olmuşsa sana
Güveniyorsa önce Allah'a sonrada sana
O zaman dostum, elbette her şeye değer

Sevmek buysa eğer
Böyle birisi için ölmek var ya
Bence yaşamaktan daha da güzel

Ertuğrul Temizyürek

değilmi Sarı oğlan

Bir gerçekleşen hayaller vardır birde gerçekleşmesi istenilen
Bir kandıranlar vardır birde kandırılan
Helal olsun sen ikisini de yapmışsın çoktan
Değil mi?
Ne sular aktı buradan
Ne haberler ne emirler geldi
Uzaklardan
Haberlere sevindin
Emirlere uydun sende
Değil mi?
Hiç utanıp sıkılmadan
Senin tayfalarının
Bazıları doğuştan
Bazıları sonradan olma kördür
Onun için sen hiç durmadan öttür
Korkma gözleri açılmaz hiçbir zaman
Hiç duydun mu?
"Yalan ve iman
İkisi bir arada durmaz hiçbir zaman"
Sende ikisi pek yakışmış anlaşılan
Sen hem kandıransın hem de kandırılan
Hem hayalleri gerçekleştirensin
Hem de bir milletin hayallerini yıkan
Söyle bakalım
Kimdir senin bir bacağından
Tutup kaldıran
Bilmiyorsun galiba
Ya da önemli değil senin için
Anlaşılan
Ne desek de sana boştur
Haydi, sen efendilerinin peşinden koştur
Değil mi?
Senide bir ana doğurdu
Peki, babanı bulabildin mi?
Ey onların bunların ve şunların çocuğu
Az kaldı sana takacaklar güzel mavi boncuğu
Sende boş durma
Dört çivi alda kendini çivile
Boş bırakma aman koltuğu
Yoksa hemencecik bulurlar
Senin gibi iyi bir ailenin çocuğunu

Ertuğrul Temizyürek

Demedi deme İLAHİ

Yolundayım,
Beni zorla yolundan saptırma
Sana inananlardanım
Beni dinsiz imansız yapma
İnatlaşma benimle
Birazda beni sen dinle
Duymazlıktan gelme
Görmezlikten gelme
Hep senin dediklerin olmasın
Birazda benim isteklerime evet de
Uğraşma benimle
Bak cinler tepemde
Yanımda değilsin
Bari karşıma geçme
Benim işim seninle
Ya senin işin kiminle
Bırak şu piçleri de
Birazda eğlen benimle
Sen çağırınca gelmem tabi
Geldiğimde ne oldu ki
Madem maksadın aşkı muhabbet
Gök kubbe senin evin değil mi?
Ben istediğim zaman gelirim
Sen çağırınca niye geleyim
Ansızın gelmek en iyisi
Her an rahatsız edebilirim seni
İşine gelirse
Ya istediklerimi ver
Ya da bırak beni kendi halime
Ya da her an kapına gelirim
Alacaklı gibi beklerim
Kah ağlar kah bağırırım
İster deli de bana
İster delinin önde gideni
Ben isterim arkadaş isteyeceğimi
Sen duymazlıktan gele dur
Beni duyanlar var sayende
Onları rahatsız ederim
Sen bana istediklerimi vermedikçe
Gece gündüz fark etmez
Gelir isterim
Aklıma her estikçe
Maksat gıcıklık
Anlamam ben dostum
Ya ver istediklerimi
Ya çek kahrımı
Senin kapın her daim açık
Sen düşün bana ne
Sen Tanrısın
Mecbursun beni dinlemeye
Bende zavallı bir kulum
Bende mecburum senden istemeye

O zaman bu inatlaşma niye
Ver de Şanın artsın
Sonra adın çıkacak cimriye
Ben kendimi düşünmüyorum dostum
Seni düşünüyorum
Bana yüzsüz deseler neyime
Ben istiyorum işte
Kimin ne dediği şeyimde
Sen bilirsin efendi
Ben istedim döndüm zenciye
Şıra sende
İster ver ister verme
Ama demedi deme

Ertuğrul Temizyürek

Demedin mi? Sen dedin ben Sana uydum

Dur dedin durdum
Vur dedin vurdum
Her emrine eksiksiz uydum
Duy dediğini duydum
Gör dediğini gördüm
Git dediğin yere
Gündüz gece demeden gittim
Bekle dedin bekledim
Sus dedin sustum
Kurşun yedim
Kurşun sıktım
Bir gün olsun emirlerini sorgulamadım
Demiyorum da şimdi neden buradayım
Soğukta üşümedim güneşte yanmadım
Uyu dedin uyudum uyan dedin uyandım
Dosta kuzuydum düşmana aslandım
Vatan bir coğrafya değil dedin
Bende vatanıma sınırlar koymadım
Dün Asya'daydık dedin bu gün burada
Gün gelir başka yerler için düşeriz yollara
Yurt çok bize dedin yeter ki canımız oldukça
Vatan için vurulanlar çoğaldıkça
Büyük ülküler olup büyük hayaller kuruldukça
Sormuyorum da sana neden şimdi burada
Dedin Hayaller kurma
Bilmiyorum
Oysaki ben demirden dağları eriten
Ergenekon'u yurt edinen bir milletin evladayım
Aslımız belli asaletimiz ebedidir
Yaptıklarımız ettiklerimiz belli
Bu vatana düşmanlar yeni girmedi ki
Türk ilk kez düşmanla karşılaşmadı ki
Varlığımız cesaretimize mi bağlı
Yoksa merhametimize kaldı
İlk kez düşmanla karşılaşmadık ki
Asırları mücadeleyle eskittik
At sırtında gittik attan indik yürüyerek gittik
Ama asla sürülmedik sürünmedik
Korkudan da ölmedik demedin mi?
Biz öyle bir milletiz ki dedin
Asla yılmayız bir Allah'tan korkarız da
Asla mahlûkattan korkmayız
Demedin mi?
Bir biz biliriz Kızıl elmanın yolunu
Bu gün yurdumuz burası dün Ergenekon'du
Bakmışsın yeniden gerçek olmuş Osman Han'ın rüyası
Demedin mi?
Suskunluğumuzun bir sebebi var diye
Demedin mi sabrımızın da bir sınırı var
Daha bıçak kemiğe dayanmadı diye
Demedin mi?
Hele bir kan dolsun gözlerimize

O zaman görürsün kim kalır geriye
Yıllar geçer asırlar geçer de
Attığımız adımlarımız dönmez geriye diye
Demedin mi?
Biz bu vatani
Vatan olduğu için sevmedik ki
Biz bu uğurda
Nice canlar vermedik mi?
Biz ki zalime bile zalimlik etmemişiz
Merhametsizin yüzüne tükürmemişiz
Ölüm Allahın emri diyerek
Ölüme gülerek gitmedik mi?
Demedin mi?
Biz sadece insanlarımızı değil
Tüm insanları seviyoruz diye
Demedin mi?
Tüm insanlar bir bütündür
Hepsi bir biriyle kardeştir diye
Et tırnaktan ayrılmaz
Ayrılrsa da can yakar diye
Demedi mi?
Ayrılanların sonunu
Hainlerin halini
Kahpelerin yerini
Görmedin mi diye
Demedin mi?

Dediklerin dün gibi aklımda
Sanma ki adamların derin uykuda
Düşmanlarımız pusu kursa da
Bilene pusu avdır demedin mi?
Ava gidenleri avlamak evladır
Ölümü bize veren Mevla'dır
Alnımıza yazılana uymamak haramdır
Bu vatan için ölmeyen öldürmeyen haindir diye
Demedin mi?

Yine buyur ki yine uyalım
Dur dediğin yerde duralım
Vur dediğini vuralım
Hain olan kardeşimse de
Çekinmeden
Gözümü kırpmadan
Kaşları arasından vurayım

Bildim vatan nedir ne değildir
Bildim dost nedir ne değildir
Bildim düşmanım kimdir kim değildir
Emirlerine hazırım
Ölmeye hazırım
Ne dersen razıyım KOMUTANIM
DEMEDİM Mİ?

Ertuğrul Temizyürek

Deniz köpürdü

Ve sonunda deniz köpürdü
Oysaki bu bir küfürdü

Yaladı yine kıyıları
Öptü okşadı dalgalar
Kimi kıvırtır kıçını
Kimi çalkalar
Kimilerini atar kimini yalar
Ah yok mu şu dalgalar

Herkeste bir dalga telaşı
Kiminin elinde kimin dilinde
Kimi oturmuş izler sahilde
Kürek çeken çekene
Yüzen yüzene
Ne kadar kaçarsan kaç
Ne kadar yüzersen yüz
Nasılsa döneceksiniz sahile

Küfür mü etti yoksa tükürdü mü?
Yoksa tükürdüğünü mü yaladı
Anlamadım şimdi ben
Kim kimi yıkadı yaladı

Vurun bakalım vurun
Birileri belki der
Burada biraz durun
Aklı başında olana bir sorun
Dalgalar kimin cebine ne koydu
Kimi aldı kimi yuttu

Deniz köpürdü
Vurdu gitti pislikleri sahile
Kimileri mercan sandı
Aldı koydu cebine
Belki bu bir oyundu
Peki, bu pislği cebimize kim koydu

Ve sorular soruları takip eder
Değişmeyen tek bir gerçek var
Değişmeyecekse söylemek ne fark eder
Eşegi çayıra salanlar
Elbet o eşegi bir kazığa bağlarlar
Sonra kulağı ardına bir ayna
Ayaklar altına alınan bir tosbağa
Kuyruğa bağlanıp heybeye konulan bir taş
Sonra kuru giren çıkar yaş

Eşek eşeklikten mutlu
Herkes yarınılardan umutlu
Kimse öptüğüne bitli
Der mi koynuma aldığım sirkeli

O yavşak değilse ona uyanlar
Denize doğru koşanlar
Sahilde soyunup üryan gezenler
Kimi dalgalara bakar fantezi kurar
Kimi rakısını ağırdan yudumlar
Herkesin var bir dalgası
Eee dostum bu dur artık günün modası

Kimini sessize alırlar kiminin sesini açarlar
Kiminin oyuncağını elinden alırlar
Sen sessizde dur izle köşeden
Bak canım birazdan bitecek bu film
Sen şimdiden bir köşeye gizlen

Laf uzadı ağalar vakit geç oldu
Anlayan anladı anlamayan sona kaldı
Laf ne kadar uzarsa anla ki
Bir o kadar boka sardı

Ertuğrul Temizyürek

Dertlenme Sen

Korkma, çıkmam
Girdiğim yoldan
Vermem sırlarımızı
Bende ki sır otopsimde bile çıkmaz
İnan

Biz dümensiz bir gemide değiliz
Ve kaptan halen köşkünde
Terk edenlerin hepsi fare
Bit, pire ve kene
Biz yerimizdeyiz
Ve her daim olacağız yerimizde
Alsalar da içeriye
Sorguya çekseler de
Ne ser veririz nede sır
Beni yeni mi tanırsın
Biz ölüme gülerek gidenlerdeniz
Biz feleğin çemberinden
Geçmişiz
Zemherinde yürümüşüz
Ateşten gömleğini giymişiz
Ölmeden ölmüşüz
Bizi neyle korkutabilirler
Neyle üstümüze gelebilirler
Dertlenme sen
Bizden kimse bir şey alamaz
Ne canımızı
Ne kanımızı
Vermeyiz dostum biz
Bizim post pahalı
Ne onların almaya güçleri yeter
Ne de ömürleri
Bizde yok alacakları
Ama var onların verecek çok canları
Bizim davamız belli
İmanımız yeni mi?
Biz boşa mı inandık
Bizim imanımız yalanlardan uzak
Düşman kursa da tuzak üstüne tuzak
Biz bilmeden basar mıyız üstüne
Bilerek bastığımızı göre
Elbet vardır bizimde bir hesabımız
Bilmez misin?
Pusu bilmeyene pusudur
Bilene avdır, bilmeyen zavallıdır
Kaybedeceklerimizin farkındayız
Ama bilesin ki biz sabırlıyız
Sabrımız Yaraticının ki kadar olmasa da
Yeterlidir
Bilesin ki
Bizim yerimiz yurdumuz bellidir
Duruşumuz bellidir

Çekilişimiz ancak buraya kadardır
Korkma, imanımız tamdır
Bize her yer aynıdır
İçerisi ya da dışarı
Bizler nefes aldıkça
Cehennemi yaşarız
Ölünce cenneti
Bize rahat yüzü yoktur
Bize dünya cehennem
Ölüm cennet mekân
Bize her daim zaman
Acı yüzünü göstermiştir
Ne kâfir ne düşmandır
Üstümüze gelen
Ama fark etmez bize
Vatanımıza göz koyan
Üstümüze gelen kardeşimiz
Olsa da
Kendi kanında boğarız
Biz kardeşini boğarak
Devletin bekasını
Sonsuza dek koruyanlardanız
Unuttun mu?
Merak etme?
Biz kaptansızda kalırız gemide
Batarsa batsın
Bizde başka bir gemiyle
Yelken açarız denizlere
Bizde bu iman ve
Bu yürek durdukça bedende
Çok gemiler batırırız
Çok gemiler yakarız
Unutma üstat
Biz bedensizde
Sonsuzlukta yaşarız
Dertlenme,
Biz senin emrinde değiliz
Biz önce Yaratıcının emrinde
Ve onun bize emanet ettiği
Vatan ve milletin
Sonsuz bekçileri ve
Hizmetçileriyiz
Ölebiliriz
Hatta öldürülebiliriz
Ama bilesin ki
Ölsek de öldürülsek de
Asla yenilmeyiz
Böyle bil
Böyle davran bize

Ertuğrul Temizyürek

Devam et yola

Çağırırsa seni ecel kollarına
Nasıl dersin ki?
Ben daha doyamadım dünyaya
Tutup ellerinden çekerse seni
İssız kuytulara
Nasıl dersin ki?
Ben kıyamam yavrularıma
Söz mü dinler sanırsın?
Göz yaşlarını silermi sanırsın?
O da emir almıştır senin benim gibi
Yakar seni bir ateş gibi
Eritir kora döndürür bir demir gibi

Bir misafir edasıyla
Yarın sana mı gelebilirmiyim?
Demesini mi bekliyordun?
Müsait değilim dediğin vakit
Tamam başka bir zamanda
Gelirim deyip gitmesini mi istiyordun?
Ecel bu kapını çalmaz
Evdemidir diye bakmaz
Yaşının ister sonunda ol ister başında
Ecel bu dostum, bir gözünde bir kaşında
Damarında ki kanın gibidir döner dolaşır
Sen ne yaparsan yap o sana bir şekilde ulaşır
En güzel anında yapışınca yakana
Nasıl dersin ki?
Ben daha doyamadım oyunlara
Söke söke alıp götürmez mi seni?
Alıp en kuytulara
Sorgulara çekmez mi seni?
O zaman gözün ardında kalsa ne yazar
Bedenini kim yıkar mezarını kim kazar
Kefenini kim diker kim seni sarar
Nerden bilebilirsin ki?
Kim alır seni kim satar
Mezarına bir avuç toprağı kim atar
Kim ardından ağlar kim yasını tutar
Ecel bu dostum sana vaktin varmı diye sormaz
Nefesini sayan bellidir
Ne bir nefes fazla nede bir nefes eksiz
O zaman bu korku ne diye
Madem bu hayat senin değil
Değil de ellerinde
O zaman bu korkuların ne diye
İstesende istemesende
Zamanın dolunca gideceksin
Ellerinde mi sanki senin
Vaktini durdurmak
Yada zamanında önce doldurmak?
Sen çağırınca gelirmi sanıyorsun eceli
Beklesende gündüzlü geceli

Ecel bu dostum,
Belki rüyanda belki banyoda
Belki pusudadır köşe başında
Belkide saçının telinde
Damarında ki kanın gibidir döner dolaşır
Sen ne yaparsan yap o sana bir şekilde ulaşır
Kaçışın yok canım korkuların boşuna
O zaman sus ve devam et
Kaldığın yerden o sonsuz yola..

Ertuğrul Temizyürek

Deyiver hele

Seni çağırıyorlar
Hele bir koşu gidiver
Sarı lira vereceğiz diyorlar
Senden!
Ne istiyorlarmış soruver

İpini vermişsin zaten ellerine
Oynatıyorlar seni
Öpüyorlar evire çevire
Öpülmeye doymadın mı?
De hele
Daha kıvama gelmedin mi?
Deyiver

Oğluna gemi
Kızına burs vereceğiz diyorlar dı
Eteklerin zil çalarak
Oldu bu iş deyiver
Karşılığında gerdeğe girecekmişsin
Kimin şeyiyle diye bir soruver

Bu gün bir diyorsun
Yarın iki
Bu arkanda ki kimin tiki
Hadi bakalım biliver

Arkanda ki öpücük ister
Dönüp birde öpücük veriver
Oldu olacak tüm zevkleri tat
Karını kızını da alıp getiriver

Sana sarı liralari vereceklerdi
Verdiler mi?
Kucaktan indirmeyeceğiz diyorlardı
Seni kucaktan indirdiler mi?
İpini bir gün keseceğiz diyorlardı
İpini kestiler mi?

Ne yaptın sen
Deyiver şimdi
İndir dediler
Donu indirdin
Gece gündüz sevildin
Öpüldükçe
Çocuklar gibi sevindin
Dağdan indir dedilerdi
Dağdakileri indirdin mi?
Efendilerini sevindirdin mi?
Dibini de tamamen deldirdin mi?
Hele bana deyiver

Gittin koşaraktan ördek gibi

Söyle bakalım suya girebildin mi?
Bilmem kiminle
Gerdeğe sokacaklardı seni
Gerdekte kız çıkabildin mi?
Öğüt vereceklerdi sana
Öğüdünü alabildin mi?
Ufak bir hesap vardı diyordun
Hesabını sorabildin mi?

Alışmışsın sen Sefer'im
Duramazsın sen yine istersin
Her gün olmasa da canın çeker
Koşaraktan değil uçaraktan gidersin
Kızdan gönüllü olmuşsun
Saçlarına tarak
Kıçına yurak değdi mi?
Söyle bana Sefer'im

Ertuğrul Temizyürek

Dilim tutuldu

Adı konulmamış bir aşkı, aramızdakiler
Sana göre dostluk, bana göre sırdaşlıktı
Hiç bulaşamamıştı gözlerimiz, tenhalarda
Ben kalabalıkta da olsa görmek isterdim seni, oysa
Ama olmadı, olamazdı da
Ne sen benimdin nede ben senin
Uzun zaman önce kaybetmiştik, kazanamadıklarımızı
Belki seninde haberin yoktu,
Olmasınada sebep yoktu, yüreğimdeki yaralardan
Kendimi vurduğum parangalardan
Her telefonum çalışında, sanırdım yüreğim yerinden fırlayacak
Bıraksam inan sana koşacak,
Tüm duygularım senin yanında ben bile bana düşman olmuştum
Sana bir türlü açılmamakta
Kaderin akışını değiştirebilirdim, belki
Korkularıma yenik düştüğümü sanıyorsun değil mi?
Ben kendimi sana layık göremedim oysa
Sen kanatsız bir melektin yalancı dünyada
Bense çirkin bir ördektim, kendi yuvamda
Gizlice seni izlerdim, gözlerin çok hoştu
Neye baktığını bilmeden bakan iki göz
O gözlere bakınca tutulur du diller
Konuşamaz kimse ne laf nede söz
Bende konuşamadım işte gerçekler bu

Ertuğrul Temizyürek

Dişi aslanım

Her an hazır olmalısın, gelecek kötü bir habere
Hakkımı helal etmem, gözünden bir damla yaş süzülürse
Dimdik ayakta duracaksın, eğilip bükülmeden
Dostu üzmeyecek, düşmanıda sevindirmeyeceksin
Çocuklarımın gönlüne elem ve kederi sokmayacaksın
Vatan sevgisi için açtığımız yeri başka aşka doldurmayacaksın
Hakkımı helal etmem, için kan ağlarda karalara bürünürsen
Bir gün olsun mezarım başına gelipde üzülürsen
Korkuyu değil cesareti aşıla evlatlarımın yüreğine
Umutla bak o güzel masum gözlere
Benden bir haber sorarlarsa, eğer
De ki " vatan için herşeye değer"
Dişi bir aslanın heybeti ile korursun bilirim yuvanı
Bilirim kimseye muhtaç etmezsin yavrularımızı
Gözümü arkada bırakmıyorum, kanına ve sütüne güveniyorum
Seni ve çocuklarımı önce yaratıcı yüce Mevlaya
Sonra kendi namusuna emanet ediyorum
Bilesin ki, zaman
Kimine nimettir kimisine de külfet
Sen küfretme sadece şükret
Sabrının mükafatını cenabı Hak verecek
O sebeple; toprağıma toprağı sen ekle
Yıkılma, sevinçle atsin yüreğin
Bil ki şimdi cennettedir sevdiğin
Sabredersen eğer, sende benimle olacaksın
Yoksa zamanda yok olacaksın
Ağlamayacak ve ağlatmayacaksın
Süslü sözlerle yürekleri dağlamayacaksın
" eşim üstüne düşeni yaptı, her Türk gibi
vatanı için severek öldü, bayrağı bize bıraktı" diyeceksin
sevdiğin değilde düşmanın ölmüş gibi gel yanıma
mağrur bir ifadeyle bak yüzüme
bilirim, gururludur kadınım, yıkılmaz
onurludur bir adım geri atmaz
eskisinden dahada kara olur gözlerin
bilirim, beni hep sevdin ve sevmeyede devam edersin
o yüzden gülerem gidiyorum ölüme ben, kadınım
sen benimsin, bende senin adınım
ellerini öperek kınaladığınınım
mağrur bakışlı kadınım
ben görevimi yaptım sıra sende
Allah'ım sabrına sabır versin
haydi dişi aslanım işin rast gelsin

Ertuğrul Temizyürek

doğrularıyla Kaybedeyim seni

karadeniz gibi dalga dalga yüreğin
bir gün fırtınanda batacak mıyım?
ne yapacağın belli değil korkuyorum
ömrüm korkmaklamı geçecek, bilmiyorum
biliyorum gözü kara delisin
ama bilki her halinle sevimlisin
başaktan saçlarını dağıt gölge olsun bana
nefretlerini sal üstüme ben gömerim toprağa
gururumu yere serdim gelip geçip bas üstüne
eğer hala inanmıyorsan sözlerime
bilki ben hala öğretemedim yalanı gözlerime
doğrularıma kızarsan o senin bileceğin
ama bir gün seni kaybedeceksem
yalanlarımla değil doğrularıyla olsun
sen çekip gitsende canım
mutluluk senin peşinden koşsun
ben kendimi asla düşünmedim düşünmem de
sevgim tertemiz kirlenmez asla
eğer sen aşıksan yalanlara
ben söyleyemem kusura bakma
neysen olsun gözlerimde
çocuksan çocuksun aşıksan aşık
haksızsan haksızsın dur derim
alkış tutup yanlışlarına sana şirinlik yapamam
eğer dostunsam,sevdiğinsem senin
farkım olmalı başkalarından benim
eğer üzecekse doğrularım seni
mutlu olacaksan yalanlarımla
yapamam canım kusura bakma
eğer bir gün kaybedeceksem seni
bu yalanlarımla değil doğrularıyla olsun
sen çekip gitsende canım
mutluluk senin peşinden koşsun
palyaçon olurum güldürürüm seni hiç gocunmadan
oyuncağın olurum oynarsın benimle durmadan
kırarsan beni atarsan bir köşeye yada bıkersan
hiç oynamayıp benden sıkılırsan
ben beklerim sen aldırma
ya koyduğun yada attığın yerde
beklerim seni bıraktığın yerde sessizce
gökteki yıldızlar kadardır sevgim
denizlerde kum gibidir sayabilirsen
çöl kumları gibidir bilebilirsen
eğer dersen bir gün biter sevgin
sen okyanusların önüne koyarsan engel
belki o zaman biter benimde sevgim
karadeniz gibi dalga dalgadır yüreğin
varsın batsın yüreğinde sevgim
hiç olamadım belki senin ama,
belki bir gün tamamen senin olurum
senle doğmadım ama senle ölmek istiyorum

Ertuğrul Temizyürek

Döneyim mi artık işime

İssız gecelerimin sahibi
Ve karanlık gecelerimin şahidi
Döneyim mi artık bıraktığım yerlere
Bana diyorlar ki
"bu suskunluk nereye kadar
Artık canımıza yetti"
İzin verirsen eğer bana
Bıraktığım yerden
Tekrar başlamak istiyorum
Eğer dönersem izinle
Uyuyanları uyandırmayı
Suskunların suskunluklarına
Son vermeyi
Bir milletin kaderiyle oynayanların
Oyunlarını bozmayı istiyorum
Derinlerde olanları
Çıkarayım mı gün yüzüne
Ölüleri diriltiyim mi izinle
Ne diyorsun?
Biliyorum ki sende benim gibi
Bir an önce olacakların olmasını
Öleceklerin ölmesini istiyorsun
Sen izin ver yeter ki
Senden izinsiz bir şey yapmak istemiyorum
Ama susman beni zorda bırakıyor
İstiyorum ki seninde gönlün olsun
Sen tamam dediğin vakit
Alırım ben zamanı geriye
Sen başla dediğin an
Başlarım hemen yarışa
Ben ve benden olanlar
Zaten her daim hazırlar savaşa
Fazla vaktimi almaz toparlanmam
Ekibimi kurup savaşa hazır olmam
Ölüler dirilirler hemen
Zaten yatmaktan bıkmışlar
Hemen koşarlar peşimden
Nefes aldığımı gören
Sesimi duyan
Her daim benimle olanlar
Düşerler ardıma gelirler
Adımı bilen bilmeyen
Yüzümü gören görmeyen
İşimi bilen bilmeyen
Düşer gelir peşime
Kanatlı kanatsız
Kollu kolsuz bacaklı bacaksız
Kanlı kansız insanlı insansız
Canlı cansız
Günahlı günahsız
Düşer gelirler peşime
Bırak da başlayım işime

Karanlık geceler aysız
İnsanlar Eray'sız kalmasın
Bırak yıldızları toplayım
Gökyüzünden
Bırak ay dolunay olsun yeniden
Yaşayanlar yaşadıklarından
Yaşamayanlar yaşamadıklarından
Duranlar durduklarından utansın
İzin ver artık döneyim
Hak edenleri kefensiz
Kuyu diplerine gömeyim
İzin ver
Güneşi doğdurayım yeniden
Karanlık bir köşe kalmasın
Söndüreyim ışıkları lambaları
Gerek kalmasın lambaya prize
Üff'leyim gitsin hepsine
Yetsin güneşin hepimize
Sen izin ver yeter ki
Gücüm yeter güneşi doğdurmaya
Doğudan ya da batıdan
Kuzeyden ya da güneyden
İstedğin vakit istediğin yerden
Horozların ötmesine gerek kalmadan
Doğdurayım güneşi
Söyle şimdi
Benimle misin?
Üsttekileri alta
Alttakileri üste
Her şey yerli yerine gelecek
Sayemizde
A..na Kodumun Piçleri
Saklanacak yer arayacaklar
Ama bulamayacaklar
Kıyamet kopmuş olacak bir kere
Saklandıkları her köşe
Bize seslenecek
Her taş ses verecek
Arkamızda saklanan
A..na Kodumun Piçleri var diye
Saçından sakalından
Donundan şalvarından
Tutulup getirilecekler
Hak ettikleri avuçlarına verilecek
O zaman görülecek kim Müslüman
Kim Yahudi Kim Hıristiyan
O zaman anlaşılacak işte
Kim inanan kim inanmayan
Tek bir Allah'a inananlarla
Paraya ve güce tapanlar
Duyguları sömürenler
Çıkacaklar ortaya

O zaman görecek herkes işte
Kim sünnetli kim sünnetsiz
Kim abdestli kim abdestsiz
Yıkacağız içimizde ki Truva atlarını
Çıkaracağız gün yüzüne
Gerçeklerle yalanları
Asacağız Kahpe Piçlerinden
Geriye kalanları
Tutunacak ne bir dalları
Nede gidecekleri
İkinci bir vatanları olacak
İzin ver dedim sana olan saygımdan
Haberin olsun
Böyle hep susarsan
Başlayacağım işime
İznin olmadan
Beni bekleyenler var
Bana ümit bağlayanlar var
Öne düşüp isyan bayrağını
Dalgalandırmamı bekleyenler var
Ali'nin yolundan
Peygamberin soyundan olanlar
Allah yardımcısı olsun diyenler var
Düşmem lazım yollara
Yatmam lazım yeniden karlı dağlarda
Ebu Zer'in izinden
Hallacın peşinden gitmem lazım
Ali'nin davasını gütmem
İslam'ın ateşini yeniden
Yakmam lazım
Hokkabazların kellesinden
Ölümsüzlüğün suyunu
Rıdvan şarabından içmem lazım
Bekleyenlerin duası
Mazlumun yalvarması
Zalimin haykırması
Beni düşürüyor yollara işte
Geleceksen gel benimle
Artık seni bekleyemem
Çünkü işim acele
Diyorlar ki bıçak dayandı kemiğe
Dualar kabul olacak sayemde
Mazlum yeniden gülecek
Güneş yeniden doğacak her yere
İslam yeniden anlaşılacak bizimle
İşte böyle
Söyle döneyim mi artık işime
? ? ? ? ? ? ?

Ertuğrul Temizyürek

Durdum

Durdum, durabildiğim ilk yerde
Tırnaklarımı geçirdim toprağa
Direnmekteyim
Ey ölüm nerdesin
Ben her an her yerde
Seni beklemekteyim
Gece suskun, ay bile küskün
Ruhum bedenime sürgün
Zaman gardiyan
Ayaklarım nöbette
Gözlerim yorgun
Pilim bitmiş
Fenerimin ışığı solgun
Durabildiğim yerde
Duruyorum
Soğuk vurmuş bedenime
Üşüyorum
Susabildiğim kadar
Susuyorum
İsyan edecek ruhum
Hele bekle diyorum
Biraz daha bekle
Baktık olmuyor
Birlikte isyan ederiz diyorum
Önüm düşman ardım perişan
Dayan diyorsun da Komutanım
Dayanabiliyorsan gel sen dayan
Her şey ortada işte ayan ve beyan
Kendi topraklarımda el olmuşum
Düşmanın önünde yem olmuşum
Dayan diyorsun sadece dayan
Görüyorsun işte
Dayanabildiğim kadar dayanıyorum
Arkadaşlarımda bedenleri
Yerde yatıyor
Ağlayamıyorum
Sonbahar yaprakları gibi
Yerlere düşüyorlar
Ve orada üşüyorlar
Kanımla bile
Onları ısıtamıyorum
Siper et diyorsun
O cansız bedenleri kendine
Oysaki ben böyle
Yaşamak istemiyorum
Ölenle ölmemez diyorsun da
Ben ölümlerin ardına
Sığınmak istemiyorum
Onlar benim arkadaşım
Kardeşimden daha yakın
Şus komutanım konuşma sakın
Önce çevrene bir bakın

Toprak kaybolmuş
Kendi rengini unutmuş
Kızıl bir deniz üstündeyiz
Sen işte vatan işte bayrak diyorsun
O zaman niye halen susuyorsun
Susman neşe veriyor şerefsizlere
Sıkıştırdıklarını sanıyorlar seni kafese
Oysaki onların aldıkları her nefese
Ben kahroluyorum
Kendime ve sana soruyorum
Bekleyecek miyiz hala böyle
Eğer bekleyeceğiz diyorsan
Komutanım
Ben nöbetimi sana devrediyorum
Sen bekleyebildiğin kadar bekle
Ben tekrar gelirim
Dayanamadığın, yorulduğun yerde
Haber salman yeterli
Gelirim ansızın bir gece

Ertuğrul Temizyürek

Duydum ki

Duydum ki;
Kuş olup da uçacakmışsın yüreğimden
Sel olup da akacakmışsın gözlerimden
Ruh olup da çıkacakmışsın bedenimden

Söyle;
Sensizken bu tende can ne arar
Sen zaten vermişsin kendince bir karar
Sen hep karda ol sevdiğim
Tek bana gelsin zarar...

Akıp gitti avuçlarımdan zaman, tutamadım
Öyle bir kapattım ki gözlerimi hayata
Bir daha bakamadım..
Duymazlıktan geldim artık yalanları
Göge salıverdim
Beni yakan aşkın dumanlarını....

Duydum ki;
Gelin oluyormuşsun....
Sadece ağladım....
Elimden sadece ağlamak geldi
Yüreğimin kapılarını kapadım
Zincire vurdum aşkımı
İçimde sakladım haykırışlarımı.....

O kara gözlerine hep ben bakmalıydım
Saçlarını ben taramalıydım
Dizlerimde yatan sen olmalıydın
Uzaklarda gizli saklısın
Bil ki sen içimdeki canımsın....

Duydum ki;
Kopup gitmek istiyormuşsun bağımından
Bir daha su içmem diyormuşsun dağından
Bil ki;
Şen bağımında bir gülsün
Ömrüm hep peşinden sürünsün

Ertuğrul Temizyürek

Ecel dediğin

Ecel dedikleri nedir ki?
Zamanın
Herhangi bir anında
Kaybolulup gitmek değil mi?
Ardında bıraktıklarının
Bir damla olsa da
Akıttığı göz yaşı
Ciğer acısı değil mi?
Hiç beklemediğin anda
Sevmediğin birisinin
Sana misifirliğe
Gelmesi gibi değil mi?
Belki en mutlu anında
Belki mutsuz zamanında
Belki de köşe başında
Sana pusu kurmuş
Bir düşman değil mi?
Belki senin de farkın yok ecelden
Sen zamanı katletmekte
O ise zamanı gelenleri
Aldığını vermek gibi
Borcunu vererek ödeşmek gibi
Sana verilen bir avuç toprağı
Gözlerine koymak gibi
Aslına dönmek gibi değil mi?

Ertuğrul Temizyürek

Ecel peşinde dediler

Ecel peşinde dediler
Sanki çokta umurumda
-Gel gidelim buralardan,
Ecel pusu atmış yollarına diyorlar
Ben öyle saklanamam kuytulara
-Peşine zaten çoktan düşmüş diyorlar

Korkum yok ki ne kaçayım ondan
Ecel korkuyor ki benim peşimde
Korkmasaydı eğer düşerdi önüme
Köşe bucak saklanmak neyime
Eğer ecel korkmasaydı çıkardı karşıma
Bakarak gözlerimin içine
Seni istiyorum derdi hoyratça
Bende verir miydin bakalım
Bakardık benim pabucum ucuz mu?
Yoksa pahalımı gelirdi ona
Konuşurduk, belki de dertleşirdik
Belki ne istediğimizi bilirdik
Belki onun istediği yoktur bende
Belki de benim istediğim onda

Kusura bakma dostum
Benim gözlerim kara
Onun gözleri ne renk bilemem
Bakarız artık karşıma çıkınca
O elma derse de çıkarım armut dese de
Çanak çömlek patladı dese de
Söyleyip söylenip kaçsa da
Oflayıp puflayıp kızsada
Benim yerim belli
Çıksın gelsin bir demli çayımı içsin
Beğenirse ne ala beğenmezse bana ne
Elinden geleni koymasın ardına
Gücü yetiyorsa eğer
Bir nefes dahi aldırmasın bana
Ben korkmuyorum, peşimde olan o
Ardıma dahi bakmıyorum
Derdi sorunu olan o
Korkusu yoksa çıksın karşıma
Güzelce konuşurum onunla
Baktım anlamıyor anlamak istemiyor
Artık yapacağım bir şey yok
Ya Allah bana verir yahut ona

Ertuğrul Temizyürek

Efendim

Derinlerde bir yerde saklısın
Varlığın varlığımızdır efendim
Hakikatten çok ince görüşlerin
Kılı kırk yarmakta ustasın efendim
Koptu kopacak derken bağlıyorsun
Arada bir yürekleri dağlıyorsun
Giden gitsin kalan bize yeter diyorsun
İnce zekânıza hayranım efendim
Mayınlarla döşeli memleketimiz
Bombalar üstünde oturmaktayız
Sen öyle bir yerdesin ki
Kimimizin elinden tutarak
Kimimizin ayağını kaldırarak
Bazılarımızı kucağına alarak
Bombalara değdirmeden
Feleğin çemberinden
Dünyayı iğne deliğinden
Geçirmekteki hünerinizi
Alkışlayarak izliyorum efendim
Köktür koca çınarı ayakta tutan
Köküne kurban olayım senin
Varlığınızdır bize ışık tutan
Işığınıza kurban olayım efendim
Ötelerin ötesini görmektesiniz
Kimsenin bilmediklerini bilmektesiniz
Her an bizleri düşünmektesiniz
Sizi doğuran ananıza kurban olayım efendim
Köklerini kurutacağız diyenlere
Gülümseyerek bakmaktasınız
Sizi düşman sayan gafilleri
Kucağınızda taşımaktasınız
Kök kurursa koca çınarda kurur
Yıkılır düşer yere
Ortalık perişan olur
Düşmanın yapmak istediği de zaten budur
Sabrınıza kurban olayım efendim
Varlığınız devletimizin varlığıdır
Gayretleriniz büyük milletimiz içindir
Uykusuz gecelerinizin şahidi rabbimizdir
Sizi yaratan Allaha ben kurban oluyum
Kimseler bilmezler adınızı
Ama duyarlar hep şanınızı
Vatan millet için dökülen kanınızı
Yerde bırakmazsınız bilirim efendim
Şan şöhret sizden uzaktır
Sizlere kurulan hep tuzaktır
Vatandan başka aşk size yasaktır
Aşkıınıza kurban olayım ben efendim
Diyeceklerim çoktur ama diyemem
Şırlarımı senden gizleyemem
Ölsem bile kendimle götüremem
Varlığım size emanettir efendim

Varlıklara aldırmadan
Yokluklara bakmadan
Düşmanlarla boğuşmaktan yılmadan
Yolumuza devam edelim efendim
Milletin yükü omuzlarınızda
Duaları ağızlarında
Gecelerin karanlığında
Yürüyelim birlikte efendim
Emir ile demiri kesmektesin
Şus artık yeter demektesin
Övülmeyi sevmemektesin
Senin kıymetini bilenlere ben kurban olayım

her zaman ki gibi emrinizdeyim ben efendim
Ertuğrul Temizyürek

Elimde tutuyorum hayatı 1

Susacaksın ulan, susacaksın
Ve ben neyi istiyorsam
Onu konuşacaksın
Ölüm ve hayat Tanrının değil
Artık benim elimde
Tıpkı senin benim elimde olduğun gibi
Ben ki Tanrının bir eli
Yeryüzündeki gölgesi
Onun tayin ettiği bir halifesiyim
Bana iman edeceksin
Bunu senden istemiyorum
Aksine emrediyorum
Ya iman edeceksin
Ya imansız öleceksin
Belki yaptıklarımla
Senin imanını test ediyorum
Bunu ben bilirim
Sen asla bilemezsin
Ve benim bildiklerimi sen
Asla bilemeyeceksin
Şimdi Tanrının tüm yetkileri bende
Ben dersem göreceksin
Ben istersem duyacaksın ama
Şimdi susacaksın
Belki sonsuza dek konuşmayacaksın
Belki de sonsuza dek konuşacaksın
Ama ben dediğim zaman
Başlayacaksın
Ben istediğim zaman duracaksın
Sana bu hayatı veren benim
Ben ki Tanrının halifesiyim
O zaman onun yetkilerini
Onun adına kullanıyorum
Hayatını şimdilik bağışlıyorum
Belki senin hayatına son veririm
Belki seni yeniden dünyaya getiririm
Belki başka bir anda başka bir zamanda
Başka bir tende başka bir yüzde
Şana yeni bir hayat verebilirim
İstedğim yere istediğim vakit
Gönderebilirim
Belki gidişi olup dönüşü olmayan
Belki dönüşü olup gidişi olmayan
Bunlar benim elimde
Şimdi gözlerini kapa
Ve içinden bir dilek dile
Yaşamak istiyorsun değil mi?
Dileğin buydu değil mi?
Söyle
O zaman bekle
Ve hayat ile ölümü gözle
Bir birlerine ne kadar yakın

Ne kadar da uzak olduklarını düşün
İşte aklının alamayacağı kadar
Büyüktür benim gücüm
Şimdi sus ve düşün, tamam mı?

Ertuğrul Temizyürek

Emrindeyim, Kan gölü hazırlamaktayım

Cüretim doğuştan
İsyanım yaratılıştan
Varlığım varlığından
Darlığım yokluğundan
Gücüm gücünden
Kudretim kudretinden
Yolum sırat
Altımdaki Kırat
Irmağım Nil ve Fırat
Sensizlik karanlığım
Nurun aydınlığım
Rehberim Kitabın
Önderim, Peygamberlerin
Ve Peygamberim
Gazabın gazabım
Azabın Azabım
Sevdiğin sevdiğim
Dostun dostum düşmanın düşmanım
Cennetin cehennemim cehennemim cennetim
Bana verdiğin ve vereceğin her şey senin
Bir tek İmanın benim
Yol benim yolcu benim
Gökteki yıldızlar benim
Güneş ve ay senin
Her şeyi paylaşırım
Ama paylaşamadığım sensin
Verdiklerin benim vermediklerim senin
Ve emirler senin uygulayanlar benim
Ne biz insanız nede insanlar biz
Çünkü biz seçilmiş ölümsüzleriz
Her ölümlü ölür her ölümsüz ölümsüzleşir
Bir sonrasında daha da güzelleşir
Biz sondan bir önce ilkten bir sonrayız
Biz hep Hak ve haklının yolundayız
Kan bizim şarabımızdır
Akıtan günahkâr içen tamahkâr
Zaman senin elinde tutan benim
Ben seninleyim sen benimlesin
Planlayan sensin uygulayan benim
Azrail benimle İsrail emrinde
Sur dediğin nedir ki
O benim her an cebimde
Emret dünyayı tersine döndüreyim
Mazlumlar senin zalimler benim
Mükâfatlandırmak senin
Cezalandırmak benim işim
İzin istedim verdin
Haydi, göreyim seni dedin
Öldürdüklerim adaklık kurbanlarım
Bıraktıklarım senin kulların
Akıttıklarım kanlar sana hizmetim
Yakın bana daha yakındır uzaklar senin

Yakınları yakın yapan uzakları yakınlaştıran
Zorları bana kolaylaştıran Efendim
Emrindeyim, kan gölüne kan eklemek üzereyim
Bilesin

Ertuğrul Temizyürek

ER yada AY

Gittin artık gelmez misin?
Yoksa sen erişilmez bir yerde misin?

Sen buralardan gittin gideli artık
Sular şimdi daha da bulanık
Gündüzlerimiz bile daha karanlık
Gitme desem de gider misin?
Yoksa bizimle ağlayıp
Bizimle güler misin?

Sen varken köpekler havlamazdı
Polisi taşıyıp tokatlayamazdı
Kuşlar bile senden izinsiz uçamazdı
O günleri özledim desem
O günler hatırına dön desem
Yine dönmez misin?
Yoksa artık bizi sevmez misin?

Bilirim ki senin için ayrı
Sen farklısın davan farklı
Yürüdüğümüz yollar farklı
Ne olacaksa olsun gayrı
Gel başımıza geç
Seninle ölüm bile tatlı

Sen devletsin sen milletsin
Sen Han'sın vatansın
Cana can veren
Cana can katasın
Sevdan aynı sevgin aynı
Döneceksen artık dön gayrı

Ertuğrul Temizyürek

Erkeğim Benim

Sen benimsin erkeğim
Bırakamam seni
Paylaşmam kimselerle
Kabul et
Sende sevdin beni
Çekip gidemezsin öylece

Sen ki erkeğim diyenlerden
Erkeğim diye gezenlerden
Daha erkeksin
Daha kara gözlerin
Kılıçlardan da keskin sözlerin
Ve ben seni böylece
Bu halinle sevdim, erkeğim
Mert aşkım Bir tanem
Canım sevgilim
Al koy beni gönlüne
Sevgim benim tek çeyizim

Kanatsız meleğim
Sevdiceğim
Gönlümün fatihi
Kalbimin kapısındaki
Tek nöbetçim
Gözlerini ayırma gözlerimden
Utanç duymuyorum sözlerimden
Sen ki sevgin, mertliğin
Erkeğim diyenlerden daha erkekçe sözlerin
Daha duygulu ve daha sevgi dolu yüreğin
Daha kararlı ve daha kara gözlerin
Keşke zamanı durdurabilse ellerim
Keşke sahiplensen
Bırakıp gitmesen beni
Kalbime girmen kolay olsa
Zorlaşsa çıkıp gitmelerin
Keşke aramızda engeller olmasa
Hep senin yanında olsam, erkeğim

Kıskanıp seni
Hapsetmişler bu bedene
Ama dokunamamışlar
Ruhuna ve tenine
Ve sen çıkıp tüm cesaretinle
Meydan okumuşsun şerefsizlere
İşte bu sebeple
Kalbimi kazandın öylece
Övünüyorum
Gurur duyuyorum seninle
Erkeğim,

Ertuğrul Temizyürek

Evin Reisi

Güneş doğar
Ve açılır perdeler
Sonra pencereler
Rüzgâr girer önce
Sonra kuşların sesi
Yıkanır yüzler
Kendini görür aynada
Uykulu gözler
Kim ulan bu diye sorar
Tanımıyorum diye omuz büker
Sonra sessizce içeriye döner
Holün ortasında bekler
Bir sağa bir sola döner
Sonra ne oluyoruz ulan diye
Kendine iyice bir söver
Mutfaktan seslenir peri
Nerdesin çay hazır diye
Gönüllü gönülsüz
İstekli isteksiz
Bir bardak çay içilir
Atlet külotla gezmeye
Bir son verilir
Üst baş giyilir
Saç taranır
Aynaya baktığında
Bu sefer adamı tanır
Gülümseyen gözlerle
Ha ulan bu benmişim der
Bir kedi sessizliğinde
Evden çıkılır
Gözlük takılır
Koltukaltı çantası yerini alır
Haydi, bismillah denir
Yola düşülür
Henüz açılmamış bakkalın
Sahibine sövülür
Sövmeye başlanan gün
Sövmeye devam eder
Arada bir kurulur hayaller
Çıkmayan lotaya
Her gün yapılan zamlara
Artmayan maaşlara sövülür
Hayallerde adam dövülür
Bilinmeyen devletin
Bilinmeyen başlarının eli öpülür
Sonra rutin geçer zaman
Eve dönüş özlemi duyulur
Eve geldiğinde sofraya kurulmuş olur
Çocuklara yalandan birkaç soru
Hanıma göstermelik bir gülüş
Sonra yine başlar rüküşlük
Evin hanımı kızar gezme öyle

Atlet kalır bir don giyilir dÖte
Ve bir aslan edasıyla bağırır
Kumandalar nerede
Emir eri nezaketiyle
Kumandayı getirir çocuklar
Adam gururlu adam mağrur
Kurulur kanepeye
Kumandaları koyar göbeğinin üstüne
Arada bir gezer son sürat kanalları
Sıkılınca yine seslenir
Kitap gelsin
Kısa zamanda gelir kitap
Okur okudukça güler
Ev halkı şaşkın
Neye güldü bu adam
Sonra tekrar ciddiyet
Sonra tekrar bilinmeyen bir gülümseme
Çocuklar da bir gevşeme
Göbek üstünden alınır kumandalar
Kanallar değişir adam aldırılmaz
Saate bakılır
Su diye bağırılır
Su gelir ve üç yudumda içilir
Bir daha diye ünlenir
Bu sefer büyükçe bir bardakla gelir
Suyun yarısı içilir
Kanepenin kenarına konur
Kalsın diye söylenir
Evin hanımı kızar
Su bardağı hiç koyulur mu oraya?
Adam duymazlıktan gelir
Saatler ilerledikçe
Adam sessizleşir
Hanım ne derse evet haklısın denir
Bir çay demlesen denir
Sonra çay gelir ve iki bardak içilir
Ayağa kalkar ve bir aslan edasıyla
Tuvalete gidilir
Kapılar pencereler kontrol edilir
Ve ben yatıyorum denir
Yatılır
Sabah yine erken kalkılır
Sonra film yeniden başlar

Ertuğrul Temizyürek

Ey İman isteyen

Ey iman isteyen
Al işte sana iman
Ne oldu beğenmedin mi?
İşte burada Kitabı Kuran
Ne bakarsın öyle okuyamadın mı?
Okudun da yoksa anlayamadın mı?
Anlamak için insan olmak yetmiyor mu?
Yoksa Kitabı Kuran başka dillere çevrilmiyor mu?
Söylesene kuzum sen
Allah başka dilleri bilmiyor mu?
Kitabı Kurani okumak için
Anlamak için ille de
Arap olmak mı lazım
Oku sen oku inşallah anlarsın
Anlamazsan canım efendine sorarsın
O efendi ki, ömrünü bu işe adadı
Bir tek gece bile uyumadı
Hem sende o kadar akıl ne gezer
Sen ki sıradan bir kulsun
O zaman bırak ta bu kitabı
Allah'ın o seçkin kulları okusun
Senin neyine din neyine iman
Sen uyu, sen uy gitsin, işte imam
Kendini bırakmışsın
Çekmişsin elini dünyadan
Kaderini bile çıkarmışsın gözden
Kaderimi çizen Allah'tır dersin
Sakin o çizgiden bir milim çıkma
Aman ha kardeşim sürüden ayrılma
Kurtlara yem olup telef olma
Okumak zoruna gidiyor biliyorum
Sen iyi bir insansın herkese güveniyorsun
Sen kalbini bozma devam et
Gönlünü çevirme yoldan
Yolun doğru olsa da senin yinede
Boş ver sen geçme oradan
O yol ki başta aydınlık olur
Sonra aydınlık karanlık olur
Yolun biter bataklık olur
O aydınlık sandığın ışık, aslında
Vicdanının karanlığıdır
Vicdanın o günahlardan kararmıştır ki
Ufak bir ışık sana güneş gibi olur
Senin ki el feneriyle
Karanlıkta yol almaya benzer
Işığın bitince canım
Yine her şey karanlığa döner
Sen feneri güneş sanmaktasın
Ah kardeşim ne kadar da budalasın
İşte güneş işte aydınlık işte iman
Sen imama uy ama sakın gitme onun yolundan
Herkesin yolu vardır herkesin bir yolu olmalı

Ama bu yol kesinlikle canım
Bir anayolda buluşmalı
O yol ki sonunda bir yerde biter
İster adı olmasın istersen adını sen koy
O öyle ulu bir yoldur ki
Tüm yollar onda birleşir
Tüm yollar onda kesişir
Ancak orada görürsün
İnandıklarını ve inanmadıklarını
Yaptıklarını ve yapmadıklarını
Orada anlarsın sadece
Doğrularını ve yanlışlarını
Orda görür orada duyar
Orada anlarsın
Neye taptığını neye tapmadığını
Ancak orada ölçebilirsin
İnancını ve imanının ağırlığını
Cennetten hurilerin sesi gelir
Cehennemden ise dünyada peşinde gittiklerinin
Kime ne kadar inandıysan o seni o kadar çeker
Kime inandıysan kimi sevdiysen
O seni yanında ister
Sen yerini yurdunu belirlemiştir oysa
Dünyada yaptıklarıyla ya da yapmadıklarıyla
İnandıklarıyla ya da inanmadıklarıyla
Sadece Rabbinin Affediciliği Müstesna
Dünyada herkese eşit olan
Herkese adil olan Rabbin
Herkese aynı mesafededir, oysa
Ahrette kendisini seveni sever
Kendisine karşılıksız iman edeni över
Senin gibi onun bunun peşinden gidenlere
Ben size akıl vermedim mi?
Hiç mi düşünmediniz diye sorar
Ve sizi yüz üstü cehenneme atar
O gün çok günahkârların
Affedilip bağışlandığını göreceksin
Neden bizide affetmedi diye
Kendi kendine ve seninle olanlara soracaksın
Oysaki onlar o günahı bile
Kendi akıllarıyla işlediler
Ne şeytanın peşinden gittiler
Nede şeyhlerinin izinde yürüdüler
Orada ne bir tatlı söz duyacaksın
Nede bir güler yüz göreceksin
Kimse kimsenin günahını alamayacak
Kimse kimseye şefaatçi olamayacak, oysa
Peygamberler müstesna
Şimdi sen okumana bak Kitabı Kuranı
Yalan yanlış olsun boş ver
Melekler tamamlar eksik olanını
Hızlı oku çokça hatimler et

Sakin düşünme ince manalarını
Oku canım sen son sürat oku
Boş ver sen devam et
Aman düşünme sonunu

Ertuğrul Temizyürek

Ezeliydi

Ezeliydi dostum benim ezeli
Ezelden de sever idim güzeli
Şimdi, viran buldum bağlarımı, döneli
Düşman buldum, dost bıraktığım güzeli
Ezeliydi dostum benim ezeli
Ezelden de sever idim güzeli

Şimdi, gazel olmuş bağım da omcalar
Solmuş dalında güzelim goncalar
Nasıl buldun beni diye sorsa, şimdi ki kızlar
Ezeliydi dostum benim ezeli
Ezelden de sever idim güzeli

Şimdi; duman kaplamış dağlar
Dostlarım güler, düşmanlarım ağlar
Nerede her gün eğlendiğim dostlar
Şimdi, tanımaz beni kapımda ki it, bana havlar
Ezeliydi dostum benim ezeli
Ezelden de sever idim güzeli
Şimdi, viran buldum bağlarımı, döneli
Düşman buldum, dost bıraktığım güzeli
ezeliydi dostum ezeli.....

Ertuğrul Temizyürek

Farkındamısın

Bilmem farkındamısın
Gururumdur, toprak diye bastığın
Bimem farkındamısın,
"Sevdiğim insan" dediğindir
Canını yaktığın
O bakmaya kıyamadığın gözlerimdir
Ağlattığın
Seni delice seven aşığındır
Geceleri diz çökertip yalvarttığın
Bilmiyorum, umarım farkındasındır
Yaptıklarının
Sanmaki, peşinde koşmaktan yoruluyorum
Sanmaki, gururumu çiğnemenden
Yada beni yalvartmalarından gocunuyorum
Sadece ve sadece
Bilesin, ben böyle davranılmayı hak etmiyorum..

Ertuğrul Temizyürek

Fırtına

Bazen fırtınalar kopar, yüreklerde
Ne kadar gemi varsa batar, hayallerde
Bir damla göz yaşı kalır, geriye
Onuda tutamazsın kayar gider, düşer yerlere
Belki ateşi tutabilirsin
Ama, asla zamanı tutamazsın ellerinde
Kim dönebilmiş ki geriye
Kaçabileceğin başka bir yer olmaz
Kendinden başka
Saklanabileceğin bir yer var kendinde
İşte saklanabilirsin orada
Sakladıklarını saklarsın
Bir kendin biliyor sanırsın
Yazan yazmış dostum çizen çizmiş
Sen kendini avutursun yalanlarıyla
İnsan kendinede yetmez çoğu zaman
Herşey üstüne üstüne gelir
Kendini yalnız sanırsın dünyanın yükü ağır gelir
Kendi kendini çekemez olursun
O zamanlarda insanın kendi kendisinden kaçası gelir
Umutlarını bağlarsın pamuğun ipliğine
Oysa ki; ona hafif gelen bize gelir ağır
Ona sefa olan bize gelir kahır
Bize ceza gelen o'na mükafattır
Hiç düşündün mü bize sabır gelen ona isyandır
Herşey onunla başlar onunla son bulur
Zaman bir tek onun elindedir istediğinde durur
İstedliğini yıldızlar gibi göğe savurur
İstedliğini gölgede yakıp kavurur
Ondan başka emin yer yoktur
Tüm gemileri limana yöneltir
Tüm alem emrindedir
İsteddiği zaman istediğini yanına getittirir
Olmayan gemilerinin batmasına üzülme
Elinde tutamadığın zamanın ardından bakıp küçülme
Zamanın sahibini bil ona yönel
Zamanın dolunca ona gülerek git
Yoksa bir değer kalmaz olursun bir it
Kendi düşen ağlamaz dostum
Haydi şimdi sen yoluna git

Ertuğrul Temizyürek

Gece olunca

Gece olup yıldızlar sahneye çıkınca
Bulutlar Ay'ı kıskanınca
Gölgelerin gücü iyice artınca
Zaman geceye yorgun düşünce
Gözlerime perdeler çekilince
Hayalime periler üşüşünce
Aklım benle küsüp yollara düşünce
Ruhum beni bırakıp gidince
Kendi kendime kalınca habersiz
Garibanlar gibi kalınca çaresiz
Periler üryan olunca
Tüylerim dikenli tel olunca
Terler boncuk olup alnıma dizilince
Korkularım bedenime hükmedince
İsmin dilimde dua olunca
Hakkı bulup yaratana sığınınca
Diner hüzün, neşelenirim
Aklım başıma gelir
Derim, hoş geldin
Bitince boşa olan kızgınlıklar
Yerini alır sonsuz mutluluklar
Kapının çalmasıyla irkilirim
Titreyen ince sesinle kendime gelirim
Kapının açılmasıyla gün doğar odama
Kapanınca seninde gözlerin
Yere hafifce süzülünce geceliğin
Dediğinde, beğendin mi sevgilim
Konuşamaz olurum dilim tutulur
Söz artık ellerin ve dudakların olur
Gezer ellerim en mahrem yerlerinde
Tenin tenim olmuştur artık bedenimde
Gecenin sessizliğinde namedir inlemelerin
Ve benimsin artık diye seslenişlerim
Veda vaktini gösterir yapılan küçük öpüşler
Tadı damağımda kaldı demektir inceden tebessümler
Gölgeler duvarda titreşmektedir
Bedenler öpüşlerle bezeşmektedir
Horozlar artık ötüşmektedir
Yüreklerin atışı zamanla yarışır
Kızgınlıklar yavaş yavaş yatışır
Bir an durur zamanın gong sesi
O zaman git vaktinin geldiği anlaşılır
Giderken bir hüzün çöker yüreklere
Allah güç versin canım tüm sevenlere
Sevginin gücüyle çarpar tüm yürekler
Sevgisiz kalan yürek küreğe benzer
Sevmeyeni ne ben nede yaradan sever
Gönül telinin akordu tamamıdır artık
İnleyen nameleri duvarda yankılanmaktadır
Artık vuslat başka bir geceye kalmaktadır
Bizimkisi gözleri kaçırmaca oyunu
Ben biliyorum bu oyunun sonunu

Nereye kadar kaçacak gözler
Kim bilir nerede çakışacak sözler

Ertuğrul Temizyürek

Gecelere yazıldım 1

Gecelere yazıldım, nöbetçiyim
Emir aldım yüksek yerlerden
Başında gözcüyüm
Sen dardasın
Ben senden daha da zorda
Sen ateştesin dostum
Bense demircinin kor'unda
Sen yanmaktasın
Ben pişmekteyim
İçimdekileri azdırma
Şişmekteyim
Bildiklerin bildiklerimdir
Sırların sırrım
Emir aldım
Demir olsan da keserim
Eski günlerden dem vurma
Adı üstünde eski
Sadece kulaklarımda kalacak sesi
Arada bir gelirse hayali
Kapar geçerim
Hayat bu derim
Emir aldım
Bu gün başında nöbetçiyim
Az gitmedik senle göreve
Çok kurşundan kurtardın beni
Şimdi pişmansındır belki
Sen sanki Allahtan mı alırdın emirleri
Ben bu gün Allahın değil
Emir'in kuluyum
Dokunmabana gözleri suluyum
Çok görme bana
Bende emir kuluyum
Az yatmadık senle koyun koyuna
Doyamadım dostum kokuna
Hep pis işlerin uğruna
Kıydılar sana
Kaç defa dedim şeytana uyma
Ona uyanları uydururlar
İki diz üstünde oturturlar
Sen şanslısın sandalyedesin
Kapat gözlerini
Gece gibi sessiz ol
Öleceksen adam gibi öl
Devlet millet için başladın
Sonra kanın tadına doymadın
Yemediğin bok koymadın
Şimdi suçlu ben miyim?
Haklı olsan kimseye bırakmazdım seni
Kurda kuşa teslim eder miydim?
Ama sen hak'tan ayrılmışsın
Bilirim vuslata dayanamazsın
Hakka kavuşacağın gün inan ki yakın

Vur derlerse vururum seni, düşünmem
Sen bir kere ölürsün bense her gece
Tek korkum bu
Yıldızlar gibi kayar gidersin
Gözlerimden bir damla yaş ile
Emir aldım bu gün başında gözcüyüm
Katline ferman verildi
Korkma cellâdın ben değilim
Gecenin sesinde yankılanacak sesin
Yüzümde hissedilecek ılık nefesin
Ben bir şey demiyorum
Seni yaratan affetsin

Ertuğrul Temizyürek

Gel bakalım

Sen yüzeydesin biz ise derinlerde
Sen bizi bulamazsın ama
Biz seni buluruz her yerde
Ve öperiz istediğimiz vakitte
Senin o sümüklü amcan bile
Dans edemez bizlerle

Neyse;
Bize kimi masal der
Kimisi hikâye
Kimisi kahraman der
Kimisi efsane
Biz gezeriz illerde
Dolaşırız dillerde

Şimdi; ben
Eski ben değilim
Eskisinden daha da güçlüyüm
Ve tek başınayım
En güzeli ise özgürüm
Emrimdekilerle ben artık
Ölümsüzlerden daha da ölümsüzüm

At benim ister binerim ister inerim
Olmadı canım sıkılırsa sikerim
Meydanlar benim ister inerim
İster gizlenirim
İstersem binleri meydanlara dizerim
Canım isterse meydanları gizlerim

Senin yanlışların doğrularından bayağı bir fazla
Ama tek bir doğrun için seninleyiz
Hem de aynı safta
Korkma, üzerine gelenler
Ve seni tehdit edenler
Kalacak sadece lafta

Devlet bizimdir millet ise milletin
Senin yaptıkların seni bağlar
O senin şerefsizliğin o senin zilletin
Bizim ki devletin bekası ve
Geleceğidir milletin
Bu yüzdendir ki
Dürülmeden defterin
Ölmeden neferin
Yanında saf tuttuk
Bitmeden nefesin

Umarım sende anladın eğriyi ve doğruyu
Bin yanlışın yapmaz bir doğruyu
Umarım doğru anladın bu sefer soruyu
Ona göre cevap ver

Bu kez olsun utandır da sen bizi
Pişman olmayalım içten içe
Biz kesmeyelim nefesini

Ayrıl artık o sümüklü amcandan
Sana amcamı yok
Ben sana alırım pazardan
Amcan olmasa ne yazar
Sende nasılsa dayı çok
Nede olsa kimse ayrılmaz ardından

Biz hazırız koptu kopacak tilkinin kuyruğu
Belki de canı çıkmadan bırakmayacak huyunu
Arkadaşlar hazırlamışlar kaynatıyorlar suyunu
İssiz bir yere de kazmışlar kuyusunu

Sen imam değil misin ver artık şuna talkımını
Korkma elinden almayız salkımını
Bize ne alsın kendi üstüne günahlarını
Defolsun gitsin artık bu dünyadan
De ona ki artık günleri sayılı

Ölüsü olan bir gün ağlar
İki bilemedin üç gün yas tutar
Sonra herkes kendince bir yol tutar
Belki yine kardeş olur barışsınız
Yine her şeyi eskisi gibi paylaşırsınız

Neyse, başındakine söyle üzülmesin
Kendini heder etmesin
Ağlıyor gibi gözüксе de ardından
İssiz yerlerde neşelensin Gül'sün
Bırakında oğlum
Adam ağız tadıyla şöyle güzelce bir ölsün
Sonra hepimizin yüzü epeyce bir gülsün
Sonra biz kaldığımız yerden devam ederiz
Sırayla değil mi senide bir ara gömeriz

(demedi deme)

Ertuğrul Temizyürek

Gel Bakalım gir artık Emrime

Sen yine aynı sensin, hiç değişmemişsin
Yine koca kafalı ve yine küçük beyinlisin
Demek ki onca zamanı içerde boşuna geçirmişsin
Sana diyecek hiçbir sözüm yok
Artık sözümün tükendiği yerdesin

Beni neden küçümsediğini anlayamadım
Evet bir zamanlar senin emrindeydim
Aslında ikimizde aynı yerin emrindeydik
Evet doğru seninle çalıştım
Ama sen bana küstün ben sana barıştım
Yan yana omuz omuza birlikte çalışsakta
Sen bana hep karşıydın hep bana düşmandın
Neyse bunları o zamanda hiç önemsemedim
Şimdide önemsemiyorum
Artık akıllan ve emrime gir diyorum
Ben eski ben değilim ve eski görevimde de değilim
Tüm görevler benim tüm emirler artık benim
Kendi başımayım
Ve sende ya yanımda olacaksın
Yada karşımda olup yok olacaksın
Seni içeri alanda benim çıkaranda
Bunu sende biliyorsun
Ve lafı fazla uzatmaya gerek yok
Sana emrediyorum
Sende artık emrime giriyorsun

Hakan benim yanımda ve bende onun yanımdayım
Kim onun karşısında olursa bilsin ki bende onun karşısındayım
Emirlerimi sorgulamak kimsenin haddi değil
Ben tüm birimleri emrim altına almışım
Ve tek bir yol ve amaç için hepsini toplamışım
Seni her ne kadar kurtaran "ben"sem de
Aslında seni kurtaran suskunluğun ve sadakatini
Şimdi yine sus ve sadakatini göster
Bunu senden bekliyorum
Emrime gir ki seni yükseltelim
Ve en başa getireyim
Biliyorsun ki ben yapamayacaklarımı asla söz vermiyorum
Söz verdim mi yaparım, seni kurtardım
Emrime girersen yine yükseklerde olacaksın
Artık kan yağacak göklerden ve toprak kana doycak
Ve aldığımız ürünler bereketli olacak
Ve bir yıl değil birkaç yıl değil
Birkaç asır değil
Bin yılın rövanşını alacağız
Belki yeni bir dünya kuracağız
Diyeceğim tek şey biz herşeye hazırız
Bilesin,

Ertuğrul Temizyürek

geldi Artık zamanı 1

Çıkıyorum ben artık kuyudan
Kalanlara selam olsun
İçmem artık suyundan
İçenlere haram olsun
Haber saldım Efe'ye
Koştu geldi durdu Zeybeğe
İlk kurşunu sıkan Tahsin'e
Canlarım feda olsun

Dedi "sendeki Sabır mı yoksa kahır mı? "
Dedim, "onlar sürümü yoksa insan mı? "
Dedi "kaldıkları yerler ağıl mı yoksa ahır mı? "
Dedim "Bilmem onlar kör mü yoksa sağır mı? "
Dedi "yok, bu işler insanlığa sığar mı"?
Ben çıktım kuyudan kırk kilit vuruldu sonradan
Biz insanız hem yaratılmadan önce hem de doğmadan
Onlar hayvanlığa alıştılar daha insan olmadan

Haber saldığim yerlerden bana haberler geldi
Ses verdiğim yerlerden sesime yankı geldi
Haydi, ilk kurşunu sen sık diye bana seslendi
Tamam dedim, duydu sesini
Kan görünce kendine geldi
Sanki kan selinde yüzmek istedi
Söyle bu günahı ilk kim işledi
Günahsa günah ateşte yanalım dedi

Kurşun benden gerisi senden
Tez gel hadi gönderdiğim yerden
Toplandık biz mahşer yeri burası ezelden
Kılıcım Ali'den sancağım Peygamberden
Çekinme yok korku yok bu gün Azrail'den
Yardım haberini göndermiş Yaratan Cebrail'le
Bölük bölük olmuş Melekler bir tarafta
Kıyamet kopmuş artık her yanda
Saf tutmuşlar Rahmet bir yanda
Azap bir yanda
Şeytan ürpermiş bir anda
Demiş, "Ben cehenneme razıyım
Cehennem daha emniyetli buradan bana"
Demişler "kaçma yeneceğiz
Biz daha kalabalığız bir baksana"
Şeytan gülmüş demiş "ne yenmesi
Baksana kim komutan olmuş orduya
O hiç yenilmeyendir ezelden
"O" Ne zaman çıksa sefere
Şüphe edilmez zaferden
Ben bıktım ona yenilmekten
Bu sefer yenilgi olmaz
Bu iş yenilgiyle kalmaz
Öldürür diriltir tekrar öldürür
Ve azabını sonsuza dek sürdürür

Kıyamet dedikleri olsa olsa budur
O zaman buradan ne gidilir
Nede burada durulur
Sırat birazdan şuraya kurulur
Kırat olsa da sende korkulur
Hep birlikte bu yoldan geçilmez ancak düşülür
Ben sonunuzu görmeye başladım" dedi

İlk kurşunu sıktırana
O kurşunu sıkana
Uğrunda şehit olana
Kurban olayım ben
Ben ki, sıradan biriyim
Doğmadım ki ben öleyim
İmkân yok ki göğe yükseleyim
Senden ne rahmetini isterim
Nede bir kimseden şefaât
Emrindeyim sadece
Bırak da beni
Emrinle yine binlerce kez öleyim Yarab

Ertuğrul Temizyürek

Gelin bakalım....

Ey bana geldikçe gelenler
Gelip de hiç gitmek istemeyenler
Bir beni mi buldunuz?
Gelin bakalım
Alıştım gelmelerinize
Ve hiç gitmemelerinize
Susmamı sabır sandınız
Sövmelerime katlandınız
Tıpkı benim size katlandığım gibi
Peki, şimdi ne yapıyoruz?

Gelmelerinizden yeni geleceklere yer kalmadı
Bir kısmınız hiç gelmememezcesine gitseniz diyorum
Yoksa sizde benim gibi sıkışacaksınız
Ben sıkışıklığı bilirim
Darlık nedir bilirim
Yokluk nedir bilirim
Sizde sıkışmayın
Daralmayın, istiyorum
Bakın
Birazda başkalarına gidin demiyorum
Gidin varlığınızda kaybolun
Darlığınızla yok olun
Sıkıntılarınızda mahvolun
Tıpkı benim olduğum gibi

Susmamı sabır sandınız
Ama benimki sabır değildi
Mecburiyetti
Mecburen katlanılanlara sabır denmez
Ve bende o kadar sabırlı değildim
Ve gerçekten sabretmedim
Sizler beni ben yapan özelliklerimi aldınız
İnsanlığımdan utandırdınız
Beni Yaratan ile aramızı açtınız
Kısaca bu dünyama da
Diğerine de sıçtınız
Ve halen utanmadınız
Geldikçe geliyorsunuz
Sıkıştıkça sıkışıyorsunuz
Sizlere yer kalmadıkça ben utaniyorum
Ve sıkışanlara üzülüyorum
Gelenler iyi değiller biliyorum
Ama ben gelenlere değil
Gitmeyen şerefsizlere kızıyorum
Ama siz geldikçe geliyorsunuz
Ve hiç gitmek istemiyorsunuz
Bu işin sonu ne olacak bilmiyorum
Ya sizin varlığınız beni tüketecek
Ya Yaratıcım bana güç vererek
Sizi başımdan dehleyecek
Ya da bütün bu gelip de gitmeyen şerefsizler

Benimle mezara girecek
Keşke sizleri de mezara
Kendimle beraber götürebileceğimden emin olsaydım
Bir saniye düşünmezdim
Sizi mezara yollardım
Kendime acımazdım
Kurtardıklarımın gülüşleri ve sevinçleri bana yeterdi
Ama sizler alışmışsınız
Ve kimseyle mezara gitmiyorsunuz
Sizi yok edeceklerini sananlar
Kendileri yok oluyorlar
İşte ben buna üzülmüyorum
Ve üzmekle hiç bir şey sona ermiyor
Üzmek üzmeyi getiriyor
Ve her bir üzüntü
Diğer bir arkadaşını da çağırıyor
Tıpkı sizler gibi
Onlarda geldikçe geliyorlar
Ve hiç gitmiyorlar
Kederler
Üzüntüler
Dertler
Yokluklar
Sıkışıklıklar
Hepsi birer arkadaş
Birer kan kardeşi oluyorlar
Hiç tanışmasalar bile
Bende tanışıyorlar
Ve çok güzel anlaşıyorlar
Anladım ki
Beni ondan sevmiyorlar
Aralarında olduğumu sandıkları için
Ama beni de bırakmıyorlar
Bir bıraksalar
Hiç ardıma bile bakmayacağım
Ne bir damla gözyaşımı
Nede ufacık bir hayalimi yanıma alacağım
Gideceğim
Gidebildiğim kadar
Çok ama çok uzaklara
Öyle ki kendimden bile uzaklara kaçacağım
Bilemiyorum Yarabbi
Söyle ben ne zaman kurtulacağım

Ertuğrul Temizyürek

Gelir, Hep gelsin

Her gün aynı saatte gelir
Açar döşümü bağırimi
Gönül pencereden girip
Dolaştırır ruhumda parmaklarını
Ellerini gezdirir nazikçe bedenimde
Bazen ellerini gönlüme daldırır
Bir şeyler arıyormuşçasına karıştırır
Bazen ruhumu bedenimden ayırıştırır
Tam ikisi arasında durup onlarla bakışır
Bazen bedenime bazen de ruhuma karışır
Bazen onları kıskanıp onlarla yarışır
Bazen zihnime girip zihnimi bulandırır
Bazen de gönlüme su katıp gönlümü sulandırır
Her gün aynı saatte gelir
Beni kendine alıştırır
Güzel sohbetlerimiz olur
Bazen de benimle atışır
Çoğunlukla kendisi küser
Geri gelip kendisi barışır
Her yaptığım işe karışır
Bir gün olsun çekmez elini üstümden

Alışmışım varlığına yapamıyorum sensiz
Senden alıştın ki bana olamıyorsun bensiz
Gönül penceremin camı kırık
Gelirsin bana benden habersiz
Dolaştır ellerini zerrelere
Zerrelere bile alışmış sensizken çaresiz
Açık kapılarımı ört kilitle ardından
Gitme hep bende kal
Gitme kal diye bağırtma beni ardından
Bir sen gelirsin zaten benim hakkımdan
Her şeyi bırakırım atarım
Vaaz geçerimde tatlı canımdan
Bir sensiz yapamam Tanrım
Bir de sensiz olamam
Şikâyetçi değilim halimden asla
Sen gitme kal benimle
Kal benimle ki bırakma beni bana
Yoksa neler neler gelir bu çaresiz başıma
Sen ne dersem de aldırma
Kal benimle beni bana bırakma

05.02.2014
Saat 20:56

Ertuğrul Temizyürek

Geliyorum

Bana kalmalı yaşadıklarım, bir beni yakmalı
Bir ben bilmeliyim sonumu
Bir ben gitmeliyim yürüdüğüm yolda
Ne ardıma bakmalıyım nede iz sürmeliyim
Kendimce, doğrularım ile yaşamalıyım, sonuna kadar
Yorulmamalıyım verdiğim savaşta
Savaşa bildiğim kadar savaşmalı
Dayanabildiğim kadar dayanmalıyım, acılara
Şimdi yollardayım yine, yüreğimde taze umutlarla
Karartmışım gözlerimi, sevdanla
Bakıyorum yollara, kendimce izler bırakarak
İçimden bir ses "iyi bak lazım olacak bu yollar sana" diyor
İçimde ki neşe dans etmekte, benden ayrı eğlenmekte
Kalbim bırakmış kendini, zamandan ayrı atmakta
Ruhum almış eline sazı kendince çalmakta
Her şey benden ayrı bir dünya, benden ayrı bir alem olmuş
Geliyorum, tertemiz duygularım ile
Geliyorum, bire bin veren umutlarım ile
Korkularım dan sıyrılarak, benliğimi bırakarak
Geliyorum, yüzünü hayalimde çizerek
Yarınlarımı almışım da geliyorum
Sakin ha, beni kırılır sanma
Çoktan almışım yaşımı,
Hayal kırıklıklarına başışıklılık kazanmışım
Sen kafanı takma, ben alışkınım yaralarımı kendim sarmaya
Tüm ihtimalleri hesaba katarak geliyorum
Belki sen güzelsindir, bende çirkin
Ben güzellikleri sevdiğim gibi sevdim çirkinlikleri
Çirkinliklerde hayatın gerçekleri değil mi?
Ben kelimelerin peşinde değilim
Şahte gülüşleri bilirim, yalanlara kanacak kadar çocukta değilim
Öğretsen de gözlerine yalanları, ben bilerekten lades derim,
Üzülme, ben bileyim yeter yüreğindeki
Sevmek bana göre; elde olanlarla olmayanların toplamıdır
İstemekle olmaz, ağlamakla, yalvarmakla olmaz
Biliyorum ki canım olmayınca olmaz
Ama ben her zaman ilke edindim kendime
Olmaz olmaz deme çünkü olmaz olmaz
Zor işlerin adamıyım, kolaylıkları sevmem
Dişimle, tırnağımla geldim sevdanın zirvesine
Unutma, yüreğimle, ruhumla, sevdamla
Göz yaşlarımla geldim,
Düştüğüm gibi kalkmasını da bilirim, yeri geldiğinde
Her zaman daha iyisi bulunur diyen aptallar var ya,
Ben her zaman iyinin iyisini aramadım,
Aradığımı bulduğumda, orada bağlandım kaldım
Bakma şimdi yollarda olduğuma,
Hep bu son diye düştüm sevdanın kucağına
Geliyorum, kara trenin kara dumanlarını soluyarak
Kara tren iniyor, koşarak gidiyor, yorgunluğunu unutarak
Dertleşiyoruz ara sıra, o da yetişmiş sevdanın bağrında
Nicelerine umut vermiş, nicelerinin umutlarını tüketmiş

“Umudunu tükettiklerim fazladır, ondan adım kara’dır” diyor
Korkularıma korku ekleyemezsin, kara
Çok karalar gördüm, mesela bahtım kara,
Çok tutuldum kara sevdalara...
Ara verdim kabuslara, ara
Geliyorum, bire bin veren umutlarımla
Geliyorum en temiz duygularıyla
Boğulacaksam sevdanın denizinde boğulayım
Aç kollarını, beni sarıp sarmala
Artık çok geç tutuldum bir kez daha kara sevdaya.....

Ertuğrul Temizyürek

Geliyorum 2

Rüzgârlar durgun
Ağaçlar yorgun
Yapraklar âşık olmuş
Sararmış solgun
Ve ben acılarla vurgun
Umutlarım uzaklara sürgün
Şansım bana küskün
Bilinmezliklere sürükleniyorum

Bıraktım artık kendimi
Nereye götürecekse götürsün
Hiç benim hükmüm geçmedi ki
Bıraktım o sefasını sürsün
Sürüklesin beni alsın götürsün
Beni bana bırakmasın yeter

Bir nefesim yok ki sensiz
Ama sen benden habersiz
Bir yürek ki hep sevgisiz
Aşka hasret aşka aç gidiyorum

Sen bendesin peki ya ben sende miyim?
Ben sendeysem bendekiler kimin?
Şormadım vazgeçtim
Ömrüm hep senin
Senle seni yaşamaya gidiyorum

Sensiz tatlar bana acılar
Senle acılar bana tatlılar
Her daim bütün varlıklar gibi
Senden geldim sana gidiyorum

Ertuğrul Temizyürek

gerek YOk

Gece kör olmuş gündüz ise sağır
Anlamaz bunlar dostum
İstedğin kadar seslen haydi durma bağır
Zamanı en başa alalım istersen
Şaralım ağır, ağır
İnsanın yükü insana hep gelmiştir ağır
Vurur gerçekler insanın yüzüne
Anlamazsın belki
Belki işine gelmediğinden inanmazsın
Belki de işine geldiği için inanırsın
Körü körüne koşarsın yalanların
Ve yalancılardan peşinden
Bu belki uyanıklığından senin
Bekliden cehaletinden
Ağır ol de zaman beklesin seni
Sen doldurmaya bak ceplerini
Sen ki insansın
Ve de dindar bir Müslüman
Kurban olduğum Yarabbi söyle
Kim kimden daha fazla Müslüman
Seni onlar anlıyor galiba ben anlamıyorum
Galiba ben senin dilinden
Sende benim dilimden anlamıyorsun
Konuşmalarımız bir birimize yabancı
Oysa ben hep sana yalvarmıştım
Hep senden istemişim
Kula kulluk asla etmemiştim
Söyle bana bu sınav kaçınıcı
Kaldım mı geçtim mi söyle
Ben bilemez oldum cevapları
Ben artık gelmem istersen sen bana gel
Evin ev değil yerin yer değil
Senin adını anarak beni çağırın insan değil
Hep eğil, hep eğil bu ibadet mi belli değil
Sana giden yollar yol mu belli değil
Yol ise bana ne değilse de bana ne
Kusura bakma ben gelmem senin evine
Hiç darılıp bana küsme
Gelmiyorum diye üzülme
Ben senin evini inşa etmişim yüreğime
Sen gelmiyorsan oraya suç sende bana ne
Cennet senin cehennem senin
Bana verdiğin nefis senin nefes senin
Vallahi bana verdiklerinin hepsi senin
Ben benim olmayanı ne yapayım
Bana sen lazımsın gerisini bu kulun ne yapsın
Cennet senin olsun sende benim
Cehennem benim mekânım olsun
Sevgin benim
İstemem bana ne tüm varlıklar hepsi senin
Ben senin olayım sende benim
Günahlarımdan başka sana ne getireyim

Bir kendimi getirdim birde günahlarımı
Zaten sen her şeyin sahibi değil misin
Bunlardan başka bir şey getiremedim
Ben söyledim sen dinledin
Azıcık sen söyle de ben dinleyim
Neden menfaat için sana eğileyim
Ben seni karşılıksız sevmişim
Eğilmem vallahi cennetin için
Yalvarmam korkumdan cehennem için
Hurilerin al senin olsun eğilmem zevkim için
Eğileceksem ben eğilirim bir senin için
Kulun dedi ben günahkârım
Korkmam onlarla birlik gelirim
Beni ister affet ister affetme kendin bilin
Ben yalvarmam beni affetmen için
Ben yalvaracaksam yalvarırım sana yakın olmak için
Cehennemim ateşi beni niye yaksın
Her zerrem senin sevginle dolmuş
Senle dolu zerrelerime nasıl ulaşsın
Böyle yaparsa eğer
Cehennem önce kendinden utansın
De ki; dünyada zevki sefadaydın
Doğrudur İlahi
Her aldığım zevkte ve çilede
Vallahi yanımda sen dahi vardın
Benim senden ayrı olmam imkânsız
Belki dersin bana imansız
Ne dersen de kabul etmem olurum yaftasız
Her şeyden geçirimde senden geçemem
Ben geçsem vallahi sende benden vaz geçmen
Bana yeterde artar beni benden çok düşünmen
Ben kirlettim kendimi sende beni temizle
Al gönlümü bir güzel pak eyle
Ruhumu istersen al cilala yenile
Hangi bedende yaratırsan yarat beni
Ama sende ol benimle
Cennetini istemem cehennemden korkmam
İlahi sensiz her yer bana zaten cehennem
Deki beni seni asla affetmem
Senden bir an bile ümit kesmem İlahi

Ertuğrul Temizyürek

Getirin LAN Şu teraziyi

Getirin lan Şu teraziyi
Biraz adalet tartayım
HerkeŐe istediği kadar verip
İstediğim fiyattan satayım
Bir benim elimde olsun
Bazen dilimde
Bazen de sitimde dursun

Çokça rafa koyup
Şadece tezgâhta dursun
Müşteriye yok demeyelim
Var diyelim Őanımız olsun

Parası olana çokça vereyim
Parası olmayana söveyim
Olmadı bir güzel döveyim
Karısı kızı güzel ise
Gel ödeşelim gitsin diyeyim

Getirin lan örtüyü
Azıcık Adaletin üstünü örteyim
Olmadı istediğime
El altından vereyim
Karaborsa olsun amına koduğum
Herkes sıraya girsin
Yalvarsın yakarsın
Ağlasın sızlasın
aylarca kapımda beklesin
İşini, tipini kendisini beğendiğime
Fazla fazla vereyim
Sevmediklerimin hepsine
Siktir git lan kalmadı diyeyim

Getirin lan Şu Şerefsizi
Onu mülkün altına gömeyim
Hatta yedi kat zindanın altına koyayım
Onu arayanı soranı da oraya koyayım
Olmadı hepsinin birden amına sokayım
Kimse adını almasın
Ümitlenmesin boş yere
Önce besmele çeksin
Sonra para bulup gelsin
Gelirken de azıcık eş dost
Tanıdık getirsin
Yoksa hiç gelmesin
Durduk yere geçmişini siktirmesin

Getirin lanşu teraziyi
HerkeŐe ağırlığınca vereyim
Olmadı malıyla mülküyle ölçeyim
Onlar tartılırken ben de dalgamı geçeyim
Olmadı resimlerine bakıp çekeyim

Ya da kucağıma alıp seveyim
Çok sıkılırsam onlardan
Hadi lan sıradaki gelsin diyeyim

Getirin lan şu terziyi
Kendime bir gömlek bir pantolon diktireyim
Güzel dikerse parasını vereyim
Hoşuma gitmezse anasını sikeyim
Allah razı olsun ağam der hoşuna giderse
Ödül olarak
Düşmanlarıma kefen diktireyim
Baktım olmadı canım sıkıldı
Elindeki makası alıp götüne dürteyim
Yakınlarını sevdiklerini
Yandaşlarıma düzdüreyim

Nede olsa adalet benim elimde
Elimde azıcık sikimde
Ne yapacağım belli olmaz heee
Kaçılın çevremden dağılın
Kendinizi emniyete alın
Gerçi emniyette emniyette olunca
Herkes kendinden korkunca
Fısıldaşıp aralarında adaleti sorunca
Benimde kafam o gün bozuksa
Teraziyi kaldırır atarım
Terziyi güzelce soyarım
Sıraya bakmadan hepsinin
Amına bir güzel koyarım

Getirin lan adaleti onu azıcım göreyim
Olmadı adaleti tuttuğum parmağımı öpeyim
Ara sıra neşelenip çokça da söveyim
Dostuma fazla fazla vereyim
Düşmanıma kurban edeyim
Olmadı düşmanlarımla
Hepsine bir gömeyim

Durun lan getirmeyin orda kalsın
Bu millet hep uyudu bırak hiç uyanmasın
Kazı koz kendini koyun sansın
Herkes kendi bacağından asılır deyip
Bırak bacağından sallansın
Altındaki kazığı daha da sivriltin
Bırak kımıldayacak yeri kalmasın
Adalet ona ne lazım
Vermesen canı çeker
Versen yağ sanıp orasına burasına sürer
Olmadı birkaç düzeye peşkeş çeker
Ona bir avuç saman lazım
Bu sözlerime sakın ha sakın
Kendini koyun sanmayanlar aldırmasın

Herkes kendi payına bakıp
Kendince hisse alsın

Hadi eyvallah

Ertuğrul Temizyürek

Gidemezsin 1

Nereye gidersin, boşuna
Gidemezsin
Adam gibi dur durduğun yerde
Kaçma
Kaçamazsın da
Uğraşların boşuna
Ölüm yeni mi çıktı sanki meydana
Katlin vacip olmuştu önceleri
Şimdi farz oldu üzerime
Beş vakit namaz gibi
Benim sınavımda bu
Bilemiyorum belki
Sen sırat köprüsüsün
Bende üstünden geçen birisi
Zorlama kendini
Geçerim bu sınavdan
Bir yıldırım hızıyla bu sıradan
Belki gözünü açmadan
Belki de gözünü kapatmadan
Bir bakmışsın yardım etmiş Yaradan
Kestiğim kurban olarak
Üstüne binmişim
Yorulmadan geçmişim
Benim sınavım sensen eğer
Dersime çalıştım
Ezberlemişim seni meğer
Farkında olmadan
Benim sınavım sensin
Senin ecelin de ben
Yerde kurbanlık koyun gibi yatan sen
Seni mundar etmeden boğazlayan ben
Allah kabul etsin bu kurbanda benden
Benim gideceğim yer belli
Seninki ise cehennem
Sen soğukları pek sevmezdin
Çıkmazdın sıcak yerlerden
Hadi fazla gecikme
Yan yana bildiğin kadar
Yârin olsun cehennem
Korkma yalnız kalmayacaksın
Daha çok kişi gelecek peşinden
Bu da sana müjde olsun benden

Ertuğrul Temizyürek

Gidiyorsun 1

Gidiyorsun,
Ardına bakmadan,
Gözyaşların akmadan,
Gidiyorsun,
Hesap vermeden ve hesap sormadan
Geldiğin gibi heyecanlı değil gidişin
İlk kez uçuyorsun, yuvadan
Belki de bıkmıştın, usanmıştın, çırpınışlardan
Gidiyorsun,
Ardında ağlayan gözler bırakarak
Gölgenden bile kaçarak
Geçmişinden korkarak, gidiyorsun
Ne bir mazi almışsın yanına nede bir hayal
Bir tutam sevgide mi almaz yanına insan
Gidiyorsun,
Ardında közler bırakarak
Yankılanacak sözler bırakarak, gidiyorsun
Git bakalım, demesi kolay da
Bundan sonra yaşamak, oda ayrı bir olay da
Sabır taşına dönebilsem keşke
Yüreğim buzlanmasında
Ya kum tanesi gibi dağılırsa
Bulabilir misin?
Eskisi gibi sıcak bir yuva
Git bakalım,
Ardında közler bırakarak
Git bakalım,
Ardında yankılanacak sözler bırakarak

Ertuğrul Temizyürek

Gidiyorum, ANNE

Veda edemeden gidiyorum, anne
Boynuna sarılamadan
Ellerini öpmeden gidiyorum
Eğer ki gelemesem gittiğim yerden
Bana kızıp gücenme
Geriye gelirse benden bir şeyler
Ağlama sakın, anne
Niye habersiz gittin diye kızarsan
Bil ki haber verecek zaman olmadı
Yoksa gelmez miydin?
Sana sarılıp ellerini öpmez miydin?
Bana hayır dualar et demez miydin?
Bu gidişlerim bitmez benim sanırım bitmeyecekte
Ama bu defa ansızın çıktım sefere
Bilmem dönebilir miyim geriye
Bilmiyorum,
Ama ölüm korkusu yok yüreğimde
Hiçbir zamanda olmadı
Türkün bağrında korku kuşu yuva yapamaz
Korkusu varsa zaten o Türk olamaz, anne
Biz korkuyu sünnetleyken atmışız
Kendi namazımızı kendimiz kılmışız
Cesedimizi hep yanımızda taşımışız
Korku bizden korkar oldu, anne
Ben asla olamam imansız
Ve asla yapamam vatansız
Bu ikisi bende kara sevda
Bağlasalar da durmam bağlamasalar da
Giderim ölüme koşa, koşa
Bil ki ölsem de gitmez boşa
Geriye dönsem de olur dönmesem de
Tek demesinler bana vatansız öldü diye
Anne;
Belki beni bunlar için doğurmadın
Belki bunlar için beni besleyip büyütmedin
Bilmiyorum benden neyi beklerdin neyi isterdin
Ama ben neyi istediğimi neyi sevdiğimi biliyorum
Hep de bileceğim, anne
Anne;
Belki gözünde yine küçük bir çocuğum
Belki yine yoktur üzerimde gocuğum
Belki ıssız gecelerde dağlarda üşürüm
Ama dağlar benim dağımsa
Ben o dağlardaki bir kaya parçası için
Binlerce kere ölürüm
Öldüğüm için değil
Oğlun olduğum için değil
İdeallerim için
İdealleri olanlar için
Hakkını helal et anne
Anne;
Dönersem sevinme

Dönmezsem de üzölme
Bin kere ölsem bin kere dirilsem de
Yine aynı yolda koşardım
Yine aynı yola baş koyardım
Bir an olsun geriye bakmazdım
Geriye baktığım için değil
Bakmadığım için
Geriye bakmayanlar için
Hakkını helal et anne

Ertuğrul Temizyürek

Git işine..

Gel sırat köprüsünden geçte aklımdan geçme
Geçemezsin
Gel cehennemden en dibine gir de yüreğime girme
Giremezsin
Gel en azılı düşmanını sev de beni sevme
Şevemezsin
Alemlerdeki tüm canlı cansız varlıkları tanı da beni sen tanıma
Tanıyamazsın
Her şeyin değerini kıymetini bil de benimkini bilme
Bilemezsin
Yerin kırk kat altındakileri gör de ben yanında olsam da beni görme
Göremezsin
Ben çölde derinlerde saklı bir suyum beni bulamazsın
Bulsan bile tadamazsın
Tatsan bile içemezsin
İçsen de kanamazsın
Ben bir şahinim beni avlayamazsın
Avlasan da kafese koyamazsın
Koysan bile kendini alıştırılmazsın
Koluna takıp dolaştırılmazsın
Ben sıradan bir maden değilim
Beni eritemezsin
Eritsen de altınla karıştırılmazsın
Karşırsan da boynuna takamazsın
Ben kor bir ateşim avuçlarına alamazsın
Alsın da tutamazsın
Yanarsın
Ben severim sadece sevgimi vurmam yüzüne
Vurulmam sade karakaşına, gözüne
Sadece yüreğime değil
Girebilmelisin ruhuma ve benliğime
Girmek zor çıkmak kolaydır bu yüreğe
Bu kadar kolay mı dersin
Niye kolay olmasın ki
Bir kürek toprak atılır üzerine
Sonra dönersin geriye
Ben seni severim, ama
Sevmem
Sana senden çok değer veririm ama
Vermem
Ne ruhuna girerim nede yüreğine
Ne sandalına binerim nede küreğine
Benim sevmem de zordur sevilmem de
Bu yüzden diyorum ki sana beni sevme
Eğer yok illa ki seveceğim diye inat ediyorsan
Bende yemin ederim ki, çok ağlatırım seni
Ağlama duvarına dönersin
Ağlarsın gündüzleri ve geceleri
Hem ağlarsın hem ağlatırsın sevenlerini
Ben ardıma bakmam bile çeker giderim
Ben sevdikten sana bana sevgili çok
Her zerrem mavi boncuktur veririm eline

Sonra tekmeyi yersin bir yerine
Gel sen beni sevme benimle olamazsın
Yapamazsın benimle
Gel git yan cehennemde
Yanar tutuşursun bedenimde
Gel tüm köprüleri yakma
Bir tane bırak geriye
Gel tüm gönülleri kırma
Sakla birkaç tane kendine
Ben ki cehennemden beter bir ateşim
Bilmezsin
Herkes kendi ateşini kendi getirir derler cehenneme
Benim ateşim gözlerimde, yüreğimde bedenimde
Yanarsın bir zerren kalmaz geriye
Pişmanlık olmaz bende
Hiç dememişimdir
Lügatimde olmadı hiç "keşke"
Ben günahlarını bile seven bir adamım
Hatalarını yok sayan bir yapıdayım
Ne yaparsam hep kardayım
"zarar" nedir bilmemişim ki ben
O yüzden beni kıramazsın
Kırılmam
Beni eğemezsin
Eğilmem
Beni bükemezsin
Bükülmem
Beni benle kandırabilirsin belki
Başkasına kanmam ben
Haydi, şimdi git işine
İster ağlayarak git
İster güle güle

Ertuğrul Temizyürek

Git Söyle

Git söyle o Bizans'ın yosmasına
Artık aldırılmıyormuş de senin küsmelerine
Dün sabah iğrenmiş senin görünce yüzünü
Makyajsız bir boka benzemiyormuşsun de
Asık suratlıymışsın fincancı katırları gibide huysuz
Söyle ona ebediyen küsüşmüşüz
Sakin çağırmasın beni bir daha vallahi gelmem
Derse ki sana gelsin tek parada istemem
Gelmiyormuş de üste ona parada versen
O seni gece görmüş hep aldanmış boyalarına
İnceden gerdan kırıp fıkırdamalarına
Kandırmışsın de tatlı dilinle sohbetlerinle
Rakısına meze olman çok hoşuna gitmiş
Ama o eskidenmiş şimdi yüzünü bile görmek istemiyormuş de
Sen zavallı bir aracısın bağırip çağırmasın sana
Sende onun gözlerinin içine ikide bir bakıp durma
Ben kurtuldum görerek gerçekleri
Seni kaybetmeyelim arada gönderirken sözleri
Sen ki gün görmemiş bir masumsun
O ise yıllanmış bir koca karı onun yanında çocuksun
Bakarsan gözlerinin içine kaybolup gidersen
Boyalı haliyle aldatır seni sende dillere düşersen
Paranı yer seni yer bir ağaç kurdu gibi inceden
Bir gün devrilir ölürsün yosmanın evinden dönerken
Bakma o deniz gözlerine aldanma bukleli saçlarına
Tükenirsin sende kaybolursun
Eğer ki alırsa seni bir avuçlarına
O yıllanmış bir orospudur sende masum bir çocuk
Bakmaz gözüne kaşına ağlatır ananı
Sonra sen dahi bilmez olursun babanı
Söyle o Bizans'ın kahpesine uzak dursun
Dileği buymuş de inşallah yerle bir olursun
İstan'ın gitsin de bir bul'un kalsın
Denizin dibine gir ki de
Seni seven kimse kalmasın

Ertuğrul Temizyürek

Gitme meyhaneci

Dur gitme bekle
Daha çok erken
Bir içki ver bana
Kapyalary kilitlemeden
Bir içki içmeden
Bir yere gitmem

Boşuna konuşma
Kendini yorma
Ben kafayy bulunca
Atarsyn beni sokağa

Hadi be meyhaneci
Versene bir kadeh içki
Bu kadarda zalimlik yapılmaz ki
Bir kadeh içki versen
Ne olur sanki
Bak görüyorsun perişan halimi
Hadi artyk ver bir kadeh içki

Bak parasyny peşin veriyorum, haberin olsun
Bir kadeh içki yetmez, şifeye masada dursun
Gel otur da yanyma muhabbet olsun
Dertlerimle üzmem seni, gönlün hoş olsun

Bak şu resimlere
Şu benim bu gördüğünde sevdiğim
Bakyp ta aldanma sefilliğime
Oda sevmiştii beni delice

Ama, haberi olsun
Seninle de keseceğim hesabı
Artyk seninle de keseceğim merhabayı
Şu içtiğim raky son raky olsun
Bu meyhaneye bir daha gelmem haberi olsun

Hadi kalk git sen evine
Bende gezeyim kendimce
Beni kimse beklemez ama,
Seni bekleyenlerin vardyr evde
Hadi çabuk ol gecikme
Beni de unut gitsin
Görüyoruz ahrette

Ertuğrul Temizyürek

Gittiğimiz yer Serindir birazca da derindir

Hadi çıkalım yolculuğa
Deseler
Hemen koşar gelirsin
Gideceğimiz yer serindir
Deseler
Aldırmaz öylece gelirsin
İneceğimiz yer
Derindir
İndikçe inedin gelir
Büyülü bir rüyadır
Hep uykuda kalasın gelir
Yaşadıkların hep
Coşkudur
Bazen de biraz korkudur
Yaptıklarımız hep
Sorgudur
Sordukça sorasın gelir
Yaşarsın ama bilmezsin yaşadığını
Koşarsın gecelerden gecelere
Bir yıldız kayıp düşerken yere
Eğilir avuçlarında
Toplayasın gelir
Yaşadıkların bir gizli âlemdir
Sanırsın ki burası cennettir
Gün gelir ateşten gömlektir
Yandıkça yanasın gelir
Gördükçe görünmeyenleri
Bildikçe bilinmeyenleri
Sevdikçe sevilmeyenleri
Aşk âleminde kalasın gelir
Yaratan özenle yaratmış
Her şeyi sevgiyle kuşatmış
Bizleri özenle seçmiş
Seçtikçe seçesin gelir
İndiğin yer derindir
Derin
Gittiğin yer bazen sıcaktır
Bazen de serin
Sen de düşündükçe derin
Derin
Vatan için
Millet için
Devlet için
Öldükçe ölesin gelir
Vurdukça vurasın gelir
Yaşarsın ama anlatamazsın
Bazen gözlerini kapatırsın
Bazen de duymazsın
Kendi yüreğini ellerinle kırarsın
Kopardıkça ciğerini
Koparsın gelir
Vatandır tek aşkımız

Aşkımız için yaşarız
Ölmekten asla korkmayız
Aşkın abı hayatını
İçtikçe içesin gelir
Bakılır mı hiç dünya malına
Kıyılır mı hiç tatlı cana
Sana can veren ana babaya
Selamı sabahı
Kesegin gelir
Gözükmez gözüne dünya
Sen aşkın peşindesin
Anlamazlar seni boş ver
Sen en güzel yerdesin
İndikçe derinlere
Yükselirsin âlemlere
Düşmana verirken korkuyu
Milletine verirsin coşkuyu
İlmin şehrinde gezinmekte
Sanma aslanım hayal değil
Sen gerçekten cennettesin

Ertuğrul Temizyürek

Gönül

Gel de dertleşelim, gönül
Susmakla geçer mi bir ömür
Bu ömür ki, bir gülün peşinden sürünür

Yol bitmez uzundur, ama sonu görünür
Bu yola bazen hasretten duvarlar örülür
Susma gönül susmak sana yakışmaz
Sevmeyen gözler seven gözlerle bakışmaz
Hayat böyledir sevsen de bazen gönüller çakışmaz

Bu gece efkârlıyım dertleşmek istiyorum
Gönül defterimi yırtmak istiyorum
Bıktım artık sevmekten desem de
Bir kez daha sevmek istiyorum

Gidiyorum, gözlerden uzak bir yerlere
Yanımda bir kalbimi götürüyorum
Gözlerim uykulu, bedenim yorgun
Düşüp de toprağa uyumak
Hiç uyanmamak istiyorum

Ben ki sevmeyi bilmeyenim
Sen hep öyle diyordun
Sevmek nasılmış ki
Anlamak istiyorum
Nerden bileyim ki hiç sevilmemişim
Kendimce sevmeye çalıştım olmadı
Kimselere de derdimi açamam ki
Bana da bir yol gösteren
Bir tarif eden olmadı

Susmak senin hakkın değil benim hakkım gönül
Konuş bakalım gönül dilinden
Sen benden bıktın anlaşılın
İç geçiriyorsundur kesin
"çektğim nedir senin çektğim elinden"

Bir düşün kurardım ben
Ta çok ama çok küçükken
Öyle işlemişti ki ruhuma bu hayaller
Gönülle arama yol yapmıştı
Gönlümde bu yolu çiçeklerle donatmıştı
Hep baharı seven gönül ne bilirdi ki kara kışı
Kara kış gelip çattı yollar kapandı
Çiçekler dondu, yolda ki "ben" öldü
Gönül kara saplandı çıkamadı
Yemin etti kendince
Benimle hiç konuşmadı

Sus bakalım gönül
Sen sussan da ben anlarım seni
Giden gitti artık

Giden memnun olmasa da gelir mi hiç geri
Giden gitmiş bana ne
Sevmiş sevmemiş sana ne
Bırakmışım hayatı artık kaderine
Kader bu belli olmaz
Ölmeyince dostum çileler son bulmaz
Yorulduim artık susuyorum
Derin bir uyku halinde
Hayallerimle ölmek istiyorum

Ertuğrul Temizyürek

Güneş çevirdi artık yüzünü

Güneş çevirdi artık yüzünü
Açsak da gözlerimizi
Göremez olduk önümüzü
Bilmedik aydınlığın kıymetini
Geceler artık uzun ve çetrefilli
El ayak çekildi
Artık gönlüm boş
Hem karanlık yüreğim artık hem de loş
Anladım ki senden başka
Her şey yalan ve boş
Kaç benden bakalım hayat
İstedğin kadar koş
Ve benden uzaklarda
Bensiz güzelliklerde coş
Umutlarımı tüketmedim
Sadece sakladım
Gönlümü kirletmedim
Aksine pakladım
Tüm dertlerimi atmadım
Birazını da sakladım
Gel içelim dedim hüzne
Gelip eğlenmedi benimle
Gitti bir köşede içti
Kendini eğlendirdi kendince
Ben artık yalnızım diyordum
Meğer yalnızlıkta yalnız değilmiş
Nice yalnızlıklar toplanmış
Meğer bunların hepsi de kardeşmiş
Ben yalnızlıkların içinde
Sıkıldım bunaldım
Nereye gitsem bir yalnızlık var
Kendime bir تنها köşe bulamadım
Sürü bakalım beni gönül peşinden
Hızlı gitme eski ben değilim
Sana yetişemem
Ben duruldum artık
Belki durulmadım
Belki de bilmeden yoruldum
Yaptıklarımından değil de dostum
Yapmadıklarımından soruldum
Ben hep yalnızdım
Hep sırtımdan vuruldum
Düştüm ama ağlamadım
Ne düştüğüme yandım
Nede bir elin bana uzanmayışına
Ben sadece dostuma kırıldım
O'nun la kavgalaştım
O bana alıştı sonunda bende O'na
Zor gelmez oldu laflarımız bir birimize
Küsmedik O'nun la asla
Sadece karşılıklı atıştık
Ve zorluklarda bir birimize

Daha da yakınlaştık
O bana sabret dedi
Oysaki ben sabırsızdım
Ben O'na hep dedim ki
Beni başkasıyla karıştırma
Ben ne Yusuf'um nede Muhammet Mustafa
Hiç girmedim Eyüb'ün sabır taşına
Dost beni denedi mükâfatlandırmak için
Mükâfatı göremedik gitti bir defa
Karşıma hep eza çıktı bir de arkadaşı cefa
Süremedim gitti bir kez
Yalandan da olsa sefa
Ve güneş çevirdi yüzünü
Ayda saklandı bulutların ardına
Yıldızlar toplanıp karar almışlar
Onlarda uzaklaştıkça uzaklaştılar
Gören göz görmez
Tutan eller tutmaz
Yürüyen ayaklar
Yürümez oldu
Ve güzel olan bu ten soldu
Gönül ise zaten boştu
Şimdi yalnızlıklarıyla çoştu
Biz dosttan ayrı değildik
Sanmam ki O'da bizden ayrı olsun
Biz dostu unutmadık hiçbir zaman
Sanmam ki bende unutuldum
Her yer onun tüm zamanlar onun
O her şeyi yaratan ve yok eden
Oysaki ben zavallı bir kulum
Dedi ki; seni yarattım kendi nurumdan
Bende ona dedim ki
Ey dost o zaman sen bana asla kıyaman
Korku gitti artık benden
Ben korkmam artık ne narından ne cehenneminden
Ateşin gelip geçer ancak yanımdan
İbrahim'i yakmadığı gibi beni de yakmaz
Değil mi dost?
Kılıç kını kesmez hiçbir zaman
Boş verdim gitti o zaman
Güneş çevirsin bana yüzünü
Ay koşsun gitsin bulutların ardından
Yıldızlar kopsun bağlarından da
Düşünler kara toprağa benim ardımdan
El açmama gerek kalmadan
Dualarım dilime dolaşmadan
Gönderdiğin elçi bana ulaşmadan
Tez barışalım dost seninle
Bu beden bu ruh sana teslim olmadan
Ben sana teslim olayım hemen
Sen beni benimle birlik teslim almadan
Artık seninim yine

Hiç kendime kalamadan
Hiç kendimin olamadan
Bu ne güzel bir bağ
Ne güzel bir esirlik ki bu
Hiç kurtulmak ister mi ki insan
Kurtulmak isteyene de denilebilir mi ki insan?
İster hayvan olsun isterde insan
İstese de zaten kurtulamaz bu döngüsel bağımlılıktan
Teslimim kabul et bil ve anla ki
Zorla değil
Korkuyla değil
Birilerinin baskısıyla değil
Bilerek ve isteyerek bu inanç ve iman
Gerisi ve her şey
Sana kalmış o zaman

Ertuğrul Temizyürek

HADİ bakalım1

Ser sıcak kumları altıma
Kızgın güneş çöksün üstüme
Vursun sertçe dalgalar sahile
Başım dönsün güzelliğinle
Salınan güzellere meyletsin gönlüm
Varsın birazda onların peşinde sürünsün
İçim yansın dışım serin olsun
Kadehler silme dolsun
Hadi bakalım bu gecede
Senden olsun
Doldur boşalt yap kadehleri
Zevki sefamız yerinde olsun
Kim almış bu geminin demirini
Kim açmış bu yelkenleri
Gemi yol almış biz kendimizden geçerken
Zaman senin gerinde kalmış
Sen fon dip yaparken
Şimdi sohbetim güzel kafam yerinde mi?
Sor bakalım bu güzel şimdi nereli
Benim aklım esmerde kaldı
Ne konuştuğum belli mi?
Başımı döndüren içkimi yoksa
Kadehi eliyle sunan güzel mi?
Söyle bana dostum
Bu bir rüya mı yoksa gerçek mi?
Rüya ise hiç elleme al geriye
Başlasın yeniden
Eğer gerçekse ağır git
Eve gidelim yollarda sürünmeden
Senin bekleyenin yok oh ne rahatsız
Benim curcuna yeni başlıyor
Söyle mahalleli uyansın
Benim ki başlar uzun bir havaya
Oysa benim durasım geliyor halaya
Benim karı birazdan başlar kalaya
Der inşallah çabuk girersin mezara
Ölüm bile bu karıdan güzel gelir ki bana
Koşarak gidesim gelir ölümün peşinden
Neyse yarın devam ederiz dostum
Aynen kaldığımız yerden

Ertuğrul Temizyürek

Hakkın yanması

Bu dünyada her insanın üç hakkı vardır
Ve bunları iyi kullanmak lazımdır
Şans gibi değildir bu haklar
Kapını çalarak gelmez
İstemle verilmez
Reddetmenle de geri alınmaz
Birincisi yaşama ve yaşatma hakkıdır
İkincisi susma ve izin verilince konuşma hakkıdır
Üçüncü ve son olanı ise ölme hakkıdır
Şimdi bakalım bu haklarını nasıl kullandın
Takdir edersin ki bu vakte kadar güzel yaşadın
Ve sevdiğilerini de güzel yaşattın
Ama ne susmasını bildin
Nede zamanında konuşmasını
Maalesef canım bu hakkını da
Yanlışta olsan kullandın
Gelelim son hakkına
Bu görünürde senin bir hakkın olsa da
Ama asla senin de olmayan bir hakkın
Ama hakkın saklı kalmasın
İki hakkını harcadın
Son bir hakkın kaldı
Bakalım bunu nasıl ve
Nerede harcayacaksın
İlk hakkında sana yardımcı olanlardandım
İkinci hakkında yanmasın diye elimden geleni yaptım
Ama üçüncü hakkın son hakkın
Bari buna karışmayım
Kal sağlıcakla
Dikkat et de hakkın yanmasın

Ertuğrul Temizyürek

Hani soruyordun ne nerelerdesin diye

Hani soruyordun ya
Nerelerdesin diye
Gördün ya işte nerelerdeyim
Kimlerleyim
Hani sana demiştim ya
Ben pek gözükmem ortalarda diye
Sen korktuğumu sanmıştın
Ama gerçekler öyle değildi
Ve ben hiç korkmadım
Korkmak aklıma bile gelmedi
Zindan mı?
Zindan benim hayatım
Ben kendi zindanlarımı hep
Kendim yarattım
Senin peygamberin bile
Zindanda yattı
Ve bir sabah kalktı ki
Saraydı artık zindanı
Hani diyordun ya
Sen şan şöhret peşindesin diye
Ben şan şöhret peşinde hiç koşmadım
Aksine onlar koştular benimle
Ben seni kurtarmadım
Sen kendi kendini kurtardın
Ben sadece bir el uzattım
Sen de tutundun ve çıktın
İsteseydin çıkmazdın
Hep orada kalırdın
Ben hep derinlerdeydim
Derinlerde kaldım
Ne başkaları gibi çıkmaya çalıştım
Nede daha da derinlere inmeye kalkıştım
Ben hep olduğum gibi oldum
Hep kendimle küstüm ve hep kendimle barıştım
Ben hep kendi kendime isyan edip
Kendi kendime karıştım
Ama sen ve diğerleri
Öyle çok çıkmak istediniz ki yüzeye
Öyle çok bilinmek istediniz ki
Öyle çok anlatma heveslisiydiniz ki yaptıklarınızı
Tarihe isimsiz kahramanlar olarak geçmek istemediniz
İstediniz ki herkes bilsin yaptıklarımızı
Ve tarihe altın harflerle kazısınlar adlarımızı
Öyle çok hızlı çıktınız ki derinlerden
Güneşi öyle çok görmek istediniz ki
Vurgun yediniz çıkışınızla
Ve döndünüz şaşkına
Oysa siz pek alışık değildiniz alkışlara
Kimseyi de inandıramamıştınız
Anlattığınız masallara
Ve bir rüyadan uyanırcasına
Bir kâbustan korkarcasına

Düşmanlarınızdan saklanırcasına
Tekrar girmek istediniz
O kaçmak istediğiniz karanlıklara
Ama gözünüz alışmıştı bir kere
O parlak ışıklara
Ve kulaklarınız hala âşıktı
O güzelim alkışlara
Hiç de dayanamazdınız
Dur gitme diye yalvarışlarına
Ve siz devletin ve milletin adamıyken
Bıraktınız kendinizi
Unuttunuz yeminlerinizi
Ve Ahmet'in, Mehmet'in adamları oldunuz
Ve bunu devletin adamlığından üstün tuttunuz
Birkaç doların peşinden koştunuz
Hep devletin arkasına sığındınız
Bir zamanlar yaptıklarınızı
Herkesin başına kaktınız
Karılar gibi dedikodu yaptınız
Bazen ağlayıp sızlandınız
Oysa siz devlet ve millet için
Hiçbir şey yapmamıştınız
Hep kendiniz için çalışmıştınız
Yazık, hem de çok yazık
Övülmek, pohpohlanmak, sevilme
Hep ilgi görmeyi beklemek
Hep dikkat çekmek
Sonra küsmek
Çocukçaydı ve çocukların işiydi
Siz onu bile beceremediniz
Ne çocuk kalabildiniz
Nede büyüüp adam olabildiniz
Siz sadece
Kendi egonuzu tatmin etmek için
Devletin elbisesini giymiştiniz
Yazık, hem de çok yazık
Bizi kimse bilmedi bilemezde
Çünkü biz derinlerdeyiz
Ve görevlerimizdeyiz
Kaç kez bıraktılar bizi
Kaç kez geri çağırdılar
Kaç kez azarladılar
Kaç kez bağırdılar
Aldırmadık,
Küsmedik darılmadık
Hep işimize baktık
Şimdi yine işimizdeyiz
Sen nerelerdesin diye sorduğunda
Ben yine görevimdeydim
Ve hendek kazıyordum
Develeri atlatmak için değil
Bir milleti bir devleti korumak için

Ve sabır kuyusunda yatıyordum
Sakladığım zamanın zamanının gelmesi için
Ve gizlice fısılda şanları
İttifaklar kurup
Bir devletin altını oyanları izliyordum
Ve onlara karşı önlemler alıyordum
Senin gibi götümü devirip yatmıyordum
Yaptıklarımızı görünce anlarsın belki
Ve utanırsın bizim gibi olamadığına
Ve yeminlerine sadık kalmadığına
Biz sonradan adam olmadık
Biz adam doğduk adam olarak öleceğiz
Ve belki de işimsiz mezarlara gömüleceğiz
Biz sadece Tek ve Bir Olan Allah'a hesap vereceğiz
O yüzden işimize bakacağız
Ve sonsuza dek susacağız

Ertuğrul Temizyürek

Haşin rüzgar gibisin

Ben küçük bir yaprağım dalımda
Şense haşin bir rüzgar
Öperek uyandırırdın beni, her bahar
Şimdi esersin haince
Anladım ki gelmiş sonbahar

Sevene mevsimler hep bahardır
Ayrılıklar ise hep sonbahar
Ben hiç baharı yaşamadım diyen
Yalan söyler
Herkes bir kezde olsun yaşar baharı
Bir kezde olsa tatmıştır tadını
Ve yüreğine yazmıştır
İlk de olsa sonda olsa adını

Ben yaşadım, haince sevsende beni
Gelişine sevdiğim gibi
Ayrılığına da katlanırım,
Eskisinden dahada tatlanırım
Her bırakıp gittiğinde beni

Sevsende beni haince, sevmen önemli
Sen bıraktığın gibi olmasanda sevgili
Ben bıraktığın yerde bıraktığın gibiyim
Gelişinle kazanırsam eğer seni
Gidişinle sen olursun kaybeden beni
Gelişinle Leyla gidişinle Mecnun olurum
Dağları aşarak gel Ferhat gibi
Ben hep aynı yerde seni beklerim
Mevsim hep bahardır bana
Sonda olsa ilk de olsa severim seni..

Ertuğrul Temizyürek

Hayat bana gülmedi

Ben hayatı hiç tanımadım senin tanıdığın kadar
Ben işimi yaptım, yoluma baktım hepsi o kadar
Kendimce çizdiğim bir yola saptım ve battım
Ama dönüpte bakmadım ardıma
Bana yardım edin diye el uzatmadım
Kendimi kendi vicdanımda yargıladım
Sen hariç hiç müebbet yatmadım
Herşeyin hesabını verebildim kendime
Ve hepsinden aklandım
Bir sende suçlu buldum kendimi
Kendi kalemimi kendim kırdım
Dayanamadım sonra affettim, müebbetle bağladım
Ben hiç şanslı olamadım senin kadar
Hayat hiç yüzüme gülmedi senin yüzüne güldüğü kadar
Ben hep çıkmazların içine düştüm bazende düşürüldüm
Biliyormusun ben hiç yürüyemedim,
Yürümeye çalışırken mecburen süründüm
Kader hiç benden yana yazmadı, hep karaladı
Sana kapıları sonuna kadar açarken
Bana sadece birazcık araladı
Ben hep mutluluğu aradım, hep peşinden koştum
Oysa mutluluk hep seni aradı, o sana yalvardı
Ben soğuk yorganımın altında titreyip üşürken
Kendi kendimi yargılayıp nerde hata yaptım derken
Sen yargılanmamışları değil yargılanmışları yargılıyordun
Ve hep kendine göre karar verip karalayıp, akliyordun
Sonrada ben masumum diye ağlıyordun
Çünkü ben insanları tanıımıyordum,
Oysa ki sen herşeyi biliyordun
Ve sadece işine gelenleri kullanıyordun
Ben hiç güneşi görmedim, senin görebildiğin kadar
Hep karanlıklarda saklandım, dayanabildiğim kadar
Korkularıyla yüzleştim, neden korktuysam o geldi başıma
Kimse hiç bakmadı benim yüzüme, gözüme ve kaşıma
Hep bir başıma yedim yemeğimi, kime dostum dedimse düşmanım oldu
Zehir koydular, kan doğradılar hep ekmeğime, aşıma
Hiç gülemedim senin gülebildiğin kadar
Gülmeye çalıştım sadece hepsi o kadar
Hayat beni çoktan bırakmıştı ilk durakta
Ama ben bırakmadım beklemedim gelir diye inatla
O gelmedi ben bekledim, gelmez bekleme dediler
Karşıma geçip gülüp eğlendiler
Bu ne kadarda salak, belkide delidir dediler
Ama aldırmadım bekledim,
Hiç giden geri gelir mi dediler, ama ben bekledim
Umutlarımı umutlarıma ekledim, yarın olsa diye bekledim
Yarınlar geldi geçti ben yine yarınlara yarınları ekledim
Kar yağdı üzerime, sulandı gözlerim
"Ne o ağlıyormusun?" dediler hayır ağlamıyorum dedim
göz yaşlarımı sakladım, sevinme sonrasına
nefretimi bıraktım gitti soğuk rüzgarların ardına
ben hiç senin kadar şanslı olamadım

sadece birazcık şans yüzüme gülsün istedim
senin ayaklarına serildi, benim peşinde koştuklarım
hep aleyhime oldu konuştuğularım
sustum neden sustun dediler
ben hiç insanları tanıyamadım, senin tanıdığın kadar
sadece bir dost aradım, peşinden koştum
aldım yüreğime koydum bulabildiğim kadar
ben mutlu olamadım ki, inşallah sen mutlu olursun yar..

Ertuğrul Temizyürek

Hayat dediğin

Hayat dediğin dört perdelik bir oyun
Eğer oynayacaksan dostum
Kabin arkada git orda soyun
Kimileri perdenin önündedir oynar
Kimileride dahada öndedir
İzler, alkışlar yada ıslıklar
Ne kadar kendin olursan
O kadar iyi oynarsın oyunu
Yoksa kendin hazırlarsın sonunu
Doğaçlama oynamak kadar
Sana biçilen rolde önemlidir oyunda
İşin kötüsü yönetmende yoktur ortalarda
Sen perdenin önünde kendini kanıtlarken
Sahnenin arkasında olanlarda vardır
Bazıları seni ipe oynatılan kuklalardan sanır
Eğer yüzün yumuşaksa
Ve kalp kırmayıda beceremiyorsan
Onların oynattığı ipe yetinirsin
Artık iş senden çıkar
Ya sevilirsin alkışlanırsın ayakta
Yada alınırsın ayaklar altına
Yönetmen yukarılardadır
Sen onu göremezsin ama o seni görür
Bazen sana verdiği rolü beğenir
Hoşnut olursun
Bazende beğenmez
İsyankar olursun
Kim yazdı, bu oyunu diye sorarsın
Ama senaristi asla bulamazsın
Kızgınlıktan bunaldığında
İçinden küfürler yağdırdığında
Bir şeyler mırıldandığında
Dikkatli ol dostum, yönetmenin seni duyar
Ve der ki; "atın bunu bir bir hıyar"
Ama bazen yönetmenin bu sözünü
Seyircilerde duyar
O zaman seni yuhalayanlarda olur
Çok kızdırırsan eğer yönetmen hazretlerini
Sana öyle bir rol keser ki
Giysen bol gelir, giymesen dar
Güller yağdırırken izleyicilerin, başına
Bakmışsın taşlarda gelebilir kafana
Hayat dediğin dört perdelik bir oyundur
Ezanla doğarsın alınırsın kucaklara
Sela ile ölürsün kaldırırklar seni omuzlarına
Müjde ile söylerle doğduğunu
Sela ile bilirler öldüğünü
Sevinçle gelirsın, matemle gidersın
Kendin bile görürsün kara toprağa gömüldüğünü
Oyunun ilk ve son perdeleri bellidir
Şen ikinci ve üçüncüde iyi oyna
Öyle iyi oyna ki sana verilen en kötü rolde bile

Yönetmen mecbur kalsın hakkını vermeye
Ertuğrul Temizyürek

hep böyledir Hayat

Çoğu zaman;
Anlamlar anlamsızlaşır
Bazen de kavramsızlaşır
Kelimeler bir birine karışır
Anlamsız cümleler oluşur
Bazen de cümleler anlamlaşır
Yorulur dilin konuşamaz
Konuşsa da anlaşılmaz
Seni anlayanlar
Bazen seni anlamaz
Tanıyanlar seni
Bir de bakmışsın ki
Seni tanımaz
Sussan sustu derler
Konuşsan da adın olur deli
Bazen de deliliklerin hoş gelir
Birde bakmışsın adın olmuş Veli
Ermesen de erdi derler
Söylemesen de söyledi derler
Uçmasan da uçtu derler
Yeter istesinler uçmanı
Sonra seni gökten indiremezler
Bazen kan hayattır
Bazen de hayat kandır
Sana ölüm gelen
Belki hayattır
Bazen de ölüm
Şana zulümdür
Ölsen ölmesen de
Aslında hayat ve ölüm
Sana cennetten sunulan bir güldür

Ertuğrul Temizyürek

Hep İsyan hep isyan

Gardiyanın ayak sesleri gelir uzaktan
Ben korkmuyorum artık tuzaktan
Düşmanım dost olmuş bana
Dostlarımda düşman
Dostlarım bakar uzaktan

Zindan ise yine aynı zindan
Gardiyanlar ise hep aynı gardiyan
Sabır verdim sana diyor Yaratan
Dayanabildiğin kadar dayan

Saatler aynı saat dakikalar aynı dakika
Geçmem burada kalırım diyor zaman
Ruhumda hep bir yangın hep bir isyan
Şeytanla dost ol diyor bana Yaratan

Susmak asalettendir diyorlar
Oysa hep bağıırıp çağırınlar kazanan
Diyorlar ki
Haksızlığa karşı susan dil, şeytan
Oysaki şeytan bile susmadı
Haksızlığa karşı hiçbir zaman

Benim isyanım sana karşı değildir
Olmazda hiçbir zaman
Ben sadece kendime isyan ederim
Haksızlığa karşı sustuğum zaman

Vurup gitmem ben kapıları
Ve gittiğim zamanda çalmam
Can benim değilse eğer
Veririm sahibine
Hiç düşünüp aldırmadan

Ben benim olmayanı asla istemedim
Asla da istemem
Ben seninim oysaki sen benim değilsin
Bu yüzden seni istemem sen beni istemeden

Ruhuma verdiğin bu isyan
Beni ateşle eder imtihan
Sen soruları sorsan da ezelden
Ben anlamam kopyadan

Değişmem ben hep aynıyım
Aynıda kalırım
Bir kere değil bin kere göndersen de beni
Ben aynı ruha sahipsem
Köpekte de olsa bedenim
Ben asla haksızlığa boyun eğmem

Öyle yad a böyle davamız aynı

Diyorum ki artık saflar sıklaşmalı
Ben aceleyi sevmem ama
Ne yapacaksak hemen yapmalı
Hayırlı işte susandır
Durandır şeytan
Oysa ben ne meleğim
Nede kara dinli bir şeytan
Sadece topraktan yaratılmış
Hak ile haksızlık arasına
Sıkışıp kalmış bir insan
Ve susma konuş durmadan
Ne zaman biterse haksızlık
Ne zaman aman dilerse düşman
O zaman mubahtır sana susman

Ertuğrul Temizyürek

hey OĞUL

Hey oğul beri gel beri
Görüyor musun şu alnımdaki teri
Koş hadi koş seri ol biraz seri
Akıllı olmayanın ne dünyada
Nede ahrette yoktur yeri
Cennet dediğin dünyada vatandır
Bu cenneti sana yaratanlar ise
Yaşayan ya da bu uğurda ölen atalarıdır
O atalar ki karış karış kazandığı bu toprakları
Kanlarıyla sulayıp cennet bir vatan yaptı
Kimi emek verdi kimisi emek verenlere yemek verdi
Kiminin alını terledi kiminin bilmen neresi
Kimi kanını verdi kimi canını
Kimi aklını verdi kimi gözünü kimide kolunu
Ahıra bile sayarak koyarken ineği koyunu
Neden düşünmeden verirsin
Bir çuval una oyunu
Ha karını satmışsın ha kızını ne farkı var
Benim gözümde
Karısını kızını satan oyunu satandan
Daha da onurlu
Karısını kızını satana pezevenk dersin
O şerefsizlik bir o kişiyi bağlar
Ama oyunu satanın şerefsizliği
Koskoca bir milletin kaderiyle oynar
Dur deyince duran sus deyince susan bu millet
Koyun mu ki halen sanır kendisini güdülecek
Birey olamadı gitti olamayacak da bazıları
Kimisi şeyhinin dizine yaslı kimisi uçkuruna bağlı
Nerdeyse kaşıklayıp yiyecek bokunu
Sorsan ona ben zındığım
O ise Allah'ın sevgili bir kulu
Senin tarikat dediğin şeytanın kıblegahı
Eskiden salak insanlar puta tapardı
Şimdikiler ise şeyhlere tapıyor
Her gün sapıttıkça da sapıtıyor
Kimisi cennetten arsa bile satıyor
Eğer ki sen aklın ile bulamadınsa Allah'ı
Arama boşuna kılavuzu kargayı
Öğreneceksen ilmin ışığında öğren, bil ki
Tanımazlık daha iyidir yanlış tanımaktan Allah'ı
Eğer ilim yoksa işin içinde seninki değildir iman
Cahillik değildir körü körüne bağlanman ve inanman
Resmen kâfirliktir bilmeden gözü kapalı inanman
Allah bile peygamberlerine mucizeler verdi
Mucizeleriyle peygamberlerini destekledi
Nedeni kimse körü körüne inanmasın
Öyle olmasaydı cahil oğlum
herkes Hitabeti olana inanırdı
Rabbin o kadar âlem yarattı
Birliğini Ululuğunu göstermek için
Yoksa tüm bunlara ne gerek vardı

Eğer ki kr körüne inanın deseydi
Ne peygamber nede kitap gönderirdi
ıkar karşımıza kendini gösterirdi
Haşmeti bile kısa bir süre etkilerdi insanı
Çünkü budur insanoğlunun doğası
Görünce her gün yeni bir yaratılışı
Elbette artıyor insanın imanı
O iman ki artar ama asla eksilmez
Çünkü Yaratıcının yaratması bitmez
Ey oğul akıl olsun kılavuzun asla yanılmazsın
Kılavuzun şeyhler olursa eğer cehennemden asla çıkamazsın

Ertuğrul Temizyürek

Hırçın Sevgili

Üzme artık beni
Eğer ki üzersen
Gözyaşlarım
Bir gün yükselir göğe
Ve yağmur olup
Düşer yüzüne
Kırma artık kalbimi
Eğer kırarsan yine
Beni de keser kırıkları
Senide
Çünkü kalbim bedenimde
Ve içinde bir sen varsın sadece
Saçlarını savurma öyle
Sabrımın rüzgârı
Vurur bak yüzüne
Çatma kaşlarını bence
Çatık kaşlar seni güzelleştirmiyor
Yakışmıyor o güzel gözlerine
Suçlamıyorum aslında seni
Seni alıştıran benim böyle
Her siteminde alttan alan
Her hatanı kapatıp örtbas eden
Çoğu zaman görmezden gelen
Hep incinen
Ben olduğum halde
Senden özürler dileyen
Evet, suç senin değil benim
Tek bildiğim bir gerçek var
Oda sana olan sevgim
Ve sevgin her zaman
Bana ağır gelmekte
O yüzden ben
Çekilmezleri çekmekte
Ve halen kalbimin parçalarını
Toplama peşindeyim
Evet
Seven sevileni her daim çekmeli
Her sitemine katlanmalı
Her daim kırılan yüreğini
Yerden eğilip toplamalı
Sevilen bir güldür
Dikenler eline yüreğine
Orasına burasına
Her yerine defalarca batmalı
Kanayan yerler kanamalı
Kanamayan yerler
Kanatılmaya hazır olmalı
Belki senin nazarında
Böyle bir şey olmalı sevgi
Ama nereye kadar,
Ne zamana kadar böyle sürmeli
Bilmiyorum

Ya ben sevgiden anlamıyorum
Ya da sevgili beni
İki, üç yanlış hatta dört yanlış
Bir doğru eder mi?
Bilmiyorum
Tamam, sevilen değerli
Peki ya seven?
At gitsin türünden mi?
Hiç mi yok ederi
Hiç mi yok gideri
Bilmiyorum
Tek bildiğim
Yorulduğum
Seni bilmem ama sevgili
Ben mola vermek istiyorum
Belki sen koşturmaktan
Belki de ben koştuktan
Belki sen kırmaktan
Belki ben kırılmaktan
Belki sen nazlanmaktan
Belki de ben nazın hatırına
Katlanmaktan yoruldum
Artık dinlenmek
Ve dinlenirken
İyice düşünmek istiyorum
Sen benim sonum olmalısın
Bir ayakkabı değilsin ki
Ayağımı vurunca seni atayım
Elbise değilsin ki
Uymayınca yenisini alayım
Seninle ben bir ömür geçirmek istiyorum
Ama müebbede bağlı bir mahkûm olarak değil
Kafesin içindeki bir kuş gibi
Kaçıp kurtulma planları yapan
Birisini değil
Ben seninle her şeyimi
Paylaşarak
Sonsuza dek sevmek
Ve o sevgi denizinde
Yüzmek istiyorum
Ama bilmiyorum
Belki aptalca bir hayal
Belki de olmayacak bir duaya
Amin demek benimkisi
Bilmiyorum
Ama sevmekten korkmuyorum
Sadece o sevginin altında kalıp
Ezilen bir köle olmak istemiyorum
Düşünmek de
Seni sevmek kadar
Yoruyor beni
Oysaki ben

Hiç ara vermeden
Hiç düşünmeden
Her daim seni sevmek
Ve artmayıp
Azalmayan bir tatta
Sonsuzlukta olmak istiyorum
Yordun beni
Yorgunluğum yorgunluğundur bilesin
Bir gün de sen taşı beni de
Göreyim seni
Sevmek nasıl bir şeymiş anlarsın belki
Ama ben senin gibi
Sevgi yükünün altında
Asla ezmem seni
Doğru ya da yanlış
Bir misal benimkisi
Ben dinlendim sayılır
Hadi sırtıma yükle sevgini
Sende çık başıma hadi
Belki yol
Belki ben biterim
De hadi gidelim
Sonumuz nasılmış görelim
Hırçın sevgili

Ertuğrul Temizyürek

İlgın esen rüzgar

Her gün ılgın ılgın esen, rüzgar....
Bekle biraz yoksa acelen mi var?
Yine neye kızdın?
Kapımı neden öyle çarparsın
Ne kadar küstah ve kabasın?

Ya gökte uçan turnalar...
Siz değilmiydiniz
Selam alıp selam götürün
Şimdi bu selamsızlık neden?

Bu gün, kim çalacak kapımı?
Ecelden önce kim alabilir canımı?
Nerede bir ses nerede bir nefes...
Yalnızlık doldurmuş her yanımı

Oysa ne güzeldi önceleri...
Bahçemde güllerin kokusu
Serçelerin güzel ötüşleri
Şimdi nerede, sevdiğim
Nerede o iç gıcıklayan gülüşleri...

Her gün ılgın ılgın eserken
Saçlarımı sevgiyle okşarken
Şimdi bu öfke neden?
Yine eskisi gibi gelsen
Çalsan kapımı....
Ben açmaz mıydım sanki
Sarılıp dolamaz mıydım kollarımı?

Geldiğin gibi gittin...
Gittiğin gibide geleceksin, biliyorum
Belki pencereden
Belki kapım bir an açıkken
Yine mum alevi gibi söndüreceksin öfkemi
Biliyorum

Çünkü sen bunu hep yapıyorsun..
Ve ben bana dönmeni
Öfkemi söndürmeni seviyorum...
Bil ki benim hakkımdan ancak sen geliyorsun....

İlgın ılgın esen rüzgar...
Eğer acelen yoksa..
Zamanında çoksa ...
Benimle kalır mısın
Sonsuza kadar.....

Ertuğrul Temizyürek

İçimden akanlar

Her şeyin bir vakti bir zamanı vardır
Bunu kimse bilmez, bilemez canan
Her şeyin bir bedeli, değeri vardır
Benimkisi çok ağır oldu be canan

Akan giden zaman,
Benim için durdu, aman
Öldüğüme değil de canan
Sana yanarım

Eşim dostum benim, tüm sevdiklerim
Bırakıp ta sizi nasıl giderim
Her şeyden çok seni, seni sevmiştim
Bırakıp ta seni nasıl giderim

Bir tarafta anam,
Bir tarafta babam,
Bir yanda canan,
Oğlum ağlıyor, aman

Ela gözlerinden
Yaşlar akarken
Cehennemden beter
Yanıyorum ben

Akan giden zaman,
Benim için durdu, aman
Öldüğüme değil de canan
Sana yanarım
Bir tarafta anam,
Bir tarafta babam,
Bir yanda canan,
Oğlum ağlıyor, aman

Ertuğrul Temizyürek

İçimden Akanlar 2

Bakma gözlerim bakma o denizin ışıltısına
Kanma kulaklarım kanma sakın o duyduklarına
Açma sakın gönül kapılarını aksine kilitle
Verme yüreğindeki sakın aksine mühürle
Kaptırma duygularını bırakma aksine sahile demirle
Sen benimle olmalı benimle kalmalısın
Ben senin dediklerini değil
Aksine sen benim dediklerimi yapmalısın
Bizim yerimiz belli kaderimiz belli
Bizimkisi hep gizem hep sadakatti
Gizemimiz belli sadakatimiz belli
Bu saatten sonra ne yapsakda boşuna
Çünkü herşeyin vakti geldi ve geçti
Alışmadım deme bana sakın
Alışmalıydın
Her gün yeni bir hayata başlamalıydın
Aynada ki yüzü tanımıyorum deme
Tanımalıydın
Ve onunla arkadaş olup kaynaşmalıydın
Her gördüğün yüzü ben sanmamalıydın
Attıklarını, bıraktıklarını, kaçtıklarını
Unutmamalıydın
Her yeni günde her yeni yüzde
Hayata gelmeyi kabullenmeliydin
Ona göre yaşayıp ona göre mutlu olmalıydın
Ben yaptım bunu hemde sana karşı gelerek
Ve senin dırdırlarını hergün dinleyip
Hergün seninle kavga ederek
Unutma biz birlikte biriz
Yok ben çekip gideceğim dersen
Kusura bakma ben seni bırakmadan
Asla bir yere gidemezsin
Çünkü sen kafestesin
Ve kafeste olmana rağmen
Özgürlüklerin efendisisin
Bu yüzden fazla şımarma
Beni yönetmeye kalkma
İtaat et bana
Duygularımı isyan ettirme
Sabrımı üstüme salma
Aklımı bulandırıp yüreğimi darlandırma
Benim ne zorum olur onunla bununla yada şununla
Ben emir kuluyum oğlum, haddini aşma
Belki bilmeden belki istemeden girdim bu yola
Belki bana itibar getirecek sanmamdı
Belki bir oyun gibi görüp aldanmamdı
Öyle yada böyle girdik bir kere bu yola
Ve beni bıraksalarda yolun ortasında
Benim onları bırakma lüksüm yok, anla
Ömrümün yarısını vermişim
Tüm ömrümü bu yolda tüketmişim
Her gün duygularımdan bir kaçanesini

Hislerimin hepsini kaybetmişim
Yüreğimi kendi ellerimle kırmışım
Issız gecelerimde korkmuşum
Bazen bir çocuk gibi ağlamışım
Dağlarda yatmışım
Hiç bilmediğim tanımadığım
Düşmanlarla çatışmışım
Bazen aklımı bırakmışım
Bazen yüreğimi yolda atmışım
Bazen en yakın arkadaşımı satmışım
Kolay mı lan bunlar, kolay mı
Senden benim yanımdaydın
Niye böyle yaptığımı bilmiyormusun
Bilmiyorsan bilmeliydin
En azından benden bir şeyler öğrenmeliydin
Yada en başında benden ayrılıp gitmeliydin
Bana diyorsun ama sen benden daha çok alışmışsın
Benden daha çok sevmişsin
Daha çok bağlanmışsın
Seninkisi beni yoklamak
Davadan, ülküden vaz geçebilir mi diye
Beni sınamak
Hadi lan oradan
Biz neleri göze almışız
Biz bu yolda dostlarımızı kaybetmiş
Bolca düşmanlar kazanmışız
Kolay değil, bırakamam
Çıkamam o derin kuyulardan
Gizemlerimle sadakatimle
Ettiğim yeminlerimle
Kal dedikleri yerde kalırım
Öl dedikleri yerde ölürüm
Ne gücenirim buna nede darılırım
Bu yolda doğmadım belki amma
Bu yolda ölümü göze almışım, bilesin

06.02.2014
saat 10:40

Ertuğrul Temizyürek

İçimden geçenler

İçimde sakladığım özlemlerim çıkınca açığa
Adımı çıkardılar hemen de kaçığa
Düşmanken bir zamanlar aynalara
Dost oldum artık gün ışığıyla
Oysa ben alıştım önceden de
Tam buldum derken hüsrana uğramaya
Yine uğrayınca hüsrana
Hoş geldin demediler
Doğrusu üzüldüm buna
Sanki benle küsmüş gibiydi hüsrana
Oysa daha yeni başlıyordu cezam
Kendime mahkum ettiler beni
Oysa bu ödüldü bana
Hiç kendime kalmamıştım ben
Kendimi çoktandır görmemiştim
İşin aslı birazda özlemiştim
Ve en azındanda özlenmiştim
Özlemek ve özlenmek adına
Tüm duygularım çıkınca açığa
Yalanlarımı doğruya saydılar
Doğrularımıda yalanlara
Kimse doğrularımı almadı
Aşık oldular yalanlara
Onlar alınca yalanları
Bende kaldırdım rafa doğrularımı
Nasılsa herkes inanmak istediğine inanıyordu
Ben ne söylesemde bir fayda vermiyordu
Kendi kendimle önce savaştım
Nede olsa arada hasret, özlem
Ve bi o kadarda kırgınlıklar vardı
Kendi kendimle olan dargınlığım
Biraz da bana has olan yalnızlığım
Beni kendime mecbur etti
O zaman anladım ne zormuş
Birilerine mecbur olmak
Aralara elçiler bulup yollamak
O zaman anladım kulaktan kulağa yayılanları
O zaman anladım meğer
Birin bine katlanmak zorunda kaldığını
Kendi kendimle olan kavgam uzun sürmedi
Nede olsa kazananı yoktu kaybedense belliydi
İkimizin birden kaybetmesindense
Kendimin kendime kaybetmesi daha güzeldi
Kendimi kendimde kaybedince
Tanışınca ayrı ayrı her bir zerremle
Dedim ki ne gerek vardı
Mutluluğu orda burda aramaya
Sal gitsin bulduğun mutlulukları
Sen zaten ayakların altına almışsın bulutları
Ellerimi ne diye uzatayım ki yıldızlara
Nasılsa bir gün yıldızlar gelecek ayaklarıma
Kendi kendimle anlaşıp tanışınca

Az çok orta yolda anlaşıp
Bir birimize katlanınca
Zindanda kalan duygularımı saldım
Parangalarını çıkarttım
Dedim gerek yok artık aynalara
Hasret değilsin artık bir damla yaşa
Kendimi kendimde bulunca
Adımı bi deliye çıkardılar bir kaçığa
Ne deliye üzüldüm kaçan balığa
Almıştım bir kere
Özgürlüğün tadı
Ve silip atmıştım
Duvarlara kazınmış adını
Bildiğim tek isim kendi adımdı
Böylece sürmek istedim sanımı
Sende istersen adıma deli de
Kuruntum yok canm
Nasılsa benim adım belli
Adı olmayanlar düşünsün
Kim akıllı kim deli?

Ertuğrul Temizyürek

İçimden kopanlar 1

Bakıyorum da, kapıların dayalı ardına
Kapılmışsın bir sele, gidiyorsun
Hani sen kimseyi sevemezdin?
Daldan dala konan böcekler gibiydin
Hani sen kök salamazdın toprağa?
Şimdi aldanmışım, yanılmışım
Diyemezsin bana
Hadi söyle, ne oldu böyle sana?
Bakıyorum da ne varsa atmışsın, eskiden kalma
Unutmuşsun her şeyi, uçmuşsun havalara
Hani sen sevemezdin, hani oyundu her şey?
Beni mi kandırdın yoksa kendini mi?
Nasıl yenik düşersin sen zamana?
Ya ben, ben ne olacağım?
Hiç düşündün mü?
Yıkıyorsun beni, viran edeceksin
Kendi ellerinle beni ele vereceksin
Son bahar yaprakları gibi
Düşersem kara toprağa?
Hiç acımaz mısınız?
Bunca zaman beraberdik
Alışamam şimdi, zamansız ayrılığa
Hiç aklıma gelmezdi ihanetin
Çok zor gelecek, koyacak bu
Açıkçası hazır değilim buna
Sen sevda sarhoşusun, belli
Belli sağa sola çırpınışlarından
Şen ki; Sıkılan, afakanlar getiren
Üstüme kara hüznün bulutlarını eken
Sen ki; Bir gün olsun bana gün göstermeyen
Söyle; Şimdi neden bu neşe,
Neden bu heyecan?
Görende geldi sanır Zeycan
Bilseler di Zeycanı,
Yine de çok görürlerdi sana bu heyecanı
Şimdi diyorsun ki;
"Bende bilmiyorum
Birden bire her şeyim oldu "
Söyle bakalım nasıl oldu bu?
Bilmediğin bir sevdaya koşuyorsun
Kendince hayaller kuruyorsun
Hadi yine yanılıyorsan
Ya bir gün yine bıcarsan?

O zaman hangi limana sığınacaksın?
Gerçi sen gemiyi de yakıyorsun
Liman neyine?
Benden demesi, yine geleceksin kapıma, çiziyorum
Ben biliyorum kaderini, unuttuğun bu
Tam otuz iki senedir beraberiz senle, unuttun mu?
Sen unutsan da ben unutmadım
Bilmiyor musun, neyi istesek olmuyor

Bu sadece benim değil seninde kaderin
Biz beraberiz unutma
Sen bensizde hayat bulursun belki başka bir vücutta
Ama ben sensiz olamam dostum
İşte bunu iyi anla
Şimdi açsam kapılarını
Uçup gideceksin, biliyorum
Keşke giden bir sen olsan
Alıp götüreceksin duygularımı
Alıp götüreceksin bana yar olmayan aklımı
Bak yalvarıyorum ne olur bana bunu yapma
Neyine yarar, bari bıraksan ruhumu?
O bari benle kalsa, dertleşirdik onla
Her şeyi alıp götürüyorsun
Yoksa bir ben mi fazlayım?
Bilmiyorum, senin dediğın olsun
Sonumuz hayrola

Ertuğrul Temizyürek

İğrendiğim şehir İstanbul

Ey İstanbul ne biçim bir şehirsin
Gecenin kör karanlığında
Koynuma alıp seviştiğim
Sabah uyanınca öğrendiğim
Otostop yapan kadınlar gibisin
Gelen geçen alır götürür seni
Onlar seni kullanır sende onları
Yedi tepe İstanbul derler
Bana ne tepelerinden
Kime ne verdin kimden ne aldın
Sen onu bana söyle
Yalancı bir güzelliktesin
Lanetli bir şehirsin
İti, kopuğu,
Dürzüsü deyyusu
Hep sende
Yaparsında tüm orospuluğu
Çekersin herkesi kendine
Sevmedim seni sevemedim, İstanbul
Sende olup ta başka yerlerde olmayan ne var
Denizin deniz değil
Yolların yol değil
Tüm pislikler sende
Pislik bir şehirsin İstanbul
Gündüzleri saklanan
Geceleri ortaya çıkan
Vampirler gibisin
Kan emicisin
Kimin eli kimin cebinde belli değil sende
Herkes sıraya girmiş tombala çekmekte
Sen köşe başında müşteri beklemekte
Bir orospu gibisin İstanbul
Seni sevenlerden bana ne
Ben senden öğrenmekteyim
Yerin yer değil, işin iş değil
Sen koca bir otobüssün ama
Ben senin yolcun değilim
Hadi işine bak sen
Kahpe İstanbul

Ertuğrul Temizyürek

İsimsiz sevgili.....bakalım bilebilecekmisin kendini

Vardır her daim beklenen
Yolları gözlenen
Özlenilen
İstenilen
Sevilen
Vardır hep müjdeler veren
Müjdeli haberler getiren
Sevgisini yüreğine yazan
Hatta kazıyan
Kilimine, örgüsüne nakış eden
Sokak başlarına, parkeli taşlara yazan
Ağaçlara, sıralara hatta tuvaletlere yazan
Birde benim gibi
Allah ile kendisi arasında olan
Dile düşürmeden
Bele indirmeden
Yüreğinden bile kıskanan
Ruhundan bile gizlemeye çalışan
Ama ne yaparsan yap
Ne yaparsa yapsın
Her daim bir beklenilen
Bir sevilen vardır
Olmalıdır da
Yaratıcının bizi yaratma emelidir
Bilinmek ve seilmek
Seilmek güzel bir duygudur
En az sevmek kadar
Ama bilinmek bazen insanı üzer
Bazen de kırar
Bilmemek iyidir bazen
Bildikçe kırılabilir, üzülebilir insan
Hele sevilen seveni beğenmezse
Kendine layık görmezse
Ya da beklediği, sevdiği o değilse
Ama bilmemek iyidir çoğu zaman
Görmemek de öyle
Gözünün önünde olanı görmemek
Körlük olmasa gerek
Bazen görüp de görmemek gerek
Bu bilinmek istemeyene
Bilinmek isteyene de zulüm olsa gerek
Bilinmek istemeyene görülmemek
En büyük ödüldür
Bilinmek isteyene ise en büyük zulümdür
Bilinmek isteyene hatta en büyük küfürdür
Ama gizli sevmek en büyük işkencedir
Sevene de sevilene de
Belki sevilen bilmek isteyecektir
Bilmek onun hakkıdır
Ama bilinmek belki de en büyük ayıptır
Saklamak gerek çoğu zaman
Saklayabildiğince

Sevmek Yaratıcı işidir
Bizlerin anladığı sadece pislik olan kısmıdır
Zaten Yaratıcının kendisi güzel ve temizdir
Pis olan işlerden uzaktır
Ama pislik olan şeyler de bize tuzaktır
Tabi ki bilene
Sevmek Yaratıcının bize verdiği bir nimet
Öyleyse onu iyi saklamak gerek
Açığa düşürdün mü?
Bil ki cehenneme girmen gerek
Cehennemde yanmasan da
Yanmayı isteyecek kadardır elbet
Çünkü sevilene en büyük ihanet
Aşkını dile ve ele düşürmektir
Bu suç ise ki bence suçtur
Ve bu suça
Cehennemde yanmak en büyük kefarettir
İşte isimsiz sevgili
Ben seni böyle sevdim
Gizli
İçten
Ve kendimce
İki kişinin bildiği sır olmazmış
O yüzden ben Yaratıcıyla bir oldum
Sırrım saklıdır sonsuza dek

Ertuğrul Temizyürek

İstemem üstü kalsın 1

Camilerin adı ulu ama kendisi olmuş bir ahır
İçindekilerin hepsi ayrı bir dert ayrı bir kahır
Kimi kör, dilsiz olmuş kimi komple sağır
Laf anlamaz bunlar istediğin kadar bağır, çağır
İnsan bunları görünce insanlığından
Müslümanlığından utanır
İnanan birisi
Allah'ını, kitabını, peygamberini böylemi tanır?
Böyle bir zillete akıl sahibi nasıl katlanır
Katlananlara Müslüman
Katlanmayanlara da hemen kâfir yaftası yapışır
Sormayanın, sorgulamayanın
Körü körüne inananın adı Müslüman
Kulaktan kulağa oynanır gibi
Her duyduğuna inanır olmuş Müslüman
O Müslüman ki, başına bit düşse
Kıçına sit girse ah etmez, vah etmez
Kaderimdir deyip razı olanın adı olmuş Müslüman
O Müslüman ki haktan hukuktan üstün olmuş kendisi
İşine gelince Müslüman, işine gelmeyince de Müslüman
Bu ne cüret bu ne küstahlık
Bu ne aptallık bu ne yobazlık
Müslüman'ın adı olmuş kurbanlık
Ne dini para eder olmuş nede kendi
Kim çobanım dese önüne düşer
Kim adağım var dese başını uzatır
Hemen kasaba teslim olanın adı olmuş Müslüman
Et yemenin adı
Müslümanlığın şartı olmuş Kurbanlık
Paylaşmanın adı başkasını düşünmenin adı İmansızlık
Kendini düşünmenin adı olmuş Müslümanlık
Haksızlığın, yobazlığın adı
Kör cehaletin kendisi
Bilmediğine inanmanın adı olmuş Müslümanlık
Bu ne şerefsizlik bu ne yobazlık
Bu Müslümanlık olmasa gerek
Olsa, olsa adı konya bence adı olmalı kurnazlık
Kendisi okumaz, araştırmaz
Allah'ını kitabını, peygamberini tanımaz
Ona anlatanlara, Ona anlatılanlara
İnanmanın adı olmuş İman
Kendisi tok yatar, komşusu aç
Selam vermekten selam almaktan utanç duyanın
Adı olmuş Müslüman
Bana lazım değil böyle din böyle iman
Körü körüne bağlanamam
Her duyduğuma inanamam
Oku diyor Hazreti Allah
Okuyunca anlaşılır diyor, Kuran
Anlamadan okursan diyor
Adın Müslüman olmaz
Bin kerede okusan

Olsa, olsa sana derler papağan
O kadar çok şey var ki elle tutulan
Anlatsam sabahlara kadar vallahi yorulmam
Kalsın bana lazım değil böyle iman
Varsın demesinler bana Müslüman
Bunlara alınmam vallahi kırılmam
Benim inancım bana
Ben inanmam öyle şarlatana, yobaza
İnanmam vallahi yalana ve dolana
Benim dinim bana senin dinin sana
Hadi var git sen yoluna
Varsın benim adım kâfir
Senin adın Müslüman olsun
Yarın Hakkın huzuruna varınca
O zaman Sen kimsin bre falanca diye sorulunca
Falan oğlu falanım diye söyleyince
Sana demez mi sen Dünyada Allah'tın
Ona buna kâfir yaftasını yapıştırıyordun
Kim verdi sana bu yetkiyi demez mi Yaradan
İşte ben orasına karışmam
Burada üfürdüğün gibi orda da üfür
Ne yaparsan yap yobaz efendi
Senin yaptığın iki dünyada da küfür
Beni boş ver şimdi
Sen madem meraklısın
Gel birazda taşaklarıma üfür

Ertuğrul Temizyürek

İsterdim

durabildiğimiz ilk yerde durmalıydık
olabildiğimiz kadar olmalı
koşabildiğimiz kadar koşmalıydık
kuşlar kadar özgür olmalıydı aşkımız
savunmalıydık bir birimizi
yıldızlar gibi olduk nedense
ulaşamadık bir birbirimize
zamansız zamanın esiriydik
suçsuz yüreklerin kurbanıydık
tutabildiğimiz kadar tutmalıydık sözlerimizi
bakabildiğimizce bakmalıydık gözlerimize
usanmadan, bıkmadan yorulmadan
zamanın gerisinde kalmadan
utanmadan sıkılmadan
yaşamalıydık bir birimizi
şimdi yangın yerindeyiz
yanan kim ki
sen yada ben yanmışız ne fark eder
yandıktan sonra
külleri savurduktan sonra
ellerimizden kayıp gitti hayatımız
kim durdurmuş ki zamanı
yaşamalıydık doyasıya
yarını düşünmeden
geçmişe üzülmeyen
o anı sindirmeliydik
kıymetini bilmeliydik
durabildiğimiz yerde durmalıydık
sabredebildiğimiz kadar sabretmeli
sevebildiğimiz kadar sevmeliydik
engin denizler gibi olmalıydık
birbirimize karışmalıydık
kaynaşmalıydık
görebildiğimiz kadar görmeli
affedebildiğimiz kadar affetmeliydik
şimdi yangın yerindeyiz
küller kalmış sadece
onun kıymetini bilmeliyiz
gel savurma külleri
dağılmasın sağa sola
karışmasın toprağa
bu yangın bizimse
külleri de bizim olsun
belki bir gün köz olur
yeniden yanarız
belki bir gün yine aşka susarız
sakla yüreğinde bence
kullanırız zamanı gelince....

Ertuğrul Temizyürek

İstersen gel

Sensizliğin son demindeyim
Dayanamıyorum artık, gel
Aldı götürdü yüreğimden
Senden başka bir şey bırakmadı, sel
Gözlerim kapanmadıkça
Yüreğim atmaya devam ettikçe
Bu ruh bende oldukça
Bekleyecek seni
İstersen gelme
Ama geleceksen gel
Zamanın önünde artık yorgunum
Eskidendi zamanı önüme katıp kovaladığım
Şimdi zaman sensiz geçmiyor
Ağır aksak geçtikçe inadına beni eziyor
Çaresizliğimin son demindeyim artık
İstersen sevme beni nefretin kabarsın
Vahşi gibi yüreğimi parçalasın
Ama geleceksen gel
Ben beklesem de, bekleyemesem de
Bekleyenler olacaktır elbette
Ama seni sevenler oldukça bedenimde
Bir parçada olsa kalacaktır kesinlikte geride
Sen yinede gel
Gelmesen de gelmeyecek olsan da
Bekleyenlerin olacaktır
Sevenlerin olacaktır zerrelereimde

Ertuğrul Temizyürek

İşte böyle 1

Çaldılar bir gece kapımı, açmadan girdiler içeri
Bağladılar elimi, kolumu
Kendi ellerinle yaz dediler sonunu
Astılar beni tavana bir lamba gibi
Ne biçim lambasın diye verdiler elektiriği
Ben yandım onlar ısındı, onlar ısındı ben eridim
Yerden yere serildim,
Vermedim yine de sırrımı,
Onlar yaktı ben yandım, ateşime ateş eklediler
Bir ceylanın yüreği kadar ürkekti yüreğim
Korkma beri gel dediler
Korkularımı gömdüm, ruhumun en kara yerine
Çakıldım karşılarında gitmedim bir adım geriye
Kimsin dediler, " dedim ben devletim"
Biz böyle bir devleti tanımıyoruz dediler
O zaman siz devlet değilsiniz dedim
Onlar biz devletiz dediler
Devlet devleti tanır, it ise eniğini
Sizin ananız nerde dedim
Anası olmayanın olmaz asla babası
Atasını tanımayan olur çakalın yoldaşı
Siz kimin yoldaşısınız çakallar dedim
Kazdılar en derin yerden mezarımı
Oku dediler bildiğin en iyi duaları
Kapadım gözlerimi sığındım hakka
Ve ben can evimden vuruldum, o anda
Mahşer yerine düştüm, tanıyamadım atamı
Görmezlikten geldim vatan için anamı
Göz yaşlarımda boğdum, canımdan olanları
Kurşun yedim, kurşun sıktım hain olanlara
Meydan okudum bin bir hain planı olanlara
Durdurabildiğim kadar durdum göğsümü siper ederek
Canımı ortaya koydum kendimi heder ederek
Bu gün bir iki kahpe rüyamı bölerek
Çan sesiyle uyandırdılar beni
Ütanmadan bağırdılar biz de ermeniyiz diyerek
Değiştiler otuz bin şehidi pis Türk kanı diyene
Kimin evine gelmişler kimin için ağlamışlar
Kimin evladının başında dua okumuşlar
Her gün ölürken diplomatlarımız
Neden demediler onlarda "bizim evladımız"
Kimin yüreği yandı bizden başka
Ben ölürümde vatan uğruna
Bu kallesleri koymayın sakın ha mezarıma
Ben bu vatanın toprağından bir parçayım
Bölmeye çalışanın celladım,
Kim ki kaderimize ortak olmuş
O zaman ben onun ayaklarının turabıyım

Ertuğrul Temizyürek

İşte böyle 2

Düşmek isterdim kar taneleri gibi savrularak boşluğa
Belki kar tanesi değilim, belki o kadarda günahsız
Ama yüreğim öyle soğuk ki vede yalnız
Hiç gelmemiştii içime böyle buhranlar
Hiç böyle kalmamıştım kendime zamansız
Yaprağın titrediği gibi titremekteyim
Sonbahar rüzgarlarında ki gibi çaresizim
Ya ben yalnızım yada ben bir hiçim
Ne kadar serin olsada dışım, yanıyor bilmezsin içim
Çekip gitme vakti geldi artık diyor bir ses
Ne sesi duyan var benden başka ne de bir nefes
Neden yalnızsın diyorlar bana
Bilmiyorlar ki sevdiklerimi kırmaktan kaçıyorum
Git biraz dinlen, eğlen diyorlar bana
Oysa ki içim cehennem
Neden hiç uyumuyorsun diyorlar
Bilmiyorlar ki uyuyamıyorum ben
Ya gördüklerim rüya, yada rüyalar hayatımdan gerçek
Şaşırdığımı bilmiyorlar, kalmışım dehlizlerin arasında
Bir başımayım karanlığın ortasında
At gitsin kendini Eray, boş ver
Tutan olmazsada önemli değil
Korkmazsın bilirim ben
Hayatı sen mi yaşadın, yoksa hayat seni mi?
Boş sorularla geçirmedin mi gününü
Sahibine teslim et gitsin ömrünü
Sen çoktan tükettin odunu kömürü
Yanma zamanı değil, gelecek seninde zamanın
Biliyorsun hazırlandı çoktan yerin
Burda arama kaybettiğin HAK'KIN
O sana sen ona yakınsın,yakın
Hesabını vereceksen şimdi değil
Susma hakkını kullan, yorma kendini
Hesabı soracak sana sadece ve sadece HAK'KIN
Şimdi karlar gibi düş istersen yere
İstersen bırak gitsin kendini sele
İstersen ver kendi kendini ele
Yüreğinin yandııyla kalırsın
Hesabını mahşera sakla dostum
Bırak seni günahınla sevabınla
Rabbin yargılasın..

Ertuğrul Temizyürek

İşte böyle 3

Üstüme salmışlarsa birilerini, üstlerine giderim korkmadan
Eğer o havlarsa bırak havlasın demem, ıssırmasını beklemem
Yok ben arıyım sokarım derse istediğim yerden
Bal yapıyor yapmıyor demeden, üstüne basarım hiç düşünmeden
Kim havlarsa havlasın, uluyan ulusun
Ben kervanımı yürütürüm demem
Karıncayı bile küçümsemeyen ben
İşimi görürüm gerekirse incitmeden
Kırılan kırılışın, üzülen üzölsün
Kırıklarla uğraşmam ben
Kim toplarsa toplasın, bir kez dağıttım mı ben
Kendine gelemmez toparlanamaz,
Yerin altına girse bir daha çıkamaz
Göge çıksa bir daha inemez
Kuş olsa elimden kaçamaz
Üstlerine çevrildiye bakışlarım
Kalplerinden geçirselerde ben anlarım
Şimdi iyi zamanlarım, suskunum
Sanma ki derin uykudayım
Olur olmaz kalkmam, sinirlenip bağırmmam
Ama eğer ayağa kaldırırın beni
O zaman asla göz yaşlarınıza bakmam
Seslenmesemde bilirim, yılanın soyunu
Bilirim gemileri batmadan terkeden farelerin huyunu
Eğer birileri bulandırmaya çalışıyorsa balıklarımın suyunu
Balıkları alırım başka yere, hiç düşünmeden tükürürüm o suyun içine
Eğer akıllarını başlarına almazlarsa yinede
Gidecekleri bir yer vardır
Oraya giderler ancak, hem hızlı hemde acele
Neye güvendiğimi bir ben bilirim
Kararım kesindir hemde kılıçtan keskin
Yenisinden anlamam bilir beni senin ceddin
Şimdi sessizm ve de sakin
Kızdırma beni sakın
Gök kubbe çökmedikçe
Altımdaki yer delinmedikçe
Yaratan beni öldürmedikçe
Gücün yetmez neslimin gücüne
Çok el öpersin daha bileklerin büköldükçe....

Ertuğrul Temizyürek

İşte böyle bir Ddünya

Kelimeler dağınık
Zihinler bulanık
Sis çökmüş kalplere
Sevgiler saydam
Yürekler liman
Gözler dürbün
Ayaklar köle
Kafalar boş
Her yer ya karanlık
Ya da loş
Koş köle koş
Kaçan yok
Kovalayan çok
Bilinen az
Bilinmeyen yok
Kavramlar düzmece
Herkes iç içe
Evler kibrit kutusu
Tanıdık yok
Tanımadık çok
Dostlar uzak
Düşmanlar yakın
Ses yasak
Gürültü çok
Dünya durmuş
İnen yok
Ama binen çok
Zalim kalmamış
Herkes mazlum
Küfür bilen çok
Ama eden kimse yok
Herkes bomba
Patladı ha patlayacak
Zamanı belli ama
Belki bir durduran olacak
İşte öyle bir dünya
Kendiyle küs
Kendiyle barışık
Her daim karışık
Kimileri yağmur bekler
Kimileri selden kurtulmak ister
Duayla
Eller açılmış
Diller yalvarmakta
Dinleyen kim
Herkes bildiğini okumakta
Kim makbul
Kim katil kim maktul
Kim savcı kim hâkim
Belli değil
Adalet mülkte mi?
Yoksa temelde saklımı

O haklı mı yoksa haksız mı?
Kimse bilmiyor
Sonra isyan
Neye kime belli değil
Herkes bilgili herkes âlim
Peki, öyleyse cahiller kim?
Kurtlar saklanmış
Koyunlar otlakta
Çoban ağaç altında
Şürü sahibiyile pişpirik oynamakta
Düzülenler mutlu
Düzenler yorgun
Üzülenler mahkûm
Herkes halinden memnun
İşte böyle bir dünya
Zalimine göre mazlum
Mazlumuna göre zalim
Vermiş Yaratan
Herkes hak ettiği kadar zalim
Herkes hak ettiği kadar mazlum
Tek bir suçlu var oda şeytan
Sorsan şeytana oda masum
Yapmasaydı bana ne
Der
Var mı kafana silah dayayan
İşte böyle bir dünya
Karmaşıkların sarmaşıklaştığı
Yüzsüzlerin sırnaştığı
Zenginlerin kene
Halkın koyun yerine konulduğu
Çıplakların soyunukluğunun
Konu olduğu
Tüm uğursuzlukların vukuu bulunduğu
Bir dünya
Suçlu kim dersiniz
Suçlayanlara göre suçlananlar
Suçlananlara göre suçlular
Herkes göre herkes haklı
Ama kimin haklı açıkta
Kimininki derinlerde saklı
Bulan kazanır karayı
Ve de parayı
İşte böyle bir dünya
Her zaman parası olan
Ve gücü olanlar haklı
Gerisi yedi....

Ertuğrul Temizyürek

İşte Böyle dÖte böyle kazık

Soysuz şerefsizler soylu oldular yanımızda
Yetinmediler birde geçtiler başımıza
Yüz verseydik keşke
Ama oy verenler oldu onayladılar
Bir çok işi onlara kolayladılar
Yetmedi
Başımıza getirdiler taç yaptılar
Arsızlar başımıza ar oldu
Sonra uyuyanlar uyumaya devam etti
Kâbusu uyumayanlar görür oldu
Adam sandılar eşeklere değer verdiler
Keşke değer verselerdi birde oy verdiler
Saman kalmamış birde arpa verdiler
Yedikçe yediler doymadı bu dürzüler
Daha da akıllanmadı uyuyan kerizler
Yavuz hırsız olup bizi bastılar
Bizi su kendilerini zeytinyağı sandılar
Üste çıktıkça ha çıktılar
Sen insan mısın bilemiyorum
Kukla olduğundan şüphe duymuyorum
Allah birdir diyorsun ya ona bile inanmıyorum
Dinden imandan ettiler milleti
Kim neye inanır oldu neye taptılar bilemiyorum
Düşmandılar eskiden şimdi dost oldular
Hatta çifte kaşarlı tost oldular
Dağa çıkan ayılar şimdi post oldular
Postu alanda kazandı satanda
Kaybeden hep avcılar
Eskiden avcıydılar
Şimdi kafeste beslenir oldular
Hayvanları serbest bıraktılar
Kimi dağa çıktı kimi şehre yerleşti
Eskiden hayvanat bahçesi gezilirdi
Şimdi devir değişti
Mahpushaneler gezilir oldu
Kimine göre şenlik yeri
Kimine göre hastane
Ama maksat şahane
Vatanı sevmek artık suç oldu
Suçu işleyenler
Suçluyu övenler alkışlandılar
Suçluyu yakalayıp içeri atanları dışladılar
Hatta etiket yapıştırıp içeri aldılar
Vatanı sevmenin adı hainlik oldu
Çatır çatır satacağız dediler sattılar
Gizlemediler saklamadılar
Niyetleri açtı korkmadılar
Arkasındakiler alkışladılar
Kasaplarla koyunlar anlaştılar
Bir çiftlik kurup oynaştılar
Satanlar satmaya
Satılanlar satılmaya

Yiyenler yemeye
Doymadılar ha doymadılar
Adam dedi satacağız
Birileri dedi korkmayın alacağız
Hatta adınızı bile anmayacağız
Türklük suç oldu Türkçe unutuldu
Her yere yabancılar hâkim oldu
Faturalar bile Frenkçe yazıldı
Uyuyanlar iyice uyudular
Uyumakla kalmadılar horladılar
Sabrımızı da artık zorladılar
Sabredenler sabretmeye
Uyuyanlarda uyumaya
Doymadılar ha doymadılar
Doymasınlar bakalım
Nereye kadar
Oy vermeden önce bir baksaydın
Düşünüp biraz kaşınıydın
Neye oy verilir nasıl verilir
Hesaplasaydın
Hatıra katıra oy verenler
Kız bile verirken araştıranlar
Neden yazı tura atarlar
Oy verdin hadi de neye göre
Bacak bacak üstüne atmış
Olmamış amuda kalmış
Kayıkçı dövüşü yapıp
Ona buna yalandan dayılanmış
Oy verme sebebimiz bu işte
Oysaki baksalardı
Soysuzun soyuna
Huysuzun huyuna
Satacağım diyen kimi satmış önce
Baksalardı anası nerede
Karısı nerede
Hiç anasını karısını satandan
Hayır, gelir mi millete?
Sattın da ne aldın yerine
Sattın da kime sattın birde?
Memleketin mal sanandan
Medet umulur oldu
Başa getirdiler taç yaptılar
Yetmedi bide başımıza sıçtırdılar
Kafasına kuş sığınlar şans sanıp
Piyangocuya sayısal loto bayiine koştu
Azına sığınlar sandıklarda coştı
Milletimin hali zaten hep
Bir garip bir hoştu
Yenilenler yenilmeye
Ezilenler ezilmeye
Öpülenler öpülmeye
Sitilinler sitil meye

Doymadılar ha doymadılar
Doymayın bakalım nereye kadar
Bu ne güzel bir çiftlik manzara şahane
Kasaplarla koyunlar
Ezilenlerle ezenler
Düzülenler düzenler
Hep yan yana kardeşçe
Ortamı bozanlar hep suçlular
Onlarda zaten sustular
Bağırانlar çağırانlar havlayanlar
Bakkal manav dükkân araba yakanlar
Dışarıda
Onları yakalayanlar aslanlar
İçerde
İşte böyle bir millet böyle bir devlet
Bu durum kimine ibret
Kimine övünç kimine zillet
Başa sar ileri sar izlet ha izlet
İzleyenler izlemeye
İzletenler izletmeye
Susunlar susmaya
Bağırانlar bağırmaya
Doymadılar ha doymadılar
Adamlar çakıl taşı bile koymadı
Hep sattılar
Daha düne kadar götüne don bulamayanlar
Kağıttan bile gemi yapamayanlar
Gemicik villacık alır oldular
Alsınlar satsınlar
Mallarına mal katsınlar
Müslüman'ım diye dolaşsınlar
Müslümanlar Müslümanlığına
İmansızlar imansızlığına
Akılsızlar akılsızlıklarına
Doymadılar ha doymadılar
Koymasınlar doymasınlar
Aman ses çıkarma
Uyuyanlar aman uyanmasınlar
Sende benim gibi olma
Sus adam gibi yerinde dur
Senide içeriye alıp yargılamasınlar

Ertuğrul Temizyürek

İtin birisi

Dediklerine göre izimi sürmüş itin biri
Sürsün sürebildiği kadar
Beni bulması an meselesiymiş
Bakalım onun anı ne kadar
Beni bulabilmesi imkânsız
Hatta imkânsızdan da öte
Hey bre gidi Allahsız
Hey bre gidi imansız
Beni bulman imkânsız
Bulamayacaksın da işte
Beni bulman için ölmen lazım
Şen ki ölümü asla göze alamazsın
Ölmek ve tekrar dirilmek için
İman lazım
Sende de ne kadar iman varmış
Bilmek lazım
Benim peşimden koşman boşuna
Aslında koşmanda gidiyor hoşuma
Sen beni asla bulamazsın da
Beni kızdırırsan eğer
Kıstırırım seni tenhada
O yüzden benim itlerle işim yok
Bırak da sahibin gelsin
Beni merak ediyorsa eğer
Bir gece mezarlığa yalnız gelsin
Hangi mezarlık diye sana sormasın
Boşuna da kendini yormasın
İllaki beni bulmak tanımak istiyorsa
Boş bir mezara yuvarlansın
O zaman beni görür beni tanır
Sonra o öldüğüyle kalır
Beni bilenler bilir tanıyanlar tanır
Beni ancak ölüler görebilir
Ancak ölüler tanır

Ertuğrul Temizyürek

iyi Aile çocuğu seni

Sen tüm kelimeler içinde
Kelimelerin en anlamsızı
Tüm alfabe harflerinin içinde
Harflerin en yalnızı
Bu dünyanın görüp göreceği
En haini ve en alçağısın
Öyle ki, alçaklıkta senden önce ve önde olanlar
Seni görünce alçaklıklarını unuttular
Tüm yüzsüz ve arsızlar
Tüm şerefsiz kanı bozuklar
Çok şükür senin sancağın altında toplandılar
Ö sancak ki, tarih boyunca hiç böyle şanlı olmadı
Ve bu kadar yüksekte durmadı
Sen ki imasızların içinde ki en imansızı
Allah `sızlar içindekilerinin en Allah' sızı
Kitapsızlar içindekilerinin en kitapsızı
Sen, yollular içinde en yollusu
Yolsuzlar arasındaki yolsuzu
Hırsızların içindeki en hırsızı
Yalancılardan arasında en yalancısı
Soysuzlar içindekilerinde en soysuzusun
Yazılmış tüm tarih kitaplarına bakanların
Tüm ortak söylemleri şuydu
"Alemler yaratıldı yaratılalı
Dünya kuruldu kurulalı
Analar daha doğurmadı
"Böyle iyi bir aile evladını! "

Ertuğrul Temizyürek

İyi dinle

Bak, iyi bak gözlerime
Ve kulak ver sözlerime
Ben ki eski ben değilim
Toparlamışım dağılanları
Birleştirmişim sancağım altında
Bir kez olsun bir olamayanları
Korkanları, korkmayanları
Kaçanları, kovalayanları,
Güçlüleri, güçsüzleri
Herkesi çağırmışım
Ve bir baba gibi bağıma basmışım
Altı ayın içinde yapmışım bunları
Düşmanın içine katmışım birazını
Elimi kolumu ayağımı
Uzatmışım uzatabildiğimce uzaklara
Ve hainleri bile kullanmışım
Kutsal davamızın bekası için
Artık yay gerildi
Kılıçlar çekildi
Kan değdi dişlerimize
Geriye dönüşümüz yok
Ya varlıklara koşacağız
Ya da darlıklarda yok olacağız
Kan gölünde yüzeceğiz
Az ama öz olacağız
Kurmuşum Sırat köprüsünü
Ya üstünden geçeceğiz
Ya da altından
Ama korkmayacağız düşmandan
Ateş deniz olsa dalacağız
Kan olsa her yer içine gireceğiz
Gerekirse onları kanlarında boğacağız
Geriye dönüş yok artık
Dinle,
Artık gemi kalmadı
Yola çıkmadan yaktık limanları
Dinle, kaptan yok
Tayfa yok
Çıkmadan sefere
Ateşe attık onları
Biz de çoban yok
Bizde koyun yok
Bizde soru yok
Cevap yok
Biz bırakmışız sınavları
Öldürmüşüz sınav yapanları
Bizde önder yok
Bizde asker yok
Biz de çok şükür akıl var fikirde çok
Dünya ya yarılacak yedi yerinden batacak
Ya da bizimle ayakta kalacak
Başka yolu ve çaresi yok

Ertuğrul Temizyürek

İyiki Geldin Aq

Kızıyorsun bana biliyorum
Ama haksızsın
Gizliden gizliye beni süzüyorsun
Seziyorum
Peşimdesin
Nefesini hissediyorum
Saklasan da kendini
Gölgelerini görüyorum
Bazen derin uykularımı bölüyorsun
Boş duvarda seni görüyorum
Gülümseyerek bakıyorsun
Ne deyim ki sana
Mekânın cennet olsun
Gözlerine bakarak
Vurduğum ikinci insansın
İkinizi de yürekten sevmiştim
İkinizi de yüreğinizden vurdum
Birini sevgimle
Seni silahımla
Ben yapmasam başkası yapacaktı
Diye kendimi avutuyorum
Evet, senin yüzünden
Çoğu geceler uyuyamıyorum
İkide bir gelip
Uykularımdan ediyorsun
Sonra karşıma geçip gülüyorsun
Diyorsun ki ben bir defa öldüm
Ulan sen her gün ölüyorsun
İyi yapıyorsun devam et
Bir siktir olup gitmiyorsun
Beni anlamazlıktan geliyorsun
Sen beni vursaydın
Ben o kadar sızlanmazdım
Aksine onur duyardım
Düşünsene sevdiğin
İnsanın kurşunuyla ölüyorsun
Düşmanım vursa beni
İntikam almak için
Dünyaya geri dönmek istiyorsun
İşine gelmedi değil mi?
Ne kızıyorsun?
Sanki sana deselerdi
Sen beni vurmazdın
Vallahi sen cesedimi de bırakmazdın
Ben sanki seni bilmiyor muyum?
Oldum olası korkaktın
Yine geldin böldün uykumu
Zaten her an gelirsin diye
Yarı uyanık yarı uykuluydum
Gözlerim kapalıydı ama
Kalbim uyanıktı, usta
Sen beni ne sanıyorsun

Neyse geldin madem
Dök bakalım içini
Ne var ne yok senin tarafta
Kızgın şişle mi dağlıyorlar
Yoksa yağlı kazığa mı geçiriyorlar
İkide bir firar ettiğine göre
Demek ki seni orda pek sevmiyorlar
Birde derler giden memnun ki yerinden
Dönüp gelmiyor gittiği yerden
Sen gittin gideli hep bendesin
Niye memnun değilsin
Ey şerefini siktiğim
Sende alıştın artık küfürlerime
Eskiden yani sen yaşarken
Sana saygı duyardım
Ama böyle gelip gitmedikçe
Hep bana yatıya geldikçe
Canımı sıkmaya başladın
İlk zamanlar çok pişmandım
Şimdi ise oh be
İyi ki yapmışım diyorum
Bak ölmemişsin gelip duruyorsun
Bileydim hepsini kafana sıkardım
Neyse sen duvarda akıllıca dura dur
Biri gelirse ayağıma hafifçe vur
Ben yatıyorum usta
Sen nöbette bekleye dur

Ertuğrul Temizyürek

Kader

Ey kader yazılarını silemem mi sandın
Benimle uğraşmak mıydı senin and'ın
Sanırım yanlışlıkla konmuş adın
Ben adını değiştirdim artık kalmadı şanın
Geçtim bu gün bir adım önüne
Nefesini hissetmek istemesemde ensemde
Senin önüne geçmek özeldi
Ve sana çalım atmak çok güzeldi
Sen "görünmez bir yazı ile yazdım" sanmıştın
Yazdıklarını yırtıp göğe fırlattım
Önüme çıkarttıklarından inan çok utandım
Kader artık sen kader değilsin
Ben kendime yeni bir yol çizdim
Sen peşime takılıp gelme diyede
İzlerimi silerek gittim
Yolunu kaybedip kaybolacağını umuyorum
Bir daha buluşmayacağımızı ümit ediyorum
Eğer karşıma çıkarsan kalbini kıracağımı biliyorsun
Düş git yakamdan artık kader, ben kendimi yaşamak istiyorum

Ertuğrul Temizyürek

Kadınım

Bir seni sevdim sevebildiğim kadar
Bir seni koydum ruhuma, sığa bildiğince
Bir senden öncem vardı, yalan yanlış
Sonum olmadı, olabileceğini düşünmekte yanlış
Sevdam bir sana bir bana kalmış,
Aklımı alan almış, yüreğimi seller almış
Ben böyle de mutluyum, bak acılar yanımda
Çileleri çektikçe ömrümü tükettikçe
Seni sevebildiğim kadar sevdikçe, mutluyum
Sen sanma ki ben çekiyorum zulüm
Sana hep bir gülsün derdim ya
Dikenler battıkça yüreğime, sızladıkça yaralarım
Aktıkça içime kanlar dönüştükçe çağlayana
Ben böyle mutluyum, böyle huzurluyum, kadınım
Sen sakın düşünme beni, üzme kendini
Sen mi dedin gel gir bu yüreğe
Sen mi dedin gel sev beni delice
Kadınım, namusum, her şeyim
Görmek isterdim seni gözümün gördüğünce
Tutmak isterdim ellerini, bırakmazcasına
Okşamak isterdim bana tarif ettiğin saçlarını
Olsun, bak yüreğin avuçlarımda
Duyguların duygularımla oynaşmakta
Sen benden beni yarattın, özenle
Yıktın tüm tabularımı
Alıp attın doğru bildiklerimi
Bana sevmeyi, sevmenin inceliklerini öğrettin
Sevgiyi elle tutulur gözle görülür sanırdım ya,
Çok utanıyordum aşkım, geldikçe aklıma
Uğraştın benimle bıkmadan, sabırla
İlmek ilmek işledin yüreğime sevgiyi
Öyle ki, ben sevmekte senden daha da ileri gittim
Sen sevmeyi bana öğrettin ama uygulaması bana kaldı
Sen kitaplarda kaldın, bense sevginin tarifini göklere yazdım
Sen sabırlıydın, bense gözü kara deliydim
Sen kılı kırk yarandın bense ölüme koşarak giden
Ben sevdanın tadını almıştım bir kere, KADINIM
Sen hep sevgiyi anlattın, tarifini yaptın
Bense o sevgiyi içimde sindirerek yaşadım
Şimdi eğer mutluysam, sayende
Hiç göremesem de seni, dokunamasam da tenine
Tutuşup gezemesek de senle el ele
Olsun, hiç içimde kalmadı uhde
Hep sen derdin ya, sevgi sınır tanımaz diye
Ben sevgiye hudut bile çizdim, gerektiğinde
Ben böyle muyluyum kadınım, sende mutlu ol
Bana öğrettiklerini birazda sen uygula
Sen hep sevgiyi anlattın, bense yaşıyorum
İstersen birazda ben anlatayım sen yaşa kadınım,
Sen anlatırken kızardım bazen sana
Sevgiyi böyle şekillendiremezdim, aklımda
Ama sevgiyi tattıkça, anlattıklarını uyguladıkça

Kuşlar gibi uçmayı, balıklar gibi yüzmeyi öğrendim
Sınırsızlığın zevkine varınca,
Adını yazdım gökyüzünde ki yıldızlarla,
Ve ruhuma kazıdım sevdamı, sende aldım bu tadı
Bir senle olacağım diye içtim andımı,KADINIM

Ertuğrul Temizyürek

kal Selametle

İçeri girdinde çıkamadın mı?
Sende mi hak etmemiştin yoksa bunları
Sen içerdesin bense dışarıdayım
Tüm derdin bumu
Yoksa istediğin memleketin kurtuluşumu
Sen ki bir zamanlar dışarıdaydın
O zamanda vardı içeride olanlar
Onlar nasıl boyun eğdiyse Takdiri ilahiye
Sende boyun eğeceksin öyleyse
Derdin benimleyse yine benimle olsun
Ama yeter ki kardeşim, vatan kurtulsun
Şürüye yine yeni bir çoban aldık diyorlar
Üç beşte yeni köpek getirmişler
Bu halk ki kurtulamadı bu sürülükten
Halk sürüyse elbet çobanlarda bulunur
Söylesene kardeşim bu halk ne zaman
Sürülükten kurtulur
Körü körüne inanmayı sayarsan iman
Her şeyi herkesten çok bilirse şeyh ile imam
Camilerde konuşup kesersen ahkâm
Bir söz ile olunursa Müslüman
Söylesene kardeşim bu vatan nasıl kurtulur
Yolumuz Allahın yolunu yoksa şeyhlerin yolunu
Koyun gibi olun diye yoksa Allah mı buyurdu
Yoksa karış karış satın diye mi verdi bize bu yurdu
Vatan elden giderken senin dertlenmen neyime
Girip de çıkılamayan tek yer cehennem
Oradan çıkamazsın bir tek eğer imansız gidersen
Varsa imanın kal kaldığın yerde
Yoksa imanın sen de sat vatanı
Bu şerefsizlerin yorulduğu yerde
Benim ki senin imanını ölçmek değil hâşâ
Çok insan gördüm imansız asla ölmez vatansız
Vatanı sevmenin şartı da değildir iman
Sen ne için sevdiysen sev bana ne
Yeter ki üstüne düşeni getir yerine
Gün olur ben girerim sen çıkarsın dışarıya
Bu işler parayla değildir belki sırayla
Vatan mı o zaman orda durulur
Bütün kavgalar taht üstüne kurulur
Taht gidince elden sular da durulur
Sen suların durulmasını bekle kardeşim
Sen vuruştun gazi oldun
Belki ben de şehit olurum
Sorduk derdini sende söyledin
İşte bende sana içimdekileri dedim
Kavgamız devam etmekte sen seyre dal
Kalırsa kanımız yerde gün gelirse onu da sen al
Kal selametle Ömrün uzun olsun
Ben gidiyorum gözüm ardımda değil
Geride kalanlara selamlar olsun

Ertuğrul Temizyürek

Kalbime

Ey kalbim; Nedir senden çektiklerim
Daha benden ne istersin
Göz yaşım yok ki senin için dökeyim
Tatlı sözlerim yok ki
Seni teselli edeyim

Her gördüğünü seversin aşkıyla yanarsın
Adına şiirler yazar, şarkılar söylettirirsin
Sonra terk edilince sevmeyeceğim dersin
Ama, sonra sevmeye devam edersin

Gel et yemin et bir daha sevme
Şiirlerini ağaçlara kuşlara yaz
Gel artık göz yaşı dökme
Ne olur birazda gülümse

İstersen romanlar yaz hayaller kur
Bazen de şarkılar söyleyip resimler yap
Ama, bunların hiç birini yapmasan bile
Ne olur bir daha sevme
Ne olur bir daha üzülme...

Ertuğrul Temizyürek

Kaldır yükü omuzlarıma

Kaldır bu yükü omuzlarıma
Ya kaldırırim ya kalırım altında
Yardım istemek âdetim değil
Yaratandan başka
O da ya güç verir ya akıl verir bana
Sen dertlenme dostum
Kalacaksam kalırım altında
İnsanların ezmesinden yeğdir bana
Ar etmem yük altında ezilmekten, ama
Ar ederim kul karşısında büzûlmekten
Kula kulluk etmek şirk gelir bana
Ben ki hakkıyla bile kulluk etmemişim yaratana
Yaraşır mı? Yaratılana değer mi? Yaltaklanmaya
Ey ilahi aşağıdakilere bakınca şükrettik
Yukarıdakilere bakınca da isyan
Bu isyanlar değil mi ki, bizi sana yakınlaştırıp uzaklaştıran
Eğer ki yakınlaştıracaksa beni sana, isyan
Korkmam ederim
Sana bile yapıldıktan sonra isyan
Kula sessiz kalabilir miyim? Kalırsam nerede kalır iman?
İsyanlarım belki senle aramda en büyük engeldir
Belki de beni sana yakınlaştıran bir sebep
Gelirim önüne yakalarsa beni ecel
O zaman dilerim senden affedilmeyi
Sensin bilirim mükâfatlandırın ve cezalandıran
Cezandan korksaydım eğer hiç sana eder miydim isyan
Sana olan isyanlarımı ayrı say, kula olanları da bana bırak
Ben kullarımla uğraşırım çünkü dengimdir
Ama senle uğraşamam
Senin dengin değilim, asla kimsede olamaz dengin
Sana isyanım ezilmekten değil
Hor ve hakir görüldüğümünden değil
Senin üstünlüğünü kabul etmekten
Acizliğimden

Daha çok merhamet istemekten
Kula isyanlarım ise
Onların üstünlüğünü kabul etmemekten
Adaletsizliklerinden
Merhametsizliklerinden

Ey ilahi sen biliyorsun emelimi
O zaman bırak isyan edeyim
Belki azda olsa dîner kederim
Susan dillere, kapatılan gözlere karşı

Ertuğrul Temizyürek

Kan ve göl

"Kanım şaraptır için
Ve sizi cennete götürecek
Kişileri seçin

Ben Tanrı değilim
Beni siz Tanrı yaptınız
Bende insandım sizler gibi
Ama sizler beni
İnsanlıktan çıkardınız"

! ! Bölüm bir paragraf üç! !

Kapılar açılır yedi gün
Ve kıyametin mührü sökülür
Azrail izne ayrılır
Ve İsrail gözükür

Bölüm iki Paragraf yedi

Gökten kan yağar üç gün boyunca
Havalar ani ısınır ani soğuyunca
Dallar ani yeşerir aniden kuruyunca
Sur borusuna üflenip yer yarılmaya
Yıldızlar bir araya gelip kuyruk olunca
Azrail iznini kesip işine döner
Ve gökyüzündeki güneş aniden söner

&* Bölüm üç Paragraf bir &*

Aklar karalara karışır
Bir savaşır bir barışır
İkisi bir birine karışır
İkisi bir biriyle yarışır
Ay güneşe küser
Güneş aya sırtını döner
Ve ikisi bir birine söver
Kılıçlar çekilir
Oklar gerilir
Yere bir örtü serilir
Kara taş ortaya konur
Ve birden ortadan kaybolur

^^ bölüm sekiz ve paragraf on yedi? ?

Ayrışır herkes ayrışmayan kalmaz
Ben bile ayrışırım kendimden
İnerim yere gökyüzünden
Bir cennet getiririm yanımda
Birde ufak bir cehennem
Yedi yerinden yararım yeri ve göğü
Kan benim gücüm olur
Kandan alırım gücümü

Ve düşmandan alırım öcümü

Bölüm on dokuz ve paragraf on

Bir ilk yaşanır bir son
Ve ayrılıklar olur dünyadan
Kıyametten bir gün önce toplanır
Yoldaşlarım
Ve der işte bunları taşıyın
Ve Azrail der ki hadi başlayın
Yere düşer âlemler
Ve ağlar tüm melekler
Nuh'un gemisi kan denizinde yüzer
Ve cehennemin üzerinde bekler
Bir sis bir duman
Onlarca feryat onlarca figan
Ağıtlar yalvarmalar
Sesler seslere karışır
Alevler alevlerle yarışır
Yanmayan bir çan kalmaz
O gün kimse bağışlanmaz
Kimse hesabını vermeden
Bir zerre yerinden kıpırdayamaz

Ertuğrul Temizyürek

Kanasın

Boş ver aldırma
Kanasın bırak kanasın
Sen doktormusun sanki ne anlarsın
Boş ver bende olan bende kalsın
Sen yeterki dokunma yarama
Arama merhemini bulamazsın
Ben kendim bakar kendim sararım
Alışkınım tuz basarım
Aldırma, kanarsa kanasın
Sen yeter ki dokunma
Sen birini kapatır binini açarsın
Boş ver aldırma
Kim ağlarsa ağlasın
Sana ne bende olan bende kalsın
Sen dokunma yeter ki yarama
Arama merhemini bulamazsın
Ben alışkınım böyle yaşamaya
Bırak bu yaralar bende kalsın
Acıtsın içimi korkmam acılardan
Hiç kaçarmıyım sancılardan
Kanasın bırak kanasın
Ben alışkınım tuz basarım
Boş ver böyle kalsın kanasın
Kanasın ki yaralarım
Seni bana unutturmasın

Ertuğrul Temizyürek

Kara kalpli sevgili

Üflenmiş dumanlar içerisindeyim ortalık toz duman
Ne şevk kalmış sende nede eski heyecan
Karaydı tenin şimdi kalbinde kara
Belki bulursun kaybettiğini
Ara babam ara.....

Hiç bilmez damdan düşmeyen düşenin halinden
Kader bu hep kaçan kovalanır, neden
Elde edemediğinin uhdesi kalır içinde
Ya düşlerinde görürsün yada öleceğin gece

Almışsın hayatımı avuçlarının içine
Kah üflersin kah çekersin içine
Bir avuç toz olmuşum garibim bu gece
Ölmekten beter edersin beni gidişinle

Zaman ne büyük bir cezadır sensizken bana
Varlığınla sevinir küçücük yüreğim
Gidişinle ağlayan bebeklere dönerim
Ağlayan bebekler sevilmez hiçbir zaman
Hoştur ben gülsem de hiç sevilmedim
Ruhum ezelden beri acılar içinde
Bırak ellerinden hayatımı
Kırılan kırılınsın kim toplarsa toplansın sana ne

Düşlerinden akar giderim bir damla yaş ile
Hiç sevilmediğin kadar sevildin gönlümde
Bilesin ki bu son yaramazlıktı
Her zaman mutlu sonla biterdi filimler
Şimdi perde kapandı, yine bana hüzünlü geceler.....

Ertuğrul Temizyürek

Kara kız

Bir pazar sabahı gitmiştin
Daha dün gibi aklımda, yıllarda geçse de
O mahzun bakışların hayalimde
Elveda deyişin çınlar hala kulaklarımda

Gelin olmuşsun
Temmuzun on dördünde
Benden çok uzaklarda
Yürüyüp uzaklaştın gittin
Merzifon'un taşlı yollarında

Sendin kara belam
Tatlı belam,
Kara sevdam
Dalından bir gonca kopar ya
Koptun gittin
Benden bir inat uğruna

Kara kız sen unutsan da
Ben unuttur muyum seni

Yüreğimdeki bu yara
Kanasın merhem olmasın bana
Sürülsün alınma sevdan
Tüm hayaller içinde toplansın
Sen beni unutsan da kara kız
Hayallerim seni hiç unutmasın...

Ertuğrul Temizyürek

karşıdayım Sen ZALİM olduğun

Sen bir ejderha ol
Bense bir karınca
Saf tutarım korkmam senden
Haklı olduğum davada

Safım bellidir, mutluyum
Yarınlarımdan umutluyum
Hakkın yanında da kutluyum
Bu karınca
Yine senden alacaktır hakkını
Yarın Hak' kın yanına varınca

Bu iman bu yürekte
Aklım başımda olduğun
Gözlerim kör olsa da
Kulaklarım duyduğun
Hak emrini tekrar ettikçe
Karşıdayım her zaman
Sen üstüme basıp duran
Bir zalim olduğun

Bu gün kuvvetlisin, görüyorum
Ölüm Hak'tandır biliyorum
Sen toprağa düşünce benimsin
Şimdi gökte olmana gülüyorum

Davamız Hak davası olunca
Hak haklılardan yana olunca
İmanımız yürekte hazır durunca
Adımlarımız hızlanır
Saflarımız sıklaşır
Korkumuz yoktur
Zalim güçlü olsa da

Davamız varlık için değildir
Bu dünya hepimiz için geçicidir
Hak olduğun müddetçe davam
Ölsem de gözüm açık değildir

Hakkın adını anışım imandandır
Sanma ki senin gibi yalandandır
Aldatmam senin gibi onun adıyla
Aldatmamıştır da atalarım
Aldatılmamak için sulamışlardır
Bu vatani kanlarıyla

İşte bu karıncalar var olduğun
Sonun hep aynıdır sakın unutmama
Gökyüzün de uç bakalım
Görürüz seninde halini
Sen toprağa konunca

Ertuğrul Temizyürek

kendimce Seveyim

Bıraksınlar ki beni seni seveyim
Sen ki ey sevgili
Sen bir tek ben bileyim

Sen gösterme yüzünü
Duyamayım sesini
Hayallerimde çizeyim resmini

Sen çağırma beni ben gelirim
Ele verme sırrımızı
Adını bir tek ben bileyim
Âlem uykuya dalınca
Ben gizlice çağırayım seni

Herkese söylemişsin adını
Herkesin dilinde sen
Kimileri çok seviyor seni gerçekten
Kimileri sevmiyor seni yürekten

Senden daha çok sevdikleri var
Saysalar sevdiklerini
Sonlarda kalırsın

Oysa ben seni karşılıksız seviyorum
Bu yüzden senin için çıldırıp
Bu yüzden deliriyorum

Sen çağırınca koşup gelenler
Evinin önünde gezenler
Hatta içine girip el pençe duranlar
Neden sonra verdikleri sözlerden dönerler

Sen çağırınca ben gelmiyorum
Biliyorsun ki ben gösteriş sevmiyorum
Onlarla aynı yolda bile yürümüyorum
Yan yana duramam öyle
Ben seni kendimce seviyorum

Ben seni anlamadım sende beni
Bırak böylece kalsın bu sevgi
Sen bana muhtaç değilsin belli
Ama ben sana muhtacım sevgili

Sanma ki arsızım laf anlamam
İstemezsen evinin önünden geçmem
Çağırsan da vallahi gelmem
Namertlerle bir olamam ben
Senlik benlik benim neyime
Beni yakmışsın sevginle
Akıl bende ne gezer
Akıl aldı gitti beni benden
Seni sevip candan geçtiğimden beri

Sen ki ey sevgili memnun değilsin benden
Oysaki ben çok memnunum senden
Ne dersen de ne yaparsan yap
Asla ama asla umut kesmem senden

Ertuğrul Temizyürek

Keşke

Büyüt beni sevginle,
Uğraş benimle
Sende herkesler gibi
Kaçıp gitme öyle
Yüreğime hasret ekenleri
Hasat ettim, gelmişken vakti
Hadi ne duruyorsun
Karış her işime
Uğraş benimle
Büyüt beni sevginle
Bir kerede emek ver
Yürek ver
Hep sen aldın götürdün emekleri
Hep sen aldın gittin yürekleri
Bir kerede değiş, sabret
Kırılсан da incinsen de
Sabret, umut ek yüreğime
Gir işime, at işine yaramayanları
Ayır sap ile samanları
Harmanla beni sevginle
Gölge ol peşimde
Gözümle gör her şeyi
Karış her işime, gocunmam
Sevinirim, kıskan beni gözünden
Hesap sor, bıkmam, usanmam
Yeter ki bırakıp ta gitme öyle

Ertuğrul Temizyürek

Keşke istediğim gibi olsan

Gözlerin Neriman, saçların Yasemin olsa
Tenin Baharın ki gibi koksa
Sözlerin keskin bıçak
Yaptıkların kın olsa
Ruhun sevda,sevdan Zehra
Hayallerin Hülya gibi olsa
Takılıp gelsen Ayşe gibi peşime
Gecelerim gündüze,gündüzlerim geceye dönüşse
Hesna gibi sevsen beni gizlice
Saklasan beni yüreğinde
Kırsan beni bağlayan zincirleri
Leyla gibi bedenime,
Sevda gibi ruhuma
Hülya gibi hayallerime
Zehra gibi herşeyime sahip olsan
Keşke sonsuza dek sadece benim olsan

Ertuğrul Temizyürek

Keşke sormasaydın hallerimi

Keşke sormasaydın hallerimi
Sordun da ne oldu sanki
İçimde saklamıştım
Yillardır ben onu
Buldun da sanki ne oldu
Başın göğe mi erdi
Yoksa yüküm mü hafifledi
Ben ne anlattım sen ne anladın
Keşke sen sormasaydın
Bende söylemeseydim
Olmadı işte olmadı
Zaman bile sensiz dolmadı
Benim için güzel ve hoş anlardı
Şimdi içimde heyecan ve korku oldu
Bildin de san ki ne oldu
Ben yine bana kaldım
Sen bilinmeyenlerin farkına vardın
Ben seni bilerek kırmadım ama
Sen beni kırık cam parçalarının üstüne attın
Sardım alevleri yine bedenime
Ben yandım sen seyrine daldın
Halden hiçbir zaman anlamamıştın
Yine anlamadın sen sadece ahımı aldın
Yine sessizlikler âleminin bir kulu oldum
Bil ki taş kalpli sen ilk ve sondun
Olan oldu artık geçende geçti
Şimdi senin canında sıkıldı
Belki olmayan kalbinde kırıldı
Suç kimin bende bilmiyorum
Sen sordun bende söyledim
Belki yine saklamalıydım bu sırrı
Ama olmadı yapamadım
Bende olanı benden bilerek aldın
Kabul etmedin ama geride vermedin
Eğer ki bıraktınsa bileyim
Benim olsun yine
Bırak yine öyle güzelce hayal edeyim
Sen artık senin olanlarınsın
Bendende çok uzaklardasın
Bir kez olsun aklına gelmedim
Bırak yine gelmeyim
Bir kez olsun beni sevmedin
Bırak beni ben sevgisizliğimle öleyim

Ertuğrul Temizyürek

Kıyamet kopacaksa bırak kopsun

Üfle artık şu merete
Artık kıyamet kopsun
Ölenler ölsün
Kalanlar kalsın
Nereye varıyorsa sonu
Bırakın da varsın
Dirileri öldürün
Ölüleri diriltin
Uyuyan zibidileri de
Artık uyandırın
İtlerin koruduğu sürüden
Medet ummayın
Bırakın da sürüye kurtlar dadansın
Güneşin batıdan doğma vaktidir artık
Her doğan güneş batır
Her batan güneş de doğar
İkisinden birini yapamıyorsanız
Defolun gidinde işimize bakalım
Biz bu işlerin içindeyiz biliriz
Kim kurt kim koyun anlarız
Koyunları meraya salanları çağırın
Bu gün onların ağıla toplanma günü
Gündüz gözüne ışıkları açık bırakanları
Karanlıklar da bir güzel öpün
İşte şuraya kurun Sırat'ı
Yanına da kurun Mizan'ı
Herkesin görün hesabını
Koroğlu'nu sitin kıratı öldürün
Ağlayan sümüklü dürzünün
Bir gözünü çıkarın
Sonra saklandığı inden dışarı alın
Yanıdakileri de bir kazığa bağlayın
Onların hesabını toplu birlik alın
Sıradan birlikte geçmeye çalışsınlar
Onlar geçerken köprüyü de yakın
Arkasından ağlayanları da cehenneme atın
Çağırın şu zebanileri
Söyleyin onları en derin de yaksın
Bu benim değil emridir Hakkın
Benim değil Hakkın gazabından sakının
Şimdi ateşleri yakın
Bırakın dünya yansın
Koyun kazanı ısınsın
Belki bir gâvur imana gelir
Belki bir Müslüman ölürde
O sudan yıkanır
Artık olanların olması
Ölenlerin ölmesi lazım
Kıyamet vakti olmasa da
Kıyametleri koparın
Dünya alevlerde yansın
Kim ölürse ölsün

Yeter ki Milletimiz devletimiz
Her daim ayakta kalsın
Her uğraşın bir uğraşanı
Her uğraşanın bir düşmanı
Her düşmanın bir yoldaşı
Her inanın da Yardımcısı
Tek bir Allah'ı vardır
Gerisi yalan ve teferruattır
Son gün yakındır
Zaman ve iman
En büyük ilaçtır
Bileşin ve ona göre davranasın
YİGİDİM

Ertuğrul Temizyürek

Kim diyorsa Onun..

Yazamıyormuşum
Öyle diyorlarmış ardından
Korkuyormuşum
Pısıyormuşum, onlardan
Hadi lan oradan
Korkmayıp da kortu diyenlerin
Ve bunu yüzüme değil de
Ardından söyleyenlerin ben ...
Haksız olunca hep sövüyormuşum
Zeytinyağı gibi üste çıkıyormuşum
Allah, Allah
Hep öyle yapıyormuşum
Hiç de âdetim değildir oysa
Bilseydiler keşke
Ben altta da kalmam hiç
Gerçi, altta kalınca da işimi hallediyorum
Yazamadığımdan değil
Bazen de yazmak istemiyorum
Benim yazma sebebim uyarmak
Ama millet istemiyor ki uyanmak
Boşa kürek çekmişim gibi geliyor
O sebeple canım sıkılıyor
Ve yazmak istemiyorum
Yoksa yazılacak, söylenecek çok şey var
Yazamıyorum doğru,
Daha da doğrusu
İçimden geldiği gibi yazamıyorum
İçimden geldiği gibi yazarsam eğer
Ortalık kan gölüne döner
Tabi, her şey sırayla
Önce benim okkalı küfürler
İşte derim bunlar
Beni anlamayan
Sonra beni anladığını sanan....
Benimle laf dalaşına girerler
Sonra işte
Bir birimize karşılıklı küfürler
Sonra adres verip mekân belirlemeler
Olaylar çıkar
Benden yana olanlarla
Benim karşımda olanlar
Küfürlerin yerini alır taşlar ile sopalar
"Yazamıyorum "
Değil doğru olan
Yazmıyorum işte yazmıyorum ulan
Yazdığım zamanlarda
Beni anlamayan kavatlar
Niyeyse ben yazmayınca
Acayip bir meraktalar
Ben diyorum ki
Sizi ıssızda çökertecekler
Hatta ortalık yerde öpecekler

Onlar diyorlar ki
"sana ne"
"Zevk bizim değil mi"?
"Sana bir giren çıkan var mı " Diyorlar
Öyleyse benim yazmamı neden bekliyorlar
Siz memnunsanız öpölmekten
Ve dibinizin dövölmekten
O zaman gocunmayın
Sizi öperken izlenilmesinden
Ben yine de vicdan yapıyorum
Ve bir peygamber sabrıyla uyarıyorum
Ama her peygamberin ümmeti gibi
İnat eden Cehiller var
Ve inatla hala öpölmek istiyorlar
Onlar ne kadar Cehilse
Bir o karda
Peygamber değil im bende
Benim görevim sadece uyarmak
Ve öpölmek istemeyenleri kurtarmak
Öpölmeyi sevenlerle ve isteyenlerle ise
Alaycı şekilde izleyip
Onlardan uzak durmak
Yapabileceğim işte bunlar benim
Gerisi senin elinde ve senin zevkin

Ertuğrul Temizyürek

Kim kime muhtaç

Saçlarımı okşayan
Rüzgâr haşinleşmiş
İçimi ısıtan güneş
Nedense buz kesmiş
Sanki bana küsmüş
Uzakta durmakta
Ve yaptıklarımı
Gün gibi yüzüme vurmakta
Yüregim
Sahile vuran dalgalar gibi
Bedenime sertçe vurmakta
Her vuruşunda beni
İyice yıpratmakta
Ya senin ya aşkının
İntikamını almakta
Ne yapsam da boşuna
Ne desem de gitmez hoşuna
Benimle savaşıyor durur
Bir yandan kendini
Bir yandan beni kurutur
Sanki ben dedim git ona vurul
Beni suçlar durur boyuna
Beni vuran güç dışarıdan olsa
Karşı koyarım kim olursa
Beni vuran benden bir parçaysa
Ona karşı koyamam
Onu düşman sayamam
Sayarsam kendimle düşman olurum
Ve kendi silahımla kendimi vururum
Sen bendensin yüregim
Gel benimle barış
Sonra git kiminle yarışırırsan yarış
Ne kadar uzak olsa da varış
Azim her daim yener zorluğu
Sende bırak körlüğü
Görebildiklerini görmeye çalış
Ve benimle bir an önce barış
Ben seninle küs duramam
Sen bana küsersen dostum
Ben sensiz yaşayamam
Ondandır
Sanma ki sen bana mahkûmsun
Sen kafes içinde olsan da
Asıl ben sana mahkûmum

Ertuğrul Temizyürek

Kimdi

Kimdi, küçükken sevdiğin
Kalbine hapsettiğin kimdi
Bilmek isterim
Sen kiminsin söyle sevdiğim

Kimin bu albümdeki resimler
Sana mı yazıldı bu şiirler
Kim aldı o kolyeyi sana
Kimin ismi yazılı orada
Bilmek isterim
Sen kiminsin söyle sevdiğim

Her gün aynı şarkıyı dinliyorsun
Neden gizli gizli ağlıyorsun
Yıllarca o mektupları neden sakladın, bilmek isterim
Sen kiminsin söyle sevdiğim

Anlat ki gerçekleri gizli kalmasın
Yüreğini daha fazla yakmasın, göz yaşların akmasın
Anlat ki gerçekleri
Bileyim onu ne kadar sevdiğini

Onu mu çok sevdin yoksa beni mi
Hadi anlat deli etme beni
Kahrediyor bu düşünce beni
Anlat ta ferahlat beni

Onu mu çok sevdin yoksa beni mi
Hala kalbinde yazılımı ismi
Yoksa geçmişte kalan bir mazimi, bilmek isterim
Sen kiminsin söyle sevdiğim

Ertuğrul Temizyürek

koca Kafa

Ne acırsın gafil ve haine
Acınacak insan mı kalmadı
Ağlar durursun
İsim koyarsın
Faili meçhule
Sanki pezevenğin
Düz yolda giderken
Ayağı taşa mı takıldı,
Oda insandı dersin
Aile babasıydı dersin
Öldürdüğü,
Öldürülmesine sebep olduğu
Günahsızlarla bir tutarsın
Çehresine aldanırsın
Oysa o kurt olmaya çalışan
Bir çakaldı
Sen onun yasını tutarsın
Mazlumların hesabını soranları
Canilikle suçlarsın
Ne çabukta değişir
Kefenin gözleri
Günahları sevaba döndürürsün
Bilmeden, ya da bilerekten
Hainlere mazlum
Mazumlara hain etiketi yapıştırırsın
Üç beş kişinin oyuna göz dikerekten
Onlar ki korkutarak insanları
Haraç toplarlardı
Çetelesini tutarak çocukların
Zorla dağa çıkarırlardı
Korku sarmıştı dağları
Hatta ovaları, şehirlerin meydanlarını
Kurtluğa soyunan bu çakalları
Eldeki kanunlarla kim içeri aldı?
Almadı, alamazdı da
Çünkü ortada ne bir şikâyetçi
Ne de bir delil vardı
Karanlık korkular
Esir almıştı yürekleri ve ruhları
O zaman çıktı işte ortaya
O dişi aslanın yavruları
Kanunun koruyamıyorsa eğer mazlumları, dedi
Ben korurum kanımla canımla onları
Ve korkusuzca gitti çakalların otağına
Tuttu hepsinin kulaklarını
Ve kesti soludukları havayı
Yeri yurdu olamaz dedi
Böyle hainlerin
Attığı en derin çukurların içine
Geberip gittiler öylece
Ve sen çıkıp sakince
Suçlarsın o aslanları

Yiyorsa eğer ki kıçın
Sen gidip oralara
Sen korusaydın o mazlumları
Korktun gönderemedin bile piçini, sakladın
O mübarek peygamberin ocağına
Acıdın, mazur gördün hainleri
Kucak açtın onlara
Oysa onların derdi başkaydı
Onlar korku salmaktaydılar insanlara
Musallat olmuşlardı kadınlarına
Kızlarına ve oğullarına
Bir gece gelip yataklarına
Alıp dağa çıkarıyorlardı
"Sevdiklerinizi öldürürüz yoksa" nidalarıyla
Onlar çakaldı çakallık yapıyorlardı
Aslanlar ise her zaman aslandı
Ve onların saldığı korkuları
Durdurmaya çalıştı yıllarca
Sende onları neyle suçladın
Utanmasız ve arlanmasızca
Hey seni gidi koca kafa
Şimdi geldin mi yola
Bilemiyorum
Korkum yok ama
Hainler ve yobazlar birlik olunca
Çok masum ölecek diyor içimden bir ses
Ö zaman üzölüyorum
O kandırdığınız gafil insanlara
Gidişat iyi değil
Bakalım ne olacak
Kim çıkar kim kalır yarına
Bilemiyorum...

Ertuğrul Temizyürek

Kolay Olmamalı

eğer ki karşılıksızsa bir sevgi
ve sevilen değer mi
sorusuna evet diyebiliyorsan
ona karşı ufacık bir kötülük bile
aklından geçiremiyorsan
mutluluğunda mutlu
üzüntüsüne üzülebiliyorsan
farkedermi cinsiyeti?
erkek olsa ne kadın olsa ne
amaç karşılıksız ter temiz bir sevgiyle sevmekse
ve onu olabildiğince mutlu etmekse
o zaman gülerek gidebilirsin
ölüme bile
sevmek kolay değildir
zordur
bilene ateşten bir kordur
hele yürekte tutabilmek
seviyorum diyebilmekten
daha zordur
keşke sevmek
dil ile söylemek kadar kolay olsaydı

sevmek bu kadar kolay olmamalı....diyorum

Ertuğrul Temizyürek

Konuştu duvar

Her gün gelip geçerdim de önünden
Selamıma selam vermezdin
Dünya alem bilirdi de dilini
Bir kelimaya kelam vermedin

Bilirdim buzdandı yüreğin
Soğuk gölde donmuştu kreğin
Dünya alem bilirdi de gözlerinin rengini
Bakışlarıma bir bakış vermedin

Hep merak etmiştim bu sessizliği
Kendimde aramıştım sebeplerini
ğrendim ki bir sebep ben değilim
Sebeplerime sebep vermedin

Her önünden geçişimde derdim, günaydın!
Kaybolur giderdi boşlukta kelimam
Ne sesin vardı nede selamın
Sesime sesini vermedin

Seni tanımaya adadım kendimi
Senin bundan haberin yoktu, belli
Uzaktan seyrettim gizemli halini
Gizemime gizemini vermedin

Gizlice yüreğine girdim, haberin olmadan
Ruhunda gezindim sabah olmadan
Eremediklerime erdim gün doğmadan
Sırrıma sırrını vermedin

Yüreğin buzluydu bedenim, etten duvar
Ne korkun nede eyvallahın var
Sesin yoktu sadece grntn var
Yankılanan sesime cevap vermedin
Günaydın, nasılsın canım
"günaydın iyiyim, hoş geldin"
aaa! ! Bak konuştu duvar
hayır duvar değil karşında insan var
oldu canım hayırlı sabahlar
hala inanamıyorum
valla konuştu duvar....

Ertuğrul Temizyürek

KOYUN...Nereye? Koy işte bi yere....

Meraya salıp da koyunları
Dinletiyorlar kavalı
Üstü dururken
Altından kesiyorlar çuvalı

Uçanları kaçanları
Satıp savuranları
Ayak ta uyduranları
Merak etmeyenin
Bunların da hesabını
Sormayanın da avratını

Kapatıp gözleri
Uzaklara dalanları
Toplanan yardımları
Cebe akıtanları
Pantolonunu sıyırmadan
Üstünden yapanları
Yapanları da
Yaptıranları da
Görmezlikten gelip
Milleti susturanlarında avratını

Ver unu ver makarnayı
Kaynat bakalım hazır çorbayı
Her boka maydanoz olanları
Bilip de bilmezlikten gelenlerin
Yaptıklarını savunanlarında avratını

Türküm ben ezelden şaşarım
Her asırda yolumu şaşarım
Bilsem de bir bilene sorarım
Bilip de söylemeyenin
Bilmeyip
Bir bilene sormayanında avratını

Buranın adı yalan dünya
Sana mı kalacak ki
Kalmadı Süleyman'a
İnsanlık dururken
Kuşdili konuşana
Sövmeyenin de avratını

Uyuyanın uyumayanın
Görenlerin görmeyenlerin
Bir cümle mazlum milletin
Hakkını yeyipte
Yemedim diyeninde avratını

Ula sen insan mısın?
Akıllanıp uslanmaz mısın?
Her doğruyu her yerde söyler misin?

Doğru bildiğini her yerde
Söylemeyenin de avratını

Ertuğrul Temizyürek

Köpek

Kurtlar bir yanda
Köpekler bir yanda
Koyunlar yalnız kalmış merada
Çoban dalmış derin bir uykuya
Uyan derim uyanmaz mısın?

Kötü köpek sürüye kurt getirdi
Kurtlar böyle çoban görmedi
Sürüye daldı talan etti
Çoban dalmış gaflet uykusuna
Köpekler sahibini tanımaz
Havlar boyuna

Çocukları salmışlar oyuna
Çağır desem çağırılmaz mısın?
Çocuklarına hiç acımaz mısın?
Gün batmış kandilini yakmaz mısın?
Gündüz karanlık gece karanlık
Dostunu düşmanını sen tanımaz mısın?

Zorla tutulan karı gibisin
Hiç dırdırın kesilmez mi senin
Eğriye alınırsın doğruya küsersin
Hiç dinin imanın yok mu senin
Oysa çobanım dedin
Sürüyü verdiler sana
Söyle sen kurtlarla ortak mısın?
Eş misin ortak mısın?
Aptal mısın salak mısın?
Ne yaptığının sen farkında mısın?
Bir milletin adını silmeye çalışmaktasın sen
O millet ki tarihle eştir
O millet ki insanlıkla kardeştir
O millet ki hiç ihanet etmemiştir
Hainleri bile koynuna alan
Tertemiz bir asilzadedir
Sen silmeye çalışsan da silemezsin
Ağa babaların bile yapamadı yapamaz bunu
İyice aklına koy ki şunu
Seni de koynuna alan bu millet
Görmemiştir tarih inan böyle zillet
Sen ki şimdi gökte bir uçurtma
İpin kimin elinde unutma
Arkanda ki kuyruğuna güvenme
Koparsa ipin çakılırsın yere

Ertuğrul Temizyürek

Kördüğüm attım

Belki ben sana beyaz atlı prens olamadım
Ama sen devlet kuşu olup kondun başıma
Ve senin her kanat çırpışında
Ben sevinçten uçtum havalara
Senin gözlerinle gördüm dünyayı
Tanıdım gök yüzündeki bulutları
Sayende dokunabildim yıldızlara
Hiç böyle mutlu olmamıştım
Belki ben seni mutlu edemedim
Ama sen hep mutlu ettin beni varlığıyla
Hayranlıkla izlerdim seni
Gökyüzünde kanat çırpmalarını
Penceremi tıklatmanı
Omuzuma konmanı
Bayılırdım nefes almana
Çok hoşum giderdi kalbinin atışları
Göremediklerimi gördüm sayende
Öğrendim hayallerime sığmayanları
Hep korkularım oldu, gittiğin yerden gelmezsen
Bir daha penceremi tıklatmazsın diye
Korkularımı atamadım hiç içimden
O yüzden dualar eksik olmadı dilimden
Seni hapsetmek isteyişim ondandı
Hep koparmak istedim kanatlarını
Hep bu sefer yapacağım dedim
Ama kıyamadım, seni kendime mahkum edemedim
Ben sana mahkum oldum belki bilmeden
Sabahlar olmadı geceler uzadıkça uzadı
Bekler gibi görünürken güneşin doğmasını
Aslında beklediğim hep sendin
Birazcık geciksen korkularım azardı
Okurdum yarım yamalak bildiğim duaları
Kalakalırdım elimde ekmekle öylece
Gelecek mi gelmeyecek mi oynardım kendimce
Kendime kızardım hep suç sende diye
Ondandı suratsızlığım, kızgınlığım
Bundanı seni görünce gözlerimin gülmesi
Ondandır yüreğimin çarpışları
Ellerimin titremesi
Hiç küsemezdim sana, oysa çok küsmek istedim
"Sen hiç kırılmazsın" demiştin bir keresinde
Kırılmaktan sağlam yerim kalmamıştı ki
Beni kıranların çetlesini de tutmamıştım oysa
Bir ara tutmaya çalışmıştım, dayanamamıştım buna
Kırılmak daha kolaymış meğer, unutamamaktan
Kırılmak kolay geldi hep bana
Beni üzense kırıkları toplamaya çalışanlardı
Meğer kırıkları toplamak, yapıştırmaya çalışmakmış zor olanı
Ondandır hep kırılışım ve hiç kırmayışım
Ondandır savaşlarımı yüreğime çekişim
Sen hem korkularım hemde savaşlarımdın
Sabrımın denendiği, karşılığında aldığım mükafatlardın

Umutlarımın tükendiği yerde yeşeren umutlarım
Senle gülerdi asık yüzlü suratım
Penceremi tıklatman hoşuma giderdi
Oysa açıldı her zaman pencerem
Senin geldiğini görünce kapatırdım
Sen beni uyandırmaktan haz alıyordun
Bense beni uyandırdığını sanmaktan
Avaçlarımda tutamadım ki hiç seni
Hep korktum incitip yaralamaktan
Bakmalara doyamadığım gibi
Sevmelerde doyamadım seni
Oysa kendi ellerimle bırakmak isterdim seni
Gökyüzünün uçsuzluğuna
Ama kendi elimle veremezdim seni kıskandıklarına
Bıraktım seni sen kaderini yaşadın
Ve hep sevgiyi yüreğime taşıdın
Umutları umutlarıma aşıladın
Beni kendine bağladın
Bende kimse çözemese diye kör düğüm attım

Ertuğrul Temizyürek

Kraldan çok kralcı...

Eskiden bir Kral
Uç tane Veziri
Bir tanede itten rezili, olurdu
Vezir'leri ile masaya oturur, düşünürdü
Ara sırada Soyтарыsı ile eğlenip, gülüşürdü
Sonra, ortaya Kral'dan çok Kral'cılar çıktı
Kimisi gözü oldu kimiside kulağı
Kimisi yüreği oldu kimisi de aklı
Çok şükür ki
Kralımızda uykusuna yattı
Kral uyukuya dalınca
Masasına
Kendisini kurt sanan itler dadandı
Tilkiler pusuya yattı
Çakallar ortaya çıktı
Aslanlar "ben zaten aslanım" deyip
Kendi yerinde kaldı
Kimisi kralımız böyle düşünürdü diyerek
Düşündü
Kimisi kralımız böyle sevişirdi diye
Cariye adayları ile öpüştü
Kimileride Kralımız böyle yapardı diyerek
Issızlar da sürtüştürüp, düzüştü
Epey bir uyku döneminden sonra
Kral hazretleri uykusundan uyandı
Çevresine bakındı
Çevresinde tanımadığı mahluklar vardı
"Ula ibneler sizde kimsiniz" dedi, sertçe
Soyтарыsı ordakilerden birisinin kığına bir parmak attı
Parmağı yiyen ibne neşeyle haykırdı
Kralımız sen çok yaşa
Sonra diğer ibneler de bağırdı koro halinde
Kralımız sen çok yaşa, Kralımız sen çok yaşa
Kendisini kurt sanan itler ile
Çakallar masaya iyice yaklaştı
"Efendimiz" dedi birisi
ben sizin yerinize üşüdüm dedi
diğeri, bende sizin yerinize düşündüm
kimisi de sizin yerinize karar verdim
işleri itina ile yürüttüm, dedi
"ya sen" dedi kral orda susan birisine
efendimiz ben bir şey yapamadım dedi adam üzgünce
ama size bir hediyeye getirdim
"ne hediyesi" diye gürlledi kral
"efendimiz bu benim karım
bilesiniz ki, sizin karınız yine sizin karınız
benim karım, artık sizin karınız"
kral neşeyle gerneşti
dedi, "karını verdin artık oldun lort
bu gece karını düzecem "o" da zevktan olacak mort

Lordun karısı sonradan piyasaya düştü

Kraldan çok kralcı ibneler başına üşüştü

Kraldan çok Kralcıların olmasına kral çok sevindi
Çünkü, işler görülmüş
Düzülecekler düzülmüştü
İşaret etti
"Bundan sonra sen aklım olacaksın", dedi birisine
birisi gözü oldu
diğeri kulağı
birisi eli oldu
diğeri ayağı
"ya ben, ya ben" ne olacağım, dedi
kırgın ve üzgünce bir ses
oysa tüm görevler dağıtılmıştı
kral düşündü, düşündü
"sen "dedi "baş olacaksın"
-ne başı?
" ne başı olacak" dedi, kral
tabi ki şeyimin başı
herkes muradına erdi
o günden sonra
ne zaman kralın canı sıkılsa
"BAŞINI" elleri arasına aldı
okşadıkça okşadı
okşadıkça "BAŞINI"
"BAŞI" iyice azdı
önüne geleni düzdü
gelmeyeni düzmeye uğraştı
düzülmek istemeyenler mücadele etti
savaştı, kazandı
düzülenler ise neşe ile bağrıştı
KRALIMIZ SEN ÇOK YAŞA,
KRALIMIZ SEN ÇOK YAŞA,
Kral yaşadıkça düzdü
Düzemediklerine üzüldü
Gökten 3 elma düştü
Birini Kral yedi
İkisini ise kraldan çok kralcılar
Unutmayın dedi ak sakallı dedenin birisi
Herkes hak ettiğini alır
Hak ettiği şekilde yaşar

Ertuğrul Temizyürek

Kurtul gafilikten

Ey Kahraman milletimin gafil evladı
Bilmiyorsan ayıp değil öğren bunları
Düşman aynı yine öğren dostunu düşmanını
Yen cehaleti genişlet ufuklarını

Ne kadar uğraşırsan uğraş
Ne kadar uğraşılsa uğraşsınlar
İstemesen de büyütürsün ancak
Asla küçültemezsin mükemmel atanı

Eğer ki tanısaydın o yerde yatanları
Diz üstü çöker öperdin o mübarek toprakları
Hele bir görseydin nelere ve kimlere katlandıklarını
Besmeleyle anardın
O isimli isimsiz kahramanları

Sen ki halen bir koyunsun
Hep istiyorsun ki
Başımda bir çoban bulunsun
Ne anlarsın ki atana küfredip
Yücelteceğine küçültmekten
Kimden yanasın sen söyle
Utanmaz mısın bunları yaparken

Nedir sende ki bu öfke
Nedir bu intikam ateşi
Kör etmiş gözlerini
O zaman duy gerçekleri

Senin yolun aydınlık insanlık yolu
Budur insanlığın gerçekliği
Budur insanlığın onuru
Onlar ki çiğnetmedi bu toprakları düşmana
Onlar ki namus savaşı verdiler bu uğurda

Halen inkârda ısrar ediyorsan
Ve tüm bunlar yalandır diyorsan
Yaşanılan vahşeti görmezden geliyorsan
O zaman kanından şüphe etmiyorum
Ve senin inanıyorum dediklerine de
Dininden de şüphe duyuyorum

Kime inanıyorsan inan koş peşinden
Üzgünsen annenin üstünden
Yunanın geçmediğinden
Koş yetiş katıl kervana
Henüz çok geç olmamışken

Tuttuğun bir takım kadar yoksa değeri atalarının
Küçültüp, küçültüp katlayarak koyuyorsan cebine
Bir gün Yunanı görürsen ananın üstünde
O zaman bir bak cebine ne geçecek eline

Koşma yalanların peşinden tanı atanı
Sadece atanı tanıma tanı dostunu düşmanını
Sen ki bu devirde öğrenememişsen bunları
Yazıklar olsun bile demem tükürürüm yüzüne
Bırak devam etsinler rahatsız etme, ananla adamı

Ertuğrul Temizyürek

Kuş1

Haber göndermişsin kuş ile
Etrafın dolu puştlar ile

Gönderdiğin kuş
Kim bilir kimin bahçesine uçmuş
Kimin koluna konmuş
Ne bileyim kimin kulağına ötmüş
Belki de haberi gönderende puştmuş
Ya da oda sevgi dolu
Muhabbet kuşuymuş

Olan olmuş giden gitmiş
Uçan uçmuş kaçan kaçmış
Ne bileyim bahtı karam
Öten ötmüş ötmeyen öttürülmüş

Kuş dediğin uçmasını bilmese de olur
Ama ötmesini bilmeyen kuş nerede görülür

Ben seni karga sandımdı balkona konunca
Hayırlar olsun dedim iyi bir haber ola
Karşımda bana öyle salakça bakınca
Ne yazar dedim getirdiği müjde olsa da

Biz anlamayız aslında kuşdilinden
Ama az çok anlarız puştun halinden

Âleme hükümdar olan Süleyman'a
Asker olunca karınca
Tüm kâinat lisana geldi
Ve tüm âlem emrine girdi

Sen ki hor görürsün karıncayı
O karınca ki nam verdi Süleyman'a
Süleyman'ın koluna kuşlar konunca
Kendi lisanlarıyla onlara sorunca
Tüm haberlerin hepsini alınca
Akbaba yalanlar söyleyince
Tutup boynunu uzattı onun
Aldı yere çaldı dedi azığa muhtaç olun
Şeninde boynun uzun ama aklın kısa
Ölülerle uğraşırın boyuna
Herkes sövmektedir soyuna
Az kaldı düşeceksin ortaya
O zaman kimi üstüne binecek
Kimi arkana geçecek
Bilmiyorum valla
Kim zevk alacak kim zevk verecek

Ertuğrul Temizyürek

Lazım işte..

Bize epey bir ağaç lazım şöyle "dar"ından
Birazda adam lazım bize vaz geçebilecek canından
Ve şüphe etmeyeceğimiz kanından

Ağaç dediysen yapraksız olsa da olur fark etmez
Biz onların yaprağını takarız her bir dalına
Az kaldı hak edenlerin de koyacağız D'amına
Hatta kazık çakacağız malına

Ateş yanıyor için, için geliyor sesi "derinlerden"
Volkan gibi patlayacak bir gece aniden
Sesini duyanların dizleri titreyecek
Ulaştığı yerleri yakacak hatta eritecek
Ben masumum dese de yanacak
Masum değilim dese de
Kan denizine girip dalacak herkes
Yüzmeyi bilse de bilmese de
Batısından doğacak bu ülkenin yine güneşi
Kıyamet koşturacak sanacak kara dinli kafir
Her yeri kan gölü olacak yere girecek safir
Herkes ev sahibi olacak kalmayacak misafir
Kalmayacak bir tane içimizde hain
Ve onların destekçileri de dâhil
Azdan az gidecek çoktan çok
Ne aç aç olarak kalacak nede tok olan tok
Bir devran gelecek ki hiç olmayacak düzen
Hatta olmayacak bile düzülen
Öyle bir güneş doğacak ki hiç batmazcasına
Girecek her yere bir zerre karanlık kalmazcasına
Yalvaranların yalvarmalarına bakmazcasına
İşleyecek her zerreye her kafaya her beyine
Bir daha işlenmeyip pas tutmazcasına
Ne koyunlar kalacak bu yerde nede bir tek çoban
Güdülecekse herkes davasını güdecek
Yok, ille de ben koyunum diye iddia eden olursa
Ya kendi kendini güdecek ya da koyacaklar bir yerine
Herkesin kendince anladığı
Yorumlayım yorum kattığı
Ve ona göre davranıp yan gelip yattığı
Kanunları kuralları kaldıracak
Herkesi bir bayrak altında toplayıp
Herkesi tek bir kanuna uyduracak
Bir adam lazım bize
Ve olmayacak bir dostu bir akrabası
Yalnız olmalı hep yalnız kalmalı kendince
Yoksa bu ahmak beyinler var oldukça içimizde
O yüksek insana da düşman olurlar
Ya da kendilerine uydurmaya çalışırlar
O insan ki Mehdi'den daha mehdi
Eğer ki devam etseydi Allah'ın elçiliği
Şüphesiz peygamber olurdu kendisi
O insan ki bir araya getirecek herkesi

Ne doğu kalacak ne batı
Ne kuzey kalacak ne güney
Tüm yerler tüm yönler hepsi olacak onun
Bilesin ki yok olmaktır senin sonun
Öyle de olacaksın ve unutulacaksın
Ta ki Hakkın yanına varınca ya kadar
Bize dar lazım kan lazım can lazım
Bize insan lazım adam lazım
Biz gerekeni gereken yerde yaparız
Yeter ki Hakkın kendisi bize olsun yakın

Ertuğrul Temizyürek

madem öyle İşte böyle

Ecel benden geçse de ben geçmem ecelden
Hasreti aşık etmiş beni ona, ondan vaz geçmem
Günah olmasa hasreti kendi elimle sonlandırırıldım
Can çok tatlı diyorlar bana
Can tatlı diyenlerin ben ta amına koyayım
Can tatlıymış meğer onlara
Oysa benim canım acı çekiyor
Çiğ köfte gibi canım istiyor
Tatlı hayatın ben amına koyayım
Var beni acıların içine at da Allahım
Ben acıların içinde yoğrulup
Ölüme meze olayım
Ölüm benden korkar
Ben niye korkayım ölümden
Hayat bana zulümdür
Kaçmak isterim ben zulümden
Sensiz olmak bana ar gelir Allahım
Seninle dar bana tatlı gelir
Akıl dediğin senmişsin meğer
Sensizken akıl bende ne gezer
İçim gizliden bir şeyler sezer
Ruhum bendenimden ayrıken nede güzel
Gel aç perdeleri kalksın aradan mesafeler
Bu kulun seninle tatlı seninle güzel
Ben ayıkken seninle konuşamam
Korkarım içimdekileri diyemem
Senden bilmezlikten gelirsün bilmem ki neden
İçince kendime gelirim seni bulurum
Bir damla şarap bana hayat verir Allahım
O şarabı ben senin için içerim, içerim ki
Bana hayat vereni unutmayayım diye
Kendimi bulup güzel sohbetim olsun diye
Hayat bana acı ondan vururum kafama taşı
Bırak derim hayata sendersin durma taşı
Kim kesecek bu asi başı
Kes derim sen dursun seninle dersin
Kanım kan değil hepsi şarap
Hepsi şarap hepsi berbat
Düşse toprağa toprak kurur çeker azap
Toprak der çek git, sensin büyük bir illet
Benden olan beni beğenmez
Ben varlığımı beğenmem
Hayat der sen benden geç
Ben derim sen benden vaz geç
Bu ne bitmez bir kavgadır
Ne ayıranı var ne de bir barıştıranı
Çoksa var oysa karıştıranı
Ben derim ki beni benden al Allahım
Sen dersin ki almam sen sende kalasın
Söyle Azraile bu canı benden alsın
Sen dersin ki zamanı gelince neden olmasın
Eğer sen bu canı benden almaz isen

Bak ben ne canlar alacağım
Azrailin belkide ben olacağım
Belkide bu işi ondan daha iyi yapacağım
Kanlı kansız canlı cansız
Herşeye musallat olacağım
Zamanı gelmişleri gelmemişleri
Bekleyenleri beklemeyenleri
Bilenleri bilmeyenleri
Hepsini sana kargolayacağım
Madem öyle ben bildiğim yoldan gideceğim
Dağa çıkanın değil çıkmayanların da amına koyacağım
Madem öyle toprağını sevmeyenlerin
Sevipde ses çıkarmayanlarında amına koyacağım
Şeytan bile korkacak benden
Çekinecek geçecek kendinden
Besmele çekecek benim yanımdan geçerken
Unuttuğu seni hatırlatacağım ona
Tövbe ettireceğim imana gelecek
Herkes bir hizaya girecek
Suçlusu suçsuzu mazlumu masumu
Zalimi alimi herkesi karşıma alacağım
Söz veriyorum sana Allahım
Herkesi kendi kanında boğacağım
Yer gök kana doycak tüm renkler kan rengi olacak
Ne bir zalim kalacak ortada ne de bir masum
Hepsi adaleti senin yanında bulacak
Ben senin işine karışamam sende benim işime karışma
Var git istersen benimle hiç barışma
Bu canla ben başbaşayım madem
O zaman ya bu can benden gidecek yada başka canlar gidecek
Dünya artık kanla dönecek kanla yönetilecek
Herkes kıyamatin kopmasını iple çekecek
Yeminim yeminin olsun Allahım
Kıyamet çok derinlerden gelecek
Ve ansızın bir gece gibi herkesin üstüne çökecek
Ne bir kimse ahh diyebilecek nede bir kimse vah çekebilecek
Kan denizinde mahşer yükselecek
Ve İsrafil sura üfleyemeyecek
Çünkü ona fırsat gelmeyecek
Ândım olsun sana yeminim olsun
Artık başkada yoktur diyecek
Son senin orada söylenip
Senin orada bitecek

Ertuğrul Temizyürek

Mehmet düşer toprağa

Vatanın sahibine derler Millet
Ve onun bekleyenin
Koruyup kollayanın adıdır Mehmet
Hep derler
Mehmet! Vatan sana emanet
Mehmetler beklerken vatani
Bazıları kendileriyle karıştırıyor
Yan gelip yatanla vatani koruyanı

Mehmetler düşerler toprağın üstüne
Allah'ın adını anarak,
Kanları vatan topraklarını suluyor
O kanların sahibinin yüzü suyu hürmetine
Koca bir millet rahat uyuyor
Yine toprağa düşerken bir Mehmet
Senin kopası o dilin sadece ediyor Lanet
Kalk lan ayağı eşek oğlu eşek
Utanıp sıkılacağına, kınalara boyanacağına
O dokunulmazlıkları al da!
Bir yerine sokuver bir Zahmet
Ve uyurken koca bir millet
Vekilleri o millet için koca bir zillet
Öyle bir sürü ki o illet
Sadece diyor Sabret
Ve ardından Lanet
Ah Mehmet
Bu vatan ve millet sana emanet
Sende Kara toprak içine
Allaha emanet
Üzülme Aslan Mehmet
Yerin vatan toprağı
Mekânın Cennet
Yarabbi Mehmetlerimizin hepsi
Bir sana bir Rahmetine emanet

Mehmedim!
Bir sana Kurşun sıkana
Birde susup, izleyip hiçbir şey yapmayıp
Lanet üstüne lanet okuyana olsun lanet

Ertuğrul Temizyürek

Ne anlamı var

Kelimelerin ne anlamı var?
Sende say bana sabahlara kadar
Ben bildikten sonra özünü
Çıkarsan da gözümü
Hiç takmam sözünü
Vay anam vay!
Elde ne kafa var
Ne kadar ince düşünce var
Cümlelerin ne anlamı var?
Ben bildikten sonra özünü
Hiç takmam valla sözünü
Her şakada bir gerçek mi var?
Vay anam vay!
Benim kafam çalışmaz o kadar
Valla sen neye sayarsan say
Saydıklarını bir daha say, güzelim
Sabahlara kadar olmazsa
Say sonsuza kadar
Kelimelerin arasına sıkışırda, yalanlar
Yürekte asla barınamazlar
Öfkeyle kalkan, ederse zarar
Var git sen karda kal...
Say güzelim say...
Ne kadar bedduan varsa say,
İstersen sabah akşam kay!
Ben bildikten sonra özünü
Hiç takmam valla sözünü
Vay anam vay!
Sende nasıl bir yürek var?
Diyeceklerim çok ama
Kimde anlayacak kafa var!
Benden bu kadar...

Ertuğrul Temizyürek

ne Deyim daha

Bir yıldızın ışığında göz kırparım
Gözlerinde büyürüm, göz bebeğin olurum
İstersen, hilal olurum kaşlarında
Beliğ olurum saçlarına
Duman olup sigaranda
Hayal olurum göğe savrulan
Bir bakarsın dizlerimdeyim
Bir bakarsın ki avuçlarındadır yüreğim
Sikmaya korkarsın, kıyamazsın...

Nereye baksan ben oradayım...
Kapattığında gözlerinde, karşıdayım
Aklımdayım, damarlarımdayım..
Kapının tıkırtısında
Kuşların cıvıltısında
Gecelerin ıssızlığında...

Yüreğinde ki çırpınışlarımı
Ezberlediğin dualarımdayım..
Görmek istediğin rüyalarımı
Korktuğun kabusların
Bitmesin istediğin
Tutmak istediğin ellerinde zamanımı

Nerde ararsan bulursun beni
Yerdeki toprağım, bastığın
Gururunu çiğneyip, canını yaktığın
Bir yalan söze kızıp, attığın
Kor alevlerde yaktığımı, ben

Oynamaktan usandığın,
Sağa sola fırlattığın
Kolunu kanadını kırdığın
Kırılmış bir oyuncağım ben

Nerede ararsan bulursun beni
Fırındaki ekmeğin kokusunda
İçtiğin suyun tadında
Çayının deminde
Horozların ötüşünde
Rüzgarların esişinde..
Nerede bıraktıysan oradayım ben.....

Ertuğrul Temizyürek

Ne gafilmişim ben

Ne kadarda gafilmişim ben
Zamanın seyrine daldım
Takıldım, peşinden gittim rüzgarın
Ne gafilmişim ben
Hep gerisinde kaldım zamanın
Oysa zamanın önünde olanlarda varmış
Ben dostlarıma baktım hep
Oysa kürk sevdalılarıda varmış
Bilemedim,
Her yüzüme güleni
Her soframda olanı dostum sandım
Oysa ki; ben ite bile saygı duydum
Sahibinden dolayı
Yeri geldi selam verdim ite
Sahibine duyduğumdan sevgiden
Yemekler getirdim çaylar içirdim
Ne orospulara ne dürzülere hizmet ettim
Sırf eşime, dostuma duyduğum sevgiden dolayı
Oysa sevgim ayak bağı oldu, bilemedim
Merhametim gözümü kör etti, göremedim
Ne kadarda gafilmişim
İte bile hürmet eden ben
Bir dostuma bile sahip çıkamadın sen
Yazıklar olsun demek bana yakışmaz
Elimizden geleni yine yaparız
Ama orospuya orospu gibi
Dürzülere dürzü gibi muamele ederek
Sahibinin yanında itlerini tekmeleyerek
Meğer ki zaman bunu gerektiriyor
Bizde zamana uyarız
Uydurulması gerekenlerle beraber

Ertuğrul Temizyürek

Ne kadar Çile O kadar Birlik

Yerde bir tabut, içinde dört ölü
Ne ardi gözüküyor bunların nede önü
Sanırım bu kıyametin ilk günü
Ya da cennetin bir gülü
Ya bağırını yakar ateşi ya da gönlünü
Zalimde suçlu bunda mazlumda
Ben verdim bu hükmü
Dur bakalım daha bu mahşerin ilk günü
Nice kıyametler kopacak
Kan oluk gibi değil sel gibi akacak
Kimileri kendi kanında boğulacak
Kimileri kendi kanında yüzerek kıyıya varacak
Acılar çekilmedikçe, acılar kardeş olmadıkça
Kimse kimseyle barışmayacak
Herkes cehennemi tadacak
Herkes bu ateşte yanacak
Zalim zalimliğinden
Mazlum mazlumdan dolayı bir bedel ödeyecek
Kimileri yangını körükleyecek
Kimileri yangını film izler gibi izleyecek
Kimileri bizlere ne yalanlar söyleyecek
Herkes duymak istediğini duyacak
Görmek istediğini görecek
Canı yananlar arttıkça
Ağlayan gözler çoğaldıkça
Dertler ve çileler kardeş oldukça
Kan sel olup derya olunca
O zaman düşmanlık kalmayacak
Herkesin bağına ateş düşmedikçe
Herkes can özünü görmedikçe
Acılar "Senlik "benlik değil "birlik olmayınca
Dinmeyecek bu acılar
Canı yanmayanlar, damdan düşmeyenler
Hiç acı ve çile çekmeyenler
Ne zaman ki acı çekenlerin acılarını
Ve bitmek bilmeyen onların sancılarını
Kendi içlerine taşıdıkları zaman
Bu acılar sizin değil artık bizimdi ulan
Diyerek haykırmadıkça
Ölümleri doğalmış gibi karşılamadıkça
Bitmeyecek
Ve herkes acı çekmek için
Gizli sırasını bekleyecek
Herkes bu sıradan geçecek
Kimi isteyerek kimi istemeyerek
Kimileri cehenneme düşecek
Kimileri cennetine koşacak
Öyle ya da böyle
Herkes bir şekilde ateşi tadacak
Cehennemde yanan yandığına üzülemeyecek
Cennete giren de girdiğine sevinemeyecek
Uzak değil bu

Kiyamet koptu kopacak
Mahşer kuruldu kurulacak
Bilesin...

Ertuğrul Temizyürek

Ne kadar kaldı

Koyu bir karanlık çökmüş bu gece
Derin bir sessizlik var mevzide
Yirmi beş günüm kaldı komutanım diyor
Aydın'lı Mehmet Niğdeli Bedri'ye
Bedri suskun ben suskun
İçi içine sinmiyor Aydın'lı Mehmet'in
Bu gece de geçsin hele diyor
Gör bak yirmi dörde indim
Koskoca yirmi dört gün geçer mi? Diyorum
Parlıyor gözleri karanlıkta
Geçer diyor geçer
Ömür geçiyor diyor
Bak nasılda düştüm yirmi dörde
Ben gideceğim sen halen burada kalacaksın
Gülüyor sessizce
Diyor benimle mi geldin askere
Koyu gecenin karanlığında
Saatine bakmaya çalışıyor
Bir saat daha geçti
Kaldı beş yüz yetmiş beş saat
Hesapladım bile diyor
Saniye salise saat saat
Vakit ilerledikçe sıkılıyorum
Onun yirmi dört günü
Beş yüz yetmiş altı saati
Bir saati de geçti
Beş yüz yetmiş beş saati kaldı
Ya benim diyorum
Hesaplama ya aklım ermiyor saatleri
On ay kaldı yuvarla gitsin diyorum
Gece sessiz
Ay bile gizlenmiş bu gün
Yıldızlara da sanki çökmüş hüzün
Gözlerimiz karanlıkların ötesinde
Kulaklarımız sese odaklı
Bakıyoruz arada bir gece dürbünüyle
Yeşil gözüküyor her şey
Sanki her şey uzaylı
Çıkartıyor miğferini Aydın'lı Mehmet
Yeter ulan yeter gel teskere diyor
Bir sinek vızıltısı sanki
Mehmet Şahadete uzanıyor
Bedeni alamasa da
Ruhu teskeresine kavuşuyor
Biz gözyaşlarımızı
Mehmet'ten önce gömüyoruz
Ya sabır diyorum ya sabır
Bakalım biz ne zaman düşeceğiz toprağa

Ertuğrul Temizyürek

Ne kadar zamandır sensizim

Ne kadar zaman geçti bilmem sensiz
Soramadım da sana,nasıl olabildin bensiz
Hayat sensizken çok kötü vede renksiz
Ne siyahtı nede beyaz, belki biraz alaca
Arada sırada oluyordu birazda sarıca
Bende, karınca kararınca
Ne uzayıp nede kısalınca
Senden uzakta bir başıma kalınca
Usandım dakikaları saymaktan
Geceleri gökteki yıldızları sayarken sızılmaktan
Uyudum, uyandım zaman donmuş
Isıtmaya çalıştım koynuma alıp
Senden bir haber almaya çalıştım
Ruhumu uzaklara salıp
Ben bir sensiz birde ruhsuz kalınca
Aklımla sorunlarım başlayınca
Gözlerime yaşlar dolunca
Kendimden geçip bana bir haller olunca
Sen uzaklarda bir gül gibi sararıp soldu sanınca
Hayatı koydum avuçlarım arasına
Azat ettim dilekler dileyerek
Gözlerimi kapadım seni görmeyi düşleyerek
Ne kadar zaman geçti bilmem sensiz
Artık geleceksen gel canım
Yoksa sonsuza dek kalacaksın bak bensiz

Ertuğrul Temizyürek

NE SENLE ne SENSİZ1

Artık zamanlar bana fazla
Eskiden yetmeyenler
Şimdi fazla geliyor
Dağıtsam da fazlalıkları
Yine bana her şey fazla geliyor

Yetmeyen avuntular
Bitmeyen kuruntular
Yenmeyen kırıntılar
Fazla geliyor artık

Attıkça geliyor
Geldikçe geliyor
Bir yerden azalıyor derken
Bir yerden çoğalıyor
Sanki Hızır benimle
Koymuş elini cebime
Bittikçe veriyor
Ne istediğimi bilmeden
Verdikçe veriyor

Uğraşmıyorum artık seninle
Ne geliyorsa gelsin benimle
İster tak peşime ister kat önüme
Ben aldırmadan yolumda gidiyorum

Senin derdin ne anlamadım
Benimle uğraşmaksa maksadın
Teşekkür ederim başardın
Vallahi beni de bıktırdın usandırdın
Al demiyorum artır şeytanlarımı
Ben artık yalnızlıktan korkuyorum

Bitmez çilelerin nerede bul koy cebime
Attıkça bir şeyler gelsin elime
Tat almaz oldum dertlerim olmayınca
Ben artık gam keder istiyorum

Eskiden istemediklerim şimdi benimle
Korktuklarım kaçtıklarım yine peşimde
Her köşe başında belki ardımda belki önümde
Ben artık korkularıyla arkadaş olmak istiyorum
Bir ara unutsan beni diyorum
Unutulmak bana iyi gelir sanıyorum
Benden elinde çokça biliyorum
Birazda onlarla oynasın diyorum
Eğer ki diyorsan sen kurbanlık bir koyunsun
Benim için tatlı bir oyunsun
O zaman devam et oyna benimle
İnşallah cennet de benimle oynasın durursun, İlahi
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ertuğrul Temizyürek

Nede çok sevenim varmış

Dünyayı koymuşlarda omuzlarıma
Kaldırmamı bekliyorlar heyecanla
İzliyorlar beni film izler gibi
Gülüyorlar hep bir ağızdan
Çok komik bir filme güler gibi
Şarmışlarda belaların en püsküllüsünü başıma
Sabretmemi istiyorlar benden
Ne sevilen insanmışım da haberim yokmuş
El birliğiyle beni uçuruma itiyorlar
Sorarsan, beni çok seviyorlar
İstemedem canlarını veriyorlar
Aklımı almışlarda elimden
Bana birde akıl veriyorlar
Kırılmış kalbimi
Bal mumuyla şarmaya çalışıyorlar
Ben bağırip çağırınca
Bu delirmiş, buna iyilik yaramaz diyorlar
Tutmuşum da elinden kaldırmışım dünyayı, ayağa
Bu da birşeymi diyorlar
Sussam aptal, derdimi anlatsam deli diyorlar
Sorarsan, beni çok seviyorlar
İstemedem canlarını veriyorlar
Beni benden çok düşünüyorlar
Ne sevilen insanmışım be
Beni kendi elleriyle ateşe atıyorlar

Gelin bakalım
Teker teker olmazsa,üçer beşer
Koyun dünyayı omuzlarıma
Sizde binin bakalım sırtıma
Gidelim bakalım gittiği yere kadar
Korkmayın yorulmam, indirmem sizi yere
Siz dinlenirsiniz değil mi, benim yerime?
Ben değilmiyim, nankör kedi?
Emeklerin çok değil mi, bende?
Kim çok emek verdiyse o çıksın başıma
Ama ona söyleyin sakın şımarmasın
Ve sakın ha sakın sı.... oraya.....

Ertuğrul Temizyürek

neden Almadım

Hava soğuk, nakışını işler yüreklere
Buz kesilmiş elleri, titrer
Arada bir burnunu çeker,
Sulanmış gözleriyle etrafı süzer
Hesap yapmaktadır aklından,
İmrenir, pencereden bakan çocuklara
Ara sıra bakar yırtılmış pabuçlarına
Yüreği burkulur, yarını düşündükçe
Geçmek bilmez zaman, üşüdükçe
Bir tartısına bakar, birde yanına koyduğu mendillere
Hiç insafları yokmuş der, önünden gelip geçenlere
Bir mendil alsalar yada tartılsalar, ne olur ki
Çok mu büyük para, yüz lira
Söz verir kendine, ben böyle olmayacağım diye
Çocuklarımı iyi yaşatacağım,
Onları çalıştırmayacağım diye
Ama neyle?
Okula bile gidememekte,
Üşüdükçe ayakları, elleri
Soğuk işledikçe ciğerlerine
Daha da artar isyanları,
Düşünür, "Neyim eksik? Pencereden bakan çocuklardan"
Bir adama ilişir gözü, ona doğru gelmekte
Kılık kıyafetinden bellidir, zenginliği
Sevinir, şimdi bir şeyler alır benden diye
Buruk bir gülümsemeye geçer adam
Ne tartılır nede bir mendil satın alır
Çocuk hayal kırıklığındadır
"Bir mendil alsan amca " der umutsuzca
Titrer sesi kızgınlıktan
Alamam der adam
Çok mu para sanki amca, yüz lira
Göz göze gelir adam çocukla
Çok para değil ama, ben ve başkaları aldıkça
Sen daha çok bekler, daha çok üşürsün bu soğukta
"Ben çocukluğunu, umutlarını geri veriyorum " der, sana

Ertuğrul Temizyürek

Neden benden kaçıyorlar

Gece iplik iplik çözülerək
Dönüşünce gündüze
Benim yalnız kalışım niye
Hani bende akşamki neşe

Aydınlık sarınca her yanıımı
Neden başlıyor bende bir ince sızı
Niye yalnızım gün ışığı
Oysa geceleri yanıımda dostlarıım vardı

Sen mi alıp götürdün yoksa onları
Doğrumu sence beni yalnız bırakmaları
Doğrumu, ayırmak arkadaşları, dostları
Söyle bana gün ışığı

Sen yokken yanıımda olanlar
Nerde sevdiğim, arkadaşlar, dostlar
Sen gelince niye benden kaçarlar
Söyle bana gün ışığı

Geceleri benimle olan sevdiklerim
Tatlı tatlı sohbet ettiklerim
Neşelenip, gülüp eğlendiklerim
Sen gelince niye giderler

Senden mi korkarlar, yoksa benimi sevmezler
Beni sevipte senimi istemezler
Geceleri benimle buluşan sevgililer
Sen gelince niye giderler

Gün ışığında kimse sormazken beni
Geceleri yanıımda olmaları niye
Her şeyi açık açık konuşurlarken
Aynalardan söz etmemelerinin sebebi ne

Söyle gün ışığı, neden sen varken
Ben yalnızım, sevgiye muhtacım
Neden sen gidince geliyor dostlarıım
Niye sen yokken ben rahatım

Neden sen çıkınca
Bitiyor aşklarıım
Deliler gibi sevdiklerim
Niye benden uzaklaşıyorlar, anlamadım

Yıllarca çözemedim bu sırrı
Ya suçlu benim yada gün ışığı
Yoksa beni bırakıp giden dostlarıım mı
Ben bilmiyorum cevabını, bari sen söyle gün ışığı

Ertuğrul Temizyürek

Nerde bu Devlet Nerede bu Mİllet

Nerde bu Devlet?
Nerde bu Millet?
Söyle, ne zaman bitecek bu zillet?
Bu nasıl bir illet ki
Şifa ararsın
Memleket memleket gezerek

Çaresiz dert yoktur
Çareyi bilmeyen ahmaklar vardır sadece
Herşeyin çaresi bilmekten geçer
Bilmiyorsan eğer ki bilmediğinde ortada
O zaman ya adam gibi birine danış
Ya da elin akıyla girme gerdeğe

Düşün bir kere sen de bir dert olsa
Ve ortalarda doktorda olmasa
Misal bu ya ıssızda bir yerde
Yalnızsın
Olmaz da hadi kendinle baş başa kalmışsın
Ve kolunda bir yara var kanamakta
Ve hiçbir şekilde de kan durmamakta
Sen akan kanın ile konuşmaktasın
Hatta onu ikna etmeye çalışmaktasın
Sen ona tatlı diller dökmekle meşgulsün
O ise akmaya devam etmekte
Ve gözlerinin içine bakarak
Sana yalanlar söylemekte
Biraz daha bekle duracağım demekte
Hatta aktıkça da o güçten düşmekte
Sende işte sözünde durdu diye
Ona güvenmekte
Nihayet sen yerlerde
Kendinden geçmiş
Yarı baygın bir halde
Yerlerde sürünmekte
Öyleyse ki,öylede
Şimdi bana deme
Bak sözünde durdu
Kurtuldum işte
Yara kangren olmuşsa kolunda
Korkmayacaksın kesip atacaksın onuda
Kolunda değil olsada bacağında
Hatta gözünde kulağında
Düşünmeyeceksin
Çıkarıp atacaksın onuda
Eğer olsaydı gerçekten bir Millet
O zaman yaşanmazdı böyle bir zillet
Demekki yaşandığına göre böyle bir zillet
O halde ortadan kalkmış bu devlet

O zaman Tekbir O zaman Şehadet
Yarabbi sen bize yardım et

O kötü günler yakındır demek
Kanı durdurayım derken
Toptan kaybedilecek bu Millet

Ya da kanını akıttıkça bu Millet
Duracaktır ebeddiyen bu zillet
Senki korkmayacaksın
Ataçaksın korkmadan Neşteri bağına
Ya Öleceksin Ya da kurtulacaksın yakında
Hiç düşünme ki ölmek şereftir
Zilletle Yaşamaktan
Ya da korkmayacaksın bu illetle yaşamaktan

Ertuğrul Temizyürek

Nerde duracağımı bilirim

Bana bir hayal kur deseler hemen seni düşlerim
Bir mutluluk şarkısı söyle deseler, senin ismini söylerim
Hep tutuğum senin ellerindir, baktığımsa gözlerin
Kim ne derse desin umurumda olmaz
Ama benim için değerlidir sözlerin
Ölüm hiç bu kadar yakın olmaz bana
Hiçbir söz korkutmaz beni senin sözlerin kadar
Lütfen dikkat et sevgilim
Dudağından çıkan sözlere bağlıdır kaderim
Eğer gülersen bende gülerim
Ağlarsa o boncuk gözlerin ben o anda biterim
Korkuların benim karabasanımdır
Endişelerin benim korkularımdır
Ne kadar hayalcide olsam
Merak etme gülüm
Hayallerle gerçekleri ayırt edebilirim
Bir hayal uğruna ölebilsemde
Gerçekler uğrunada yaşayabilirim
Ne kadar koşarsam koşayım hayallerin peşinden
Nerde duracağımı bilirim merak etme gülüm sen
Kaparım gözlerimi getirtirim uzaklardan seni
Hiç bırakmayacakmışım gibi tutarım ellerini
Gelme vaktiyin geldiği gibi
Gitme vaktinde geldiğinde
Hiç gocunmadan kendi ellerimle bırakırım seni
Sevdanla yoğrulan bu yüreğim bir sana aittir
Sen sahiplenmesende bu yürek senindir
Bedenim uzaklarda olsada gülüm
Benim olan herşey inanki senindir
Dünyada kaybeden ahirette seni bulur
Bu aşk burda yazıldı ahirette okunur
Ne kadar sevsemde seni bir tanem
Yolum ancak cennet cehennem kapısında son bulur

Ertuğrul Temizyürek

Nerelerdeydin? Şerefsiz

Bizi ıssız gecelerde evlerden aldıklarında
Dağa çıkarıp çakal avlattıklarında
Şehir eşkiyalarının kafalarına sıktırdıklarında
Sen nerelerdeydin?

Bize "hadi aslanım" diyerek sırtımızı sıvazladıklarında
Göz kırpmadan ölüme yolladıklarında
Soğuk dağlarda aylarca yatırdıklarında
Sen nerelerdeydin?

Şimdi karşıma çıkıp sen örgütsün diyemezsin
Böyle bir şerefsizlik edemezsin
Sen karının sıcaklığında yatarken
Bizler emirle demiri kesiyorduk
Ne yaptıysak devlet millet için yapıyorduk
Şimdi karşıma geçip
Kafana göre iş yapmışsın diyemezsin

Sen bizler gibi olamazsın,
Biz yine şerefli işler yaptık
Senin gibi itlerle masaya oturup
Hal hatır sormadık

Kurtlar sofrasında itlerin yeri olmaz
Sen itlerle arkadaşlığına devam et
Nasılsa bir gün sıkışınca devlet
Yine bizi çağıracak
Çünkü sen itleri tanımazsın
Onlara verdikçe alışırlar
Ananı karını kızını da paylaşırlar
Bizim yaptığımız işler belli
Biz her yerde aynıyız
İçerde dışarıda
Hayatta ya da mezarda
Biz devletin ve milletin
Her anında yanındaydık
Ve şerefini namusunu kollamaktaydık
Dağlarda şehit düşerken Mehmet'ler
Şehirde bombalar patlatırlarken şerefsizler
Sen nerelerdeydin?
İtin yoldaşı
Şimdi karşıma geçip
Ben devletim diyemezsin
Piçlerle, şerefsizlerle masaya oturan
Ne devlettir nede millettir
Sadece senin gibi birkaç kanı bozuktur
Hepsi o kadar
Haydi siktir git şimdi
Konuş pazarlık et
Ananı karını onlardan kurtarana dek

Ertuğrul Temizyürek

NeReYe KaDaR

Aydınlıktan karanlığa geçmekteyiz hızlanarak
Görenler görmezlikten geliyorlar gerçekleri
Geçştirmeye çalışıyorlar bazen yalanlayarak
Bazen de evet böyleymiş diyorlar nazlanarak
Herkes bildiğini okuyor işini görüyor
Gelip geçiyorlar üstümüzden salınarak

Avutuyorlar bizi güzelleme yaparak
Uyutmaya çalışıyorlar bizi ninniler söyleyerek
Uyumayanları korkutuyorlar umacı gelir diyerek
Bazen överek bazen döverek
Arada bir söverek
Aba altından sopa göstererek
Sürüye katmaya çalışıyorlar bizi

Her şeyi sorun yapıyorlar
Bazen de hiçbir sorun yok diyorlar
Bazen itiraf edenlerin üstüne gidiyorlar
İçeri alıyorlar, dövüyorlar
Bazen de itiraf edenleri seviyorlar
Ödül verip birde övüyorlar
Ödül almak için kuyrukta olanlar
İtirafçı değil iftiracı olmaya başladılar
Buda işlerine geliyorsa göz yumuyorlar

Sat kurtul ver kurtula başladık bir kere
Zarar edeni satmayı anladıkta
Kar edeni neden satıyoruz bir anlayamadık
Önce arkadaşlarımızı satmaya başladık
Sonra köprüleri yolları
Arsaları fabrikaları
Ardı arkası gelmedi
Şimdi sıra geldi diyorlar
Satacağız barajları, dağları, ırmakları, ormanları
Satalım bakalım karış karış vatani
Bakalım iş ne kadar sürer
Bu işin sonu gider nereye kadar
Kavatlık aldı gitti yukarıya kadar
Önceden mesleği kavatlık olanlar
Aşağılanırdı, yuhalanırdı
Şimdilerde gözde bir meslek oldu
Baş tacı yapılmaya başlandı
İstediginizi istediğiniz fiyata
Satın satabildiğiniz kadar
Korkmayın ula kavatlar
Özür dilerim dilim sürçtü
Soruyorum size Ey sayın kavatlar
Bu iş nasıl sürer nasıl gider
Ve devam eder nereye kadar

Ağlamakla da yürüyor bu işler
Gülerek de

Anamızı ağlatarak bazen üstünden inmeyerek
Ara sıra sövüp arada bir överek
Öküzleri dürterek, Ahmakları öperek
Arabalara gaz vererek
Gidin gidebildiğiniz yere kadar

Çekirge sürüsü gibi daldınız ekine
Ekini yediniz koymadınız bir kerte
Tarım bitti hayvancılık sizlere ömür
Siz ayırım yapmayın lütfen
Bir fakiri karıştırın on zenginin içine
Yazıktır üşümesinler onlar
Muhtaçlar şimdi bir torba kömüre

İyi ki çıktı şu Ergenekon
Milletin gözü açıldı valla
Ben millet olanlardan söz ediyorum
Kendini koyun sananların gözleri bağlı hala
Demek o ermişler ve dervişler
Birer Ergenekon soytarısı imiş, hımmm
Ergenekon ile akladık tarikatları
Sırada ne vardı?
Ha unutmayalım türbanı
Üniversitelerde izin verelim
Okusun çocuklarımız diyorlar
Doğru ya, okuma haklarını ellerinden almayalım
Ee peki sonra
Onca okul okunmuş mu olacak boşuna
İşe girmek isteyen türbanlı kızlarımız
Çile çekmeyecek mi yine sonunda?
Nedir ulan bu kandırmaca avutmaca
Özgürlükse bu özgürlük olsun
Yazık değil mi ilkokuldaki çocuğa
Sizin içinizdekileri biliyoruz
Şükürler olsun ki ALLAH'a
Elinizden gelse
Doğer doğmaz türban takacaksınız
Ufacık kız çocuklarına

Hileyle hurdayla
Kıvırtarak oynamayla
Bir doğrunun içine bin yalan katmayla
Gidin gidebildiğiniz kadar
Çalın çalabildiğiniz kadar

Milletin yarısı uyuyor olsa da
Unutmayın uyanık olanlarda var aramızda
Ve bir gün dikilecekler karşınıza
Yapışacaklar yakalarınıza
Sonra mı?
Sonrasını ancak ALLAH bilir
Demedi demeyin bu milletin

Haini gafili çok olsa da
Uykusu ölüm gibi ağır olsa da
Eğer bir silkinip ayağa kalkarsa
Ne bir damınız kalır girilmedik
Nede bir yeriniz kalır öpülmedik
Demedi demeyin
İsterseniz beni hiç dinlemeyin
Yada hiç....yin
Varın bildiğinizi işleyin
Gidin gidebildiğiniz kadar
Yapın yapacaklarınızı yapabildiğiniz kadar
Zaten bir ara size derler
İnin artık yolculuğunuz buraya kadar
Haydi canlarım
Şimdi size iyi kandırmacalar
Ertuğrul Temizyürek

Neyinle övünürsün

Ey dost;
Çoğunla övünür
Azına dövünürsün
Verdikçe sevenlerin
Aldıkça sövenlerin artar
Zengininde olsun
Fakirde olsun
Yine aynı toprağa gömülürsün
Yaşarken koca bir hiç
Ölünce değerlisin
O yüzden azına sevin
Çoğunla dövün
Dinle;
Şimdi sanadır sözüm
Dayın azdır amcan çoktur
Teyzen çoktur halan yoktur
Sorsam sana hepsi aynı boktur
İnsanın neyi varsa
Ya da neyi yoksa
Neyi az ya da
Neyi çoksa
Korkuları da o kadar
Fazla
Bir o kadarda zalimdir hayat ona
Ve ne olursan ya da ne olmazsan
Senden gireceksin
Herkesin girdiği ve gireceği
O kara toprağa
O yüzden fazla bel bağlama
Varlıklarına
Çok da üzülme yokluklarına
Bu gün yok olanlar yarın var olacak
Bu gün var olanlarda yarın yok olacaklar
Ve herkesin kışına pamuğu tıkayacaklar
Ve ne kadar doyumsuz olsan da
Gözüne bir avuç toprak koyacaklar
Ve herkese aynı soruyu soracaklar
Çoğu olan çok
Azı olan az hesap verecek
İşte o gün göreceksin
Neyin varmış neyin yokmuş
Neyin azmış neyin çokmuş

o zaman neyinle övünürsün
neyinle övünürsen övün
sende aynı toprağa gömülürsün

Ertuğrul Temizyürek

Öğretmenim

Ben bir annemi tanıdım birde seni
Böyle sevecen böyle şefkatli
İlk o öğretmişti bana gülmeyi
Şimdi sen öğretiyorsun bana
Hayatı ve insanları sevmeyi
Annem bana konuşmayı
Sende yazmayı öğretiyorsun bana şimdi
Seni çok seviyorum, ondan gözlerim hep sende
Keşke bilebilseydin yüreğimdeki sevgini
Küçükükte olsa yüreğim, inanki
Seni çok seviyorum canım öğretmenim
Paylaşmayı, hayatın kıymetini
Karanlık geceleri aydınlık gündüzlere çevirmeyi
Cehaleti yenip, bilgeliğe ulaşmanın yolunu
Sen açıyorsun bize canım öğretmenim
Seninle hep ileriye gideriz
Cehaleti yeneriz
Sen bir ağaç isen
Meyvaların biziz
Karanlığın önüne seti seninle çekeceğiz
Cehaletin önüne seninle geçeceğiz
Gösterdiğin hedeflere koşacağız
Benim canım öğretmenim

Ertuğrul Temizyürek

Ölüm bu gün bana gelse

Ölüm, bu gün bana gelse
Koşarak
Birbirine hasret iki dostmuşuz gibi sarılıp
Kucaklaşsak
Birbirimize dokunarak
Elim sende oynasak
Bir ölüm benim peşimde olsa
Bir ben onun peşinde
Sonra yorulsak
Sırt üstü çimenlerin üzerine uzansak
Ve en sevdiğimiz bir şarkıyı
Islıkla çalsak
Sözlerini bazen ben söylesem
Bazen birlikte söylesek
Koşarak
Yan yana uzanıp bir birimizin gözlerine baksak
Eski günleri yâd edip konuşsak
Sonra kalkıp gitsek onun istediği yere
Bana sorsa "şimdi ne yapmak isterdin" diye
Bende ona desem ki "kuşlar gibi uçmak"
Ve bir binanın en üst katına çıksak
O elimden tutsa benim
Ben aşağıya doğru sarksam
Ani bir hareketle ölümün ellerini bıraksam
Ve boşlukta kuşlar gibi özgür olarak uçsam
Ölüm korksa titrese bir yaprak gibi
Ve koşarak aşağıya inse geri
Ellerini açıp tutmak istercesine beni
Beklese ne olurdu sanki?

Ertuğrul Temizyürek

Ölümsüz Bir Sevgi

Al bu gecede sazımı sen çal
Şu gönlümü benden uzaklara sal
Gezsin dolaşsın diyar diyar
Kalsın istediği yerde
İstedığı kadar
Ben mutlu olamadım ya
İnşallah sen mutlu olursun yar
Ara dostum belki bulursun
Benle olamadığın kadar
Mutlu olursun
Ben hiç mutlu olamadım ya
İnşallah sen mutlu olursun
Hep yanlış ata oynadım
Hep içten içe kaynadım
Hatalarımı doğruya saydım
Ne aşta kazandım nede kumarda
Ben hiç mutlu olamadım ya
İnşallah sen mutlu olursun
Bana göre sen hala çocuksun
Üzerimden çıkaramadığım gocuksun
Hala bıraktığım gibi küçücüksün
Ben hiç büyüyemedim ya
İnşallah sen büyürde
Küçülürsün yar
Dönüpte geçmişe şöyle bir baktığımda
Ardımda bıraktıklarım gelince aklıma
Göz yaşlarım sel olup ta aktığında
Tükensin istersin zaman
O zaman ne af dilersin nede aman
Sen görmedin
Benim gördüğümü
Sen değil yine ben çözerim
Bu kör düğümü
Hayat yalan değilmiş meğer
Yalan olan bensem eğer
Çekip gitmek yine bana düşer
Allah'ım bu canı sen verdin
Yine sen al
Ne Azrail'i nede başkasını
Üzerime sal
Canımı yine gel kendin al
Bırakma beni başkasına yar
Topraktan olan bedenim
Yine gitsin toprağa
Senden olan ruhum
Yine dönecektir sana
Karıncalar girsin yesin
Yılanlar sarsın bedenimi
Sen çek sorguya beni
Senle işim hep kolay
Sen varsan işin içinde
Korkum yok

Çıkamaz olay
Âl bu gecede sen çal sazımı
Adını anarak al canımı
Cenneti umduğumdan
Cehennemden korktuğumdan değil
Seni bildiğimden sevdiğimden yar
Nur sendense banarım, dalarım
Ateş senden ise korkmam yanarım
Dara düştüğümde değil Allah'ım
Bilirsin ki ben hep seni anarım
Ne olur bu gecede sen çal sazımı
Gel adını anarak al canımı

Ertuğrul Temizyürek

ölümsüzlük ve Sonsuzluk

Yıllar önce sana geldiğimde
Ne işler yapacağımı bilmediğimde
Hatta senin beni oyuncak
Benimde bu işleri bir oyun olarak gördüğümde
Zaman benim ellerimde durgundu
Ve benim hayatım sende sürgündü
Seni, hiç sevmemiştim o zamanlar
Ve yanındayken duyduğum pişmanlıklar
Sonraları sayende gördüğüm kâbuslar
Ve bitmek bilmedi ruhumdaki isyanlar

Bir adımla girmiştim oysa içeriye
Sonra kendiliğinden indim derinlere
Ateş mi? O artık bana dost
Gittiğim her yere gelmekte
Bazen ellerimde bir alev

Bazen yüreğimde bir kor
Sorarsan bana cehennem
Nasıl bir yer
Beni bir kere uyurken gör

Seninle yontuldum ben
Bazen de örste dövdün beni
Bıçak kınını kesmez derlerdi hani
Ben kendimi bile kesmişim
Bundan kendimin bile yoktu haberi
Silmişin tüm benliğimi
Tüm yüzler benim
Tüm isimler benim
Tüm kavramlar cebimde
Kelimelerin hepsi dilimde
Geçmiş ve gelecek
Hepsi beynimde
Yazılı yazısız
Çizili çizisiz
Gizli giz siz
Sırlı sırsız
Sınırlı sınırsız
Hırlı hırsız
Her şey benimle
Öğrendiklerimle
Tüm dünya emrimde

Beni Tanrı yarattıydı oysa
Sen şekil verdin
Eğer ki maksadın buysa
Beni bende aldın
Ruhumu kim bilir kime
Kaç paraya sattın
Beni önce oyuncak
Sonra Pinokyo yaptın

Sonrada ondan bir insan yarattın
Ne duygusu vardı
Ne bir geçmişi
Ne bir hayatı
Hep kullandın
Her kullandığında
Bana bir mezar yaptın
Ve her seferinde mezarı
Daha da derinlere kazdın
Her öldürdüğüm kişide
Bende ölüyordum
Sonra da o isimle tekrar diriliyordum
Böylelikle bende kendimi
Ölümsüzlerden zannediyordum
Ben öldürdükçe
Sen de beni öldürdün
Sahte isimlerle yeni yüzlerle
Beni hayata döndürdün
Her dönüşümde ben
Bir adım daha derinlere iniyordum
Ve yeni hayata hep
Yeni derinliklerde başlıyordum
Herkes terfi alınca yükselir
Oysaki ben her başarımda
Batalıklardaki gibi derinlere doğru iniyordum
Ve sonunda derinliklerde kayboldum
Ve gökyüzü benim hayalim oldu
Ve sen o hayalide benden aldın
Ve sonunda bıçak kınını kesti
Ama acıyı hissetmedi bile zavallı
Ben ölümsüzüm biliyorum
Su ve rüzgâr
Oğun ve ateş
Kan ve gözyaşı benimle
Ben ölümsüzüm
Ayrıldıkça kıymıklarına
Dönüőeğim tekrar ormanlara
Yandıkça yanacağım
Her yanışımda ben
Kendimle birlikte
Kim bilir kimleri yakacağım
Ateş benle dost ben de ateşle
Bu sonsuza dek süreceğ böyle
Çünkü ben her doğan güneşle
Doğmaktayım
Ne ismim bellidir benim
Nede cismim
Ben sadece yangınlardayım
Her yangında ben yeniden doğmaktayım
Ölümsüzlük bile benden ölümlü
Ve ben sonsuzluktaayım
Bilesin

Ertuğrul Temizyürek

Özlem ve özlem

Penceremden sızan güneş gibi
Sızdın öyle yüreğime
Saçaklarda ki buzlar gibi
Erittin beni içten içe
Kapatayım dedim kapatamadım perdeyi
An geçmeden kamaştırdı gözlerimi
Bir kez olsun dinleseydi sözlerimi
Beni benle bırakıp gider miydi

Ertuğrul Temizyürek

Peh

Göreceksin demiştim gördün mü?
Ey Allah'ın öküzü
Duyacaksın demiştim peki duydun mu?
Ey Kavatların öncüsü
Sen bizi yerde arama
Biz ne yerdeyiz nede gökte
Attığın her adımdan haberimiz var
Ortakların tanır bizi
şimdi onlar endişede
İster kâğıda yaz ister eline
İster yazdıklarını yak
İstersen sok bir yerlerine
Biz ne yaptığını biliriz
Çünkü âlemler emrimizde
Biz yeni değiliz bu âlemde
Her devir önlerdeyizdir
Gözlerle gözükmesek de
Sen dünü düşünürken
Biz yarınlardayız
Sen günü yaşarken
Biz yarınlardan da uzaklardayız
Bizim yüzümüz yoktur göremezsın
Sesimiz yoktur
Duyamazsın
Elimiz yoktur tutamazsın
Ne yaparsan yap
Bizi asla bulamazsın
Sen neşene bak çakal yavrusu

Ertuğrul Temizyürek

Perişanım

Ruhum bedenime sürgün
Bedenim ruhuma küskün
Ben ikisi arasında yorgun
Perişanım

Dilim der konuşmam
Gözüm der görmem
Hepsi bir birine dalaşır
En son kalbim atışır
Ben hepsi arasında
Perişanım

Ben kime gideyim
Kime derdimi yanayım
Hepsi benden dertli
Hepsi benden ayrı
Ben onlardan gayrı
Perişanım

Sabahlarım olmaz
Gecem inatlaşır bitmez
Dertlerim katlandıkça
Dostlarım azalır
Düşmanlarım artar
Olan yine bana olur
Ben yine perişanım

Sen gelsen olmaz
Gitsen olmaz
Vaktim sensiz dolmaz
Senle durmaz
Ben yine perişanım

Dünya boş kalmasın diye
Dertleri birisi sırtlansın diye
Ömrü boş yere tükensin diye
Yaratmış beni Yaratan
Herkesin bir derdi olur ona inler
Benim bin derdim var beni kim dinler
Olan yine bana olur
Yine ben perişanım

Şikâyetim şikâyet sayılmaz
Şükür etsem yine olmaz
Kimi istemeden alır
Kimi ekmediği yerden kazanır
Ben ne yapsam zarardayım
Bilmiyorum bu işe bende şaşırdım
Ama olan yine bana olur
Ben yine perişanım
Yine perişanım

Ertuğrul Temizyürek

Reisden Haber Bekliyorum

Çekilebileceğimiz kadar çekildik
Ezileceğimiz kadar ezildik
Büzüleceğimiz kadar büzüldük
Daha neyi bekliyoruz Reis

İn dedin indik
Gir dedin girdik
Sus dedin sustuk
Ne zaman çıkacağız Reis
Susmak değil zoruma giden
Yattığım yerde rahat
Ne suç var yaptıklarımızda
Nede bir kabahat
Ne zaman aklanacağız Reis

Soruşlarım isyan değildir
Hele merak hiç değildir
Ölmek kadar zor değildir
Bırak konuşayım Reis

Özlemişim dağları
Canım çekiyor kurşunları
Attığımız pusuları
Göresim geliyor Reis

Köpekler geziyor köyde
Değnekleri toplamışlar
İyice azmış kudurmuş itler
Zoruma gidiyor Reis

Şeninleyken it hiç havlar mıydı?
Önümüze çıkar mıydı?
Sesi kulağımıza gelir miydi?
İsyanlardayım Reis

İman ettim bir olan Allah'a
Bir sana birde davamıza
Hiç bakmam sığıttığım kurşunlara
Vatan kimlere kaldı Reis

Günleri unuttum dakikaları saymaktan
İyice kinlendim dişlerimi gıcırdatmaktan
Yalanlar ile her gün vurulmaktan
Sıkıldım be Reis

Emir ver yine çikalım ortaya
İtleri alalım ortaya
Sikalım kudurana havlayana
Dur deme artık Reis

Emirle demiri kesen ben
Emri verecek olan sen

Her türlü kalleşe sıkan ben
Kanı yerde koymayacak olan sen
Gözümüzü arkada bırakma Reis

Ertuğrul Temizyürek

Ruhumdan kopanlar 1

Seyredeyim âlemi çıkayım da göğe
Ama önce bırakayım kaldıramadığım yüklerimi
Söyleyeyim artık söyleyemediklerimi
İçimde kalmasın pişmanlıklarım
Geri vereyim haklının hakkını
Ardımdan ağlamasın sevdiğim
Tutmasınlar yasımı
Hiç kimse sormasın yasımı
Ne bade gözlü olayım nede sırma saçlı
Övmesinler yalandan gözümü kaşımı
Nasılsam öyle desinler bilenlerde öyle bilsin
Bilen biliyor zaten kim ne derse desin

Ağlayacaksa bir anam ağlasın
Ağlasın ki eller kınamasın
Babamda kına yaksın ellerime
Dökerse dökülsün gözyaşları yüreğine
Belki biraz yumuşar da yüreği
Geride kalanlar doyarlar sevgiye
Eğer okşamak isterse saçlarımı
Bırakın okşasın, içimde kalmasın
Dökülürse gözlerinden yaşlar
Aksın yüzüme ki içimde kalmasın
Ama sakın tutmasın ellerimi
Korkarım incitir yine ellerimi

Söyleyin ela gözlü Leyla'ma
Yaşayacaksam ben şimdi yaşarım
Cennete düşer isem şaşarım
Hep yaratanaydı isyanlarım
Bakalım bana ne der
Ne derse ne eylerse güzel eyler

Korkularım bitti artık Leyla'm ağlama
Ağlayıp ta yüreğimi dağlama
Sen yıka beni yine, sen incitmezsin
Sen sar sen kefenle beni
Son kez tut ellerimi, isterdim ki sakın bırakma
Hakkını helal et sevdiğim kalmasın yarına..

Deyin ki oğlum Batuhan'a
Baban asla benzemedi babasına
Ulaşamadıklarına ulaşsın oğlum
Yoksa açık gider gözüm
Dilerim ki ulaşamadıklarına ulaşır
Eremediklerime erersin
Sevda denizinde boğulasın oğlum

Atletinden bir parça koyun Batuhan ile Cerenin
Hiç olmazsa kokuları gelsin yavrularımın
Çok şey demek isterdim kızım,
Koysunlar da mezarıma saçını

Orada da koklasın baban okşasın saçlarını

Bırakında birazda ben seyredeyim âlemi
Görmediklerimi göreyim
Bilmediklerimi bileyim
Soramadıklarımı sorayım

Sonra beni de çağırırsınlar huzura
Birazda ben kavuşayım huzura
Vereyim hesabımı eksik ya da fazla
Ne söylese kabulüm yeter ki kulum desin
İster yürütsün sıratı isterse çöksün mizana
İster atsın ateşe, isterse bıraksın arada
Sanma ki umurumda
Bırak birazda ben çıkayım miraca
Neden korkayım ki o değil mi Mevla?
Affederse affeder, etmezse yanarım zaten
Cennet de ya da cehennemde ne fark eder

Gelsin Azrail alsın tatlı canımı
Bıraksın bana imanımı
Cennete girmek için
Cehennemden korktuğum için değil
Gerçekten sana inandığım için
Kalsın bana imanım, yoksa vermem Azrail'e canımı
Alıyorsan gel sen al canımı

Bu gün birazda ben huzur bulayım
Bitsin artık hasret, dinsin özlemim
Senden geldim yine sana dönerim
Ne korkum var narından nede umudum var nurundan
Ateş senden ise yanarım nur sendendir banarım
Sen iste Mevla'm ben cehennemde sonsuza dek yanarım...

Ertuğrul Temizyürek

Rüya

Güne?in kyzylla?ty?y zamanda
Havanyn yava? yava? kararmaya ba?lady?y anda
Dalmy?ym derin bir uykuya
Görmeye ba?lamy?ym nefis bir rüya

Rüya ki ne rüya anlatmaya gücüm yetmez
Bu güzelli?in içinden kimse gelmek istemez
Yer ye?il gök mavi toz pembe bir dünya
Dünya de?il sanki cenneti ala

Bulutlar sanki uçurtma gökte uçuyor
Ku?lar yanymdan uçup ta geçiyor
Bu güzellikler bana fazla tat vermiyor
Kalbim ve gönlüm seni istiyor, sevgilim

Birden sende giriyorsun rüyama
O güzelli?inle seni tanyyamyyor
Bir huriye benzetiyorum
Senin sen oldu?unu çok geç anlyyorum

Tutu?up el ele geziyoruz seninle
Bir dilek tutuyoruz içimizden
Yerden bir gül koparyp takyyorum saçyna
Saçynda benziyor gül yuma?yna

Yer ye?il gök mavi, sende yanymda olunca
Zevk alyyorum cenneti alada
Bitmesin diye yalvaryyorum ALLAHA
Bitmesin istiyorum bu rüya

Ertuğrul Temizyürek

Sana diyorum Ey İlahi, Duyacaksan duy artık beni

Ben Allah'ım ama Allah "ben" değil
Ben Allah'tan yanayım ama Allah benden yana değil
Haydi, gel de eğilebilirsen ona eğil
İsyankâr sayar beni oysa benimki isyan değil
İsyan etmek için güç lazım kuvvet lazım
Oysa kendisidir gücün ve kuvvetin gerçek sahibi
Günah sayar sözlerimi
Oysa benimkisi
Ona yalvarmanın sertçe ifade edilmiş bir hali
Senin yaptığın imtihan değil
Şeytanla oynanan satranç oyunundan başka bir şey değil
Sen yine önceden biliyorsun hamleleri,
Tabi her zaman ki gibi
Şeytansa yenilmeye doymayan yalancı bir pehlivan gibi
Hemen tavaya atlıyor sazan gibi
Diyor, bu sefer başarırım belki
Geldikçe geliyorsun üstüme
Haydi, gel bekliyorum diyemem sana
Her şeyin sahibi olsan da
Üstüme gelmene izin veremem asla
Söylerim sana korkmadan içimden geçenleri
Sen benim seviyeme inmezsin ama
Senin seviyene ben çıkarım belki
Sen bana benden yakısın
Ama sanma ki bende sana uzağım
Deme ki onlar şeytanın
Vallahi onların hepsi senin tuzağın
Eğer düşersem tuzaklara suç senin
Ama kurtulursam başarı benim
Deme ki bana, sana uzanan el benim
Beni kurtaran vallahi ben'im
Başıma ne iş gelirse sebebi sensin
Kendin ettin deme bana eden sensin bulan benim
Bu oyunda Şahta sensin Padişahta sensin
Vallahi piyon da benim
Şeytanda Vezirin
Her halükarda ise rezil olan da benim
Oyun bitince herkes torbaya
Ama herkesi torbaya koyan sensin
Bu oyunu kimse anlamaz
Ama bu oyunda zevkini de alan
Tadını da çıkaran
Ve bu oyunu bir tek anlayan sensin
Daha ne deyim
Bu bir imtihan değil bu bir oyun
Ve hep kazanan sensin
İsyanım hep senin kazanmana değil
Benim hep kaybeden taraf olmamda
Bir kerede kazandır beni yalandanda olsa
Kötü senaristler gibisin
Beni hep yerden yere vurmaktasın
Ben de sıkıldım artık

Rolümü unuttum
Doğaçlama gidiyorum
Sonumu az çok biliyorum
Susmam, biliyorum kızılıyorsun
Bana bile tahammül edemezken
Neden şeytana bu kadar yüz veriyorsun
Anlamıyorum, anlamak ta istemiyorum
Ben bu sınava girmezdim ama
Sen beni zorla imtihan ediyorsun
Soruların birer kazık
Kopya çekmeme de izin yok
Bari sorularımı değiştir
Ben B grubundaki soruları değil
A grubundaki soruları istiyorum
Onları zengin edip kolay sormuşsun
Bizi de onlara köle edip
Al bu kazığı üstüne nasıl oturursan otur diyorsun
Seninki sana göre adalet olabilir ama ben bilemiyorum
Senden tek şey istiyorum oda biraz merhamet
Bunu sana diyorum
Çünkü sende korkmuyorum
Çünkü bende Allah'ım
Ve işte karşıdayım
Bu gücü beni yaratmandan alıyorum
Ve bana verdiğin akıldan
Yaptıklarını aklım almıyor
Ve ben akıldı mantıktı derken
Yaptıkların karşısında
Akılsız ve mantıksız kalıyorum
Sonra kör bir cehalete dalıyorum
Ve işte böyle karşına çıkıyorum
Ben Allah'ım diyorum
Çünkü ben gerçektende Allah'ım
Bunu senin nurunla yaratılmama bağlıyorum
Bazen de kendimi senin yerine koyarak
Ben olsam kullarıma böyle yapmazdım diyorum
Sen herkesi, kendin gibi kusursuz olsun
Kendin gibi sabırlı olsun istiyorsun
Ama her şey kaynağından ayrıldıkça değişir
Bende senden ayrıldım ayrılalı
Senin gibi olamıyorum
Sendeyken kusursuzdum
Ve sabırlıydım
İtiraf ediyorum
Seninleyken mutluydum
Ama beni kendinden ayırdın
O zaman ne diye mutlu olayım
Niye halimden memnun olayım
Şimdi sana soruyorum
Sen benden ayrıldın da ne oldu
Söyle bakalım bensiz mutlu musun?
Mutluysan niye beni geri yanına alıyorsun

Demek ki sende bensiz olamıyorsun
Bilesin ki aslında
Beni imtihan ederken
Kendinde imtihan oluyorsun
Bana verdiğin nota bakma
Birazda benim sana verdiğim nota bak
Benden bu kadar Ey Yaratan
Bir gün yokluktan sana
Yani varlığa huzura ve mutluluğa geldim ha geliyorum
İşte bunu ben
Senden ayrıldı ayrılalı
Doğru yolu bulamayan
İsyankar saydığın
Günahkar saydığın
Bir parçan olan
Kızgınlıktan ne dediğini bilmeyen
Saçmalayan kulun olarak diyorum
Gerisini sana mecburen bırakıyorum
Merhamet ve merhamet
Azda olsa adalet diyorum
Gereğinin yapılmasını istiyorum EFENDİM

(ulan salak kimi kime Őikayet ediyorsun)

-seni başkasına Őikayet etmektense
seni sana Őikayet etmeyi uygun buluyorum
iltifatın için de teşekkür ediyorum

Ertuğrul Temizyürek

Sana Geldim

Kaldırdım aradan sınırları
Bilmez idim bilir oldum sırları
Yıktım geldim tüm nefsanî duyguları
Varlığına varlığımı katmaya geldim

Rahmet denizinde bir damla olmaya
Kâh onda can bulmaya kâh boğulmaya
Kâh nurunla aydınlanmaya
Kâh ateşinde yanmaya
İşte ben koşarak geldim

Hep sen benim peşimden koştun
Bende kaçtım
Kaçışım eşekliğimden
Seninki ise şefkat merhametinden
Birazda sen kaç ben kovalayayım
İşte ben tüm benliğimi bıraktım da geldim

Ben seni bilmezdim sen beni evvelden bilirdin
Bense seni az tanıdım az bildim
Ama bildiğim kadarıyla sevdim
Seni bana kimse zorla sevdirmede
Ben kendim seni tanıdığım kadarıyla sevdim
İşte ben karşıdayım yüreğim sevgi dolu
Ve önünde sevgiyle eğiliyorum
Tüm zerrelere koşuyor aşkına doğru

Cennetini istemem orada aşkın yok
Cehennem ateşinden kaçıyorum doğru
Aşkın ateşiyle yanmak daha doğru
Tüm benliğim koşar şana doğru
İşte ben bırakarak eğriyi doğruyu
Gerçekleri sende bulmaya geldim

Neyleyim cemalini benim işim senle
Ben kirleteyim bu bedeni ve ruhu
Sende temizle
Ben koşsam da günahların peşinde
Sen al götür beni güzelliklere doğru

Senin rahmetin denizde bir damlamıdır
Günahlarıma kefarete sadece yanmak mıdır?
İşte ben topladım tüm günahlarımı
Ateş olup sende yanmaya geldim

Bıraktığım yer dünya koştuğum yer sen
Ne erken geldim nede geç kaldım ben
Yoluma engeller çıksa da
İşte ben koşarak sana geliyorum

Ertuğrul Temizyürek

Sana Muhtacım

Sen bana muhtaç değilsin
Ben sana muhtacım
Uyurken ya da uyanıkken
Hayattayken ya da ölüyken
Yerin altında, üstünde
Aldığım her nefeste
Sana muhtacım
Unutturma bana kendini
Bir an olsun yalnız bırakma beni
Benim işim seninle
Senin işin yok ama
İlle de işim var diyorsan
İşin benimle olsun sadece
Beni bana bırakma
Elini üstümden çekme
Gözlerini benden ayırma
Bakma geldiğim yaşa
Bakma gözümün yaşına
Ne gelecekse seninle gelsin başıma
Yolda yürürken ya da düşünürken
Nefes alırken ve verirken
Yemeğimi yerken ya da suyumu içerken bile
Sana muhtacım
Hatasız değilim asla da olamam
Günahlarım yoktur da diyemem
Son noktayı koyamam
Tövbe ederken ya da tövbemi bozarken
İyilikte ya da kötülükte
Son nefesimde bile
Sana muhtacım
Uyurken ve uyanırken
Ölürken ve dirilirken
Kabirde hesap verirken
Sırat köprüsünden geçerken
Günahlarım ve sevaplarım tartılırken
Cennette ya da cehennemde
Ya da her ikisi arasındayken bile
Sana muhtacım
Cehenneme düşersem de işim seninle
Cennete girsem de kurtulamazsın, sevinme
Benim işim hep seninle
Çünkü ben hep sana muhtacım
Bırakma beni lütfen unutma
Kendini sakın ama sakın unutturma
İster kız ister darıl
Ne dersen de ama
Ben sana muhtacım
Verirsen de vermezsen de
Duymazlıktan ya da görmezlikten gelsen de
Yansam da cehennemin orta yerinde
Beni sakın unutma
Sakın ama sakın kendini bana unutturma

Ben hiçbir Şeye g¼c¼ yetmeyen ve yetemeyecek olan
Zavallı bir mahl¼kum
Oysaki sen her Şeye g¼c¼ yeten ve yetecek olan Halıksın
Benim halimden de ancak bir sen anlarsın
Kullarından korkarım senden asla korkmam
Kullarından utanırım da asla senden utamam
Gizlimi, saklımı, haklımı haksız mı?
Her Şeyimi sen bilirsin
Kulların g¼ler eğlenir alay eder
Oysa sen halimi anlar ¼z¼l¼rs¼n
Onlar kendini beğenir yapmasaydı der
Sen ne yapсам da ne etsem de
Affeder baęıŐlarsın
Sana muhtacım
Beni bana bırakma
Sana muhtacım ilahi
Beni sakın unutma
Sakın ha sakın kendini de unutturma

Ertuğrul Temizy¼rek

Sana sevmeyi ö?retemedim

Sana sevmeyi ö?retemedim
Bir türlü ö?renemedin..
Hep kendi synyrlarynda sevdin
Synyrlarynda yenildin
Sevgiyi görmek
Elinde tutmak istedin
Tanymlamaya kalktyn
Synyrlar çizdin kendince
Ama olmaydy gülüm
Sende sevemedin kendince

Sana sevmeyi ö?retemedim
Hep hata yapmaktan korktun
Ama kendin dü?tün
Yanly?laryn tuza?yna
Hep kendin için sevdin
Hep kendine üzüldün
Acy çekmekten korktun
Ama kendin gittin
Acylaryn kuca?yna...

Sana sevmeyi ö?retemedim gülüm
Ysteseydin
Ö?retmeye çaly?makla geçerdi ömrüm
Olmady be gülüm olmaydy
Artyk bu zaman sensiz dolmaly

Hatylarsan e?er,
Hep yanymda görmek,
Dokunmak, koklamak isterim demi?tin
Gözlerine bakmak
Ellerini tutmak
Nefesini nefesimde hissetmek
Ysterim demi?tin

Sevmek budur demi?tin
Bende gülmü?tüm sana
Bu sevgi de?il ?erefsizliktir demi?tim
Ayry dünyalaryn sevgisiydi bizimkisi
Bir ?arkyyy bizim diye seçerek
Körü körüne tapacak kadar
Aptallykty...sevgimiz

Bir öfkeyle yykylacak
Tatly bir söze kanylacak
Yalan yanly? bir söze
Satylacak kadar
A?yr hastaydy sevgimiz...

Kutsal bir mabet gibi tapy?ymyz
Her an aklymyzda saklady?ymyz
Unutulunca kavgalar yapty?ymyz

Özel günlerimiz var dy birde

Sen sevgiden ne anlarsyn demi?tin
Bu söz hiç çykmaz aklymdan
Aslynda haklyydyn
Ben sevgiden anlamayan bir aptalym...

Şevmek dokunmaks a tenine
Öpüp ok?amaks a
Her salise yanynda görmek istemekse
Bu sevmek mi sence
?erefsizliktir bana göre

Sevgi synyrsyzdyr
Hayalda canlandyrylan
Bitmek tükenmeyen
Do?ru oldu?una inandy?ym
Din gibi
Bir oldu?una inandy?ym
?ekilden ?ekle koyamady?ym
Resmedemedi?im
Tapty?ym Allah gibidir bana
Ama sana sevmeyi ö?retemedim,

Sana demi?tim
Ben sevgi ustasyyyym
Yste karde? yapayym sevgimi
Arkada?tan daha arkada?ça
Dosttan daha dostça
Ate?li bir sevgiliden
Daha fazla sevebilirim seni
Ba?kasynyn olsan severdim
Kyrlar dü?se saçlaryna
Zamana yenik dü?se de bedenin
Ben yinede severdim.....
Yirmi ya?ynda sevdi?im gibi
Çekip gitmekle sen kaybettin
Şevgime gelince
Aldyn gittin ama eksiltemedin
Hala eskisi gibi.....

Ertuğrul Temizyürek

sana VASIYETİMDİR OĞUL

Arama, bir dal
Bulamazsın
Bulsan bile
Tutunamazsın

Uğraşma boşuna
Derdini anlatamazsın
Anlatsan dinlenmezsin
Dinleseler de seni
İnandıramazsın

Kırılırsın, kıramazsın
Üzülürsün, üzemezsen
Düzülürsün, düzemezsin
Kaderim deyip geçme
Kaderi yazana güç yetiremezsin

Ağlama boşuna
Gözyaşlarını silen olmaz
Derdini açma kimseye
Yarana kimse merhem olmaz
Elinde yoksa düşmüşsen tuzağa
Ananda olmaz babanda bulunmaz
Düşünse yere, elinden tutanın olmaz
En iyisi kendin kalk düştüğün yerden
Düşenin kimsesi olmaz

Senin suçun yok
Suç kimde biliyorum
Kusurun var belki
İyi birisin
Belki ondan böyle sürünüyorsun
İyilik merhamet sana mı kaldı
İyilikler tutup da bırakmadı mı yakarı
Verme selamını
Verme malını paranı
İsteseler senden
Sakın verme günahını
Al hiç acıma kimseye
Bırakma yerde
Topla herkesin sevabını günahını
Kopar koparabildiğin kadar
Sakla saklayabildiğin kadar
Değmez deme topla dünya malını

Herkes senden sakınsın
Gözünü kaşını
Elini kopar
Ayağını kopar
Kulağını kopar
Hatta iki gözünü çıkar
Verme sakın aldıklarını

Azrail gelse çıksa üstüne
Diren yinede verme canını

Sen yılanı tutunma
Yılan ol
Tutunan tutunsun sana
Tutunmaya dal arama
Sen dal ol
Tutunacak olan
Tutunsun sana
Ama asla acıma
Sana tutunana
Çıkarma kalsın
Çıkarır gibi yap
Heyecanlansın
Sabah akşam yalvarsın
Biraz aşağı sallandır
Biraz yukarı çıkart
Ne umudunu kessin senden
Ne de umutsuzluğa kapılsın
Ama bırak düzüyü yerinde
Sana tutunduğu şekilde kalsın

Dinleme kimsenin derdini
Kafana takma hep düşün kendini
Anan mı baban mı?
Siktir et hepsini
Ananda sensin
Babanda sensin
Dert de sensin
Deva da sensin
Senin senden başka
Kimsen yok bilesin
Varlıkta sevilirsin
Darlıkta si tilirsin
Varlıkta yüzüne bakarlar
Darlıkta ise gö tüne
Acıma kimseye
Ölüsünü dirisini
Beşiktekini mezardakini
Yaşlısını gencini
Her gün birer ikişer
Hatta üçer beşer
Elinden belinden
Ne geliyorsa yap
Sırayı şaşırırsan
Şaşırdığını sanırsan
Öptüklerini öpmediklerini
Tekrar sıraya kat
Bazen baştan başla
Bazen sondan
Git gidebildiğin kadar

Sit sitebildiğin kadar
Ama sakın dönme bu kararından
Ama asla dönme bu güzel yoldan

Sana öğüdümdür bu
Umarım öğüncün olur
Arkandan sövenlere aldırma
Padişahında ardından söverler
Yüzüne gülenlerin tükür yüzüne
Belki yağmur yağıyor sanırlar
Kimseye değer verme
Değerli olan sensin
Değerini bil ve bildir
Gücünü sına,ma,
Kendini sına,ma, sına,tm
Kim nasıl biliyorsa
Öyle gelsin üstüne
Üstüne gelenlerden korkma
Toprak atılsa silkelenirsin
Çamur atılsa yıkanır temizlenirsin
Ölmazsa yenisini alıp giyinirsin
Üzülme üz
Düzülme düz
Süzülme süz
Hakkın yolunu bil
Ama o yoldan sakın yürüme
O yoldan yürüyenlere
Yürümek isteyenlere engel olma
Ama peşinden gelmelerine asla izin verme

Bu dünyada işin şeytanla
Sakın işini bırakma Allaha,
Bu dünya senin elinde
Sakın vicdanlı merhametli olma
Sen Allah değilsin
Onun vermediklerine veremezsin
Onun merhamet etmediğine
Sen nasıl edersin
Onun ağlattıklarını sende ağlat
Güldürdükleriyle gül
Ama karışma onlarla
Kaynaşma uzak dur

Şeytanla ticaretini yap
Onunla da fazla haşır neşir olma
Bazen yakın ol bazen uzak dur
Şeytanın tuzakları bellidir
Sen onun tuzaklarını kur
Kur ki tuzaklarını
Yerini bilesin
Yanlışlıkla sende
O tuzağa düşmeyesin

Sakin Şeytanın önünden gitme
Aranda onu görebilecek kadar
Mesafen olsun
Sen Őeytandan değil
Şeytan senden korksun
Ona akıl danıŐma
O sana akıl danıŐırsa
Aklındakileri verme
Sende olan hep sende kalsın
Ne zaman senden bir Şey istese
DüŐüneyim biraz de
Şimdi işim var sonra gelirim de
Ne isteklerine kayıtsız kal
Nede isteklerine hayır de
Sen ondan vaz geçebilecek ol
Ama o senden asla vaz geçemesin
Sen onun peşinden gider gibi görünsen de
Bırak o senin peşinden gelsin

Bu dünya senin
Her taşı her avuĉ toprağıyla
Elindekilerin kıymetini bil
Dünya senden vaz geçmeden
Sen dünyadan vaz geçmeyi bil
Allah'ı bil tanı
İnan dediklerine inan
Onu hep yüreğinde taşı
Ama inanĉlı olman
Yukarıda ki dediklerimi
Unutman anlamına gelmesin
Şen Hakkın yolunu bil yeter
İstediğin zaman o yoldan geçersin
Ama sen yol olma
Kimse senin üstünden geçmesin
Diyeceklerim bu kadar işte
Bunlar sana vasiyetimdir
Ben yapamadım sen yap
Ben bunların kıymetini bilmedim
Sen bil
Yapamadıklarımı yap
Eremediklerim er
İŞte bunlardır sana son sözüm
Canım oğlum iki gözüm
İki dünyadaki ateşim ve közüm

İyiliklerden canı yanan
yaptığı her iyiliğin altında kalan
kimseyi incitip üzmeyen

kadersiz kimsesiz
garip baban ertuğrul
Ertuğrul Temizyürek

Sanma ki, Derin bir uykudayım

Sanma ki beni uykuda
Bilesin, ben ki derin bir kuyuda
Yalnızım
Uykularımı alıp gözlerimden atmışım
Ve Ruhumu aydınlatmışım

Gecelerim gündüzlerimden çalar
Gündüzlerimde gecelerimden
Ve seneler de bedenimden
Uyku haramdır bana
Vaz geçemem artık cevherimden

Hatıralarım hep karanlık
Ve bazen de bulanık
Bir film oynar gözlerimde
Gerçekler girer araya
En güzel yerlerinde
Durdurur tekrar başa alırım
Bazen de ileriye sararım
Ama hep aynı sahnelerde
Yine aynı korkuları yaşarım

Alışamadım,
Seneler alıştı bana da
Ben alışamadım kendime
Meğer bir adımla girebilirmişsin de içeriye
Binlerce adımlarla çıkamazmışsın dışarıya
Yazık, geçen onca ömrüme
Yazık, verdiğim emeklere

Yinede küsmüş bir çocuk değilim
Aralarına almasalar da
Çoğunlukla yalnız bıraksalar da
Küs ve kırgın değilim
Ve her an beni çağıracaklarmış gibi
Hazır beklemekteyim
Gerçi çağırsalar da hoş
Çağırmasalar da
Ama ne olacak bende ki
Onca bilgi onca deneyim
Bir çırak bile vermediler
Bende bir çırak edinemedim

Anladım ki sonunda
Sırlarla dolu bedenim
Ve benimle son bulmalı
Benim bile bilmediğim
Unuttuğum gerçeklerim

Çıkamadım, çıkarmazlar da beni
Gerçi çıkmakta istemedim hiçbir zaman
Ne pişmanlık duydum nede bir kez olsun dedim

Vah anam

Basit sade bir yaşam
Basit sade bir insan
Hayatında ki her şeyden bir fazla gerçek
Gerisi koca bir yalan
Yalanlarla yoğurdular beni
Hamurum yalandan
Mayam yalandan
Hayatım yalandan
Sorsan komşularıma
Derler ki sıradan
Gayet iyi bir insan
Oysaki diğer yandan
Hayatım kandan
Etim kandan
Canım kandan
Dişim kandan
Gözlerime kadar kan dolmuş
Burnumdan akan bile kan
Aldığım nefes kan
Ve binlerce hayat bir bedende
Bir yüzde bir dilde
Ve o dilde binlerce yalan
Ve hangi yalanı kime söyledi
Kimlere dedi
Hangi rolleri oynadı hiç unutmadan
Bir birine karıştırmadan

Bir o dağda gezdi bir bu bağda
Hiç aldırmadı yorgunluğa
Ve o karlı soğuklara
Bir yataktaymışçasına
Serdi karları altına
Çekti soğukları üstüne
Ve gözleri yıldızlarda
Hayalleri ötelerde
Bazen berilerde
Soruları yüreğinde
Sevgisi nefretinde
Elleri bazen bacak arasında
Çoğunlukta tetikte
Ne işim var benim bu yerlerde diye
Kendi kendine söverken
Bazen de kendine kendini överken
Yarım kalan uykularını bölerdi
Sevdikleri aklına düşünce
Ve hiç geçmez sanırdı zamanı
Aklınca, hep o yaşlarda kalacaktı
Hiç yorulmayacak hiç usanmayacak
Hiçbir işten kaçmayacak
Hiçbir şeyden gocunmayacaktı

Gözünü bir avuç vatan toprağı bile
Doyurmayacaktı
Tüm dünya toprakları onun olsa da
Yinede azımsayacak diğer âlemlere
Göz koyacaktı
Ve hiçbir zaman son bulmayacaktı
Ölecek dirilecek ve tekrar ölecekti
Ama öldüklerinden bir fazlası kadar
Tekrar dirilecekti
Ve bıraktığı yerden devam edecekti
Ona ölüm yoktu o ölümsüzdü
Eğer ki ona bir gün ölüm gelecekse bile
Hayalleri ondan sonra bile yaşayacak
Ve tüm âlemlerdeki canlılardan sonra ölecekti
Bunu böyle biliyor böyle yaşıyordu
O Er ya da Ay'dı
Ve gözleri ne kara nede elaydı
O da senin benim gibi bir insandı
Ama o ölümsüz bir varlıktı
Ve hep öyle de kalacaktı

Ertuğrul Temizyürek

Selam

Selamla girdiğimiz topraklarda
Bir, selam ile tutunamayan, sen
Tekrar döndün kovulduğun
İstenmediğin yerlerden
Neden?
Neden gözün hep uzaklarda
Neden hep koşarsın tuzaklara
Kendinle barışıksın
Ama bir o kadar da karışıksın
Hep uzakları sevdin
Oralara önem verdin
Ya bırakıp gittiğin
Unuttuğun, görmezliklerden geldiklerin
Sevdiklerin,
Neden bu kadar hislisin uzaklardakilere
Neden ilgisiz ve acımasısın yanındakilere
Madem üzülüyorsun aç ve fakirlere, çaresizlere
Hiç mi kalmadı böyle kişiler çevrende ve memleketinde
Uzaktaki insanları seveceğine
Onları bu kadar düşüneceğine
Birazda sevseydin kendi insanını
Keşke bu kadar incitmeseydin onları
Neden yakınlardan başlamadın
Bu sevdalı gönüllü işlere
Neden gözün hep uzaklarda ve yükseklerde
Sen hem mescidin içindesin hem de caminin dışında
Kala kalmışsın yazın sıcağında
Uzaklara gitme sen hele bir bak yakınlarına
Önce buralardan başlasaydın keşke
Demiyorum ki yaptıkların yanlış
Güzel şeyler yapmaktasın
Ama başlangıç yerin yanlış
Bu bir kurtuluşsa
Sevgiyse eğer
Köprü inşa etmekteysen eğer
Sıratında bir köprüdür aklında tut yeter
Her köprü birleştirmez bazen ayırıştırır
Ve senin gibi iyiyle doğruyu
Güzelle kötüyü karıştırır
Sen uzaklardan gelemeyebilirsin yakınlara
Ama ben istersem yakınlardan gidebilirim uzaklara
Unutma, Adem'in kendi beyaz ama ruhu siyahtı
Tüm kötülükleri dünyaya hep beyazlar yaydı
Çünkü tüm beyazların ruhları siyahtı
Senden beyazsın bende beyazım
Ve sen niye oralara gidesin olmasa çıkarın
Senin çıkarın belki sevgin ve iyilik yapma hırısındır
Benim çıkarım ise burada ki yakınlarım
Ve milletimin fakir ve açları varken
Kınıyorum senin uzaklara doğru koşmanı
Çünkü ben burada sana daha yakınım
Madem gittin, o zaman tekrar yapma yanlışlarını

Ve buradakilerinde duy feryat ve yakarışlarını
Eğer ki kaçtıysan, buralardakilerinin haykırışlarından
O zaman senin yaptıklarında ne mana kalır nede anlam
Yalan yok yaptıkların takdire şayan
Benim sinirlenip kızmamın sebebi
Senin burada her şeyi güllük gülistanlık sanıp
Uzaklara doğru koşman
Sen ya mescide hiç gelmemişsin
Ya da içindekilere iyice bakmamışsın anlaşılan
Takdirim azdır bu sebeple sana
Doğru yeredir sana kızmam
Ne yakınlara uzak ol nede uzaktakilere yakın
Ortada bir yer dur herkesi duy herkese bakın
Sonrada takdirini bekle Hakkın
Onun verdiğini kimse veremez sana
Ve bundan da sakın

Ertuğrul Temizyürek

Sen anlarsın

Bilmez misin karanlık çökünce üstüme
Hüzün çöreklenir yüreğime
Sensiz geçen her salisemde
Hasret ekerim bağrıma
Ve gömülürüm karanlığa
Her gözümü kırışımda
Hayalin gelmese karşıma
Damarlarımda dolaşmasan
Olmasan aklımda
Yediğim ekmekte
olmasan içtiğim suda
Her sigaramı yakışımda
Nefesi içime alışımda
olmasan Ruhumda
Ben nasıl yaşardım
Zaten yaşasam da şaşardım

Senle güçlüyüm ben
Göğüs gererim zorluklara
Sen yanımdaysan eğer
Meydan okurum tüm doğaya
Sen varsan ben yaşarım
Sen yoksan eğer ben düz yolda şaşarım
Kaldırırım dünyanın yükünü
Yıkılmam ayakta olurum tüketemezler gücümü
Eğer sen yoksan yanımda bakmam ardıma
Yenik düşerim yerdeki karıncaya ve zamana

Sen sanırsın ki uzaktayım, unutulurum
Oysaki ben sana senden daha yakıным,
Bilesin ki, bir sana çalarım sazımı
Bir ben çekerim senin nazını, kahrını

Eğer kara kaşın ve kahve gözlerin
Güzel yüzün ve tatlı sözlerin için
Çektiğimi sanıyorsan kahrını
Hemen alsın Allah'ım canımı

Ben sevdim sadece onu bilirim
Aklımdasın, damarımda dolaşırsın
Aynada baktığım yüzsün
Kaçmak isteyip de kaçamadığım
Olmak isteyip de olamadığım
Kaderimsin sevdiğimsin.....

Ertuğrul Temizyürek

Sen anlarsın 2

Eğer bir gün çıkarsam gökyüzüne
Dalarsam pembe hayallere
Yastık yaparda yatarsam düşlerimi
Unutursam eğer gülüşlerini
Kendimden geçerde seyredersen aleml
Bil ki ben ben değilim
Bu akıl, bu yürek benim değil
Bu beden bu ruh benim değil

Bu akıl bu yürek benimse, eğer
Bu beden bu ruh bendeysen
Kim alabilir aklımdan
Kimin gücü yeter bu yürekten çıkarmaya seni

Cennetin hurileri eğer, çelersen aklımı
Korkutursa eğer beni cehennemden narı
Utanırda inkar edersem eğer günahlarımı
Bil ki ben ben değilim
Bu akıl, bu yürek benim değil
Bu beden bu ruh benim değil

Saklanırsam eğer senden kuytu köşelere
Düşersen kendi derdimin peşine
Sorduklarında seni, kim diye düşünürsem
Ezilirim, büzülürsem, inkar edersem
Pişmanım oldu bir kere dersem
Bil ki ben ben değilim
Bu akıl, bu yürek benim değil
Bu beden bu ruh benim değil

Ben seni bu dünyada sevmedim
Sen mutluydun zaten, fazla mutlu edemedim
Hele üzme için, ağlatmak için hiç sevmedim
Kendimi sever gibi sevdim, Allah için sevdim
Tatmin olmuş yada olmamış duygularım
Gözümün hakkı yüreğimin sevdası için
Bir arzu bir heves için sevmedim

Dünyada başladı dünyada bitmez sevdam
Ahrette de sürer devam
Bu beden ve üstünde olursa eğer ki kafam
Verilirse şimdiki aklım ve ruhum
Ne cennetin hurileri çeler aklımı
Nede korkutur beni cehennemden narı
Umarım ki cennete gideriz
Eğer yanacaksak birimiz
Ben yanayım senin yerine
Sen git cennete de nispet yap hurilere
Bilirim ki beklediğim gibi beklersin
Sevdiğim gibi seversin beni
Dilerim Allah'ım affeder ikimizi
Ayırmaz birbirimizden bizi

Ertuğrul Temizyürek

Sen beni çağırırsın

Sen her gün çağırıyorsun da beni sevgili
Gelemiyorum yolum uzak sana
Hem çağırıyorsun gel diye
Hem engeller koyuyorsun önüme
Diyorsun ki engelleri aşta gel
Affetmem yoksa gözyaşların olmazsa sel
Affetmem deme biliyorum ki affedersin
Neden gelmediğimi sorma sevgili
Gelmeyişimin sebebi sende saklı
Belki ben haklıyım belki hakkım sende saklı
Senin haber gönderdiğin adam belki bunaktı
Bekliden onun yeri bana uzaktı
Nerden bileyim sana gelişim belki de
Bana kurulmuş bir tuzaktı
Gelemedim işte sebebim belli
Seni özlemediğimden değil
Sana karşı maıucubum inan ki,
Kaç defadır çağırıyorsun
Gelmek zor değil ama gelebilmek önemli
Geldiğimde sevineceğinden şüphem yok ama
Ya yine kavgalar edersek diye korkuyorum sevgili
O zaman sen çağırmaya devam edeceksin
Ben duymazlıktan gelsem de
Nasıl bir gün geleceğim
İstesem de istemesem de
Buluşma yerimiz belli
En önde gitmeden önce musalla taşı üstünde
İşte o zaman seninim
Artık bana ne dersin de
Kabulümdür sevgili

Ertuğrul Temizyürek

Sen benim için böyleydin

Sen
Gördüğümü sandığım
Bazen korkuyla
Bazen de merakla baktığım
Varlığına her daim inandığım
Hayaletler gibiydin
Sen
Geceleri gökyüzünde saydığım
Sayarken usandığım
Rüyalarımda ulaştığım
Erişilmez yıldızlarım
Vaz geçemediğim alışkanlıklarım
Sen
Korkularımdan kaçtığım
Saklambaç oynarken sakladığım
Sadece kendimle paylaştığım
Sırlarım
Güzel duygularım
Ve kuytularda ağlayıp
Döktüğüm
Gözyaşlarımdın
Sen
Bir kış gününü
Avuçlarıma topladığım
Üşüyene kadar oynadığım
Avuçlarımda sakladığım
Eriyince ağladığım
Taze toplanmış
Kar tanelerimdin
Sen
Üzerime örtüldüğünde ısındığım
Olmayınca üşüdüğüm
Sarılıp sarmalandığım
Bazen içine saklandığım
Yünden yapılmış
Ayaklarımda sığmadığı
Beyaz bulutları andıran
Mavi desenli yorganımdın
Sen
Hiç okumadığım
Sayfalarına dokunmadığım
Kenarlarını buruşturmadığım
Kitaplarım
Oynamaya kıyamadığım
En güzel oyuncaklarımdın
Sen
Her gece dinlediğim
Dinlerken gülümsediğim
Gözlerimi kapattığımda
Hayallerimde canlandırdığım
Dinlemeye hiç doyamadığım
En güzel masallarımdın

Sen
Sen şekerini yiyip
Elmasından tırtıklayıp
Sonra da attığım
Elmalı şekerim
Ağızımdan alıp
Bana unutturmak için
İçine sirke doldurulan
Yalancı emziğimdin
Büyümedim ben
Büyümeyeceğimde
İçimde ki çocuğu öldürmedim
Öldürmeyeceğimde
Ben hep aynıyım değişmedim
Değişmeyeceğimde
Hep aynı çocuk masumluğunda
Yalanların olmadığı
Yalanların algılanmadığı
Masal kahramanlarının
Unutulmadığı bir dünyada
Yaşayan sıradan biriyim ben
Ve sen yine aynısın
Aynı tatları veren
Hiç eskimeyen
Ve içimde hiç tükenmeyen
Bana yaşama azmi veren
Ve en güzel aşkları tattıran
Tüm sevgileri öğreten
İlk sevgilim
İlk aşkı
Ve unutmadığım
Halen hatırlayınca
Hüzünlendiğim
Hayal kırıklıklarımın sen
Ama ben seni
Hep hiç unutmadım
Unutmayacağım
Ve hep kalacaksın aklımda
Ve sevineceksin her daim
Bu beden bu ruh bende olduğum
Sen benim ilklerim
Sonlarım
Her daim aldığım hazlarım
Ve bitmeyen mutluluklarımdın
Öylede kalacaksın
Benle her daim yaşayacaksın

Ertuğrul Temizyürek

sen bilirsin İlahi

Yarabbi, sen ne istedin de olmadı
Sanki zamanım senle dolmadı
Günahlarım dağları aşmadı mı?
Düşüpte peşime benle dolaşmadı mı?
Soldaki meleğin durmadan yazdı
Sağda ki meleğin bana her gün kızmadı mı?
Şeytanlarım iyice azdı
Nefsim hala doymadı mı?
Ben istedim işledim günahları
Kim verdi bana bu kudreti ve cüreti
Eğer ki iznin olmasaydı, yaprak bile kımıldamazdı
Mademki bunları benim aklıma bıraktın
O zaman bunların bir karşılığı olmalı
Karşılığı yanmaksa yanarım, suç benim
O namaz kılıyorsa, bana ne
İçki içip eğleniyorsam ona ne
Her şeyin sahibi sen değil misin?
O zaman al bu dürzülerin elinden
Cennetin anahtarını
Sanki cennet onun
Diyor sen giremezsin sen girersin
Yarabbi günahı yok mu bunun?
Benim seninle aram gayet iyi
O zaman bu aramıza giren ibnelere ne demeli
Bilirsin ben sevmem bu cemaatleri
Sen onlara katıl demedin bana
Sen dedin ki "sadece uy peygambere ve kurana"
Ben sanıyordum ki imanın şartı altı
İyide bunlar yediye çıkardı
Şeyhe uymak diye bir şey var mı?
O yağı almam diyor
Değil bu bizim cemaatin çıkardığı
Zeytini seçiyor
Peynirde bile şeyhini arıyor
Karımla yatsam mı yatmasam mı diye
Ona soruyor
Sen akıl verirken bunları nerdeydi
Yoksa sen akli sadece şeyhlere mi verdin
Bıraktım ben bu inekleri çayıra
Otlasınlar geviş getirsinler orada
Ben ne İsa'yı tanırım nede Musa'yı
Ne Âdem'i bilirim nede Muhammed Mustafa'yı
Ne incili gördüm ne Tevrat'ı nede Kuranı
Yanınızda değildim ki indirirken mukaddes kitapları
Vallahi ben bir seni bilirim
Sen inan dedin inandım
Gönderdim demişsen göndermişsindir
İndirdim demişsen indirmişsindir
Aha dilimle söylediğim gibi kalbimle de söyledim
Senin emirlerin senin emirlerindir
Uyarım ya da uymam derdim seninledir
Affedersin ya da affetmezsin sen bilirsin ilahi

Ama kurban olayım uzak tut benden şu pezevenkleri
Bana verdiğin akıl bana yeter
Gücüm kudretim bendedir
Git dediğin yoldan gitmesem de inanırım
O yol doğru yoldur
Günahları boynuma dolar peşime takar gelirim
Cennete girersem zaten senin rahmetinle
Cehenneme gidersem oda benim eşekliğim
Ben inanmıyorum onların inandığına
Onlar sadece senin adını kullanıyorlar
Senden başka Allah var mı?
Onlar haşa başkasını arıyorlar
Onların cenneti de başka bir cennet
Yetmiş tane huri bakalım kime kısmet
Putu tapanlarda biliyorlardı senin var olduğunu
Muhammed Mustafa'nın peygamber olduğunu
Senin bir tane Allah'ına inanırsak biz ne yaparız, dediler
Parayı pulu nasıl kazanırız
Biz tanrılarımızı kendimiz yapar kendimiz satarız
Bildiğin gibi onların da derdi paraydı
Yüzleri ve kalpleri de ondan karaydı
Şimdikilerde aynı değişen bir şey yok
Pazara çıkardılar dini, imanı ve kuranı
Eskiden elhamdülillah Müslüman'ım denirdi
Şimdi hakiki Müslümanlık icat edildi
Kimisi de derki öz hakiki Müslüman benim
Gelin oyunuzu bana verin
Oyunuzu bana vermezseniz
Vebali vardır bilesiniz
Yoksa cennete giremezsiniz
Sanki her işi sağlamda oy verenin
Aman oy verirken kusur etmesin
Yarın her halde şöyle diyeceksin
Müslüman partilere oy verenler yakınımaya gelsin
İstedığı dilediği kapıdan cennetime girsin
Pardon bundan önce kabirde sorarsın özür
Oyunu kime verdin
Oyunu doğru yere verdiyse gerisini boş verirsin
Eğer ki benim bildiğim tanıdığım inandığım Allah'san
Bunları kazığa geçirirsin
Sen her şeye karışırısın şüphem yok
Deme ki, kul hakkına karışmam
Rabbim senin karışmadığın iş var mı?
Elbette ki sen her işe karışacaksın
Onlar anlamıyorlar o sözünde ki ince mesajı
Sen neden yarattın âlemleri melekleri
İnsan ve cinleri
Neden can alma işini verdin Azrail'e yoksa işin mi çoktu
Cebrail ile neden yolladın mesajları dilin mi yoktu
Mevsimleri düzenle diye neden dedin Mikail'e
Sur'a üfle diye neden dedin İsrail'e nefesin mi yoktu
Neden melekleri verdin günah ve sevaplarımızı yazmaya

İhtiyacın mı vardı deftere ve kitaba
Yarabbi ben biliyorum ama bilmeyenler başımızda
Senin adını anarak dikilirler karşımıza
Onlara uyarsam Müslüman oluyorum uymazsam kâfir
İyide sana inanmayan şerefsiz düzüye ne denir
İnsan insanı kandırır vardır bir günahı
Ama senin adını anarak kandırırsa ne yapmalı
Tutunup takılsam mı bende uçan bir şeyhin eteğine
Nasıl katlanır aklım ve ruhum böyle bir zillete
Seni gördüklerini söylüyorlar rüyalarında
Kimilerine görev vermişsin
Demişsin ki Müslümanları toparla
Biriside sormuş demiş ki sana
Allah'ım kocam çok hasta
Hangi doktora gitsek acaba
Sende demişsin ki
Sen buralarda oyalanma
Senin şifan clivlind işte orada
İyide yarabbi bende senin bir kulunum
O kadar hasta oldum yol sordum
Niye bana yol senin aklında dedin
Onlara ise özel mesajlar verdin
Onlar senin has kulun mu?
Yoksa onlar şeytanın çocuğumu?
İnanan adam dediler başımıza getirdiler
Gelir gelmez evi dayayıp döşediler
Yüce Halifen Ömer'i kırk gün sorgulamadın mı?
Neden attın o eski yuları,
Demedin mi daha çok işe yarardı
Bunların kazığı hazırda mı?
Yoksa korkmasınlar diye birazcık sakladın mı?

Bir önceki sanırım senin kulun değildi
Şimdi ki iyi bir kulun olmalı
Diğeri yetimin fakirin malını yemedi
Bu da yemedi gerçi sadece harcadı
Bunlar senin kullarını parsellemişler
Akıllarını mühürlemişler
Sen Türk değil misin oyunu ver bana
Sen Kürt değil misin?
Müslüman değil misin?
O değil misin, bu değil misin?
Oyunu ver, ver bana
Bunların derdi almak
Adetleri asla değil vermek
Günahlarını istese salağın biri
Kıymete kısılır bir işe yarar diye vermez inan ki
Neyse ben verdiğin akli azda olsa kullandım
Yarabbi sen aklını kullanmayanları
Huzuruna çağırmadan önce bir kapatıp açsan
İşe yarayacağını pek sanmıyorum ama diyorum ki
Bunları sen ıssızda bir yakalasan

Yarabbi ben sadece derdimi söyledim
Yoksa sen her şeyi bilensin görensın
Benim gibide aceleci değilsın
İşimi sana asla bırakmıyorum
Bunlardan da asla korkmuyorum
Sana bırakırsam yine kulum der acırsın
Bırak yarabbi bunlar akıllarını kaçııp saklasın

Ertuğrul Temizyürek

Sen bilirsin Uğraş bakalım benimle

Ben senin bir parçanım
Kesip atamazsın beni
"Senden daha çok var "deme bana
Ben dal değilim bilesin
Köküm derinlerde

Dalını keserlerse yenileri çıkar
Eğer bana ulaşırlarsa
Kuruyan olmaz sadece dal
Ben ki seni beslemekteyim
Senin için gün yüzü görmemişim
Tüm pis işlerin benimle
Oysa güzelliklerin hepsi seninle

Bir çırpıda beni yok sayamazsın
Ben sensizde yaparım deme
Aldanırsın
Ben senin görünmeyen yüzünüm
Ve can eviğim senin özünüm
Önce ben var oldum aşağılara inerek
Seni gün yüzüne çıkardım
Çalışıp didinerek

Sen her gün gelişip büyüyerek
Benden besleniyordun
Belki bilerek belki bilmeyerek

Yapraksız dalsız yapabilirsin
Ama bensiz yapamazsın
Kandırmaya çalışanlar var seni
Şen dallarınla yapraklarınla değil
Övüneceksen övün benimle

Baharlara yazlara güvenme
Birde kışı var bunların
O zaman kuruyacak
Dökülecek yaprakların
Ama ben yine hazır olacağım
Sana hizmet edeceğim
Çünkü bu benim görevim
Benimkisi sana sadakat
Karşılıksız bağlanmak
Sana güvenmek
Sana inanmak
Amacım varlığını yaşatmak
Sanma ki köklerinden kurtularak
Çıkacaksın havalara
Taht kuracaksın orada
Meydan okuyacaksın onlara
Ben varsam sende varsın
Ancak ben varken yaşarsın
Ben yoksam sen ne işe yararsın

Köklerini kurut diyorlar
Bu senin elinde mi ki? Bilmiyorlar
Şimdi güçlüsün sayemde
Ben yok olursam eğer
Sen odun olursun o sayede
Sen bilirsin
İstersen uğraş benimle
Benim ipim yok
Ama senin ipin benim elimde
Hadi bakalım kolay gelsin
Elinden geleni koyma geriye

Ertuğrul Temizyürek

Sen düştün yüreğime

Bir cemre gibi düştün yüreğime
Kardelenler ektin her yerime
Hiç görmediğin bir yüzü sevdin
Hiç görmediğim bir yüzü sevdirdin
Ruhuma nakış işler gibi işledin sevgini
Oysa sen bana hem yakındın hemde uzak
Hem tut beni diyordun hemde bırak
Öyle sevdin ki beni
Hayalimde şekillendirdim hep seni
Hiç görmediğim bir yüzü
Dokunmadığım bir teni
Duyamayacağım bir sesi sevdim ben
Ah yar, sen bana hem yakınsın hemde uzak
Şeytanca kurulmuş hain bir tuzak
Hem yasaksın hemde günah
Yaptıklarımız asla olmayacak mübah
Hep günahtı hep günah kalacak
Teselliyi temiz sevgimizde arama sakın
Yaralı yüreğime de merhem arama
Ölmem bu yaradan korkma, kaderim bu
Korkum kendimden değil
Olmazda cehhennemin narından
Derdim, helal gelmesin tek sana ar'ından
Sana söylenmişi kendime sayarım
Sen ağlarsan ben yanarım
Seni üzen beni üzer bilesin
Bırak sevgimiz hep böyle tertemiz kalsın
Ah yar; sen bana hem yakınsın hemde uzak
Hem tut beni diyorsun hemde bırak
Senle asla buluşamayacağız
Ne sen benim dizlerimde yatacaksın
Nede ben senin saçlarını okşayacağım
Hiç gözlerim gözlerine bakamayacak
Ellerim dokunamayacak tenine
Hiç üzgün değilim sende sakın üzülme
Dünyada nişanlandık biz
Ahirette evleniriz, kurtulursak bu ateşten
Allah için sevdim ben
Sende Allah için seversen
Benim sabrımın mükafatı sen olacaksın
Neden senin sabrının mükafatıda ben olmayayım?
Korkmam ben ateşten, yanarım
Gerekirse ellerimde tutarım, yüreğime koyarım
Tanıyamadın mı hala beni ben neden korkarım?
Sana asla kıyamam gerekirse kendime kıyarım
Ah yar; sen hem yakınsın bana hemde uzak
Hem tut beni diyorsun hemde bırak
Şeytanca kurulmuş hain bir tuzak
Hem yasaksın bana hemde günah
Gel aşkımız tertemiz kalsın
Ne olur işlemeyelim günah

Ertuğrul Temizyürek

sen Farklısın

Sen ki ağabeylerin ağabeyi
Seçilmişlerden değilsin
Ama görüyorum
Hiç boş durmuyorsun
Ellerini bağlayıp
Ne yapacağız demiyorsun
Gecen yok gündüzün yok
Korkuyorum sonumuz yok
Sen ki çocukla çocuksun
Şıyrılmışsın benliğinden
Özünden çok sevmişsin
Vaz geçemiyorsun milletinden
Her insanı insan gören
Her insanı sevebilen
Hainler haricinde
Bir Tanrı gibi
Merhametini esirgemeyen
Koca bir abidesin karşımda
Varlığın huzur veriyor bana
Emrindeyim tüm imanımla
Hizmetindeyim Ağabey
Kanımla canımla
Sözlerin kulaklarımda
Saklıyorum bir imanımla
Durabildiğimiz yerde durmalı
Savunabildiğimiz kadar savunmalıyız, diyordun
Çekilebildiğimiz kadar çekilmeli
Geçit vermemeliyiz diyordun
Sayende sabrımız denendi
Kutsallarımız sınandı
Bildiklerini biz bilemedik
Melekler ve Tanrı misali
Çizdiğin yolda ilerlerdik
Haklıydın Ağabey haklıydın
Sen bir cevherdin
Milletinin özünde saklıydın
Sen seçilmemiş olsan da utanma
Seni kullar seçmese de
Sen seçilmiş birisin Tanrı katında
Senden dileğim bizi bize bırakma
Tanrının eli ve merhametisin bize
Bu dünyada
Böyle okudum böyle diyordu Kuran'da
Sen Tanrının yeryüzünde ki gölgesisin
Ama ne halifesi nede peygamberisin
Sen sadece onun
Mazlumlara karşı şefkatli bir bakışı
Hainlere karşı acı bir azabısın
Kızma seni Tanrı ile eş tuttuğuma
Şirke girmedim inan
Hepimiz gelmişiz onun nurundan
Ama senin nurun daha aydınlık

Çoğu nurlardan
El kavuşturup durmuyorsun
Haksızlığa karşı susmuyorsun
Elini ayığını bağlasalar da
Yapacağını yapıyorsun
Sana inanıyorum
Sana güveniyorum
Bir Tanrı gibi
Aranızda bir fark var sadece
O ulu bir yaratıcı
Sende onun yarattıklarını bilen
Ve bir peygamber gibi uyarıcı

Ertuğrul Temizyürek

Sen gelince

Gecenin geç saatlerinde
Bir güneş doğar
Karanlık odamın içine
Sen gelince
Kapanır perdeler kendi kendine
Değişir odanın havası birden bire
Sen gelince
Takılır gözlerim gözlerine
Donup kalır ellerim olduğu yerde
Dilim konuşamaz olur
Birkaç kelime
Sen gelince
Hayallerim gerçek olur
Sanki zaman bir an için durur
Ryalarım biter son bulur
Sen gelince
Bahar gelir
Çiçekler açar içimde
Bir taht kurulur
Gönlümün en güzel yerinde
Sen gelince
Biter içimde ki isyanlar
Son bulur dinmek bilmeyen arzular
Gözlerim dinlenir, iim ferahlar
Üzerimde ki hüzün bulutları da kalkar
Sen gelince
Kuşlar susar,
Bizi dinlerler gizlice
Meraklarından
Ay saklanır bulutların ardına
Kıskanılığından
Yüzüm kızarır, konuşamaz olurum
Utancımдан
Sen gelince
Hızlı hızlı çarpar kalbim
Heyecanından
Gzelliğinle kamaşır gözlerim
Görmez olur kimseyi
Sana olan aşkımdan
Mutlu olduğun bellidir
Bana olan bakışlarından
Ama, ayrılma vakti gelmiştir
Artık bu mekandan
Çünkü durmamıştır akıp giden zaman
Sen gitmek için hazırlandığın an
Gözlerim yalvarsa da sana
Mümkün değildir artık yanımda kalman

Gözlerim son kez bakarken sana
Bana da hesap sormaktadır aynı zamanda
Dinmek bilmeyen arzularım içimde bir isyan çıkarır
Sen gidince benimle hesaplaşacaktır

Gitme dese de dilim durmazsın artık sen
Karanlıklarda kalacağım yine ben

Ertuğrul Temizyürek

Sen ierdeyken

Sen ierdeyken
Ben ellerimi kavuşturup
Bir köşeye çekilip oturmadım
Sen bana belki sverken
Bense gndzlerime
Gecelerimi de ekledim
Ve senin bıraktığın izleri
Silerek her şeyi bir güzel temizledim
Sen içerideyken
Ben hiç konuşmadım
Kendime bile küstüm
Ama bir saniye olsun
Boş durmadım
Sizin yanlış planlarınızı
Ve ortalıklarda bıraktıklarınızı
Topladım
Ve lazım olursa diye
Bir köşede sakladım
Sen içerideyken
Ben hiç ortalarda gzkmedim
Seni bir kez olsun ziyaret etmedim
Belki kızdın bana belki küstün
Belki de arkamdan svdn
Ama ben hiç aldırmadım
Ve seni kurtarmak için
Hiç alışmadım
Benim aklımda
Yüreğimde bir sen yoktun
Ben önce hepinizi aklamaya
Sonra kurtarmaya çalıştım
Hiç birinize öncelik ve
Özellik vermedim
Bu yüzden ortalıklarda gzkmedim
İnce planlar peşindeydim
Dostlarımıza güven verirken
Dşmanlarımızı da tespit ediyordum
akallara öyle bir güven gelmişti ki
Hepsi çıkıp geldiler inlerinden
Ve bizi öyle uyuyor sandılar ki
ıktılar Truva atının içinden
Sen içerideyken
Ben koşturmadaydım
Bir yandan blenlere karşı
Ben toparlamaktaydım
Amiştim yüce sancağı
Sonunda başardım
Ve sancağım altında
Binlerce kişiyi toparladım
Planlar işlemekte
Ve dişler bilenmekteydi
Hepinizi kurtarmaya yetmese de gücüm
Kısa vadede

Az bir kısmınız kalacak içerde
Onlar büyük bir illet
Ve büyük bir zilletti
Onlarda ki Azami derecede çaba
Azami derecede gayret
İŖte hepsi bundan ibaret
Biz yenilmedik
Gerisin geriye ekilmedik
Yerimizde durduk aslanlar gibi
Ve dŖmanın iŖbirlikilerini belirledik
Yanımızdan kopanlar vardı
Birde kopmuŖ gibi davrananlar
Kopanlardan bizde koptuk
Ama kopmuŖ gibi yapanlarla
Birlik olduk
Sonunda
Sarıkız ay iŖıėında göründü
Poyraz köyüne gelip
Fadime'nin düğününde halay çekti
Kafesten kaçan kuŖlar
Yuvalarına geri döndü
Ve binlerce ocakta
Kor bir alev gözüktü
Sen içerideyken
Ben boŖ durmadım
Ve senin yolunda bekledim
Yoluna binlerce yol ekledim
Ve bu yollara nefret ettim
Ağaçlar dardı ve yaprakları sarıydı
Onları ben yaftaladım
Kimisinden tabutlar yaptım
Anlayacağın sen içeride rahattın
Bense hep bir kamaca
Koca bir kovalamacaydım
Sonunda baŖardım
Umarım sonunda beni anladın
Ya da ben anladığını sandım
BİLMİYORUM
Bekleyip göreceğiz
Hadi bakalım

Ertuğrul Temizyürek

Sen İste

Sen ellerimde tutamadığımsın, kayıp giden hayatım gibi
Ardından koşamadığım, bir türlü yetişemediğim zamanımsın
Heyecanını yenemeyen yüreğimsin
Kapanmaya yüz tutmuş gözlerimsin, eğer bilersen
Bir türlü dizginleyemediğim uçarı duygularım
Tüm isteklerine boyun eğdiğim yumurcağımsın
Kapalı kapılar ardında saklayamadığım
Benim olsun diye yalvardığımsın
Ele avuca sığmayan yaramazın tekisin
Ve sevildiğini bilmemektesin
Şimdi benimle eğlenmektesin,
Eğlen eğlene bildiğin kadar, gocunmuyorum
Peşinde koşmaktan yorulmuyorum
Ne yaparsan yap bana üzölmüyorum
Sevgimi sabır taşı yaptım beklemekteyim
Bilesin ki, ben senin için dünyayı yakarım
Ama yakmadan evvel sana son kararın mı diye sorarım
Evet dersen çalarım kibriti alevlerin seyrine dalarım
İstersen nevrüz ateşi diye üstünden atlarım
Bilmiyorsun, bilemiyorsun değerini
Ve ne derecede sevildiğini
İste bir kibritin alevinde yanayım
Zamanın altında kalayım
Söyle ne istiyorsun ne yapayım
Dünyayı iste dünyayı yada kendimi yakayım
İstiyorsan dünde bir seni bırakayım

Ertuğrul Temizyürek

Sen işini bilirsin

Zaman gelir
Herkes önüne çağrılır
İyiler koşarak gelir
Kötüler arkalarda kalır
Cehennemın kapısı
Yedi yerinden açılır
Korkular o gün yüreklerden taşınır
O gün korkuların
Yersiz yurtsuz kaldığı
Korkuların korkudan
Öldüğü gündür

Orda herkes tanıdık
Bir o kadarda yabancıdır
Herkes herkesten
Ya alacaklı
Ya da davacıdır
O gün ananın babanın evladından
Evladın ana babasından
Tanıdıkların tanıdıklarından
Kaçtığı gündür

Kimi sevabını taşıyamaz
Kimileri günahını
Her canın kendinden
Bezdiği gündür o gün

Ey ilahi;
Bu gün bizleri
Ateşin yakıcılığından
Ve kavuruculuğundan
Suyun boğuculuğundan
Ve susuzluktan koruduğun gibi
Ahrette de bizi güneşin yakıcılığından
Ve kavuruculuğundan
Suyun boğuculuğundan
Ve susuzluktan bizleri
Koru Yarabbi

Bu gün dünyadayken
Bizleri görüp işittiğin gibi
Dualarımızı duyup
Kabul ettiğin gibi
Bizleri hiçbir zaman
Yalnız ve çaresiz bırakmadığın
Bizleri koruyup kolladığın gibi
Ahrette de bizleri duy ve gör
Dualarımızı kabul eyle
Orada da bizleri
Yalnız ve çaresiz bırakma Yarabbi
Bu dünyada bizleri affedip
Bağışladığın gibi

Merhametini ve şefkatini
Üzerimizden eksik etmediğin gibi
Her daim bize yardımcı olduğun gibi
Yine bizlere yardımcı ol Yarabbi

Ey İlahi;
Bu dünyada aramızdaki
Anlaşmazlıkları
Ve kırgınlıkları
Çözüp aramızı buldurduğun gibi
Hatalarımızı ve günahlarımızı
Görmezlikten gelip
Üstlerini örtüp sakladığın gibi
Bizleri bu dünyada
Kimseye muhtaç etmeyip
Hatalarımızı örtbas ettiğin gibi
Ahrette de aramızı bul
Hatalarımızı gün yüzüne
Çıkarıp da bizi rezil etme Yarabbi

Ey ilahi, sen ki doğmayan
Ve doğrulmayan
Ve dahi doğurmayacak olansın
Varlığın ezeli ve ebedidir
Eşin ve benzerin yoktur, bilirim
Ve inanırım ki;
Sen, yarattığın ve yaratacağın
Hiçbir canlı veya cansız varlığa benzemeyen
Ve benzemeyecek olansın
Yarattığın ve yaratacağın
Hiçbir canlı veya cansız varlığa
Muhtaç olmayan ve olmayacak olan
Aksine sonsuza dek kendisine
Muhtaç olunan ve olunacak olansın
Yarattığın ve yaratacağın
Hiçbir canlı veya cansız varlıktan
Korkmayan ve korkmayacak olan
Aksine sonsuza dek
Kendisinden korkulacak olansın
Her şeyin varlığı sana bağılyken
Senin varlığın hiçbir şeye bağılı değildir
Her şeyi gören ve görecek olan
Duyan ve duyacak olan
Gizli saklı her şeyi bilen ve
Bilecek olansın
İstedliğini istediğin şekilde
Ve sürede yaratıp
İsteddiği şekilde yok etmeye
Gücü yeten ve yetecek olansın
Yarattığın ve yaratacağın
Her şeyin bir ve tek sahibi
Gerçek Rab ve İlah

Ancak sensin
Yarattığın ve yaratacaklarının
Rızkını temin eden
Onları koruyup kollayan
Günahlarını ve hatalarını
Affedip bağışlayan
Esirgeyen ve koruyan
Ancak ve ancak sensin
Rızıkları artıran azaltan
Daraltıp sıkıştıran
Sonra ferahlatıp genişleten
Mazlumun yanında
Zalimin karşısında
Olan ancak ve ancak sensin
Senin varlığına ve birliğine
İnan dediğin her şeye
İnanan zavallı bir kulum
Ey ilahi derdim şu ki
Bu dünyada istesek de
İstemesek de
Rahmetinin sınırlarını aşamadığımız gibi
Ahrette de o Rahmet çizgisinden
Bizleri çıkarıp
Cehennemde yakma İlahi
Benimkisi Hâşâ;
Sana bilmediğini bildirmek
Unuttuğunu aklına getirmek değildir
Yarabbi sen işini en iyi bilen
Ve o işi en güzel şekilde göreceksin
Benimkisi sadece iyi niyet ve istek
Gerisi sana kalmış
Bizim işimiz istemek
Senin şanında vermektir Yarabbi

Ertuğrul Temizyürek

Sen ki sevgilisin

Güneş gitti evimden yerine ay geldi
Canım gitti bedenimden ruhum bana elveda dedi

Seni gördüm dün burası âlemler dedin
Ve elimden tutup beni âlemlerde gezdirdin
Her gittiğimiz âlemlere beni sevdirdin
Ben ki sevmeyi senden öğrenmiştim
Senin tarafından seilmeyi özlemiştim
Sevmekte seilmekte seninle hoşuma gitti
Sevmek mi güzelmiş yoksa seilmek mi, bilemedim

Giden ruhumun peşinden koşturmadın beni
Ben seni görünce unuttum kendimi
Canım gitti ben ardından baka kaldım
Sen dedin ki ben sana nice canlar verdim

Sen dedin bu gün senleyim yarın sendeyim
Ben dedim ki ben hep evdeyim hep seninleyim
Sen dedin ki peki o yüreğindeki kim
Nasıl sıdırdın hepsini nasıl becerdin
Ben dedim ki bunun hikmeti sendedir
Sen asıl hepimize nasıl kendini sevirip
Hepimizle nasıl seviştin
Sen dedin ki sen benimle misin benimle bir misin?
Ben dedim ki ben seninleyim ama senle bir değilim
Birlik hep senin bir olmak erdemin
Ben sadece birliğin yanındaki bir gibiyim dedim
Güldü sen nasıl böyle tatlı bir şeysin dedi
Dedim tadım beni bu hale getirenin ta kendisi
Senin aslın topraktı sen nasıl böyle piştin dedi
Dedim beni aşkın pişirdi ondan seninleyim şimdi
Dedi aşkı ben mi yarattım yoksa seninkisi bir emel mi?
Dedim senin yaratmadığın bir şey var mı ki
Sensiz emel cehennem seninle olan her yer cennet
Dedin ki olmaz bu sen gel aşkımdan vaz geç
Ben dedim ki aşkımdan vaz geçmek için yok olmak lazım
Sende, o zaman bir varsın bir yoksun dedin
Bende seninleyken varım sensizken yokum
Sensizliktir benim her halükarda sonum
Sen o zaman canımı canıma geri verdin
Bende niye bu canı bana verdin diye nida ettim
Sen de dedin ki, canın olmasa cananın kim
Sustum ve hep seni düşledim hep seni istedim
Ve her anımda hep seninleyim bilesin istedim
Sende dedin ki bilmem mi bilmemek bana iş mi?
O zaman güneş gitsin ay gitsin herkes gitsin
Bir sen kal yeter ki benimle
Benim emelim sen ol sevgilim sen ol
Senden başka kimseyi bilmeyeyim
Senden başka kimseyi görmeyeyim
Sen dedin ki ben seninleyken sen benimleyken güzelsin
Ben dedim ki bir bana mı yoksa herkese mi özelsin

Sen dedin ki ben bilinmek istedim seilmek istedim
Bende dedim ki o zaman beni yok et Ya İlahi
Ben yeterince seni bilemedim yeterince seni sevemedim
Sende dedin ki beni yeterince bilen yeterince sevebilen kim
Anladım ki
Sen; seninle ilgili her şeyi ancak kendinin bilebileceğisin

Affet İlahi

Ertuğrul Temizyürek

Sen söyle bre davulcu

Sen susan ruhsuzlara karşı susma konuş
Sen dillerini yutanlara karşı
Bir yerlerine koyanlara karşı konuş
Al çomağı vur davulcu
Biraz davuluna vur biraz kafalarına
Sok çomağı düzenlerine, tekerleklerine
Sok gözlerine istediğin yerlerine
Hem de defalarca vur defalarca davulcu

Onlar susmaktan utanmadılar
Sen konuşmaktan
Çomağı münasip yerlerine
Sokmaktan utanma davulcu

Söyle hadi,
Bayrakla sorunumuz yoktur diyenlere
İstiklal marşı hepimizin diyenlere
Dil ile işimiz yoktur diyenlere
Dışarıda öpülüp düzülenlere
Sor hadi korkma davulcu

De hadi, bayrakla sorununuz yoktu da
Neden kongrelerde indirdiniz diye
İstiklal marşı hani hepimizindi
Niye gür sesiniz ile söylemediniz diye
Güzelim Türkçemiz dururken
Niye kuşdiline döndünüz diye
Bir kez olsun sor be davulcu

Sorması gerekenler sorsunlar diye
Bana gereksiz yere sitem etme
Onlar olmuş bostan korkuluğu
Her şeye dil uzatıyorlar
Diller pabuç kadar olmuş deme
Onlar dillerini yutmuş
Kör, sağır ve dilsiz olmuşlar davulcu

Üç beş oy alacağız diye
Boyanıp gelinlere dönmüşler
Hatırlı dostlarının hatırına
Her gün kimlerle gerdeğe girmişler

Söyleyemem utanırım deme
Onlar utanmaz tükürsen de yüzlerine
Gelen giden işese de üstlerine
Onlar çok şükür der geçer davulcu

Onlarda ne din vardır nede iman
Yalanlarına yalanlar yetmez davulcu
Bakma güler yüzlü tatlı dillerine
İşleri bitince gider onlar davulcu

Sen ki bir davulcusun
Vur gitsin davuluna
Ne arar onlarda onur
Koy gitsin onurlarına
Onlarda azıcık onur olsa
Yardım etmez düşmanlarımıza
Bunları birilerinin söylemesi lazım
Sen söyle ben arkadan gelirim davulcu

Mani gibi türkü gibi
Ezgilerle geçir gitsin lafı
Onların olurda gafı
Sana olmaz onların affı
Dinsizin hakkından
Ancak gelirmiş imansız
Sen arada kayna git davulcu

Ula sen korkarım söyleyemem dersin
Oysa ağzın boşta dır senin
Hepsini söylesin isterim de
Zurnacının da ağzı dolu
Neresiyle söylesin adam be davulcu
Davulcu al tokmağı koy yerine
Yoksa koyacaklar bir yerine
Siktir ol kaybol git evine
Senide araya katacaklar be davulcu

Davulcu der ki ey ahali aman
Eğrisine de sokam doğrusuna da sokam
Böyle gelmiş böyle gider bre ağam
Bana ne dünya düzeninden
Düzenler düzülenler memnunsa heveslerinden
Koy gitsin hepsinin damına be davulcu

Ertuğrul Temizyürek

Sen söyleme sakın

Seni sevmek için yaratılmış yüreğim
Bir sana bakmak için gözlerim
Bir seni sarıp sarmalamak
İncitmeden tutmak
Yanaklarını saçlarını okşamak için ellerim
Tüm güzel sözleri sana söylemek için dilim
Bir seni saklamak için ruhum
Beni seni sevsin diye yaratmış yaratıcı
Seni gölge gibi izlesin diye
Seni yalnız bırakmasın diye
Seni her an mutlu etsin diye yaratmış beni
Hayranlıkla izlesin diye
Seni bana verdi diye
Şükretsin diye yaratmış beni
Seninim sadece bil
Sevildiğini bilsen de
Sen söyleme sakın
Seni seviyorum diye
Senden duymak için sevmedim seni
Beni mutlu etmen için diye sevmedim
Ben seni her halinle seviyorum
Ama sen asla söyleme
Beni sevdiğini
Bırak beni ben seni kendimce seveyim

Ertuğrul Temizyürek

Sen ve Ben

Doğdurup batırana
Alçaltıp yükseltene
Bilmediklerini öğretene
Şükürler olsun

Görmeyip gördürene
Duymayıp duydurana
Açları doyuranlara
Şükürler olsun

Kilitleyip açana
Sırlarımızı saklayana
Dostu düşmanı ayırt ettirene
Şükürler olsun

Hesaplayıp tutturana
Ateşi yemek yapıp yutturana
Kor alevleri gül bahçesi yapana
Şükürler olsun

Karanlık gecelerden
Aydınlık gündüzlere çıkaranlara
Yolumuzu açıp bizi kutsayana
Şükürler olsun

Bizleri yıldız yapıp göğe yükseltene
İsa Mesihe dost eylene
Muhammet Mustafa ya ümmet eyleyene
Şükürler olsun

Döndürene durdurana
Zamanı kurgulayana
Evirip çevirene
Sonunda kendine döndürene
Sonsuz Şükürler olsun

Ertuğrul Temizyürek

Sen yaratıcısın

Herşey seninle başlar ve seninle son bulur
Zaman elindedir başlar ve durur
Emrinle dalgalar sahile vurur
Yapraklar kımıldar, karıncalar yürür
Gece dürülür bükülür gündüz olur
Herşey sana döndürülür
Seninle başlar herşey ve seninle son bulur
Dağlar emrinle yürür, yağmur yağar emrinle
Herşeye ayrı bir tat katmışsın rahmet ve sevginle
İstedığın hidayet bulur istediğin kahrolur
Cennet de senin cehennemde
Sen bir ve tek olansın
Doğmadın doğrulmadın
Eş ve çocuk edinmedin ve edinmeyeceksin de
Yarattığın ve yaratacağın
Canlı veya cansız mahluka benzemezsin
Ve benzemeyeceksin de
Yarattığın ve yaratacaklarının
Sana zerre zararı ve faydası olmaz olamaz
Hiçbir şey seni korkutmadı korkutamaz
Rabbim sen teksin birsin
Hiç birşeye muhtaç olmazsın
Aksine herşey sana muhtaç olur sonsuza dek
Bilirim, istediğini istediğince yaratır ve yok edersin
Mutlak güç ve hakimiyet senin
Her an hazır ve nazırsın
Bilir ve inanırım sen ezeli ve ebedisin
Herşey senle başlar ve senle son bulur
Zaman elindedir başlar ve durur
Gizli ve saklıyı bir tek sen bilirsin
Sen bir ve tek olan rabbimsin
Kitabım kuranı kerim
Muhammet Mustafa Resulun sevdiğin ve benim de peygamberim
Görmeden yüzünü duymadan sesini inandım
Ademe meleklere cennet ve cehenneme
Hayıra şerre öldükten sonra dirileceğime
Gönderdiğin tüm kitaplara ve peygamberlere
Kısacası inan dediğin herşeye
Şeksiz şüphesiz inandım
Rabbim günahkar olsamda ver cezamı
Ama bırak imanım bende kalsın

Ertuğrul Temizyürek

Sende alıştın artık bana

Artık kaçıramıyorsun bakışlarını, bakışlarımdan
Sende utanmıyorsun benim gibi
Uzun uzun bakmaktan
Ne anlıyorsun, neyi anlatmak istiyorsun
Kaşlarını arasına çatinca,
Birini indirip diğerini kaldırıncaya
Çok komiksin,
Göz bebeklerini sevdim ben
Tıpkı sokakta oynayan çocuklar gibi
Bazen hayranlıkla baktığını
Bazende kızdığını hissediyorum
Gözlerin bir kara, bir mavi
Keşke okuyabilseydin aklımdan geçenleri

Artık kaçıramıyorsun ellerini, ellerimden
Sıcacık ve avuçlarında sanki yüreğin
Sende utanmıyorsun benim gibi
Ne anlıyorsun yüzümü okşamaktan
Bana dokunmaktan
Gözlerime bakarak çözmeye çalışıyorsun beni
Aklımdan geçenleri okumaya çalışıyorsun
Boşuna uğraşların, yorulursun
Bilki aklımda bir sen yoksun
Senleyken, unuttuklarım aklıma geliyor
Aklımdakiler gidiyor
Tanıyamıyorum kendimi
Nefretlerim geliyor aklıma
Kaybettiklerim, kazandıklarım
Geçmişim, yarınlarım
Korkularım geliyor hep aklıma
Senle hem rahatım, hemde rahatsız
Senleyken hatasızım ve de günahsız

Aslında ben hiç anlamam
Sevdiğinin karasından, akından
Yüreğinin yarısından
Sevdiğinden aşktan, anlamam ben

Daha da çok seviyorsun beni, farkındayım
Girdikçe kalbimin derinliklerine
Gezindikçe ruhumun mahremlerinde
Korkmuyorsun artık
Titremiyorsun eskisi gibi
Bırakmışsın kendini
Demek ki kazanmışım güvenini
Artık kaçırmıyorsun dudaklarını, dudaklarımdan
Ne beklersin benden ve yarından?
Ya benim olamazsan?
Benim korkum yok
Korkum bir yaradan'dan
Belli seninde korkun yok,
O zaman kapat gözlerini

Ölümden başka sorun yok
Ertuğrul Temizyürek

Sende değişirsin

Bir gün bir insan tanırırsın ve değişir
Yolunda giden hayatın
Unutturur sana bildiklerini
Siler tüm benliğini ve geçmişini
Sen bile tanımazsın aynadaki yüzünü
Sırtına koysalar "kaldırırım" dersin
Dünyanın ağır yükünü
Bildiklerini hep yalanlırsın
Ruhun değişir sen değişir gidersin
Karıncayı bile incitip zmezken
Kırarsın herkesi hiç düşünmeden
Sen yolun sonuna geldiğini sanırsın
Oysa ki daha yolun başıdır
Sonbaharda dökülen yapraklar gibi
Dökülür seninde gözün, kaşın
Düşünme derler sana, senin işin düşünmek değil
Birileri düşünür senin adına
Sana sadece emri uygulamak kalır
Emir kutsaldır, taptığın allah gibi
Doğrudur tüm herşey, inandığın din gibi
Sen sadece yap derler dediklerimizi
Bir gece alırlar seni evinden
Patates soyar gibi soyarlar seni
ırılıplak kalırsın gecenin ortasında
Aynı şeyleri sorarlar hiç usanmadan
Sen bıkersın da cevaplamakdan
Onlar bıkmaz sorularını ısıtmaktan
Ve yorgun düşersin gecenin sabahına
Şimdi yreğindededir artık
Kollarına vurulan paranga
Doldurup verirler silahı
Dayarsın alınının çatına
"ek tetiği" derler çekersin
Böylelikle sınavı geçersin
Artık sen milletin emrinde
Devletin bir kpeğisin
Anan da devlettir artık baban da
Dinin de devlettir imanın da
Bayrağın, toprağın
Tüm herşeyin tüm kutsalların
Kutsal bildiğin kutsal sayacağın
Herşey devlettir bundan sonra
Yavuklunu vur deseler vurursun
Nedenini düşünmezsin bile
Sana düşen emri yerine getirmek
Ve ardına bakmadan çekip gitmek
Herşeyin üstünde sevdiklerin için
Vatan, millet ve sakarya
Yr git aslanım Allah yar ve yardımcın

Ertuğrul Temizyürek

Senden değil kaçışım

Senden kaçığımdan değil karanlıklarda saklanışım
Sadece karanlıklarda kalanları anlamak istedim
Sana karşı bir suç işlemedim,
Ondan değil yanına gelmeyişim
Sadece sensizlik nasıl bir Şeymiş onu anlamak istedim
şıgaramın dumanında hayalini çizdim
Üzüntüden değil içkiyi içişim
Sadece seni bana untturabilecek bir Şey varmı
Onu öğrenmek istedim
Evet kaçığım doğru, ama senden kaçmadım
Birazda kendime vakit ayırmak istedim
Kendi kendime dertleşerek
Seni ne kadar sevdiğimi öğrenmek istedim
Bilemezsin yalnızken neler çektiğimi
Duymak istemezdin
Her kadehimde kendime ettiğim küfürleri
Unutmak istediklerim olsada yaşadıklarımnda
Sen asla yoktun, olamazdın da
Birazda kendime kalmak istedim
Seni bir kadın olarak görmek istemedim
Bacak arasından daha çok Şeyler ifade ediyorsun
Açlığa, susuzluğa, belirli bir oranda havasızlığa
Parasızlığa katlanırımnda, ya sensizliğe asla
Bilmiyorum, seninle paylaştıklarımız hava civada olsa
Bana hakaret dolu da olsa sözlerin
Umrumda değil seni seviyorum, sana kızamıyorum
Penceremi örtüşüm, kapılarımı kapatışım
Senden kaçmak istediğimden değil
Yüreğimin sesini dinlemek istedim sadece
Duygularımın isyanını bastırmak istedim belkide
Ama bil ki kendimi silerimde bir kalemde
Seni yazmaya doyamam kaderime
Senin için ben ölüme gülererek giderim

Ertuğrul Temizyürek

Senden yanayız

Sen ki günlerin sayılı neden kimden korkarsın?
Bize ölmüş bir eşek lazımdı bu niye sen olmayasın?
Yaşarken fazla bir faydan olmadı
Kendini rahat bırak, korkma
Korkma ki yaptığın ihanetler birazcık unutulsun
Ve herkes seni azda olsa iyi birisi olarak hatırlasın

Biz seni tercih ettik çünkü sen bir kımıl zararlısısın
İlaçlamayla falan kurtulana bilinecek türdensin
Oysaki diğeri bir illet bir kangren
Ve kesmeyince kurtulamayacağımız bir türden
Yoksa sanma ki bu senin karakaşın kara gözünden
Elimizde imkân olsa kurtulmak isteriz bir günde
Hem de ikinizden birden

Şimdi yedi iklim yedi bölgede güç bende
Ve tüm derinlerdeki yüzeydekiler aynı fikirde
Ve ben emir verdim
Emrimdekilerde artık seninle
Korkma, kısılmasın sesin
Korkma, asla kesilmez nefesin
Biz yanındayız endişe etme
Tüm gücümüzle yanındayız
Bilesin

O zaman bırak ta av mevsimi başlasın
Bırak artık kurtlar sürüye dalsın
Sana ne senin neyine
Bırak kim kimle kalmak istiyorsa kalsın
Boş ver isterse onlarla birlikte
Aynı uçurumlardan yuvarlansın

Biliyorum seni anlıyorum
Bu senin için zor bir seçim
Kolay değil içinde olmak
Pis ve kokuşmuş bir beden
Ama ayrılmak için bir değil
Bin değil milyarlarca var nedenin
Ve bunların sebebi de sen değilsin
Bir nevi bunlar benim eserim
Korkma sende benim bir eserim olacaksın
Ve bende her ne kadar aşağılık olsa da eserim
Aksine hep yükseklerde tutup yüceltmek isterim

Sen uzaklara bakma uzaklarla işin yok senin
Senin işin benimle ve hep beni dinlemelisin
Kestim oğlum artık sizin göbek bağınızı
Ne yaparsanız yapın artık
Bir araya gelemezsiniz bunu böylece bilesin

Aracı olanları arada bırakmak benim görevim
O'nu da ben özüne döndüreğim

Ve kendi kendine sövdüreceğim
Hatta bir ara gelip elini öptüreceğim
Merak etme hepsinin hakkından geleceğim

Sen benimle değilsin aksine ben seninleyim
Kararımı verdim seni desteklemekteyim
At atabildiklerini temizle hiçbir şey kalmasın
Ben yeniden sana teşkilat kurarım
Yeter ki uzaktan kumandalar içimizde olmasın
Tek ben ayağa kalkıp kanalları tek tek açarım
Gocunmam benim işim bu
Milletim ne derse ben hep onu yaparım
Bilesin ve geriye dönmeyesin
Aynı yoldayız artık
Sıkı tutun bana da o yoldan düşmeyesin
Hadi bakalım kolay gelsin

Ertuğrul Temizyürek

Senem

Sessiz gecelerin birisinde
Koyu karanlığın çemberindeyim
Yalnızlığın zemherinde
Hayallerin cevherinde
Sevdiğimin gözlerindeyim

Tutmuşum zamanı elimde
İbrişim sarmaktayım
Geceyi ulamakta
Gündüzden çalmakta
Sevdiğimin gönlünü almaktayım

Bal yemiş dilim, düşmüş birazda çenem
Susmuş şaşkınlıkla beni dinler Senem
Kurtlar kuşlar hepsi derin uykuda
Horozlar şaşkın, beklemekten usanmış kuytuda

Zaman kor bir alev yakmaktadır elimi
Bıraksam elimden, küs gidecek sevgili
Yalvarmalarım yetmiyor, daha da fazla nazlanmakta
Belli ki yalvarmalarımından hoşlanmakta..
Ah zaman elimi yakmasa da dursa yerinde
Gider karamsarlıklar ve heyecan gelir olurum pür neşe

Gündüz heyecanla titrer, belli ki kızmakta
Gece diz çökmüş dizlerime yalvarmakta
Ben kalmışım ikisi arasında
Ne bahardan geçer gönlüm nede yazdan
Ay sinirlenir çatlar birazdan

Yetmez mi artık sevgili dilim yoruldu
Şafak neden atmaz diye soruldu
Tüm doğa beklemekten yoruldu
Yol ver geceye çekilsin artık aradan
Bak güneş doğar birazdan

Tenin tenimi yaksın sözlerin değil
Çatlamış dudaklarım susuzluktan
Şimdi dizlerinde uyur kalırım
Bak ruhum kaçtı gitti yorgunluktan.....

Ertuğrul Temizyürek

Seni bana Sevdiren nedir bilmiyorum 1

Belki seni sevmenin zorluğudur
Belki de aşkının körlüğü
Ya da sevdanın yokluğudur
Beni sana bağlayan
Belki acı dolu sözlerindir
Belki akıttığın
Bir iki damla gözyaşın
Bilmiyorum belki sahte gülüşündür
Beni sana bağlayan
Sanma ki bir sensin ağlayan
Senin sadece gözlerin ağlıyor
Oysa benim hem gözlerim
Hem de yüreğim kanıyor
Belki seni nazındır sevdiren
Belki de çekilmez çilelerin
Bilmiyorum belki kirpiklerin
Yüreğime saplanan bir oktur
Belki de sözlerin hançerdir
Beni sırtımdan vuran
Belki sensindir beni yoran
Belki seni sevmenin yorgunluğudur
Hep seninle kalmamım
Seninle olmamın sebebi
Bilmiyorum nedir seni benden
Bu kadar kayırıp kollayan
Ve benden her daim koruyan
Belki kaşındır belki gözün
Belki ara sırada olsa söylediğin tatlı bir sözün
Belki görünüşün belki can özündür
Seni bana sevdiren
Elimi kolumu bağlayan
Yüreğimin kapısına kilit vurup
Kimseyi içeri aldırmayan
Bilmiyorum nedir ne değildir
Tek bildiğim bir gerçek var ki
Oda sana olan sevgimdir
Yoksa ne sen bu kadar güçlü olurdu
Nede ben bu kadar güçsüz
Ve hiç kimsenin olamayacağı kadar yüzsüz

Belki sana olan sevdamdır beni çaresiz kılan
Belki senin gözlerindir beni hapse atan
Onurumu kıran gururumu yere seren
Çaresiz görünüşünün altında ki
Sonu gelmeyen kusursuz planlarıdır
Beni sana kul köle edip
Her söylediğini yutturan
Beni her daim yollara düşüren
Ve geceleri soğukta üşüten
İçkiyi bilmez iken
İçkiyle seni unutmaya çalışan
Bir dal sigara ile avunan

Kederini derdini unutup
Kendini bilinmezliklerin
Kucağına atan
Belki sensin belki aşkın
Belki de kara sevdandır
Beni böyle perişan eden
Bilmiyorum,
Bilmekte istemiyorum
Ben sadece ama sadece
Şeni kendimce
Özgürce
Ve sonsuza dek sevmek istiyorum
Belki yanılıyorum
Belki yanılmıyorum
Ama ihtimal dahi vermiyorum
Azda olsa bende
Seviliyorum
Bu umuttur beni yaşatan
Bu umuttur beni avutan
Bilmiyorum, bildiğim tek gerçek
Seni akılların alamayacağı kadar
Çok ama çok sevmek....

Ertuğrul Temizyürek

Seni bilirim ben

Kapısız bir evde oturmakta
Zamanı eline almış tutmakta
Sana mekân yok her yer senin
Emir vermezsin sen, bilirim
Her şeyin güzelini iyisini istersin
Gayet nazik ve kibarsın
Hoş görüyle uyarıcısın
Tatlı bir dilin var, bilirim
Kimseyi asla zora koşmazsın

Gücün belli, şanın belli
Peki, seni yanlış anlayanlara
Yanlış tanıyanlara ne demeli?

Sen basit bir kul musun?
Yoksa kulların birer Tanrı mı?

Kim güçlü kim kuvvetli
Kim onlara büyük yetkiler verdi
Ellerinde birer ölçüm aleti
Ölçerler ha bire
Kim imansız kim imanlı
Kim inançsız kim inançlı
Ben biliyorum cevaplarını
Ya bilmeyenlere ne yapmalı?

Seni insan görenler var
İnsani özellikler vermek isteyenler var
Kimilerinin elinde anahtar
İstediklerini cennete istemediklerini
Cehenneme atarlar

Bana ne sana inanmışlardan
Bana ne seni bilmeyen tanımayanlardan
Onlarla olan yakınlığından uzaklığından
Bana ne ikinizin arasında olanlardan
O senin için karışmam, karışamam
Ben kendi aramızda olanlara bakarım
Camiye gideni övmem içki içeni horlamam
Kimseye benimle gel diye zorlamam
Hepimiz senin kulunuz, bilirim
Kalplerimizi okuyanda sensin
İnanırım sen her şeyin iyisini bilirsin
Bilmediklerimden de sana sığınırım
Kim haklıysa yanındayım sen gibi
Zalimin karşısındasın her daim
Aynı ben gibi
İnsani özellikleri taşıyanları severim
Ayırım yapanlardan nefret ederim
Ayırım senin için
Ayıracaksın bir gün sapla samanı
Karşına dizildiğimizde sorarsın

Kim imanlı kim inançlı
Karışmam o senin için

Sen ki bir sevgilisin
Bırakalım herkes seni
İstedığı gibi ifade edip
İstedığı gibi sevsin
Çok insan bilirim
Ayıkken de tanımaz bilmez seni
Çok insan gördüm
İçince seni bileni
O anlarda aranızda geçeni
Kalplerde olup biteni
Bir tek sen anlarsın İlahi

Seni dört duvar arasına
Hapsetmek istiyorlar
Kendileri gibi
Zamana mekâna uysun istiyorlar
İyi hoş zamanını kolluyorlar
O anlarda dua edip
O anda seni anmak istiyorlar

Kusura bakma
Ben gelemem öyle işlere
Uyurken ya da uyanıkken
Ya da her ikisi arasındayken
Yolda yürürken, gezerken, eğlenirken
İçki içip sohbet ederken
Gündüzde ya da gecede
Yerde ya da gökte
Karada ya da denizde
Her zaman her yerde
Seni anarım, anmalıyım
Sen benim Rabbimsin
Uygun bir anını neden kollayayım
Senin istediğin zamanda değil
Kendi istediğim zamanda gelirim
Beni kapından kovmadın, kovamazsın
Yaptıklarımı kabul etmeyip
Yüzüme vurmadin, vuramazsın
Gücünün yetmediğinden değil
Nezaketinden güzel huyundan
Biz değil Yarabbi sen gidiyorsun
Bizim suyumuzdan

Sen ki şefkat ver merhamet sahibi
Engin rahmet ve rahman denizi
Tüm güç ve kudretin sahibi
Ancak sana inanır
Senden yardım isterim
Kime kimi vesile yapacaksan yap

Karışamam oda senin işin
Her daim kapına gelirim isterim
Diyemem Şimdi kızgındır
Sonra gelirim
Diyemem utanırım bir daha gelmeyeyim
Ben yüz çevirsem de senden
Şen yüz çevirmezsin benden
İsteyerek bilerek yarattın bizleri
İstesek de çıkamayız Rahmet denizinden
Biz vaz geğsek de senden
Sen asla vaz geğmezsin bizden

Her daim bizimle birliktesin
Koruyup kollamakta ve gözetmektesin
Bizleri görüp işitmektesin
Karşılıksız bırakmazsın dualarımızı
Vardır günahlarımız
Affet ve bağışla İlahi hatalarımızı

İstemek bizim işimiz
Vermek de senin Őanındandır Yarabbi

Ertuğrul Temizyürek

Seni delice sevmek

Mumların ışığında güllerin kokusunda
Sevgimizin sıcaklığında baharın rüzgarında
Ellerin avuçlarım arasında gözlerinin parıltısında
Kelimlerin çaresizliğinde, dillerin suskunluğunda
Gecenin yarısında sokakların ortasında
Ne güzel senle olmak sana doyamamak
Zamana karşı koymaya çalışmak zamanla yarışmak
Mutluluğu yakalamışken bırakmamak için uğraşmak
Gitme diye çırpınmak, sevgi denizinde boğulmak
İlgine sevgine doyamamak
Offffff nede güzel senle olmak
Çocuklar gibi salıngaçlarda sallanmak
Rüzgarda dalgalanan saçlarını koklamaya çalışmak
Yaktığın sigaranın dumanında boğulmak
Dizlerine yatmak, kollarında uyumak
Herşeyi unutmak, dünya yıkılıyor deseler
Bana ne diye omzumu silkeleyerek umursamamak
Hoşuma gidiyor zamanın her salisesi senle olmak
Denizin yakomozlarını gözlerinde görmek
Zaman bitiyor diye üzölmek
Yaptığımız deliliklere gülmek
Ve bir birimize sarılıp sokak ortasında öpüşmek
Hep benimle ol hep benimle kal diye dualar etmek
Bir sonraki buluşmayı ipe çekmek
Yaptıklarını düşünerek her zerresini yüreğine işlemek
Ve hayallere dalarak yorganın altına girmek
Sana sarılırmışcasına yorgana sarılmak
Eline telefonu alıp arasam mı aramasam mı demek
Yüreğini ortaya koyup meydan okurca herkese
Sokak ortasında kalabalıkların arasında
Seni seviyorum bebeğim diye haykırmak
Çok hoşuma gidiyor seni delice ve sınırsızca sevmek
Şenle doğmayıp ama senle ölmeyi dilemek
Nede güzelmış seni böyle temiz bir sevgi ile sevmek

Ertuğrul Temizyürek

Seni diliyorum

Gündüz ve gece
Hep benimle
Ya sen
Sende kalacak mısın?
Olacak mısın benimle
Bilmiyorum

Hep dilimde
Her an aklımda
Gizlimde saklımda
Her anımda
Olacak mısın benimle
Bilmiyorum

Gülüşümde
Susuşumda
Her cümlemi kuruşumda
Eğrilerimle doğrularımla
Olacak mısın benimle
Bilmiyorum
Olacaksın diye umut ediyorum
Bir yerlerden gelişini bekliyorum
Bazen pencereden bakıyorum
Bazen balkondan
Her yıldız kayışında
Her dilek tutuşumda
Seni diliyorum
Dileklerim tutacak mı?
İsteklerim olacak mı?
Bilmiyorum

Sen beni isteyemezsin
Sen beni dileyemezsin
Sen beni bekleyemezsin
Biliyorum

Biliyorsun ben seninim
Senin olan hiç istenir mi?
Senin olan şey hiç dilenir mi?
Nerde olduğunu bildiğin
Hiç beklenilir mi?

Ben seni biliyorum
Ve seni çok seviyorum
Senin olanı al diyorum
Al ki bitsin özlemim
Al ki tutsun dileklerim
Ben hep seni sevdim
Hep senin olmayı istedim
Bu beden bu ruh
Seninle erisin istiyorum
Bir gün eriyecek zaten

Biliyorum

Ertuğrul Temizyürek

Seni seviyorum

sevmek görmekse
eğer,ellerinde tutup oynamak
kalbine koyup saklamaksa
ve dil ile söylemek kadar kolaysa
o halde seni seviyorum

uğruna göz yaşı döküp ağlamaksa
dikenler battıkça yüreğine sızlanmaksa
her zoru görüşünde bırakıp kaçmaksa
ve dil ile söylemek kadar kolaysa
o halde seni seviyorum

elde edene kadar peşinde koşmaksa
tatlı sözler söyleyip yalvarmaksa
elde edince öpüp okşayıp
üç gün sonra usanmaksa
ve dil ile söylemek kadar kolaysa
SENİ SEVİYORUM....

ağaçlara ismini yazmaksa
sıralara masalara kazımaksa
her sokağın ortasına
SENİ SEVİYORUM diye yazmaksa
ve dil ile söylemek kadar kolaysa
o halde seni çok seviyorum....

sigaranın dumanında hayallemekse
rüyalarda görüp zevklenmekse
içki içip eşekler gibi anırıp gezmekse
yalanlarla bütünleşmekse
ve dil ile söylemek kadar kolaysa
o halde seni seviyorum

ben sevgimi ne dağa yazarım
ne derdimi kuşa söylerim
görsem sevgilimi kendimde geçerim
sevmek söylemek kadar kolaysa
ve sorarsan bana sevmek ne demek
o zaman dinle bak;
SENİ ÇOK SEVİYORUM KOCA BEBEK...

Ertuğrul Temizyürek

Senin İnanđın kim?

Bilmezsin ki;
Senin övmen sövmeden beterdir
Oysaki
Benim sövmem bile senin övmenden güzeldir
Aslında
Senin yalvarmaların bir isyandır
Hatta isyandan bile daha büyük bir günahdır
Gerçekte
Benim isyanım ise bir çeşit yalvarmadır
Hatta Yaratana yaklaşmanın bir başka adıdır
Sen, görmediğın bir Rabbe inanmaktasın
Onu görmeden inandığın için iftihadasın
Oysa ben her an her saniye
Her yerde gördüğüm
Ve bir an olsun ayrılamadığım
Bir Rabbe inanmaktayım
Haklısın bende hiç akıl yok
Olsaydı tüm işimi Allah'a bırakırdım
Ve senin gibi andavallarla uğraşmazdım
Seninle ben aynı olamayız
Hatta aynı dinde bile kalamayız
Senin dinin Hak ama kendin batılsın
Oysa ben batıl gözükssem de
Hep Hakk'ın yanındayım
Bu yüzden senin dinin sana
Benimkisi ise bana
Hadi var git sen yoluna

Ertuğrul Temizyürek

Seninle öğrendim ben

Sen benim gökteki yıldızımsın
Hiç ulaşamadığım
Gözlerimden bile kıskandığımsın
Bundandır sana bakamayışım
İsmi bile söylemekten utanırım
Yüreğime bile koyamadım seni
Heyecanımdandır kaçışım
Kimseler bilmesin diye
Seni bir ruhuma sakladım
Seni hayal etmek çok güzel
Her anı tatlı ve özel
Bir ben bilmeliyim seni
Nasıl da sevdiğimi
Kimselere diyemem
Kimselere söyleyemem
Adını bile anmamalıyım
Korkarım seni sevdiğimi anlarlar diye
Seni senden gizlice sevmek önceleri zordu
Hatta ateşten bir kordu
Duygularım isyan ederek sordu
"Bu kaçış nedendir" diye
Onlara karşı geldim bilerekten
Seni ruhuma gizleyerekten
Ben onu sevmiyorum diyerekten
Yalanlarla avuttum onları
Elimde tuttum kolları
Hiç sevmezken zorları
Seninle alıştım ben
Seni sensiz yaşamayı
Seninle uyuyup seninle kalkmayı
Rüyalarıma sansürler koymayı
Seninle öğrendim ben
Sen gelince baksa da gözlerim sana
Görmezdi göremezdi aslında
Görmemek için yemin ettirdim
Dilim ise suskunlukta
Kalbimi sakladım kuytuya
Duygularımı yatırdım uykuya
Ruhumu salıverdim oyuna
Seninle kaçışları öğrendim ben
Bilme gülüm seni sevdiğimi
Bilirsen de benim olamazsın
Seni senden gizlice sevmek benim hayalim
Bu hayal ile yaşamayı senle öğrendim
Seni senden alamam ki
Seni senle bırakmak değil amacım
Korkularımdan değil senden kaçışım
Ateşi baruta dost etmeyi
Seninle öğrendim ben
Yeter mi dersin yetmez yaptıkların
Bırak bende olan bende kalsın
Dilim sussun hep

Yüreğimde bir gün dursun
Seninle yaşamayı
Seninle ölmeyi öğrendim ben

Ertuğrul Temizyürek

Seninle Ölüyorum

Sen bir sevgilisin
Bıraksınlar
Aşkımız aramızda kalsın
Ben seveyim seni
Sen ne yaparsan yap
Görenler kıskansınlar bizi

Aşkın ne deli etsin beni
Nede fazlaca akıllı
Bir sen bilesin
Gizli saklı yaptıklarımı

Buluşma yerlerimizi
Değiştirelim her gün
Her an gelirim
Gelmesem de
Sen bekle beni
Küsmece darılmaca
Olmasın aramızda
Aşkın beni süründürsün
Halimi görenleri
Birazcık da düşündürsün
Aptallar gülsün
Kiskananlar
Çatlasın patlasın
Ya da anında ölsün

Sen bir sevgilisin
Bense sevmeyi bilmeyen
O halde bana
Şensin sevmeyi öğreten
Öğret bana sevmeyi
Şeymenin inceliklerini
Öğreneyim ki
Dünya benimle
Ben şeninle döneyim
Bu uğurda
Senin için öleyim
Aç gönül kapılarını
Dayansın ardına
Varsınlar herkes
Sevdamın farkına
Kim yanlış anlarsa anlasın
Umurumda olmaz
Damla olup düştüm
Bir kez deryaya, karıştım
Kendimle bile artık barıştım
Kaynaştım seninle
Tek bir ruh oldum
Bende ki bu aşk
Senden eyledi beni
Kim seven kim sevilen

Karıştı
Bırak karışsın sevgili
Bu aşk beni senden bir parça eyledi
Seninle görmeye
Seninle duymaya başladım
Şeytanları taşladım
Canımı yoluna bağışladım
Görmediğim bir yüzü
Duymadığım bir sesi sevdim
Seni her halinle gördüm
Her halinle beğendim
Her isimde seni aradım
Her gördüğüm renkte
İnan ki sen vardın
Ben seni sevdim
Ben sana inandım
İnan dediklerine de
İnandım
Senin için ben
Olmazlarla yaşadım

Ey sevgili,
Yolum uzadıkça uzasın
Herkes sana kavuşmak ister
Oysa ben sana kavuşmaktan korkarım
Sevdan tatlı
Her şeyden üstün
Ben gelmedim
Sen buna mı küstün
Gelince bitecekti vuslat
Bir sarılıp öpüşmeyle
Doyasıya bakışıp görüşmeyle
Erecektik muradımıza
Ben seninle son bulmamalıyım
Sen sonsuzsun
Sen teksin
Aşkımda sonsuz ve tek olmalı
Ben bilmem sen bilirsin
Her anım seninle, görürsün
Bırak beni kendimce seveyim
Sende beni kendince sev sevgili
Sonsuzluğunda son bulmak istiyorum
Ey sevgili sen benimsin
Bende senin olmak istiyorum
Hasret biterse ben yok olurum
Kavuşmak isterim sana ama
Kavuşmaktan da korkuyorum
Sen bilirsin iyisini
O zaman bıraktım
Sana kendimi
Sen istediğin gibi sev
İstedığın gibi bitir özlemimi

Ben bir tek sana güveniyorum
Kapattım gözlerimi
Seninle yaşadım
Seninle ölüyorum

Ertuğrul Temizyürek

Seninle sabrederim

Bir gün bu dönen dünyada durur
Yağan yağmurlarda
En büyük göller,
Akarsularda kurur
En dost bildiğin
En çok güvendiğin
Hiç beklemediğin bir anda
Sırtından da vurur
Güvendiğin dağlara
Karlarda yağar
Demedi deme sakın
Aç gözlerini, kendini sakın
Arada sırada arkana
Azda olsa sağına soluna bakın
Dinlediğin müzikler olmasın aşkın
Yüreğin olmasın şaşkın
Her şey görüldüğü gibi değildir
Görünen her şeyde gerçek değildir, bilesin
Zaman diye bir şey yoktur
Zaman sadece ahmakların tuttuğu bir çeteledir
Tek bir zaman vardır
Oda senin ecelin
Dünya aynıdır
Mekân aynıdır, zaman aynıdır
Değişen sadece insanlar
Ne kadar insansan
Bir o kadarda hayvan
Ne kadar hayvansan
Bir o kadarda insan
Sen varlıkla yokluk arasısın
Yol birdir, bilesin
Ne kadar koşarsan koş
Yol bitmez, tükenen, biten sensin
Ne kadar insan varsa
O kadarda yol vardır
Ama yol birdir
O yol ki, gittikçe darlaşır
Önceleri binlerce insanı taşırken
Sonraları bir insan bile ağır gelir
Oysaki bu yol ayrı gayrı geçilemez
Geçilecekse hep birlikte geçilir
Yol taşımaz insanı,
Ama taşıyabilir insan olan insanı
Bilesin
Yol birdir
Tek sen geçsen ne olacak ki yolu
Yalnız kalacaksın
Başarsan bile
Başardığına pişman olacaksın
Ne kadar yalnızsan bir işte
O kadar başarılısın
Ardından binlerce kişi geliyorsa sevinme

Yanında olanlarla sen haklısın
Yol birdir
Ayrı gayrı geçilmez
İnsan insandır arasından seçilmez
Ya hep birlikte varlığa ereceğiz
Ya hep birlikte darlığa düşeceğiz
Varlık bizim hakkımız
Darlık düşmana bile varmasın
Yol birdir bilesin
Darlıklar gözünü korkutmasın..
Darlıklar bazen varlıktır bilene
Zorluklar usandırmamasın seni
Her başarı zorlukların bir bileşkesidir
Çekip gitmek, boyun eğmek yaraşmaz bize
Boyun bir yaratana eğilir
Ondan başkasına eğilen boyun kesilmelidir
Geri çekilmek yok, pes etmek yok
Tırnaklarımızı geçirmeliyiz toprağa
Bir ayağımız geri gitmiş gibi dursa da
Bir ayağımız ilerdedir sakın unutma
Bu gün yenilmiş bir komutan olabilirsin
Ama yenilmek hikmettir bilene
Yeter ki her şeyini kaybetme
Elinde olanlar azda olsa sevinmelisin
Elinde olanlarla bilesin ki
Bir gün en iyi yerlere geleceksin
Bu gün bir çemberin içindeyiz
Onlarsa dışında
Kendini mahkûm sanma
Unutma onlarda yanımızda
Bizi bırakıp gidemiyorlar
Bizde dışarı çıkamıyoruz
Biz ne kadar mahkûmsak onlara
Onlarda bize mahkûm, unutma
Önemli olan çemberin içinde olmak mı?
Yoksa dışarıda bekleyip usanmak mı?
Sabır; susmak, konuşmamak, eskileri yâd etmek değildir
Sabır; kırılmak, üzülmek, dostlara sitem değildir
Sabır herkesin işi de değildir
Sabredeceksin dediysen, insan gibi sabredeceksin
Nerde duracağını bilirsen, sabırlısındır
Ne kadar sabırlıysan bir o kadar sabırsızsındır, unutma
Şimdi bir ölü gibi uzan yatağına
Şaplanıp kalma sakın, düşmanların batağına
Kimseden yardım umma
Kimseden hesap sorma ve korkma
Senin hep bir yardımcın vardı
Oda Hazreti Yezdan
Var git arın kötü düşüncelerinden
Yardım gelecektir inan
Haydi, aslanım, rahat ol
Yar ve yardımcındır senin Hazreti Yezdan

Ertuğrul Temizyürek

Senle ben 1

Anlamalıydım sessizce gelişinden
Hayır mı? Kimseye gitmezdin sen,
Gelene neden geldin denmez, hoş geldin
Ne yer ne içersin desem, bilirim ne yer ne içersin
Çağırdın her gün defalarca, gelmedim
Gelemediğimden değil aslında
Gelmek istemedim
Sorunum senle değil, kendimle
Bir el satranç atalım mı seninle? Desem
Beni dediğime pişman edersin
Hamlelerimi önceden bilenle
Satranç oynanır mı? Yoksa yeminli misin?
Geçenlerde şeytanı mat ettim,
Hiç takdir etmedin, teşekkürde beklemedim aslında
Nasıl olsa bu benim görevim
Beni küçümsemedin ama büyütmedin de
Anladım sen şeytanı merak ettin
Ben ona uymadım, genellikle o bana uydu
Ve inan uyduğuna da pişman oldu
Dün yine geldi, sanırım bu sondu
Çağırdın her gün baktın gelmiyorum
Çıkıp geldin öylemi,
Ya sen hep içimde değimliydin
Herkesin içinde nasıl oluyorsun
Valla anlamadım, anlasaydım zaten böyle olmazdım
Sen yinede hoş geldin, yüce yaradanım
Barışmaktan başka değildir maksadım
Şeytanı da çıkarmışken aradan
Gel bir kez sarılalım,
Çok konuştuğuma bakma,
Aslında çok utandım,
Söz bu gün değilse de yarın gelmeye çalışırım
Sen yinede beni affet Allah'ım

Ertuğrul Temizyürek

Senle ben ve benle sen

Akıp geçen zaman hiç durur mu?
Dost dediğin seni sırtından vurur mu?
Sonsuz okyanuslar birgün kurur mu?
Zamanı gelince neden olmasın

Üç dediğin hiç beş olur mu?
Ölüm ile hayat hiçbir olur mu?
Gelen hiç gideni unutturur mu?
Zamanı gelince neden olmasın

İ iebildiğin kadar suya kanamazsın
Sen zarif bir yaratıksın ateş dayanamazsın
Ateş içinde hiç saklayamazsın
Zamanı gelse de sen sen olamazsın
Aslın belli senin su ile oynaşamazsın

ağırılırsa seni hiç gelmem diyebilir misin?
Zorluklara göğüs germişsin
Tehlikelerden vaz geermişsin
Yorgunum artık dinleneceğim diyebilir misin?
Zamanı gelince neden olmasın

Şen alışmışsın harekete duramazsın
Ölüm geliyor deseler sana kaçmazsın
Hatta ölüme doğru koşarsın
Her adımında coşarsın
Azraile dost olup onunla yarışsın
Sen de bir gün ölümü tadacakmısın, Eray
Zamanı gelince neden olmasın

Ölüm ile hayat benim elimde
Zaman ise senin emrinde
Beni de alıştırmışsında kendine
Senden ayrılık zor cehennemde yanmaktan
Peki bir gün kurtulacakmıyım ateşte yanmaktan
Zamanı gelince neden olmasın

Ateş midir beni sana bağlayan
Cehennem midir beni korkutan
Cennet midir beni sana yakınlaştıran
Korkularım umutlarımı yenecekmi
Bu sorular bir gün bitecekmi
Azabın benden elini çekecek mi?
Zamanı gelince neden olmasın

Senin ateşin benden uzakta
Dostlarım dahil herkes tuzakta
Avcı olmuşum ben av iken
Sanma ki dostun senden uzakta
Uzaklar yakın olur mu birgün
Zamanı gelince neden olmasın

Zamanı gelince neden olmasın, dersin
Hep bir umut ile müjde vermektensin
Salmışsın beni göğe yere indirmektensin
Hayat benim elimde ölüm senin emrinde
Hayat ile ölümü ne zaman birleştireceksin
Söyle dost, ne zaman beni kendine getireceksin
Zamanı gelmedi mi zaman senin elinde
Hadi alda beni çevir kendine
Yollarımın hepsi çetrefilli
Hepsini bana sırat eyleme
Sırat köprüsünden beni geçirme
Sıratтан düşsemde beni tutmazmısın
Deme ki Zamanı gelince neden olmasın
Beni hiç bırakmadın sen yine bırakma
Dosta ayrılık yakışmaz ayrılıkla beni uğraştırma
Gideceğim bu son yolculukta beni sensiz koyma
Yine benimle olacaktısın desem?
Dermisin, Zamanı gelince neden olmasın
Biliyorum ey dost sen beni sensiz ve yarı yolda hiç koymadın
Biliyorum ki yine koymayacaksın
Ben seninleyim sende benimle olacaksın
Ve zamanı benimle durduracaksın

Ertuğrul Temizyürek

Senle ben Ve benle Sen 2

İnanmıyorlar seninle her gün konuştuğuma
Gizlice tenhalarda buluştuğuma
Yalan söylüyorsun diyorlar
Alay ediyorlar benimle
Diyorlar ki sen kimsin onunla görüşmek kim
Sen kim onu delice sevmek kim
Beni bilmiyorlar anladık da
Seni hiç mi hiç tanımıyorlar
Hadi beni neyse de
Seni de hiç bilmiyorlar
Hadi ben sıradan birisiyim de
Seni bilmemeleri garip değil mi söylesene
Seni hiç görmediklerini söylüyorlar
Ve bununlada övünüyorlar
Seni göklerde, cennette uzaklarda
Her hangi aklı gelmedik yerlerde sanıyorlar
Ve senin uzaklarda olduğunu
Ve olaylarla ilgin olmadığını savunuyorlar
Ben biliyorum ki sen bana benden daha yakınsın
Ve olayların hem içindesin hemde dışarısındasın
Bazen bir oyun kurucu gibi içerisindesin
Bazen tarafsız bir hakem gibi izlemektesin
Bazen uyarıcısın, bazen uyandırıcı
Bazende kendinden geçirip azdırıcı
Kiminin mühürlerini açıyor
Azat ediyorsun
Kiminide mühürleyip kahrediyorsun
Kimini alçaltırken bilerek
Kiminide göklere çıkarıyorsun istiyerek
Ben görmediğim bilmediğim bir Tanrıya değil
Her an gördüğüm tanıdığım bir İlahı tapıyorum
Seni görmediğini söyleyen kafirin taa kendisidir
Seni gördüğünü söyleyense inanmışların efendisidir
Ben her gün seninle konuşuyorum aracısız
Ama sen benimle konuşmuyorsun
Belkide konuşuyorsundur da
Ben seni anlamıyorumdur
Çünkü senin konuşmanda lisan'sız
Ben senin her yerde olduğunu biliyorum
Ve ona göre davranıp ona göre yaşıyorum
Ama bilesin ki ben puta tapmıyorum
Eğer ki sen yoksan işin içinde Camiler puthane
Sen yoksan eğer ki yoksun da Kabenin içinde
O zaman orada bana göre bir puthane
Ben senin girdiğin sığabildiğin her yüreğe
Onun sahibinden daha çok hürmet ediyorum
İşte budur benim için gerçek ibadethane
Ben uzaklarda aramam seni
Gitmeme görmeme gerek yok evini
İşim olmaz umurumda değil
Çizemem resmini
Bana her yerde her yüzde güzelsin

Her şeyi senin yaratmandan ötürü
Senden bir parça gibi gelmekte
Ama bilirim ki sen gerçekte
Herşeyden herkesden farklısın
Kimseyle katışıp kimseyle karışmazsın
Senin cemalini görmek için yalvaran ahmağa
Güler geçerim sadece acırım o günahkara
Ben seni sen olduğun için sevmişim
Umurumda olmaz
Neye kime nasıl benzediğin
Şeklin cemalin
Benim için özel ve güzel olan sensin
Gerisini boş vermişim koy vermişim
Ben seni gönlüme yerleştirmişim
Sende kabul etmiş gelmişsin
O zaman tüm gönüller benim nazarımda sensin
Ve o gönülleri sevmekte benim işim
Gönüle gönül vererek gönül işine girmişim
Gönül işiyle kendimden geçmişim
Bilirim ki sen gönüller içinden bir beni seçmişsin
Bu yüzden kendi gönlüme aşık olmuşum
Ve oraya o yüzden kilitler vurmuşum
Ey Tanrım sen bana değil ben sana aşık olmuşum
Bu yüzden her gece aşkınla sarhoşum
Bu yüzden kendimden geçip sana vurulmuşum
Görmezlikten gelme halimi
Bilmezlikten gelme dertlerimi
Aza sayma sevgimi
Terketme ruhumu bedenimi can evimi
Yaksanda eğer ki bir gün cehennemde beni
Aşkınla yanmadığıma sayarak
Yak yakabildiğin kadar ebediyete kadar bedenimi
Ve böylelikle arındır tertemiz et herşeyimle beni
Ama koyma istemem cennetini
Ben seni istemişim hep seni sevmişim
Bu yüzden kendimden vaz geçmişim
Al öyleyse kat bedenimi ateşe
Ve aşkınla yanmayan bana
Olsun bu işkence
Sen bilirsin
Ben seninim ne yaparsan yap
Kabulümdür her şeyin Yarab

Ertuğrul Temizyürek

Sensiz cennet

Yüzün
Bir güneş bir ay
Kaşların
Bir kalem bir yay
Dilinde
Bir ben bir Hay
Susman
Bir zulüm
Konuşman
Bir ölüm
Sensin
Yüreğimde ki
Bahçede
Solmayacak
Gülüm
Sevgin
Bir nehir
Nefretin zindan
Aşkın
Bir abıhayat bir zehir
Gülüşlerin
İnsana hayat verir
Ağlaman ise
Ölüm
Ne bitmez bir çile
Ne bitmez bir zulüm
Sen ki sevdanın
En korkusuz neferi
Seveceksen sev
Böyle bir cevheri
Sensiz hayat
Nasıl cennet olur?
Cennette yaşamak
Sensizlikse eğer
Bu hayat cehennemlik olur

Ertuğrul Temizyürek

Sensizlik

Sensizlik
Güneşin buz kesmesinden
Ayın dünyaya küsmesinden de beter
Sensizlik
Kuşların susmasından
Rüzgarın durmasından da beter
Sensizlik
Dalların kurumasından
Güllerin solmasından da beter
Sensizlik
Akrebin durması
Yelkovanın yorulması
Kuyuların kuruması gibi
Sensizlik
Başının ağrması
Burnunun kanması
Yüzünde sivilcelerin çıkması gibi
Sensizlik
Dişinin ağrması
Miğdenin sancılanması
Sol yanının ağrmasından da beter
Sensizlik
Kalbinin durması
Ruhunun uçması
Zamanın durması gibi
Sensizlik
Çocukların ağlamasından
Eşeklerin anırmamasından
Sineklerin ısırmasından da beter
sensizlik
Çölde susuz kalmaktan
Dünyada çocuk kalmaktan
Cehennemde yanmaktan da beter
Sensizlik
Seni sensiz yaşamaktan
Kafamı duvarlara vurmaktan
Ağlayıp zırlamaktan
Çıldırırmaktan da beter
Sensizlik
Anladım ki; Uyuyup uyanamamaktan
Uyanıp uyuyamamaktan
Konuşup susamamaktan
Susup konuşamamaktan da beter
Sensizlik
Bildim sensizlik sonsuzluk gibi
Bitmeyen çile gibi
Cehennemde yanmak gibi
Anla işte sensizlik, bensizlik
Bensizlik, sensizlik gibi

Ertuğrul Temizyürek

Sessizlik

Dinle ıssız kuytuların iniltilerini
Ve bakıp iç geçir ay ışığındaki silüetlere

Ruhunu bırak kendini teselli etsin
Sakin ol da biraz yüreğin kendine gelsin
Kapat artık gözlerini boş ver
O neyi görmek isterse öyle görsün
Dinle gecenin sessizliğindeki sesleri
Dinle ki için yavaş yavaş ürpersin

Tut azıcık nefesini
Su koy azıcık yüreğine de demlensin
Sakin ol yavru kuş
Bedenin ruhuna yetişsin

Ay ve güneş sanki kardeş
Belki kardeş değil belki sevgili
Nerden bileceksin kim, kim
Kim kimin kim kiminki

Ses verenlere sakın ses verme
Sır verenlere de sakın sırrını söyleme
Gölgenden dahi şüphe et
Gölgene dahi güvenme

Uyut kendini ama sakın uyuma
Kendini kendinden sakın koruma
Ve sen geceleri sadece dinle
Ses veren kendini ele verir
Sen ne ses ver nede bir nefes
Sadece izle, izle ki
Seçilsin hizaya gelsin herkes

Sıkılınca için derin bir nefes al
Ve içinden en güzel iki olayı say
Hayal et güzelliklerini
Öyle ki ölüm bile gelince yanına
Oda izlesin seninle hayali
Ve geçip gitsin kendinden
Unutsun sana ne diye geldiğini

Gece ve gündüz yıldızlar ve ay
Artık senin olsun hepsi
İstediğin kadar bak istediğin kadar say
Ben nefesimi tutuyorum
Sessizlik çok güzelmiş
Sessizliği dinliyorum
Sen;
Beni ister uyudu
İstersen öldü say

Ertuğrul Temizyürek

Sevda, çağırđı beni, kollarına

Sevda, çağırđı beni, kollarına
Koşarak düştüm, yollarına
Kader tuzaklar kurmuş, oysa
İhanetleri yatırmış, pusuya
Yalanları gezdirmiş, el ele kol kola
Gelirim sevdam, sen merak etme
Sen yeter ki bekle beni,
Yeter ki bil, geleceğimi

Uzattımda ellerimi, tutmadı,
Sonsuza dek seveceğim dedim, inanmadı
Ben gözü kara deliydim, o ise bir korkaktı
Kumlara soktu da başını, çıkarmadı
Kimseyi istemedi yanına,
Korkularıyla baş başa kaldı

Sevdam bürünmüşte karalara
Nedense küsmüş, darılmış bana
Ne küsersin bana, ben mi dedim
Girme bu yüreğe
Ben benim olmayanı sevdim,
Gel senin olsun bu yürek dedim de, almadı
Sevdam ona da bana da kalmadı
Sana da anlatırdım sevdamı, dinleyebilseydin
Hiç bırakmazdın beni, sonsuza dek severdin, anlayabilseydin
Çekip gitmek korkaklara yaraşırđı
Ben kaldım, savaştayım, bir adım geriye atmadım
Senle ya da sensiz bu savaştayım...

Sevdam, hani çağırmıştın ya beni kollarına
Bende düşmüştüm ya koşarak yollarına
Merak etme, geleceğim, olsa da ihanetler pusuda
Yaralarımı sarar da gelirim,
Gözyaşları mı silerde gelirim
Merak etme sevdam, geliyorum
Gözün yollarda olsun, kulağın kapıda
Açık olsun kolların, geliyorum, sevda....

Ertuğrul Temizyürek

Sevdiceğim 1

İsmin işlenmiş oyadır kalbimde
Madem girdin dur çıkma kal kalbimde
Ama sen sevmezsin hapsi
Kapıları açık bıraksam da sen yinede gitme
Seviyorum demesem de söyleyemesem de
Sen yinede bil sevdiğimi o sebeple gitme
Ne dersen de çekerim vallahi sineye
Ama gitme lafını sevmiyorum
Onu bana sakın söyleme
Onu çekemem sineye
Kolay ağlamam ama ağlarsam eğer
Bil ki beni bir sen ağlatırsın
Ağlamam dersem yalan olur
İnanma bana ağlarım
Yüreğimi dağlarım dersem inanma
Kanayan yarayla yaşamaya çalışırım
Sanma ki senden başkasını ararım
Aramam
Ben bu hatayı bir kez yaparım
Senin yerine kimseyi koymam koyamam
Seni sensizde yaşarım be balım
Senden sonrasına kalbim taşır
Sen ölmedin ölmeyeceksin de bu yürekte
Ama bilesin ki o taş benim mezarımdır
O taş benim sabır taşımdır
O taş benim aşkımın son hatırasıdır
Gidersen ruhumu da almış olacaksın
O saatten sonra ruhsuz yaşar mı olacağım
Zamanım senle güzel geçecekti
Sensiz zaman işkencecilerin elinde olacaktır
Bilesin bu ruh senin
Bu yürek senin
Belki ben yabancı ellerdeyim
Ama bil ki o eller hayalimde hep senin...
Ve sen okşamadıkça saçlarımı
Söylemedikçe o güzel sözlerini
Ben artık neyim
Söyleyeyim
İşte o zaman ben koskoca bir hiçim

Ertuğrul Temizyürek

Sevdim sadece

Dikkat et
Değer attığın taşlar
Çok manalı attığın bakışlar
İlmek, ilmek yüreğime işlediğin nakışlar
Ne eskir ne kirlenir
Ruhuma döşediğin parke taşlar

Ben kıyamam incitip üzmeye
Sen yorulmazsın kırıp dökmeye
Ne anlarsın ki eskileri sökmeye
Ben ki saklamışım mektupları
Sen ki bulup yakarsın orta yerde
Hem de gündüz gözüne
Vurursun her şeyi yüzüme
Bari gündüz gözüne söyleme
Saklayamam ki artık
Kanayan yaralarımı
Ondanda vaz geçtim güzelim
Tutamam akarda akar
Kahredici gözyaşları

Bilemedim sevmek mi zor
Yoksa sevmek mi?
Sevene sordum sevmek dedi
Sevilene sordum sevmek dedi
Ya ben gibi
Sevip de sevmeyene ne demeli

Kimi dedi inkar etmeli
Kimi dedi önünde diz çökmeli
Kimi vaz geçmeli dedi
Kimi dedi canından çok sevmeli

Sevmekte sorun yok önemli mi sevmek
Kendinden geçip delirmek
Aşkın ateşinde pişmek
Önemli mi değil mi?
Sevdanın içinden geçmek

Sustum, anlamadı
Söyledim anlamadı
Ne kendi inandı
Ne de inandırdı
Bıraktı beni orta yerde

Yandım, yanmadın dedi
Sevdim sevmedin dedi
Ağladım güldü
Dedi, ne ağlarsın kız gibi
Yaşadım inanmadı
Dedi ruh gibi
Ölsem de inanmaz

Der gördüm
Sanki nefes alır gibi

Ne derse desin
Ben sevdim sadece
Ağladım bazen insanlığımdan
Ama asla vaz geçmedim aşkımdan
Ölmek mi yoksa yaşamak mı önemli
Bilemedim sevgili
Bildiğim tek şey
Seni her şeyden çok sevdiğimdi

Ertuğrul Temizyürek

Sever bu Millet Kahpeleri

Sever bu millet kahpeleri
Ondan değil midir?
Koynuna alıp yatar
Besleyip okşar
Yanından ayırmaz
Aldatılsa inanmaz
Sirtından hançerlense
Aldırmaz

Sever bu millet kahpeleri
Oyunlarına alkış tutar
Oynaşmalarına göz yumar
Hele kafası çakır keyifse
Düşmanıya göbek atsa
İkişini bir oynattım diye
Neşesinden yanına varılmaz

Sever bu millet kahpeleri
Ondandır işini bitirince
Arkasına dönüp yatar
Ne yapıyor bu kahpe diye
Ardına bir daha bakmaz

Yanından ayırmaz
Mezesinden yese sakınmaz
Gözünü çıkarmaya çalışsa
Cilveleniyor sanır aldırmaz

Ama çok kahpelik yaparsa
Koynuna almaz
Sitmez ama sabaha da bırakmaz
Ne kadar severse sevsin kahpeyi
Gözüne geldim mi bir kere
Ağlamasına kanmaz
Öldürmez öldürmeye kıyamaz
Ortalığa düşürmez
Çünkü şanına yakışmaz
Ona öyle bir ders verir ki
Eceliyle ölmese bile
Bir daha asla kahpelik yapamaz

Eğer ki bir kere kahpeliğe dur derse
Benim milletim

Ertuğrul Temizyürek

Sevgili

Unuttu gitti beni
Bırakıp gittiği gibi
Oysaki ben sevgili
Bir yastıkta uyurmuşuz gibi
Düşlerim hep seni

Derim ben hep kendime
Kapat canım gözlerini
Sanki kollarıma almış gibi
Hayal ederim hep seni

Utanıyormuş gibi
Kızarır yanaklarım
Açınca gözlerimi
Hüsrana uğrarım

Ne zaman çeksem perdeleri
İzlerim aynı hayalleri
Yıllar geçti de belki
Sen geçmedin sevgili

Yüreğimi aldın gittin
Neden bıraktın gözlerimi
Bir sözüme kızdın gittin de
Neden tutmadın sözlerini

Benim varlığım sendin
Yokluğunsa cehennemim
Seni öyle sevdim ki sevgili
Yangınlara ben gülerek gittim

Ertuğrul Temizyürek

SEVGİLİ uyus aşkım

Yağan karın altında gezelim mi seninle
Cevabın hayır ise bakma o zaman gözlerime
Senin konuşman ölüm
Susman ise bana ayrı bir zulüm
Kim der ki sevgiliyiz seninle

Söyle bakalım küstük mü yine
Küslükler barışıklıklarla kaynaştı da
Bir senle ben anlaşılamadık kaynaşamadık
Sussam kızılıyorsun konuşsam kızılıyorsun
Alışmışsın da sen hep yan çiziliyorsun
Saatler bana inat bana küs
İyiyken senle çabucak geçiyor
Aramız kötüyken sanki yokuş çıkıyor
Sen sigaranı içe dur ben hemen geliyorum
Vallahî ayık kafayla hiç çekilmiyorsun
İki kadeh atayım belki kendime gelirim
Yoksa bu gidişle kafayı yerim
Senin hislerinde belki aynıdır benimle
Gel iki kadeh at sende
Anlaşılan sende beni çekemiyorsun
Bu yolda ne biçim böyle
Bitmedi gitti brezilya dizileri gibi
Hayırlısıyla bir gitseydik evlerimize
Bana diyorsun da sen sanki daha mı iyisin
Sende iki güzel kelimeyi derleyemiyorsun
Yine ettin hayallerimin içine
Oysaki bir haftadır sana diyeceklerimi
Ezberliyordum
Zor kadınsın vesselam
Hadi ben kolay erkek olayım
Elini sallasan elli değil
Elli bin kişi gelir
Yalan değil gerçek diyorum
Yemin ederim ki dalga geçmiyorum
Şimdi de gülmeme takma
Alay ettiğimden değil
Sinirimden gülüyorum
Gerçi bana demişlerdi sen yanlış yoldasın
Kadınlar gülen erkekleri değil
Ağlayan erkekleri severler diye
Beni değil de sevgilim
Sen benim anamı ağlattın
Şimdi kesin evde ağlıyordur
Ağlamaktan bir gün kör olacak kadın
Tamam, işte geldik sayılır
Bir köşe daha dönünce
Caddeler senin olacak
Sokaklarda benim
Ama bitmeyecek galiba
Benim eziyetim
Unuttuklarını aklına getirince evde

Telefonda söylersin rahatça
İçindekileri dökersin yine
İçindekileri dökmekten
Bir gün hiç bir şey kalmayacak sende
Bu gidişle
Kurban olduğum kar soğuşu
İçine düşen bile bir zaman sonra ısınıyor
Ben ne talihsiz adamım ki
Seninle oldukça ben hep üşüyorum
Soğudukça soğuyor hislerim
Buzdolabından çıkmış sebze gibi oluyor sevgim
Neyse bir birimizi kırmadan geldik evimize
Sana iyi geceler sevgilim
Ben yine uykusuzum bu gece

Ertuğrul Temizyürek

Sevgim

Sevgim, resim değildir çizemezsin
Yazı değildir yazamazsın
Kalem değildir tutamazsın
Kelime değildir konuşamazsın
Ateş değildir yakamazsın
Sevgim, kuş değildir uçuramazsın
Çiçek değildir kökleyemezsin
Meyva değildir taşıyamazsın
Sevgim, su değildir içemezsin
Yemek değildir yiyemezsin
Elbise değildir giyemezsin
Saklayamazsın yüreğinde
Hapsedemezsin ruhunda
Sen ne kadar aşk desende
Aşla koyamazsın adını
Öyle bir histir ki bilemezsin
Nasıl bir şey anlat desende anlatamam
Bilmediğın şeyi yaşayamaz,
Yaşamadığını da bilemezsin
Öyle bir duygu ki anlatılmaz
Sadece yaşamakla anlayabilirsin....

Ertuğrul Temizyürek

Sevginin ödöncü olmaz

Sevginin ödöncü olmaz
Sevgiyle beslenen çiçek solmaz
Ne kadar korkarsan kork canım
Kaderden kaçılmaz

Kaderde varsa sevmek
Sende seversin
İster bilerek istersen bilmeyerek
Kader ağlarını örecekse, örer
Sende takılırsın bilmeyerek
Belki görerek belki de görmeyerek

Her şeyin bir bedeli vardır
Ama sevginin bedeli olmaz
Ben seni sevdim
Sende beni sev diyemezsin
Kimi sevdiğini bilirsin
Ama sevildiğini belki bilemezsin

Belki gizlice izler seni bir çift göz
Kıskanırsın sevdiğini
Bakarsın ardından gizlice
Ama bilemezsin ki
Belki ardından ağlayanın vardır gizlice

Sevmek masumluktur
Temizce bir duygudur sadece
Sevginin ödöncü olmaz
Sevginin bedeli olmaz
Eğer ki olur diyorsan
Bunu üzümlere ödüyorsan
Yüreğini yaslara bürüyorsan
Sen kendini düşünüyorsun
Sevmek karşındakini düşünmektir, bilene
Sevmeyi bilmiyorsan, susmalısın
Ödünç toplama işini bırakmalısın
Kimleri sevdiğini biliyorsan eğer
Gidip sevgini geri almalısın
Git topla sevgini verdiklerinden
Ödünç sevdalarından bir yastık yap kendine
Sımsıkı sarılıp yatarsın
Biriktir sakla bir köşede
Bir gün zamanı gelince harcarsın
Birde kendini aşık sanırsın
Bir sıcak yüreğe kendini satarsın
Her gün ayrı bir yüreğe saklan
Her gün birisine ver ödöncünü
Zamanı gelince ödesin diyetini sevilen
Ardından gülönlere aldırma
Sen zaten biliyorsun ne durumlara düştüğünü
Koş git topla ödöncünü
Sevginin ödöncü olmaz

Olur diyorsan belki olur
O zaman senden de insan olmaz

Ertuğrul Temizyürek

Sevmek buysa

Unutmamaya değil de unutmaya alışıyorsan
Her köşe başında benden kaıyorsan
Ve bunun adına sevmek diyorsan
Sevmek buysa eğer,
O zaman ölmek daha da güzel

Bakişlarımı bakişlarımdan kaırıyorsan
Adımı her duyuyunda yüzünü buruşturuyorsan
Keşke hiç tanımasaydım diye ağlıyorsan
Yüreğinden söküp atmak için uğraşıyorsan
Ve bunun adına sevmek diyorsan
Sevmek buysa eğer,
O zaman ölmek daha da güzel

Biz karşılık istemeden sevdik
Asla sev beni seveyim seni demedik
Keş kelerimiz olmadı hiçbir zaman
Ritim tutmuş yüreğimize yandaş aramadık
Elimize boya alıp sevdamızı karalara boyamadık
Ne hissettiyseک yaşadık, sevdik sadece
Ve ktde olsa anılarımız, acıda verse yaşadıklarımız
Asla unutmaya çalışmadık
Pişmanlığımız sevmekten olmadı, hele sevilmemekten asla
Sadece zldk hak etmediğimiz laflara
Ve biz boya alıp ta ellerimize
Yazmadık isimleri, her köşe başına
Kazımadık sıralara ve de masallara
Sevilmek için sevmedik
Ama bil ki,
Eğer, karşılıklıysa sevmek
O zaman ölmeye ne gerek...
Sevmek demek yaşamak demek

Ertuğrul Temizyürek

SEVMENİN ZAMANI olmaz...1

Sesin sesime cevap verir
Nefeslerin nefeslerime
Gözlerim bakarken gözlerine
Ellerim bırakmaz yapışır ellerine
Sevgiyle sarılır bedenim bedenime
İki kırık kalpten bir kalp oluşur
Aşk yeniden girer yüreğimize

O zaman bir anlamı olur
Doğan ve batan güneşin
Farkına varılır uçan kuşların
Gökyüzündeki yıldızların
Çekilebilir olur artık
Tüm şımarıklığıyla çocukların
Anlamı kalmaz artık
Çocukça yapılan hırçınlıkların

Susmanın zamanıdır şimdi
Kapatıp gözleri hayal edilir sevgili
Sevgili, ya şimdi gelir ya da şimdiden de yakın belki

Ertuğrul Temizyürek

Sevmiyorum böyle

Hadi bakalım
Söyle aklındakileri
Aklın yine neye takıldı
Kiminle ne zaman
Nerede kaldı
Hani bu gün benleydin
Bak bana ruhsuz gelmişsin
Ben bunu saymıyorum
Çünkü saymayı bilmiyorum
Söyle bu kaçınıcı

Ruhun bana küs mü?
Neden bana gelmek istemiyor
Bir sorsana
Ben soramam
Çünkü küs birisiyle
Konuşamam
Bedenin benimle
Ruhun kiminle
Aklın nerede
Tamam sormuyorum
Ben şimdi susuyorum
Sen senden olanları
Toparlayınca
Bana haber ver
Belki o zaman
Neşemde gelir yerine

Ama ben sevmiyorum böyle
Suskunluk bana yalnızlıktır
Ve yalnızlık deyince aklıma
Sensizlik gelmektedir
Seninle sensizliği
Seninle yalnızlığı
S E V M İ Y O R U M

Seninle her şey güzel ama
Ruhsuz bir sevgili
İ S T E M İ Y O R U M

Benim her zerrem seninle
Hele bir bak olmasın
Neler yaparım ben o zerrelerime
Benim aklım bende değil sende
Yüreğim bak ellerinde
Ruhum bak duruyor yanında
Biz tastamam buradayız
Ya seninkiler nerede
Biz ruhsuz bedenleri sevseydik
Mezarlıklarda geceler
Ölülerle sevişirdik

Seninle her an özel ve güzel
Ama sen tastamam olunca
Sen yarım yamalak gelince
Tadı kalmıyor hiçbir şeyin
Ve sadece siyah beyaz oluyor her şey
Kayboluyor tüm renklerin
Ve ben sen varken
Renksizlikleri
Sessizlikleri
İçtensizlikleri
Ve iki kişilik yalnızlıkları
Sevmiyorum
Ben akli başında
Yüreği yerinde
Ruhu bedeninde
Ve her şeyiyle benimle olan
BİR SEVGİLİ İSTİYORUM

Ertuğrul Temizyürek

Sittirme Doğruları

Ey onun bunun ve şunun çocuğu
Niye yazdın doğruyu
Senin ananı doğrucu Mahmut mu öptü
Doğrular bizim neyimize
Yalanlara alışmıştık
Yetiyordu hepimize
Ortaliğı karıştırıyorsun
Bak durduk yerde
Olmadı ki ama
Olmaz işte böyle mama
Sen ondan daha iyimi biliyorsun
Ne diye tutanak falan diyorsun
Uan kerhanecin oğlu
Pek iyi görmüyorum senin sonunu
Sen ya susacaksın
Ya da neyi diyorlarsa onu yazacaksın
Bak işte duracak akan kan
Eğer durmaz ise suçlu sensin
O zamanda diyet ödeyeceksin
Koş yetiş çabuk
Daha Kızılaya dört ünite kan vereceksin
Bak sarı lirayı sürdürler tedavüle
Ortalarda geziniyor "bebeyi şaibe"
Akıllı ol bak
Birde sana kulp bulup
Teneke bağlarsa götüne
İmralıdaki boşluğu doldurursun
İyi düşün iyi taşın ona göre
Senki habercisin
Haberini yap
Güzel süslü başlıklar at
Gazeteni sat
Millet halinden memnun
Alışmış yalanlara
Elinden alırsan
Nasıl kalır hayatta
Anlaşıldı sen kanı bozüksun
Bu milletin kaderiyle oynuyorsun
Doğruları yazıp uyandıracaksın kerizleri
Sonra bir birimize düşüreceksin bizleri
Oysa ki biz yalanlarla mutluyduk
Ve yarınlardan da umutluyduk
Nede güzel hayaller kuruyorduk
Sen şimdi durduk yerde
Doğruları söylemekle
Kan doğradın ekmeğimize
Eğer ki alırsan elimizden yalanları
Söyle biz nasıl avutacağız
Bu iyi aile çocuklarını
Yalan bizim herşeyimiz
Alma sakın elimizden
Ne istiyorsan verimiz

Yeter ki gitmesin
Düşmesin dilimizden
Biz ki çok yollar kat ettik
Bu yalanlarla
Başa dönemeyiz şimdi
Salakça doğrularla
Yola devam etmeliyiz
Durmak yok
Sen o haberleri al da
Anayın cebine sok
Sus ulan sus konuşma
Korkma sıra gelmez sana
Sen sustukça
Yok devam edersen böyle ahmakça
Çabuk sıra gelir sana sen böyle konuştuğça
Doğrular sadece şeyimiz
Yalanlar bizim herşeyimiz

ha bunu bilesin

Ertuğrul Temizyürek

Sizler Türkleri tanıyamamışsınız

Durmanın
Yılmanın
Bıkıp usanmanın
Vakti değildir şimdi
Belki susmanın
Belki diş gıcırdatmanın
Belki de güç toplamanın
Vaktidir şimdi
Her dönem olmuştur
Ayrılanlar
Ağlayanlar
Zırlayanlar
Kaçanlar
Ve hatta
İftira atanlar
Biz yanmanın
Yıkılmanın
Vıran olmuşların
Ölenlerin
Yitenlerin
Geride kalıp
Kaybolanların
Peşinden koşanlardan değiliz
Biz ki bir milletin
Kaderini tayin edip
O kaderde her daim
Yaşamak ve yaşatmak için
Ant içenlerdeniz
Bir gün olsun
Umutsuzluğa kapılmamış
Ölenlerin ardından yas tutmamış
Kanlarını yerde bırakmamış
İntikamını yarım koymamış
Kapanmayan hesapları kapatmamış
Bir milletin evlatlarıyız
Bizler için her ölüm bir doğum
Her doğum bir ölümdür
Her mutlu anımızda bir acıyı
Her acımızda mutlu bir anı
Her doğumda bir ölümü
Her ölümdede ise kutlu bir doğumu
Yaşayanlardan
Tadanelerden
Vatan ve millet aşkı ile
Yanıp tutuşanlardanız
Bizim bağrımızda
Korku kuşu yuva yapamaz
Hiçbir güç yoktur ki
Bizi ülkümüzden caydıramaz
Sizler ki yanılmışsınız
Biz Türkleri daha tanıyamamışsınız
Her bir Türk ayrı bir millet

Her birisi ayrı bir devlet
Ve bir ülküde birleştikleri vakit
Mutlak ve emsalsiz bir güçtür
Bizde olmaz ihanet
Bizde olmaz mazlumu ezmek
Unutmayın
Sadece bizdedir şefkat ve merhamet
Çünkü biz canın ve kanın
Tüm insani değerlerin
Kıymetini bilenleriz
Hiçbir zaman zalime yol vermemişiz
Vermeyeceğiz de
Hiçbir zaman
Ne birilerini ezdik
Nede birilerince ezildik
Biz her daim gittiğimiz yerde
Sevdik ve sevildik
Hakkın olmadığı yerde hak
Halkın olmadığı yerde halklar yarattık
Ve Tanrının kudreti ile
Dört bir yanda adalet meşalesini yaktık
Ne söndük ne söndürüldük
Ne süründürdük nede süründürüldük
Ancak zalimleri sürdük
Onların kanını döktük
Bizim davamız varlık davası değildir
Bizim davamız Hakkın davasıdır
Zalime karşı
Mazlumu savunma davasıdır
Siz daha Türkleri tanıyamamışsınız
Bizde kin ve nefret olmaz
Üstümüze kanla geleni biz
Kendi kanlarında boğarız
Ama sonra
Açtığımız yaraları çabucak sararız
Bir çocuk masumiyetiyle
Her şeyi unutup
Tekrar kaldığımız yerden başlarız
Evet, bizler birer savaşçıyız
Her birimiz birer ölümlü ölümsüzlerdeniz
Ama hiçbir zaman
Zalimlerden olmadık
Ve asla zalimlerle birlik de değiliz
Siz bizi asla tanıyamamışsınız
Asla da tanıyamayacaksınız
Bizler Tanrının överek
Ve övünerek yarattıklarındanız
Bizim için övünç kaynağı
Milletimiz
Ve her daim var olan ve olacak olan
Devletimiz
Ve sonsuzlukta yankılanacak olan

İnsani değerler için
Ölüme koşarak gitmemizdir
Bizler ki milletleri toparlayan
Hepsini bir arada kardeşçe yaşatan
Ekmeğini suyunu canını paylaşan
Emsalsiz bir milletiz
Belki dünya yıkılır
Belki bir gün kıyamet kopar, ama
Bu dünyada ve diğerinde
Her yerde ve tüm âlemler de
Türkün adı var olacaktır
Ve herkes duyacaktır
Çünkü insanlık demek Türklük demek
Türklük demek de İnsanlık demektir
Bunu da sizler
İsteseniz de istemeseniz de
Bir gün kabul edecek
Ve pişmanlıklar içinde anlayacaksınız

Ertuğrul Temizyürek

Son bir günah

Senle yada sensiz benle yada bensiz
Dönecek bu dünya olsak ta çaresiz
Çarkı felek misin kaderimi çizen misin
Bir birimize mahkum değiliz ki
İstedığımız zaman çeker gideriz

Kimse çekmez kimsenin günahını
Kimse vermez kimseye sevabını
Varsan gitsen ateş yoktur cehennemde
Herkes kendi ateşini taşır yüreğinde

Alacaklarını al bırakacaklarını sal gitsin
Madem bu bir acı sen git nöbetler bana gelsin
Çektiğin dertler bendense bırak gitsin
Ben benle kalanlara alışırım,çekerim
Seni mutlu göreyim yeter sevgilim

Birbirimize kıyamazsak
Ya hiç ayrılamazsak diye korkarsan,sevgilim
Gel son bir günah daha işleyelim
Duygularımızı öldürüp toprağa gömelim
Eğer toprağada sığmazsa kalbimize gömelim
Nasıl biliyorsak öyle bilelim, öyle sevelim

Gel son bir günah daha işleyelim
Sevgimizi sevgimizle boğalım
Böyle mutlu olmaya çalışalım,
Ve son noktayı mezar taşıyla koyalım...

Ertuğrul Temizyürek

Söyle peşindeki Salağa

Benim yerim iyi sen merak etme
Ben kuyuların en dibinde
Dehlizlerin bir yerinde
Derinlerin daha da derinliklerimdeyim
Sırlar benimle sır olur
Ben varsam sır olur
Ben yoksam sırlarda yok olur
Beni arayan bulamaz
Çok bulmak isterse
O'da yollarda kaybolur
Ben bilinmeyenlerin en bilinmeyeni
Gizemlerin en gizemlisi
Varlık âleminin en yok köşesindeyim
Varlıklar benimle yol olur
Yokluklar benimle var olur
Tüm yollar benimle kesişerek
Ya devam eder ya son bulur
Beni merak etme sen

Sen ise;
Ha akan bir ırmaksın
Ha toprağa ekilip tutmayan bir fidan
Seni eken ha sulamış hiç durmadan
Ha gübrelemiş dibin tutmadan
Sen daha güneş görmeden
Kuruyacaksın ey fidan
Adına ne derlerse desinler
Sen bir odunsun
Ve nasıl sevilirsen sevil
Bir gün bir oduncuya kurban olursun
Sanma ki çile doldurursun
Ya seni bir güzel yontarlar
Ya da bir güzel oyarlar
Kim bilir içine neler neleri
Kimleri nasıl sırayla koyarlar
Ha kan kırmızısına boyamışlar seni
Ha gök mavisıyla süslemişler
Rengin mavi olunca
Birileri arkanda durunca
Boy atıp kavak gibi uzayınca
Kendini bir şey mi sandın?
Ne sanırsan san
Senin adın küçük bir fidan
Ve ne kadar büyüsen büyü
Odun odunsun ulan
Bak;
Sende bağlısın toprağa
İhanetin unutulur sanma
Kayar giderse toprağın heyelanda
Sanma ki kurtulursun o arada
Ve söyle bana bu arada
Sen kılavuz musun ey karga

Söyle peşine düşüp de gelen salağa
"Gittiğin yol yol değil
Koşarak gidiyormuşsun" de
Bok çukuruna

Ertuğrul Temizyürek

Söyleyemem Sana gerçekleri

Öfkelenme bir tanem
Ay yüzlüm öfkelenme
Suskunluğum
Suçluluğumdan değil
Ne olur bir kere dinle

Sırda yok aramızda
Güvensizlikte
Şen özelsin
Öylede kalmalısın bence

Söyleyemem sana
Sen dâhil hiç kimse bilmiyor,
Sen hiç kimse değilsin
Ama yaşadıklarımı ve yaptıklarımı
Bir Allah biliyor birde birkaç seçkin, gerçekte

Senden kaçışımdan değil
Kendimden kaçıyorum geceleri
Biliyorum çeksem de üstüme
Tüm öfke ve nefretlerini
Yinede söyleyemem sana gerçekleri

Ağlama, ben seni ağlatmak için
Üzmek için sevmedim
Madem bunca sene bilmedin
Hiçbir şey sezmedin
Yine bilmezlikten gel
Görmezlikten gel
Bilmemek erdemdir gerçekte
Çoğu kez bilmek iyi gelmez bünyeye

Ağlama, gözyaşlarının ardına sığınma
Ağlayarak, yüreğimi kanatarak
Beni konuşturabileceğini sanma
Benimkisi ne bir yemin
Nede bir kula verilmiş söz
Sadece benim görebildiğim bir göz
Ve benim duyabildiğim birkaç söz
Gerisi belki hayal belki yalan
Söyleyebilseydim sana söylerdim
Ama söylesem de zaten sende inanman
Ve dersin ki bana "hadi gerçekleri söyle
Bu anlattıklarının hepsi palavra
Hepsi koca bir yalan"

Gideceksen git
Hiçbir şey değerli değil senden
Benim vazgeçemediklerimin arasındasın
Ama ne yaparsan yap
En başta olamazsın
Benim tercihlerim yapıldı

Ve bundan değil pişmanlığım
Pişmanlığım sensin
Ve bunları senden saklama uğraşım

Şaşarım, hangi kadın senin yerini alacakmış
Hangi kadın o saatte beni
Senin sıcaklığından ayıracakmış
Hangi kollar o kişiye sarılacakmış

Beni görmüşler, öylemi?
O zaman o gören gözler kör olacak
Ve o diller koparılacak
Boş bir tehdit değil bu söylediklerim
Hakkın yalancılara vereceği bir ceza bu sadece
Ve ben sadece izleyeceğim
Ve elimden gelen hiçbir şeyde olmayacak

Çok konuştum
Söylememem gerekenleri söyledim
Konuşma sebepimde
Açıklama yapmak için değil
Bunca yılın verdiği suskunluktan sadece
Aslında anlatılacak çok şey var
Ama anlatamam
Atılacak çok şey var hayatımdan
Ama atamam
Susabilirim bu benim için çok kolay
Ama ölsem de öldürülsem de konuşamam
Konuşmayı anlatmayı çok istediğim halde

Susmam erdemdir konuşmam ise olay
Yer yarılar, gök kubbe üstümüze çöker
Korkum ölmekten değil
Ölsem kurtuluş bu her şey biter
Ama konuşursam vallahi
Yaratıcı bile bana kızıp söver

Ay yüzlüm ben kendimi savunmuyorum
Keşke ağlatmasaydım seni
Mesele senin üzülüp ağlamansa
İnan ben de kına yakmıyorum

Beni kimse zorla getirmiyor sana
Gittiğim gibi geliyorum
Gittiğim yerde ne bir kadın var
Nede bir sevgilim
Sadece beni bekleyen birkaç seçkin
Ve nerde buluşacağımızı bilmediğim ecelim
İşte budur sana söyleyebileceklerim
İstersen ağla, istersen git
Ben diyebileceklerimi dedim
Artık karar senin sen bilirsin

Ertuğrul Temizyürek

sözünü TUT Sevgili

Hani sözümüz vardı
Tutacaktık
Kurallarımız vardı
Uyacaktık
Ne olursa olsun
Birlikte olacaktık
Şimdi nerden çıktı bu ayrılık

Hani nerde o sözler?
Hani nerde
O bana bakması gereken gözler
Hani birlikte çarpacaktı yürekler
Sen bende ben sende olacaktım
Sen beni ben seni saklayacaktım
Bu işte bir yanlışlık var
Ya ben seni yeterince sevemedim
Ya sen benden umudunu kestin
Bilmiyorum belki de suç senin
Sen ya beni sevmedin
Ya da kendini yeterince bana sevdiremedin
Bilmiyorum
Hani küssek bile hemen barışacaktık
Çocuklar gibi kaynaşacaktık
Ben unutsam da seni
Sen beni unutmayacaktın
Suçlusun sevgili
Sözlerini hiç
Tutmuyorsun
Beni görüyorsun
Ama görmezlikten geliyorsun
Sevmedin diyorsan bana
O zaman sen beni sev delice
Ve kendini sevdire bağla kendine
Kıskanıyorsan eğer ki
Sanmıyorum
Gözlerimi çevir kendine
Senden başkasını gördürme
Gerekirse kapat ellerinle
Yapmıyorsun
Ne kalbini bana açtın
Ne de gönlünü
Hani ben bir adım atsam
Sen bana koşacaktın
Koşmuyorsun
Sevgini yüreğime
Koymuyorsun
Susuyorsun
Ateşini koy
Sevgini koy yüreğime
Dayanamazsam ağlarsam
Acıma halime
Yaktıkça yak beni sevginle

Ben senin aşkını tatmak
Senin olmak istiyorum
Kaçyorsun
Ve her kaçışında
Beni suçluyorsun
Sevmek bu mu?
Bilmiyorum
Sözlerini unutuyorsun
Ben sözümü tutuyorum
Her defasında sana dönüyorum
İstesem de istemesem de
Yine sana döneceğim
Bilmiyor musun?
Demek ki
Ben sözümü tutuyorum
Anlaşılan o ki
Ben seni seviyorum ama
Sen beni yeterince sevmiyorsun
Yanılıyor muyum?
Seviyorsan sevdiğini göster
Bir kerede olsa sevdiğimi bileyim
Yok, sevmiyorum diyorsan
Ufacıkta olsa bir umut ver
Sevebilirim de
En azından bu umutla
Uğrunda ölmek istiyorum
Biliyor musun?
Kabul etmesen de
Sessiz kalsan da
Aslında sende beni seviyorsun
Ne kadar seviyorsun
Bilmiyorum
Ama bu dünyada sevgini pek göremedim
Bakalım bu iş ne olur
Belki mahşerde diyorum
Sevgini o zaman görür müyüm?
İnşallah diyorum

Ertuğrul Temizyürek

Sus bakalım

Demek susuyorsun
Sus bakalım
Bakacağız suskunluğun nereye kadar
İçimden bir ses
Bana küstüğünü söylüyor
Küs bakalım
Göreceğiz küslüğün nereye kadar?
Susmak senin değil
Aslında benim hakkımdı
Şen benim elimden hakkımı aldın
İşte hepsi o kadar
Susma desem de susacaksın, biliyorum
Suskunluğun suskunluğum olacak
Vakit dolana kadar
Yemin ederim ki
Böylece bekliyorum

Ertuğrul Temizyürek

Süheyla

Çatma kaşlarını
Öyle mahzunca da bakma
Birlikte işlemedik mi biz bu günahı
Öyleyse niye ben çekiyorum cezasını
Benim amacım yuva yıkmak mı
Yoksa size kavuşmak mı
Yıllarca hasretinizle yaşamak kolay mı

Ben öyle eller gibi olamam ki
Uzaklardan bakamam ki
Ben sensiz yapamam ki
Anlat ki gerçekleri çıksın her şey açığa
Sen kimden korkarsın ki
Düşman olan olsun bana

Artık dayanamıyorum
Beni isyanlara zorlama
Gözlerimi her kırışımda
Hayaliniz geliyor karşıma
Elerimi uzattıkça
Kayboluyorsunuz SÜHEYLA

Bana her bakışında
Saçlarını okşayışında
Kucağıma atlayışında
İçim nasıl titrer bilir misin
İsyan eden duyguları bastırmak kolay mı
Sen nerden bileceksin

Sanki o bilmiyor mu
Gerçekleri görmüyor mu
Diller mi tutuldu, gözler mi kör oldu
Söyle herkes neden susuyor; SÜHEYLA
Artık dayanamıyorum
Beni isyanlara zorlama
Anlat ki gerçekleri
Çıksın her şey açığa
Sen kimsen korkarsın ki
Düşman olan olsun bana
Ben canımı koymuşum uğruna; SÜHEYLA.....

Ertuğrul Temizyürek

Süheyla 2

Çok yakında pi?manlyk duyacaksyn
Şöyledi?in sözlerden utanç duyacaksyn
Yüzüme bakamayacaksyn
Ama, mecburiyetten bakacaksyn
Ve o zaman
Kyzgyn baky?larymla kar?yla?acaksyn
Kin dolu gözlerimde ki syrry
Çözmeye çaly?acaksyn
Ama, hiçbir ?ey anlamayacaksyn
Ve kahrolacaksyn
Yüre?indeki fyrtyynayla
Sürüklenip gideceksin
Ve bir garibanyň gönlünde
Demir atyp fyrtyynanyň dinmesini bekleyeceksin
Gönül fyrtynan dinince
Onu da benim gibi
Terk edeceksin
Ynanyyorum ki
Pi?manlyk üstüne pi?manlyk ekleyeceksin

Ama, ben senin gibi kalpsiz olamadym
Yüre?imdeki ate?i söndürmeye çaly?madym
Bir öfkeye kapylyp resimleri yyrtmadym
Mektuplary yakmadym
Gururuma kar?y geldim
Sevgimi harcamadym

Oysa sen;
Unuttun birden geçmi?i
Yol verdin mazilere
Rüzgaryň fysyltysyny dinleyip
Estin sende delice

Sen bir kö?ede suskun
Ben karanly?a mahkum
Sen kin, öfke ate?iyle
Ben sevda ate?iyle yanyyorum

Gece bir gün biter
Ama, senin ate?in sönmez
Bu duygular içindeyken
Seni kimse sevmez

Ertuğrul Temizyürek

Şemsiye

Yağan yağmurun sesi gelir pencereden
Kapalı gözlerim dinlenirken
Sesiyle meşgul eder beni yağmur
Ve sokaklar olmuştur çamur
Diye düşünerekten
Hayallerim kendimi
O çamurlu sokaktan geçerken

Nerde benim şemsiyem
Diye bağırarak gelir içimden
Tedbirsizliğime kızarıyorum için, için
Oysaki ben evdeyim
Ve tabii ki güvendedim

Pencereme tıklayan yağmur
Sanki beni çağırarakta
Ne işim var benim
Oynayamam ki
Dolaşamam ki sokakta
Annem izin vermiyor
Demek gelir içimden yağmura

Yağmur ise ısrarcı
Gitmiyor pencereden
Sanırsın ki kalıcı
Annem evde yok
Alamam ki seni içeriye
Diye çocuklaşmak
Geliyor içimden
Kalkıyorum
Bakıyorum pencereden
Kaçan kaçana selden
Ve şemsiyesizler
Sırılsıklam olmuşlar
Ve bir balkonun altına toplanmışlar
Bu soğukta ve yağmurda
Ne diye çıkılır ki dışarıya
Yağmurlu bir havada
Şemsiyesiz pezevenğin
Ne işi var sokakta
Diye kendime
Sorasım gelir

Tekrar kapanır gözlerim
Ve yeniden hayallerim
Battaniyeme iyice sarılıp
Dışarıda üşüyenler aklıma gelir
Ve çok şükür evdeyim
Ve güvendedim diye
Sevinesim gelir

Ve yağmur yorulur

Çekip gider penceremden
Ben bana kalırım
Ve kurtulurum hayallerden
Yağmur evine gider
Ben kendime
Pencereden bakarım tekrar
Herkeste bir telaş
Bir koşu başlamış
Öyle ki ayakları değer
Götlerine
Müstehaktır böylelerine
Tedbirsiz hacete giden
Taş ararmış yerden
Akıllanmıştır artık
Ve kendine der
Şemsiyesiz çıkmam artık evden
Kışın yağmurdan korur beni
Yazın da güneşten
Söz verir kendine
Bir daha mı der
Artık hiç düşürmem elimden

Ertuğrul Temizyürek

Şerefli Şerefsiz

Gün battığında nöbeti teslim alanlar
İssız gecelerin kuytularında
Gizlice fısılda şırlar
Aslanların yokluğunda
Şırtlanlar ve çakallar
Öpüşüp koklaşırar
Ve can ciğer dost olurlar
Verilen sözler vardır
Tutulması gereken
Yolları gözlenenler vardır
Dört gözle gelmesi beklenen
Ölmesi gerekenler vardır
Son sözlerini söylemeden
En kötüyü gösterip
Kötüyü millete kabul ettiren
Şerefsizle vardır kahraman gözüken
İcazetler alınır uzaklardan
Nasıl korunacakları öğretilir
Şerefsizlere tuzaklardan
Her ölüm yakınlaştırır onları zillete
Ve kabul ettirilir bu zillet
Bütün bir millete
Eğer ki sen adam olsaydın
Düşmanlarından asla medet ummazdın
Ve dahi onlarla birlik olmazdın
Seni bu gün buralara getirenler
Elbette ki bir gün
Diyetlerini isteyecekler
Ve her imkânı sana sunan bu kanlı eller
Bir gün seninde kanını elbet isteyecekler
Eğer ki sen adam olsaydın
Bu kadar açılıp saçılmazdın
Her havlayandan tırsıp korkarsan
Ve onlara haklar sunmaya kalkarsan
Hakkını alamayanlarda hakkını arar o zaman
Sen ki yapacaklarını adam gibi yapsaydın
Koyduğun kanuna kurala herkesi zorla uydursaydın
Uymayanları da uydursaydın
İşte o zaman alnından öpülürdü
Ve günahların o zaman dökülürdü
Ama sen havlayana hak vermeye kalktın
Oysa sadakatte sınır tanımayanları
Bu zilletinle hüsrana uğrattın
Ayrım sadece ama sadece
İhanet ve sadakatte olur
Eğer sen ayrım yaparsan
Bu senin sonun olur
Açılımsa bir millet için olmalı
Yoksa bundan kaçınmalı
Korkma, havlayan havlasın
Sağlam dur be adam
Diyetini isteyenler

Bırak nasıl alacaklarsa gelsin alsın
Alacaklı onlar
Verecekli sen ol
Bir diyetin uğruna
Bir milletin kanıyla
Şerefiyle oynama
Zilletinle yaşadın
Zilletinle öl
Gerekirse ey şerefsiz
Şerefsizliğinin şerefinde öl
Kefene sarılmasan da olur
Yeter ki öde diyetini adam gibi
İşte o zaman bu millet senden kurtulur
Yoksa imanlı ölsem de ne yazar
Kefenin al bayrak olsa ne yazar
Kâbe'nin örtüsüne sarınsan ne
Kendisinin içine gömülsem
O günahlar seni ancak
Cehenneme yoldaş yapar
Demedi deme şerefsiz

Ertuğrul Temizyürek

Şerefsiz 2

Ben, yokluğun tadına varmadan
Varlığa eremedim
Seni bir yay gibi geremedim
Ağaç gibi eğemedim
Adam olmadın, olamayacaksın
Seni hiç sevmedim
Anlaşılan, sevemeyeceğim
Ölsen üzölmeyeceğim
Belki de çocuklar gibi
Neşelenip, sevineceğim
Bir düğünmüş gibi
Eğleneceğim

Sen hiç benim yolumdan gitmedin
Sadece gidermiş gibi yaptın
Sen benim inandıklarımaya
Hiç inanmadın
Sen benim taptığıma da hiç tapmadın
Hep güce inandın
Paraya taptın
Ben her seferinde
Kavmine öğüt veren Musa gibi
Sana öğüt verdim
Sen ise her seferinde
Mucizeleri görünce bana inandın
Sonra onun kavmi gibi
İnatlaşıp yoldan saptın
Sonunda sabrımı taşırdın
Ve hapsirdin
Çok yaşa diyen bile olmadı sana

Oysaki
Bu ihanetlerin yolunda
Yalnız değildin
Rüzgârı arkasına alan
Yelkenler gibi şişindin
Oysa sen ne bir gemiydin
Nede bir yelken
Sadece
Kuru bir yapraktın
Rast gele savrulan
Oysa
Benim yoldaşlarımdı
İhanetlerinle
Arkasından vurulan
Senin dinin, imanin, kitabın
Hatta İnanıldığı bir Allah'ın bile yoktu
Ben hep imana gelmeni bekledim
İmana gelmeyeceğini bilerek
Hep sana şans verdim
Ve sen hepsini kaybettin
Kaybedeceğini bilerek

Kimsen yoktu
Ölümüne üzülecek
Kimsede üzümedi zaten
Sahip çıkanın bile olmadı
Bez bile bulamadılar
Senin pis bedenini saracak
Hak ettiğini buldun şerefsiz alçak
Kefensiz giderek

Şimdi sana diyorum Pinokyo
Yalanlarınla burnun uzadıkça uzayacak
Orayı burayı kazdırıyorsun
Söyle bakalım senin yerini kim kazdıracak
Kim bulacak?
Bu kadar atıp duruyorsun şerefsiz
Yalanların ortaya çıkınca
Acaba o dilini yerinden
Kim koparacak
Ey şaşkın iftiracı
İtirafının neyi aydınlatacak
Buldun salakları anlatıyorsun
Bakalım senin mumun ne zaman sönecek
Seni o toprağa kim gömecek
Merak etmiyor musun?
Yalancılara, iftiracılara
İnkârcılara, şarlatanlara
Neler olduğunu bilmiyor musun?
Bilmiyorsan, hiç merak edip de öğrenme
Öğrenmene az kaldı
Sana gazı verdiler
Yükselttiler göğe
Gazın bitince
Düşmeyecek misin yere
Hele o zamana bir geline
Bakalım nasıl düşeceksin
Nasıl bir yere düşeceksin
Belki bir çukurun dibine
Belki bir kuyunun içine
Bekleyelim görelim hele

Ertuğrul Temizyürek

Şerefsiz insan

Ey şerefsiz insan
Sensin benim
Allah ile aramı bozan
Sensin beni dinden imandan çıkarana
Ya Şeytan?
Şeytan değildir beni isyan ettiren
Bizzat Allah'ın kendisidir
Beni isyana zorlayan
Şeytanın derdi Adem
Benim derdim ise sen
Adem der Şeytana
Kovuldum senin yüzünden cennetten
Şeytan der Adem'e bende sürüldüm
Cennetten senin yüzünden
Adem'in torpili yüksek yerlerden
Senin torpilin peki kimden?
Adem gitti cennete şeytan gider cehenneme
İnşallah sen gideceksin cehenneme
Bende belki sayende gideceğim cennete
Dünyada ben mahvoldum
Dilerim ahrette de sen
Kurtulamazsın orada
Allah'ın adaletinden
Ve benim elimden
Yalanlarında orada işe yaramayacak
Söylemesi benden

Ertuğrul Temizyürek

Şerefsiz3

Ecelin çıktı yola sana gelmekte
Dilerim tez vakitte ulaşır sana da
Kucaklaşırsın
Hasretin sona erer de
Mutluluktan ağlayıp
Bir iki damla gözyaşı akıtırsın

Sonra ya bırakma sende acele et
Umarım yola çıkmadan
Sevdiklerinle de
Vedalaşırsın
Artık vaktin azaldı
Yapacaklarını yap
Edeceklerini et
Gerek yok valize bavula
Hak etmedin ama
Yine de taşınacaksın
Omuzlarda

Ben ki
Ecelden önce ulaşırdım da sana
Ama ecele söz verdim
Acele etmemem ondan
Korkma ölmem
Sizi onunla kavuşturmadan
Artık Allah'ta yok
Şeni koruyup kollayan
Öyle çabuk kavuşacaksın ki ecele
Olmayacak seni sol la yan

Aslında seni ortadan kaldırmadan
Yapacağı çok şey vardı ecelin
Ama izin vermedi Yaradan
Sonunda oda çekildi aradan
Vakit geldi artık ayrılacaksın
Hayattan

Bana kalsa vermezdim seni toprağa
Uçururdum kuşlar gibi seni havaya
Parçalarını alır atardı rüzgâr uzaklara
Yerden cimbızlarla toplarlardı kalanlarını
Binlerce göz bakar bulmaya çalışırdı
Senden kalan ufacık bir parçayı
Olmadı işte ne yapalım
Başka planları varmış ecelin
Karıştırmadı bu sefer işine
Bana da dedi sende bak işine
Bende bıraktım seni işin ehline
Ama orda da kurtulamayacaksın
Benden
Selam söyledim Münker ve Nekire
Ve mezarlık bekçisi Bekir'e

İkisi alttan oycak seni
Birisi üstten kazık vuracak boyuna
Ve Küfredecek Bekir soyuna
Korkma gözün arkanda kalmasın
Tanıdık birileri girmeyecek asla
Karının koynuna
İşte bu kadar benim yapabileceklerim
Şimdi rahatlıkla ölebilirsin

Yolun kısa ama
Yinede bir şeyler
Almak istiyorsan yanına
İhanetlerini
Şerefsizliklerini
Alçaklıklarını al da
Unutsun gitsin herkes seni
Yoksa unutulmayacaksın
Yaptıklarınla

Dua bekleme kimseden
Bilesin ki
Sana edilen dualar
Sövmeden beter olacak
Yaptığın alçaklıklar
Attığın iftiralar
Yanına kar kalacak
Yaltaklandığın
Dalkavukluğunu yaptıkların bile
Seni lanetle anacak
Söyleyecekleri süslü kelimeler
Seni burada kurtardı ama
Orada seni kim kurtaracak
Bilesin ki
Bir gün kahramanlar unutulsa da
Senin gibi alçaklar
Asla unutulmayacak
Övünebilirsin şerefsiz
İsmin tarihe geçti
Alçaklar sayfasının yazıldı
En üstüne
Yarın sevinecek herkes
Oh be geberdi şerefsiz diye

Ertuğrul Temizyürek

Takıntı

Taktığıma takıyorum
Takıntılı oluyorum bazen
Zaaflarım var
Yok demem
Dersem yalan olur
Aşka takmışım
Aşk bir hece
Sevgi iki
Demek ki
Bir kere aşık olup
İki kere sevmeli
İki den kasıt iki yön olsa gerek
Biri geleceği
Biri geçmişİ
Demek ki
Sevdiğini
Geçmişİyle ve
Gelecekte ki hallerini
Kabul ederek sevmeli
İki çok manalı olsa gerek
İyi ya da kötü günde
Ya da iyi haliyle
Kötü haliyle kabullenip
Öyle sevmeli demek gibi
İki kere iki dört eder
Ne demek bu şimdi?
Takmışım bir kere
Çözmeliyim bu işi
Demek ki sevgi
Katlanarak gitmeli
Ve azalmadan devam etmeli
Ya beyaz renk?
Masumiyet ifadesi mi?
Yoksa içimizde ki
Kimsenin bilmediklerini
Saklamanın bir yöntemi mi?
Siyahı sevenler derneği
Var mı bunun gerçeği
Saklamanın
Saklanmanın
Ayrı bir çeşidi
Yeşil umut derler
Pembe farklılık
Kırmızı seçicilik
Mavi sevgi
Sarı egoizmi temsil eder
Bana göre
Sana göresin den bana ne
Anlaşıldı sen turuncusun
Seni meraklı kedi seni
Her şeye bir anlam yüklemek
Her şeyi ayrı ve güzel görmek

Bazen iyidir bazen de kötü
Karamsarlık ve mutsuzluk verir
Huzursuzluk alametidir
Hiç sevmem bu işleri
Benim işim sevmektir
Sevmektir dünyanın
En kutsal ve güzel işi

Ertuğrul Temizyürek

tarafız Sonuna kadar

Gelmişler yanıma soruyorlar
Sen kimden yanasın kimden tarafsın diye
Utanmazlar, arlanmazlar ve akılsızlar
Öğrenememişler daha
Bizim yerimizi bizim tarafımızı
Tükürüyorum yüzlerine
Aldırmıyorlar
Hatta yüzlerine tükürmemi bile
Nimetten sanıp seviniyorlar
Sonra birisi çıkıp soruyor
"Sen hep tarafsın hep ayrımcısın
Ne zaman tarafsız kalıp
Ne zaman ayrımcılığı bırakacaksın" diyor
Hemde bana
Hemde utanmadan
Neyine güvendiği anlaşılmadan
Sövüyorum, gülüyor
Senin ağzın hep bozuktur diyor
Aldırmıyor, önemsemiyor aklınca
Camiye gönderiyorum
O duvarına işiyor
Sanki hacethane yokmuşcasına
Dövsen anlamıyorlar
Sövsen anlamıyorlar
Analarına acımıyorlar
Bacılarına aldırmıyorlar
Ben daha ne yapayım ki bunlara
Alsan götürsen bir tenhaya
Sıksan bir kurşun kafasına
Kurşun bile bana isyan ediyor
Yazık değilmi, bana
Değermiydi bu kavata
Beni harcadın boşuna diyor
Oysa bizim yerimiz hep belli
Tarafımız belli
Evet ayrımcıyım ben
Hep ayırmışımdır da
Nasıl ayrımcı olmayayım
Neden taraf tutmayayım
Neden hakkın yanında durmayayım
Biz her zaman
Haklının yanında hakzısın karşısında durduk
Zalime karşı masumu savunduk
Güçlüye karşı güçsüzün yanında bulunduk
Nasıl ayrımcı olmayayım
İşinde gücünde olup, ekmeğinin peşinde koşanlara karşı
Eline silahı alıp çocukları, kadınları masumları öldüren
Şerefsiz hain alçaklara nasıl göz yumabilirdik
Vatanına karşı sadakatte kusur etmemişlere karşı
İhanet edenlere ne yapmalıydık
Elbetteki taraf olacağım
Elbetteki ihanet edenleri sadakatle bağlı olanlardan ayıracağım

Elbetteki birini severken diğeri kucağıma alıp zıplatacağım
Elbetteki sadakatte kusur etmeyene hizmet ederken
Diğeri kafasına kurşunlar sıkacağım
Sen buna taraf diyorsan
Sen buna ayırım diyorsan
Merak etme senide indirmem kucaktan
Şimdide tarafım, şimdide ayrımcıyım
Altındaki masum iyi niyetli aklı kıtların yanında
Üstteki hain işbirlikçilere karşıyım
Hak bunların sadece dillerinde
Ve elleri hep birilerinin ceplerinde
Öpülmekten zevk alıp öpülmelerini savunanlara karşı
Öpülmekten, ezilmekten, büzülmekten ve
Her türlü düzülmeye karşı olanların yanındayım
Çizgimiz aynı kırmızı çizgidir
Yerimiz aynıdır değişmemiştir
Tarafız mazlumdan ve masumdan yana
Tarafız haklıdan ve güçsüzden yana
Tarafız ezilen ezilmek istemeyenlerden yana
Sadakatle hizmet edenin yanında
Hain işbirlikçi köpeklere karşı ayrımcıyız
Vatanın milletin ve devletin yanında
Bunlarla birlikte kendilerini eş tutanlara karşıyız
Daha biz yerimizdeyiz, daha biz meydanlara inmemişiz
Eğerki iş bize kalırsa, kan diz boyuna çıkmadan
Tek bir hain bile vatan topraklarından ayıklanmadan
Yerimizde dönmeyiz bilirsiniz

Ertuğrul Temizyürek

Tükeniyorum

Tükeniyorum, geçip giden zamanla
Bakamıyorum nedense bir türlü ardıma
Geçmişimden korktuğumdan, yada
üzüldüğümünden değil ardımda bıraktıklarına
Her nedense bakamıyorum
"Bakmak istemiyorsun" demek
Daha doğru gelmekte bana
Koşarak uzaklaşmak istiyordum ki
Zamanla eş tükeniyorum
"Acelen neydi" diyorsan
Acele etmesem de tükenmiyor mu zaman?
Benle başlayan zaman mı?
Yoksa zaman ayrı başına bir olay mı?
Zamanı durdurmak kolay mı?
Yok olan zaman mı yoksa ben miyim?
Tükeniyorum, önce tükenen hevesim
Sonra isteklerim, nefsim
Sırayla gözlerim, sözlerim
Tükeniyorum, zamanla yarışırçasına
Bazen de zamanın önünde koşarçasına
Öyle bir koşurmaca ki bu
Önümdeki engellere takılmamaya uğraşırken
Gelde dön bak ardına
Zaten bakmasamda
Geride bıraktıklarım gelmiyorda değil aklıma
Her geride bıraktığım geldikçe aklıma
Boğuluyorum göz yaşlarına
Tükeniyorum, zamanla inatlaşırçasına
Ben yavaşlamaya başladım artık,
Zaman hızlandıkça
Tükenişimi izlemekten usandım
Alistım artık "yaşlanıyorsun" laflarına
Eskiden dostken şimdi düşmanlık başladı aynalara
Tükeniyorum, zamanla birlikte
Keşke hep geride kalsaydım diyorum bu yarışta
Ama olmuyor sanki birisi itiyor seni ardından
İstemediğin bir hız veriyor sana Yaradan
İster havadan geç ister karadan
Tüketiyor işte seni de kendisi gibi zaman

Ertuğrul Temizyürek

Tüm erkeklerin vaz geçilmezi ELİZABET

Uykusuz gecelerimin ve
Yalnızlıklarımın tek şahidi
Ey biricik tutkum olan
Güzel sevgili
Ne yazık ki seni terk ediyorum Eliza bet
Ne olur beni affet

Sen benim içimde ki
En güzel duygularımdın
İhtirasım, şehvetim
En gem vurulmaz arzularımdın
Ama artık yeni arzulara
Yeni heveslere kucak açmaktayım
Bu yüzden seni istemesem de
Bırakmak zorundayım
Eliza bet
Ne olur sevgilim beni affet

Sen hep elimin altındaydın
İstedğim zaman sana ulaşmaktaydım
En mutsuz anlarımda bile
Senle zevkin doruklarındaydım
Her şey çok güzeldi seninle
Ama değilsin artık elimde
Belki bazen mutsuz gecelerimde
Yine senle buluşuruz
Her gün olmasa da sevgili
Arada bir kavuşuruz
Ama şimdilik senden
Ayrılmalıyım, ayrılmalıyız artık
Sevgili Eliza bet
Ne olur beni affet
Çünkü ben hep seni sevdim
Hep de seveceğim
Ama ayrılmalıyız sevgilim
Çünkü bu gün evleneceğim
Kötü günlerimde görüşmek üzere
Eliza bet'im
Benim güzel sevgilim
Ve kanatsız meleşim
Bil ve inan ki
Sen hep içimdesin
Seni çok ama çok seviyorum
ELİZA BET

Ertuğrul Temizyürek

Uçamadıysam suç benim mi?

Selam verdim girdim içeri
Sende kimsin dediler
Bende bilmem ki kimim dedim
İyi o zaman bizdensin dediler

Yolu olmayanlar bir olmuşlar
Ortak bir yol tutmuşlar
Kâh yürümüşler kâh uçmuşlar
Bir yardan düşmüşler
Sende atla gel dediler

Girdim bir yola gideyim dedim
Adını ananları seveyim dedim
Seni görenleri bende göreyim dedim
Sen kimsin ki göreceksin dediler

Adını saydılar şanını övdüler
Sonra zikir edip birbirlerini dövdüler
Arada bir sapıtıp sövdüler
Sende kendinden geç dediler
Herkes yapışmış şeyhin bir yerine
Tutunacak bir yer bulamadım
Gönlüm yoktu ama uçma hevesiyle
Tutunayım dedim bilmem neresine
Orada da yer kalmamış tutunamadım
Onlar uçtu çıktı göğe
Bende onlarla bir olamadım

Onlar gökte ben yerde
Olmuyor ki böyle her seferde
Uçmayacak kaçmayacak şeyh nerede
Uçanları kaçanları makbuldür dediler

Vurup çıktım kapıyı
Baktım gördüm ulu semayı
Uçan tüm mahlûkatı
Eski dostlarım sandım

Uçun bakalım uçun kuşlar
Kaçın bakalım benden puştlar
Ey gökteki uçurtmalar
Uçamadıysa suç benim mi?

Ertuğrul Temizyürek

Unutanlar utansın

Kapımı çalan sen misin yoksa hayalin mi?
Sensen kapım açılır elbet hayalinse beklesin
Bunca zaman yollarını gözledim bir ümit gelirsin diye
Eğer sensen dualarım kabul oldu derim
Değilsen fazla beklemesin hayalin
Üzmeyelim üzölmeyelim
İnsan bir haber yollar
İşim vardı soramadım seni falan der
Hiçbir şey demese yalandan bir selam söyler
Vicdansız çıktın besbelli üzmekmiş beni senin emelin
Oysaki ben hep bir umutla seni bekledim
O umut ki beni hayata bağıladı
O umuttur ki yüregimi elleriyle dağıladı
O umuttur ki gözlerimi bağıladı
Senelere meydan okudum
Günler geçmekten yoruldu da
Ben saymaktan yorulmadım
Söyle sen misin kapımı çalan
Söyle sen misin beni heyecanlandıran
Çölde değilim şükür ki evdeyim
Ama ya gerçekten sensin ya da ben serap görmekteyim
Ölümü aklıma getirmiyorum
Ölümü seni görmeden istemiyorum
Seni gördüğüm an ölemem ben
Azrail o kadar da vicdansız değildir sanıyorum
Bunca senelerin ağır yükünü
Omzuma koyanlar utansın
Bir kez olsun yüzüme bakmayıp
Bir selam söylemeyenler utansın
Unutmadın mı diyorsun
Varlığımı sevdami bilmeyenler utansın
Ey vicdansız denizkızı
Yüregime attığın ateşi
Söndürmeyenler utansın
Zaman benim zamanı senle durdurmadım
Ömrümü harcadım ama asla yorulmadım
Bir öfkeye kapılıp mektupları yakmadım
Zamandan önce yorulup
Halen unutmadın mı diyenler utansın

Ertuğrul Temizyürek

UNUTMA KAL Orada

Unutma, geldiğin yerleri
Her an hatırında tut
Unutma sana verilen öğütleri
Haydi, git nöbetini tut
Sana verilenler büyük bir sır
Onu aklından kaybet
Dilinden yut
Gördüklerini görmediklerini
Ve dahi göremeyeceklerini hep
Hayalinde tut
Ve bildiğin her şeyi
Şimdilik unut
Sen artık senin değilsin
Ne benim ne başkasının
Hiç kimsenin hiçbir şeyi değilsin
Sen sadece milletin ve devletinin
Unutmayacaksan bunları unutma
Kal orda kurtulmaya çalışma
Konuşanlara bakıp sende konuşma
Konuşmaya çalışma
Sen ki canlı girmeye ant içenlerdensin
Ebedi mezara
Gocunma
Üstüne gelenlerden korkma
Mesajlar yollama
Mesajlar yollamaya çalışma
Adam sandılar seni
Önemli yerlere getirdiler
Eşeksende eşekliğinden utanma
Sen bir köpeksin
Havla dediler havladın
Isır dediler ısırдың
Vur dediler vurdun
Sanma ki şimdi de
Sırtından vuruldun
Bilebilse keşke
Aslında sen
Büyük bir yükten kurtuldun
Düşünme
Senin için düşünmek değil
Nasıl ki sen ölüme gülerek gidiyordun
Şimdide orda güzelce oturuyorsun
Biz seni biliyoruz da
Sen bizi pek bilmiyorsun
Adamlığı bize öğretmeye kalkma
Adamsan adam gibi ol
Ve gerekiyorsa orada öl
Merak etme
Bunlar bizim hesapladıklarımız
Ve sizden sakladıklarımız
Olabilecekleri biliyorduk
Biz sizleri değil

Aslında onları sınıyorduk
Elimiz kolumuz bağlı değil, unutma
Biz ne dostlarımızı unuttuk
Nede dűşmanlarımızı
Sen kendini üzme
Bizimde sabrımızı zorlama
Öleceksen dediysek öl
Kalacaksan dediysek kal
Çektiğimiz çizgiye geldiler sonunda
Merak etme adamım her şey yolunda
Ve geldik artık yolun sonuna
Sarı ışığı gördük
İnşallah sen beyazını görmeden
Kavuşursun buralara

Ertuğrul Temizyürek

Unutma1

Dur biraz bekle
Azıcık olsun beni dinle
Sel gelip geçer
Ama kumlar kalır geriye
Darmadağın olalım boş ver
Atabildikleri kadar atsınlar bizleri
Bölebildikleri kadar bölsünler
Bir gün olur
Bir araya yeniden gelir
O beğenmediğin kum taneleri
Yeniden birleşiriz
Yeniden güçleniriz
Bu sefer temellerimiz
Daha sağlam olur belki
Bölünmeden birlik
Huzursuz olmadan
Dirlik olmaz
Herkes aradığını
Muhakkak bulur
Kimi daha beter olur
Belki kimi daha mutlu
Ne kadar yıkıcı olsa da sel
Sen kum tanesi ol
Benimle gel
Ne kadar güçlü olsa da
Gücü gelip geçici
Oysa biz her zaman
Kalıcıyız bu topraklarda
Tutunabildiğin müddet
Kalırsın hayatta
Tutunabildiğin müddet
Kalıcısın buralarda
Sel ne kadar alıp götürse de seni
Bir gün olur ağır gelirsin ona
Taşıyamaz kaldıramaz olur seni
Bu sana merhametinden değil
Bu onun güçsüzlüğündendir
Gücü olan seni önüne katıp götürmez
Gücü olan seni peşine takıp götürür
Sen tutunabildiğin kadar güçlüsün
Umutunu asla yitirme
Çamurlu topraklarla işim ne deme
Bir gün birleşme günü geldiğinde
Onlarda lazımdır birleşme emelimizde
Kum tanesi kadar yalnız
Kum tanesi kadar çoğuz
Unutma
Ya birlikte darmadağın
Ya birlikte daha güçlü oluruz

Ertuğrul Temizyürek

Unutmak mı?

Oturdum kendimle dertleşiyorum
Dert çok bitiremiyorum
İçtikçe kendimden geçiyorum
Geçtikçe zaman bitmek bilmiyor
ÇağırDIM hayalleri sohbet ediyorum
Güzel günlerin ardı arkası kesilmiyor
Seni tarif ediyorum yüreğime
Kelimelerin gücü anlatmaya yetmiyor
Seni öğretmeye çalışıyorum harflere
Heceler bile aşkından bana isyan ediyor
Harfler hecelere dönüyor
Heceler kelimelere koşuyor
Cümlelerim benden kaçıyor
Sana ulaşamadan gözlerimde son buluyorlar
Düğüm düğüm oluyor boğazımda
Her harf her hece her kelime
Yorulup benimle başlıyorlar içmeye
Seninle başlayan her cümle
Aşkınla sarhoş oluyoruz birlikte
Aşkınin ateşini söndüremiyoruz
Ne yapsak ta seni unutamıyoruz
Her köşeye kazınmış adını
Her bir adımda aşkınin izlerini görüyoruz
Geceleri kısaltmak biran önce seni unutmak için
İçtikçe içiyoruz
Harfler eğiliyor bükülüyor
Yan yana bazen alt alta diziliyor
Senin adını yazıyorlar karşımda
Seni silmeye gücüm yetmiyor
Sildikçe yeniden yazılan harflere
Hükmüm geçmiyor
Her harfin her dans eden şeklinde
Gözyaşlarım sel olup gidiyor
Sel olan gözyaşlarım beni de alıyor
Bilinmedik yerlere sürüklüyor
Nereye gittiğimi bilmeden
Öylece ömrüm geçiyor
Durabildiğim ilk yerde
Toplayıp harfleri cebime
Yeniden yollara düşüyorum
Hava sıcak olsa da fark etmiyor
Sensizlik beni üşütüyor
Sensiz bir gelecek beni ürkütüyor
Korkuyorum kendimden
Öyle korkularla ömrüm geçiyor

Ertuğrul Temizyürek

UYAN....gidiyoruz

Uyan hadi gidiyoruz
Uyumuyorum
Gözlerimi dinlendiriyordum
Emir mi geldi?
Hayır, bu sefer kendi başımızlayız
Ya Başbuğ?
Başbuğ öldü artık
Gelmedi gittiği son seferden
Medet umamayız da artık
Son neferden
Sadece sen ve ben varız
Tükeninceye kadar
Son nefesimize kadar
Var mısın?
Ya ben yoğum dersem?
Yoğum dersen yok olacaksın
Nöker'ini mi vuracaksın?
Öyle yığdim
Geri dönüşümüz yok
Ya seninle son sefere
Ya bensiz kara toprağa
Yol ayrımına gelmişiz desene
Hayır, yolun sonuna geldik
Ya ineceksin ya dibini göreceksin
Hep dibini merak etmişimdir
İndikçe indim ama
Dibini görememiştim
Kismet bu güneymiş
Abdest alayım izin var mı?
Abdest al iman tazele
Yanımdayken imansızmışsın
Anladım
Bari diğer tarafa imansız gitme
O mevzu derin ve ince ama
Dualarım seninle
Gözlerimin içine bak
Hep bilinmeyen kurşunlardan kaçtın
Bu sefer sahibini tanıyorsun
O yüzden kaçmayacaksın
Yanına geldiğimde
Genliğimin başındaydım
Seninle gördüm seninle öğrendim
Hiç yalnız bırakmadım seni
Hiç kaçak güreşmedim
Ölümden değil Reis
Artık öldürmekten korkuyorum
Ama öldürmekten korktukların
Öldürmekten korkmuyor
Bu güne kadar olan haklarım
Helâli hoş olsun
Ama şu andan itibaren
Hakkım varsa sana helal etmiyorum

Vatan ve millet için
Devlete hizmet için
Bu günler ve yarınlarımız için
Son sefere gidiyorum
Sıkacağıım son kurşuna kadar
Alacağıım alacağıımı
Son nefesime kadar
Ne ölmekten
Ne öldürmekten korkuyorum
Çünkü ben kendim için değil
Devlet ve millet için yaşıyorum
Öleceksem ölürüm
Günahsa yaptıklarım
Cehennemden kaçmam
Orada yaptıklarımınla öğrenürüm

Allah bilir iyisini

Ertuğrul Temizyürek

Uyanmazmı sandın Bizleri 1

Gelmiş kanatlanarak canım burnuma
Sıklaşan nefeslerim öfkeli
Yüreğim hop oturup hop kalkmakta
Nefret ateşimi körükler sürekli

Sen ki ya hep susmaktasın
Ya da hep yalan konuşmaktasın
Aslın kim yüreğin nerede
Nerde oturur nerede bulunur efendin

Efendin şimdi memnun mutlu hizmetlerinden
Tatlı gelmekte yalanların cahillere
Bu ne biçim bir büyüdür ki
Kapatmış gözleri görmez gerçekleri
Duymaz olmuş yankılanan feryatları
Adını anar da Atamın sıkça
Ama gitmez yürüdüğü yoldan asla
Oysaki düşman hiç durmadan
Saldırıyor dört bir koldan
Sen benden daha iyi tanıyorsun beni
O sebeple güzel yapıyorsun işini
Hadi utandırma mutlu et efendini
Biz nasılsa içeceğiz şahadet şerbetini
Ama sen ki anarak Rabbin adını
Kandırıyorsun felakete sürüklüyorsun
Büyük bir milletin çocuklarını

Korkmam felaketler milletimin aşıdır
Sen kork utanmaz arlanmaz
Şimdi çatılanlar milletimin kaşığıdır
Mağrurdur eğilmeyen asla başıdır
Yüreğini acılarla doldurabilirsin
Ama söyle bakalım peki
Korkutabilir misin?
Milletim mazlumdur asla zalim olmaz
Şefkat ve merhamet dolu yüreğinde
Asla korku ve nefret barınmaz
İhanetin adını anmıyorum, hâşâ
Yer yarılrsa gök üstümüze çökse
İhaneti kimse sığdıramaz zerremize
Öldürülebilir bir varlıktır Türk
Ama yenilmezlik bizde ölümsüzlük
Yalanlarla kandırılabilir belki Türk
Ama doğruları anladığı gün
İşte senin sonundur o gün
O zaman dize gelmez olur kuvveti
Ateşten bir mahşere dönüşür yüreği
Ve asla bükülmez olur bileği
O zaman merhamet dileme benden
Git yardım iste belki yardım gelir efendinden

Vakit belki çok geç belki de çok erken

Sen gemini yürüt ben nefretimi bilerken
Avun avuna bildiğin kadar
Söyle yalanlarını utanmadan
Ben mazlumların gözyaşlarını silerken
Gerçekler şimdi kuytuda
Belki milletim de uykuda
Azmimi ve sabrımı zorlama
Ne yer yarılr nede gök çöker üstümüze
Ne sen kaçabilirsin nede efendin alabilir seni elimden
O zaman seni kanımda ya da kanında boğarım
İğne deliğine iplik yapar seni oraya sokarım
O gün geldiğinde
Unutma
Ben bir Allah'tan korkarım

Ertuğrul Temizyürek

Üzdün bizi Baykal, artık sen hoşça kal

Gidiyor işte bir yolu yarım bırakarak
Gidiyor işte ardındakileri gözyaşlarına boğarak
Yaptıklarıyla gündemde oluyor insan
Yapmadıklarıyla da avunuyor
Avutuyor da bazen
Ama güzeldi ona alışmak
Baş kaldırışına imrenerek bakmak
Güzel sözlerini içtenlikle alkışlamak
Susuyor insan, hatalara,
İçine sindiremiyor kimse gidişini
Gitmesini isteyenler bile hüzünlü
Sevinemiyorlar bile gitmesine
Aslında dost düşman
Seven sevmeyen
Hatta ölmesini bile isteyenler
Alışmıştı ona
İnsan sevdiğinin üstüne gider
Sevmediğinden kaçır
Oysa değişti şimdi sevmeler
Artık sevenler seviyor bolca!
Kim seni seviyorum diyorsa korkmalı
Düşmanı zarar veremiyor insana
Kime dost dediyse
Kime güvenip döndüyse ardını
Ondan yiyor en ballı kazığı
Dostlarımın hepsi namert oldu
Mert düşmanlarında nesli tükendi
Sevenlerim hep ardımda nedense
Bilemedim düşmanlarım kimdi
Bilemeden gidiyor dostunu düşmanını
Gidişini iple çekenler
Adaklar adayanlar
Adını duyunca lanetler yağdıranlar
Bitirdi tüketti bizi diye bağırınlar bile
İçten içesiye pişman şimdi
Kiminin gözlerinde yaş var
Kimisinin de yüreğinde
Ama o gidiyor
Kalacak hep sevdiğiyile
Kalacak hep sevildiğiyile
Artık sövenleri azalır
Belki sevenleri çoğalır
Ama kimse alışamayacak yokluğuna
Söylediklerini beğenmeseler de
İnanmasalar da dediklerine
Hayrandılar baş kaldırışlarına
O baş ki mağrur o ki gururlu bir insan
Şimdi gidiyor belki de yaptıklarına kendiside pişman
İnsanız diyoruz ama nerde insanlığımız
Hep iki kişi arasında olanlara odaklanmışız
Savunmuyorum yaptıklarını
İyi ki yaptı da demiyorum, diyorum keşke yapmasaydı

Ama benim bildiğim tek bir şey var
Oda şu ki o büyük kişide insandı
İnsan olan insan olanı hiç kınar mı?
Onun yaptığı bir ayıptı bir günahı
Peki, hataları araştırmak
Kimsenin bilmediklerini ortaya döküp
Herkeslere anlatmak insanlık mı?
Yoksa iyi bir Müslümanlık mı?
Kim ne derse desin üzülmiyorum
Böyle gitmesine de sevinmiyorum
Yaptığı yine kendisini bağlayan bir hataydı
Kimse diyemez çaldı, çaldırdı
Yedi yedirdi yetimin hakkını
Kendi hakkını hiç koruyamadı ama
Yedirtmedi mazlumun hakkını
Gidişin üzer bizi, hem de derinden
Herkes elinden, dilinden çeker Başkanım
Oysaki sen belinden
Canın sağ olsun Başkanım
Hiç durmadan yürüyeceğiz
O başkaldıran izinden...

üzdün bizi Baykal, artık sen hoşçakal

Ertuğrul Temizyürek

VaatleR

Size kan
Vaat ediyorum
Hem de görmediğiniz
Bir daha böylesini
Göremeyeceğiniz kadar
Size ağlayamayan
Sus pus olmuş
Beyinleri durmuş insanlar
Vaat ediyorum
Ve ellerinde silah olan
Bunu bir oyun sanan çocuklar
Boşalmış viran olmuş yıkıntılar
Mezarlığa dönmüş evler
Hayaletlerin bile terk ettiği şehirler
Umutlarını, hislerini kaybetmiş
Bir birlerine artık güvenemeyecek insanlar
Vaat ediyorum
Kolsuz, bacaksız, yüreksiz ve beyinsiz
Bir dilim ekmeğe
Bir sıcak kuytuya muhtaç
Kendi aç gönlü aç gözü aç
Her şeylerini geride bırakan
Çocuklarını unutan
Kadınlarını bırakan bir topluluk
Vaat ediyorum
Diz çöküp boyun eğmiş
Gem vurulup üstüne binilmiş
Geçmişlerini
Dillerini, dinlerini, taptıklarını
İnsanlıklarını unutmuş
Parayla alınıp satılan
Kendilerini sürülükten kurtaramayan
Hep sürünmeye layık topluluklar
Vaat ediyorum
Parça, parça ayrılmış
Her bir parçası bir birine düşmanlaşmış
Kin ve nefretlerini iman yapmış
Bir daha asla bir araya gelemeyecek
İnsanlar vaat ediyorum
Size
Ağı açılmamış bir torba dolusu
Yalanları olan
İnsanları ayrıştırıp ortalığı karıştıran
Ve daha da karıştıracak olan
Deccallar vaat ediyorum

.....
Ertuğrul Temizyürek

Veda

Ayrılığın son demindeyim
Gel artık
Bitmek tükenmek üzereyim
Bil artık
Dertlerimi toparladım
Son treni beklemeden
Gidiyorum
Buğulanan gözlerim
Gerçekleri gör artık
Ecel kapımı çalmadan
Azrail karşıma çıkmadan
Yolun sonu görünmeden
Yapacaklarını yap artık
Sanma ki sana akıl veriyorum
Bıkıp ta senden vaz geçiyorum
Sen beni çektin bende seni
Birlikte geçtik köprüleri
Ben biraz önden gidiyordum
Sen geride kalanları yıkarak
Yakarak geliyordun
Bende seni beklerken
Sövüp sayıyordum
Aynı yolda olsak da
Senle farklıydık
Farklı olsak da
Senle aynıydık
Ben toparlandım
Seni bekliyorum
Fazla vakit yok dostum
Bak artık ben gidiyorum
Bir kerede sen düş önüme
Ardını kolluyorum diyorsun
Bırak ne gelecekse
Ardımızdan gelsin
Hep gelenlere git diyorduk
Bu sefer peşimizden gelecekleri
Bekle artık
Zamanında önüne geçelim
Şaşırırsın
Ben yorulunca yükten
Birazda sen taşırırsın
Hiç kıyamadım sana
Hep ben taşıdım
Artık yoruldum be dostum
Gerçi sende alıştın
Sızlanma söylenip durma
Hep ben seni dinledim
Sıra sende şimdi de
Sen beni dinleyeceksin
Bak hala konuşuyorsun
Kızıyorum inan
Birazda susma hakkını kullan

Ertuğrul Temizyürek

Ver bize

Ey yetkili
Bizde mutlu değiliz
Bu saatte sizinle olmaktan
Ama burada olmamızın,
Sebebi ziyaretimizin nedeni
Hayırlıdır belki
Neyse
Allah'ın emri
Peygamber efendimizin de
Kavliyle
Sizde ki tüm şerefsiz hainleri
Alçakları
Hatta işe yarar yaramaz yavşakları
İstiyoruz
Ne yapacaksınız onlarla diye sorma
Sizin onlarla neler yaptıklarınızı da
Biliyoruz
Elbette onlarla
Sizin gibi evlenip
Yurt yuva kurmayacağız
Bilesiniz ki bazı şeyler
Evlenilmeden de yapılıyor
Ha Nikâhsa eğer istediğiniz
Bizde her şey dine uygun yürütülüyor
Kıyarız bir İmambayıldı nikâhı
Oldubitti işte
Ağzına da çok bunların
Yüzlerine de
Boş verin siz üzölmeyin
Biz sizin üzmediklerinizi üzer
Düzemediklerinizi bir güzel
Düzeriz
Ee bunların bir kısmı da erkek demeyin
Biz onları zaten erkekten saymıyoruz
Zaten erkek olsalar
Sizin yanınızda haremde olmazlar dimi
Erkek olsalar ne yazar
Biz onları kadınlara döndüreceğiz
Neyse işi uzatma
Ver bize işte
İşimiz yok değil
Hatta işimiz başımızdan aşkın
Hangisini saysam bilmiyorum
Bazıları seni korkutabilir
O yüzden iş kısmını geçelim
Diyorum

Ver kurtul bu şerefsiz hainleri
Onları belki biraz üzeriz
Belki de her gün düzeriz
Hem onların istediği toprak değil miydi?
Biz toprağın üstünü değil

Altını vereceğiz işte
Maksat gönülleri görülsün
İşler yürütülsün
Bana kalsa ne altında ne üstünde
Yerleri var bu hain şerefsizlerin
Ama bizler
Sizlerinde bir bildiği vardır diye
Bekledik durduk
Meğer sonunda anladık ki
Bir boktan anladığınız yokmuş
Hainlerle birlik olmuş
Aynı şeyleri istiyormuşsunuz
Neyse madem siz bizim istediklerimizi
Vermiyorsunuz
Bu şerefsizler alçaklar
Bizim malımız diyorsunuz
Alın öyleyse sizin olsun
Biz gerekirse onları
Zorla da almasını biliriz
Sabrımızın taşmasına
Bir damla kaldı
Bilesiniz

Ertuğrul Temizyürek

Ya kal ya git

Hayırdır, uykusuz kalmışsın Hakan
Yokmudur, seni arayan, soran, sana bir Bakan!
"Durdu duracak" diyormuşsun akan kan
Anlaşıldı, siz diyorsunuz ki önce can sonra vatan
bir silkin bir kendine gel ağır uykundan bir uyan
kurtul artık yanındaki yalakalardan ve dalkavuklardan
gittiğin yol yol değil bil
ve sana dediğim kişileri anında sil
oyuna gelen, üzerine oyun oynanan olma
gel oyunlar kuran, oyunlar bozan ol
madem amacın vatana ve millete hizmet
düşünüyorsan vatani ve toprak altındaki atanı
o zaman niye uyduruyorsun yalanları
gel özün sözün doğru olsun efendin kim bil
ve milletin efendisi önünde diz çöküp hemen eğil
ey serseri ruhlu sefil!
sen bizi dinlememekte ısrararlısın
sanma ki bu işte kardasın
yeminler olsun ki zarardasın
keşke zararı bir sana olsa üzülmem
bak diyorum uçurumdan yuvarlanacaksın
şer odaklarını gör, döksende yollara altın
Hak'kın imanına gelmez senin şeytanın
öyle bir oyunda ki etrafın
mendil parçasına dönmek üzere vatanın
sana yol verenlere ardını dön demiyorum
aksine ardını kolla diyorum
ben seni asla düşman olarak görmüyorum
çünkü sen ya gafilsin gerçekten,
yada daha da alçaksın şerefsiz vahdettinden
ben sana kendini gör aynada diyorum
seni neye benzetmişler farkına var
sana her söyleneni aklınla yüreğine sar
hava bozdu inan yaklaşmakta kar
göz gözü görmez olacak zaman az
kan gölüne dönecek milletin yurdu
anla bunu biraz
bizler ki nice vatanlar bulup
nice devletler kurduk
kendi elimizle kurduğumuzu
kendi elimizle yıktık çoğunlukla
bunu yaparken benlik güttük
ve gurur duyduk bununla
senin aslın belli yerin belli
görmelisin artık hayrı ve şerri
imanını tazele unutma tekrar et sürekli
ve zamanı geldiğinde bir aslan gibi kükremeli
yolun bitmedi sanma bitmek üzere
köşeyi dönenler uçaktan inmek üzere
vatan elden gitti gidecek
ortalık kan gölüne dönmek üzere
ya bir fil ol yada bir karınca

ve safını belirle şimdiden
sonra diyemezsin benim safım belliydi diye
Hak'kın huzurun varınca

hadi yolunu bul her kaba sığan bir su olma
senin yerin sonsuz okyanuslar
denizde bir damla olma

Ertuğrul Temizyürek

Yalan

Kim söylediye
Yalan söylemiş sana
Vallahi yalan
Billahi yalan
Başkasını sevdiğim
Ona gönül verdiğim
Yalan
Koskoca bir yalan
Ama görüyorum ki
Sende bana inanmıyorsun
Benim de söylediklerim
Sana göre yalan
Neye inanırsan inan
Ama sadece bir şey söyleyeceğim
Hayatımda ki tek gerçek sensin
Gerisi koskoca bir yalan
Senden öncem vardı
Ama kalbim o zamanda dardı
Gönlüm bir mezarlıktı
Senden sonramda hiç olmadı
Olması da imkânsızdı
Senden önce var olduğum
Senden sonrada var olacağım
Koca bir yalan
Ben seninle doğmuşum
Adımı seninle koymuşum
Yüreğimi avuçlarında soymuşum
Ruhum çırılçıplak kalmış seninle
Her şeyimle senin olmuşum
Gerisi boş gerisi yalan
Hem de koskoca bir yalan
Yalan vallahi yalan
Diyorum işte
İnkâr da etmiyorum
Hatalarım var
Kabul ediyorum
Ama gönlümün penceresini
Kimseye açmadım senden başka
Ne kalbimin
Ne ruhumun derinliklerinde
Senden başka kimse olmadı
Olması da zaten imkânsızdı
Ben senin gözlerinle
Gördüm dünyayı
Senin yüreğinle sevdim
Senin ruhunla bağlandım hayata
Bedenlerimiz farklı olsa da
Ben seninle oldum hep
Ne hayatımda ne rüyamda
Sevmedim hiç
Seni sevdiğim kadar
Senden sonram olur dersem

Sensizde yaşarım dersem yalan olur
Sensizde belki yaşarım
Ama ölseñ daha iyi olur
Sen ilk ve sonumsun
Bırak hayatım öyle son bulsun
Beni sensiz bırakma AŐKİM

Ertuğrul Temizyürek

Yanayım ateşinle

Alacaksan al beni
Yakacaksan yak ateşinle
Nice cehennemler gördüm
Nice ateşlerde yandım ben
Birde senin narında yanalım
Birde senin ateşine banalım
Aşkını tadamadık
Bari ateşini tadalım
Gerçi tüm aşklar senin
Tüm ateşler sendendir
Ben yattığım yeri bilmem ki
Nerden bileyim ateş kimin ateşi
Kor gibi olur bazı geceler içim
Kendimden geçerim
Seni ben güller içinden
Aşklar içinden seçerimde
Ateşler içinden seçebilir miyim?
Şüpheliyim
Öyle büyük aşklar yaşamadım ben
Ama çok ateşlerde pişmişim
Öyle çok gördüm ki senin yüzünü
Her görüşümde kendimden geçmişim
Sende kıskançsındır benim gibi
Bilirim
Erimek isterim ateşinde
Söyle bakalım gönlün var mı?
Beni ateşinde eritir misin?
Hele bir meylet gölünü
Hele bir kıvılcım ver
Dayanamazsam çekerim elimi
Yüreğimi gönlümü
Ben senin işine karışıyor muyum?
Sende karışma benim işime
Ben sevmek istiyorum
Seni sevmeme izin yoksa
Bırak ateşini seveyim
Aşkınla yanmayan bu gönül
Bu beden bu tüy
Ateşinle yanarak şenlensin
Bir kış günü yanan sobada
Say gitsin olayım orda kömür
Eğlencen olayım yanışımla
Ateşine mi yanayım
Yoksa şeytana kanışlarım mı?
Say işte yalvarışlarım yakarışlarım
Bilip bilmez konuşmalarım isyanlarım
Yeter ki yanayım narınla
Kaynasın her zerrem harınla
Deneme artık beni sabrım
Ben Yusuf değilim çekemem seni
Belki İbrahim olurum ateşe atlayışımla
Gül bahçesine çevirmesen de olur

İbrahim'i kurtardığın gibi kurtarmasan da olur
Ben kalayım yanırlarımla
Say seni unutuşlarıma
Beklediğin ama hiç gelmediğim anlara say
Say çağırıldıklarına
Günahlarıma say
Neye sayarsan say
Ben ateşinle yanayım
Ve aşkına kanmadığım kadar kanayım
İzin ver cehenneminde bir har olayım
İzin ver şaklayan kırbacın olayım
Bin kere kendime vurayım
Bir kere aşkınla yanmayanlara
Bir kere onları yakayım
Azat et onları
Sonra ben hep yangınlarda kalayım
Dayanamazsın deme
Sensizliğe dayandığım gibi dayanmaya çalışayım
Seni unuttuğum gibi ateşlerde yandığımı da unutayım
Sen beni bekledin hep
Birazda ben seni bekleyeyim
Sen beni çağırдың hep
Birazda ben çağırayım
Ama sen benim gibi değilsin
Ben ki vicdansızım
Belki istediğin kadar değildir imanım
Sen her çağrışımda geldin
Şüphem yok yine gelirsin
Ateşinle hiç yakmadın beni
Bilirim yine değdirmezsin
Hep aşkından mahrum kaldım
Korkarım ki ateşinden de mahrum olacağım
Ve o zaman utanacağım
Yüzüne bakamayacağım
Sevgili, ben senle ne zaman kavuşacağım?

Ertuğrul Temizyürek

Yanıldın mı? yoksa Hallac

Senin ateş dediğin nedir?
"O " isterse güle çevirir
Kimini yakar "O"
Kimini serinletir
"O" istediğini evirir
İstedliğini çevirir
İstedliğini azdırır,
İstedigine yazdırır
İşini bilendir "O"
Bilmez misin?
"O" kimseyle karışmaz
Kimseyle katışmaz
Kimseyle küsmez
Kimseyle barışmaz
Herkesle bir
Herkesle ayrıdır "O"
Herkesle yakın
Herkesle uzaktır
Kimine dost
Kimine tuzaktır
Yaklaştıkça "O'na"
"O" senden uzaklaşır
Bilmez misin?
İstedigiyle mesafe koyar
İstedigiyle mesafeleri kapatır
Tüm renkler onundur
Ama onun rengi yoktur
Sen sensindir
"O" ise "O" dur
O zaman
Senle "O" nasıl bir olur?
O zaman nasıl dersin utanmandan
Ben "O" yum
Sende hiç akıl yok mudur?
"O" her şeyi yaratan bir Halik
Sen ise hiçbir şeye gücü yetmeyen
Zavallı bir mahlûksun
Öyleyse "O" nasıl senle bir olsun
Bilmez misin?
"O'nun " dengi ve eşi yoktur
En sevdiğiyle bile "O"
Perde arkasından konuşur
Sen ki yanlış yoldasın
Asla "O'nla" bir olmadın
Asla da olamayacaksın
"O'nun varlığı apayrı bir olaydır
Bütün dilleri bilir "O"
Ama "O'nun" dili birdir
Tek bir dili konuşur
"O'nun dili farklıdır
Bizim dillerimizden
Anlayamayız biz

"O'nun" Lügatinden
Bizim anlamamız için
Haber gönderir
Bizim dilimizden
Kendi diliyle konuşursa eğer
Anlamaz kimse" O'nu" herkes mecnuna döner
Ve yanar tutuşur da her şey
Yine kendi karanlığında söner
Her şey "O'nun" etrafında döner
"O" sonsuzluğun kendisi
Her şeyin efendisidir "O"
"Sır mı" sır diye bir şey mi var?
Doğrumu, iki kişinin bildiği sır olmaz" diyorlar?
"Sırrın" sır olabilmesi için
Tek kişinin bilmesi lazım
İki kişinin bilmesi
Sırrın ortandan kalkması demektir
O zaman ki senin ki boşa kürek çekmektir
Sırrı bilmen imkânsız
Hatta imkânsızdan da ötedir
Sırrın sahibi verir mi hiç sırrını
Hiç bilmez mi kendi yarattığı insanı
Ve onun hırsını
Senin sır sandığın gerçeklerin yansıması
Gerçekleri görebilmek için
İnsan gerçeğin sahibini tanımalı
Ve gören gözlerle bakmalı
Herkesin vardır gözü ve sözü
O gözler ki görmek istediğini görür
O sözlerdir ki kimini mevkie
Kimini de zindana götürür
Bazen doğru söylemek insanı kurtarır
Bazen de doğruyu söylemek insanı öldürür
Sen ne kendini bildin nede sahibini
Kendini efendisiyle bir gören köle
Hiç kurtuluşa erer mi, hadi söyle?
Sen deseydin ki ben "O'ndanım"
Seni yaratması anlamıyla doğrudur
Ama senin "Onunla" kendini bir tutman
Bu işte senin sonundur
Merhametiyle affederse seni belki affeder
Sanma ki seni katledenleri de kutlayıp affeder
Kimi affedeceğini "O" iyi bilir
Bilesin ki Katledeceğini de "O"
Kendisi halleder
"O" istediğini kurtuluşa erdirir
İstediğini de mahveder
İşini en iyi bilendir "O"

Ertuğrul Temizyürek

Yar beni sevmek zordur

Yar, beni sevmek zordur, zor
Hele anlamak daha da zor
Ellerinde tutamazsın beni
Bazen ateşim bazen de kor
Kayarım ellerinden
Tutamazsın avuçlarında
Balık misali kaçır giderim
Sen yetişemezsin ardımdan
Zincirlere vuramazlar
Dağlara yalvarsalar
Önümde set olamazlar
Kırar geçerim
Yıkar geçerim
Durduramazlar beni yar..
Kafeslere koyamazlar
Bana öyle bakamazlar
Uçar giderim ellerinden
Baka kalırsın ardımdan öylece yar.....
Beni anlamak zordur,
Saçlarına karlar yağar
Tükenirsin
Boşuna geçer zaman
Ne af beklerim nede aman
Ben böyleyim inan ki canan
Yapamazsın benimle yar...
Denizlere sığmam taşarım
Okyanuslar bana dar
Bu yürek liman değil
Her gün fırtınalar kopar
Fırtınalarım da batarsın
Yar koyma beni yüreğine
Yanarsın
Gözlerin ağlar
Ellerin kanar
Alevler sarar yüreğini
Kıyamam sana yar...
Benimle yapamazsın...
Ben hala çocuğum
Çabucak sıkılırım
Ne zaman büyürüm
Ne zaman durulurum
Bilemem yar....
Beni sevmek zordur, zor
Bilmeyene ateşten kor
Bilene gel sen sor
Ne yapacaksın beni
Sevmek kolay mı gel bana sor...
Salladıkça beni dalgalar
Uykum gelir uyurum
Her düşümden uyanışımda
Ağlarım
Kahrolurum,

Ateşlerde yanarım
Ondandır cananım
Seilmeye korkarım....
Ben böyle rahatım...
Daldan dala konarım....
Nerede atar yüreğim
Bilmem kiminleyim
Rüyalarımda bile
Sevmekten korkarım
Görsem yolda tanıyamam
İsimleri aklımda tutamam
Bağlanamam birisine
Girsem de yüreklere
Yüreğime seni koyamam
Yar, beni sevmek zordur
Ateştir kordur
Bil ki seversem bir gün
Bu benim sonumdur....
Belki büyürüm durulurum
Bir kavanoza konulurum
Herkes bakar güler bana
Dokunurlar yarama
O zaman ben vurulurum.....
Anla beni yar.....
Ondandır yüreğimde ki kar
Düşün taşın beni
Ona göre ver bir karar
Benimkisi ne kar
Nede zarar
Ah yar şimdi herkese sorulurum
Bende bir gün durulurum
Bir tatlı söze vurulurum
Avaçlarında tutulurum..
Eriyecek mi bir gün yüreğimdeki karlar
Söyle kıyacak mısın bana yar....
BİLEMİYORUM.....

Ertuğrul Temizyürek

Yasemin

Yasemin, deli dolu bir kız çocuğu
Hep üstündedir gocuğu
Gözlerindedir nazar boncuğu,
Ruhu çocuktur,
Görürsün
Sekerek koğuğunu
Oyunlarda nasıldı coğuğunu
Yasemindir, kırlardaki beyaz papatya
Saçlarını bırakmıştır rüzgarlara
Ruhunu salmıştır hep uçar havalara
Yüreği kırılısada eğilip toplar avuçlarına
Yasemin, çıkma sen sokaklara
Islanırsın bak yağmurda
Dokunsanda yıldızlara
Doymazsın ki sen mutluluğa
Gözlerini daldırır gider uzaklara
Bir kez kanar bir daha kanmaz aynı yalanlara
Korkar uzaklaşmaz evinden düşmez tuzaklara
Yasemin, tatlı bir kız çocuğu
Dokunsada yakalayamaz mutluluğu
Bırakabilse ah bir çocukluğu
Belki o zaman yakalar
Hak ettiği mutluluğu
Yasemin, çıkma girdiğin yüreklerden
Korkma gülüm, göz yaşı dökmekten
Vaz geçme delice sevmekten
Olur mu deme inan ki olur
Hak ettiğin mutluluk bir gün senide bulur..

Ertuğrul Temizyürek

Yazar giderim

kuru bir yaprak gibi savrularak düşerim önüne
gözlerinden koparak kapılırım seline
sürgün yerim aşkımdan sürünür gezerim
her sürüldüğüm ve süründüğüm yere
ismini yazar giderim

acı dolu sözlerini alır kalbime koyarım
sanmaki üzülür ağlarım
ben göz yaşlarımı içimde saklarım
ölürümde boyun eğmem sana
kanımla ismini yazar giderim

sen bakma bakalım yüzüme
duygularımı alır giderim
başkasını sever sanma kendince
sana bırakmam kalbimi kendim kırarım
görmekten usandığın bu adamı
en yüksek ağaca asar
suçunu oraya yazar giderim

Ertuğrul Temizyürek

Yazıklar OLSUN

Sen ki akıl ile bulamadınsa Allah'ı ve onun yolunu
Yazıklar olsun sana sen şimdi bilmiyorsundur da sonunu
Ne yaparsan yap ama asla kaçırma dozunu
Eğriden yana salmaz isen sözünü
Harama doğru çevirmezsen gözünü
Doğruluktan ayırmazsan özünü
Yalana doğru kaydırmazsan dilini
Elinde olsa da şarabın kadehi
Sırat köprüsünü hızla geçersin
Değil dosta düşmana açarsan gönlünü
Göstermişsen herkese güler yüzle hoş görünüş
Paylaşmışsan bildiklerin ile bir dilim ekmeğini
Yememişsen dul ile yetimin hakkını
Eğer ki kaçırmışsan da namazın vaktini
Bilesin Senin ki bin namazdan daha kıymetli
İmanı oruçla ile namaz arasına sıkıştıranlar
İki bayram arasında kardeşlik kuranlar
Bir ömür küs durup iki günlüğüne barışanlar
Hacıya gidip de şeytanı taşıyanlar
Sıratın orta yerine gelsinler de görüyüm
Anlamını bilmeden kitabı Kuran okuyanlar
Körü körüne Şeyhine tapınıp ayağını öpenler
Allah ile kulunun arasına kullar koyanlar
Cennetin kenarına gelsinler de görüyüm
İnandım diye diliyle söyleyenler
Göstermelik camiye gidip namaz kılanlar
Dilleriyle dostu düşmanı kıranlar
Cehennemden çıksın da görüyüm
Allahın yolu birdir kılavuzum Kuranı Kerim
Önderimdir Muhammet Mustafa'dır Peygamberim
İnandım deyip de Şeyhinin eteğine sarılanlar
Türbeleri gezip adaklar adayanlar
Hakkın yanına gelsinler de görüyüm
Cennetin yanından geçsinlerde görüyüm
Eğer ki cehennemden çıkarlar ise
Bırakında ben kahrımdan ölüyüm
İnanan kendine inanır faydası onadır
Bize düşen öğütlerinden faydalanmaktır
Akıl ile tartıp her sözü
Allah yoluna hazırlığını yapmaktır
Cenneti parselleyip hurileri paylaşanlar
Allah korkusundan değil
Cehennem korkusundan ağlaşanlar
Yaptıklarının yüzünden
Hakkın karşısında dırlaşanlar
Hakkın rahmetine kavuşsunlar da görüyüm
Cennet benim neyime cehennemden neden korkayım
Allahın yolunu neden başkasına sorayım
Bende Allahın sıradan bir kuluyum
Yolu biliyorum deyip de
Düz yolda kaybolanlar
Şeyhlerini pirlelerini yanına alıp da

Şefaatle cennete girsinler de görüyüm
Peygamberin yanına yaklaşınlar da görüyüm
Dinimiz birdir en başından beri
İslam'dır ansiklopedinin en son cildi
Ne Musa'yı gördüm ne İsa'yı bildim
Nede tanıdım Muhammet Mustafa'yı
İnandım dilimle söylediklerimi kalbime tasdik ettirerek
İnandım aklımın süzgecinden her kelimesini geçirerek
Okudum Kitabı Kur'anı bir defa anlamlarını düşünerek
Bin defa okuyarak anlamını şeyhine soranlar
Allahın gazabından kurtulsunlar da görüyüm

Ertuğrul Temizyürek

Yeni Değil İnanıkları Eskidende Oydu Taptıkları

Bilmezken yeryüzünde yaşamayı
Derinlerde öğreniyordum hayatı
Daha bilmezken gençliğin adını
Öğreniyordum yenice
İnsanları ve hayatlarını
Belki isimleri aynıydı
Ama yaşadıkları
Yaşattıkları hayatlar farklıydı
Ve o zaman öğrendim ben
Kaderi ve kaderi çizenleri
Ve kaderleri yaratanları
Herkes görünüşte bir dine mensuptu
Ama öğrendikçe tanıdıkça insanları
Anladım ki hepsi bir dine inanıyordu
O dinin mensubu çoktu
Ama hiç biri kabul etmiyordu
O dine inandıklarını
Ve o dinin ilahına taptıklarını
Ama gizli bir tarikat üyeleri gibi
Sayıları gittikçe artıyordu
Onlar için her şey yalandı
Göstermelikti her şey
Giyinmeleri kuşanmaları
Hayatları yaşadıkları
Sözleri, gözleri, dinleri
Hatta ağlamaları bile
Hepsi koca bir yalandı
Onlar her şeyi kullanıyorlardı
Taptıkları gerçek ilaha ulaşmak için
Annelerini, babalarını
Kardeşlerini
Hatta en yakınında kilerini bile
Acımadan, düşünmeden
Ama hiç acıtıp incitmeden
Kullanıyorlardı sürekli
Elleri hep başkalarının ceplerindeydi
Bazen açıktan bazen de gizli
Alıyorlardı ceplerindeki her şeylerini
Bazen duygularını öyle sömürüyorlardı ki
Kendini insan sanan koyunların
Kendileri veriyorlardı ellerindekileri
Gönüllü gönülsüz
Bilinçli bilinçsiz
İstekli isteksiz
Herkesi topluyorlardı
Gizli tarikat hanelerine
Gün geçtikçe artıyordu
İnananları
Kimileri bunu Allah'ın bir lütfü sayıyordu
Kimileri ise doğru yola erişmenin bir şükranı
Ama birçokları biliyordu bu artışın sebebini
Çünkü uzaktan da olsa duyuluyordu

Paranın tövbe hâşâ İlahlarının sesi
Birer ikişer arttıkça arttı
Doğru yolu bulanların sayısı
Sadece onlar doğru yoldaydı
Diğerleri yalan yanlış insanlardı
Hatta insan bile değillerdi
Hayvanlardan bile aşağılardı
Ve cehennemin direkleriydi
Onlar sadece
Yalan yanlış hikâyelerle
Hiç bilmedikleri
İnanmadıkları bir peygamberle
Yalan yanlış bildikleri
Hatta bilmedikleri
Duymadıkları hadislerle
Hiç görmediklerini söyledikleri
Bir İlahı anmakla geçiyorlardı günlerini
Ama bu sadece görünüşte ve sözdeydi
İşin özü sadece ticarettiydi
Oysa önlerindeydi Yüce Yaratıcının
Mukaddes kitabı
Elbette onu da okuyorlardı
Daha doğrusu okuduklarını sanıyorlardı
Onların ki sadece okumaktı
Anlamaları ise yasaktı
Onlar kuru bir kalabalıktı
Ve onları yönetenler sadece
Kendi anladıklarıyla insanları
Kandıranlardı
Gerçi herkes hayatından memnundu
Onlar için vatanın milletin devletin
Hiçbir anlamı yoktu
Yeni tarikatlarına izin verilmesi
Ve ticaretlerinin engellenmemesi
Şartıyla
Her gelenle anlaşabilirler
Kaynaşabilirler
Hatta kardeş bile olabilirlerdi
Çünkü büyük ihtimalle
Hepsi aynı tarikatın
Aynı dinin üyeleriymiş
Devletler milletler boştu
Onlar için tek önemli olan şey
Güçtü
Oda tanrılarında mevcuttu
Bu koca yalan herkesi uyuttu
Aynen yüce Peygambere dedikleri gibi
Hani; Dinimize karışma
Ticaretimize karışma
Sana bu şehrin yönetimini
Verelim demişlerdi
Çünkü onlar için taptıkları putlar

Birer ticaretti paraydı
Onlarda biliyorlardı
O tahtada bir halt olmadığını
Ama tek bildikleri
Kerizleri yontmaktı
O yüzden görünüşte tapıyorlardı
Oysaki gerçekte onlar
Ticaret yapıyorlardı
Hiçbir şey değişmedi dostum
Değişmezde
İnsanların çoğundaki aptallık
Az bir kısmında ki uyanıklık
Devam ettiği müddetçe
Din de satılıktır imanda
İstedğin miktarı vermen kaydıyla
Cennetten bile alabilirsin arsa
Tüm mesele
Bu işe inanıp inanmamanda
İnananlara Müslüman
İnanmayanlara hemen kâfir yaftası
Yapışmakta
Çok şükür biz derinlerdeyiz
Kimse bize ulaşmamakta
Yoksa imanımızı bile çalacaklar
Canımızı bile alacaklar
Ve bütün bunların hepsini
Yüce bir din adına yapacaklar
Tabi ki görünüşte bunlar
Oysaki onlar para için
Şeytanla bile anlaşmışlar
O yüzden şeytanlar bile bunlardan uzakta
Ve yaklaşırlarken onların yanına
Besmeleyle yaklaşmakta
Şeytan bile yaptıklarından pişman olmakta
Allahtan korkmakta
Ama bunlar aynen devam etmekte
Hem de artan bir hızla
Ne diyelim ki bizler
Allah cümle insanlığın yardımcısı olsun
Demekle avunmakta

Ertuğrul Temizyürek

Yine batıl bir oldu

Yine Batıl bir oldu dün olduğu gibi
Kök saldı attığı ayrılık tohumları
Hasat vakti yaklaşıyor zaman az kaldı
Hak nasıl birse haklılarda artık bir olmalı
Bu güne kadar yükü taşıyanlar azdı
Şükür yükü zedelemekten taşıdık
Ama yük ağırdı ve biz ezilmemek de yükün altında
Epeyce azaldık
Şimdi el kavuşturma zamanı değildir
Ne yapacağız diye bir köşede büzülme vakti değildir
Safları sıkı tutmanın vakti gelmiştir
O saf ki imanın ölçөгüdür
O iman ki inananın yüreğidir
Önemli olan namaz değildir niyazdır
Bir safta toplanıp hakkın huzurunda olmaktır
Namazın eksik fazla bakmıyor ki sultan ona
Seni yaptıklarınla tanıyor herkes orada
Hakkın yanında olmak istiyorsan
O zaman karşısında olma
Karşısında değilsen sok elini taşın altına
Zaman kısıtlı saliseler önemli artık
Düşman içimizde düşman toprağımızda
Gözyaşları sel olmadan
Kan derya olmadan
Kimse içinde boğulmadan
Akılların başa gelme vakti gelmiştir artık
O akıl ki çekip gideli çok olmuştur baştan
Bazen havada gezer bazen kığın da
Alışkanlıkları var milletin vazgeçemez
Hainleri yetiştirir besler
Ölen hainde olsa yaşını tutar
Öyle alışmış ki kazığa
Kığın dan çıkarsan da özlüyor
O kazığı yerine geri istiyor
Öyle milletiz ki biz
Aklımız başımıza sonradan geliyor
Olmadık işler yapar bu millet
Akli başında değilken
Maymunlar bile kığıyla güler o zaman
Öyle işleri de başarır ki akli başındayken
Dudak uçuklatır hayret eder dost düşman
Birileri kazık atarken bu millete
Birileri de o kazığı çıkarmaya uğraşır
Kazık atanın işi kolaydır zorlanmaz
İşi zor olan kazığı çıkarmaya çalışanlarındır
Hem kazığı yiyenle uğraşır
Hem kazığı atanla
Kazığı yiyen alışmıştır vazgeçemez kazıktan
Çıkar ma güzel durdu burada diye yalvarır
Diğeri de kazığı çıkarmasınlar diye uğraşır
O sebepledir ki bir kazığı çıkarırsın
Ama yeri hemen dolar

Çünkü alışkanlık olmuştur milletin orasında
Atılan her kazık bir diğerinin temelidir
Kazığı yiyeninde çıkarılanın yerine gelmesi
En büyük emeli ve dileğidir
Kazık atanlarla kazık yiyenler
Düşman olması gerekirken aslında dosttur
Düşman olanlar hep uyarıcılar olmuştur
Öyle bir millet yoktur ki
Uyarıcılara minnet duysun
Karşı koymadan dinlesin ona uysun
Nice peygamberler uyarıcı olduğundan taşlandı
Çoğu insanlarda şimdi ki gibi dışlandı
Uyarıcılara her zaman
Bıçak kemiğe dayanınca inanıldı
Yangın başladı gemide artık
Gemi su almaya başladı
O öyle bir kaptan ki
Gemide ilk deliği o açtı
Fareler bu sefer korkmuyor
Sanırlar ki kaptanla birlikte olunca
Gemi su alıp batmıyor
Ama düşman kararlı
O öyle bir düşman ki
Geminin batması en büyük rüyası
İçinde olanlara hiç acımıyor
Kaptanını da işi bitene kadar seviyor
Kendi milletine hainlik edeni sever mi düşman
Hain her yerde haindir içine alıp da
Başına bela eder mi düşman
O düşman ki asırlar önce ettiği yemini
Yerine getirme sevdalısı
Batıl bir oldu dün olduğu gibi
Hakkında bir olma vakti gelmiştir
Biliriz ki eninde sonunda hep
Batıl değil Hak galip gelmiştir

Ertuğrul Temizyürek

Yolcu

Ey garip yolcu
Ne gezersin buralarda
Yerin yurdun yok mu senin?
Bak yorulmuşsun
Kesilmiş nefesin
Dinleneceğin bir yer yok mu senin?
Karnın aç olsa
Tok olsa da kokar nefesin
Söylesene hiç mi bitmez hevesin
Gözün aç gönlün aç kendin açsın
Doymak bilmez mi nefsin
Gezdiğin dolaştığın yerler farklı mı?
Gittiğin gördüğün yerler yoksa aynı mı?
Kimleri tanıdın kimleri kendine yoldaş yaptın?
Bu gün tek başınasın anlaşılana ya yoldan saptın
Ya da yalnız bırakıldın
Bakıyorum da susuyorsun?
Ya bana kızılıyorsun
Ya da beni haklı buluyorsun
Bazen susmakta çok şey anlatır insana
Ama anlayana
Ama ben seni anlayamıyorum
Ya bir şey anlatamıyorsun
Ya da anlatmak istemiyorsun
Ben hancı gibi gözükssem de
Aslında bende bir yolcuym
Ne ilkim burada nede sonucuyum
Saydım şimdiye kadarlarını sonsuz uncuyum
Bilmiyorum farkım nedir senden
Söyle bakalım ne istersin ne beklersin benden
Yer istersin ama yer benim değil
Aş istersin ama aş benim değil
Vallahi suyun sahibi de yok değil
Benimde farkım yoktur senden
Gelip geçici sadece sen misin?
Sanma bu yollar sadece senin için
Bak herkes eğiliyor bir lokma ekmek
Bir yudum su için
Sanma yapılan her şey bu âlemlerin sahibi için
O âlem ki namert yapar merdi gelince yokluk
Nerde varsa çokluk orda vardır kesinlikle bokluk
Bir yanımız darlık bir yanımız varlık
Varlığın yolu belli ama biraz aydınlık
Biraz karanlık
Bu dünya aydınlık yanı
Yarın başlayınca karanlık
Yaptıkların fenerin olacak
O zaman varlığının sahibi yolun sonunda olacak
Herkes ona doğru koşacak
Kimi aşağı düşecek kimi karanlıktan yürüyemeyecek
Kimi göz açıp kapayıncaya dek köprüyü geçecek
Kimininki asırlarca sürecek

Yolun bitmedi bitmeyecekte ey yolcu
Sende ne ilksin bu yolda nede sonuncu
Merak ediyorsan kaçınıcı olduğunu
Köprüyü geçince sorarsın
Zaten köprüyü geçince
Kaçınıcı olduğunu anlarsın
Sana iyi yolculuklar yolcu
Artık gözün doysun
Nefsin ölsün
O zaman biter yolculuğun

Ertuğrul Temizyürek

Yolun açık olsun

Kırılan kalpler
Yıkılan hayaller
Varsın bitsin
Yalan sözler
Ya ağlayan gözler
Yanaktan süzülenler
Allah'ından bulsun
Bana ne diyenler

Sevme bırak böyle sevgi istemem
Bir lafın peşine düşüp kin güdemem
Sen ağlama yeter ben ağlarım
Senin annen gülsün canım
Boş ver dert etme
Benim anam ağlasın

Üzgünüm eğer kırıldıysa kalbin
İncindiye güzel duyguların
Ne yapsam da seni mutlu edemem
Bırak beni sen yoluna git
Acılar beni kovalasın

Derle topla sende kalanları
Yırt gitsin küflü mektupları
Nasılsa hepsi koca bir yalandı
Topla kıyıda köşede kalan
Can acıtıcı lafları
Sen ver onu ver hele bana
Ben bir yerime koyarım
Sen takma kafana

Sen bir meleksin bense acı bir kelek
Ne beklersin ki benden benim kaderim bu
Attı en güzel kazığını yine felek
Ne sevmeyi becerebildim nede sevilmeyi
Ne ilk durakta binmeyi başardım
Nede son durakta inmeyi

Bekliyorum
Kapında bir acı hatıra dileniyorum
Söyleyecek çok şey var ama ben sineye çekiyorum
Bu ne biçim iş arkadaş ben anlamıyorum
Yıkık dökük bir viran olmuş kalbim
Ama ben sevenleri değil sitenleri seviyorum

Ey kalp ne sende bir parça gurur var nede bende
Hiyar diyene bir avuç tuz ile koşuyoruz
Yüzümüze gülen feleğe her seferinde kanıp
Ortalık yerlerde öpülüyoruz
Ne sen doydun sevmeye sevilmeye
Nede ben doydum öpmeye öpülmeye
Bizde bu duygular varken kurumaz yaşımız

Bize bir don lazım birde mendil
Ancak böyle diner
Belki böyle kurur yaşıımız

Kim bilir nerde okunur selamız
Gelirler mi bilmem, dostlarımız
Endişeliyim
Kim bilir nereden kalkar naşıımız
Ya ortada kalırsak, sanmıyorum
Kalır mı bize başımız

Sevdadan öldü demezler bize
Bok yoluna gitti derler
Birde anamıza olmayan karımıza söverler
İyi ki öldü pezevenkler deyip
Bir güzelde gömerler

Olacaklar belli ne diye korkuyorsun
En başta imam parmaklıyor
Biliyorsun
Ama unutuyorsun
Korksan da korkmasan da
Aynı yoldan geçiyorsun
Haydi, uğurlar ola
Yolun açık olsun

Ertuğrul Temizyürek

Yolun sonundayım yıldızlarda tükendi

Sonsuzluğun sonuna geldim galiba
Artık gökteki yıldızların sayısını biliyorum
Uykuların peşinde koşardım önceleri
Şimdi uykular peşimde
Hayallere dalar giderdim eskiden
Şimdi hayaller de bıraktı beni
Ne uyumak istiyorum nede hoş rüyalar
Uyuyup da uyanamamaktan korkuyorum
Eskiden uyumak için koyunları sayıyordum
Şimdi ise sayıyorum insan olanları
Çabucak bitiyor saymanın tadına varamadan
Ulaşılmaz oluyor her şey artık
Yorulmuşum peşlerinde koşmaktan
Ne zevkim kaldı ne de aldığım hazlar
Eskisi gibi kalmadı güzel kızlar
Boyacı küpünden çıkmış gibi hepsi
Bende yoruldum artık
Kalmadı eski hızlar
Anladım ki yolun sonundayım
Ama unutmuş gibi yapıyorum
Tam yolun ortasında durup
Gidiyor muydum?
Yoksa geliyor muydum? Yapıp
Şaşkınmışım ayaklarına yatıyorum
İçimde hep aynı hız
Bitmek bilmeyen bir hırs
Ama ben eski ben değilim
O yüzden benle küs
Kendisi gibi sanıyor beni
İnanmıyor yorgunluğuma
Alıp götürmek istiyor beni uzaklara
Ama benim gözüm kesmiyor
Yakınlar bile uzak geliyor bana
Kavgalarımız sürekli artıyor
Bazen susuyor benle konuşmuyor
İyice yalnızlaşıyorum
Yalnızlığı severken önceleri
Şimdi beni korkutuyor
Benimle dalga geçiyor
Benimle eğleniyor
Alış artık yalnızlığına diyor
Ben sırlarımı anlatıyorum ona
Beni dinleyip dinlemediğini bile bilmiyorum
Arabaları sayıyorum
Ağaçları sayıyorum
Yıldızları sayıyorum
Bazen kızıp kayıyorum!
Ama yinede olmuyor
Şimdi durdum
Zamanda benle durdu
Akan sular bile kurudu
Yorulduğumu kabul etsem de

Etmesem de durdum artık
Ve yıldızda kalmadı
Sayacak insanda
Ya ben gerçekten yoruldu
Ya öldüm ya da öldüğüme inanmıyorum
Tek bildiğim şey her şeyin durduğu
Benimle birlikte zamanında yorulduğu
Film yeniden başladı
Artık hatırlıyorum çocukluğumu
Yaşadıklarımı tekrar yaşıyorum
Nelerde yapmışım şaşıyorum
Bazen filme ara veriyorlar
Reklamlarında ben uyuyorum
Kaçırdığım yerlere üzülüyorum
Nasıl da tekrarını izliyorum
Gördüklerimi görmediklerimi
Sevdiklerimi sevmediklerimi
Üzdüklerimi üzmediklerimi
Getiriyorlar aklıma
Bazen yüzleşmek hoşuma gidiyor
Bazen de yüzleşmekten korkuyorum
Saklanılacak yerde yok
Bir haklı oluyorum bir haksız
Bir suçlu oluyorum bir suçsuz
Herkes her şey sırada
Bucaksız ve uçsuz
Sonunda karar veriyorlar
Oh be diyorum nihayet
Kararı okuyorlar
Sonuç suçsuz!
Oley yuppi diyorum
Yaşasın diye naralar atıyorum
Bir dakika diyorlar
Duruyorum
Diyorlar Ruhun suçlu beden suçsuz
Olsun diyorum
Ben ruhsuzda yaşarım
Ve şimdi ben öyle yaşıyorum

Ertuğrul Temizyürek

Yste?im bu

Kaldyryp ta bakarsan yüzüme ba?yny
Zehir etmezsen bana a?ymy
Ve ?ekilden ?ekle sokmazsan ka?yny
Sevinirim, en azyndan öfkem yaty?yr
Keskin sözlerim kynynda asyly kalyr
Dinleyip beni, bo?una da almazsan günahymy
Ellerimi de kyrarcasyna sykmazsan e?er
Terhis ederim hakaretlerimi,
Yüzüme bakty?ynda göz bebeklerin gülerse
Avuçlaryn içine alyp ellerimi,
Öpersen yanaklarymy
Hemen indiriveririm yelkenleri
Şeni kyskanyyorum sevgilim dersen
Öpersen tatly bir sözle dudaklarymy
Kyrarym hemen dümeni, unutum her ?eyi
Suçlu olmasam da suçluyum derim
Senin etmedi?in özürleri ederim...
Bir gülü?üne a?kym ben ölüme gülerek giderim.....

Ertuğrul Temizyürek

Yürü git tarağım

İnanmam senin inandıklarına
İnanasım varsa da inanmam
Dönüp bakmam asla ardıma
Düşüp de gelmem peşinize
Kanamam yalanlarınıza
Öyle çok riyadasınız ki
Duramam sizinle aynı safta
Sizinle olmak ar gelir de
Şeytanla dost olmak zor gelmez bana

Allah bir deseniz vallahi şüpheyeye düşerim
Öyle çok yalanlarınıza ortak etmişsiniz ki onu
Sizin yüzünüzden ondanda nefret eder hala geldim
Dinsiz diyeceksin imansız diyeceksin bana yine
Sanki çokta tikimde
Şizin gibi olmaktansa eğer ben
İmansız olmayı da yeğlerim

Sizin neye taptığınız belli
Benim de neye inandığım
Sizin taptıklarınızı ben
Saymaktan usandım
Siz eklemekten çıkarmaktan
Yeni tanrılar yaratmaktan
Yorulmadınız
Koy dötüne gitsin öyle imanın
Bana kar etmez yalanın
Bana fayda vermez imanın
Benim vardır çok sağlam
Hem de korunaklı bir limanım
Sen beni dert etme uşağım
Benim belimdedir kuşağım
Yerindedir tikim ile taşacağım
Kimbilir kaç tanedir senin
Kimlerdedir garsoniyer anahtarın
Üfürme bana yemezler tarağım
Senin gibilerini çok gördüm
Hangi zatın altındadır kaltağın
Bana ne koydum gittim hepsine
Senin bildiklerin sana
Benim bildiklerim bana
Senin taptıkların sana
Benim taptığım bana
Beni sen mi kurtaracaksın cehennemden
Sen mi tutup götüreceksin cennete gerçekten
Sen kimsin ki sana tutunacağım tarağım
Benim vardır yeterince imanım
Sen kendini düşün hadi işine koyul
Başlatma hadi
Dittireceksin kalmayacak ne dinin ne imanın

Ertuğrul Temizyürek

Zaman

Zaman bekler beni bende zamanı
Sakladım da samanı ne zaman gelecek zamanı
Çabucak kaldırdın da ne oldu harmanı
Ne ekin kaldı elde nede mecal kaldı bende
Yorgunluktan değil de
Sende kalmaktan sıkıldım bende
Zaman bazen tüm dertlerin ilacı
Bazen de ilaçların iyi edemediği
En büyük acı
Eğer varsa ki sende büyük bir sancı
Ne zaman nede ilaç dindirir acıyı
Zaman belki varlık
Bazen de darlıktır
Bazen diriliştir
Bazen de ölümden beter
Ve her daim demek istersin
Artık yeter
Zaman tüm zamansızlıkların mekânı
Tüm zamanların toplandığı mahşer yeri
Tüm zamanların dedikodu alanı
Ve kendi içlerinde
Var olmaların
Yok olmaların
Tüm sırların saklandığı
Andırır büyük kilitli kocaman bir sandığı
Zaman
Kimilerini öldürür
Kimilerini diriltir
Kimilerini göğe çıkarır
Kimilerini yere indirir
Genellikle de toprağın altına girdirir
Tek bildiğim şey
Zamanın her şeyi toparladığı
Bir rüzgâr gibi önüne kattığı
Sel gibi kıyılara vurarak
Sürükleyip parçalara ayırdığı
Bazen saliselerle ölçülen
Bazen ölçmelere güç yetirilemeyen
Yaratıcının elinde oynadığı
Bir oyuncaktır zaman
Ve ne zaman biter
Ne zaman başlar
Sen anlayamazsın
Bir yaratıcı bilir sadece
Ve senin görevin
Zamanda yok olmaktır sadece

Ertuğrul Temizyürek

Zamane aşkı

Önceleri uzaktan bakışışız
Bir bahane ile tanışırız
Eğer anlaşırız seninle
Çabucak ta kaynaşırız

Bir kafede buluşuruz
Tatlı yer tatlı konuşuruz
Tanıdıkça bir birimizi
Can evimizden vuruluruz

Susmaz artık telefonlarımız
Hiç bitmez mesajlaşmalarımız
Bir gün görmesek aramasak bir birimizi
Hemende unutulduk sanırız

Her buluşma ayrı bir rüyadır
Ayrı bir zevk ayrı bir hülyadır
Zamanı durdursak evladır
Tek amaç sevgiliyle olmaktır...

Neden biz bu kadar duygusalız
Çabuk küser çabuk kızarız
Ağlarız her şeye hemende kırılırız
Başkasına bakan gözleri de kıskanırız...

Hep gülmek eğlenmek gibi gelir sevmek
Arada sırada unutulmamalı tabi ki yemek
Ortada eğer yoksa bir şey yenecek
O zaman en güzelidir bir birimizi yemek

Çabuk biter süslü ve güzel sözler
Anlamsız gelir anlamlaşan gözler
Çabucak ta söner o kor gibi közler
Bir hevesle başlar bir yalanla biter

Başladığımız yerde yine bakışışız
Ayrılacak ta küs değilizdir arkadaşızdır..
Ara sıra konuşuruz,merhabalaşırız..
Biz böyleyiz, bakmışsın sevgili bakmışsın arkadaşız

Döneriz bir gün yine dolaşırız
Kör düğüm olur şaşırırız..
Kaybettiğimiz aşkımıza tekrar yamanırız..
Biz böyleyiz işte kaşarlandıkça tatlanırız....

Ertuğrul Temizyürek

Zeycan

Adı Zeycan
Bana göre, heyecan
Yüreğim çırpınmaya başlar
Onu gördüğüm zaman
Bilmem yüreğim nasıl çıkar
Bu yangınlardan

Dertleri, üzüntüleri atar hemen
Görme onu, bir neşe bir heyecan
O küçük gözleriyle bana bakışları
Çıkartıyor beni baştan

Adı Zeycan
Bana veriyor heyecan
Uzat ellerini
Öpeyim teker teker
Tırnaklarından
Parmaklarından
Su içeyim ne olur
Avuçlarının arasından

Öyle saf öyle candan ki
İncitmeye korkuyor insan
Keşke senleyken dursa zaman
Hiç bitmese bu neşe
Bu heyecan

Yüreğim sen çırpınma
Alamaz ki seni avuçlarına
Bırakır gider bir gün
Bitmese de sende ki bu neşe
Bu heyecan

Adı Zeycan
Bana göre heyecan
Ya senle doğmak
Yada ölmek ister insan
Keşke kollarında ölebilsen
Keşke senleyken dursa zaman

Ah Zeycan
Senle başladı
Senle bitsin istiyorum
Bu heyecan,

Ertuğrul Temizyürek

Zeycan 2

Zeycan'ı gördüm düşümde
Hep hayrandım gülüşüne
Tut ellerimi bırakma, zeycan
Hayat senin kadar vermiyor bana heyecan
Bir akrepsin bir yelkovan
Bir koşansın peşimden bir koşturan
Hoplatırsın yüreğimi,
Duramam heyecandan
Bir sözünle sıkıntılara atarsın beni
Sivilcelerim çıkar her bir yandan
Yandıgım ateşsin, içime çektiğim duman
Gittiğim sensin, kaldığım zaman
Ne sen usandın benden, nede ben peşinden koşmaktan
Hep kumar oynadık, kaybedeni olmadan
Kendimiz çaldık kendimiz oynadık, zamandan
Uzattıkça uzattık zamanı,
Kendimiz koyduk kendimiz bozduk kuralları
Ah zeycan, hep sen bana verdin heyecan
Hep sen titrettin yüreğimi
Bazen sevinçten, bazen de korkudan
Hep sen kurallar koydun
Haberim olmadan
İstedim ki bitmesin bu rüya
İstedim ki sonsuza dek sürsün sevdam
Senle başlayan bu heyecan
Beni süründürse de peşinden
Bitmesin, bitmesin ne olur zeycan

Ertuğrul Temizyürek

Zincir

Eğer ki bir zincirin halkalarıysak
Korkmamamız gerekir kendimizden
Eğer ki bir zincirin halkaları ile bağlıysak bir birimize
Buna esaret demek ihanettir
Her bir halka gücümüze güç katıyorsa
Bizi bir birimize daha da bağlıyorsa
Ayrılmayı düşünmek
Ayırmayı düşünmek de ihanettir
Zincirin halkaları hiç esir olur mu bir birine
Muhtaçtır belki, ama üstün gelir mi diğerine?
Her bir halkası inançtır, imandır
Güçtür, kudrettir kendince
Bir halkası bir halkasını bağlarken kendine ve diğerine
Bir birine sevgiyle yaşamaktadır
Ve dans etmek demektir ahenkle
Ama korkmaz asla kendi halkalarından
Esir saymaz kendini, utanç duyar bunu düşünmekten
Zincir kendine mahkûmdur
Ama başkasını mahkûm eden
Her bir halkası siperdir, korunaktır
Her bir halkası sevgilidir bir birine
Zincir asla kendine vurulmaz
İte, köpeğe vurulur
Zincir asla kendisinden korkmaz
İt, köpek korkar sadece
Ondandır ayırmak ister halkaları
Bundandır her halkanın arasına fitne fesat sokması
İhaneti okur her bir halkanın kulağına
Zincirin halkaları ne kadar güçlüyse
Bir o kadar güçsüzdür düşman
Ne kadar zayıfsa zincirin halkaları
O kadar güçlüdür düşmanları
Kır zincirleri diye bağıışı bundandır
Sanma ki amacı seni esaretten kurtarmaktır
Sen zaten esir değilsin halkalarına
Oysa o esirdir sana bağlıyken halkalarına
Kır zincirleri diyenlere aldanırsan eğer
Kırarsan birer birer halkalarını
O zaman esaret olur sana
Zincirinin her bir halkası
Sen sen ol kal halkalarıyla
Yoksa bir ömür zulüm gelir
Bağlı kalmak başkalarıyla

Ertuğrul Temizyürek

Zindan 1

Zamanın zamansızlığında
Mekânın mekânsızlığında
İnancın inançsızlığına
Kapılıp sürüklendiğin anda
İçinde fırtınalar kopunca
Düşünmekten aklın yorulunca
Kalbin sıkışıp durmak isteyince
İçindeki insanlığın ölünce
Ruhun senden tiksiniince
Bıraktıklarını bıraktığın yerde
Bulamayınca
Ve zamanı da durduramayınca
Hıçkırıklara boğuluyorsan
Ve diz üstü çöküp
Ben nerdeyim
Ne yapıyorum diye
Kendine soruyorsan
Olduğun yerde kal
Ve bildiğin bir şarkıyı
Islıkla çal
Belki o zaman korkuların geçer
Ve seni korkutanlar başından gider
Belki nefretin söner de
Bir sevgi tohumu yeşerir yeniden yüreğinde

Şimdi,
Zaman senin elinde
Belki durdurursun
Belki sararsın ileriye
Sen zindandasın
Peki, Yusuf nerede diye düşünme
Her zindanda bir Yusuf vardır
Her Yusuf'unda bir zindanı
Ve bilerek, severek, görerek
Ölümüne taptığı İlahı
Sen Yusuf'tan ayrı değilsin
Yusuf da senden gayrı
Ve seninledir inan
Yusuf'un taptığı, İlahı

Yusuf'u kuyuya atan kardeşleriydi
Seni atanlar ise düşmanların
Sevdiklerin senden ayrı
Sen sevdiklerinden ayrı
Ve yüreklerinizin atışı aynı
İstekleriniz aynı
Düşleriniz aynı
Üzülme Yusuf'um
Bir bayram daha ayrı
Ayrılıklara çare bulunur
Buna ölüm bile gayrı
Sen içerde mutsuzsun

Ya dışarıdakiler mutlumu
Seni içeri attıran
Züleyha mutlu mu?
Belki zindandır seni
Düşmanlardan ve
Züleyhadan koruyan
Belki zindandır
Sana doğru yolu bulduran
Belki zindandır
Sana dünya sınavındakileri
Soruları cevaplatan
O zindandır ki
İyilere cenneti
Kötülere cehennemi yaşatan
Belki zindandaki bir aslan
Belki bir kaplan
Ne bilirsin ki
Belki içerisi
Beklide dışarısı zindan
Yusuf her yerde Yusuf'tur
Ne fark eder ona
İçerisi dışarısı
Aslan her yerde aslandır
Var mıdır ötesi ve dahası
Benim zindanım ise
Sensizliktir
Senin zindanın ise bensizlik
O zaman sensizlikle bensizlik
Zindanların da zindanı
O zaman koy yüreğine
Zindanların anahtarını
Belki iki yürekten
Bir anahtar olur
Ve bu anahtar
Zindanların sonu olur
O zaman aç yüreğinin kapılarını
Ve bırak gitsin yüreğindeki korkuları
Sen Yusuf değilsin belki
Belki Yusuf da sen
Ama bildiğim bir gerçek var ki
Sen bensin bende sen
O zaman tut elinde zamanı
Bir gün olmasın
Her gün olsun senin bayramın ve
Zindandan çıkmana gerek kalmasın
Aslanlar zindandan korkmaz
Zindanlar aslandan korkar,
Bırak da yattığın yer zindan
Kaldığın her gün bayram
Vardığın yer cennet olsun, aslanım
Böylelikle kahrından ölsün
Çatlasın düşmanların

Ertuğrul Temizyürek